تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

228 38 8

ক্রিকিন্দির বিশ্ববিদ্যার কর্

نووسینی عهلائهدین سهجادی

ئامادەكردن و له چاپ دانهودى ئەحمەد موحەمەدى

له رووی دەقى بنچىنەي كۆنى خۆيەرە

[پاگژی تاگاداریه ک له سهر چاوه و بناغه و تامار و شوین و ژیانی کومه لایه تی کورد، دروستبوون و پیکهاتنی قهومیه ت، لا په ره یه کی دریژی کاره ساته کانی کورد له ههموو روویه که وه. به جوریکی تیکرایی و تأریخیکی سیاسی عاله می کورده له ده وره کانی کون و تازه دا.]

[کؤمه له کاروساتیکی میژوویی شوپشی گینی کوردی یه، که له کانگای دهروونیکی پر خروشه وه پاله وانه کانی شوپشی ته و گیتی یه به دهستیان داوه تی و لاپهره یه کی زیرپنیان هیناوه ته بهرهم، پیریسته همه و کوردیک، وه به لکوو همه وو بیگانه یه ک ناگاداری به سه رئهم زانیاریانه دا په یدا کا بو ته وه به دانایی خوی بین به ته ندامیکی توانا]

عەلائەدىن سەجادى

۲۶۵۹ی کوردی _ ۱۹۵۹ی فهره نگی ثاماده کردن و له چاپ دانهوهی که حمه دی موحه ممه دی ۲۰۰۵ زایش سجادي، علاءالدين، ١٩٠٧ ـ ١٩٨٣.

شۆړشه کانی کوردوه کورد و کوماری عراق / علاءالدین سجادی. تهران: احمه

محمدی، ۱۳۸۱.

ISBN 964-06-2263-X

٣٦٣ ص.

فهرستنویسی براساس اطلاحات فیپا.

کردی.

١. كردان - ـ تاريخ. ٢. كردستان _ ـ تاريخ _ ـ جنبشها و قيامها. الف. عنوان. ب.

عنوان: تاریخ جنبش های آزادی بخش مردم کرد.

107/ . . P11014

۳س۴ک/DS۵۹

~A 1_ T V 9 T T

كتابخانه ملى ايران

ناسنامه

نیوی کتیب : شورشه کانی کورد وه کورد و کرماری عیراق

نووسینی : علاءالدین سجادی، له رووی دهقی بنچینهی کونی خوّیهوه

الماده کردن و لهچاپ دانهوهی: الهجمهد موجهممهدی

پت چین : مریه مخانی مه حموودی

لینو گراهی :

سالٰی له چاپدانی: ۱۳۸۳ هش ۲۰۰۵ زایینی

دەزگاى چاپ و بلاوكردنەوەى : ئەتلەس چاپ ـ تاران

بلاوكەرەۋەي: ئەحمەد موحەممەدى

تیراژ: ۲۵۰۰ بهرگ

نەرخى: ٢٠٠٠ تمەن

نابه ک : ۱SBN ۹۶۴-۱۰-۲۲۶۳-X :

نار نیشانی بلاّوکردنهوهی : سنه ۱ شهقامی شوههدا، پـاساژ عیززه تی بـلاّوگهی. ههژار تلفکس: ۲۲۵۳۹۲۵ ، ۸۷۱ م

۲-سنه شەقامى ئىمام خومەينى كۆلأنى يەميىن لەشكەر ژمارە ٦ ئەحمەد موحەممەدى.
 نلفن : ٨٧١-٢٢٢٩٨٧٨،

ماموستا عدلائهدین سهجادی به جل و بهرگی کوردیهوه له سالی ۱۹۵۹ میلادیدا

ناوەرۆك

لاپەرە		بابەت
	بەشى يەكەم	گوتەبەكى پۆرىست
v		سەرەتا
١		میژوویه کی کورتی کوردی
11		ژمارهی کورد
١٧		شویّنی کورد
١٩		ژیانی کۆم ەلآیەتی ک ورد
Y 1		شۆړشە كانى كورد
rr		قەوميەت
	بەشى دووھەم	
۲٦	·	شۆرشى بەدرخانيە كان
	بەشى سىنھەم	
٦٥		شۆرشى حەمەپاشا
٧٧		شۆړشى سەردار رەشى
	بەشى چوارەم	•
v1		شۆړشى شيخ مەحموودى نەء
	بەشى پننجەم	
170		شۆړشى بەرزان
	بەشى شەشەم	- -
779		شۆړشى سمكۆ
	بەشى حەوتم	, ,
Y3Y		شۆړشى سابلاخ
	بەشى ھەشتم	C . 3 40
T17		شدّر شد ۱۳ تمار ۱۹۵۸ عثر

سپاسگوزاری و قدرزانین

کاری پیتچینی و هدروه ها سه فحه ثارائی نهم کتیبه خوشکی به پیزم مهریه م خانی مه حموودی، خه لکی شاری سنه وه ک نهمه کیکی دلسوز و فیداکار، نه رکی نهم کاره ی به نهستو گرت، به م بونه وه زور زور سپاسگوزاری یان لی شه کهم، هیوادارم له گشت بواریک دا سه رکه و تو و بن.

سته ـ تهجمه د موجهممه دي

وتەيەكى يىويست

بۆ ئاگاداری مامۆستایان و خوپنهران و ئەمەكداران و بۆ ئەوانەی كە لە بۆ میپژووی گەلى كورد دلّیان لى ئەدا.

سالی ۱۹۹۹ کتیبیک به نیوی ومیژووی راپدیدی کورد نووسینی عهلانهدین سه جادی ثبتیه سه بهرستی سه جادی ثبتیه سه بهرستی پیتجنین و چاپکردنه وهی ماموستای به پیز و پایه به رزی کورد موحه ممه دی حهمه باقی به نهستوی گرنووه.

نهم کتیبه یه کی له سهرچاوه ههره گرنگه کانی میژووی گهلی کورده، له سالّی ۲۰۰۱ زایینیدا توانیم نهم کتیبه له زمانی کوردی یهوه وهریگنیّرم بـۆ ســهر زمــانی فــارسی و ههروهها توانیم له سهر نهرکی خوّم له چاپی بدهم.

ناوه فارسیه کهی بهم جوّره یه:

وتاريخ جنبشهاى آزاديبخش ملت كرد، تأليف علاءالدين سجادى،

ترجمه: احمد محمدی، به انضمام تعلیقات

قطعه وزیری، تیراژ ۲۰۰۰ جلد

بۆ ئاگاداری خویندرانی به پیز تهمهش رابگهیه نم که دوایین به شی تهم کتیبه به نیوی [کررد و کرّماری غیراندا له جاپ نهدراوه، هیوادار و به تهمابروم که روّری بتوانم تهسلّی ده قه که سهده س بهینم، دوای و مرکبّرانی له چاپی بده م، به تیکوشانی بی و چان دوای تیبه ر بوونی یه ک سال توانیم تهسلّی ده قی تم کتیبه بده س بهینم، دوای هاتو چووی زوّر له تاران، به گویّره ی نامه ی

ژمارهی ۱۷۷ / ۱ / ۱۷۵ - ۱۲۵ / ۱۸ / ۱۸ وه زاره تی فهرهه نگ و تیرشادی ئیسلامی نیران به من تیزن درا، ئهم سهرچاوه میژوویه گرنگه به نرخه به ناوی [شوّرشه کانی کورد و کورد و کوّماری عیّراق] به چاپی بگه یه نم تا هوّ گرانی میتژووی گه لی کورد له هه ر شویّنینکدا هه ن بیخویّننه وه. وه تا ئهوراده یه که له تـوانـاییما بیّت، هـهولّمداوه تـه نیا وشه یه ک یا له ته دیّریّک لهم کتیبه کهم و زیاد نه کهم. ههروه ها بـهسهرهات و ریّرزی بهرهمه کانی ماموّستاوی به ریّز میژوونووسی کورد سه جادی نه مر له چاپی بدهم.

هیوادارم به وهرگیّپران و له چاپ دانهوهی تهواوی ده قی ثهم سهرچاوه گرنگه بهزمانی فارسی و ههروه ها له چاپ دانهوهی ثهسلّی ده قه کهی خوّی به زمانی کوردی، توانبیّیّنم ثهرکی خوّم بهرانبهر به میّژووی پر له شانازی و سهربهرزی کورد به جیّ بهیّنم.

مهبهستی من لهم ثهرکه، ثهوه بووکه بهشی دوایی [کورد و کوّماری هیّراق] له ئهسلّی کتیبه که جیا نهیّیتهوه وه ههروه ها زوّر له ماموّستایان و خویّنهرانی هیّرا و ثهوانه ی که بوّ میّرودی گهلی کورد دلّیان لیّ ثهدا، داوایان له من کردکه ثهسلّی ده قی کتیبه که بهدهس بهیّنم وه به زمانی کوردی له چاپی بدهم، ههروه ها له ماموّستا دلیّر سه جادی و بنه مالّه ی هیرای سه جادی داوای لیّبووردن ده کهم که لهبهر بارودوّخیّکی تایبه تی نه متوانی به خزمه نیان بگهم و ثیرنی له چاپ دانه وه و بلاّوکردنه و میکیّبه کهی لیّربگرم.

ته حمدد موسعهمه دی سنه ـ ۱۳۸۴ هش ۲۰۰۵ زایینی ـ ۲۰۰۵ی کوردی

مامۆستا عەلائەدىن سجادى لە چەند دىرىكدا

- ناوی عه لاثه دین نهجم ته دین عصام ته دین و له بنه ماله ی ناو داری (سجادی)یه له
 کوردستان.
 - سالي ١٩٠٧ هانووه ته دنياوهو، له كوشي خيزانيكي ثاييني داگهوره بووه.
- سالی ۱۹۳۷ هاتووه ته سلیمانی بر خویدن و، له مزگه و تی شیخ جه لال و مزگه و تی
 حاجی مه لا ره سوول به فه قی به تی دامه زراوه.
- سالمی ۱۹۳۸ لیجازه ی مهلایه تبی لای ماموّستا شیخ بابه عهلیی ته کیه یی و ه رگر تو و ه و چووه بر بیشنویژو، دانیشتن و چووه بر بیشنویژو، دانیشتن و کاری روّژانه ی له و مزگه و ته بروه.
- له به غدایش لای ماموستایان شیخ قهمجه دالزه هاوی و شیخ موحهمه د القرلجی به هه ندی له زانسته ئیسلامی یه کاندا چووه ته و ه.
- ی له سسالی ۱۹۳۱ دا چسووه ته مسهیدانی روّژنمامه نووسی و له ۱۹۴۱ دا بیووه به بهرِیّوهبهری گوّلمازی گهلاویّژ ورده ورده بووه به ههمه کارهی و تا داخستنی له ۱۹۴۹ دا له گهلی بووه.
- له سالمی ۹۳۸ دا پاش را په پینه مه زنه کهی کانوون گوفاری (نزار)ی به هــهـره.بی و کوردی ده رکردووه که گوفار تیکی نیشتمانیه روه ری سیاسی بروه.
- پاش شۆرشى پيرۆزى ۱۴ى تەمووزو تا سالى ۱۹۷۴ مامۇسناى ئەدەب و منزووى ئەدەبى كوردى بووە لەكۆلىژى ئادابى زانكۆى بەغدا.
 - له سالّی ۱۹۷۴ داکرا به تهمینداری گشتیی تموقاف و ۳ سالٌ له و کاره دا ماوه ته وه.
 - سالأني پاشهوهي به خانهنشيني و به خزمهتي ثهدهبهوه بهړي بردووه.
- انیواره ی روزی پینج شده می ۱۹۸۳/۱۳ کوچی دوایی کردووه و، له گورستانی شیخ عبدالقادری گه یلائی، له نزیک شیخ عبدالرحمن (مهوالوفای نه قشبه ندی و شیخ رهزای تالهبانی به کوشی خاک سیتراوه.

• تهمهش ناوی دانراوه کانی و سالی دانیان:

۱-میژووی لهده بی کوردی، ۱۹۵۲ (چاپی دووههم ۱۹۷۱).

۲- ناوی کوردی، ۱۹۵۳.

۳- رشتهی مرواری، بهرگی یه کهم، ۱۹۵۷.

۴-رشتهی مروازی، بهزگی دووههم، ۱۹۵۷.

۵۔ رشتهی مرواری، بهرگی سیّههم، ۱۹۵۸.

٦- رشنهی مرواری، بهرگی چوارهم، ۱۹۲۸.

۷۔ رشتهی مرواری، بهرگی پینجهم، ۱۹۷۲.

۸- رشتهی مرواری، بهرگی شهشهم، ۱۹۷۹.

۹ ـ رشتهی مرواری، بهرگی حموتم، ۱۹۸۰.

۱۰ رشتهی مرواری، بهرگی هدشتهم، ۱۹۸۳.

۱۱ گهشتنگ له کور دستانا، ۱۹۵۲.

۱۲-شۆرشەكانىكورد، ۱۹۵۹.

۱۲_همیشه به هار ۱۹۹۰.

۱۴ـ دەستوور وە فەرھەنگى زمانى كوردى، ۱۹۹۱.

۱۵ ـ نه ده یی کوردی و لیکولینه و می نه ده یی کوردی، ۱۹۹۸.

١٦ - نرخشناسي، ١٩٧٠.

۱۷_دوو چامه کهی نالی و سالم، ۱۹۷۳.

۱۸ ـ کور دمواری، ۱۹۷۴.

۱۹-دەقە كانى ئەدەبى كوردى، ۱۹۷۸.

٢٠ خوّشخواني، ١٩٧٨.

سەرچاۋە:كتبى ،يادى سەجادى نووسىنىكاك دلىر سەجادى.

سهره تا ۲

به نیّوی خوای گهوره سهره تا

مسیّرُو لاپسه پره ی خسوّی همانته گیپریته وه و نه ته وه لاپه پره به فه خوینیته وه؛ فه سخو پَنیته وه بز فه وه بزانی چه کاره سانت و قه و ماویّک له باو باپیره کانیه وه به جمّی ماوه و چه کر دو کوّشیّکیان کر دووه له ژیّر فهم فاسمانه شینه دا بز فه وه له گهلّ ژیانا هه نگار باویّرن وه یا ژیانی به رزی له گهلّیانا شان به شان بروا به یِتوه ؟!..

گه لنی جار میژووی نافه که سیک له قه و میکا و له ده و ریکا میژووی هه مو و قه و مه که به له و ده و ره دار میژووی هه می و قه و مه که به له و ده و ره دار و کو و چون زوّر جار میژووی هه مه و و قه و مه که ثه میته میژووی نه فسیه تی تاقه تاقه ی ثه و گه له. به تابیه تی تاکوو گه ل له باره ی نه فسیه تا به ته و اوی لیک نزیک ثه بنه و به به هری هه لگیر ساتی شوّرشه که وه نه بنی هه مو بوین، ئه گهر هاوکاره کانی وه یا گه له کهی ئه و شایانیه بان تیا نه بن ثه و ناتوانی شرّرشه که بگیری، په ندی پیشینانی کوردی ثه لنی: و چه بله به ده سنیک لنی نادری! و ه کارو باری تابیه تی سه و ه تا روو ثه کاته سمرو کی شورش وه یا شورشگیر که نه و کارو بارانه دو و رن له چوارچیوه ی لا په و هی ژبانی یه کیگی تره وه ی شمانه زیاده شابانی و یا زیاده بر پنداریه که له و سمرو که دا په بدا

وه کوو ته یزانین هه رگهاتیک که شوّرشی نتیدا هه یووه و شوّرشی گیراوه روّله کانی ته و گه ه میناویانه شوّرشه گاله میناویانه شوّرشه کانیان خستوته سه غریتیک بو شهوه هم گه له که له که وه همه گهلانی تریش چاویکی پیابخشینن و زانیاریه کبان بوّ ده رکه وی که چه کاره سات و قهوماویتک له رابر دوو دا رووی داوه، تا ته وانیش له و به ندانه په ند وه رگرن، وه یا تریگه ن که باو با پیره کانیان بوّ ژبانی کامه رانی ته م نه تموه ی خوّیانه چوّن سنگیان ناوه به

قەلأى پۆلآيينەوە بۆ رووخاندنى؟. وەچۆنگيانى خۆيان كردووە بەگاوگەردوونى ژيانى پر سەرفرازى ئەمان.

ثهمانه له هممووگهلیّکار له زمانی ههموو قهومیّکا ههبوو و ههیه، قهومی کورد به هممور جوّر خویّندویه تهوو ثهیخویّنیّنهوه، بهلاّم رونگیی ثهوهنده تاگاداری نـهبووییّ کـه بهسهر شوّرشه کانی خوّیدا!. دوور نبه ثهم بیّ تاگاداریهش ههر لهبهر ثـهوه بـووییّ کـه نهنووسراون و ههر وه کوو سنیّران چهند روّژیّک بهسهر زمانی بهرهی ثهو روّژهوه بووهو پاشان که ثهو روّژو دهوره یه روّیشتووه ناوی مهفهومی شوّرشه کهش روّیشتووها..

هدر ثهم سووچه بر منی هان دا بر ثهوه که به پی تو انا بتو انم شوّرشه کانی کورد له کونو قوشبن و له سدر زاری داستانگیره کانه وه کو بکه مهوه و به زمانی خوّشه ویستی کوردی بیخه مه سدر قاقه زو پیشکه شی کهم به و نه ته وه یه که ثهم جوّره قاره مانیانه ی تیدا روو داوه. مه به ستی من لیّره دا مه به ستی ه فه ردی و شه خسی ه نیه ؛ چونکه دو ور نیه هه ندی که س تیایا تو و ره بین، وه یا هه ندینک یی که یف خوّش بن. نه له پی خوّشبو و نی ثه وان من که یف خوّش ثه به، وه نه ، له تو و ره بو و نی ثه مان تو و ره ثه بم . بوّیه ش نابم چونکه وه کو و و ترا په رده که په رده ی لا په ره ی قه و مه که یه نه وه ک هی تاقه که سیّک که ما دام و ابو و

هدر لەبەر ئەمەيە كە ئەتىم: داستانى ئىەم شىۆرشانە پىتشكەش ئىەكسەم بىە قىەومى خۆشەويستىكورد.

عەلائەدىن سەجادى بەغدا ۱۹۵۹/۱/۲

میروویه کی کورتی کوردی

گینی هدرچهنده زور کون بسی میزووی شارستانی شادهمیزاده کسه که شهر کونیه پر ناکانهوه، به لی ثاسار و به لگه تبسته ورده ورده ده رئه که وی و ثهوه مان پیشان ثه داکه سه دهه زار سال و زیاتر له سه د هه زار سال ثاده میزاد ثهم سهر زه و به ی داگیر کردووه و ثیشی تیاکردووه به لام و منه یی ثهمه ثه و همان تیبگه یه نی که ثه و کومه لایه نی و شارستانیه ی ثیشته به چاوی خومان ثه بیبینین ثه و سهر دهمانه ش ثهمه هه بو و بی ا. به لگه کان ته نها ثه و ثه لین که ثاده میزاد هم بو وه، ثیتر وه نه یی بتوانن له هم مو و رویه کموه پایه ی شارستانی و کومه لایه تیان ده ربرن، ثه مه شیان بویه پی ناکری چونکه یه کی له نیشانه ی شارستانی که خوینده واربیه، ثه وه بو ثیثه روون نه بو وه ته وه که ثه و ده و ره یه ثهمه هم بووه. که واب و په یکه ری به ردیک وه یا سه کوتی دیزه یه که ثه و شه همه ستی شیم و ژه شه و ده و ناط.

لهبهر ئەمە چ كورد، چە خەيرى كورد ناتوانى لە لايەن پوختى رەگەزو نەۋاديەو، لە « ، ، ۳۵، ساڵ پیش میلاد بەولاتر،وە بړوا. ئەگەر بړوا تەخمىن و بەراورد،، تەخمىن و بەراوردیش وەنەيى بە تەواوى پیاو بگەيەنى بە ئامانج.

ئەمە ھەيە بۆيە ناتواتىن ئەوە زياتر بڭيىن:

که تاریه کان له و ۳۵۰ مال پیش میلاده و له جنووبی رووسیاوه به سهر شیمالی قهوقاس و دهریای رهشدا بهره و خوار برونه و و هاتوون بر ده وروبه بی روشدا بهره و خوار برونه و هاتوون بر ده وروبه به شیکیان روویان کرده تاورووپا و قهومه کنانی شهری بان لی دروست بوون. به شیکیان همر له ده شته کانی جنووبی رووسیاوه هاتوونه ته روژاوای ناویکه وه تا جنووبی هیند چوون. تهم به شهیان که به ره راسیا برونه وه له تورکوستانی شیمروی رووسیادا خویان گرته وه و ماوه ی هذار ساتیک مانه وه

و له پاشان روویان کرده جنوویی ثیران. له پاش ماوه یه ک ثـهمانیش بـوون بـه دوو ریّجکهوه؛ ریّچکه یه کیان بهسهر ههیمالایاه دا چوون برّ هیندو له «په نجاب، گیرسانه وه و نه ته وه ی هیندیان دروستکرد، ریّچکه کهی تریان به ناوبانی ثیراندا بلاّوبوونه وه و به ثیّرانی ناویان ده رکرد.

ثهم ر پُچکهی دووههمه پهرهی سهندو زوّربوون، ههندیّکیان له دهشته کانی تیراندا جیّگیربوون و به هپارسی، اسران، ههندیّکیشیان به رهوشتی کوّچهرایه تی کهوتنه شاخه کانی «زاگروّس» و پهل پهل بوونهوه و «اوّلوّ، گوّنی، کاسی، سانای، کاردوش، خالدی، کاردوهاو مادهیان لیّ پیّک هات و ثهمانه ههریه که بوّ خوّیان دهوریّکیان گیرا. لهبهرهی پارسی ههخامه نشی ههلکموت و له بهرهی زاگروّسی وساده. فارسه کان ثهچنه وه سهر ههخامه نشی و پارس، کورده کانیش ثهچنه و سهر «ماد» و بهرهی زاگروّس، ماده کان له ه ، ۷۰ د ۵۰ هی پیش میلاد کیشوه ریّکی به ناوبانگی پر هیّزیان همبووه و به همهوو مه عنایه کی کیشوه رداری دهوله تیکی تیشکداریان همهووه، ولاّتی زاگروّس ثاوه دان بووه به حوکمداری ثهوانه وه، سه رباری ثهمه همر جاره پهلاماری ولاّتی ماثوه داشور و پارسیشیان داوه و ثهوانیشیان کر کردووه. ماوه ی و ۵۰ سال دهوله تی ماد له جوّشی گهنجی و بهرزی دا بووه، له پاش ثهوه ورده ورده به هرّی ههخامه نشیه کانه وه ثهستی هبان کهوته کزی.

لهم ه ه ۱۵۰ سالّی دمولّه تنداری مادانه لاپهرویه کی همره گهشه له میرّووی کـورد و سهره تای میرّووی تأریخی لهو و هخته و دهست پیّ له کا. له پاش لهو دموره ثیتر بهره بهره ههر جاره هاتوّته سهر دنیای ئهماره تداری و شوّرشگیّری تا لهم روّژه که تیّمه قسهی لیّه ه نه که در..

له پیش نهوه دا که بکه وینه سه رباسی نه ما وه ت و شوّرِشه کانی کور د پیّویسته شتیّک له نامار و شویّنی کورد و ژبانی کوّمه لاّیه تی کورده وه بزانین: ژمارهی کورد ۱۱

ژمارهی کورد

مهسهلهی سهر ژماری کورد په کیکه لهو مهسهله ههره زلانه که تا تیسته کهس نهیداوه به دهستهوه. به دهستهوه نددانه کهش له بهر چهند هۆیه ک بووه.

یه کهم نامار له هیچ لایه ک ریکوپیکیه کی وای نهبووه، نه و شویّنانه که کوردیان یه کهم نامار له هیچ لایه ک ریکوپیکیه کی وای نهبووه، نه و شویّنانه که کوردیان تیکلاو بووه نهوان له تاماری خوّیان سهریان لیّ تیکچووه نهمجا چوّن نه پهرژینه سهر هی کورد ۱۹. دیسان نه گهر هاتبیّت و جار جار سهرژماریکیشیان کردییّت؛ یه کهم له بهر نهوه که نه بانویستووه به تهواوی ژماره کهی نه کردووه وه یان نه بانو تووه ا. دووه م کورده که خویشی له به دهستهوه نهدانی ژماره کهی سوو چینکی ههیه؛ چونکه نهم یا، کوّ چهری بووه، یا لادیّنشین. نه و سهرده سه نه مهم دوو ژیانه ی رابواردووه بیجگه لهوه که یاسای حوکوومه ت بوّ نامار ریکوپیکیه کی نهبووه خویشی لهو کهم و کورته نه گهر کرایی دزیوه ته وه. که نهایّم خوّی دریوه ته وه نه به نه دهوری دوایی دا بووه، واته له سهره تای نهم سهده ی بیسته مهدا که ورده ورده سهربازی دهوری دوایی دا بووه، واته له سهره تای نهم سهده ی بیسته مهدا که ورده ورده سهرباز خوّی له نهروسین شاودو تهوه. ناشکرایه پیش نهم دهوره به شناونووس هه در له هیچ لایه ک نه بووه، واته له و حکوومه تانه دا که کوردیان تیکار و بوده.

سسه ریاری قسه مانه ش هسه مو و کسوّج کردن و تالآن کردنو گرانی و جهوری حوکو و مهته کان قهوه نده ی ترکوردی له ناو بردووه و نه یه پیشتووه په ره بستان ده ربه ده و بودنهان و که و تنه گزشه ی شارانی بینگانه و له فیکر چوونه وه ی زمانه که ی خوّیان، قممه له همه و و زیاتر کاری تی کردوون بوّکه م بوونه وهی سهر ژماریان.

ثهو شتانه که پیاو ناچار ثه کهن به کوچ کردن و دەربەدەر بوون دوو شستن؛ بــا بـــق دەرامەتى، وميا جەورو کارەساتئىک کە پال ئەنتى بەکابراو، بۇ ئــەو، لە شـــوينــى خــــۆى نه مننی و لأنی کورد و لأنتکی به پیته، له ههموو جوّره سه رمایه یه کسی ژیانی تنبدایه و سه رمایه یه کسی ژیانی تنبدایه و سه رمایه یه کی و و هاکه گهلی زیاتره له ثه ندازه ی دانیشتر وه کانی کرّچ کردنی کورده که له پاش ده وره ی ده و ارتشینی له به ریخ پیتی و ین روّزیگهری ته بیمی و لاّته کهی نه بووه به که که وابو و ثه و ده ربه ده ربه ده ربه که به سه ریا هاتو وه له به رجه و رو کاره ساته که بووه . ثه گریّنه و ها له به ریخ به پیت بووه ، به لاّم داگیرکه ر نه یویستو وه ده ستی شاوه دانی تبا و لاّته کهی و لاّتینی به پیت بووه ، به لاّم داگیرکه ر نه یویستو وه ده ستی شاوه دانی تبا بخاته کار ، کابرا چار ناچار ده شتی گرتوته به رو رووی کردو ته و لاّتانی بینگانه و له ناو شداد خوّی و نه ته وه کهی تو اونه ته وه و زمانی ماده رزادیان گوّر پوه ته وه به زمانی ثه و شو زنه!

ثه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه حوکو و مه ته کانی وه کو و تورکیا و تیران که
ثه که و تنه فر انی کورده کان و له پاش ثه وه که له شوییه کانی خویان هه آیانته فراندن و له
شویینکی تر دایان ثه نان ناچاریشیان ثه کردن به وه که به زمانی خویان قسمو نوسینیان نه یی،
ثه مه ش بو ثه وه که له پاش ماوه یه ک ده نگ به رزکه نه وه و بلین و لاته که مان کوردی تبانیه
و هم رنه بو وه ا. وه کوو به تاییه تی له سه ره ای ته مه سه ده ی بیسته مه به به لاوه حوکو و مه تی
تورک ثه م سیاسه ته ی گر تبووه پیش وه ثه پنه پان به دنیادا که کورد له و لانی ثیمه دا نیه
و هیا ثه گهر شتیک له شاخه کان هه یی شه وه ه تورکی شاخی دن اه و ناوی کورد له
فه ره نگی و لانی تورکیادا نی یه ا..

به همموو بی شهرمیه که وه تهم بانگهی ته دا و هیچ شهرمی له وه نه نه کرد که خوینی گهشی کورده کان به هوّی جه ورو سته می تهوه وه ناوی کورده که روو په په هن زه وی و زرای کوردستاندا ثه نووسی و نیشانی هاله می ثه دا و به مه تورکه کانی ثه خسته دروه وه.

یا حوکوومه نی ثیران به ناوی برایه تیه وه که ههموو لا په په می میژوویدا بانگی ته کرد:

دنیران و اثیرانی و ته بوت کورد و فارس تیرانین و ناوی کورد به جیا له فه رهه نگی خاکی

ژمارهی کورد ۱۳

ليراندا ني يه أه..

نهم بانگهی نهداو نهم برایه تیهی نه نواندا. به لاّم که سه پری به ندیخانه کانت نه کرد
همموویان پر بوون له براکورده کان و برایه کی فارسی تیدا نه بووا. که سه پری بر سیه تی و
دمریه ده ریت نه کرد هه موو به ریراکورده کان که و تبوو هیچ به ربرافارسه کان نه که و تبووا.
که سه پری پایه و و وزیفه ی حوکوومه تت نه کرد هه موو به ربرافارسه کان که و تبوو هیچی
به ربراکورده کان نه که و تبووا.. که سه پری ریّگاو بان و کوّشک و سه راو ناوه دانی و
شارستانیت نه کرد هه مووی به ربرافارسه کان که و تبوو هیچی به ربراکورده کان نه که و تبووا.
که سه پری خویّنده و اری و قوتابخانه و زمانی نووسینت نه کرد هه مو و به زمان و خویّندنی
برافارسه کان بو و هیچی به ربراکورده کان نه که و تبووا. نه سه بو و برایه تی فارس و کورد که
حوکو و مه تی نیّزان شه پیووری بوّلی ته دا!..

ههر لهو قانوونه تهساسیه دا دایناپروکه زمانی مه حاکم و دادگاکانی کوردهواری ته ین

زمنی کوردی بن، که چی قدمه تدنها مدره که به که بوو لدسه رقافه زه که و هیچی تر، چونکه هیچ به کردی به خزیه و هیچ به که دادگاکانی کورده واری جاریک محاکمه په کی به زمانی کوردی به خزیه و نهدی، به تابیه تی له پاش سالمی (۱۹۴۱) مه گهر کوردیکی خویدنده واری به رزکو تو و پری چاوی به قانو و نه که بکه و تایه و بیزانیایه کورد حه قی قه و می هه یه که زمانی دادگاکانی کوردی بی، نه گینا خه لکه که ی تر قه و هنده لی بیگانه بو و بو و نه و هم ر به فیکری شه و یشیانا نه فدهات که مافیکی و ایان هه یه.

مهسه لهی ناردنی قو تایی کورد بو ده ره وه ی عیراق وه یا پی گه یاندنی قو تابیه کی کورد بو وه رگر تنی ه دکتوراه په که له ده ره وه ی هیراق وه یا دانانی مو دیر هامیکی کورد له و هزاره تیک له و هزاره ته کاندا ـ بیجگه له داخلیه که ثه ویش له به رئیشی تابیه تی خویان بو وا ـ ثهمانه له فه رهه نگی حوکو و مه تی پیشو وی عیراقا زوّر ده گمه ن بو ون، له گه ل ثه و هشداکه ثه گه ر به پی قانو و نه ثه ساسیه که ی خویان بچو و نایه به ریو ه همو و ثهم مافانه ی تیدا بو به رانبه ربه کورد!..

سه پر تریش ثه وه بوو هه رجاره که ته نگو چه آمه یه کسی ده ره وه، یه ناوه وه رووی
ثه کرده حوکو و مه ته کیان نووری سه عید و پیاوه کانی نووری سه عید به شانوه که انی
که رکووک و سوله یمانی دا ثه سوو پرانه وه و خه آلکیان کو ثه کرده وه و پتیان ثه و تن ثیوه
کوردن و له قانوونی ثه ساسی دا هه مو و حه تیکتان هه یه. داوای حه قبی خو تان بکه ن و پر
به ده مه او از بکه ن و بآین ثیمه کوردین و حه قبی خو مانسان شه وی . شه مجاکه ته ناگو
چه آلمه که یان به سه ر ثه چوو ثه و که سه ی بیوتایه من کوردم وه یا داوای حه تیکی کوردی
بکر دایه ثه یانگرت و له گزشه ی به ندیخانه کاندا تو ندیان ثه کرد!..

جا سهرباری ثهم هعموو شه پۆل و تهوژمه تیژانه که روویان ته کرده قهومی کورد و وهکوو کرمتی بکهویّنه دارهوه و بیهوی له ناوی بهریّ، شهمانهش بسهو جــــۆره روویـــان لهکرده ثهم و ثهیانویست له ناوی بهرن. سهرباری ثهمانه هعموو، کورد ههر ٹاگاداری خوّى كردو توانى به قەندازەي دەسەلابت خىرّى لەو شەپۇلانە بىپارىزېت و زباد لە دەسەلاتىش زمانەكەي بېپلىتەو.

به آنی روّژهه لآتی ناسه کان ههر که سه یا آله به رهه را اره زوویه ک که هه بووه هه ندی جار دانیان به ژماره ی کورد داناوه، وه یا همیندی له نبو و سه رانسی کبورد ثه و انیش له کتیه کانیاندا قسه یان هه ر لیّوه کر دووه، به لاّم هینه کانی کبورد زوّر تر شویّن قسه ی روّژهه لاّتی ناسه کان که و توون ، روّژهه لاّتی ناسه کانیش شویّن پی شه و حوکرو مه تانه که و توون که کوردیان له ناوایه. هیچه کام له مانه وه نه یی به حه قیقه تیکی و افعی تو انبیتیان بگه نه بنج و بناوانه که ی چونکه و هکو و و تر اله لایه که و مه رژماریکی راست و دروست نه کراوه ، له لایه کی تریشه و ه حوکو و مه ته کان نه یانویستو و ه کوو مه ته ل ماوه ته وه . یه کی به ـ یلیّن . به م بو نه وه زانینی ژماره ی کورد به راستی هه روه کوو مه ته ل ماوه ته وه . یه کی به ته ملیون ، یه کی به شه ش ، یه کی به هه شت و یه کی به ده ملیونی داناون . شهم دانانی هیچیان له سه رقوه از وی شده ی روّیشتیتن . نه گه ریه کی یه وی له م باسه به ته و اوی تی بگ هیچیان له سه رقه ساسیّکی و اقعی روّیشتیتن . نه گه ریه کی یه وی له م باسه به ته و اوی تی بگ ته ماشای و می وی که ده یه کر دری علاماله ین سجادی یک .

مایهوه سهرباوه پو مهفکوورهی تیمه له لایهن ژمارهی کوردهوه، باوه پی تیمه هانه سهر ئهوه که ژمارهی کورد بهم جوّرهی خوارهویه:

لهتوركيادا	/	7/3.
له ثيرانا	/	۴/۵۰
له عيّراقا	/	۲/۰۰
له رو ساه به و حستان و هندو و ستان و سو و ريادا		¥/

۱- ژماره ی کورد له هیچ کانیکدا حقیقه نیزکی واقعی نه گ پشتووه و شدم شاماره له سالی ۱۹۳۵ زاینه که ته کانه ۵۱ سال لهمه پیشی شویّنی کورد ۱۷

شوێن*ی*کورد

کوردستان و لأتیکی شاخاوی یه، هه تا بهره و شیمال و روّژهه لأت بیروا هـه ر بـه رز ثه ییّنه وه تا ثه گاته کیّوی و ثارارات. که رووی کرده جنووب و جنوویی روّژ ثاوا ثه مجا ورده ورده نزم ته ییّنه وه. کیّوه کانی شیمال ههموو جه نگه لستان و شیوو دوّلّن، پریانه له کانی و ثاوو دیّهات، کیّوه کانی روّژ ثاوای ـ زیاتر ثهوانـهی بـهسهر سنووری ثـیّران و تورکیادان ـ بیّدارستان و بهرده لاّنن، ثینجا هه تا بـهره و کـوردستانی روّژهـه لاّت بـروا دهست نه کانه وه به دارستان.

کیّوه کان به زستانان ههموو سهرپوّشی بهفر ثهدمن بهسهرا، بههوّی باران و بـــهفرهوه زوّرتر رووباره کانی روّژههلاّتی ناوهرِاست و خواروو لهو پسیّک دیّن. هـــهموو و لاّتــی کوردستان چه،کیّر، چه، دهشت پریهتی له «کان» هینهوت، ثاسن، زیّر، زیّر، گز گرد، خهلّوزی بهرد، قهلاّیی، چیمهتوّ، یوّلاً، لهحیم،گهج، قـــل، دهرماناوی همه جزّرهوگملیّ شتـــتریش.

کوردستان له گهل ثهوهش که شاخ و داخه له پیش همموو شتیکدا شویمنی کشت و کال و مالاّته، به تایبه تی ثهو شویّنانهی که ههواکهی سازگاره باخ و بیّستان و همموو جوّره داری به بهری تیّدایه.

له کشت و کالا تهمانهی هه به:

گەنم، جۆ، برنج، پەرشە،گەنمەشامى، زوړات، ھەرزن، نىۆك، نىسك، ماش، كونجى، فاسۆليا، لۇبيا، توتن، لۆكە، پەتاتە، چەرنەر، پياز، سىر وگەلى شتى تر.

له ميومدا ثهمانهي ههيه:

تری به هدموو چهشنه کانیهوه، گویز، سیّو، بهی، ههنجیر، ههنار، هـهرمی، قـهیسی، فرّخ، بادام، توو، فش، زهیتوون، هه لْوژه، گیّلاًس، بلاّلووک، مهویژ، سرینچک، خورما، پرتهقال، لیموو، نارنج وگه لیّ شتی تر.

لهمالأنا ثهمانه بهخيّو ثهكهن:

ئەسپ، ئىستر،كەر،گا،گامىش، مەر، بزن.

له پهلهوهرا؛ مریشک، مراوی، عملی شیش، فاز به خیّو ثه کهن. بوّ رابواردنیش کـهو، کوّ تر، تاوس، باز، رائه گرن.

ئەوشتانەكە ئەينىرنە دەرەوە:

تو تن، لۆكە، خورى، مەرەز، مازوو، بەروو، گۆگل، ھەنگويىن،گويز، مەويژ، بادام، رۇن، پەنىر، ھەموو جۆرە پىستېك،كەتىرە،گياسالىم، دۆشاو، مۆم، ناوكەكوولەك. مالات وگەلىن شتى ترىش.

له ئبش و کارا جوّلآیی، قـالْی و بـهـره کـردن، بـووزو، زمرِنگــهری، تــفهنگـــازی، خنجهرسازی، دارتاشی، زین درویتی، ورده کاری، ویّنه گهری، نهقارِی و گهلتی شنی تر ئهکهن له گهلّ جووت و گاوگهللهداریدا.

تپکرِا ولاّتی کوردستان ئهم شویّنانهی داگیر کردووه:

له رزژهه لأتهوه پال ثهدا به ثیرانه وه و اته له خووزستانه وه دوست پی نه کا بز عیراقی عهجه م و همهمدان و زهنگان و تهوریز تا ثه گاته رووباری ه ثاراس ه له قهوقاسی جنووبی. له رزژ ثاواوه ثه گاته ثایمنه و سیواس و پال ثهدا به ثانادو لهوه. له شیماله وه ثه گاته قهوقاس و لیوای لازستان. له جنوویی شهرقی و جنووبه وه ریزه خه تیکه له خووزستانه وه دیت ثه گانه کیوی حهمرین و بؤ کیوی سه نجار له دهشتی شام و لهویوه بو گردداغ تا ثه چینه سنووری اله سکهنده روونه.

ثهم کوردستانه ی که بهم جوّره باسکرا ثهیی به سی بهشی گهورهوه:

۱-کوردستانی روّژهدلاّت که تازهربایجانی روّژثاواو ولاّنی دسنه و لورستانیگهورهو بچووکه. ۲-کوردستانی شیمایی که ولاّنی خدرپووت، دیاربه کر، وان، بتلیس، ثدرزوروّم، بهشیّ له ولاّتی سیواس و ناوچه شاخاویه کان له ولاّتی قارس و ثدردهفان، وه قدرهباغ قدوقاسی جنووبی. ۳-کوردستانی جنوویی که ولاّتی سولهیمانی، کهرکووک، ههولیّر، صووسلّ، لهمسلاوه خانه فی و مهنده لی و به دره.

شاره کانی کوردستان، له ثیران:

همه مدان، کرماشان، سنه، سه لماس، خوّی، زهنگان، بیجار، کرند، سونگر،

قهسری شیرین، ورمنی، میاندوواو، سابلآخ، سه قز، بانه، سه رده شت، شنز، بق کان.

له عراق: سوله یمانی، همه آله بجه، پینجوین، که رکووک، همه ولیر، کویه، رواندز،

ثامیدی، ٹاکری، زاخق، دهق ک، شه نگار، خانه قی، کفری، مه ندملی، زرباتیه، به دره.

له تورکیا: ماکز، بایه زید، دیار به کر، قارس، ثه رزور قره، وان، بتلیس، شهرزنجان، درسم،
جهزیره ی این صعر بالفزیز، مهرعش، ثورفه، ثه خلات، موش، ماردین، خوزات، معدن، باشقه لأ.

له ههرسیکیاندا بیجگه له مانه ش شوینی تر هه یه.

ژیانی کۆمهلایه تی کورد

کورد دووبهشن؛کرچهری، دیمهاتی و شاریی.کوچهربه کسان بسهرهبهره هسهر کسهم ثهبنموه و ثمهن به نیشته جتی زموی و بهراو هی به گ و ثاغا بوو، جوتیاره کان مسکینیان پیّه لّین، خوّیان زموییان نیه مهگامر له همندی شوینی کهمانه ییّ.

کورد زوّر ثازان بوّ جهنگ کردن، ثارهزووی تهواویان له تفهنگچیتنی و راو و شکار ههیه، لهبهر ثهوه ههوای سافیان پیّ خوّشهو حهز به دهشت و دهرثه کهن، رقبانه له ژیّر دمستهیی، تهیمهتیان سهر به خوّیی ثهوی،که قسهیه کیان کرد ههر ثهو قسهیه، تمانانهت مهسمایک ههیه ثملیّ: «کورد،که وتی نه، ههر ثهو ثهیهیه،کوّچهرییهکانگورمیان وکویّستان ثه کهن.

کورد هدمووی موسولمانن هدندی پهزیدی نه ین که له سهر تمایینی کونی کورد ماونه تهوه وی موسولمانه کان هدموه ساونه تهوه، فعله ـ ش هدیه ثهوانیش هدر خزیان به کورد ثهزانن، موسولمانه کان هدموه شافیمی مهزهدین بینجگه له به شیکی لای پشتکزو لورستان نه ین که شینمهن. شیخی تمریخه و به بوده گیر خراران نه ماوه، رقمهوری «سونی» و وشینمه هدبووه گیسته ثهو رقه به رو رقه به دانیشتووه، تیکی اکورد پایهی قهومی له هدموه شت به لاوه گهوره تره، سه ید ثه گهر حسابی بکه بت ثه ین ده نه تعدمی دارستیدا له پیش هدموه شتیکی له بیر ثه با ته به تعدم کورد دا له راستیدا له پیش هدموه شتیکی که بیر شتیکه وی ده دارای کورد دا له راستیدا له پیش هدموه شتیکه کان دوروکه کان

ئه بانبریه و ه، که دو ژمنی خویانیان به زهبوونی دی ثیتر لی ئه گه ریّن.

کورد ئیشی سووکی زور رق لی ٹهیئتهوه، نهفسی بهرزه، بهقنیات و بوردهباره، بـق
پایهی دنیا زهبوونی وهرناگریّت. تیکچاکورد زیره ک و بهقابلیه تن، زوو فیری زمان و
پیشه ثهبن، ولاّنی خوّی زوّر خوّش ثهویّت، تعانهت خوّی له سهری ثهدا به کوشت،
ثه گهر بکهویّته ولاّنی بیگانهش ههر دلّی لای مهلّبهنده کهیه تی، بـرپاریّکیدا له سهری
ثهروا، بانهشییی ههر حهز به نان بده بی و بهخشنده بی ثه کا، خزم دوّسته، چهند به لایهوه
خوّشه که ثهلّی مهن کورده، عاشقی ثهده ب و شمر و دهنگه، موّزیقای زوّر خوّش لیّ
دیّت، که یه کیّکیان لیّ مرد ثه یلاویّنه وه، له وه ختی گیانه لاّکه یدا ثه و کهسه ثیشی چی
بوری شنومه کی ثیشه کهی له لای سهریه وه دائه نیّن.

خو پنده واری له ناو کورددا زوّر کهمه مه گهر توّزی لهم ده وره ی دوایه دا نه بی ـ لهم نه خو پنده وار به شرّد میه کی زلی لی په بدا کردوون که هه ندی جار تاک تاکیکی ثه بن به خوّخوّر!. له گهل ثهم نه خو پنده واریه ش دا زوو فییری شت شه بن، زوّریش به ته نگ شووره یه و هن. ینگانه پهروه ریشن ـ خه ریب دوّست ـ سه گ را ثه گرن.

ژن لهناو کورددا به تیکرِ ایی پایه به کی کوّمه لآیه تی هدیه، خاوهن مالّه، مالّ و مـنالّ به خیّوکه ره، میوان پهروه ره، که پیاو له مالآ نه بو و بهدهم میوانه ره شهچیّت و خزمه تی ته کا، ئیشکه رو کوّچ و باربه رئ که ره، شان به شانی میّرده که ی کوّشش ته کا؛ له کوّچ کردن، له جووت، له کیّشه، له تو تن، له باخ و رهز به خیّر کردن.

ژنی کؤچهرو لادتی شؤرهسوار و تفه نگیجیشن. ژن له ناو کورددا داویّن پاکه، ئه گهر ئیشی خراپهی لی رووبدا ئه بکوژن، له همندی شویّندا نهبیّ ژن سهربه خوّیه کی تهواوی همه له شور کردندا، دلّداری ثه کا بوّ ثهوه میّردی پیّ بکا، ره شبه له ک ثه کهن، و شهی هزناه له زمانی کوردی دا نیه، ثهمه ثهوه پیشان ئهدا که داویّن پیسی لمناویاندا نبه، ژنسان لهماز وکردندا، له لای رانه بیّره و له ده شتا به ده نگی چریکهی گوّرانی خروّشیّک ثهده ن به ده شته که، پیاوان له کوّیوونه و می مزگهوت و بعر بهروّژکه دا داستانی کوّن ثه گیرنه و ه، پابه ندی دو و تهریده ده داستانی کوّن ثه گیرنه و ه شۇرىشەكانى كورد ٢١

شۆرشەكان*ى كو*رد

کورد له لاپه پهی میّژوویا ههمو و دهمیّک کوّششی بوّ سه ربه خوّبی خوّی کردوه، ثهوه نده هه به له پاش ثهوه که دهولّه ته به ناوبانگه کهی هماده یان سه ری تیاچوو، وه له پاش ثهوه ش که دهوری تیسلامیهت هاته ناوهوه له گهلّ ثهو ههمووکوّششه دا سه ربه خوّیه کی راستی به مهصنای هکلمه له میّژوویاندا نایینریّت.

به لّی پیاوانیگهور دو ناو داریان چ له لایهن سیاسه نهوه، چ له لایهن [هیلم] و زانباریه و ه زوّر، زوّر لیّ هملّکه و تووه، به لاّم ثهوهی معبهسته ثهوه دهست نه کهو تووه. ثه مهش، چه ند هوّیه کی بووه..

یه کهم روّحی قهومی پیّچهوانهی روّحی لیسلامی نیهو بهلکوو ئیسلام فهرمانی پیّ ئه کاو ناوی ثهبا وه به دینیّکی یه کیهتی و هیّمنی و ثاسایشی دائهنیّ، فهرمانه کانی لهلای خواوه هاتووه و دوژمنیّکی ههره گهوره یه بوّ زوّروستهم و فهرمانده ره بوّ ٹازادی تاک و کرّمهنّ، ته عالیمی ئیسلام گهلیّ بهرزتره لهو شتانه که ثهوان بوّیان هماّلهبهست.

دووههم نه خه لّیفه ی به مه هنای و کلمه ه له ثیسلامدا مابو و وه نه پادشایه تیش تیسلام به ناوی تیسلامه وه فهرمانی پیّدابوو. ثهوه نده همهود و ا دیباربود شهوان حمازیان بموه نه ته کرد که قهومه کان ههریه که بر خوّیان سهربه خوّییکیان بین و اثام ههمووه ش نیتکرا ثاشنای به یداخه کهی انه وان بن. واته به ته صبیری البسته به لانی کهمهوه بین به ولمدرالی، بهرانبهر به به یداخه کهی الهوان. به لمکوو ههر الهوه یان پسی خوّش بوو که خه لیفه فهرمانره وایه کی یی گیروگرفتی بین به سهر ههموو قهومه کانه وه. قهومی کوردیش یه کیّک بوو له و قهومانه که وایان له گهل انه کراو به لمکوو زیاتریش.

ثه مجا پارسه نگی ده و له ته کانی شدم لاو شهولا. شده ماندش حوکوو مه تی شیران و عوسمانی بوون که به تایبه تی له پاش «سه فه وی «یه کان به ناوی سونیه تیه وه دهستی خویانیان ثه وه شان. ثیران به ناوی شیعه یه تی و عوسمانی به ناوی سونیه تیه وه کور دیان له و به به داکر دیو و به به ردی قرچه قانی و هه لیانته سووراندن ا. له گهل شه مانه شدا کورد له همو و ده وره کانیا بو ثه و مه به سته ی خوی هم خه ریک بووه. لا په په کانی ده وری مطلح الدین چی ثه یوویی و ه که ریم خانی زهند ، و پیاوه کانی تریشیان ثه ما و و نیشانه هم ثه ده ن. ثه وه نده هم بووه و مو کو و قرا ده به و رقحی شیسلامیه ته که بالی کیشابو و به سه ریانا نه یانته و بست ثه و ناوه له چوار چیزه کهی شیسلامیه ته که بالی کیشابو و به
ساریانا نه یانته و بست ثه و ناوه له چوار چیزه کهی شیسلامیه ته که بالی کیشابو و به

* * *

له سه ده کانی حه قده هم و هه ژده همدا له وانه بو و ورده ورده تووی قه و میه ت له میده کانی حه قده هم و هه ژده همدا له وانه بو و رده ورده تووی قه و میشکی هه ندی که ساچه که ره کاره به لاّم و رخی پیشو و هم ر له ثیش کردنابو و له سه ده ی نوّزده همدا ثه و باره ره (باره ری قه و میه ت به ته و اوی له گه لنی له شویّنه کانی کوردستاندا بلاّو بو بو و وه و گوشش ثه کرا بو سه ربه خوّیه کی راسته قبنه ی کورد. له م ده وره شدا دیسان چاّیسی و قازانج په رستی روّژ ثاواییه کان ـ هی خوّیان ـ هم رسم ری ریّ ته گرتن و نه یشه هیشت بگه ن به و ثامانجه . له گه ل ثه م هه مو و کوسیانه شدا کورد هم کورد گه ل نه م هه مو و کوسیانه شدا کورد هم کورد نایدا .

ثهوا لپرهدا سهره تا به جوّریکی تیکرایی باسیکی ثهو بزووتنه وانه ثه کهین که له ناو

شورِشه کانی کورد

کوردا روویان داوه، پاشان یه که یه که شوّرِشه کانی ثهم دهورهی دواییه ثهخه ینه پیش چاو بوّ ثه وه ههمو و که سیّک بزانیّت که ثهم قه و می کورده چی به سه رها تو و و چوّن له پیّناوی و درگر تنی سه ربه خوّیی خوّیدا هه میشه له جه نگابو وه؟.

(۱۱) له و و و خته دا که ته مه وی و حه باسی له ثارادا بو ون کور ده کان له له شکره کانبانا خرمه تی گه وره گه وره بان پی ته کردن، ثه وانه ی که دا له شکره که ی ثه وانا بو ون ثب شیان بر ته کردن، له م لاشه وه ثه و کوردانه ی که له خاکی ثیراندا بو ون گه لی جار یاخی ثه بو و نو هم دایان ثه نایه وه، له ده وره ی ثب سلامی دا تا ثب ته وه نه بی پادشایه ک له کور ده کان سنرایی که حوکم انی هه مورو و لا تی کورد دستانا کردی، به لام گه تی جاری و ابو وه که هه نده خیرانیک هم آخه و تو و ناو به ناو حوکمیان له هه ندی ناو چه کانی کورد ستانا کردو وه، وه کرو یه کی له حوکمه داره کانی و حصه ناوی که له و ۱۹ ۵ ۹ تا و ۱۹ ۹ ۹ میلادی له جنو و یی پستون دا حوکمی کرد و وه هه وه ها و ۱۹ ۵ و تا و ۱۹ ۹ ۹ میلادی له و و رنه و یا تا و ۱۹ ۹ ۹ می می باشیان نواند و وه و پاشان سه لجو و قبه کان و دو اینان که له و ۱۹۷۹ هم دا ۱۱۳۷ و دو اینان پی هیتاون بی میناویانگرینی کورده کان و شه یو بیه یا دانی که به ناویانگ.

له سهدهی شازده و ههقدههمداکوردستان مهیدانی سهفهوی و تورکه کان بوو، لهو شهرِهشهقهی نموانا خوّراوای ولاّته کهیان بهر تورک و خوّرههلاّتی بمر نیّرانیه کان کهوت و تا نیّسته همروا ماوهتموه.

تهو سنوورهی که له لایمن سولتان سرادی چوارهم و شاعهباسی سمفهویهوه له

۱- و. جی ایلفنستن له باره ی کورده وه شیکی له گوقاری و ثه نته زانشنال شه نیزره ی ژساره (۱۹) سالی (۱۹۴۷) دا نوسیوو، ساموستا عبدالقادر حشست وهری گیرابووه سهر کوردی. همروها ژماره کمانی گوقاری ه گهلاویژه ی سالی (۱۹۳۱) یش له نووسینه کمانی دبلیو.جی. ایلفنستن له و ته نته زانشنال ته فزمره وه شتی وهرگر تبوو. تهم باسه کورتکراوه ی ته و نووسینانه یه.

په ۱۹۳۹ پایدا له به پنی کورده کانی ایران و تورکیادا دانرابوو تا ۱۸۱۳ پایهوه. له به ایمو اله به ۱۸۱۳ پایدا دانرابوو تا ۱۸۱۳ پایده و سمانی دا خزمه تانه که کورده کان له شهر و شوّدی به پنی تورک و ایرانا له له شکری موسمانی و پزیکی باشی لی ته گرتن. هیچ ناخوّشیه ک له به پنا رووی نه دابوو تا سولّتان مه حموودی دو ههم له ۱۸۳۰ پایدا دهستی کرد به پهلاماردانی کورده کان و ایتر ئیش ورده ورده تیکچوو.

لهم وه خته به دواوه کورده کان له دوولاوه دهستیان کرد به جوولأنهوه؛ له لا به کهوه موحهمه د پاشای رواندز له روّژهه لأتهوه، له لا یه کهوه به درخان پاشای بوّتان له روّژ ثاواوه، موحهمه د پاشا ههولیّر و مووسلّی داگیر کردو به درخان پاشاش له دیار به کر و سعرد ره گی خوّی داکوتا، تورکه کان لهو سهرده مه له به رلیّشاوی هیّری میسریه کان له و سعرد ره گی خوّی داکوتا، تورکه کان له و سهرده دان به درخان باشا در یک کان ترسی میسریه کاتیان له کوّل کهوت بایان دایه وه سهر کورده کان، به درخان باشا له پاش شهریّکی زوّر به دیل گیراو نیّرایه «دوورگهی گریت، پاشان ههر لهسه ر قسمی تورکه کان و له سهر ره زامه ندی شهوان هاته «شام، لهوی مایه وه تا له سالّی ۱۸۶۸ ه دا کوچی دوایی کرد شهوگیانی نیشتمانه رومریه که شهو له ناو کورده کانا بلاّوی کرد بووه وه همرمابو و، بوّیه کورده کان بو و بوّ سه ندنی همرمابو و، بوّیه کورده کان بو و بوّ سه ندنی

له پاش شه پی وقریم و تا جوو لآنه و هی شیخ عبیدالله ی شه مدینان به ینی تورک و کورد باش به پاش شه پی و قریم و تا جوولآنه و هی و گورد یاش بود و و بینی نورک و کوره یا باش بود و بینی نور و بینگلیس پیتیان و ت که خوّی بکتیشینه و که لکی نه بود و له ناخرا له شکری نه و یش شکاو خوّیشی گیراو نیّر درایه و مه ککه و نه و یش له و ۱۸۸۳ و اله وی کرد.

له ١٨٩١،١ سولتان عبدالحميد بهرانبهر بههيزي رووس له كورده كان لهشكريكي

شورش کانی کورد ____

رازاوه ی دروست کردو له ژبر فهرمانده یی و قبیرایم پاشای و و بران شاری دا ناوی نایه و له شکری حدمیدیه و نهم له شکره زوّر به ی تفه نگچیه نازاکانی کوردی تبابو. نهم له شکره له جدنگیکی گهوره داکه له گهل شومره کاناکر دیان سه رکهوتن، له توّله ی نهم سه رکهوتند اسونتان، نیبرایم پاشای به چوارسه د سواره و باننگ کرده نه سته موّل ریزیکی ته واوی لی گرتن و ناوی پاشایه تیشی دا به و نیبرایم پاشاه پاشان گه پرایه و ه برایم پاشا به و لاّنی خوّی. کانی که له ه ۸ ۹ ۹ ه دا تورکه کان له سونتان هدلگی پانموه فیبرایم پاشا به و ۱ م ۵ ه سواره و په پرایم پاشا به تورکه یاخیه کانموه له و شام دورکرایه و م اه گه پرانه و ه دا شوم داکرایه و م اه گه پرانه و ددا شوم دان ریگه یان پی گرت و له یاش شه ریکی زوّر له و شهره داکورژرا.

له پاش کوژاننه و مه شری ه شیخ عبیدالله ، به ته و اوی سه و دای کومه لا یه یی و کور داید تی چوه سه ر ته و گهله ، لا وانه ی کور ده وه که له ته سته موّل و ده ره وه ی پستی گهیشتبوون. له پاش بلاو کردنه و ی مه شروتیه ت له ، ۹ ، ۹ ، ۱۹ ه دا کور ده به ناو بانگه کانی ده روه و که بو کور دایه تی شیشیان ته کرد له لایه ن تورکه گه نجه کانه و ثیرن دران بر ته وه برگه و ینموه برق ته سته موّل، له وی کومه آینکی قه و می دروست کرا که کان به رانبه ر به چه ند په یسانیک پار مه تی ته و کومه آینکی قه و می دروست کرا نیم کور ده کان به رانبه ر به چه ند په یسانیک پار مه تی ته و کومه آین خوّیان به جی نه یه نن و که کان که تورکه کور ده کان له ناو به رن ته نانه ت حوکمی خنگاندن درا به سه ر شه و مقدمین عالی به در خاناه ، به لام ته مان زور پیان زانی و خوّیانیان ده رباز و شه یا شاه و ه ته مین عالی به در خاناه ، به لام ته مان زور پیان زانی و خوّیانیان ده رباز کرد. هدر چه نده تورکه کان و یستیان له و ۱۹ ه ۱۹ ه دا سه راه نوی بناخه ی دوستایه تی له گهل کور ده کاندا دامه زریننه و به لام ی شه و دیوو ، چونکه له هه رای بو تانا به سیمان به گی به در خانه له لایه ن پولیسی تورکه وه کوژراو دو شنایه تی هداؤه شایه و ۵.

له جهنگی ،۱۱۴ ه تا ،۱۱۸ ه کورده کان گهلتی جار له ناو له شکری تورکا بو

سهرکهوننی تورک شهر و کوششیان ته کرد، له تاخراکومه نمی نیشتمانی کـورد له گـه ل رووسه کان ریّک کهونن و یارمه تی تهو لهشکرهی رووسیان ثهداکه بـهرهو بـتلیس و تهرزنجان ئههانن، ئهمهشیان بز ثهوه کردکه گـۆیا له ثـاخراکـورد سـهربهستی دهست کهوئ،که رووس شکا ثهم پیلانهش نیّکچوو.

ته مجاله (۱۹۱۸) دا همر قدم کومه آنی نیشتمانیه له شهسته موّل له گهل ده و آمته به کگر توه کانا چاویان که و تب یه ک و شهریف پاشا هه آبریّر درا که بچیّت له کونگره ی ثاشتی دا داوای حه قی کورد بکا. له لایه کی تریشه وه کامیران به گ و جه لاده ت به گ کورانی شهمین هالی به درخان پاشا و ثه کرم به گی کوره زای جهمیل پاشای دیار به کر له کرده به گی کوره زای جهمیل پاشای دیار به کر له مدر قسمی ثبتگلیز نیر دران بو لای روزهه لاتی ته نادو ل بز ثه وه فیکری کوردایه تی لکورده کانی ثه و ناوه شری به گرت، به لام ثهمانه له لایه ن مسته فاکه ماله وه به رپهرچ درانه و و چوونه که یان سهری نه گرت، ثه و منده هه بو و ثهم جوولانه و به ییان بو و به هوی ثه وه که به نده کانی ۱۳۲، ۱۳۶، ۱۳۶ و لایه نگیری کورده کان بخریّنه ناو په یمانی هسیفه ره وی به لام ثه و میوابانه که بهم به ندانه ی په یمانی سیفه ره به و و بو کورده کان همه وی که به به به ندانه ی په یمانی سیفه ره به و و بو کورده کان دلیان پی خوش بی.

مسته فاکه مال هیشتا خوی نه گر تبوه، بو اله وه که کورده کان ته فره بدا پی و تن اله گهر بیت و جی گیر بیی، الیوه به بی گومان سه ربه خوی بنیان دهست اله که وی. اله مانیش له به را اله فسه به ده نگیکی و ایان نه کرد. به الآم پاش اله وه که یونانیه کانی له و أز میره ده ربه پان و زانی، اله وا الیتر بنجی خوی داکوتا، که و ته دو ژمنایه تی له گه ل کورده کانا، البتر له (۱۹۲۳) وه همرا له به ینی کوردو تورکا دیسان ده ستی بی کرده و و

ثهوه ثهوان لهوی دا، لهم لاشهوه شیخ سه عیدی پیران له (۱۹۲۵)دا به دهستباری کورده کمانی سووریه شاگری شهریان هه آگیرساند، له شکری تورک له ریگای شهمه نده فهری حماله ب به خداوه بریان هات، پاش شهرِ و شزریکی زور کورده کمان شورش کانی کورد ۲۷

شکان به لأم نه یانتوانی رؤحی کوردایه تی و نیشتمانپه روه ری له ناویاندا نه هیْلّن، ههر له به ر همه بووکه گهلتی له کورده خوین گهرمه کان هـه لاّتن بـۆ ســووریه و لهوی هــهستی کوردایه تیان ئهوه نده ی تر

بزواند. له (۱۹۲۷)دا له ډبیروت، کوّبوونهوه و کوّمهلّی دخوّی بوون،یان دامـهزرانـه، ثامانجی کوّمهلّ سهربهستی و ثازادی کورد بوو. ههروهها فیکریشیان وابوو که له گهلّ ثهرمهنیه کان بوّ سهربهستی کوردستان پیّکهوه کوّشش بکهن و یارمهنی کورده کانی تورکیا بدهن. جهلادهت به گ بهدرخانیان کرد به سهره کی کوّمهلّ.

ثهم ثامانجه که ثازاد کردنی کوردستانی گهوره بی کورده کان و ثهرمه نبه کان له او ۱۹۱۷ می درده کان و شهرمه کان له (۱۹۱۷ مو کرده کان و هه لگیرساندنی جه نگی گوره ی په کهم توزی دوریانی خسته وه، له (۱۹۱۸ یا دیسان یه کیان گرته وه و کهورته و قسه کردن شهریف پاشای نوینه ری کورد و هیوخوس نه وبار پاشاه سه رکرده ی تهرمه نبه کان له و شهرسای و ینکه وه شان به شانی یه ک ده ستیان کرده وه به شش.

له (۱۹۲۷) دا له شاخه کانی و ثارارات و کورده کان که و تنه وه کار، سی سانی جه نگی کورد و تورک در پژه ی کیشا، فهرمانده رأی له شکری کورد له ژیر چاو دیری به احسان نوری پاشاه دابو و له مارتی (۱۹۳۰) دا تورکه کان فیرقه ی چواره و شه شه میان به هیز یکی گه وره ی ثاسمانیه وه نارده سه ریان، ماوه یه کی باش جه نگ له به ینیانا در پژه ی کیشا، کورده کان شه پریکی مهردانه و ثار ادبی یان ته کرد، له تاخرا له بهر ثه وه که هیز و چه کی تورکه کان گه لی زور تربو و، احسان نو وری پاشا به ناچاری بالاّره ی به له شکر کرد و خوی به ناوی په نابه ریکی سیاسیه وه چوو له و تاران و دانیشت و تیسته شدر له و کی به تورک له کانوونی دو و هممی (۱۹۳۷) دا له تورکیا قانوونیکی تازه بر ثاوه کی و به تورک کردنی کورد ده رچوو، خه لکی و در سمه که تا ثه و حمله به کش و ماتی دانیشتبوون له م قانور نه ماتی دانیشتبوون له م

بؤلای حاکمی عهسکه ری که تهم قانوونه هه لبگرن و واز لهو فیکره بینن. تهم سی که سه که نه گهنه درسم له لایهن حاکمی عهسکه ریهوه ته کوژرین. کوژرانی ثهمانه به تایبه تی کاریکی زوّری کرده سه ردلّی کورده کان و نباچار که و تنه خویان، سه ره تا قباله ی ثو تومیلیکی زوّری پولیسی تورکیان گرت، رووتیان کردنه وه و کوشتاریکی زوّر بشیان لی کردن. ثه مجا ثیتر شه و و شوّری و درسم و به ته واوی ده ستی پی کرد، هیزیکی زوّری تورک له و ناوه کوشتاریکی زوّر له ههر دوولا پهیدا بوو، له ثه نجامداکورده کان شکان و گهلی دریژه ی کیشاو کوشتاریکی زوّر له ههر دوولا پهیدا بوو، له ثه نجامداکورده کان شکان و گهلی دیهاتیان سونیترا. له گهل ثهم همهو و کوشتار و ده ربه ده ربه در به سهر کورددا هاتو وه هه ستی کو ردایه تیان روژ به وزرّ زیاتری که دووه.

له پاش ماوه یه ک «جهلال بایه ره ثه یوت: ثیتر کورد له ولاّنی تورکیادا نیه و ثه وه ش که هه یی تورکی شاخین!. تهمه یه ثاویّنهی سیاسه تی تورکه کان به رانبه ر به کورده کان!.

* * *

له ثاخر و توخری سه ده ی نوزده هما رووسه کان به هه موو جوّر خوّیان له کورده کانی ثه هه موو جوّر خوّیان له کورده کانی ته (۱۸۷۹) داکورده کان له قارس و شهرده هان شان به شان له گهلّ رووسه کانا شهریان له گهلّ تورکه کانا ثه کرد، که جه نگی به کهم هه لگیرسا رووسه کان له دهورو پشتی «ورسیّ» ده ستیان کرد به جوولاً نهوه، «سمکرّ» و «سه پدطه و گهلی که سی تریان کرد به لایه نگیری «جار».

له پاش پهیمانی الوزان، زیاتر له بیست هدزار کوردیک کهوتنه بهر و کوماره کانی سوهاتی، به ههموو جوّر بوّیه کیه تیه کی نیشتمانی چاویّریان نه کردن، زمانی کوردی له قو تابخانه کانی سهره تایی و ناوهندی دا نهخویّرا، هانه هانه یان نهدرا بوّ زیندوو کردنه و می هممو و چهشنه رموشتیکی قهومی. تمانهت نهو ههست و شعووری قهومی و کوّمه لاّیه تبه که کورده کانی نهوی به هوّی رووسه کانه وه و دریان گرتبو و پریشکیشی په پی بوّی بو

شۆرشەكانى كورد ٢٩

رۆژهمالأتى ئەنادۆل و جەزىرە و بۆتان. توركەكان بۆ بەربەستى ئەم لېشاوى باوەپ، زۆر كەرتنە پەلەرە، بەلام ھىچ كەڭكىكى نەبور بۆيان.

له سالّی (۱۹۴۱)داکه رووسه کان چوونه نیّرانه وه گدلیّ هـهولّیان داکـه، رووی کورده کانی ثهو ناوه بکهنه خوّیان، وه کورده کانیش لهو دهرفه تهدا نیّبجگار ثـومیّدی ثازادی و سهریه خوّییان همبوو، رووسه کان ثهوه یان کرد به لاّم له ثاخردا سهری نه گرت و همدر حوکوومه تی تاران گرهوی برده وه.

سیاسه تی پاشه روّژی رووس هیّشتا نه زانراوه به لاّم به بنی پشوو همه و ده میّک نه فه لای نه وه له داکه سنووری کونی نه گه للّ نورکیادا بگوّرِی، لهم گوّرِینی سنووره دا نه گهر ریّک که ویّ گهلیّ له خاکی تورکیا که زوّرتری کورد نشینه شه که ویّنه نار رووسه وه. هه و جوّره ده متکاریه ک له سنووری تورکیادا بکری و هه رشتیّک نه و سنووره بگوّرِی کورده کان له ژیر چنگی تورک رزگاریان نه بیّ و بوّ سه ربه خوّبی نازادی ناماده نه بن

هدر چه نده که سه رو کی حه شیره ته کان ترسیان له بالاو بو و نه و ی شیوعیه ت هه به اه ناو مه شره ته که یاناو بالاو بو و نه و ه ه شیره شتی و اش کز بو و نی دام و ده زگای ثه وانه ، به لام مادام تورکه کان هه ر له سه ر ثه و لاسار به ثه رو ن که ثه لین کور د له ناو ثیسه دا نبه و ثه یانه و ی کور ده کان بکه ن به تورک ، سه رو کی مه شیره ته کان ثه وه یان هه رین خوشتره که له و خه ته ره به رزگاریان بی بابکه و نه به رده ستی کو ماری سوفیاتی ، وه با دام و ده زگای خوشیان که متر بیشه و ه.

پاشه رزّژی سیاسه تی کورد پیّویستی به گهلیّ شته، ههرچه نده نورکه کان ثبنکاری بوونی کورد نه کهن له ولاّته که پانا به لاّم ثاشکرایه که جوولاّنه وه یه کی به هیّز برّ سه ربه ستی و ثازادی کورد له کایه دایه. هه لاّتووه کانی وسوریه ، پیّشه و سهر دهسته ی جوولاّنه و می نیشتمانیه روه رین، زورتریش ثه وی که وا ثه کا به کورده کان برّ ثهم جوّره بزوو تنه وانه کهساسی کورده کانی تورکیایه وایان لیّ ئه کاکه هانیانبدا، رهنگه بهرهبهره پهیوهندی و ٹاشنایهتیش بۆ ئەم رزگاربوونه لهگهٔل کورده کانی عراق و ٹیرانیشا پهیدا بیێ.

* * *

ثه و کوردانه ی که له سووریادان به هؤی حوکمی زوّرداری و قدر مقوشی و فرانگان ـ
بالون ، که له به ینی فهره نسه و تورکیادا له شه یلوولی (۱۹۲۹) دا روویداو خمتی
شهمه نده فهری حدّلهب ـ به خدای له سنووری سووریه وه بهست به تورکیاوه و گهاتی له
کورده کان که و تنه ژبّر لداره ی سووریا، ثهم پههمانی سالی (۱۹۲۹) به به پهیمانی
ه ، ثه نقه ره بنج بهست کرا، گهلیک له و کوردانه که له ده وروو به ری ثه و ریخگه یه دا بوون
که و تنه بهر سووریا و به شه زوّره که ی له ژبّر اداره ی تورکیادا مایه وه، ییجگه له مه شهدند یکی ترکورد له شاخه کانی ژبوور حمله به وه همان که سی سه د سالیک شه ی له
شاخه کانی تورکیاوه کو چیان کردووه و له و تبدا ثه ژبین . له پاش ثه وه که حوکمی فهره نسه
له سووریه دا دامه زرا ثه و ناو چه یه کی به که لک و توکورد په رسته کان.
تورکیا و ته ناوی ده بو و به شوین هه و اریکی حه سانه و ه یز کورده هه الا تو وه کانی

 شوّرِشه کانی کورد ۲۱

له پاش ته وه که وشیخ سه عیدی حه لید له مووسل کو ژرا تاژاوه له سوله یمانی په یدا بوو، له (۱۹۰۹) دا ته و تاژاوه ی کو ژرانی ته وه دوایی هات. کو ردستانی عراق کش و مات بوو، له (۱۹۱۸) دا ثبنگلیز چو و نه سوله یمانیه وه، شیخ مه حمو و د بر سه ربه خزیی کورد ثه م چو و نه ی پی خو ش بو و پیشوازی کردن، ٹینگلیز له پاداشی ته و چاکیه دا کردیان به حوکم رانی کو ردستانی جنو و بی، زوری پی نه چو و له گهل ثبنگلیز نیکچو و له شهر یکی قاره مانانه دا له ده ربه ندی ه بازیان ه له بن «به رده قاره مان « دا به برینداری به دیل گیرا و نیرا و نیرا و نیرا و نیرا و در دستان بو وه وه به حاکمی و لا ته کهی زوری پی نه چو و سه ر له نوی له گهل ثبنگلیز نیکچو وه و و که و ته بز و و تنه وه، ثیتر هه سو و زری پی نه چو و سه ر له نوی له گهل ثبنگلیز نیکچو وه و و که و ته بز و و تنه وه، ثیتر هه سو و جار له لا به ن عسکه ری لیوی و هیزی تازه ی عیراقه وه راو ثه نرا، له (۱۹۳۳) دا به جار له لا به ن عسکه ری لیوی و هیزی تازه ی عیراقه وه راو ثه نرا، له (۱۹۳۳) دا به جاریک هیزی هه و ایی و سه رزه و ی عیراقی ته نگیان پی هه لیجنی و به ناچاری خزی دا به دسته وه و برایه شاره کانی جنو و بی عیراقی له پاش ماوه یه ک و از یان لی هیناکه بچینه و هیزی کانی خوی دانیشین.

که چووهوه دیسان دهستی کرده وه به بزووتنه و تهمجاره ش گیرایه و هینرایسه به غدا. له همرای رهشیدعالی دا له (۱۹۴۱) له به غدا خزی دهرباز کرد و چــوره وه بــق سوله بمانی، گهلتی خهریک بووکه ثاغه و عهشایر و پشده پریه کان بکا به لاینگری خزی که لکی نه بوو، پاش ثه وه که ثینگلیز به غدای گرته وه دنیاکش و مات بوو پیریست نه بینرا که کورده کان به هیچ باریکدا بجوو لیّنه وه!..

له (۱۹۳۲)دا شیخ نه حمه دی به رزانی دهستی کرد به جوو لأنه و مه تا شه هات به هیزتر نه بوو لانه و مقال نه هات به هیزتر نه بو و تو تا نابده ن به ده میزی هه و این شخیری هه و این شخیری هه و این شخیری هه و این شخیری هموایی شیخگیز فریا که و ت و رزگاری کردن، پاشان هیزی سه رزه و عیراقی و هه و این شیخ شه حمه د و معاندی برایو گه این له ده ستو ییزه ندیان به ناچاری خویانیان دا به ده ستو و نه مانه

نیر درانه سوله یمانی بو دانیشتنی اجباری. ادمانه اه به ربه د کسرده وه یی حدوکو و مهت و دهست و پیوه ندی حوکو و مهت به جاری به ته نگ هاتن، له اناخر دا مه لاز نجیری دیلی پچر پوگه پایه وه ناو که س و کار و عهشره ته کهی، له و بوه له گه ل حوکو و مهت که و ته قسه کردن و نامه ناردن، هیشتا که ریک نه که و تبوون شه پ له به ینی پولیس و دهسته ی مه لادا دامه زرا، له شکر یکی زوری نیر درایه سه ر، پاشان ریک که و تنه وه شیخ اله حمدی برای و پیاوه کانی تری به ره لآکران، قسه یان درایه که میری اله مجا باشتر اله ماشایان بک او له و پیاوه کانی تری به ره لآکران، قسه یان درایه که میری اله مهم باشتر اله ماشایان بک و له چاییان به سه ردا دابه ش بکا، اله مهمش وه خمینک بو و که گرانی جه نگی دو و همه له (۱۹۴۳) به دو او ددا که و تبوو، به لام اله مانه همه وی قسه بوون و هیچیان به اله نه نامه ام

* * *

له شهری گهوره ی ۱۹ ۱۹ ۱۹ اقیران زور کز و لاوازبوه ، همرکه له لایه کهوه سهری اله شهری گهوره ی ۱۹ ۱۹ اقیران زور کز و لاوازبوه ، همرکه له لایه کهوه سهری این که کرد ، کورده کان ویستیان لهم کاته دا همالیک و مرگرن ، وسسمایلاغاهی سسمکو له (۱۹۱۸) تسا (۱۹۲۷) لهو ولاتمانه ایملوو پوی خوی بالاو کرده وه اله لاشه و بافرسان ، همورامان و مهریوانی بو خوی داگیر کرد . ثه مجا له (۱۹۲۷) دا ورهزاشاهی په هلهوی له تیران سهری همالمداو دهستی کرد به ولات ته خت کردن ، سمکو تا هشت سال ده وری ثه گیرا، له (۱۹۳۰) دا له سهر قسمی تیرانیه کان و رهزاشا بو ریک کهوتن بانگ کرایه و شنو و و لهویداکوشتیان.

نه مجاه دره زاشاه که و ته ته و و لأنه وه همو و سه رکرده کانی کوردی گرت و همریه کهی ناردنه شویّنیک و سال و منالیشیانی ته فر و تیووناکرد و ریّگهی ثبوّتوموّبیلی برد ولاّته که یانموه. کاربه ده سته تیرانیه کان به رامبه ر به کورده بیّ سه رداره که ساسه کان زوّر دلّر درّمی و ناپیاوه تیان ثه نواند، تهمه بو و به هوّی ثه وه کورده کورده کان همه مو و هو وشیار

بوبت ____

ببنه وه. که رووس و ثینگلیز له (۱۹۴۱)دا چوونه ثیرانه وه دیسان حوکوومه تی تیران یی ده سه لات مایه وه، کورده کان ثهر عهسکه ر و پولیسانه ی ثیران که که و تبوونه به شی رووسه وه معمو و تغهنگ و فیشه که کانیان لی سهندن و دیسان خویانیان بوژانده وه سه رکرده گیراوه کان که له تاران و شاره کانی تر بوون مهمو و گهرانه وه ناو که س و کاریان گرته وه دهست. وحمه رشید خان ی بانه و لاتی بانه و سهرده شت و مهریوانی یو خوی داگیر کرد.

هدرچهند حهمه ره شیدخان یاخی بو و سهرههنگ نمینی له سهفز کوشتبو و به لأم حوکر و مه نی بقر بریه و و کردی به حوکر و مه نی بقر بریه و و کردی به حاکمی و لاته کهی، له پاشا له گهل مه حموو دخانی کانی سانان که شهویش حاکمی مهریوان بو و _ نیکچو و ، مه حموو دخانی به له شکر و سو پای ایرانه و هیرشی برده سهر و له ایران دوری په راند و کردی به دیوی عیراقا ، دیسان ایران ههر به یارمه تی کورده کان و لاتی کورده کانی داگیر کرده و ه که نهمه ش ته نیا به هوی ناکو کی ناو خویانه و ، بو و له و که به هوی عیران هیزی له شکری ایرانه و هرانه و . (۱۱).

قەرميەت

کاروباری کورد نهوه ک لهو روزْهوه که روزژاواییه کان پی یان کهوتزته ثهم ولآنه، بهلکوو گهلتی له پیش ثهو روزهشهوه ههر وه کوو گری دراویّکی گری کویّره وابـووه!. دوور نیه چه خوّیان وه چه غهیری خوّیشیان لهم کهین و بهینه سهریان سرِمابی، غهیری خوّیان سهریان سرِماوه چونکه ولاّته کهیان و پارسهنگی ولاّته کهیان له همموو دهوریّکدا

۱ - کورتی حهر دوویاسه کهی دو. چی ایلفنستنه که له گوگاری دانترنیشنال تهفیرزه و ه گ لاویژه دا بلاز کرابووده دوایی هات.

نه مجا خوّیشیان ـ واته کورد ـ سه ریان له کاروباری خوّیان سرماه ، چونکه نهم ناشه به تمنووره یه له دموره یانا یاری کردووه و وه کوو توونی بابه عهمره همر نه دِرّن و که چی گر ههر دیّنهوه شویّنه کهی خوّیان!. نه گینا وه نه ییّ نهمانیش فیکری نه و رزگار بوونه یان نه کردییّ.

ثهو دەورانه كهوا سەربهخوّیی و ثازادی بۆ قەومه كان دروست ئه كهن سهره تا دەورە به كه ن سهره تا دەورە به كن پنچهوانه به ثور زنگهو شو پنه كه بوزیان دائىمنرى، باوەرى ئازادى بوز قهومئك وەنه بى له ميژووى سەره تاو ناوە راستى قەومه كه دا وه كوو يه ك وابى، به لكوو سەره تا له حوكمىنكى فەرد يه وه بۆ خۆشويستنى فەردى هەللەقولنى و پاشان وردە وردە ئەد خۆشويستنى فەردىه ئەدەنېتەو، بۆ هەموو قەومه كه.

ئەوميەت 80

ثهم ورد بوونهوه یه بهم جوّره بیاسی کیرا بوّ شهو قده مانه بیوو که له بیناخهی تأریخیانه و چوّن ثه کهونه ناو کوّدی ثازادی و له ناوه پاستی زدمانی کوّده که دا لهززه تی ثه چیّژن و پاشان که زانیان ثهو لهززه ته وا خه ریکه نهمیّنی ثه کهونه دهوری شوّد شهوه و ثهو دهسته به که وا لهززه ته کهی لیّ زموت کردوون لایانته بهن.

نه ته نه گهر هات و نهو قهومه کهوا دهوره په ک لهززه تی سه ربه خوّبی و الزادی چیشت و گهیشته پایه به ک که خوّی به خوّی و بوّ خوّی بژیت کو تو و پر روزگار پشتی تی کرد و قهومیّکی تر هاتن داگیریان کرد و کردیان به ژیّرده سته، نهوه نهو قهومه نابیّ پیاو و ابزانیّ که مردن و نیتر به سه رچوون، نه و قهومه مادام تأریخ و حهنمه ناتیکیان هه بوه و و ابزانیّ که مردن و تیر به معمد ناته نه خویّیته و ه و نه بهییییته و به بهجاو مردن بو نه و مهومه نابیّن موریّین روژیّک هدر نه بی که سهر هملّبده نه و نه و نه و سهر هملّبده نه و نه و نه سهر هملّبده نه و نه و سهر هملّبده نه و نه و سهر معلّبده نه و نه و سهر معلّبده نه و نه و مدره خوّی زیندوه

ئەمەپەكەئەڭىن قەومى زىندوو نامرى، نەمردنەكەي ئەمەپە.

* * *

همه و ته حلیل و و ردبوونه و ه کی عیلمی بوو به رانبه ر به دروست بوون و پی گهیشتنی قه و مه کان که چوّن دروست ثه بن و ثه که و نه مه بدانه و ه. له و ه و بومان ده رکه و ت که له به رز بوونه و و نزم بوونه و می قه و مه کانا یه کیّ له سی جوّره باوه په کان شی تیا ثه که ن.

قهومی کورد ته گهر زوّر به وردی لئی بکوّلَینهوه دوور نیه ههر ستی جوّره باوه رِه که به جاری ثبشیان نیاکردیتی.

په کهم ثهوه که دەورى هەره پیشوویان گەورەیى و عەنعەناتى بنەمالْەی «مـاد_ايــان

ەوميەت PY

ههبروه و شهلهای شهو که یانه بهرزهی له دهست چلوه له سیشکی نه تهوه که دا له جونبروجوشا ییت.

دووههم دەورى ئەمارەتەكان؟كە ئەو دەورە دامەزرېنەرى ئەمارەت تەنھا بىز گەورەييەكى فەردى و شەخسى دەستى يىخ كردووە و نيمچە سەربەخۇييەكە ئەوەنلە نەماوەتەوەكە لەزەتى ئازادى تېكېرايى بچېئە بندانى ھەموو تاكيكى قەومەكەو، بۆ ئەوە ھەموويان لە عاستى خۇيان ئەو ھەستەيان بۆ پەيدا بىن،كە ئازادى تەواو ناز و نيعمەتېكى زۆرگەورەيە و يېرىستە ھەموويان بۆى بجەنگىن بۆ ئەوە بە تەواوى وەرى بگرن.

سن هم دهوری که ساسی و چهوسانه وه ۱ ده و دهوره کمه ژیر ده سته یی به جماری پهلوپوی برین و حوکسی بینگانه به تمواری بیناقاقه ی گرتن و همناسه ی لی برین. تهمه ش له و هختیکابو و که ده نگی تازادی و سهربه خویی قهومه کانی تر له همه مو گوشه یه که وه ده نگی تهدایه وه، دهردی چهوسانه وه ی خویان ده نگی تازادی قمومه کمانی تر هم دو وکیان پالیان پیوه نان که بکه و نه کوری جه نگ و مهیدانی شورشه و ه بو و ه رگرتنی ته و تازادی و سهربه ستیه. جا تیمه تهمانه وی یه که یه که تهم سی ده و ره یه تیره دا ـ بو ته هو میزو شت و نه کا ـ باس بکه ین.

ده وری هماده ه کان ده ور یک بوو که له و ۱ ۷ - ۵ ۵ ای پیش میلاد دهستی پنی کرد، ماه ی ه ۱ ه ۱ ه ده وری گلی بیش میلاد دهستی پنی کرد، ماه ی هم و ۱ ه ۱ ه ۱ هموو که م و ۱ ه ۱ ه ۱ همور یکی همره درخشانه له لا په په می تاریخی کورددا. به همه موه مه هنایه که فد و ده وره ده وری کی سه به به به وه و که یانیکی راسته قینه به موان هم لم پخینوه و که یانیکی راسته ی ده وان هم لم پخینوه و که یانیکی به می در ده به به به درواخانی که یانی قه و مه کانی ترا جی قسم که که به به به درواخانی که یانی قه و مه کانی ترا جی باوه پر بوره . له پاش و ۱ ه ۱ هساله به دهست هه خامه نشیه کانه و ه دواییان هات و زمسان نه و به لکوردی گذری هم گذری ا.

دەورى ئەمارەت دارى؛ ئەم دەورەش رۆژېّك بووكە ئەمارەتەكانى «ئەردەلأن» و «بابان» لە ولأتەكانى ئەردەلأن و موكرىدا دەنگيان ئەداپەو».

به آنی دهورهی تهماره تداری وه نه بی ته نها ههر تهو دوو دهوره یه بووبیت، گهلیکی تر ههبوون وه کوو: تهمیره کانی پالنگان، مایده شت، بانه، زهنگنه، دونبوولی، شـیروانـه، میافارقین. وه وه کوو حاکمه کانی بـرادوّست، جـهزیره، بـادینانی، لورٍ، شـارهزوور و دینه وهر، دیاربه کر و گهلیکی تریش.

* * *

هدروه ها له سهده ی شانزه هدما، له و سه رده مداکه دو و به ره کیه کی ناخوش له به ینی سه فه و یه کان و حوسمانیه کاندا په یدا بوه، کورده کان له و به ینه دا له ژبر پی دا رو پشتبوون، «حه کیمی بتلیسی - مه لا ادریسی بتلیسی، که و ته مه یدانی سیاسه نی نه و ناوه وه، سه ره تا له لای شسانیسسماعیلی سسه فه وی بود، پساشان گهیشته لای دسیا یه زیدی دو و هدم به - شسای عوسمانی. که که و ته ده وری «سولمتان سه لیمی یاوز»، مه لا، بود یه ک گرتنی کورده کان به

4وميەت 49

نەوارى كەرتەكۆرى سياسەنەرە.

ثه و کارهساتانه که له به پنی سه فه وی و عوسمانیه کاندا رووی شه دا له وانه بو و به ته واوی کورده کان تیابه ری و همو شه ماره تانه ی که له و لاّته کیانا هه یانبو و ورده ورده که و تنه ده وری پووکاند نه وه. به تایبه نی که، یاوز سولّنان سه لیم له شه پی چالدیّران دا سه رکه و ت و حوکوومه نی سه فه وی شکاند پارسه نگ به رانبه ر به کورده کان له به بنا هه لگیرا و ثیتر که و ته سه ر ثه وه که کورده کانیش به ته واوی له ناو به ریّ.

همه لا ادریس، به زانایی خوّی بوّ ثهوه لهو روّژه دا ثهو ثهماره تانهی کوردی بمیّننه و ه هیّنای له ۱۴۹ ها ۱۵ هدر ۲۳۰ شماره ته کانی کوردی ـ واته له دیار به کره و ه تا موسلّ ـ کردنی به ویّنه یه کی وفیدرالی و ریالی دان به حوکوومه تی حوسمانیه وه.

لهم کردهوه می مهلا ادریسه بۆ ثهو رۆژه گهوره تر خزمه تیک بوو که به قهومیه تی کورد دروست کسرد، کرده کردی کرده دروست کسرد، اداره یه کی ناوخویی بو کورد دروست کسرد، اداره یه کی واکه بتوانن به ههموو جۆرکاروباری خوّیان به یی گیروگرفتنی بیمن به پرتوه و له لایهن حوکو ومه تیکی گهوره ی ثهو روّژه ی وه کوو عوسمانیه وه دانیان بیابنری.

گومانی تیدا نیه که مهم ایشه می ومه لاادریس، ایشیکی زل بوو، چونکه اله گهر اله و اوه ی تیدا نیه که اله و اوه ی ته اوه ی اوزه به تعواوی اله ماره ته کانی قووت اله دا و ناویکی بز انه همیشتنه و اله و ناوه ناوه کان کوردی اله و روزه ـ و انه سهر و کی اله ماره ته کان _ نه اله و نهرکی اله و فرمانه گهوره یه به رن به ریزه ، چونکه له پاش مردنی مه لا ادریس له (۱۵۲۰) دا اله وان له به ینی یه کا تیکچوون و همر یه که به جیا بو خوی به یداخیکی باخی گری له و بر هداری دو اله و باغه قامه بان تیکدا.

شک لهوهدا نهبور ته گهر تهوگهورانه بهو جوّره لهبهینی یه کدا نیّک نهچوونایه و بیانتوانیایه تمرکی تهویه ک بوون و فیدرالیه یان به رِیّوه ببردایه پاشه روّژیّکی سه ربه خوّیی زوّر گهوره لهو ئیشهدا بوّکورد دروست ته بوو. تهوان یه ک بوون و فیدرالیه ته کمه یان نیَکدا و ثهمارهته پیشوه کهشیان له دهست دهرچوو، نهیانتوانی بناغهی شتیکی تر دروست بکهنهوه.

تهوانهی که لا مهی ادریسی بنلیسی ته کهن بو کردنی نهو نیشه ی گزیه ک له گه ل و واقع، و له گه ل تأریخ ته کهن، به لکوو دوور نبه له حهقیقت ورد نهبنه وه. به پیچهوانهی نهوه تأریخ نهو گهواهیه نهدا نه گهر چهند که سیّکی تر زانا و دانای وه کوو مه لا ادریسی بنلیسی هه لّبکه و تابه تهوه نیشی کورد خه بری نهم نیشه نه بووکه به م ثالّوزاویه نیسه نه ببینین. مه لا ادریس بناخه یه کی باشی دامه زراند، به لاّم چلّیس و نیخ نه گهیشتووه کان تیکیان داو نه بانه بیشت به ته واوی بینه به ر.

* * *

به پنچهوانه ی تهمیر و پاشاکانی تهرده لأن و بابان، ثهمانیش ههرچهنده نه گهیشتبوونه

ثهو ده وره ی سنههمه که باسمان کرد به لأم لالغاوه ی فیکریان توزی فراوانتربوو له ثهمیر و
حاکمه کانی تری ده وره ی دووهم، ثهمه و دیسان ثهمانه ههم ماوه ی دهسه لاّتیان و ههم
در بزی زهمانی حوکمه که یان کار یککی تری کرده سهر ههستی نیّکرای مهردمه که بو ثهوه
گه لاّله یان بکهن بو ههستیکی قهومی تیکرایی پاشه روز و ده وری سنهه م. وه کرو ثه وه ، که
سهره تا ثهماره تی ثهرده لاّن له حهسه ناواو پاشان له هسته له (۲۰۷۱)ی میلادی له
وگلوّل به گهوه دامه زرا. ثهم ثهماره ته له بلاّو بو و نهره و کار کردنابو و ، پهلی هاو پشت بو
لاّنه کانی همهدان و کرماشان، لهم لاوه و لاّتی شاره زوور و همولیّر و مووسلّ و تهنگی
به ولاّتی بادینان هملّجنی ماوه ی ده سه لاّتی ثهوانه زوّر بو و ، له راستیدا له گملی رووه وه
شیّوه ی حوکوومه تیکی سه ربه خو ثه چوو ، ثهوهنده هه بو و له گهل ثه وه شاکه شهماره تی
شیره ی خود و مه تی تهماره ته که همبو و به لاّم همستی کوردی یه که نه بو و . ثهم ثهماره ته
برویشتایه، واته ثهماره ته که همبو و به لاّم همستی کوردی یه که نه بو و . ثهم ثهماره ته به له و
جوره و به و تیشکه، دریژه ی کیشاو و رده ثهماره ته کهانی و لاّتی کوردستان ـ که له و

قەوميەت 1.4

سهرده مه دا هه بوون حهه مووی له ناو بردن و به تاییه تی له ده وره ی و آمان الله خانی و الی دا گه لی کاری گه وره گه وره و اصلاحات له هه موو لا یه ک له قه آله مره وی مه مله که ناکراو ده ست پی کرا. تما گه پیشته ده وره ی و خولا مشاخان و له (۱۸ ۹۷) دا، لیره دا شه ماره تی (۱۳ ۹ ساله ی ثهر ده لاّن دو ایی هات و له ده ست ثه وان و له ده ست کور دیش ده رچو و . شهماره تی دو و همه م شه ماره تی و بابان و بوو، شهم شه ماره ته ش له وقد لا چوالان و بود به منانبه وه له (۱۸ ۹۷) ی میلادی له باباسلیمانی کوری فه قی و احمد و و و ده ست پی شه کار له و عبدالله پاشاه ی کوری و سلیمان پاشاه ی سیه مه وه له (۱۸ ۱۸) دا شه ماره تی نزیکه ی (۱۵ ۵۰) ساله ی دان دوایی دیت.

له دەورەى ئەمارەتى بابانېشاگەلى ئىش كراوە، دەزگاى دەسەلاتيان گەلى جار ولأنى بلاس و لەولاوە موكرى و ئەردەلانى ئەگرتەوە. بە تاييەتى لە دەورەى ، صبدالرحمان پاشاءداكە سليمان پاشاى والى بەغدا لە حوكوومەتى عوسمانى ياخى بوو، ئەم چوو بەغداى گرت و سليمان پاشاى كوشت و لە شوپنى ئەو ، عبدالله پاشاءى كرد بە والى. ئەورەحمان ياشا بە خوپنى شەھىدە كان بەغداى گرت و بە ھىچەداينا!.

کو لّو لّی ههره گهوره ی کورد له دهوره ی شهو دوو شهماره تهدا شهوه بوو که شه م شهماره ت برّ رازی کردنی شهو حوکوومه تهی که دهستی کیشا بوو به سهریا شهجو به گر شهماره ته کهی تردا، همروه ها به تاییه تی بابانه کان بهر شهبوونه یه کشه برا، برای شه کوشت و مام، برازای سهر شهبری ا. شهمش بر شهوه که خوّی بنیشیته شوینه کهی ا شهر شه نوشه که حوکوومه تی عوسمانی ههر که توّزی بیزانیایه شهوا خهریکه دهست به خوّیا دیمنی خرمیکی تری لیّ راست شه کرده وه شهری پی شهدا به کوشت و شهیوت خوّت له شوینه کهی خانیشه!

هدروهها لەولاشەوە حوكوومەتى ئېران بۆ ئەون لە دەسەلأت و نفووزى حوكوومەتى عوسمانى كەم بكننەوە لە ژېرەو، ھانى ئەمىرى ئەردەلآنى ئەدا بۆ بەگۋاچوونى ئەمىرى سابان. مسیلله تی هدژاری کموردیش له پینباوی شدر هقوچی دوو شدمیرا شدبوون به گاوگدردوون!. دوو حکحوومه تی ثیران و تورکیش دهستیان ثههیننا به سمیلیانا و سدبری ته قلی ندوانه و دیمه بی رژانی حوینی کوردیان ته کرد!.

ثهمه بوو دهوري دوو ثهماره ته بهرزه کاني کورد!.

نه گهرخو ناوریکی تر به ولانره وه بده پنه وه به بلای «صلاح الدیسی نه یوبی ، و نادرشای هموشاری ۱۹۸۸ ۱۹۸۸ و که ربم خانی ره نده وه که فیسلامیه تی «صلاح الدین. و همیمتی نادر و داد و عه دلی «که ربم خابی ، له گهل هممو و حوّره ده سه لأتیکیانا له گهل هممو و چه شنه حوکمداری ینکیانا که س ناتوانی نینکاریان یکا ، هیچ دوست و دوژمنیک نیه که دان به گهوره یی نهمانه دا نه نی.

صلاح الدینی ثمیویی

1197-117۸

-
کەریم خانی زەند

1۷۷1-1۷۰۱

به آنی خیانه ت له ته تربخ ته کهن وه خیانه ت له کورد ته کهن وه کوو ته وه ههند یکی وه کوو مهوند یکی وه کوو مسالح حدیدر. ریکونه سه رؤکی حوکوو مه ته بزگفته کهی ده وری پنشو وی عبرا قی له پارله مانه ده ستکرده کهی حویا بو هه لحد له تابدی خه لک ناوی رصلاح الدینی، ته هیننا که چه خزمه تبکی به تیسلام کردووه و چور له جه نگی .خاح دا له سه ر فه له ستین گاوره کاوره کاوره کاوره کاوره کاوره کاوره کاوره کاوره این مهمی ته کرد به ژیر لبوه وه ، لای وابو و که ثه و بیکا به ژیر لبوه وه تأریخیش ته یکا به ژیر لبوه وه !

ههروهها حوكوومه ته كاني ثيران كه له پارلهمانه كانياندا و له ديواخانه سياسيه كانياندا و

40 المات المات

له لاپه پره ی کتیبه دوست همآبهسته کانی تهم دووره ی دواییه یاندا بز خو همآلکبشان و بو شانزی، ناوی و نادری هموشاره و ه که پریم خانی و کیل الرحایاه دی به سهر زمانیانا و به سهر لاپه پره ی کتیبه کانیانا، به لام د آیان بروایی ناداکه دان به وه دا بنین بالین ئهمان کورد بوون، لایان وایه نه گهر و تیان کوردن له گهوره یی کوشکه کانیان کهم نه میشهوه، وه یا زبانبک به برایه تی کورد و فارسیه نه کهیان ئه گا؛ ثه و برایه تیه که له وه ختی ته نگانه دا بانگی بو ئه ده ن و له وه ختی کانی ترا شیری بو نه سوون!. نهمه شمالین و شمر میکیش له تأریخ ناکری.

راسته له روزگاره کانی کورددا ثهم پیاوانه هدلکه و تن و به هممو و مه معنایه کی گهوره یی هاتنه کایه وه، جا له لایهن کورد بوون و نهبو و نیانه و دنیان پیا بنرتن یا نمارتن، خز ده وره یه کی باشیان هدلسو و ران به لام خزمه تیکیان که بو کورد بگه ریشه و ه خزمه ته ناکه و یشه به رجه او، ته نها هدر ناوه که و هیچی تر. ثه وه نده هدیه ثه و ثیش و کرده و انه که ثه باتکرد له رووی دلیکی سافه وه بو و جیاییه کیان نه ثه خست له به ینی کورد و غه بری کورددا، به لام ثه و ادان به کوردایه تی ثه وانا نائین وه نه یی له به ردلسافیان بنی، به لکوو له به رئه و مه به سته یه که خویان ثه یزانن و لایان وایه که سی تر نایزانی، که چی خدلکه که ی تر له خویان گه از چاکتر له مه به سته که یان نیشه گهن ا.

ale ale ale

ز دمان ورده ورده تدهاته پیشهوه، هدست و شعوور بدره بدره بالآو تدبووه وه، له همموو همور گزشه یه کی دنیاوه جوّره باوه رِپّک په یدا تدبوو، باوه رِو فیکری قدرمی له هدموو سووچیّکه وه بلّیسهی تدسه ند. سه برت ته کرد به تابیه نی له پاش دوایی هاتنی جه نگی گهوره ی یه کهم هدر دهسته خه لگیتک هدستیان بکردایه به وه که لدره گهزاو له قسه کردنا و له تده به به به بیرو باوه رو له تعاریخ و ره وشت و هاده تا یه کن ناوی خوّیان ثه نایه قدومیّکی سه ربه خوّ، با سیاسه ت و پیلانی زهمان سنووری خاکیشیانی لیّک جیاکردییّه وه و هدر

بريكيان كەوتېيتنە شوينيك.

له مهوه مه فاهیمی قه و می به مه هنای که لیمه په یدا بو و. کور د با خو پنده و اریشی تیدا نه بو و ین و با قه و منده له و ده و رانه دا سه ربه ده ره وه نه بو و ین به فیتره ت و له کانگای دلیه و زوّر له قه فراده کانی به ین قه وه باوه رینکی عیلمی پالیان پیّوه بنی که و تنه سه ر قه و باوه پی قه و میه ته. چیش قه مانه ی خسته سه ر قه و باوه په و . قه وه خستنی که همریه که یان ته ماشای قه و یتری قه کرد. سه یری قه کرد له م ده رده دار تر و له م کوناوه جه رگ تره ، وه کوو مه رینکی بی شوان ره وه گورگیک قه یاندا ته پیش و به قاره زووی خوّی یاری و گالته به هه مو و موقه ده را تیکیان قه کات.

هدروه ها سه بریان ته کرد له زمانا یه کن، له بیر و باو م دا یه کن، له شایی و شیوه نا یه کن، له خدرو ها سه بریان ته کرد له زمانا یه کن، له بیر و باو م میژورد ایه کن. که چی هه رکه سه یان یه کنه که تو روزه ته بنه به ردیک و هه رکه سه یان یه کیک گانته ی بی ته کا!. ته م هه سته هم تا ته هات زر رز ته بوو، هم تا ته هات ره مه کی مه ردم زیاتر لی تی ته گه یشتن. نه وه ک هم ته و منده به به کرو زور تر ته ته ته بی که شدخسیه ت و گیان و مان و مندان یکا به گاو گه ردوونی ته و مختیک پوخته ته بی که شدخسیه ت و گیان و مان و مندان یکا به گاو گه ردوونی ته و موحده تی و و حوده وه ختیک دروست ته بین که کابرا به جوری تیکلو بین له گه ن ته و نووره دا که هیچی تر نه بینی، له باره ی زانینی قه و میه تبشد اله وانه یه که همین ته که ی بیاو هه مو و شنیکی تری له بیر به بینی و مارانی هیچی تر نه بینی ته به بینی ته می به بینی و مارانی هیچی تر نه بینی که و میه ته به بینی ته می باوه و هو و بروانی خوی له هم مو و کوت و نه بین به کردی و نه به هوی ته م باوه و هو م بروانی خوی له هم مو و کوت و زنجی یک رزگار بکا.

به نی نهم باوه په باوه په یکی زوّرگران و زوّر قورسه ههمووکهس پی ناکری و له وزهی ههمو وکه سپکدانیه، به لاّم نه گهر هات و له قهومیّکدا بکهویّته میّشکی یه کیّکهوه مهعنای قەرىيات قەرىيات

وایه که نمو قهومه همموو دهرگایه کی رزگار بوونهومیان بوّ کهوتوّته سـهرگازی پشت؛ چونکه گومانی تپدا نابیّ که باوه په که وه کوو تاگر نه ته نیّنه وه و همموو تاکی کوّمهلّه که له گریّنه و ه ومیان وه کوو:

چون ته گدر ره وه تاسکتیک بگیرین و بخرینه ژووریکه وه و ده رگایان له سه ر داخری، هدردانه یه ک لهم رموه به له پهل و پوی ته وه دایه که رزگار ببتی و کوشش ته کا بو ته و رزگار یوونه، لهم کوششه تیکر ایبه داکو تو پر یه کیکیان کوئیک ته دور ینه وه و له کونه که و دمرباز ته یی، ته وانیتر که سه یریان کرد وا ته وه یان له و کونه وه خوی رزگار کرد هه سوو، یه که یه که شوینی ته که ون و له ده ره وه وه خنیک چار ته که نه وه که هه سوویان رزگار

مهسهلهی قهومیککیش که دیل بی هدینی سهمهرهی هدیه، به تهییمهت هدستیک بوز همموو پهیدا تهیی، که یه کیکیان ریگه یه کی دوّزیهوه بوّ رزگار بوون تهوانیتر هـمموو شویّنی ته کهون.

جا ثهم هزیانه بوو که کوردی له دەوره کانی پیشووهوه خسته ثهم دەورهی دوابیه، خستیه دەورهی شۆړشی قـهومیهوه. له نـهتیجهی ثـهو شـــزرشانهوه ثــهو فــیکرهی کــه کهوتبووه سهر شــــۆړشگټړه کــه کــهوته مــپشکی هــهموو ثــهفرادی بــه شـــويّن شـــــــزړش کــهوتووه کهوه.

بر ته وه میژوو شته کانی خوی به پنوختی به پنینیته وه تیمه لهم ده وره ی سیهه مه دا کاره سازی شهره ای کاره سازی فه شور شاند که له نما کورددا بن شازادی و سعر به ستی رووبان داوه له لا په په کانی قهم کتیبه دا قدیانخه ینه به رچاو. شهو شومید و تکایه شم هدیه به قدومی خوشه و یستی کورد ته گهر چهوتی وه یا ناریکیه کیان تبایا به رچاوکه و ت به چاوی لی بوردنه و ایم بیورن، چونکه فه یری خوانه ی که سی تر خالی نیه له هداده له ناته واوی

شۆرشى بەدرخانيەكان

له دهوره ی عوسمانیا دهرده دل زور ته کرا همه رکه له عاستی خوی دلگران بوو له و کرده وانه که حبوکو و مه تی دیکتاتوری ثهینواند، ثه و قهومانه که که و تبوونه ژیر ئالآی خلافه ته وه ، یه ک بیزار تر بوون ، هه تا مه یدانی حوکمی خملافه ت پان و فراوانتر ثه بووه وه خراپه و خراپه کاری زور تر بلاو ثه بووه وه ، عهدلی اجتماعی شجگه له ناوکهی هیچی تری نه مابوو ، پیاوه کانی ، بابی عالی ، هه ر یه که به و و بوون به گورگیک و که و تبوون به گورگیک

له خانه دانی مه در خانیه کان حسین که نعان پاشای کوری به در خان پاشا ۱۸۵۸ ـ ۱۹۱۳

ئەم جۆرەكردەوانە دلّى قەومەكانى ژېر سىبەرى ئالأى

کون کون کردبوو، بیجگه لهسهر دانه واندنیش هیچ ده سه لأتیکی تر نه بوو، هه تا وای لیخهات همرکه سه له عاستی خوّی بیزار بوو له وژیانه که تبایه تی. به ره به ره قه و مه کانی ژیر ثالاً له کون و قوشبته کانی و لاته وه که و تنه ته قه کردن له سیاسه تی حوکو و مه ت و هه روژه له لایه که و ه نزادی، یه کی سه ری هه أنه دا. ناره و ایی فه رمانه کانی حوکو و مه ت و ادیار بوو زیاتر کاری کرده کورد بویه:

له سالأنی ،۱۸۰۲-۱۸۰۷ م به درخان پاشای کوری عبدالخان به گ له ولاتی جزیره «دا به نیازی ثه وه که کیشوه ریخی سه ربه خوی کورد دروست بکا چاکی لئ کردبه لادا، چاکی لی کرد به لاداو به ره به ره ناوبانگی ده رکرد و خوین گهر مه کانی کورد له ده وره ی کوبرونه وه . زوری نه خایان وه کوو ٹاگریک بکه ویته پووشه وه به و جوره که و ته له شی حوکوو مه تی تورک و باشان ثیرانه وه ، ولاته کانی ، وان، باشقه لاً، سیوهروّگ، مووسلّ، رواندز، سابلاّخ و ویّران شاری، داگیرکرد و لهم لاوه چووه سهر قابی ودیاریه کری، له (۱۸۳۲)دا ناوی خوّی نایه وثهمیری بوّتان، و قهلُهم دو ههموو دانیان به ثهماره ته که یاندا، شاری «جزیره»ی کرد به پایته خت و یاره یه کی به ناوی خزیه وه دەركردكه له ديو تكيهوه نووسرابوو ولهميري بـ قتان بـهدرخـان، له ديـوهكـهي تريهوه نووسرابو و وسالی ۱۲۵۸ی هیچری، ههروهها کارخیانه په کی چه ک و بیارووت دروستکردنیشی ههر له شاری جهزیره دا داناو به پداخی حرکوومه تی کوردی هه لکرد. کورده کانی همموو هینایه ژیر ثالایه کی کوردی پهوه، همموو گهوره و سهره ک عهشره ته کانی کورد سوین خواربوون بؤی که تپکرا خزمه نی حبوکوومه تی کوردی و دامهزراندن و قایم کردنی حوکوومه تی کوردی بکهن. دوو شت بیوو، کیه شهو، شهو دووهی به هۆی پاشکهوتنی کورد ئەزانی ھەردووکی لابردن؛ پەکتى ئەوەك ھەموو کورده کان بکهونه سهر باوهری نیشتمانی و رزگار کردنی کوردستانی گهوره، په کی جی به جيّ کر دني کارخانه و کارگهي چه ک و ثارو خه، له راستي دا ههر دووفيکره کهي هينايه **ئەنجام، ناو و دەنگى حوكوومەتى كوردى ئىتر رۆژ بە رۆژ بەرز**تر ئەبووەو، و رۆژ بە رۆژ بەھىز تر تەبور.

بی گومان ثهمه بو «بایی حالی» و حوکوومه نی عوسمانی دهستی نه ثه داه دهستی نه ثه دا له گهلیّ لاوه؛ له لایه که و دامه زراندنی حکومه تیکی کوردی له خاکسی حوکوومه نی پنجسه د سالهی عوسمانیا ثهمه کوفریک بوو بو ثه و روزه اله لایه کی تره وه حوکوومه نی ته شهمویّ ل بالی کیشابو و به سهر گهلیّ قه و ماه گهر لیمرو ماوه ی ثهم حوکوومه نه تنازه پی گهیشتووه ی کوردیه بدری سبه بنتی قه و مه کانی تریش راست ثه بنه وه و هه رکه داوای حه قی خوّیان ثه کهن داواکردنی حه قیش له ثاخر ده و ره کان حوکوومه تی عوسمانیدا کوفر و کوفر بو کوفر بوا...

سهره تا به ناوی پیلان و سیاسه تکاریهوه له گهنی هانه پیشهوه، به هزی ومشیر حافظ

که حوکوومه تی عوسمانی زانی وا ثینگلیز و فهرنسه ش پشتیوانی ته کهن له شکر یکی همتا بنیت زوری ریخخست و له ژیر فهرمانده یی «عوسمان پاشاه دا ناردیه سهر «شهمیر بهدرخان». لهو وه خته دا به درخان پاشا له گهل له شکری خوّیدا له فتوو حاتابو و له دهور و بهری «ورمی»، دوو له شکر لهویدا یه کیان گرت، سهرکه و تنی شهر همتا شه هات به لای کورددا ثه چو و.

له و دهمدداکه ثهمیر ثالابو و به جهنگی عوسمانیه و ه موزالدین شیره هه بو و که خزمی خوی بو و له گه آن ثهمیرا ناکؤکی له به پنیانا هه بو و د ثهم و ه خته ی به هه ارزانی خوی دایه پال له شکری تورک، تورکه کان به پارمه تی و شاره زایسی شه و له و لاو و چوون شاری هجه زیره بهان داگیر کرد. ثهم کرده و میه و به درخان پاشاهی شله ژان، دهستی له ههمو و شت همانگرت و گه رایه و بو جوزیره، له پاش شه ریکی زور جه زیره ی و درگر ته وه، ثه وه نده مهبو و ثهم ناپیاوه تیمی و هزالدین شیره ثیشیکی وای کرد که فه شکری ثه میر بی هیزیه کی همبوره به سه راهات، ناچار له ثاخرا جه زیره شی به جی هیشت و رووی کرد و قه لای

ه ثه روخ به له و پّدا ههشت مانگیک به شه پری چه ته یه تی مایه و ه، له ثاخرا هه رکه لکی نه بو و ثه و شکه سته ی که به سه ریاهات هه رهات و خوّی نه گر ته و ، پاش ماو ه یه کی نر به دیل گیرا و له گه لُ کورِه کانیا نیّران بز ثه سته مزّل.

له پاش مانه وه ی ماوه به ک له ته سته موّل ورده ورده خوّی له هبایی عالمی، نزیک خسته وه، شهری ه کریده به سه ردا هات له و شهره دا شهویش خوّی به سهدار کرد و پاله وانیه کی باشی نواند و خزمه نیکی زوّری به حوکو ومه ت کرد، ثهم خزمه ته بو و به هوّی زیاتر نزیک بو و نه وه هایی هایی، بایی عالمی له به ر ثه و خزمه ثانه ی له قه بی همیری میران هی دایه و پاشان چوو بوّ شام، هده و سالیک له ویّ مایه و ه له (۱۸۲۷ه م ۱۸۲۷م) کوچی دوایی کرد و له گهره کی وصالحیه دا نیّورا.

* * *

له (۱۸۷۷)دا جهنگیک لهبهینی تورک و رووسا ههنگیرسا، حوکوومه تی تورک کوته ره شبگیر کردن، سهره، هاته سهر کورده واربی، له شکر یکیشی له کورد پینکه وه ناو سهرداری له شکری دایه دهست و حسین که نمان پاشاه و ه حوسمان پاشاهی کوپانسی به درخان پاشا. حسین و حوسمان تهمهیان به ههلیکی باش زانسی، له گهل شهو زابت و سهرو کانه ی کورددا که که و تبوونه به ر له شکره کهی شمان قسمیان کرد به یه ک و هاتنه سهرو کانه ی کورددا که که و تبوونه به ر له شکره کهی شمان قسمیان کرد به یه ک و هاتنه سهر شوه که له هم وه وخته دا به لمکوو شیشیکی و ا بکهن کوردستانی گهوره رزگار بکهن.

له شکر هه موو ثاماده بوو، له سه ر ثم نیازه به بیانووی ثه وه وه که ثه چن هه ر بق شه پی رووس به رمو و لآتی کورده و اربی بوونه و و لآتی و جزیره یان داگیر کرد و به ین گیروگرفتی سه ربه خویی کورد ستانیان بالاو کرده وه. هه ر چه نده هم ر جاره له لایم ن تورکه کانه وه له شکریان ثه کرایه سه ر له گه ل ثه وه شا و لائه کانی و جو و له میرگ ، ماردین ، زاختی و ثامیدی و بان هه ر داگیر کرد و به ته و اوی بنجیان داکرتا و حوکوومه ته که بان روز به روزژ به هیز تر ثه بود و به ته و به و تبه ی هدینی دا ناوی سو نتانی عوسمانی به روزژ به هیز تر شود ، ثه میر حوسمان له خوتبه ی هدینی دا ناوی سو نتانی عوسمانی

هه لگرت و ناوی خوّی خسته شوینی.

ثهمه ترسیّکی خسته بهر حوکوومه تی ثه سته موّل، همر چهنده که له شکری ثه نارده سمریان همر به ناهومیّدی ثه گهر پایهوه، ثه مجاکه و ته باری پیلان و ناردیه لابان که با، ری کهون. ثهمانیش لهسه و ثهو مهرجه که کاروباری کوردستان وه کوو خوّیان شه ینّین شه ین و ا بسروا - واته حوکوومه تیکی لامه رکه زی همهی - قسمیان دا به سولّتان، حوکوومه تیش به یمانی دا و بریار لهسه و ثهوه بر پایهوه که به و جوّره ی شهمان شه ینیّن حوکوومه تیش موسمانی دا و بریار لهسه و ثهر به ثیمرو سبهی ثبشه کهی هم دواخست، له خاخرا حوکوومه تی موسمانی شو بنیّنی، ثبتر به ثیمرو سبهی ثبشه کهی هم دواخست، له داور لاقسه له کاروباری کورده و بکهن و ثاخر بریار ده رچی بو داخوازه کانیان. لهم ماوه یه دا به درخانیه کان پشته ستوور به و په یمانه که حوکوومه تا پی دابوون شهوه نده ماوه یه دا به درخانیه کان پشته ستوور به و په یمانه که حوکوومه تا پی دابوون شهوه نده گوی بان به ساز کردن و ریّک و ینگ کردنی له شکر نه ثه دا بو و همتی ته نگانه. همه دا مهره همردوو شه میر دوره بان بو نیران بو شهسته و گرته که، لیره دا لووس و باریک ده وره یان دان، هم ددوو شه میر گران و نیران بو شهسته و قومیته گرته که، لیره دا لووس و باریک ده وره یان دان، هم ددوو شه میروبان و نیران بو شهسته و قومیته گرته که، لیره دا لووس و بازیک ده وره یان دان.

وه کوو سهیر ته که ین لهم شوّرِشی بهدرخانپانهشدا ههرکورده کان به زمانی لووس هه آخه آدنان و هه لیان له دهست چوو، به لاّم ثهوه نده ههبو شوّرِشی فیکری بوّ رزگاربوونی کورد له کوّت و دیلی و بوّ سهربه خوّیی کورد ههر نه کوژایهوه.

* * *

له ه ۱ ۸ ۱ ۸ ه کورده کانی بهابهزید، و بوان، له ژیر باری جموری تورکا ثه تلانه وه به ناکا و جوشیکیان دا و ثالای له ژیر فهرمان ده رچوونی حوکوومه تی تورکیایان هه لکرد، ثاگری شرّرش بهره به ره نه نیه و و پالی دا به کورده کانی و لاّتی ثیرانه وه، حوکوومه تی تورکیا که و ته حرّی و له گهل حوکوومه تی ثیراندا که و تنه سرکه سرک کردن ا. ثهم شرّرشه تا (۸۱۸) در تر هی کنشا، له و لاوه و عهاس میرزادی و لیسهدی قاجاری له ته وریز و

لهم لاوه حاکمی ته رزور زم دهستیان کرده ملی یه ک و شوّرِشگیّرِه کانبان خسته به ینی خوّیانه وه اأ ثه و دو و حوکو و مه ته بز کوژاندنه وه و له ناو بر دنی ثه و شوّرِشه ماوه ی سانّیک خه ر یک بدوون و پاشان به گولله ی جهور و سته م شوّرِشه که یان دامرکانده وه و کورده کانیش له و یّدا هیچیان بو نه کرا.

هدرچدنده ثدم شوّرشه کوژایه وه به لاّم له راستی دا ه ۱۸۲۵، هدر دریژه ی کبشا و به هدمو و مدعنایه ک ثدو دوو حوکوومدته یان خستبووه عدزیه تدوه، وه کوو ثدوان دریّغیان لدمان ندئه کرد، ثدمانیش هیچ چاویان لدوان ندثه یوشی!.

水水水

له ۱۸۵۳ بدا له کاتی جمنگی رووس و تورکا، له ولأنی بوتان و حه کاری پزیسکهی شۆرشېکی تر سمری همآلداو له پزیسکهوه بوو به کلیه. ثمم شۆرشهش له ژبر سمرؤ کی «یه زدان پهنایدا بوو، شه عبی کوردی به همموو دلیّکیانهوه له دهوری کوّبوونهوه، بهره بهره پیش کهوتن، «بتلیس» و «مووسلّ»یان داگیر کرد، ناوچهی حموکمی شـوّرش له «وان، «ره ثیشی ته کرد تا «به خدا». نهستووری و فهلّه کان همموو به گیانیکی پاکهوه چوونه ژبّر ثالای ثهم شوّرشه و شان به شانی کورده کان ثهجه نگین.

لېره دا ئینگلیز که و ته خوی و بالاوبوونه وهی ناوچهی نـفووزی کـوردی بـو خــوّی بهزیان هاته بهرچاو ا. پنهمرو د رهسام یی ئاسووری بانگ کرد بوّلای خــوّی و هـهندێ پهیمانی دایه بوّ ته وه که ئیشیکی وابکاکوسینک بخاتهری ویهزدان پهناه وه ا.

نه مروود به ناوی دوّستایه تیه وه خوّی گه یاند به یه زدان په نا و پیّوت که حوکو و مه نی تورکیا زوّر به میّزه و له ثاخردا ثهم ناتوانیّ چاری بکا، چاکهی کورده کان ثبّسته له و دابه که له گه لِ حوکوومه تی تورکیادا ریّبکه ون بوّ ثه وه ثهم نفووزه ی که ثبّستا هـه یانه بـه ده ستیانه وه بمیّیته و ه ا.

یهزدان پهنا قسه کانی نهمروودی به ٹامۆژگاریه کی دلْسۆزانـه و «رگسرت و له پساش

دروسال وازی له شهر هیننا، له گهل نهوه شا وانه بوو. حوکوومه تی تورکیا شهو شه په له لایه که و و شه په لایه که و و نه گهر به زدان نه و لایه که و و نه گهر به زدان نه و بینی پیوه نابوو هه ر له سه ری برویشنایه حوکوومه تی تورک هیچی پی نه نه کرا.

له پاشان یه زدان په نا ـ ش بانگ کرایه نهسته موّل، له و یّدا نه و له ناو بروا شوّرشیش له م لاوه کوژایه وه!.

* * *

له (۱۸۸۱)دا شیخ حبیدالله ی شهمدینان بو نازاد کردن و سهربه خویی کوردستان به پداخی هدلگرد و شوْدِشی هدلگیرسان، به لأم بهو مهرجه که وه کوو لامهرکهزی له ژیر چاویری حوکوومه تی تـورکاییّت. قـهم بـاوه ره پـهرهی سـهند و روّژ بـه روّژ بـلیّسهی سهربه خویی زیاتر زمانهی ته کیشا.

لیره دا حوکوومه تی تیران خهه ری بو وه وه، ثهمه ی به زیانیکی گهوره زانی بو خوی، له گهل نه و همو و دوژمنایه تیه شداکه له گهل حوکوومه تی تورکدا هه یبو و هم و قرنی کر د به قولیا بو کوژاند نه و هم تاگره. ثه مجا به له شکریکی بی داده وه ثهم، ثهم لای لی گرت و حوکوومه تی تورکیش ثه و لای لی گرت. له تاخرا لهم به ینه دا شیخ گیراو نیرا بو مدینه، له زیدا به دور خراو می مایه وه تا مردن و لهم لاشه وه له کر پهرت و بلاو بو وه وه.

* * 4

* * *

له (۱۸۲۹) تا (۱۸۳۹) له حه کاری و تـورعابدین هـهـر بـوّ سـهندنهوهی سافی داگیرکراویکوردگدانی شوّرشی ترکرا، گهاتی خوینی گهش رژینرا بهلاّم هممووی له ثاخرا به هوّی زوّری ستهمدارانهوه به هیچ دەرچوو.

* * *

له (۱۸۸۹) دا نهمین حالی و مهدحهت به ک کورانی به درخان پاشا که له نهسته موّل و دهست به سهریوون ـ به بی دهنگ هدار تن و خوّیان گه یانده و تهرابه زوون و به و نبازه که دیسان شوّرشی کوردی هه لگیرسیننه وه، ههر له و یدا بانگی باوه ریان بالاو کرده و و گه لی که سیان لی کوّبو و هوه ه میشتا به ته و اوی نه گهیشتبو و نهو و لاّت و بایی عالی و نهسته موّل یی زانین و نه شکری نارده سهر ریگایان، نه و ایش هیچ تاگایان لهم ثبیشه نه بوو، هه ر نهوه نده یا تا این به و که ده و ره دران، له پاش شه ریکی که م گیران و نیرانه وه بو نهسته مرّل، نه م کوشه ی نیرانه وه بو نهد ده و بود.

* * *

له (۱۹۱۳) له وستلیس شد رشیکی تری کوردی به سه رکرده یی و مه لاسه لیم، شهابه دین و عهلی و بر قازاد کردنی کوردستان دهستی پی کرد، له ناوشاری و بتلیس دا گری شهر هه آگیرسا، له بهر زوری هیزی تورک ثهمان کشانه و دواوه، و مه لاسه لیم و خوی هاویشته قونسو لخانه ی رووس که ثه و سهرده مه قونسو ولی رووس له ناوشاری بتلیس هه بو و مه دله وی ما یه و تا تورکه کان په لاماری وقونسو ولخانه ی رووسیان و دا له ناوشار، رووس کرد. له و روز و دا تورکه کان په لاماری وقونسو ولخانه ی رووسیان و دا له ناوشار، تالانیان کرد و ثالاکه یان هینایه خواره وه ، له ناو زه لامه کانیناندا (مه لاسه لیم]یان به ده ست که وت هینایان له سهر شه قامه کانی ناوشاری و بتلیس و له داریان داو خنکاندیان!

* * *

پهیمانی الوزان، له ۳۴ی کانوونی دووههمی ۱۹۳۳ دا نسیمزاکسرا، حسوکوومه تی تورکی شُلهٔ ژا، چونکه تعنهاکورد بوو له ولأنه کهی نهواکه بتوانی بدربهره کانی بکا و لههمموو وهختیکا ثاژاوه و همرابنیتهوه تا نهگا به همه قی خسوی و سمدربه خویی خسوی و رژه گری. لیرودا تورکه کهمالیه کان خویان کوکر دووه و کموتنه سمر نهو باوه ره کسه

ئیشیکی وا بکهن لهر ولاّته پان و فراوانهی تورکیادا ههرکهس به وثه کمه ک، بلّنی ونان، دهماری دهریّنن و بهریشه یا بچنه خوارهوها. ثهمهش بوّ ثهوه که نهوه ک روّژی له روّژان ثهم کورده سهر ههلّبدانهوه و داوای حهقه زهوتکراوه کهی خوّی بکا!.

لهسدر ئهم نیازه له دیواخانه رهسمی و سیاسیه کانیاناکوبوونه و هو بریاری ثهوه بان داکه کورد به خوّی و به زمانیه و ه ناوی بهرن و ناوی له فهرهمانگدا نهیه آن! آ ثهوانه شیان که گوللهی تفدنگ و دهمی شیر نایانگاتی همآیانفریتن یا بوّ ولاّنی تهوریّز و ثیّران لهویّدا ببن به تورکمان و ه یا به جوّریّکی زوّر توند و ثیرٌ ههر له تورکیادا له سهر زمانه کهی خوّیان نه نامانهـآندا.

دیاره نهوه شیان نهزانی که نه گهر نهمان دهست بدهن بهم نیشه وه کورده کان تا ناخر همه ناسه یان به ره نگاریان نه بن و شهرِ نه کهن ، نیره دا دوور نیه حوکوومه نه کانی تر _ نهوانهی که وا سه رکه و تووی کووره ی شهرِی (۱۴ ۹ ۹ ۸ ۹ ۹) بوونو په یمانه کانی (سیفهر - صور) و لوّزانیان هینابووه کایه وه _ دالّده ی کورده کان بدهن وه یا له سهریان بکه نه وه. یخ گومان نه گهر نهمه رویدا نیش له «تورکیاه تیک نه چی وه یا در پُژه نه کیشی.

هیّنای _ واته تورکیا _ له پیّشا پهیمانیکی دوّستایه تی و دراوسیّنی له گهل فـهـرهنسهدا بهست که ثهو _واته فهرهنسه _ له قوّلی سووریهوه هیچ دهنگ نه کاو خوّی تیکالاّوی قسه کردن و له سهرکردنهوه نه کا.

مایه وه سهر نینگلیز ۴ نینگلیزیش له پاش نموه که تورکیا مهسه لهی همووسلّ ای له گهلّ برانده و ه و مووسلّ ای له گهلّ برانده و و مووسلّ ایدایه نمویشی به مه دهم کوت کرد که نه گهر همرشتیک بکا نیتر نمو ده نگ نه کاا. بهم نیشه ی نوّ په لیّ قوری به دهم الورد کرزوّن و و و زیری ده رموه ی نینگلیزا ـ که وه ختی خوّی نهم کابرایه سهروّ کی وقوّ میه تی لوّزان و بو و داوای هه قی کوردی کردبو و له و و و میته یه دا از ـ نه میش نموه ی له فیکر چووه و ه و .

که ه تورکیاه که ری خوّی له ههر دوولاوه بهسته وه و زانی هیچ به رهه نستیکی بوّنایی لهبه ر به ثه نجام گهیاندنی مهرامه که یا، هیّنای که و ته ثیشه وه ههر هیّزیّکی تاگرین و ثاسینی هه بو و ههمووی خسته کار، له ییّشا زمانی کوردی له ههمو و قو تابخانه و کوّلاّنی شاره کان و دیواخانه کانا هدلگرت که نابی کدس به کوردی قسه بکا، تدناندت له چایحانه کانیشا و ه بهلکوو هدرکدس له مالی خویشیا!. پیاوه گدوره کانی کوردی بهره بدره گرت به دوور خراوه یی ناردنی بؤ ولأته دووره کانی ،تورکیا.

که نبش گه بسته ثمم شویمه و گورده کان به تهواوی له ههمو و راز و نیاز یکی تورکیای کهمالی تن گه بشتن ته کانباردایه حزیان و ثبتر لهوزه یانا نهما راو مستان و ده گ به کردن سهره تای شوّرِش له شیّخ "سه عید،ی کلدار و میرالأی خالد به گسی حسراسلی وه لهدی وکلداره دهستی پین کرد.

شیخ سه عید کوری شیخ مه حموودی کلدار و له (۱۳۸۵)ی همحری همه ر له دی «کلدار, هاتو ته دنیاوه، ثهم شیخه له تهریقه ی نه نشیه ندی و (۱۳) هه رار موریدی هموو. خالدبه گی جبرانلی - ش میرالای نو له شکری تورک و له به ر هموای بیشتمان و حموری تورکه کان هملات و کموته کوری ثاراد کردی کوردستانی گهوره و له باشان به هوی تورکه کانه و کوررا.

که دوست درا به نسؤرشه وه حالد به گ سهروکاری شؤرشی گرته دوست، پیاوی بارد سهم لاوبهولادا و له ههموو جوزه چه کینکی بالاو کسرده وه مهمود شهو که سانه دا که له دهره وه ی کلدار بوون و هموو قسهی له گهال کردن به ک که له رؤژی (۲۱)ی مارتی (۱۹۲۵) دا به جاری تیکرا له ههموو لایه کهوه هیرش بگهن. که ثهم ثهم خههدری نارد یو دوسته و فیرقه کانی لهشکری کورد کوتو پر نه شکرنکی تورک له رؤژی (۷)ی مارت داچو ونه «کلداره وه ما له به ینی ثهم له شکره دا

شه هیدی رئی بیشتمان شیخ سه عیدی شیخ مه حموودی کلدار [۱۹۲۸_۱۸۵۸]

و لهشکری هشیخ سه عیده دا تاژاوه په پدا بوو، تهم تاژاوه په بوو به هوّی هملگیرسانی شه پ،
ثهم ده نگه له هممو لا یه ک بلاّو بووه وه، گهیشته ثهو زابت و سه برازانه ی کورد که بریار
وابوو له (۲۱)ی مار تدا بگه نه ثهوی. ثهوانیش ههرچه نده به تهواوی ریّک نه کهو تبوون
له گهلّ ثهوه ش به ناچاری و به نیوه تفاق هاتن به ده نگی شه په وه. به لاّم له بهر ثهوه که
بهرنامه بوّ (۲۱)ی مارت دانرابوو به پانزده روّژ پیش وه خت دهستی درایه تاگه پشتنه
سهرکوانگی شه پر زوّریان له لایهن تورکه کانه وه گیران و به بیّ پسرس و جواب نسرانه
نیشانه وه.

ثهم پیش واده بیه زیانیکی گهوره ی دا له شوّپشه که، به تابیه نی زوّر که س له زان ا و پسپوّره کانی شهر لهم پیش واده بیه دا تبداچوون خاللد به گیش به کینک بو لهوانه له گهنّ ثهمه شا تاگری شوّرش ههر ته نیه وه زوّری پیّ نه چوو زوّر تىر له خاکسی کورده واری تورکیای گرته وه.

کوششی کورده کان بو نموهبوو که شاره گهوره کان بگرن، لایان وابوو ثبش همر له گرتنی نهو شدی نه و شدا، له سیواس و گرتنی نهو هنینه گدورانهدایه، کهچی لمشکری تورک گوی بهوه نه نمهدا، له سیواس و نمرزو روّم و بناری دهریای رهشهوه وه کوو لافاو همانشهولی و نمهات، بینجگه لممهش (۲۵) همزار شهرکهری تری به همموو هیز پنکهوه له رینگهی شهمه ننده فهری سووریهوه به خهنی همهانسه داده سهریان.

به کورتی له همموو لا په کهوه تورک به ههموو هیز پکیهوه هیرشی هیتنایه سهرکورد و ثممانیش به همموو هیز پکیانهوه بهره نگاری بان ثه کردن له ثاخردا له پاش زبانیکی زور له تورک وشیخ سه عیده و هیوسف ضیاپاشاه و (۵۱)که سی تر له گهوره کانی کورد گیران و فهرمانی خنکاندنیان درا، ثهمه ش له سهرچی؟. لهسهر ثهوه که داوای حمقی شهرعی خزبانیان ثه کرد، له (۱۵ مارسی ۱۹۲۵)دا شیخی شههید بهریشی سپیهوه ملی کرا به په تهوه، به لام ثهوه نده هه یه تیسته ش و شیخ سه عیده خوینه کهی لهسهر ریشه سیبه کهی

ههر داوای ثازادی کوردستان ثه کا.

پاش نهم ههرایه و پاش خنکاندنی گهوره کان، تورک به وه ش وازی نه هینا که و ته جهسته ی نه هوانه که مابوون؛ دانیشتوانی شاری بایه زیدی نارده رؤژه مه لأتی تورکیا. لهم تأریخه به دواوه تا (۱۹۳۰) له دوور خستنه وه، له مال سووتان، له تالآن کردن، له بدرده باران کردن، له هیچ خراپه یه ککه بشی و نه شی تورکه کان در پنیان نه کرد به رانبه ر به کورده کان له تورکیادا، نه مه ش همو و به و نیازه که تووی کورد له ولاتی و تورکیاه دا نه یه آن! به لام به و نیازه هو نیازه که هو زیازه جو نکه:

کورده نیشتمان پهروه ره کان له پاش ثهوه که ثهو کاره ساتی (۱۹۲۵) بان به چاوی خویان چاوپی که وت، سه ر له نوی له (۱۹۲۱) دا چاکیان لی کرده وه به لادا و که و تنه قسه کردن، له (۱۹۲۷) دا قومیته یه کیان له شویخی له و لاتی کورده و اری تورکیا دا بهست و دهستیان کرد به قسه کردن و پیلان ریک خستن. ثهم دهسته یهش له خوین گهرمه کانی کومه نی و خویدوون بو ون، قسه یان هاته سهر ثهم بریارانه ی خواره وه:

۱ ـ لابردنی همموو کۆمهله کانی کوردی و دامهزراندنی کــۆمهله یه کــی گــهوره کــه ثموانیتر ههموو ینیته ناو ثهم کۆمهلهوه.

۲_جەنگ كردن ئەگەل توركا، تا لە ولاتى كوردەوارى پاكيان ئەكەنەوە.

٣-له پیش ثهوه داکه دەست بدەن به شۆړشەو. ئەمانە بەجى٪بىنىن:

أ ـ داناني سەرداريّكى گشتى بۆ ھەموو ھيزەكانىكورد.

ب ـ هیزی شوّرش به هدمو و جوّره چه کتّیکی تازه برِازیّننهوه و فیّری مهشفی سهربازی ریّکوینِکیان بکهن.

ج ـشویّنیّکی گشتی و تایبه تی بؤ شؤرش له یه کیْ له کیّوه کانی کوردستان دیاری بکه ن. ۴ ـ دوّستایه تی و ثاشنایه تی له گهلّ حوکوومه تی ثیّران و [شه عبی غارس]دا په یدا بکه ن. ۵ ـ دوّستایه تی و ثاشنایه تی له گهلّ دو و حوکوومه تهی عیّراق و سووریادا دابمهزریّنن. تهمانه یان ههموو له ماوه به کی کهمدا حن به جنی کرد و لق و پؤپیان له ههموو لایه بالاّو کرده وه ته تانهت له ثاوروو پاشندا. فهرمانده یی گشتی له شکر درایه دهست «احسان نووری پاشا به همهوو پاشاه و کیّوی . تاگری داع « بو و به مهرکه زی گشتی احسان نووری پاشا به همهوو راباییکیه وه ماوه یه کی باش که و ته ثیش کردن. ماوه ی ثه و چهند ساله له ریکخستابو و، تا له مارتی (۱۹۳۰) دا یه کهم شورشی به ینی تورک و کور د بؤ ثارادی به ههمو و لایه کدا تهقیموه.

(احسان نوری پاشا) سەرۇكى جەنگى ئاكرى داغ

تورکه کان له پاش شورشی «شیخ سه عید» نه یانزانی که شیخ سه عید» نه یانزانی که شیخ سه عید» نه یانزانی به شیخ سه مید که له و میروده ده ست پی کراوه، به لأم نه یانته زانی به و جوّره مه میزه، همر جاره په لاماریان نه دا و لی نه گهرانه و هه که و تنه سه ر نه و فیکره که به لکو و به فرو فیل نه و چه ند که سه ی له تاگری داغان بیانگرن، له سالمی (۱۳۲۸) دا باخیه کان خو شبو و ، کموا ته نه و انهی به و ن و یاخیه کان خو شبو و ، کموا ته نه و انهی به و ن و به نیرون و به تایمه تایمی بو ون و به تایمه تی باخیه کان خو شبو و ، کموا ته نه و انهی که یاخی بو ون و به تایمه تی داغا خو یان شار د و ته و ، بین

چه که کانیان بدهن به دهسته وه و حوکو و مهت ثبتر هیچ لاقه یان ناکا!.

ثهم قسانه به گوی .إحسان نووری پاشا. و له شکره که پدا هیچ ٹاشنا نه بوو. ثه مجاکه، تورک زانی مهسه له وایه له همموو لایه که وه پهلاماری ٹاگری داغی دا، کورده کان خوّ پاراستنیان به لاوه له هیّرش کردن باشتر بوو. تورک به هیّرشی له سه ریه کی چه نه جاره ش هیچی نه بر ده وه. ثه مجا به همموه هیّر نکی ٹاسمانی و سه رزه و یه وه له قوّلی وان و بنلیس و کیّوی سوبحانه وه پهلامار بان دان، له شکری شوّرش هیچ ده نگی نه کرد، که دورمن گه پشته پهلی شاخه کان، شوّرشگیّره کان بویان ده ربه پرین، تورک له هیرشه وه

کهو نه خوّ پاراستن. لهم ثیشه یاگهلتی زیانی لتی کهوت. وه کوو تهوحسابهی که له وهختی خوّیداکراوه له (۱۳)ی حوزه یران تا (۱۳)ی تهمووز:

کوژراو و برینداری گهیشته چهند ههزاریکی، ۱۲ فرِزکه، شهست توّپ، پهنجا مهترهانوز، ۱۵۰ چادر، ۳ ههزار تفهنگ، و ۳۰ همزار فیشه ک، چل بار شازوّخه. ثهمانهی سهری تیداچوو، ثهوانه ش که ههانزن له لهشکره کهی زیانر بوون له ۴۰ ههزار سهرباز. تهنها فیرقهی حهوت و ههشت و چهند سهرو دهست شکاویکی فرقه کانی نر نهین لهشکریکی وا نهمایه وه بر خوّ پاراستن. که ثیش گهیشته ثهم شویّنه ناچار حوکوومه تی کهمالی که و ته گرتنی سهربازی بینج سال لهسه ریه ک.

نا ثەو وەختە حوكوومەت دانى پيا نەئەناكە شۆرشىكى وا لە لايەن كوردەكـانەوە ھەڭگىرساو،، ئەمەش بۆ ئەوەكەگۆياكەس نەزانتىكورد لە توركىيادا ھەيە!. ئەمجاكـە زانى ئىش شرە، دانى پياناو بلاوىكردەوە.

له پاش شمه همچ هیزیکی همبوو به جاری ناردی و کموته پهلاماردان و به تعواوی
تابلزقهی تاگری داغیان دا، دیسان همر شهر ده وامی کرد. له تاخرا شرّرشگیره کان لهبهر
ثموه همموولایه کیان لی گیرابوو، وه چه ک و تازیزخه بان دوایی هاتبوو، به ناجاری له
تشرینی یه کهمی (۱۹۳۰)داوازیان هیّنا و تاگری داغیان به چی هیشت و بلاّوه بان لی کرد،
هاحسان نووری پاشاه لهو وه خته وه ثبتر چوو له «تاران» دانیشت و شاگری شوّرش
نیشته وه.

سه پرتر ثهوه بوو لهو سهرده مه داکه تورکه کان په لاماری ثـاگـرێداخیان ثـه دا و شوّرِشگنږه کان ثه یانگیّراننه وه دواوه، به وان نه ثه ویّران ثه چوونه گـیانی ثـه و دیّـهات و شویّنه کوردانه ی که یم چه ک و شهر نه که ربوون، داخی دلّی خوّیانیان به وان ثه پشت!. حوکوومه ته کان به سته وه و په یمانه کانی خسته پشت گوئ ته مجا هات پشتی مه تاله که ی کرده کورد و به یی ره حمانه تیبان که وت. همرای و شارارات و دو ایسی هسات به وه و از ی نه هینا، فهرمانیکی تینکر ایی ده رکرد بو کوشتنی کورده کان و واشی پیشانی خه لُک ته دا که اکورد له و لاتی و تورکیاه دا نبه، له به ر ته وه م جاره ی ته دا ته یو پست به له ناو بر دنی تورک کورد له و لاتی و تورکیاه دا قسه که ی خوی به رتبه سه را.

کارهساتی درندانه ی مصطفی که مالی به رانبه ر به کورده کانی و لأتی تورکیا نه ره ک کنی به آنیده ک ثبت اینده او ک ثبنسانیه ت، به لکوو ره وشتی هه موو درنده یه کی کیویش ییزی ای دینه و ه ا. بز و ی نه این ه این شتیک باس ثه که ین بزانین شارستانی په روه ره کان به رانبه ر بهم کاره ساته چی ته آین ۱۹ له زمانی ثه فسه ر یکی کورده وه که له له شکری مصطفی که مال دا بو وه و نایه وی ناوی بیری نه یکیریته وه و قالی:

ه ثاناتورکت هم هدرمانی لهناوبردنی کورده کانی و لآنی تورکیای له پاش همرای ئارارات دهرکرد. همر له و لآنی هوان هوه تا دیار به کر و بتلبس ثهمانه هممو و کهوتنه ژیر ره حمه تی گوللهی مه ترماؤ زو برّمبای فروّ کموه!. یه کیّک له نموونهی ثموانه ثه لیّن:

له دەورو بەرى پوان، سەربازى ئەتاتورك بە ئەندازەى دوو ھەزار كەس لەژن و منال و پیاوى بىت چەكىي كىوردیان كىردە دۆڭىپكەو و مىۆلیاندان، سەرلووتكەي كىپو و ئەپۆلكەكانى ھەر چوار دەورى دۆلەكەیان لىن گرتن. ئەمانەش نازانن بۆچ والمەر شويتىددا مۆل دراون و ئاگایان لە ھیچ نیە تەنھا لە برسیتى و زاق و زووقى كىۆرپەو شاھۆنالمەى ئافرەنى كەساس نەين!.

سه روّ کی ثه و سه ربازانه فه رمانی له لایه ن مصطفی که ماله وه و ه رگر تو وه که له کات و ساته دیاره که ش سائنگی دیاری دا ثهم که سانه بداته به ربارانی گولله ی مه تر ه اوّ زا. کات و ساته دیاره که ش ثه وه یه، وه کوو لهم فوّله دا ثهم موّله دراوه له گه لیّ لای تریشه و صه ینی چه شن کر اوه، مه بست ثه وه یه که شلیکی گولله ی هه مو و لایه ک له یه ک کاتد اینت آ.. له و کاته داکه ثمم ته گیبره کراوه نا ههشتا سهرباز و ثهفسه ری کورد له خزم و کهس و کاری ثه و کهسانه لهناو ثهو سهربازانه دان که فهرمانی ثهم شلیکه یان پی ثه کری، ثه مهش بز ثهوه ثهمان خوّیان ثهم کارهساته خویّناویه به چاوی خوّیان ببینن و پاشان ثهمانهش بنریّن به نیشانه وه!.

فه رمانده ی له شکر، به کنی له اله فسه ره کورده کان بانگ اله کا و اله مری بی اله کاکه له پاش پینج ده قیقه ی تر بوّ په ی نیشانه ی شلیک لیّ بدا. امو اله فسه ره خوّی له چه وه خیّک چاو پیّ که و ت؟. له وه خیّک خوّی چاو پی که و ت که این فه رمان بدا به کوشننی دو و همزار ژن و پیاو و منالّی کوردی بیّ گوناح!. اله فسه ره که دهستی نه چووه خوّی خوّی بکروژی، ده ستی چووه بوّ په که و فووی پیاکرد، له گهل فوو پیاکردنی اله و الیّزمه ی گولله ده ستی کرد به بارین به سه ر اله و که سانه دا، میشکی منالّی بیّ گوناحی کورد له و ناوه دا به ده م گولله کانه وه گریانی ناو بیشکه یانی اله گیرایه وه!. الی له و کاته و له و روژه ا..

ثه فسمره که، که خوّی ثهم کارهساته ثه گیرینه وه ثملّی به چاوپی کهوننی ثهو دیمه نه پهرده یه کی یی هوّشی کشا به سهرما. ثملّی پاش ثهوه ثهو ته فسمه و سهربازه کوردانه ی که لمو له شکره دا بوون ثهوانیش ههموو گیران و رهوانه ی شویّنیکی تر کران بو ثهوه بنرین به نیشانه وه!.

له و دومه دومه دا وفهوزی قاوقچی، که فهرمانده ی ههروزلی شه و ولآتانه بوو گهیشت و شه و دربیمه نه خوتیناویه ی چاوین که وت حه به ساد له پاش تن گهیشتن له وه که شه و مصطفی که مال فه فهرمانی له ریشه دور هیتانی هه مو و کدورده کانی دور کر دووه، به تملگراف و تهلسز خوی گهیانده مصطفی که مال و پی وت شه گهر واز لهم فیکره دبنیت باشه شه گیته لهم شوینده امن خوم شه کورم. له راستی دا «شهتان رکه دوو» به لام شهمه وه ختیک بووکه به قسمی همهو و شهسه و سه ربازه کانی شهو ده وره له کاره سانی شه و حوره کو بیست هه زار ژن

و پیاو و منالّی بیّ گوناحی کورد بهو جوّره له همموولایه کهوه و له کارهساتی ٹاراراتــا بوون به گاوگەردوونی ثارەزووی «مصطفی کهمالّی ثه تاتورک: ا. ثهمانهش همموو لهسهر ثهوه بوو که داوای مافیکی زەرتکراوی خوّیانیان کردبوو.

ثهمه تهنها نموونه یه ک بوو له سه دها نموونه ی واکه حوکوومه تی تورکیای کهمالی بهرانبهر به کورد نواندبووی، ثایا ثهوانه ی که چاوو بری حقق قی ثاده میزاد ثه که ن چه حوکمیک ثه ده ن بهرانبه ر بهم کرده و میه ؟. ثایا چی ثه لیّن بهرانبه ر به ثینسانیه ت و عاتفه ی ثنسانیه ت؟ا..

* * *

له (۱۹۳۷) داکاره ساتی دل سووتینه ری مصطفی که مال و حوکوو مه ته کهی مصطفی که مال به را ۱۹۳۷) داکاره ساتی دل سووتینه ری مصطفی که مال به رانبه ر به کورده کان گهیشته شوینیک که به ٹاشکرا تینو ویوون به خوینی کوردا.. له گه ل ثه مانه شا به وه وازی نه هینای به ینای پارله مانه بو گهنه کهی بریاری کوچ کردن و همانه پاتنی کورده کانی ولاتی و دورسیم وی دا بو ولاتی ثه نادول و ولاته کانی روز ثاوا، بریار یکی واکه به هیزی فامچی و شه لاخ بیانده نه پیش و له و ولاتانه دا هم ر به زیدو و به تی بیانخه نه جانه وه!.

لبره دا هسه ید ره زای ده رسیمی و بق به ربه ستکردنی شدم جده و ره بی ثامانه چاکی مدردانه ی لئی کرد به لاداو ثاگری شؤرشبکی هد آگیر ساند، کدورده کمانی شده و الآسه ی له ده و ره کرو و مه تی که مالی دیسان که و تموی و به بیان، هیشتا به تمواوی هیزی شؤرش نه گهیشتبروه هممو و لا یه ک به هممو و هیز یکی تاسمانی و سهر زهویه و چوار ده و ری لئی ته نگ کردنه و ه له شاخرا همه ید ره زاو برایه به رسی داره!.

ثهو کارهساتانهی که حوکوومه تی کهمالّی له شوّرِشی (۱۹۳۷)دا بهسهر کورده کانیا هیّنا، دیسان ٹینسانیهت و عاتقه بیّزی دیّنهوه که باسیان بکا، چونکه ثهو کوشتن و برین و مال و برانبه ی که له و ساله دا به سه ر نه و کور دانه دا هینرا و نه و گولله بارانه بین ره حمانه که
ثه بارینرا به سه ریانا مه گه ر هه ر پرزوّله گوشتی منالی ناوییشکه ی به ده م گولله و رویشتو
بزانی چی کراوه ؟!. نه گینا نه زمان و نه قه له می یه کیکی نر ناتوانی باسی بکاا.. کورد بی
خاوه نه ، بین که سه ، بین ده ره تانه ، ثایا بونی کرووزه ی جه رگی هه لقر چاوی حه فی نه ستینی ؟.
یا حوکوو مه ته نیستعماریه کان هه ر بو پیشکه و تنی کاروباری خوبان ثه م په ردانه هه مو و روژیک تازه نه که نه و ؟!.

حوکوومه تی که مالی تورکیا ثه مانه ی به لاوه که م بر هیتای له (۱۹۳۸) دا به سی قولی له گه ل حوکوومه تی پیشووی عیراق ا به هاندانی حوکوومه ته ثیستعماریه کان پهیمانی هسه عداباده یان بر به ته واوی له ناو بردنی کورد دامه زراند و دنبای کوردیان ثه و هنده ی تر ته نگ کرده وه!. ثه و پهیمانه همر له ثبش کردنابو و ناکه و ته سالی (۱۹۵۵). لیره دا به ثازایه تی هنووری سه عیده ی خوین م ثه و پهیمانه گزرایه وه به پهیمانی به غداه و به تیکالوبوونی ثینگلیز و ثه مریکا و پاکستان به زائد له سهر تورکیا و ثیران و حوکوومه تی بو گه نی پیشووی عیراق شه وه نده ی ترکوردیان خسته ژبر نمشکه نجه و و و سیران به شهیان ناو و خاکی کورد له فه رهه نگدا هه آبگرن!

نهم جرت و فرتانه نه کرا تا شوّرِشی (۱۴)ی تهمووزی (۱۹۵۸)ی حیّراق له ژیّر فهرمانده یی سهروّکی خوّشهویستی شوّرِش [عبدالکریم قاسم]دا روویدا، نهو پهیمانهی رووخاندو نهو تهوقانه که نهوان بوّ له ناوبردنی کورد دایـاننابوو، شـهمداروپـهردووی ننگدا.

* * *

شهره فخان ههر له بنه چه دا تهمیرزاده بوو، له ۱۳ سالی دا خویشی بوو به شهمیری کورد، سهرده میک له لایهن شا اسماعیلی سه فه و به و الیه تی و نه خجه و ان ی درایه و له و یدارد میکند نه کرد، یاشان له (۹۸۳ یی هجری که و ته لای ، سولتان مرادی سیّه می

عوسمانی و فهرمانی والیه تی بتلیسی بو ده رچبود، به ره به ره ولاته کانی اوان و هموش پیش که و تنه ژیر حوکمیه وه الهمه وه هه وای حوکو و مه تیکی سه ربه خودی کورد که و ته سه ری و لهم ریگه یه وه گهاتی کوششی کرد. که ته ماشای کرد ثه و ثامانجه ی ثه و هه یه تی تیا سه رناکه و ی واله تی بو اشمس الدین ای کوری به جی هیشت و خوی خه ریک بو و به ته واو کردنی کتیه نایابه که یه وه و شهره فنامه و.

له م کتیبه دا باسی حوکو و مه ته کانی کورد ثه کا له گه ل ثه و حوکو و مه تانه داکه به میراتی بو کورد ماونه ته وه، ثه مجا به ته و اوی قسه له حوکو و مه نی بتلیسه وه ثه کا ـکه ثه مه له ژیر ده سنی بنه ماله ی خویانا بو و و ثه و ان به ثه میره کانی و بتلیس، ناسراون.

ثهمجا باسی نهوه نه کاکه ثهماره ته کانی کوردی له چاو نهماره ته وه هموو سه ربه خو برون به لأم نه گهر بهاتنایه لهم لا په رهی تأریخه دا همهوویان یه کیان بگرتایه و قسه یان بکردایه به یه ک حوکوومه تیکی زور گهورهی دائمی کورد دروست شهبو و ثمیتر لهو دموری ده ره به گیه تیه نه چوونه ده ره و و و ایان به سهر نه نه هات که و ه کوو ثاردی ناو درکانیان لئی بیت!.

شۆرشى حەمە پاشا

حده پاشای میری رواندز که به وپاشای کوره به ناوبانگه کوری مسته فابه گی رواندزه، له سائی ۱۷۸۳ه م هدر له رواندز ها تو ته دنیاوه. هدرچه نده [مسته فا به گ]ی باوکی میری و لأت بوو به لاّم له به رناکو کی و ناخوشی به ینی ثه و و براو خزمه کانی، و لأت ثاسایشیکی وای نه بوو. له لایه کی تریشه وه حوکوومه نی عدوسمانی

MAY! - PIA!

ثهوهنده ی تر سه ری لین تیک دابوون. «محمد پاشا» همه موو شهم شاژاوانه ی ناوه و و در دره و می در سه در این تیک دابوون و دره و در دره و ی به چاوی خوی ثه بینی و ثه یخوار ده وه به بینیی ثهم دیمه نانه گهانی شت له دلّیا په نگی خوار ده وه . تا له سالمی (۱۸۱۴) له تهمه نی (۳۱) سالمیدا بو و به میری و لأت و جلّه وی شش و کاری و لاّتی رواند ر و سوّرانی گرته دهست.

له پیش همموو شتیکا بهره ی مام و خزمه کانی ته منی کرد و و لأتی له ثاشو و یی ته و ان پاک کرده و ه ته ته به به ی هاویشت بو ده ره و ی رواندز ، و لا ته کانی با باسه تی و کویه و رانیه و دزه یی و همولیّری داگیر کرد. له هممو و ته م و لا تانه دا قوله و قه لاّی بوّ پاراستنیان دروست کرد، به تایبه تی نرخیّکی زوّری له شاری رواندزنا، هینای شوّره ی به ده و را به به بینکا قوله و قه لاّتی تری به به بیت که دروست کرد. به ده ده وه و که ته و ثامانجه ی ته و هه یه تی به یی چه ک و دروست کرد. پاش ثه مانه که و ته سه ر ثه وه که ثه و ثامانجه ی ثه و هه یه تی به یی چه ک و جبه خانه یه کی ناوخوی بوّی جی بوّ به رهم هینانی ثه و چه ک و جبه خانه یه. له دو زینه و ی کان ی کاسن و قه لاّیی و شته بوّ به رهم هینانی ثه و چه ک و جبه خانه یه. له دو زینه و ی ک و جبه خانه یه. له

دەست كەوت. ئەمجا نارديە ەتەورىز، وەسئايەكى چەخماخسازيان بۇ ھېنا.

وهسنا به فهرمانی میر که و ته دروستکردنی چه ک و جبه خانه، هم ر له ناو شاری «رواندزه داکارگهی چه ک دانرا، تفه نگ و دهمانچه و شیر و خنجه ر له کارگه ده ر ته چوو. له و ماوه یه دا نزیکهی «۲۲۲» لووله تؤپ دروستکراکه تیسته ش سی دانه له و لووله تؤپه خو و لاتیانه هه ر له به ر ده رکی قشلهی رواندزدا بو یادگاری میری سوران ماوه ته وه بحد دانه یه کیشیان برانه مووزه خانهی به خدا که تیسته شهوانه ش له مووزه خانهی هاب الوسطانی، له به خدا گه وره یی تهماره تی پاشا کوره ی رواندز پیشان تهده ن به به در تزیانه که له نه توریز به به میراد.

لیر ددا و اته له (۰ ۱۸۳) دا بانگی ثازادی و سهربهخوی بو حوکوومه نی کوردستان بهرز کرده وه، حوکوومه نی کوردستان به بدر کرده وه، حوکوومه نی قلجار بوو د دانی به حسوکوومه ته که یانا، هم لاشه وه و هملی روزا پیاشاهی والی به غدا هم ددانسی پیانا، حوکوومه تیکی سهربه خو، پاره ی کوردستانی ده و ره میری رواندز بوو به حوکوومه تیکی سهربه خو، پاره ی لی داو له خوتبه دا له عوله ما و زاناکانی کو کرده و و له ده شتی و حمد ریره داکونگره یه کی پی گرتن بو دروستکردنی ده زگایه کی و اکه به هوی ته و دورگایه کی و اکه به هوی ته و درورگایه در دستان

نؤرشي حهمه پاشا ٧٦

و ه ربگری، له راستیا زاناکان که و تنه ثیش و ده زگایه کی وایان دروستکرد. میژوونووسی دانـا بـ فر نووسینه و می کـاره سات و مفتوحات هی ده وری خـوّی، درّسـیه و دهنـتهری ریّکوییّکی بو دایره کانی حوکوومه تی خـوّی دروسـتکرد، له کـاروباری شاوه دانـی و شارستانی دا و لاّتی ده و لهمه ند کرد، سه رباز و له شکری له سه ر جـوّری حـوکوومه تیکی ریّک دامه زراند و مووجه و مانگانه به شیّوه یه کی ده و لّه تی ثه درا.

هدر لهم کاته دا له گهل مو حصصه د عهلی گهوره _ خدیوی میسر _ که له شکری شهو به سهر کرده یی ه بیسرامیم پاشاه ی کوری هاتبوره سوریا _ به نامه که و تنه قسه کردن بر نهره هدر دو و کبان قوّل بکه ن به قوّلی یه کاو په لاماری حوکوومه تی نه سنه موّل بده ن شهم ده نگ و باسه و ثهم ثاوازه ی حوکوومه تی همحمد پاشاه ی رواند زه به ته واوی له دیراخانه کانی سولتان مه حموو _ شای هوسمانی دا _ ده نگی دایه و و سولتان لهم شیشه ترسیکی زوّری لی نشت، همحمد رشید پاشاه ی سه دری ثه عزه می ناچار کرد به وه که به ربه ستی په ره سه ندنی ثهم حوکمی پاشای کوره یه بکات. همروه ها فه رمانیشی ده رکرد بو وسل پر و مه الله یه خدا و چمه حموو پاشاه ی والی مووسل _ که هیشتا ناوشاری مووسل هم ربه ده ست حوکوومه تی عوسمانیه وه بوو _ ثه مانیش له شکر بکه ن و له گه ل

ومحمد پاشاه که بهمه ی زانی وای به چاک زانی و لآنی تاکری به جی بینلی و بینلی مروسله و هان و والی به غداش له م لاوه. محمد پاشاه گهلی عهلی به گهی لی گرتن و په کی پیشکه و تنیانی خست. له شکری سه دری ثه عزم م و والی گهلی مانه و ه بیجیان به هیچ نه کرد، له تاخرا «سه دری ثه عزم م و والی قابی قسه ی ری که و تنیان له گهل «محمد پاشاه داکر ده و و به و ناوه وه هاتنه مهیدانه وه که جهنگ کردن له گهل خهلیفه ی تسلاما پیشجه و انهی دینه و نامی له رووی پادشای تیسلاما شیر را بکیشری و هه رکه و ا بکا به کافر

دەر ئەچىخ!.

هم پرو پاگانده یه لهناو لهشکری «محمد پاشاهدا بسلاّوبو و «و» لهشکریش هه موو کورد و موسولّمانن،کاریّکی گهوره ی کرده سهر بلاّوبوونه و «ی لهشکره که و کزبوونی موحه معه د پاشا. مه لا موحه معه دی «خهتیّ» که و «زیری موحه معه د پاشا بو و ـ میر، لهم روه «و» پرسی یخ کرد و ته ویش هه ر به و جوّره فتوای دا (۱۱).

پادشا، که وای زانی به ناچاری خوّی دا به دهسته و و سه دری شه عزم ناردی بو تهسته و آنی به ناچاری خوّی دا به دهسته و و سه دری شه عزم ناردی بو تهسته موّل، سو تّتانی عوسمانی چوونی میری و رواند زوی به سه رکه و تنیّکی گه و روزانی، ریْزی لی گرت و له پاش ماوه به ک پی و ت که بگه پیته و و بو لاّتی خوّی. له م کاته دا [عملی روزا پاشا]ی والی به غداکه و ته هه کردن و بردیه دلّی شای عوسمانیه و که رانه و وی آنی به غدا و به لکوو له هه مو و و لاّتی عوسمانی تیل ته کا! سه رله نوی دلّی خه لیفه ی لیّ رونجانده و و دوست به جیّ و یاری نارد به شوینیا له و لاّتی و ته وابه و رونی تووشی بوون له ویّنا به نامه ردی له یاری نارد به شوینیا له و لاّتی و ته وابه وران پاش ته و پش هه رمایه و و به لاّم شه و تشک و رووناکه ی نه ما.

华华净

وه کوو لهم قسانهوه بؤمان دهرکهوت همحمد پاشاهی رواندز له روزی منالبهوه تما روزی له ناو چوونی همر له سهر ثهو ثهلهایه بووه که ولاّتی کوردهواری له ژیّر چنگی ثهم و ثهو رزگار بکاو بیکا به ولاّتیکی سهریهخوّ، بهلاّم لیّرهدا نوختهی دینی پشتی شکان

۱- تهودنده هدیه داستانه کانی تری [سهلا سحمدی]ی خه تنی له گدف سیری رواندزا شهم رواید ته ثهخه نه درووه وه، به لکوو همدو و دمنیک مهلا به قسه و به کرده و ه پشتیوانی میری کردووه و لهم رووه وه و دنه بنی [فتوای] بؤ به کترا نه چوونی خلیفه ده رکر دین. هالبستی شهم قسه یه بؤ مهلای خه تنی سن به دو ژمنایه تیه کی شه خسی ثه زانم که ناحزه کانی بؤیان هالبه شبو و.

نۇرشى ھەمە باشا

و دای بهزمویا.

لهم رهوشهوه نه، لومه ی الهو اله کری، نه هی همه لا محمده ی خه تی ـ اله گهر مه لا فنوای وای دایی ـ چونکه الهم کورده له بهره به یانی ته اثر پخیه ره له بهر دنسافی به دهست دوو شته وه گیری خواردووه؛ یه کهم له به و پردیانه تی و دیسانه ت زوری له لایسه که وه، له لایه کی تریشه وه له به ر نه خویّنده واری له ناویانا، به ناوی دینه وه گه لتی فه لاکه تیان به سردا هیّناوه.

به لنی ثه مه راسته که له نیزامی ثابینی ثیسلاما پیاو نابی له رووی خه لیفه و «ربگه پرتنه و»، ثه مه ش ثه بنی وابی چونکه ثه گهر ثهم نیزام و یاسایه له دینا نه بی هه رچی و په رچی و ده ره به گی په یدا ثه بی و کاروبار و «کوو ثه و دینه ثیسلامیه که ثه یه وی به و جوّر « نار «وا، له تاخرا وای لی دی هیچکه س له مال و گیانی خوّی ته مین نابی، ثامانجی دینش ریکوپینکی کومه لایه تی و ناسینی خوای تاقانه یه.

به لآم لیره دا چهن مه رجیک هه یه، یه کهم ثه بی خه آیفه له سه رک و شوینی چوار خه آیفه به رزه کهی فیسلام بروا، ره وشتی ره وشتی ثه وان بنی، کرده وه ی له کرده وه ی له کرده وه ی له کرده وه ی له ایسلام له ایسلام ایسلام نه بیلی له باره ی عباده ت و قه زاوه ت و ده عوا و به یناته وه به و جوره بروا به ریوه، حه قی زور لی کراو له سته مکار بسینی، به رانبه ربه داد و حدل گه وره و بجو و ک جیانه کاته وه.

ثه یخ ثهمانه ی تیایی نه وه ک هه ر ته نها ناوه که یخ و هیچی تر، ثه گه ر هات و هه ر ناوه که بسوو شهوه هسه ر له بسناغه دا خه لیفه و حوکوومه ته شیسلامیه کسه نمه بوو شا، له روو رورگه را نه وه که یخ به یخ دینی و به ته لاقی که و تن.

له ساله کانی (۱۹۴۳ ـ ۱۹۴۷) که بهرزانیه کان له عیّرافا داوای نان و عهدلی اجتماعی و ریکوییکی ثیشیان ته کرد له حوکوومهت، هـماندیّ له روّزنـامه بـوّگـمانه کـانی لـمو سهردهمهی هپهغداه به ناوی دینهوه ثههاتنه مهیدانهوه و ثهیانگوت: «ثهمانه به شهرع و به دیانه تی ئیسلامی ثهبتی بکوژریّن چونکه له رووی حوکوومه تی ئیسلامیدا وهستاون و فهرمانی حوکوومه تی ئیسلامیان شکاندووه!.ه.

و تراکورد به دهست دوو شته وه گیری خواردووه، یه کهم به دهست نه وه وه که باسمان کرد، دووهه م به دهست دلسافیه وه گیری خواردووه می گیری خواردووه چونکه تا تیسته به ههزاران جار زوّر و سته می لیّ کراوه و به سه دها جار لیّ نراوه به نیشانه وه، که چی له گهل نیاحه ز و خوینه خوینکه ی لیّ قه و ماییت و نیشی به م بووییت خیرا ها تو وه مدر حابایه کی رووتی لیّ کردووه، نهم به و مهرحه بایه هه لمخه له تانوه و قایی دلی خوّی بو خستو نه سه رگازی پشت و هه مووشتیکی له بیرچووه نه وه، هه ر له گهل کابرا به سه رئیشی خوّیا سواربو و که ری خوّی به سته وه نیتر به هیچ کلووجیک نهم هه ر ناناسی و به لکوو بوی به سیّ و نه شیّ له گهلی داینه مه زیرینیته وه ا.

کورده همژارهکهش وهنه بن تهمتی خواردوو بینی و هوّشی ثهوهی بینتهوه به بهراکه جاریکی کهوا هملنه خمله تینتهوه، همر له گهل کابرای تر هانهوه و مهرحه با به کسی تری لمی کردهوه ثیتر ثهم وهک نه بای دیبینی و نه بوّران، با ثهدانهوه سهربای به په بوّر بوّی!.

ثهم دەردە له ههموو شت زیاتر کاری کردۆته کورد و له ههموو مەیدانیکا پـه کـی

خستووه، تەنانەت پەندى پېشىنانەكەي خۆيشى ناگرېتەگوى كە ئەڭى: وجارى بەكەمكە خەڭەتانىت خوابتگرى، جارى دووھەم كە خەڭەتانىت خوابمگرى.!..

نه گدر روّژی له روّژان کورد هاتو له دەست ئهم دەرده رزگاری بو و پشتیان دا به پشتی په کهوه و له گهلّ ئهمه شا به ئاوی خوټینده واریه کی راست و دروستی بی خهوش ئاو درا، ثهو وه خته مه عنای وایه ههر دوو دهروازه ی کامهرانی بـوّ کـراوه تـهوه و ثـهـتوانــی بـه ژیانیکی ئازادانهی وه کوو ئهو ژیانهی که قهومه کانی تر هدیانه ثهمیش بژیت.

وسهردار رعشيء

شۆرشى سەردار رەشى

عسه باسخانی سه ردار روشبد کوری عملی حانی کوری موحه ممه د ساد قخانی کوری نه مانه الله خانی والی ثه رده لأنه. له ۱۸۹۹ دا که غولاً مشاخاتی والی مرد و ثه ماره تی ثه رده لأنی دوایی هات، ناصرالدین شا شای ثیران معیدانی به چول زانی «فهرامیررای معتمد الدوله بی سه ساوی حوکوو مه تیموه له ذیلقعده ی الدوله بی سه ساوی حوکوو مه تیموه له ذیلقعده ی ثهرده لأن به ته واوی پنچرایه وه حوکوو مه تکائی تاران ثه رده لأن به ته واوی پنچرایه وه حوکوو مه تکائی تاران

له شونین ثاگردانی بنه مالهی ثهرده لأن دهستیان کرد به حموکمداری له و لأتسی «سمنه، و حهسه او ادا!.

له پاش ندوه که گرانی (۱۳۸۸) و شهری (۱۹۱۴-۱۹۱۸) به خویو شهویش به گرابه که یکی و لاتی، ندرده لأنی دارزان و پاشان به سدر چوون. دنیا له هممو و گوشه به کیموه نور نه به شینویی و ثاژاوه، قهومه ده ربه دهره کان چاوه چاوی نهوه بال نوو که ده رو به کیان لی سبته وه و نهوانه تی که ثاوی سهر به ستیان لی بریون به لکو و ثبشیکی و ایکهن نوری خوبان بازاو بکه به وه. رووس و نه آمان و ئبیگلیر و حوکو و مه تی عوسمای ههر به که له لایه که و د ثاژاو دبان حستبو و ه و لاتی کور دستانه و ه. یک کاره یی حوکو و مه تی ثیوان و همه رکه نو حسویی عماشایره کسانی شهو باوه شهماییش نهو داوه شهماییش ده و دیدارد.

لدم ودخته دا عدىاسخاني سهر دار رەشىد. واته له (۱۹۱۳ هـ ۱۹۱۷ م) ـ دياره بـه گەلى بېش ئەم مىزوودىن ئەو ھـەر حـەربكـك سوود ـ سەببارى ئـەوەكــه لە نـەتەوەي نه دوه لأنه كانه و همقی میراتگری هه په، له وره وانسه ره وه دهستی كرد به بیز و و تنه و و و شهره و شورش نانه و ه بر سه ندنه و می حوکو و مه تی زه و تكراوی نه رده لآن. له ژبره وه و به ناشكرا له گهل سهر ق ك عهشیره ته كانی نه و و لا ته دا قسه پان كرد به په ك. نه وانیش له به ر نه وه كه و معمود از روشیده له بنه ماله په کی نه ماره تی كوردی په خونسی پیاویکی لی ها تووی به ده سه لا ته همه و قسه پان دایه. به ره به ره له وه كبلی جوانر و و، له حسین خانی ره زاو جاه ماره تی با نه و مه به رفتانی در قرار به و مهمود خانی میاوه ران و حوسه پنتو لی خانی كولیایی نه مانه همه مو و له سه ر قسه ی و سه ردار ره شیده و حه سه ناوا که قسه ی و سه ردار ره شیده و و حه سه ناوا که شوین تاگردانی نه ماره تی پاره پیری و سه ردار ره شیده و و حه سه ناوا که شوین تاگردانی نه و رون _

له و میژوو ددا چوو د سنه و د به ناوی اله وه و د حوکو و مه تیکی کوردی سه دله نوی در درست بکاته و د دستی دایه و ماوه یه کی باش ده وریکی گیرا، رووسه کانیش له ژیره و هسه یان دایه، به تایبه تی هجه نه رال فسینکو، جه نه رال بارا توف یه که له اله فسه رانی رووس بوون و اله و و لاته یان له و ده وری هه رچی و په رچیه دا داگیر کر دبوو په یمانیان دایه که به همه مو و جوّر بوّ دامه زراندنی اله م حوکوومه ته دریّغی بوّنه که ن. اله و له و یوه و در و ستکردنی اله م کار و فرمانه دا بوو، له م لاشه و ه له و لاّتی سوله یمانی و شویّن هه و اری بابانه کان هه را له و سه رده مانه دا و شیخ مه حمووی شیخ سه عید ویش خه در یکی گیرانی ده ورد یه و و

وعه باسخان و له و سهر ده ما ته داکه هیشتا به ناوی حوکمداریه و و نه ها تبوو و و و و سنه و همر جاره له و ره و انسه روه و و دسته و همر جاره له و ره و انسه روه و و دستدریزی بؤکرماشان و ده و رو به ری کرماشان ته کرد ، ده نگ و ثاو ازی و سالارالدوله ش له و و ه ختانه دا له و ناوه دا باویکی باشی هه بو و ، ته و بش بؤ سه ندنه و می ته ختی ثیران که گزیالی زموت کرابو و د له به ر شه و مه و دو و کیان شه ربکی یه ک ده ردیوون ، و سهر دار و شید و له گه ل شه و یشا قسمه ی کسر دیوو . جا له و

دەورانەدا پەلامارىكى مەردانەى دابەسەر كرماشان، محمدخانى كرماشانى ـكە ئەويش كرماشانى داگير كرد، ديارە كرماشانى يە تەواوى داگير كرد، ديارە لەو سەردەمەداكە حوكىرانى ولاتنى دسنە، و ئەردەلأن بۆ حوكمدارى كرماشانىشى ھەر دەنگى ئەدايەو، ئەم ماوەيەداكە ئە دسنە، بوو عەلى ئەكبەرخانى سنجاوى ـكە ئەويش پياونكى ناودارو بەدەسەلاتى ھەشايرى بوو ـ ھاتە دسنە، ئەويش فەرماندارى دسەردار رەشيد،ى گرتە دلّ.

وسه ردار روشیده ماوه به کم بهم جوّره به ناوی حوکمداریده وه له سنه رایبوارد و حوکمی له و ناوه دا ره ابود. پاشان ورده ورده شهری (۱۹۱۳ ۱۸ ۱۹۱) به سهر چوو همر پاشه له قه کمی مایه وه، حوکرومه تی ثیران توزی بووژایه وه، لهم لاشه وه شهیان و سه رمایه داره کانی وسنه و لهبه ر ثه وه که زوّر تر حوکرومه تی بینگانه پهرهست و ثارًاوه چی بوون، وسه ردار روشیده سه بری کرد مانه وه ی له وسنه دا وه نه ی قازان جیّکی تیابی، وای به باش زانی ثه و شور و رودانسه رد.

شمو له ناویک وههلی نه قمی خانی ثاصف الدیوان، که یه کیک بوو له پیاوه ههره به دمسه لأت و خاوهن ملکه کانی سنه، وه لهبهر ثموه که ثمم پیاوه همموو دهوریک ههر ثاگری بن کا بوو بر [سمردار رهشید] به ناوی فراندنه وه فراندی و گهرایه وه برق [رهوانسه ر]. پاش ماوه یه ک به تکاو پارانه وه به کی زوری پیاو ماقو و له کانی تری [سنه] به رانبه ربه پاره یه کی زور و ثاصف، ی به رانبه ربه پاره یه کی زور و ثاصف، ی به رانبه ربه پاره یه کی در به تاره به باره یه کی در به تاره به باره یه کی در به تاره به باره یه کی در به تاره به به تاره به باره یه به داده که به داده که به تاره یه که به داده که به در به باره یه که به تاره به باره یه که به در انسان به باره یه که به در به باره یه که به در به باره یه که به در به به در انده به در به به در در به به در ب

که سهردار له [سنه]دا نهما حموکوومه تی تماران به ساوی حموکمداریه وه وحه لی محمدخانی شهریف الدوله ی تارد بو سنه. شریف الدوله له (۱۳۳۷)ی هجری چووه سنه و ه دهستی کرد به تموند و تمیژی و سیاسه ت به کمارهینان. له و لاوه [سهردار رهشید]یش همر داوای سنه و ولاتی ثهرده لان ثه کاو همر جاره ثه یه وه ی هیرش بکا بو ده ره راندنی [شهریف الدوله] له ناوشار!.

[شهریفالدوله] پیاویکی فیلباز و پیلان گیر بوو؛ له و مختی تیژیدا توندی ثهنواند و لهو مختی کولیدا نهرمی! سهیری کرد مانه وهی [سهردار رهشید] بهو جؤره بز ثهو دهست نادا، وه به شه پ و شوّریش چاری ناکا، هینتای که و ته پیلان بازیه وه له گهلیدا، خه به ری بوّ نارد که:

المه به رئه و له مسه ده مانه دا و له مناوه دا اسالا رالدو له و ده ده نگ و ناوی هه به و به نه مای نه به نه به بشتیوانی کورده کان نه ختی نیران و حوکو و مه نی تاران و دربگریته و ه موکو و مه نی تاران له به رئه مه که و تؤته په رؤشه و ه، ثیبته حوکو و مه نی تاران له به رئه مه که و تؤته په رؤشه و ه، ثیبته حوکو و مه نی شاهه نشاهی ه نه حمد دشاه بریاری له سه رئه وه داکه حوکو و مه تی نه رده لآن بو تو تیبت تو هم رئه و مت بریاره ی ده متوب بریاره مه که رخو و مه تی ته رده لآن بو تو تیبت تو هم رئه و مت الارالدو له ده ست که و ت و نه شیبوانی حوکو و مه تی [تاران]، به لام نه گه رسالا رالدو له بیت نه دو و داوای حوکو و مه تی تارانیش نه کا و بوی نه که و یته ته لاشه و ه، و منیش ناتوانم تیبته [سنه] به جی بیلم و بیم بو لای تو، چونکه هه رکه به جیم هیشت اسلارالد و له ایست ناوشاره و ه نه گه را در به و هی نه داوشاره و ه نه گه را در به و و نه گه را در به و نه ناوشار جاریکی که ناشه و ه به های شار مه بلی نه و نه که ن و ثیتر ده رچوونی نه ناوشار جاریکی که ناشه و ه

لهبدر ثدم شتانه که بوّم باسکر دیت توّ وه ره بوّ [سنه] حوکو و مه ته کهت ته سلیم ثه کهم و من به ناوی حوکمه وه ثهچم بوّ ولاّتی شیراز و ثه سفه هان!ه.

ثهم قسه خوّشه کویستانیانه کاریکی باشیان کرده سهر دلّی سهردار ره شید و دلّیان فیْنک کرده وه! به بن گیروگرفتی له [۳۲ی جمادیالاولی ۱۳۳۸]دا به چهند که سیّکه وه به ته مای بنج به ستکردنی ثه ماره تی له ده ستچووی ثهرده لأنه وه گه رایه وه ناوشاری [سنه] و شویّنی میوانداری له لایهن [شهریفاللدوله]وه بوّ چاک کرابوو چوه شهوی، چهند رۇژېك خزمەتىكى شاھانەكرا؛ خزمەتىكى واكە سەگەر ھـەر [شـەرىفالدولە] بـۆ [سەردار رەشىد]ى كردىنى].

له ثاخرا له روّژی (۱۱)ی جمادیالثانیا بانگیشتنیکی تماییه تی بوّ کرد له سهرای حوکوومه تی دا و ده رمالی بوّ نه و ه حوکوومه تی دا و ده رمالّ و بوّ نه و ه نه و روّژه له وی کاروباری نه ماره تی نه رده لأنی نه سلیم بکاا. سهردار هملّساو چوو ، له پاش هه ندی قسه کردنی کهم [شهریف الدولّه]گرتی و له پاش (۱۵) روّژ ناردی برّ تاران اً.

سه ردار ماوه په ک له [تاران] به به ندی مایه وه، له ثاخر و تؤخری سالّی (۱۳۳۹) دا «سید ضیاه الدینی ته با ته بایی، و وزاره تی تیرانی گرته دهست و له ده وره ی ته و دا سه ردار ره شید به ره لاّ بو و گهرایه و و بوّ و لاّتی ره وانسه ر، پاش به ینیّک دیسان که و ته وه کو کردنه وهی خوّی و له (۱۳۴۰) دا که و ته وه قسه کردن له گهل عمشایره کاندا هم ر بوّ سه ندنه و هی شماره تی ته رده لاّن، دهسته یه کی باش له [ره وانسه ر]ی و جوانروّیی و سنجاوی ینکه وه ناو دیسان ناو و ده نگی بلاو بو وه وه.

لهم دەورانەدا ورەزاخان، وەزىرى جەنگ بوو، سەر لەشكىرىك ھەبوو و ئەمىر ئەممدى، يان پى ئەوت و لەكرماشان بوو، رەزاخان قەرمانى چاركردنى [سەردار رەشيد]ى كردە سەر ئەم ئەمىر ئەحمەديە. ئەمىر ئەحمەدى لە پېشاھات [جافرسان] و [مەحموودخانى دزلّى] و [حسين خانى رەزاو] و گەلى گەورەى ترى كىز كىردەو، و سويندى پى خواردن كە بە پشتيوانى حوكوومەتى ئىران سەردار رەشىد لەناو بەرنا. ئەوانىش بۆ لەناوبردنى كوردىكى وەكوو [سەردار رەشىد] ھىچ درىمىيان نەكرد و سوين خواردون!.

[سهردار رهشید] ثهم خهبهرهی و هرگرت، به (۴۵۰ مواریّکهوه پهلاماری هیّزی عهشایر و [جافرسان]ی، له کیّوه کانی «شمشیّر» جهنگ ههٔلگیرسا، هیّزی جافرسانیش زیاتر له (۴) ههزاریّک بوو. له بهر سهختی شویّنه کهو بهفر و سهرما سهردار رهشید هیچی پی نه کراو گهرایه و م بر و لاتی [رموانسه ر]. پاش ثه وه په ثمیر ثه حمه دهی دیسان ثه چینه و ه سه ری و رموانسه ریشی پی به جی د یْلیّ. سه ردار که زانی هیچی بر ناکریّ و به هه رلایه کدا که ثه رواکورده بینگانه په رسته کان هه ر په لاماری ثه دهن یه کسه ر ثه چیّی بر هه مه دان و له وی خوّی ثه دا به ده سته وه و له و یّشه وه ثه ینیّرن بوّ چتاران، و له وی ثه میّنیّنه وه به ناوی به ندیه وه.

پاش مانه وه ی ماوه یه ک ثار اوه یه ک له تاران ده سنی پی کرد، سه ردار ره شید نه مه ی به هه ل زانی خوّی گزری و هه لأت، ها ته وه بر [ره وانسه ر] و دیسان که و ته و بش کردن، نه مجاره ش دیسان کورده کان عیلجار پنگی تریان لی کرده وه، ناچار له پاش چه ند شهر پنگی تر سه ر له نوی و لاّتی به جی هیشته وه و چوو بوّ لای هشیخ مه حمووی شیخ سه عبد، له ویّس هیر سه وی تو که ویّس ها دو ی بود بو بود بوّ لای هشیخ خدر علی له ویّس هه به مجبه، چوو بوّ به فعدا او و بود بوّ به جدف، نه چوو، چووه لای هیچ، چوو بوّ به فعدا. له و وه خته دا هروزاشاه له به فعدا بود بوّ به به جدف، نه چوو، چووه لای و داوای لیّ بسووردنی لیّ کسرد، نه مجاگه رایه وه بوّ کورده واری به هوّی [شیخ حسام الدین] وه و له سالّی (۱۳۴۲)ی هجریدا چوو بوّ سنه، نه و سه رده مه منظفر خانی سه ردار انتصاره حاکمی سنه نه ییّ، ته لگرافیکی زوّر له باره ی سه ردار ره شیده وه نه کری به تاران له تاخرا حاکم، سه ردار له نیّری بوّ تاران و دیسان قه که ویّنه گیری ده ست به سه ردار ره شیدیش رزگاری ته ییّ، به لاّم ثیتر به تاره زووی خوّی هه رله و تاران، سه ردار ره شیدیش رزگاری ته ییّ، به لاّم ثیتر به تاره زووی خوّی هه رله و تاران، هدر دور بیسته هم دله ویّه.

وه کو و تماشامان کر د _اسهردار رهشیده ههر لهده و رمی گهنجیه و متاکه و ته ثهو روّژی پیری و چاوکزبو و نه له ثمانهای ثهماره تی کموردی و حموکو و مهتیکی کموردی دا بعوه، هممو و جارکوششه کانی به هوّی چهندکه سیّکی چلیّسی بیّگانه پهرسته وه ثهدرا بهبادا. سه م تر تهوه به و تهوکو ردانه که وهختی خوّی به قسمی سه رداره کمانی تیرّانی هدنده خاتمان و ته چوون به گژ [سهردار روشید]دا و نه یانته هیشت حوکوو مه تمی سهردار روشید سهربگری، نه کو کوردانه له پاش نه وه که روزاشا شوینی خوی له ته ختی اثیرانا قایم کرد به ره به نتیان که وت و به هوی سهرله شکر [نه میر عبدالله خانی طهماسیی]ه وه، به که به که گرتنی و له تاران له مقهسری قه جه رهی توند کردن!. نه گهر سالی (۱۹۴۱) نه بوایه و [قهسری قه جه ر] نه رووخینزایه نه وانه جاریکی که شوین ههواری خویانیان نه نه دیه به به خونه نه وانه جاریکی که شوین همواری خویانیان نه نه دیه به به خونه به کمونه نادانا سه ریان نایه وه.

جا ثهمه به ثاخري ههموو بنگانه پهرستيه ک و هاوخوين نهويستنيک!.

شۆړشى شێخ مەحموود

له ثاخر و تؤخری دەورەی عوسمانیه کاندا له همموو لایه کهوه له ولأنه ئیمپرانو وربه کهبانا ههر سانه نهسانیک تاژاوه و همرایه ک پهیدا ثهبوه و ادباره ثهمه لهبهر ثهوه بوو که ثاو، ثه گهر زور مایهوه بوگه ب شهی از اورووپا ایبه کانیش ههر زور ده میک بوو که به جوزیکی هضه پر مسوباشره دهستیان خستبووه ناو حسوکوومه ته کسهوه، بسه لکو و لهوانسه بدو چنگیان هماویشتبووه ناو کنوشکی بادشا کانیشهوه!. نینجگار هماویشتبووه ناو کنوشکی بادشا کانیشهوه!. نینجگار کسهدی تر

شَیْخ مەحبوودی شیخ سەھید [۱۹۵۲_۱۸۸۲]

بزووتنهوه و ثاژاوه له همموو لایه ک زیاتر پهرمی سهند.

له ولأتي سوله يماني ه كاكه ثه حمه دى شيخ ه و به رهى كاكه ثه حمه د هه بوون. كاكه حمه دى كورى شيخ مارفى نؤديي. به ناوى پياو يكى زاناى له خواتر سه وه ناوبانگى بؤ همه و و لايه ك ده ركر ديوو. ناوبانگى عيلمه فراوانه كهى شيخ مارفى سؤديي ساوكى و لهخواتر سبه كهى خوى ثهم دوانه پاليان پيوه نابوو بو ثه وه كه شايه كاني ـ تيمبرا تو وريه تى عوسمان و شاهه نشاهى ثيران ـ وه كو و يك پيناسن و په ك له په ك زياتر ريرى لن بگون. و لاتي سوله يمانى ثه و ده وره ـ وه كو و ئيسته ـ سهر سنوورى مه بنى مه شه خاكى شاى عوسمانى و شاى ثيران بوو، هه ر له ديوى سوله يمانى ثاوابو و پتابه شه چو و يته خاكى عوسمانى و شاى ثيران بوو، هه ر له ديوى سوله يمانى ثاوابو و پتابه شه چو و يته خاكى گيرانهوه. هه رچه ند سنوور به ناوه هه بوو له به ينى ثهم دو و حوكو و مه ته دا ملام ها تو چو و كردن ثه وه نده به سانايي بو و وه كو و له گه په كي شار يكه وه پياو بچيت بؤگه په كه كه ى شرى

له بدر ثهم تیکالوی هاتو چووه، وه له به ر ثهوه که سهر سنووره کان هممو و کورد بون و سنوور به سیاسه ت له به پنیانا دانرابوو هه در دوو له شابه کانی ثیران و هوسمانی ثه بانویست پیاوه گهوره کانی ثه و سنوورانه را کیشن بوّلای خوّیان. به تایبه تی پیاویّکی و به بانویست پیاوه گهوره کانی ثه و سنوورانه را کیشن بوّلای خوّیان. به تایبه تی پیاویّکی و اله خواترس و زانا که ممرکه زیّکی زلی هه بوو له به در چه ده و زوّر تر ثه پانویست خوّیانی لی نزیک خه نه وه. همرچه نده ثه و له به ر مهرکه زه دینیه کهی که داوای شهوه ی لی شه کرد شایه ک و گدایه ک و گدایه ک و کوو یه ک بزانی به بازی موسمانی له به ر ثور تر و نه وه که به و لاته که یا بو و زیاتر حمده ی مودی ثه کرد به نزیک بوونه وه ی. ثه مانه هه مو و کرد بو ویانه کاری که ه کا که حمده ی سوله یمانی یایه یه کی گهوره ی همین له لای همو و کرد بو ویانه کاری که ه کا که حمده ی سوله یمانی یایه یه کی گهوره ی همین له لای همو و کرد بو ویانه کاری که ه کا که حمده ی

روزگار روّژه کانی خوّی په په په تهدایه لاوه، دهنگی زمنگی قهومیهت ورده ورده له ولاّنه کانا دهنگی تهدایه و ه و با تهزرینگایه وه.

له ۱۹۰۸ و ۱۹۰۱ به اعتباری ریزی بنه ماله بی، شای عوسمانی عدید والحده مید ـ شیخ سه عیدی کوری سه ید موحه معدی کوری کاکه حمه دی له ولاتی شهسته ولاوه بانگیشتن کرد بر شه وه بچیت بو شهوی و به چوونه کهی شهوه نده ی تر نه به ر ناوبانگه کهی کاکه حمه ده بنه ماله له خوی نزیکر خاته وه . شیخ سه عیده به خوی و هدندی له خزمه کانی و دوو کوره کهی ـ شیخ شه حمه د و شیخ مه حموود ـ چوون و به تابیه تی شیخ محموود ـ چوون و به تابیه تی شیخ محموود چاوی به کوشکی پادشاهی که وت و هه موو و جوره پیاوانیکی و لاتی عوسمانی ـ له پاینه ختا ـ بینی و گویپ کهی زرینگایه وه له ده نگی شه و شه و میه تانه که له و لاته کانی هوسمانی دا روو پان شدا، ییجگه له مه ش باسی کوردایه تی به ره ی به درخانیه کانی له گهلی له دیواخانه کانی له گهلی .

کارهسانی مووسل همر لهو سالآداکهبوو به هؤی کموژرانسی شیخ سهعید و شیخ تهحمدی کوری، کاریکی گهوره ی کرده سهر دلّی ههموو کـهسیّک. کـه پـاشماوه ی کوژراو گهیشته وه و لأتی سوله یمانی دهستیکی تری خسته ناو دلّی خماّلکه وه. وه کموو ثه مه ی کرد ثمه وه شی به لأو کرده وه که به در خانیه کنان له و لاّتی خرّیان کرّششی دروستکردنی کیّشوه ریّکی کوردی ثه کهن. بوونی کییشوه ریّکی کوردی به ره به ره له میشکی هه مووکوردیّکا ده نگی ثه دایه وه.

[شیخ مهحموود] له و دهوره دا نرخیکی به رزی هه بوو؛ نرخی مهرکه زی دینی باوباپیری، نرخی بیروباوه پی خوّی که و لاّتانی دیبو و چاوی کر دبو وه وه ، نرخی گوّشه ی پیلان و شه پی و شوّر که گهلتی جار له و لاّته کهی خوّیا جه نگ و هه رای ثه کرد. شه مانه هه موو وشیخ مه حمووده یان گه لاّله کرد بوّ ثه وه که دهست بدا به ، نانه و می شوّرشیّکی گه وره و مؤ سه ندنی سه ربه خوّیی و ثازادی کورد.

ورده ورده تاپتری جهنگی (۱۹۱۳-۱۹۱۸) نزیک بووه وه، له تاپتر ده رچوو فه ساله ناشبرینه کهی هیرشی کرده سهر ههموو سوو چیکی دنیا و ههموو لایه کی شله ژان، خوبنی رژاوی مهیدانه جهنگه کانی ثهو شه په له ههموو گزشه یه کهوه لافاوی ههستان!. ولاتی سوله یمانی ولاتی عوسمانی بوو، له لایه کهوه ثینگلیز په لاماری بتر ثه دا، له لایه کهوه رووس. له ههر دوولاوه [شیخ مهمود]که و کهوته کوپری شهرهوه؛ له (۱۹۱۷) له «کوت و عماره دله گهل ثینگلیز شهری کرد ناویکی ده رکرد، ههر له ثاخری شهو ساله شدا له و لاتی پینجوین له گهل رووسیش شهری کرد ناویکی ده رکرد، هور له ثاخری شهو ساله شدا له

له [۳۰ تشرینی به کهمی ۱۹۱۸]که و ستانی شه پی ، موندوس ، بالآو کرایه و ، و ، و ، و ، و احسان پاشا هی سه رله شکری به ناوبانگی تورک له سووسله و ، ته گرافیکی بر شیخ مه حمو و د نارد که به ناوی حوکو و مه تی عوسمانیه و ، حوکمداری و الآتی سوله یمانی بکات ، و ه ته وی پیویستیش یی له پاره و ثاز و خه بیداتی ، ته نانه ت پینج هه زار لیره یه کیشی بی نارد چ شیخ مه حمو و د ، چ و لاتی سوله یمانی ثه و هنده یان جه و ر و زول م له ده سته و دایه ری تورکه کان چاویی که و تیو و همو و لی داخ به دل بوون ، ه شیخ مه حمو و د ،

نرخیکی وای له قسه کهی وحهلی احسان پاشاه نه نا. به پیچهوانهی ثهوه که هانهوه ناو شاری سوله یمانی تابوریکی عهسکهری تورک لهوی بـوو، شهم صهسکهران دریگهـی گهرانهوه یان برابوو چونکه ثینگلیزه کان کهرکووکیان لی گرتبوون، بــق شهوه خــقی له نؤبانی ثوبانی شه تورکانه رزگار بکا دایاننی به ئینگلیزه کانی کهرکووک و خوّی به نیازی بناغهدانانیک بؤ حکوره میتیکی کوردی له تشرینی دووههمی (۱۹۱۸) هاتهوه ناوشاری سوله یسانی.

ولأنی سوله یمانی به تهواوی له ژیر چنگی عموسمانی دهرچمود. «مینجه ر نو تیل،
حاکمی سیاسی ئینگلیز، ثهو سهرده مه له سوله یمانی بوه، «و بلسن، حاکمی گشتی عیراق
بوو له به غدا. سیاسه تی ثهوروزه می وای پیویست بوو که حکوومه تیکی کوردی همهین.
تازهش هاتبوونه ولاتهوه هیشتا خه لک ثبیان تی نه گهیشتبوون، ثهوان ههر بانگی ٹازادی
و چاویری قهومه به شخوراده کانیان به گوی خه لکدا ثهدا!.

که زانیان ، شیخ مه حموود ، و ا پیاو یکی لی هاتوو و به ده سه لاته فیکریان ها ته سه ر له وه که یاریده ی بده نده . و شیخ مه حموود ، پش دیاره به ین هیچ غایه له یه کند حه ز شه ک یه کنیک همین یاریده ی بدا و کوردستانیکی گهوره ی سه ربه خو دروست بیی! گرم که که مهمووشتانه یه کیان گرت شهمجا ، او تیل به قسمی ، و بلسن یه [تشرینی دووهمی یا ۱۹۱۸] کو بوونه وه یه کی له ناوشاری سوله یمانی کرد و بانگیشتنیکی گهوره ی بو همموو یا بیا و ماقوو لی ناوشار و سه رو ک عه شایه ره کان کرد و له و یدا آشیخ مهموود] ناوز ایه استوک کوردستان و به بو به و به به موست بوو ، بو شهم حوکمداری هممووی به جی هینرا ، امیکم و رو به بو به مستشاری عهسکه ری امیکم و رو به بو به مستشاری عهسکه ری بو ی و می خود دانیس ، بوو به همووی به جی هینرا ، بوی و بو حوکمداریه همووی به بو به بوو به اموسته شاری مه له کی و و می خود دانیس ، بوو به اموسته شاری عهسکه ری و می خود دانیس ، بوو به اموسته شاری عهسکه ری و می خود دانیس ، بوو به اموسته شاری عهسکه ری بو ی و بو خوکوومه شی کوردستان ، مانگانه ی حوکمداریش مه ندار روویه بیش .

ثهوا سوله یمانی بوو به پایته ختی حوکوومه تی کوردستان و ثهم ناوه دلّـخزشیه کــی

گهلی زوری دا به کورد، بهره بهره ولاّتانی پشده رو خوشناو جاف و کورده کانی شهو دهوره به بوّنی حوکوومه تی کوردستان زباتر دلّ قایم ثهبرون و سهریان لیّ شهدا. ثبیتر سوله یمانی بوو به ناوجه یه کی سیاسی کورد.

لیره داکه ثبنگلیز یارمه تی حوکوومه تی هشیخ مه حمووده ی قدا وه نه بی له به ر چاوی کالی کورد بوویی، به لکوو. گهلی مه به ستی هه بوو ۱ له ولاوه و لاتی سووریه و به غدای هیشتا بی دانه مه زرابوو، به تایبه نی حوکوومه تی هیراق همر دروست نه بووبوو، حدزی به وه ثه کرد له ولاتی کورده واری حوکوومه تیک بیتی و ثم حوکوومه ته شه ته واری و یا به ناته واوی له گهر له گهل یا به ناته واوی له گهر له گهل سووریه دا نه بن به یه کورومه تری ثه ماره تیک بیتی وه کوو ثه ماره ته کانی تری ثه و ولاتانه ی عدره بستان.

لهمانهش همموو زیاتر پاشهلمهی تورکه کان له ولأتانی رواندز و «پهسوّی» تـوّزی
ئه کرد!. ثهوان هیّشتا دانی سولهیمانیان نه کهندبوو، ولاّتی سولهیمانی بـه هـیـچ لهوان
داناپچری مه گهر تهنیا به بوونی حوکوومه تیّکی کوردی نهییّ. مهسهلمی [مووسلّ]یش که
له به ینی سویّندخواره کان و ثهولادا کیّشه یه کی زوّری تیّدا مابووهوه ثـهویش هـهر له
کامهدایه و (۱۰).

۱ ـ به لن کوبوونهومی [تشرینی دووهه می ۱۹۱۸]ی ناوشاری سوله پسانی ددانلیس، له ژبر لبده وه ته بوت لیر ددا مه بست دروستگردنی حوکوومه تیکی تمواو نبه بنر کوردستان به لکوو سه بست حرکمداری به و هیچی تر. وه و شده و ندس هیش له کثیبه کهمی خوبا شه آنی: و شینگلیزه کان هه رگیز نه بانو تووه که حوکوومه ت بر کوردستان دروست نه کهن ا.د. شهر دور کهسه شهم دوو قسه به شهخه نه به رچاوی عالمه وه، مه ر به کهش بر شهوه که خوبان له ژیر فوبالیک دمرکهن.

[دانلیس] گهلتی مهبستی ههبوو بهو قسه به یه کیک لهوانه ته وهبوو که شهوان قسه بان دابوو به هغانه کان حوکوومه تیان بؤ دروستکهن، وه فهاه کان دیاره گهلتی گیانباز تر بوون بهرانبهر به شینگلیز، له گهر هی تهوان ببوایه بوونی حکوومه تیکی کوردی لهو ولأته دائیر که لکیکی وای نه ته به خشی بو ثینگلیز که چی له لایه کی تریشه و مسهری ته کرد [عملی احسان باشا] وا له سهر جزه و په بتا به بتا قسه له مشخره حموده ته گیریشه و که حوکمداری ولاتی کوردستان بکا. ته گهر ایره دا ثیر تمکیر واز درنس اشیخ ثهم جوّره شتانه همموو پالّیان به ٹینگلیزهوه ثهنا بوّ بوونی حوکوومهتیکی کوردی له سوله بمانیا و پـاشان له هـهموو ولاّتی کـوردهواری ثـهو نـاوهدا. حـوکوومهتی شـیّخ

محموو | به ناوی سوکوومه تی عوسسانیه و تهین به سوکشدار و ثبش له دوست ۵۹ دور ۵۰ یخی!. که گکر واژنایه نی لهولاوه قسهی به فهلمداوه و ۱۵ وانی فهلمش بو ۱۵۰ به کهلکتره تا کورد. وه کوو کابرا و شی: داریکی به دوستهویه هدر دوو سهری...!.و.

که واته نموهانه به ناوی حوکسداریهوه دیمه مهیدانه وه و له روآله تادان به حوکوومه تی کوردستانا نانی، نه گام له تاخردا حوکوومه تی کوردستان سهری گرت، شهوا شهو په بهان و قسانه ی که به مفاله کانی داوه نه توانی پیه ی بکاو بلّیت شهوان زوریان کرد له تیوه و منیش باشارم نه کردن و ثاوو همواش تیسته بو دروستکردنی حوکوومه تیک بو تیره دوست تادال خو ته گهر حوکوومه تی کوردستایش سهری نه گرت ته وه پر به دم بانگ ته کا اته آنی: باوکم من کهی و توومه حوکوومه ت بر برده دروست به کهم ؟!.. و دروست به کهم ؟!.. و دمهوه که شهیانوت: ثینگلیز کهی و توویه تی من حوکوومه ت بو تیوه دروست نه کهم ؟!.. ثه گهر شهم قسه بانه براستی کهوایان نه و تیوو میتی افعاله آشیان بو دروست نه کهم ؟!.. ثه گهر شهم قسه بانه براستین کهوایان نه و تیوومه تی افعاله آشیان بو

ته نینجوه سهر قسه کهی و تیدموندس که ته آنی: هه رگیز تینگلیز نه یو تو وه حو کو و مه بر کو رد دروست ته کاه. [تیدموندس] به و ناوه وه که تینگلیز یکه یادداشتیک شه نو و سیموه شهم سه و له عالمه به نینگلیز یکه یادداشتیک شه نو و سیموه شهم سه و ازه بینی نه و قسم که به باش (۳۸) سال به سهر کاره ساندا، کاره سانیکی و اکه سهری نه گرت، نه و تازه بینی نه و که چی نه شی کردا. و. دان نان به قسه یه کی و اله پیاویکی تینگلیز موه به رانه ر به تینگلیز شیکی زفر دروست نه کهم دروره به به نینگلیز نبه که به شنی یه که دروره به به نینگلیز نبه که به نینی به که به مه رزا. نه گهر روژ له و دا به به به موه که سهری بگر تا یه نه و وه خه نه وه ک یه کی، به کو و همه و یان هاو او بای که حوکو و مه که سهری بگر تا یه نه و وه خه نه وه ک یه کی، به کو و همه و یان هاو او یان نه کرد که تیمه دروستمان کردووه!..

له گفل فعانه شاکار مسات و معنتی همموو پشتیوانی شعوه شکه نکه گینگلیز ومیا [دانلیس] به تعواوی دانیان نابی به ومدا که حرکوومه تی کوردستانی [شیخ مهحموود] قبل بسی و شه و زروفانه ی پشوو که باسکران همموویان پال به شنگلیز موه شاش که دان به حکوومه تی کوردستاندا بسی و به تاشکراش بیلی، به لأم پاشهروژ به جوریکی تر هه آینگیر نه وه شمه شنیکی تره، وه کوو هه آیانگیرایه وه و هممو و دو تو توووه! مهحموود، یا له راستیدا بهمهی نه تهزانی، وه یا ههندی له دهورو پشته کانی نه یانثهویست ثیش بهم جوّره بروا.

ایش ههر جوّر بوو، [شیخ مهحموود]کهوته سهر الهوه که دهستی البنگلیز له حکورمه تی کوردستانا نه یه لُنی، به لأم هاتنه پیشهوه ی فرمانه کانی (شیخ مهحموود] جوّر یکی تری له اینگلیز اله گهیاند؛ الهوه ی تی اله گهیاندن که گویا (شیخ مهحموود] خدر یکه الهوان دهر په ریتنی و دهستی تورک له و لأتی «سوله یمانی» دا بخانه وه کایه. الهم گهنه باوه ره بو و به هوّی ساردی به ینی اینگیز و حوکوومه یی کوردستان.

لهبهر تدمه که و نه تدقه، له پشیخ مه حموود په و ورده ورده جاری مانگانه کهی که م کرایه وه، ثه مجاکه و ته زرنگاندنی ناوه کهی له ناو عهشایره کاندا، لهمه وه که و ته سهر ثه و فیکره که ناوی حکوومه تی کوردستان هه ر به ته واوی هم نبگری، پروپاگهنده یان له ناو عهشایره کانا بز ثهم مه به سته که و ته جرت و فرت کردن، جه نابی و مینجه پرسزن پیش له و سهرده مانه داکه له و لانی سوله یمانی بو و، ثه و پش بز نیکدانی ثه و جوّره حوکوومه ته ی [شیخ مه حموود] به هه مو و هیز نیکیه وه که و ته ثیش کردن، سهره پای ثه وه ش ده ستی دا به جه ور و سته میکی و اوه که ثه و سه ری دیار نه پیشه و ، مه ردم هیوای ثه و میان بو و که ثینگلیز رزگارکه ری قه و مه بچووکه کانه، و اثه مانیش رزگاریان بو و، که چی زو آم و زوری ثه و نه مجا [شیخ مه حموود]یش که ساردی به پنی ختری و نسینگلیزی به ته واوی بنر ده رکه وت ناچار ثه ویش که و ته ختری و که و ته فسه کردن له گه ل سه رزگ عه شیره ته کانا، مه به ستیشی له مه دا نه وه بو و بزانتی ناخز کامیان له لای ثه ون و کامیان لای ثمونین تا بتوانتی ثه مجاره شزرشیکی راسته قینه به رانبه ر به نینگلیز بنیته و ه.

تهمه له مارسی (۱۹۱۹) شدا، خهبهری ناردبو و مه حمو و دخانی دز لّی که به ناوی ـ زیاره تی مه رقه دی کاکه ته حمه د ـ موه به له شکر موه بیّت برّ سوله یمانی، تهمانهی ههمو و کرد، [مه حمو و دخان]یش به له شکریّکی کرّ که وه خوّی گه یانده ناوشار، تهمجا له [۲۱ مارسی ۱۹۱۹]دا به ههمو و مه عنایه ک سهری هه لّدا و ثه و کاربه دهسته ثینگلیزانه ی که له سوله یمانی بوون گرتنی و شوّرشی خوّی به رانبه ر به ثینگلیز بلاّو کرده وه. له و لاشه وه له لایمن هه و رامیه کانه وه همآی با به قیراو شهم ناوچانه ههمو و که و تنه ژبّر فه رمانی حوکمداری [میّخ مه حمو و د]ه وه.

ئینگلیزه کان بهم ئیشه ٹیجگار شآهژان و به تهواوی له گهل حوکوومه تی کوردستانا لیک ٹاشکرابوون. ثهمجا له ریگهی کهرکووکهوه لهشکریکی زوّریان یوّ گرتنی شاری سولهیمانی و لهناوبردنی حوکوومه تی کوردستان نارد. که حوکمدار ثهم خهبهرهی زانی ثهمیش لهشکریکی نارد یوّ بهربهستکردنی ثهولیشاوه. ههرجاره لهشکری کوردستان سهر ثه کهوت و شکان و گهرانه و ثهبوو به بهشی لهشکری ئینگلیز.

لپر ۱۵ الینگلیزه کان به تمواوی کموتنه خوّیان، بموشکانی یه ک له سهر یه که یان تو و په بور بوره در الینگلیزه کان به تمواوی کموتنه خوّیان بسیّننموه. جاری لهشکر پّکیان نـارد بـ فو لاّته کانی خانه قی، کفری و گهرمیان که نه یه لُن کورده کانی ثمو ناوه له گهل حوکوومه نی کوردستان یه ک بگرن. خوّیشی لهم لاوه به لهشکریّکی پر هیّز و همموو جوّره چه کیّکی هموایی و سهرزهوی وه و کوو لیّشاو روو بـه «چهمچهمالّ» و هده رب هندی بـازیان» و همالیره به بهری کهوت به نیازی گرتنی سوله یمانی.

له شکسری کسوردستان له ژنر سه رکرده بی هشیخ مه حموود ، خویاله تاسلوجه به به نگاریان بوون ، به جوّریکی زوّر پیس شکاندنیان و به رهو دوابیوونه وه، له شکری هیخ مه حموود ، ده س له سهر شان راویان نان تاکردیانن به ده ربه ندی بازبانا، لیره دا یارمه تیه کی فراوان له که رکووک و مووسله وه گهیشته فریایان و خوّیان گرته وه.

له شکری ثبنگلیز وه کوو خوّل و رشته به سه ریه کا هه لدرابوونه وه گورگه و سیک و پیاو خوّر و [مه خول] تا چاوکاری ثه کرد ده شت و ده ری پرکردبو وا. هه رچه نده له شکری هشیخ مه حمووده به رانبه ر به و له شکره هم رزوّر هیچ بوو، به لاّم له گهل ثه وه شا دیسان گومان له سه رکه و تنی له شکره کهی ثه ماندا هم نه بوو. ثه وه نده همه بو و و کو و تم لیّن به شاره زایی و پیشره وی همشیری حمه ی سلیمانی هه مه وه ن و دسته ثینلگیزیکی زوّر له کلکهی شاخه کهی ده ربه نده و هاتن به م دیوا دیوی سوله بمانی و پشتیان له له شکری کوردستان بریه وه . له شکری لای شیخ به مه ی نه زانی، کانیک پییان زانی به ره و دو ایان لی گیراوه!

شهر گهرم بوو، همرچهنده بهرهی شیخ جهنگیکی مهردانه و به کولیان کرد به لام لهبهر ثهوه له هیچ لایه کهوه دهرفهت نهما بوو له ۱۹/۲/۹ له شکر شکاو پشیخ مهحموود، بریندار بووکهو ته بن بهردیک که تیسته پی ته لین بهدرده قارهمانه. ثینگلیزه کان ثه هاتن به نار بریندار و کوژراوه کاندا ثه گهران و ثه یانویست [شیخ مهحموود]یان ده سنکهوی. ههر به شاره زایی همشیر، شیخیان ناسیه و هو بردیان. ههر به و شالا و هوه هاتن سوله یمانیشیان داگیر کرده وه.

که [شیخ مه حموود]گیرا بردیانه به غدا، له پاش به نیک له گه ل مشیخ حهمه غهریب، دا دران به دیوانی عورهی که ثهندامه کانی ههموو ثینگلیز بوون ـ له پاش موحاکه مه به کی روالسه نی له [۲۵ی تسهمووزی ۱۹۹۹] حسوکمی خشکاندنی شیخیان دا و پاشان حوکمه که یانی گزریه وه به حه پسی هه تا هه تایی و له گه ل «شیخ حهمه غهریب، ناردیانن بز « شه ندامان و له همندوستان. بهم جوّره په رده به سهر ده وری په کهم حوکمداری، حوکمداری کوردوستانا درایه وه. لهم لاشه وه ولاّتی سوله یمانی و دوّسته کانی شبّخ مه حموود که و تنه گیژاوی حوکمی ناړه وای تینگلیزه وه، ته وی پی ته کرا ریّگه ی دهشت و ده رو شاخه کانی ته گرت و ته وه ش که پی نه ته کرا له ژیر جه وری ثینگلیز ته تلایه وه.

* * *

نهوهی که شایانی زیاتر باس لیّوه کردن بیّ لهم دهورهی حوکمداری یه کهمی شیّخ مه حمووده دا ناردنی نهو یادداشته بوو بوّ کوّنگرهی هشه رسای، له لایسهن داوا کـردنی حقورتی کورده وه.

دەورەى حوكوومەتى عوسمانى و ئەستەمۆل ھەتا ئەھات پىرتر و بى ھەرتر ئەبورە پىاوە دېكتاتۇرەكانى بەرانبەر بەو قەومانەكەكەوتبوونە ژېر سايەى ئىمپراتۇريەتەو، ھەتا ئەھاتى خراپە و خراپەكارىيان زياتر ئەكرد، قەومەكانى ژېر بەيداخ ھەموو دەمىئى لە كۆششى ئەوەدا بوونكە چارتكك بۆ رزگاركردنى خۆيان بەدۆزنەوە.

یه کیک لهو قهومانه قهومی و کورده بوو، ثهمانه به تـهواوی بـه تـهنگ هـانبوون. پایته خت ثهستهموّل بوو، شویّنی گهایی پیاوی گهوره و ناوداری ههموو قهومه کان بوو، له کورده کانیش زوّر کهس لهوی بوون. ثهمانه کهوتنه سهرتهوه کـه کـوّمهایّکی سـیاسی دامهزریّنن و له ژیّر سیّبهری ثهم کوّمهافدا داوای بهش خوراوی کورد بکهن.

له ۱۹،۸ داگهوره پیاوه کانی کوردی ثهو سهرده مه: و به مین عالی به درخان، فهریق شدریف پاشای کوری سه عبد پاشا، شه هیدی و لأت شیخ عبدالقادر، داماد أحمد ذو الکفل پاشا، به ناوی و کومه لی بهرزی و سهرکه و تنی کورده و و کومه لیکبان داناو تهمانه که و تنه ثیش کردن. دیکاتوریه تی تو و رانی له پاش به نیک کومه له کهی هه لگرت، ثه و همانه که و ته ندامانی کومه ل به جوریکی نهینی هه روازیان له ثیش کردن بو کورد نه مینا.

جهنگی (۱۹۱۴-۱۹۱۸) به سه راهات، سه ره تا حوکو و مه تی عوسمانی لای و ابو و به پشتیوانی ته لَمانه وه سه ر ته که وی قه و وه خته به ثاره زو وی خوّی ثه که و پّنه کوشتن و پرینی قه و مه کانی ژیّر دهسته ی ـ که دوژمنی هه ره گه و ره ی ناو قه و سه کسانیشی قسه و می کورد بوون ـ

شه پر دوایی هات و سو پندخواره کان سه رکه و تن و به لکو و مو تاره که ش که و ته ناوه وه. له اتحاد یه کمان حوکو و مه تیکی سام نماونجی له [قسته موّل] دامه زرا، قه و مه به ش خوراوه کان که یه کیک له وانه کور د بو و پشو و یه کیان پیدا ها ته وه، به تاییه تی پیاوه کانی کور د دیسان سه ریان به رز کر ده وه و که و تنه ایش کردن، هه ر اثه وه نده نه آه به لکو و به ناشکر اکه و تنه وه داواکر دنی سه ریه خونی و نازادی کورد.

لیره دا ،بابی عالی، که و ته دانانی دهسته یه کی وزاری بو جی به جی کردنی صهسه له ی کورد، هدیئهت لهم ثه ندامانه دروست بوو:

«ثیبراهیم تعفهندی حدیده ری شیخ الاسلام، عدبوق پاشا نازری تهشغال، عدونی پاشا نازری دو نمان عدونی پاشا نازری ده ربایی، وه له کومه لی بدرزی کوردوستانیش هدیئه تیک دروست بووک ته تعدامه کانی: «تعمین عالی بدرخان، مراد بدرخان، شیخ عبدالقادر شدفهندی، بوون. تهمانه تیکرا له [بایی عالی]کوبوونه و و دورباره ی کورد ثهم بریارانه ی خواره وه بان دا: ۱ کوردوستان سدر به خوی زاتی بدریتی به و مدرجه که له ژبر سیبه ری [عوسمانی]دا بمینیده وه.

۲ـ بهزوو په کې زوو ثهم سەربهخو ييه بلاّو بکريتهو، و چې بوّی پيّويسته جيّ.بهجيّ بکريّ.

تهم بریارانه درا، به لام روژ و مانگ به سهر ته چوو هیچ به ریکی دیارنه بوو. له ثاخرا «کرّمه لٰی به رزی کورد»، «کرّمه لٰی جیّ به جیّ کردنی کاروباری کرّمه لاّیه تی»، «کرّمه لٰی سه ربه خوّیی کورد» ثهمانه همموو کوّبوونه وه و شهریف پاشاه یان همالرژارد ـکـه ثـه و

نیراوی کورد له پاریس [جهه رال شهریف پاشای سهعید پاشا]

سهردهمه شهریف یاشا له پاریس بوو ـ بو ثهوه بسچتی له کونگرهی ثاشتی قسه له باس و خیواس و سهربهخویی کوردهوه بکا. له باش دوان و قسه کردن قسهی همهموو گؤمه له کوردی یه کان هاته سهر ثهوه که:

۹- شــهریف پـاشا له گــه ل ، یــو غوس نــه و بار پـاشا. ســه رو کــی نیراوه ثهرمه نبه کان له [پاریس] به ک بگرن و مــ جوو ته قسه له کار و باری کورد و ثهرمه نه و بکهن.

۲- ئىشتېكى وا بكتەن كە ئىم بەندانىدى خىوارەو،
 ئېكلاوى پەيمانى «سىلەر» بكىرى ـكە ئىمو پەيمانە ئە
 ١٥ ئاغستۆزى ١٩٣٠]داكرابوو. وە بە حوكوومەتى

عرسمايش ئيمزاكرابوو. بهنده كانيش بهندي و ٢٦، ٦٣، ٦٣، بوون كه ثهمانهن:

ەندى ، ۲۲،

«هدر یه که له حوکوومه ته کانی فهردنسه، ئینگلیزه و ثینالیا سهرو ثه ندام ثه نیزن و ثهم ثه ندامانه لیژنه یه کی سی قو لّی له ثه سته مؤلّ پیک دیس، به شهش مانگ دوای به جنی هنبانی ثهم پهیمانه سهربه خوّیه کی ناوجه بی ثاماده ثه کا بو ثهو شوینانه که کوردی تیدا دانیشتون و که رتوونه ته روزهدلانی ، فورات، و جنووبی روزژثاوای ثهو سنووره که له دوایی دا دانه نریت بو ثهرمه ستان و شیمالی ثه و سنووره که «سووریه، و «مهزوّ پوتامیا» له په که جیاثه کاته وه ، ثهمه ش به پی ته و ته علیمات و دهستووراتانه که له به شی (۲ و ۳) به ندی (۲)ی ژماره (۷۷)دا با سکراوه.

به لأم ثه گهر هات و ثمم ثه ندامانه له هه ندی شت دا. وه با له ههمو و یا قسمیان به کی نه گرت هه ریه که یان ثه بنی لهم لایه به وه حوکوه مه ته کهی حوّیان ثاگادار بکه ن. ههر وه ها پئویسته له سه ر ثهم لیژه یه کاتن که رنگ که و تن له سه ر ههمو و شتیک باسی پاریرگاری حقووقی قهومه کهمه کانی ـوه کوو ثهو نهستووریانه که ثه کهوته ناو ثهو ولاّتهوه ـبکهن و حقووقی ثهوانیش لهناو ثهو ههریمهدا بیاریزریّت.

بۆ ئەم مەبەستەش لىرنەيەكى پېنج كەسى كە ئەندامەكانى لە بەرىتانيا، فەرەنسە، ئېتاليا، ئېران وكوردېن دروست ئەبى _ ئەمەش ئەگەر پيوپست بوو _ بۆ پشكتين و برياردان لەو سنوورانەداكە بە يىن ئەم پەيمانە بۆ تۈركيا دانرادەو ئەنووسېت بە ئېرانەرە...

بەندى و ۲۴ و

،حوکوومه نی عوسمانی له تیمر و وه گفت شداکه له و وه ختهوه پنی شهوتری، تما ماوهی (۳) مانگ قسه و باسی ههر دوو شهو لیژنه به که له به ندی (۱۳)دا باسکرا به آین و بریاری له سهر بدا...

بەتدى و ۲۴ و

وله پاش نهوه که نهم پهیمانه دروست بو و بریاری لهسه ردرا نه گهر له ماوه ی سانیکا نهو کوردانه ی که کهو توونه ته نهو ههریمانه وه که به ندی (۱۲) دا باسکرا داوایان له و کرّمه لّی قهومه کان عصبة الأمم، کرد که زوّر تری کورده کانی نهم ناوچه به نهیانه وی له تورکیا جیا بینه وه و سه ربه خوّبن، وه نهویش عصبة الأمم دانی به مه دانا که نه مانه نهم شابسته بیه یان تیا هه یه، تورکیا هه ر له نیسته وه له سه ر نه و راسیتری و عصبه یه، به لیّن نه داکه ده ست له هه مو و نه و حقو و قانهی هه لگری که نه که و نه نه و ناوچانه وه.

ثهم دوست هه لگرتنی حوکوومه تی تورکیا به ش له «حقووقه کانی» به دوور و در بژی له گفتوگو و کوبرو نه و دور و در بژی له گفتوگو و کوبرو نه و به دو ادر کانا رباس له کریت. دوای ثهم دوست هه لگرته شکه تورکیا دوستی هه لگرت هیچ به رهه آستیک له لایه ن سویدخواره کانه و و ناخریخه به رچاو به رانبه ر به ثاره زووی کورده کانی و لاتی مووسل، ثه گهر بیانه و ی له گهل شه و کوردانه دا که که و توونه ته و لأتی تورکیا و سه ربه خوییان و درگر تو و ه یکلاویین و بچنه ناو ثه و جغزی حوکوومه ته یانه و ...

7¢ 7¢ 3

ثهم پهیمانی مؤته مهری وسیّقه روه له وانه بوو پشتی تورکی شکاند، به تابیه تی که ثه و به بندانه شی تی خرا ثه وه منده ی تر شااوه ی فیکری له تورکیادا نیایه وه، وه کوو بو ما ده ده ده که و تی خرا ثه وه منده ی کورده ده کو تی شاشتی، کورده دانیشتوه کانی و لأتی ته ستمه قل و و لأته کانی جزیر و بو تان بوون. و لأتی سرّران ثه و سهره مه ده منیان نه یانه گهشتی له ده وری یه که م حوکمداری (شیّخ مه حمو و د) دا له سوله یمانی کوریک به سترا، زور له سهرو کی عهشره ته کان و همیّجه در نو ثیل پیشی تبابوو، مهزبه نه یک ریّکخراکه ثه مانیش و اته کوردی عراق و سوّران و هکوو کورده کانی ثه و و لاّنه ثه و ایشه ریف پاشاه یان کرد به نماینده ی خوّیان بوّ داواکردنی مافی کورد له کوّدی و مؤته مهری ثاشتی دا.

ثهم مهزبه ته به درایه دوست وسه بد أحمدی به رزنجی، و وروشید کابان، که بیبهن بؤ [باریس] و بیدون به شهریف پاشا. نیراوه کان لهری مووسله وه بهری که و تن بؤ پاریس. که گهیشتنه وحه لهب، لهوی مانه وه و رئیبان نه درا بو چوونه [پاریس] به خویان و مهزبه ته یانه وه گفرانه وه بؤ و لأتی وسوله یمانی.

له گهل ثهمانه شا داخه کهم چ کوّرِی ثاشتی و چ دهولهٔ ته گهوره کان همر شنیک که، و تبان هیچیان به جنّی نه هیناو ههمووی ههر مهره که بی سهرقاقه زبوو له باره ی حقووقی کورده وه ا.

20x 30x 30

چوّنیهتی ولاّتی سولهیمانی له پاش برانی شیّخ مه حموود بوّ هندستان، به ته واوی نیْکچوو ۱ له لایه که وه له تاکری و تامیّدی ثاثاوه دهستی پیّ کردبو و، له م لاوه له ولاّتی هه ورامان و مهریوان و بانه دیسان هه را هه لسابوو، «توزده میرهیش ـ پاشماوه ی تورک ـ له ولاّتی رواندز توّزی ته کردا. له لای سابلاّخ و ورمیّ وه «سمایلاغای سمکوّه دهستی پیّ کردبوو. شه یی ۱۹۱۷ می ۱۹۱۹ هه رچه نده برابو و موه به لاّم گیچه ل و پاشه له قه ی مه و لهناوابوو، هیّمنی و تاسایش دانسهمهزرابیووهوه. بنه تبایبهتی هسستیّکی کنوردابستی له ههموولایه کی کوردهواری پهوه پهیدا بووبوو.

شهمه له وعسراق ۱۵ شیرانیشدا به روی سه ردار روشید و جافرسانی لهون و معموردخانی دزئی و مهحمودخانی کانی سانان و حمدخانی بانه، ثهمانه هدریه که له لایه که وه ثاژاوه یه کیان ناوه ته وه و زرنگهی ته لی دنی زوریشیان به لای کوردایه تی دا دهنگ ثه داته وه. و لاتی سوله یمانیش بر برانی [شیخ مه حموود] ته وه همر زور زور دن بریندارن و همر روژه روژی که لا لایه که وه کاره ساتیک ثه قه و می ا.

نه م شنانه ههمو و ئینگلیزیان ناچار کرد به وه که دان به واقعا بنتی و [شیخ مه حموود] له هندستانه و مگیریته وه بر سوله یمانی و سهرله نوی شیخ مه حموو د بییته وه به حرکمدار.
همرچه نده له ماوه ی به ینمی نهم دووجاری حوکمداریه ی دا حوکو و مه تیکیش له [به غدا]
به ناوی حوکو و مه تی وفیصل وه وه دانرابو و، به لام و لاتی کوردوستان به بسی و شیخ
مه حموود و هم زنه نه چوو به ریو و .

له و ماوه به دا که ثینگلیز کاروباری سوله بمانی ته بینی و شیخ مه حموود له [هندستان] بوو، له به ۲۵ کی تشرینی یه که می ۱۹۳۰ وه زاره نی حوکوومه تی عراقیه وه به که م وه زاره تی [سهید عبدالره حمانی نه قیب] له به خدا دامه زرا و پستی ثه و ترا و حوکرومه تی وه ختی ه. له و و و خته دا مه ندوبی سامی و به خدا ثه مه ی له و و زاره ت گه یاند که شه به و خوی چاویزی و لاتی سوله یمانی بکا.

دەنگىگەرانەوەي (شێخ مەحموود)بۆ سولەيمانى بلاوبووەوە، دەستە و دايەرە كەي

که تا ثمو سهردهمه همر سهریان نو ثبنگلیر دانهنهواندبوو به ناوی چهته پهتیهوه همر به شاخ و داخه کانهوه بوون همهمووکزیوونهوه و هاتیموه یو سولهیمانی. نموه ک همر ثهوان بهلکوو له همموولایه کهوه و له همموو عهشره ته کانهوه ولأتی سولهیمانی بو هاتیموه ی شیح مدحمود، بوو به پؤرهی همگ و صوو به دهوریکسی زور تأریخی له ژبانی سولهیمانی دا. بوو به رؤژیک که رؤله کابی کوردوستان همموو کو ثهبهوه نو پیشواری مملکی کوردوستان!.

[شنخ مه حموود] له پاش نزیکه ی سنی سالنی دیلیه تی له ثاخر و تؤخری (۱۹۲۲) دا گهرایه و هاته به غدا و لهویوه به بن که وت بنو سوله یمانی و پیشوازی و تبیستیقبال بهره بهره نو پیریه وه چوونی , شنخ مه حموود ر له سوله یمانی ده ستی پی کرد، سهره نای پیشوازی که ران گهیشته به غدا، همتا رووبه رووی سوله یمانی ثه بوونه وه دنیای شادمانی ریانر ته بوو، شهو روژه چ روژیک بووکه [شیخ مه حموود] چووه وه ناوشاری سوله یمانی ... همر له ثه یلوولا بوو شادی چوونه وهی , شیخ مه حموود، بر سوله یمانی، هدر له ثه یلوولا بوو شادی چوونه وهی , شیخ مه حموود، بر سوله یمانی، هدر له ثه یلوولا بوو شادی به ویانه (۱۹۳۷)دارد.

(شیخ مهحموود) حوکمداری کوردستان له بهرگی مهلکیدا.

وه ختی خوی شه و به و مه سدو و بی سامی، له وه زاره تی نه قیب دا هه ندی قسه ی له بیاره ی اداره ی سامی، له سوله یمانی دا کر دیوو، شم قسانه بو و بوونه مایه ی دل ره نجاند نی سوله یمانی و ده سته ی (شیخ مه حموود) که شیخ مه حموود گهرایه وه بز سوله یمانی ثینگلیز شه و یست پینه ی شه و قسانه ی خوی بکاو شه و سیارد یه له بسه ینی خوی و سوله یمانی دا نه یه آنی. بر یاری دا له شکره که ی له (سوله یمانی) بکیشته وه و

 له [۱۴ ثهیلوولی ۱۹۲۷]داکونگره یه کی ناوچه یی دروست کراو ، شیخ مه حموود، بو به سهرزکی ثه و کونگره یه به باش چه ند روزیک له تشرینی دروهه می (۱۹۲۳)دا ناوی خوّی نایه ، مهلکی کوردوستان، و له راستی دا نیاوی مهلکی و هرگرت، ایالاّی سهر به خوّی کوردوستان له و روّژه دا له شاری سوله یمانی هملکراو یه کهم و ه زاره تی کوردوستان به م جوّره ی خواره و « دامه زرا:

شیخ قادری برای شیخ مه حموود سهرو کی وهزیره کان و سویاسالار. ^(۱) عبدالكريم عدلدكه و وزیری دارایی و وزیری فه رهدنگ مصطفى ياشاي يامولكي شيخ حمه غهريب وهزيري ناوهوه صالح زوكي صاحبقران وهزيري هيزي ميللي و ه زیری گومرک احمد به گی فتاح به گ وەزىرى نافعە حماغاي ثهوره حماناغا سەرۆكى ئەمنى عام سەييد ئەحمەدى بەرزنجى و هزیم ی دادگا حاجي مهلا سهعيد موفه تشي ههمو و حوكو ومه تي كور دستان سديق تەلقادرى

بهم جوّره حوکوومه تی کوردوستان و وهزاره تی دامه زرا، له پاش شهمه ورده ورده کاروبلوی اداره ی حوکوومه ت ریّکخرا، دایه ره کسان دهستیان کسرد به شیش کسردن، نووسینی دایه رهو دهره وه به کورد دهست پی کرا، پولی تهمر پوّسته ده رهیّنرا. به زنانه و مهرانه وه رثه گیرا و پوسولّه ی تهدرا. سهروّکی عهشره ته کان سهریان شهدا له پایته خت و

۱ - الهم ناوانه له روزنامه ی وبانگی کوردوستان ی الهو دهوره دا که له سوله یمانی دهر ته چوو ـ له بانی وه زیر راسی داناوه و به لأم مه به ست له رئیس وه زیری اصطلاحی السته یه.

دلخۇش بوون بەم حوكورمەتە.

نهوهنده ههبوو نهم [[داره]و حوکمداری و پادشایه تیه ههر بوّ سوله یمانی ـ واته بوّ لیوای سوله یمانی ـ بوو، دیاره [شیخ مهحموود] نارهزوویه کی تری ههبوو ـ نارهزووی سهربه خوّیی ههموو کوردستانی ههبوو ـ به ناوچهی سوله یمانی رازی نـه نهبوو. نـهمجا کهوته سهر داواکردنی ههموو شاره کورده واریه کانی تری عیّراق و نه یهویست ههموویان بکهونه ژیّر ثالاّی کوردستانه وه.

له و لاشه وه ، ثوزده میره که ثاوازی حوکوومه نی کوردستانی بیستبو و به هه مو و جوّر ثه یه ویست خوّی له مهلک نزیک خاته وه، که و ته فړوفیلی همیکیافیلی، و له راستی دا خوّی لیّی نزیک خسته وه و له گه ل مهلکدا ده میّ راسیّری یان گهیشته یه ک!.

له وسه رده مه دا می خبه پر نو تیل می مستشاری شیخ مه حموود و وه کیلی (مه ندوویی سامی) به ریتانیا له سوله یمانی بوو، هه ستی کرد که شتیک له کایه دایه. ثه م هه سته شی له به ر ثموه بوو که گه لی بیر و باره پری جیا جیا له سوله یمانی په یدا بووبو و ۱ شیخه کانی به رزنجه له لا یه که وه له به ر ثموه و آشیخ مه حموود] مه تیکه و له به رهی به رزنجه یه ثه یانویست هه چ ثیش و کاریک هدیه ثمین له ژیر ده ستی ثه وانایی، نه وه ک هم ر ثه وه نده به تکوو به هم موو جوّر ثه یانویست حوکم بکه ن و ثه شیان کرد، هه ریه که له لایه که وه تاخه یه ک بوو بی خوّی الکه س خه تی که سی نه ثه خوی نده وه.

له لایه کی ترموه هه ندیک له ولآت دیده کانی سوله یمانی له و باوه پره دابوون که سیاسه ت و خزمایه تی گهلی له یه ک دوورن، به لکوو ثه وان له سهر ثه و مه فکوره یه بوون که مه مدانی سیاسه ت ثه وه یه له هه و لایه که وه بای هات پیاو ثه یی له ولایه وه شهن بکاا. له باوه پی ثه وانا تیکچوونی ده و له تی عوسمانی و هاتنی ثینگلیز بو ثه و ولاته ثه مه در و یه که بووه له کورد کراوه ته وه، چونکه شه گهر ثینگلیز نه بوایه شه وان نه ثه گهیشتن به و سدر به خویه این و نابی قسمی بشکین.

ههندیکی تریش ههر به بیر و باوه پرتکی پیشین لهسه و شهو رایه بوون که شه بی حوکو و مهتی ته بی مورک و مهتی این ا. حوکو و مهتی ته نورک له به رفته که این ا. همر دوو دهسته که ش به جاری که کرده و می شیخه کانی به رزنجه یان شه بینی له و لأتسی سوله بمانی شه هاته وه.

وشیخ مه حموود و خویشی پیاو یک بوو له چاکه به ولاوه هیچی تری نه نه ویست، هدرچه نده [مه لیک] بو و به لام نه ره وشت و هه نسوکه و تا به ته هبیری ثیسته شه و په پی د دیموکرانی هه بو و ، هه مو و که س ته یتوانی [شیخ مه حموود] ببینی و ته ویش هه مو و که س ببینی ، هه رکه س که ته چوه لای سه ربه خو و و زیریک بوو ، نه وه ک هه روه زیریک به نکو و و نه یا له سووف ی یک بو و بر اداره ی و لات!..

[مینجه رِ نو ثیل] که لی کوششی کرد که مه ایک له باوه ره کانی تر بازگه شت بکانه وه و به تایبه تی نه که وینه شوین فرو فیللی میکیافلی ثوز دهمیر، هیچ که لکی نه بو و . بو نهمه ش که به ته و اوی خوّی پیاو خراپ نه کا وچه پمهن وی کرد به وه کیلی خوّی له سوله یمانی و خوّی سوله یمانی و خوّی سوله یمانی به جیّ هیشت.

کرده وه و باس و خواسه کانی وشیخ مه حموود و له گه آن توزده میردا که به هری کرششی پیاوه تورک خواکانه وه بوو ... همر زیادی ته کرد، قهم زیاد کردنه شده دهستی نه تعدا برد این گلیز. (چه پهمهن) که و ته خوّی و ثه ویش دهسته و دایه ره یه کی په پدا کرد و بهره به ره ثر وه بو رووخاندنی حوکوومه تی [شیخ مه حموود] چاکیان لی کرد به لادا!. له تا خردا وای لی هات به ته واوی دانیان له یه ک سپی بووه وه ه مه کینه ی حکوومه تی کورد ستانیش ته واجاری هم ر ته گهری.

[شیخ مه حموود] هه تا ته هات شیرگیر تر ته بوو، فیکری ها ته سه ر ته وه که په لاماری که رکووک بدا. لهم رووه وه سه روّکی عه شایه ره کانی بانگ کر دوکه و ته گفتوگز له گه لّیانا. وه کوو و ترا له به ر ته وه گه لنی شه پولی فیکری له سوله پسانی دا همهوو همه ندیک له مسانه له گه لّی بوون و هه ندیکش قسه په کی راستیان نه ته دا به ده سته وه.

له دهورانه دا هسمایلاغای سمکزیش هات بر سوله یمانی و بدو به میوانی [حوکو و مه تی کوردستان]، ثه و ماوه یه که له سوله یمانی مایه و خزمه تیکی شاهانه کرا، له رووی حوکمداری کوردستانیشه وه گه لی قسه له به ینی ثه و و شیخ مه حموودیدا هاتو چزی کرد. هاتنه کهی ثمیش واری که و تبوو کانیک بو و که حوکو و مه تی کوردستان له گه ل تینگلیزدا شیریان له یه ک ته سوو سوله یمانی وه کوو مه نجه لی سعر تاگر ته کو لاّ. به تاییه تی چی ثینگلیز له سوله یمانی هه بو و و شیخ مه حموود یه دوری کردبوون.

نینگلیزه کان زوّر داخبهدلّ بوون له [شیّخ مهحموود]، ته پانویست سوله یمانی له دهست ده ریّن و نهشیان ته زاندی چذی ده ریّنن، همرجاره له کریان ته نارد و به ناهرمیّدی له شکر ته گهرایه دواوه. ته مجا ها ته سهر ته وه که به هذی بر مبارانه وه سوله یمانی به [شیّخ مهحموود] چوّل بکا. ته مهش له سهریّکه وه تیشیّکی گران بوو به رانبر به تینگلیز ۶ دوو شتی پیچه وانه له سوله یمانی هه بوون ۶ [شیّخ مهحمود]ی لی بوو که داخی ناوه به دلّی تینگلیز ووه و له به رقع بوردمانی سوله یمانی ته کا. [سمایلاغای] لی بوو که ته و سه ردمه تینگلیز سمایلاغای به دوّست ته زانی و نه یا ته و یست به جاری تاگر له هموو لایه که و به خوّی بینه وه.

هیچ چاری نه ما همات له پیشا و به پاننامه ی فریدایه خواره وه ا ۴۳ شوباتی ۱۹۳۳ میچ چاری نه ما همات له پیشا و به پائی چونکه نهم شهیه وی بر در دمان بکاو نایه وی نوشی زبان بیت. له (۲۱)ی هه ینی مانگا بر [شیخ مه حموود] و نه هلی شار که شار چون که نیز ردمان نه کات.

هسمایلاغاه له [۲۸ شوباتی ۱۹۲۳]دا خوّی و سواره کانی دیدهنیان تهواو بوو [رشید جودت]یان لهگهلّ چوو چوونهوه بۆ ولاّتی خوّیان.

پاش ثهوان [شیخ مه حموود]یش به خوّی و له شکریه و چوونه دهره و و رووبان کرده ثه شکه و ته کانی «جاسه نه». ثه هلی شاریش به ره به ره له شار ده رچوونو رووبان کرده قه ره داغ و شار باژیر و ثهوناوه.

له به یانی [۳ی مارتی ۱۹۳۳] دا هیشتا سوله پمانی به ته واوی چوّ نی نه کر دبو و فرو که بر مبا هاو پژه کان به سهر شاری سوله پمانی داوه کو و دالآش ده ستیان کر د به سو و رانه وه ا. له سو و ری یه کهم و دو و ههم و سبّهه مدا یه کهم بو مبایان خسته خواره وه که، مالّی [حاجی عارف به گ)ی به رکه و ت، حمه به گی کو ری نه یی له گهل برابیچکو له که یا له بازار برون که سیان ده رنه چوون! له پاش هاو پشتنی چه ند بو مبایه ک سوله پمانی به جی هیشت و گه رایه وه . فرو که کان نه گه پشتبو و نه و فرو که خانه کانی خوّ بان له شکری ثینگلیزگه پشت و سوله پمانی داگیر کر ده وه .

کام سولهیمانی؟. ثهو سولهیمانیه که بۆمباکاولی کردووه و دهنگی شین و شهپۆپی گربان و زاری له گهرووی ثهوکهسانه وه همانمهستن که فربانه کهو توون ناوشار به جی بینلن!. بهم جۆره پیاوه تیه ئینگلیز سولهیمانی گرته وه و گۆیا حوکوومه تی [شیخ سه حموود]ی همانفران.

له و ماو دداکه ثه و له دهر دو دی سوله پمانی بر ثبنگلیز جه و ریکی زوری ته نواند له

سوله یمانی دا، هاتر چوّی پیاوی وشیّخ مهحمووده بهدزی همر همبوو بوّ سوله یمانی، ثهم جموره هوّشیّکی تری هیّنایهوه به بهرخه لّکدا، له لایهن [شیّخ مهحموود]یشهوه سهروّکی عهشره ته کان به تمواوی لیّ کوّبوونهوه و هاتنه سهر ثموه که به پهلاماردانیّکی مردن و ژبان پهلاماری ثینگلیز بدهنموه و سوله یمانی له دهست بسیّننموه.

خوّیان برّ ثهم هیّرشه ثاماده کرد و روو به سولهیمانی هاتن، له [۱۱ی تـهمووزی ۱۹۲۳ ایدا سولهیمانیان گرتهوه و ثینگلیزیان دهرپه راندهوه، دیسانهوه وشیّخ مهحموود، که تهوره قایم کردنی سولهیمانی و حوکمداریه کهی جارانی. تا نزیکهی سالیّک بـهم جوّره ثینگلیز هیچی له گهل پینه کرا.

* * *

له (۲۵ ی نیسانی ۱۹۲۰]دا که بهریتانیا به ناوی ثبتندابه وه نیشته وه به سهر عیراقه وه م همرچه نده که و مزاره تسی ده ره وه ی تم رکیا له و وه خشه دا دانه یه ک له په یمانه کهه ی «سیفه رهی و مرگرت و پاشان دایه دو اوه و نه چووه ژیر شه و قسانه که له باره ی سهر به خویی کورده وه له په یمانه که دا دابووی. قسه و باسی په یمانی «لوزان» له پاش نه و میژووه له ناو حوکوومه ته کانا همهوو له تاخردا له [۲۴ی تهمووزی ۱۹۲۳]دا. ثهمیش ثیمزاکرار به ته و اوی کوردیان له ههمووشت یز به شکردا.

هنشتا په یمانه که می وانززان، ثبیمزا نه کرابوو، واته له سانی (۱۹۲۲ ۱۹۲۲)دا کورده کانی هنراق ده مودووی ثهوه بان بو ده رکه و تبور که حوکو و مهنگی گهوره ی واکه کوردستانی عیراقیشی به رکهوی له له به رهه نه به رهه نستیان زوره بویان دانامه زری و نایه نان به نان کوردستانی عیراق بخریته پال حوکو و مهنی عیراق بخریته پال حوکو و مهنی عیراقی .

هەلگىرنەرە. پەيمانەكەشيان ئەمەبور:

«حوکوومه تی حیراتی و به ریتانیا هه ردووکیان دان به حقوقی نه و کوردانه دا نه نین که واردانه دا نه نین که وار نه به میراقی و ریگه ی نه وه بان نه ده ن که حوکوومه تیکی کوردی له ناو نهم چوار چیوه ی عیراقه دا بو خویان دابنین، لهم رووه وه خویان سه ریشکن بو دروستکردنی چونیه تی نه و حوکوومه ته و بو دانانی سنووری. وه نه توانن پیاویش بنیرن بو به ضدا بو نهوه باسی په یوه ند و ناشنایه تی نابووری و سیاسی خویان له گه ل دوو حوکوومه ته عیراتی و به ریتانیادا ببریننه وه .ه.

ثهم قسه بان دا و كه سيشيان نه چوو به گو يچكه يانداأ.

له [۱۰ کی تشرینی یه کمی ۱۹۲۲] دا په یمانی چوارساله ی عیراق - اینگلیز ها ته پیشه وه، به و مهرجه که سه ره تای ته په یمانه له وه ختیکه وه دهست پی بکاکه په یمانی ناشتی له به ینی عیراقی و تورکیادا بیه ستری که پروّ توکولی اینگلیزی - عیراقی له [۳۰ نیسانی ۱۹۳۳] داکراو به ته واوی دانی نابه وه داکه سه ره تای په یمانه که له و میرووه ی پیشو وه وه می از به عیرانی دانی نابه وه داکه سوله یمانی بکه ویته پال به غدا، وه بر انه و میروزی کوله بریاری داکه سوله یمانی بکه ویته پال به غدا، وه بر انه و که کورده کان دلیان هیچ چه که ره نه کاله [۱۹ ی ته مووزی ۱۹۳۳] دا دیوانی وزاری عیرافی بریاری داکه:

[۱_حوکوومهت بینجگه له کاربهدهستانی پیشهوفهن هیچ کاربهدهستیکی وهدرهب، له ولاتی کوردهواری دا دانهنی.

۲ ـ کورده کان له کاروبار و مراجه عاتمی ره سمی دا حوکوومه ت ناچاریان ناکا به وه که به عدره بی قسه بکهن.

۳ـ حوکوومهت پیویسته له سهری پاریزگاری ههموو جوّره حقووقیکی دانشتوانی
 دینی و غهیره دینی ثهو و لاّتانه بکا.]

که ثهم قسانه هاته ناوهوه بهمانه تؤزی ناوشاری سوله یمانیان هیمن کردهوه و پینج

نايبيان چوو بۇ «بەغدا».

* * *

له م لاوه نهم فرمانانه روویدا، لهولاشهوه نهوهبووکه هشیخ مهحموود، له [۱ ای تمووزی ۱۹ می ایم این ایم این ایم ای ا تمووزی ۱۹۲۳ ایاد سولهیمانی داگیر کردهوه و کهوتهوه نیش کردنه کهی جارانی. لهم ماوهیدا حوکمرانی نه کرد و کورده کانی ههموولایه ک به ههموو جوّر هاتووچوّی سولهیمانیانی ـ یان نه کرد.

که نهم نیشانه له به خدار و وی دا نیتر ده سنی نه نه دا بر نینگلیز که پیاو پکی وه کوو هشیخ مسه حموود ه مسه لیکی کسور دستان بیت، وه بیا ده سنی نه نه دا بیزی که کسور دستان سه ربه خزیه کی بیخ، چونکه نه و ثاره زووه ی که نه و هسه بیو و بسه و لاّتی کسور ده و ارای سو پاسه وه عیرانی، وه با نه و ثاره زووه ی که نه و همیبو و به عیرانی، پیاوه کانی به غدا به باری سو پاسه وه بریان جی به جی نه کرد!.

مه سه له ی کورده کان و به غدا به رانبه ر به ثبنگلیز وه کوو مه سه له ی کابرای لی ها تبوو که کوره نه خوشه که ی برده سه ر پسه ی ساق، و گیسکیکیشی له گه ل برد بوّی سه ربری، له گه ل ثه وه دا نه ثه بواگیسکی ببردایه، به لکوو ثه بوا مه ریّکی ببردایه که چوونه سه ر شه خسه که رووی کرده شه خس و ی وت:

وسهی ساق!. نو وه گیسکن خاسی نه که پتهوه خاسی که رهوه، ختاسی نماکه پتهوه و بالاندران، وه مامری کره نه کاا. (۱).

لهم ماوه یه داکه وشیخ مه حصووده له سوله پسانی بو و له ههمو و لایه که وه به تاببه نمی له فقر فی پینجو پنه و سه در قری مه شره ته کان و ههمو و جوّره کور دینک ها تو و چوّ یان نه کرد و به گیانیکی پاکه وه نه یانویست نهم حوکوومه نه بژیت. رسووما تی حوکوومه نیش وه کوو جاران کو نه کرایه وه و همهووشتیک له ریگه ی خوّیه وه نهر دِیشت. له و لاّتی نیرانا به

۱ ـ ، سهى ساق، و وبالأنتمران، دوو مهزارن له شارمزوور، هدريه كه لهسهر كيويكن بهرانيهر به يه ك.

تەواوى دلْگەرميەكيان بەمكوردايەتپە پەيداكردبوو.

که و کهرکووک و توزی نیشته وه م ناسؤره له دلّی مهندو و بی سامیا زیاتر ژانی پهیدا کرد، ومسترکورنوالیس مستشاری داخلیه و شاره زای کاروباری و لأتی سوله پسانی بوو، [مهندو و بی سامی] تاخر بریاری له گهلّداکه به هوّی و عملی جهوده ت و هزیری داخلیه و وجمفر عهسکه ری و دیوانی و زراوه تا ثاخر ههناسه بریار بده ن بوّ له ناوبردنی حوکو و مهنی (شیّخ مه حموود).

ههمو و الهم البشانه کراو هیزی حوکوومه تی هیرانی به هیزی حمسکه ری لیوی و هیزی هموایی به ریتانیه و مرزی هموایی به ریتانیه و مرود به و لاتی سوله بیمانی که و تنه جمووجوو لّ. سه و متایکی شهینیش دهوروبه ری [چهمچه مالّ و ده ربه ندی بازیان] دامه زرا، لهبه ر اله وه دهستیکی نهینیش لهریره و له و لاتی سوله بیمانی البشی هه ر اله کرد، له شکری [شیخ مه حموود] له گهل اله و ددا اله یا اله الهرود و مهرود و هه ریتانای ایسان و که و در اله تک و دسابری که ریم به گی دیشی هم بو و هه ریتانای

گېرانهو می ثهو هیزانه یان نهبوو.

له ناخردا له [۱۹ ک تهمووزی ۱۹۲۴]دا شیخ مه حموود سوله یمانی به جی هیشت و عهسکه ری عیراقی و ثینگلیزی سه رله نوی شاری سوله یمانیان گر ته وه و شهم جاره به همهوو توانایه کیانه وه که و تنه قایم کردنی و لاّتی سوله یمانی و ده ره وه ی ورده ورده ره گی خوّبانیان تیا داکوتا، ثه مجا هه و به قسمی ثینگلیز حوکوومه تی عیراق هیتای ملکه کانی [شیخ مه حموود]ی هموو زهوت کرد و به یانی ده رکرد که ثهم مولکانه مالهی شیخ مه حموودیان پیّوه نیه.

[شیخ مهحموود]که سولهیمنی به جی هیشت رووی کرده وه ولأتی وجاسه نه و لهم لاوه تا ولاتی پینجوین ههر به نباوی حوکمداریه وه دهستی بق اله برد، که هنیزی حوکورمه ت اله چووه سهری اله شکره کهی اله چوونه اله شکه و ته کانه وه و البیتر اله وان هیچیان پی نه اله کرا.

هدروه ها له حوز پرانی (۱۹۳۵) دا مهندوویی سامی به غدا و حوکوومه نی حیرانی فهرمانیکیان ده رکرد که هدرکه س هنیخ مهحموود بگری چه به زیندوویه تی، چه به مردوویه تی شهست هدزار روویه ی بدر یمی و بو «که ریم به گی فتاح به گئ و بو «سابری که ریم به گی هناح به گ و بو «سابری که ریم به گ هیش هدر یه که (۲۰) هدزار روویه به خشش دانرابو و بو شه و که سه که بیانکوژی و ها بیانگری ا.

کابرایه کی [فهله]ی لیوی به خوّ گوّ پین چووبو و بو کوشتنی شیّخ مه حموو د و اموانیتر، شیّخ بیّ زانیبو و، له پاش پرسیار لیّ کردن به ته واوی بوّی ده رکه و تکه مه سه له وایسه، ناجار فه رمانی دا به کوشتنی.

دەرچوونى [شیخ مەحموود]لە سولەيمانى و نیکچوونى حوکوومەنى کوردستان، لە دلاکارېکى گەورەى ئەکردە سەر دلّى کوردەکان و لەبەر هیزى داگیرکەریش ئەوانەی ناوشار نەیانئەتوانى دەنگ بکەن. تەنانەت کوردە ناحەزەكـانى [شینخ مەحموود]یش نیکچوونی نه و حوکوومه ته یان هه ر به لاوه خوش نه بوو، چاوه روانی نه وه بوون که نه گه ر هه لیکیان بر هه لکه وی به سه ریا نه چن، جا سه ر نه که ون یا سه ر ناکه ون ثه مه شتیکی تره. ثینگلیز هه ستی به مه کردبوو ثه په ویست به جو ریکی [فه پر مباشر] تا پی بکری د لی کورده کان راگیرکا، به تاییه تی ثه وا له و لاشه وه پشیخ مه حمووده کر لی نه داوه و هه ر له شاخه کانایه و زیاد له قابلیه تی جارانی عه زیه تی حوکوومه ت ثه دا، بوونی ثه وو مانی ثه و هیوایه کی گه و ره یه هم و و جو ره کورد یک .

هدر لدبدر تدمهبوو که له شوباتی (۱۹۳۵) دا له و کانه داکه لیژنه کهی ، کومه نی ته قوام ،
هاتن بو نی گهیشتن له و ناکو کیهی به بنی عیراق و تورکیا له سدر مووسل ، بدرینانیا له وه ی
زیندوو کرده وه که تمین کورده واری عیراق پال بدا به عیراقه و به لام به و ممارجه که
تاره زووه کانی کورد به جی به پیتری ، شهوسی شاره زووانه که له [۱۱ی تهمووزی
۱۹۲۳ دیسوانسی وه زاره تی عیراقی بریاری له سمردا و له لا په په (۱۰۲) شهم

دووپاته کردنهوهی ثینگلیز بۆ ئەم قسانه هەر بۆ ئەوەبوو کە دڵّی کورده کان ـو،کوو باسکوا ـگۆیا بکاته خۆی!..

وشیخ مهحمووده له گهل ثهوه شاکه له دهره وه ی سوله یمانی بوو لهم لاوه به تهواوی حوکوومه ت و ئینگلیزه کانی بیزار کردبوو حوکوومه ت به هیچ جوّر چاری نه ثه کرد، لهو لاشه وه له خه تی پینجوینه وه له گهل هه وراسان و مه ریوانا ده نگوباسی قسه ی داخستبووکه روویکانه ثهو نیاوه ش، میاوه ی به ینی جیاسه نه و پیپنجوین و مه ریوان ده سه لاتیکی ته واوی به سه ردا هه بوو.

لهو سهردهمانه دا ومستر تهدمونس، به قسهی ومسترکورنوالیس، مستشاری داخلیه لهو ولاّتانه دا تهسووړایه وه که کهمتر دهستی وشیّخ مه حموودهی ثه گهیشتی. یه کیّ لهو شویّنانه ه کسوّیه، بسوو. لهو وه خسته دا وصه لی کسه مال ه لهوی معاونی پوّلیسی کوّیه بسوو. [مستر تەدمونس] تەچپتە لاى پى ئەڭى كەگىزيا ئىەر بىەلكور خىزى بگەيەنپتە ،شىبخ مەحمورد، و پى بلېت دەست لە ئاژارە ھەلگىرى و بچپت بۆ بەغدا. ھەلى كەمال ئەمەى بەلارە سەيرى ئەينى؛ [شىبخ مەحمورد]ى كە خۆى بە مەلپكى كوردستان ئەزانى چۆن لە شىنكى وادا ئەكەرىخە شوين قسەى تەم؟ا.

به «ته دمونس» ته نمی ته ممه ناکری به لام من ته توانم له گه ل «صالح زه کی به گ یدا ـ که له و و «خته دا له گه ل شیخ مه حمو و د بوو ـ قسه بکهم و به لکوو ته و شیخ تی بگه یه نین.

له سه ر تهم ته گیبره «عه لی که مال» قسه له «صالح زه کی به گ و ته گیری تیده و و ژوان نهده ن که له دی «خدرا به و یه کتر سیخن.

ثهمجا ههر لهو روْژانهدا ههر دوولا ثهچنه ,خهرابه, و ثاخر قسهیان دیّته سهر ثهوه که بهلکوو [صالح زه کمی به گئ] شیّخ مهحموود بینیّنه سهر ثهوباړه که بچیّت بوّ بهغدا بـوّ چاوپنی کهوتنی پیاوه کانی بهغدا بوّ ریّککهوتن.

که [صالح زه کی به گ] ته گه ریته و و مهسه له اله شیخ مه حمو و د تی ته گه یه نی. شیخ رازی نایی به چوون، به لام بریار له سه ر ثه وه ته دا که له لایه ن ته وه وه ، صالح زه کی به گ ، بچیت بو به خدا و همر قسه و باسیکی ری که و تن هه به ثه و بیرینیته وه.

له دەوروبەرى سەرەتاى سائى (۱۹۲۹)دا [صالح زەكى بەگئ] تەچى بىر بەخدا،
لەولاشەوە مستر ئەدمونس كورنواليس تى ئە گەپەنى لەكەين و بەين. صالح زەكى بەگ
«عبدالمحسن سعدون، وەزىرى داخليه و «مستر كورنواليس» مستشارى داخليه ـى له
وەكساله تى [شېخ مەحموود]،وە چاوپى ئەكەوى. ئىش وكار ھەموو لە دەست
كورنواليسابوو. قسەوباس دېتە سەر ئەوەكە شېخ مەحموود وازىينى لە ھەمووشت و له
[مېراق] بېچىتە دەرەوە،كارىكى بەسەر سياسەتى عيراقەو، نەبى، يەكى لەكورەكانى بىيرى
بۆ بەغدا بۇ خويدن ، ملكهكانى پى بدريدەو، وغوى يەكىكى بۆ دانى بۇ چاويرى كردنيان.
«صالح زەكى، ئەم قسانەى ھەلگرت و ھىنانبەر، بۇ شىخ مەحموود، شىخ مەحموود،

لهمه رور تووړه يوو به لکوو هه ندې شتيشي دابه پال وصالح زه کې به گه و حه پسيشي کرد. و شيخ مه حصوود و زوو تر قسه ي دابوو به و لاتي مه ريوان و پښتجو ټن که بنوټت بو له و ناوه، به ره به به و لاتي (جاسه نه) و اله شکه و تي به جي هيشت و روو به رووې ده وروبه ري ناوه، به ره وه وه که له ويښوه يخې د و روبه رووې ده وروبه ري پختو پښتجو ين بووه وه که له ويښوه يخې د پښتو و روبه رووې د اگير کر د بووې زياتر له هيزه که ش پوليس و سه ريازي کور د بووې، هه رچه نده بؤ شه پر کردن له گه ليا سه ريازي هيزه که ش پوليس و سه ريازي کور د بووې، هه رچه نده بؤ شه پر کردن له گه ليا سه ريازي ليوي و اينځکليز و سه ريازي عيراقي پښکه وه ايه چون به گريا به لام باره پي اينځليز و حوکوومه يي عيراقي نه وه بوليس و سه ريازه کورده کان پيش بخرين! و شيخ مه حمووده پي شيخ مه حمووده پي به نوي به و توزه به الشکرا بنې به کورده وه، چونکه ايو له يو به يوني له شکري و شيخ مه حمووده وه وه و ديسان و لاتي او ده وروبه ري سوله يماني به هرې يووي له لايهن هيزې حرکوومه يوه.

ئهم دوو هۆیه بووکه پالْیان نا به _اشتیخ مهحمووده،وه بۆ ئەو، ئەر ولاّته بەجتى بَنْلَىٰ و بچنِّت بۆ ەييران.

له و دەورانەداكە ئەر لە بەينى پيران و پينجويندابو و له لايەن حوكوومەتەرە وەلأمى بۇ نيراكە حوكوومەت ئەيەوى رووبەروو لەگەل خۆيدا دەميان بگانە يەك و بەلكو لەم كۆبوونەرەيانا ريك بكەون و ئيتر ھەردوولا وازينن. جا حوكوومەت دانانى ئەر شوينى كۆبوونەرەيە خستۆتە دەست ئىيخ مەحموود خۆى، لەكوى ئارەزوو ئەكا تاتياكۆببنەرە. «ئىيخ مەحموود، بەمە رازى بوو «خورمالى، دانا بۆ شوينى كۆبوونەرە و قىسەكىردن ئىيا.

نه مجاله [۹ی نه یلوولی ۱۹۳۹] دا مستر کورنوالیس مستشاری داخلیه، [کابتان هزلّت] سکرتیری «مهندووبی سامی» به غدا، وه مونه تیشی نیدارهی سوله یمانی له لایهن ئبنگلیزه وه به رئ که و تن بز خور مال و له ولاشه وه شیخ مه حموود به خوی و چه ند پیاو نکه و هماند پیاو نکه و مان (۳) سه مات در پُره ی کینشا. لهم کوبو و نه و و به داد ناخر دا له و شو پنه دا له سه و تن خواره وه رئ که و تن:

۱- [شیخ صه حموود] خوبو هه ندی له خرم و پیاوه کانی له سه ر پرسو پای خوکو و مه تن نه یه نه نه و عیراقه وه.

۲- دەست له هیچ ئیشیکی حوکوومەت نەدا، کەسیش ھەلنەخرینی بۆ ئەوە دەست بخاته کاروباری حوکوومەتەو، تیکالأوی هیچ بزووننەوەیه کی سیاسی نهیی بەرانبەر به مغراق...

۲- [بابه عهلی]کوری بنیری بز «به خدا» که له سهر حسابی حوکوومهت بخوینی.
 ۹- له گهر رؤژیک له رؤژان حوکوومهت لی خؤش بوو، لهم لی خؤشبوونهی که له

بارهی سیاسه تابه نهییّنه هوّی ثه وه که نه گهر خه لکی تر له بارهی کماروباری تسایبه تبهوه له گه لّیان، ویستیان شکات و شکانکاری لیّ بکهن ریّگه بان لیّر بگریّ.

۵ـ ثمو ملکانهی که حوکوومهت لی زهوت کردووه پی بداتهوه، وه ثمه و شهتوانسی
 یه کیکیان بؤ دابنی بز دوه بیانهیئیته بهرههم.

٦_حوکوومەت خۆشبېتى لە ھەندىن لەژىر دەستەكانى بەرانبەر بە چەند پەيمانې*ك*، بەلأم ئەوانە*ى كەگوناحەكانيان زۆر زلە* لەوانە خۆش ناي<u>ت ^(١).</u>

پاش ثهم قسانه ئینگلیزه کان ههستان گهرانه وه بوّ به فدا و وشیخ مه حموود و بش بوّ ده وری پینجوین و پیران. لهم مهرجانه که ثهم ئینگلیزانه دایساننا شیّخ مه حموود زوّر سه ری سرماه له ٹاخردا هه ر به هیوای ثهوه که بزانتی دنیای پاشه روّژ به چه کاره ساتیکی تر شارسه، له (۲۲ی تشرینی یه که می ۱۹۲۹ها دا له لایه ن خوّیه وه و سه ید أحسدی

۱ ـ مەبەست بەرگوناحبارە زۇر زلانە لەو رۇژانەدا ەكەرىم بەگى فتاح بەكك و سابرى كەرىم بەگك و شىخ ھەلى قەڭبەزدۇ شىخ موحەممەدە بچكۆلەو خەلىغە برونس، و چەندكەسىككىتر بوون.

مه ره حه سه ی نارد بو به خدا بو جی به جی کردن و لیمزاکردنی ثهم په یسانه. هسه ید أحمد به ماوه یه که نه به خدا ما به وه و له لایهن ثهم فرمانه وه که و ته قسه کردن له گهل پیاوه کانی به خدا و له گهل نینگلیزه کاناا. تا له ده و روبه ری ناوه راستی کانوونی دو و هه می (۱۹۲۷) دا حوکو و مه تی عیرانی نیمزای په یمانه کانی کردو [سه ید أحمد] هینایه ره بو به شیخ مه حمو و ده که ویش نیمزای بکات.

هلهبهر تهوه که وه ختی خوی حوکوومهتی به ریتانیا لهباره ی حقووتی کورده و همه در ده و نیسته پشتی له و قسانه کردو ته و می این داوه به کومه آلی ته قوام و حصبة الأمم و ویان به لانی که مه و ه بن نه و ه من بوانم ته می به یمانه یه یمانه یه کوره من بوانم ته می به یمانه یه یمانه یه یمانه یه یمانه که وه کوومه تی ویراقی یه تیمزا بکه م ته یمی ناوچه ی پینجوینم بدریتی بو تهوه ته و ناوچه یه بین به شوین و جیگه ی ته و که سانه که وه کوو من داوای حقووقی میللی کورد ته کهن.

[مەندوويى سامى]ش بۆي نووسيەوەكە:

، کۆمەڵی ئەقوام شئیوای نەوتووە کە سەربەخۆیی بدرت بە کورد، ئەوی ئەودانى پیانایے ئەوەبووە کە ئارەزووی کوردە کان بەجنى بھینری، ئەم ئارەزووەش ئەوەبە ک کاربهدهسته کانیان له خوّیان بێ، زمانی کوردی زمانپّکی رەسمی بێ. دوو حووکومه تی عیْراقی و بەرپتانی ئەمەیان قەبوولْ کرد و کەرتنە جێبەجێ کردنی.ه.

[شیّخ مه حموود]که تهم وهلاّمهی بیسته وه بریاری دا له سهر شوّرشی خوّی بهرواو دهستی کرده وه به داگیر کردنی ته و ولاّتانه و به پیاو ناردن به هسه موو لایسه کسی ولاّتی پیّنجویّن و شاره زوورا. سهرله نوی له گهلّ حوکوومه تداکه و تنه وه شهر: «پیّنجویّن»ی کرد به شویّنی بنه ی شهرٍ و به روبه روو به ولاّتی وسوله یمانی ته ورزیشت.

لهو ماوهی چهند مانگهداکه شهر ومستیرابوو، حوکوومهت لهبه پنی پینجوین و سوله یمانی داگهداکه شهر ومستیرابوو، سوله یمانی داگه یک دامه زراندبوو، هیری هدوایی بهریتانی بو پاسی ثهو نوختانهو بو چاو ترساندنی خه آک همموو وهخت هاتر چووی بوو.

پاش نهمه هیزیکی زور زور له هی حوکوومه تی عیرانی و له شکری لیوی و فرو که ی بینجوین و ده وروبه ری پنجوین. بینجوین و ده وروبه ری پنجوین به بده ی لای شیخ مه حموودیش به به دان ای سیخ مه محموودیش به ده نگاریان بوون، شهر هه تا نه هات گهرم تر شهبوه هیزی وشیخ مه حمووده ورده ورده له به رکم بوونه وی چه ک بی هیزی به سهردا نه هات، له گه ل نه مه شا زیانی کوشتاری به ری حوکوومه تو زیانی کوشتاری به ری حوکوومه تو زیانی خود خانه و فرو که یان له حساب نه نه هات.

له ثاخرا له [۲۰ کی نیسانی ۱۹۲۷] دا شیخ مه حموود پینجوینی چوّل کرد و هیزی حوری مه کرد به کار قایمی حوکرومه ت له دروزی (۲۳) دا چووه ناویه و به همموو جوّر ده ستی کرد به کار قایمی تیابا. ههرچه نده پینجوین له دهست هشیخ مه حمووده ده رچوو بو به لام له ده ده و حوکرومه تی به شهری چه ته یه تی کوشتبوو، هه رجاره له لایه که و ه پلاماری ثه دا.

پاش ثهم هدرایه هدندی له دوِّسته کانی پیّیان وت مادام کاروبار 'تیِّسته وای لیّ هاتووه، شهرِ نهچووه بچیّت، بیّنه 'تیِّسته پهیمانه کهی خوّت و مهندوویی سامی و حـوکوومه تی عیّراقی ٹیمزاکهو ٹیمرِوّ هیّمنیه ک بده به حوکوومهت، سبهی روّوْیْ که پشوویه کمان پیا هانهوه لهتوانین ثمو شهرهی لیّسته ثه یکهین ثمو روّرْه بیکهین.

قسه که بانی و هرگرت و ثه مجاهات په یمانه کهی ثیمزاکر د و دای به همه جید ثه فه نی، کانیسکان و هبابه هملی، کوری خسته ته ک و ناردیه پینجوین، له ویوه ثمر چو و بر به ضدا، له [۱۹ ی حوزه برانی ۱۹۲۷] دا ثه وان گهیشتنه جی و په یمانه کهی گه یانده شوینی خوی. له روّژی (۱۷)ی مانگدا خویشی هات بو [پینجوین]، لهم لاشه وه مو ته سه دفی سوله یمانی و موفه تیشی داری ثینگلیز له سوله یمانی چوون بر پینجوین، ثه وه ی له لایه ن به نده کانی په یمانه که وه مابو و جی به جی کرا، پاشان ثه مان گه رانه وه بو سوله یمانی و مووره بر ویبرانه.

له (۲۸ موزه براندا [جعفر عهسکه ری ـ رئیس الوزرا] چوو بو سوله بمانی و له و نیوه بر پینجوین، وشیخ مهحمووده پیش لهولاوه هات و له گهل ته ویشا چاویان به یه ک که وت، قسه بان هاته سهر تهوه که تهویش خوّی بچیّت سهریّکی به غدا بدا، ثهم قسه شبه و درگرت و بهریّ کهوت له [۵ی تهمووزی ۱۹۲۷] داگهیشته به غدا و لهوی بهمه ندوریی سامی، چاو پی کهوت و شویّن و جیّگهی بو بیابه عهلی، کوری ـ که له گهل خوّی هینابووی ـ ریّک خست و پاشان گهرایه وه بو سوله بمانی و لهویّوه بو بییران، له مهریوان. که ثه و چوو له هیران، دانیشته مه هنای وانه بو و شوّرشی کوردایه تی نیشته وه و ثبتر تاوکرا به تاگرا. له و لاّتی سوله بمانی له سهر به شیخ مه حمووده کان له ژیّره وه همر خوری و و ن و و و هم هاتو چووی دوری داره همو و جار هاتو چووی سوله بمانیان ثه کرد، له م هاتو چووی کردنه دا هه مودو جوّره باوه ریّک تازه ثه بو و دوه.

بهنّی وه کوو له هممو و ولاّنیْک که بهرهی تجارٍ و خاوهن پاره کان حهز به ثاسایش و پشبّوهنهبوون ته کهن له سوله پمانیش تهو دهسته به له رواّلهتا حهزیان بهو بسیّ پشسّیوه پیه نه کرد، بهلاّم تهمه مهمتای وانهبوو که بزووتنهوهی «شیّخ مهحموود»یان پیّ ناخوّش بوو، له یانزانی که شوّرشی شیخ مه حموود بو سه ربه خوّیی و بو شازادی کورده، هه موو ده میآزانی که شوّرشی شیخ مه حموود بو سه ربیخویی و بو شازادی له دیلی و ژیرده سه یی خوشتره، شه وه ده هه بو و الله تا له به روانه و الله تا له به ربیخ مه حموود آودا نایه نن. خوّ ته گه ر له ژیریشه وه سه یر بکرایه هه مووکسیه له جه رگیانه وه ته ها ده ربه ده ری هشیخ مه حموود ه و بو تیک چوونی حوکوومه تی کوردستان /

بۆ وینه پیاوه تبه کانی و که ریمی عمله که و که له ژیره و و به ین ده نگ له گهل ده سته ی [شیخ مه حموود] و له گهل ته هلی سوله یمانیدا به پاره و به لیره ته بنواند تهمه به کیکک بوو له شا، وینهی ههستی سوله یمانی به رانبه ر به بزوو تنهوه ی شیخ مه حموود و لأتسی شیخ مه حموود.

سه لهم لاوه هدستی نهینی سولهیمانی وا، لهولاشه و سه رکهزی سیاسه ت و بزوو تنه وه له سولهیمانیه وه چووبووه پیران. شیخ مه حموود لهوی دانیشتبوو شهمهش مه عنای ثه وه نه بووکه دهستی له ثه نجامی شوّرشی چه ندسالهی هه لگر تووه، به لکوو کونگردی راستی بو ثهم مه به سته هه ر ثه و بیووکه له پیران دروست ثه بوو.

[پیران] ناوه راستی بزوو تنه وه ی شوّرشی شیّخ مه حموود بوو، مه ریوان و ههورامان و بانه و جوانروّ و رهوانسه ر به ده و ریه وه بوون، ریّبازی گهرمیان و کویّستانی هه شره تی جاف بو، ریّگه یه کی نزیکی چه پهری [سنه]بو و بوّده م به یه ک گه یشتن له گه لْ نه میانه کانی سنه دا. شیّخ مه حموود له و یّدا به سانایی له گه لْ نهم هه موو شویّنانه دا قسه ی نه کرد و نهم همور شویّنانه وه کوو یووره ی هه نگ له ده وری کوّنه یوونه وه.

له و پّدا توانی مەزبەتەيەكى گەورە دروستېكاو بينيّرى بۇ ئەعيانە كانى سنە بۇ ئەو ، پريار لەسەر بورنى حوكوومەتيّكى كوردى بدەن و پاشان بە ھۆى ئەم بەمەزبەتەو پشتيوانيەو، كە لە ھەمور لايەكەو، ئەكرىّ سەرلەنوىّ تىّ ھەلْچىّتيەو، و بكەويّتەو، ئىش كردن. کهوابوو ثهو ماوه په که شیخ مهحموود له ډپیران، و ډولهژیر، بوو وهنمین ته نها له بهر ثهوه بوویخ که ثینگلیز،

وه با حوکوومه تی میراقی ریگهی هاننه وهیان لین گرتووه، به لکوو زیاتر ثامانجه کهی ثه و مبووکه ثه وشتانه ریک خا. ثه گینا ثه گهر ثهو بیویستایه به ژبانی چه تدیه تی رابیو برن هه موو ده میک ثهیتوانی له ژبر سیبه ری ثهو ژیانه دا ئینگلیز و حوکوومه تی میراق تووشی گه لی ته نگوچه له مه وگیروگرفتی بکا.

* * *

سوله بمانی و کوردهواری ماوه به ک به هیپمنی رواله تی و به نــاثاسایشی فمیکری رایانبرارد، تهمان لهم لاوه و «شیخ مــهحموود، لهولاوه. ورده ورده ســالی (۱۹۳۰) تهنگی به هاتنه پیشهوه هملّچنی، سالّیکی سهیربوو بهرانبهر به کوردهواری، بوّنی خویّنی لی ته هات؛ بوّنی خویّنی لیّ تمهات زیاتر بهرانبهر به ناوشاری سوله یسانی!.

په بمانی عیراقی ـ ثینگلیزی (۱۹۳۰) خهریک بوو ثه هانه پیشه وه، هیشتا سالی (۱۹۳۰) نه هانه پیشه وه، هیشتا سالی (۱۹۳۰) نه هانبو و مصند و وبی سامی به به به ینانی به به به بازی سامی و له [۱۰ ک حوکومه تی به به ینانی و به ینانه بو به شده به به به گهیشت بو ثه مه بناغه بو به سنده وی ثه و په بمانه دابنی چونکه بناغه کانی و کلایش به مردنی خوی توزی تیک چوون.

که ثهم هات بو به خدا و وزاره ت و وزاره تی و جدالمحسن سعدون و بو و . وادیار بو و قسه کانیان یه کی نه ثه گرت بو یه له داخاناله [۱۳ ی تشرینی دو و همی ۱۹۲۹] دا له به خدا خوی کوشت و له و و سیه تنامه که شیا و تی: و شه حب چاو و پی خزمه ته و ثینگلیزیش نابه لین، منیش هیچ پشتیوانیکم نیه، عیراق سه ربه خویی ثه وی که چی بی هیرزیشن، و ا ته زانن مسن به رانبه ر به م نیشتمانه خاتن م و پیاوی ثینگلیزم، داخه کهم قسمی پیاوی پیاو ناگرنه گوی، که واته با من له پیناوی ثم نیشتمانه دا بیم به پیشمه رگه! ...

که آدمانه رووی دا ونووری سه عیده هاته پیشه وه و وتی ادم ایشه ایشی اسه ان نیه ایشی خوان نیه ایشی خوما. له (۱۹۳۰ مارتی ۱۹۳۰) ادا وه زاره تی دروست کردو که رته هانوچوو و همانسووران بز پهیمانی ادم سالی (۱۹۳۰) ها. له المهندامانی وه زاره ته که ی: وجمیل مهدفه عی وه زیری عدلیه، وجعفر عه سکه ری وه زیری داخلیه، وجمال بابان و وه زیری عدلیه، وجعفر عه سکه ری و و زیری دفاع بوون.

ناوی ئەمانەمان بۆ ئەوە ھینا چونكە ئیشمان پینان ئەكەوى بەكەمەكى پیش مانگى ئەيلوول!. ھەر لەم وەزارەتەشابوركە «تىوفىق وەھىيى»كىرابىە مىوتەسەرفى شسارى سولەيمانى.

ثه و قسه یه له همموو که س ثاشکرابوو که پهیمانی عیراقی ـ به ربتانی ثه بی له روزی [، ۳۳ حوزه برانی ، ۱۹۳۳] ادا دوایی پی بهیتری، ورده ورده بهنده کانی پهیمان به گهالی پیش ثه و میژووه که و ته بهرچاوی خهلک. به جوریکی تیکم ایی له ولاته کانی جنوویی عیراق و به غدا ده نگوباسی ناره زای خهلک لهم پهیمانه بىلا و بووه وه، ثه و بسترا ثه م پهیمانه به جوریکی نیوه نهینی بکری، که چی زور خراب ده نگی دایه وه، ثهم ده نگ دانه و مهدوی کوریک بوو به رانبه ر به عیراق ثاوه که له ثبنگلیز لیل بکا!. همدرای شاره کانی جنوویی عیراق و شاری به خدا ده ستی پی کرد، ثه مان لیره له گهل ثه و همدرای دارد خوریک بن.

و لأتی سوله بمانی و کورده واری که سه پریان کرد ثهم په بمانه بهم جوّره که ثه به ستری له باره ی کورده وه. هیچ شتیکی تیانیه و ثهو قسانه که زوو تر له لایه ن حقوو قی کورده و ه و تراون بوّده رمانیش لهم په بمانه دا نین آ. ثه مه ثارًاوه یه کی فیکری له و لاّتی «سوله بمانی «دا نایه وه، نه وه ک هه ر له سوله بمانی به لمکوو له هه مو و کورده واری عیراقا. داخ و ژاری دو ور خسته وه ی [شیخ مه حموود] و تیکچوونی حوکوومه تی کوردستان له دلّی خه لمکندا په نگی خوارد یو وه وه ثه مهشی چووه سه را.

جاری له مانگی شوباتی (۱۹۲۹)دا جمال بابان، حازم شهمدین شاغا، حمه به گی جاف است به گی حمه به گی جاف المان الله خهندان، حمه سالح به گی حمه عدلی به گ که تهمانه نایبی کور دبوون له پارله ماندا ـ عهریزه یه کیان دا به رئیسی و زراو له بـاره ی کـاروباری کورده و داوای ههندی شتیان کرد، که لهو شتانه تهمانه ی خواره و هرون:

۱ ـ به کیه تیه کی تیداره ی کوردستان دروست بکری که و لأته کانی که رکووک، همه ولیّر، سوله یمانی بگریّته و و شهمانه هه موو پیّکه و بن، لوایه ک له قه زا کورده و اربه کانی [مووسڵ] دروست بکریّت، چاویّری کردنی کاروباری تهم به کیه تی اداره به له ژیّر فهرمانی موفه تیشیکی کوردی گشتیداییّت که تهم موفه تیشه چه پهرو واسته بیت له به ینی حوکوومه تی به خدا و تهم ناوچه کورده واریانه دا.

۲ پارهی میزانیهی مه هارفی کورده واری زیاد بکریت.

۳ـ پارهی کاروباری گشتی تر اله و ناوچانه زیاد بکریّت.

که نهم حهریزه پهیان داوه لآمیکیان دهست نه که و ته وه له مارتی (۱۹۳۰) دا دیسان تی هملُچوونه وه، دیاره قسه کردنی نهمانه له رووی نهوه وه بـووکـه نـهیانزانـی له ولأتـی کورده واری بزوونته وه یه ک سهری هملّداوه تهوه!.

ثهم جاره رەئيسى وزرا تۆزى شلەژاوكەوتە قسەكردن لەگەڵ [مەندووبى سامى]. ھەر

دووکیان قسهیان هاته سهر شهوه که بهندی یه کهمی عهریزهی شهوانه جیّبهجیّ بـوونی دروست ناییّ، شهوهنده ههبووگوّیا وهزارهت دهستی دا به دانانی شهو قانوونه که زمانی رهسمی لهولاّته کانیکوردهواریدا زمانیکوردی ییّ.

ئهوهبو و که له [۲۳ی مارتی ۱۹۳۰]دا نووری سهعید وهزاره نبی دروست کردو «جمال بابان هی خسیته ناو وهزاره نه که یه وه تاوکرا به تاگراو ثیتر داواکردنی شت له لایهن نهو دهسته یه وه دوایی هات ا. له گهل نهوهش هه در بخ شاهی سویّن له [۱۰ی نیسانی ۱۹۳۰]دا وهزاره ت بلاّوی کرده وه که:

«وهزارهت ثه یه وی تامانجی هه موولایه ک به جی بینی، به تایبه تی شهوشنانه که تاشنایه تبان به ناوجه کانی کورده واریه وه هه یه اله ریزی ثه وشنانه که نو و سراویک داینیت و لهم نو و سراوه دا باسی ثه وه بکری: به پشتیوانی به ندی (۱۷)ی قانو و نی ته ساسی زمانی روسمی له و لاته کانی کورده و اری دا زمانی کوردی بینت، و ه شه مه ـ ثیشه الله ا ته دری به یارله مان و یارله مانیش به گیان و به دل بریاری له سهر ته دا!».

سه پرتریش ته وه بو و هیشتا نه ، نو و سراو کرابو و ، و منه در ابو و به پارِله مان که چی هه ندی له روّژنامه کانی ته و روّژه ی به خداگیر ه و کیشه یان بو و له سه ری ته یانوت: زمانی ره سمی زمانی عهره بیه ، چوّن ته ییّ زمانی کوردی بیّت؟!..

نهمجا لهبهر نهوه کاروباری ولآتی کوردهواری له بارهی نهم پهیمانه وه بهرانبهر بسه نمینگلیز بساش نسه نمهاته بسهرچساو. مسهندوویی مسامی ـش هسهر لهو سسائی (۱۹۳۰)دا نووسراویکی بغ دل خوشکردنی کورده کان دا به کؤمه تمی نهقوام و تیایا نووسی:

(لهبهر ئەوەكەكوردەكان لە ولأنى حيّراقا لەكاروبارى خوّيان رازى نين و متمانەى تەواويان نيه، وە لەبەر ئەوەكە سەرلەنوى باوەرپان پىّ پەيدا بكريّتەوە «مەندووبى سامى و مەلك فيصل و نوورى سىيدە و مستشارەكان كۆپورنەوە و لەم رووەوە قسەپان كرد. لەو قسانەداكەكدكدىدان: ۱ ـ دانانی قانوونی به کارهینانی زمانی کوردی.

۲ـ داناتی دەستە داساجیک له وەزارەتی داخلیهی بهغدا بۆ ئەوە ئـهمانه قـانوون و
 فهرمان و نیزامه کان بکهن به کوردی.

۳_معاوني مديري داخليهي گشتي كوردبيت.

(تهمانه ههموو له پیش دوایی هاتنی سالّی (۱۹۳۰)دا جیّهجیّ ته کریّت.).

شهمان شهم فسانه یان لیّره وه شه کرد و لهولاشه وه کورده کان په یتا په یتا له هممو ولایه که وه برووسکه و نامه یان لهلایهن حقوو قی کورده وه همر شهباران به سهر کرّمه لی ثهقوام له هجنیشه و به سهر موحته میدی مهندووب سامی دا له به خدا.

کاروباری سوله بمانی هه تا نه هات زیاتر رووی به لای گرژی دا نه کرد، ئیشی خوّیانیان زوّر خراپ نه هاته به رچاو، به مهزیه تمو عمریزه و راسپار دن روویان نه کرده همرلایه ک له ناهومیدی به ولاوه هیچی تریان و هرنه نه گرت!. نه وه ک همر نه وه نده به لکوو که و نبوو نه روّژیکه وه که، همرابو و لمبه ینی ژیان و مردنا؛ نموان تا نه و روّژه به ته مای سه ربه خوّیی و نازادی بوون، که چی سه بریان نه کرد په یمانی عیراقی - ثینگلیزی - یان بو نه همینانه پیشه وه، که نم په یمانه ته نانه ت ژبانیکی توزی هیمنیشی بو نه وان نیانیه!.

لهبدر المعانه نهوه کل ته نها ناوشار، به لکوو اله هلی دمره و می شساریش هسستیان بسه خه ته ریکی زوّر گهوره کردبو و بدرانبدر به خوّیان، به م بوّنه و مناوشاری سوله یعانی لهم روزانه دا بو و بو و به شویّنی کوّنگر میه کی گهوره و له ههمو و لایه که و مکورده کان روویان تی ته کرد. له زوّر له دیوا خانه کانی شاره که دا بوّ ایم مهبسته و بوّ قسه کردن له پاشه روّژی کورد توّمیته نه کرا و و تار و شعری تاگرین له لایمن شاحره کانه و له گهلیّ شویّن و شویّنه پرمه در دکانا ده نگی نه دایه و ه. بلاّو کردنهوهی مهزیه ته کان به سهر شویّنه سیاسیه کانا و کوّبو و نهوه کسانی نساوشاری سوله یمانی و ترسی گهیشتنی اهم ده نگانه لهم کاته ته نگ و چهلّهمه دا به وشیّخ مه حموود. له دهره وهی هیّراق، اهمانه ههمو و حوکوومه تی و به فداه یان شلّه ژاندبو و.

لهم لاشهوه ولأته كانی جهنووب و شاری به فدا ثهوانیش همر به و جوّره تیك چووبوون، به لاّم تیكچوونی ثهوان لهبهر دهردیک بود، هی ولاّتی سوله بمانی لهبه ر دهردیکی تربود، دهرده كان گهلی جیابوون له یه ک ولاّتی همربه كان شهیانوت به پهیمانیكی وه ها نیوه گیان ثهیین، ولاّتی كورده واری ثهیانوت نهوه ک نیوه گیان. به لمكوو خو نن له له شمانا نامینیا.

که روّژه کانی ولأتی هسوله پسانی، و بیروباوه پره کانیان وای لیّ هات، حوکوومه تی به خدا ناچار بوو به وه که بکهویّته گهران و پهلاماردان. به تابیه تی هنووری سه عیده رئیسی وزرایه و برّ مزّرکردنی په پیمان چووه برّ لهنده ن و «جعفر حه سکه ری، زاوای کردووه به وه کیلی خوّی و پیّ و تووه تاگات له ثیش بیّ ا.. له ولاشه وه ومستر همفریز، صه ندوویی سامی به ربتانیایه له به خدا و ته ویش هه ربرٌ موّرکردنی په پمان له گهلٌ هاو پریّ خوّشه و پستیا نوری سه عید چووه برّ له ندن و همیّجه ریانه یی له شویّنی خوّی داناوه و قهویش به وی

ونووه: تؤيش ثاگات له ثيش بيّت!.

له بهر الهمانه له روّژی [۸ی البی ۱۹۳۰] دا جعفر عهسکهری و هزیری دفاع و نالبی رئیسی و زرا، میّجه پر یانغ وه کلیلی مهندوویی سامی، جمیل مهدفه عی و هزیری داخلیه و جمال بابان و هزیری عدلیه به فیر و که رووبهرووی کورده و اری بوونه و و له که رکووک نشتنه و ه و خه لکیان کرد کرده وه، له بارهی پهیمان و و لاّتی کورده و اریه و دهستیان کرد به قسه کردن له گه لیانا، له و ی چوون بر همه و لیره هه رعه ینی چه شن و روّژی (۹) گه پرانه وه بر همولیره هم رعه ینی چه شن و روّژی (۹) گه پرانه وه بو وسوله یمانی.

که چوونه سوله یمانی سه بریان کرد شاری سوله یمانی ده وره ی شوّرشیکی زوّرگه وره ثه گیرِی، له ههمو و دهسته کوردیکی و لأته کانی تیا کوّبو وه ته وه و به ده نگی شاوازه ی ثازادی، منالی ناوییشکه ثه لاویّننه و دار و بهرد حه شاماته و ریّ بهر ریّدار ناکه ویّ.

به هدر جوّره بوو دریان به خد آکه کده او چدونه نماو سدرای حدوکوومه تیه وه. بهرده رکی سدراو ثه و ناوه ش پر بووه و هدر گدوره و بیچووکیک له عاستی خوّی شوّرشیکی فیکری ثه گیری آ. ثه مانه هدرچه نده ثه یانزانی قسه کردنیان له و شویّنه دا و له ناو ثه و باوه رانه دا جی گیر نابی به لاّم له گه ل ثه وه ش هجمفر عهسکه ری، و «میّجه ریانغ هاتنه سدر لیّواری به رهه یوانی سه را که و روویان کرده خه آکه که و ده ستیان کرد به قسه کردن! به و قسه کردنانه که، تا ثه و وه خته ثه و خه آکه زوّرشتی وایان گوی لیّ بووبو و هیچیشی نه هاتو وه دی آ.

له خوشی قسه کان خه لکه که گو یّیان را گرتبو و چونکه هیوایه ک بو و وه کو و هیواکانی جاران؛ ثه یانوت ثه واته تان بو ثه که ین و ثهو فرمانه چاکانه تان بو به ثه نجام ثه گه یه نین!. له جه رگهی گوی گرتنه که دا و له «وای بیستنی ثه و قسانه «ره مزی فه تاح» له ناو خه لکه که دا راست بو وه و و و تی:

رجعفر عهسكهري ا. ثهم قسانه بيخهره وه تووره كه كهي خوّت و بيبه وه بـوّ بـه غدا،

جاریکی که اثیمه بهم جوّره قسانه همانتاخه آمتین و اثهو جوّره فرمیسکانه داّسان فسیّنک ناکاته وه بوّ اثه وه چاو لهسمر به خوّیی و اثازادی خوّمان بیوّشین، یا اثیمه، یا سهر به خوّیی و اثازادی ا.ه.

مهبهست به فرمیّسکه کان ثهو تنزّکه فرمیّسکانه بووکه [جعفر عهسکهری] به چاویا ثههانه خوارموه.

[جعفر عدسکه ری]که ثه و شورش و هدمهه مدی شدو روزه ی چاوپی که و ت له «سوله یمانی» و ثه و کوردانه ی به فیشه ک و ثفه نگ و درمانچه و ه ینی و هدمو و به یه ک در افزادی و لآنه که بان ثه کرد، ثه ویش له کانی و ناره که با جوّره فرمیسکتیک به چاویا ثه ها ته خواره و و رووی ثه کرده خه لکه که و په نبجه ی بوّ سنگی خوّی را ثه کیشا و ثه بوت: «بوّچی ثه م خوینه له و خوینه ی تیوه نی یه! «گویا دلّی به که ساسی و لاّتی کورد پر نه بو و بو یوانی به که رایا. پر ثه بو و بوره کارا.

به لای منه وه وانه بوو، چونکه نه وه ک ثه و، به لکوو دیسان به لای منه وه له سه ره تای ثهم سه ده ی بیسته مه وه هموو پهریشانی و ده ربه ده ری و هه ژاری و به قور اچوونی کورد ثر بالمی ثه چیّته ثهستزی هه ندی له و پیاوه کوردانه که به ناوی وه ژاره ت و پایه ی گهوره گهوره وه ـ به ناوی کورده وه ـ له پایته خته کانا دانیشتوون و گزیا ته مسیلی کورد ثه که ن. ثه وانه بر ثه وه پایه که ی خویان بیاریزن هه ر خه ریکی ثه وه ن که وا ثار اوه و فه لاکه ت بر کرود بنینه وه.

وعهلی کهمال هیش الده سه رده مه معاونی پؤلیس بو و له به غدا، به خوّی و همه ندی پؤلیسه وه بؤ پاریزگاری الده ده سته یه چوو بو و بؤ وسوله یمانی و له و قومیته یه دا هه بو و، خه لکه که همد ندیک اله چوونه لای و همده جاریکیش پیّان الدوت که باوه پی توچیه؟ الدویش پی الدو تن الهم روّره روّری با سکردنی سه ربه خوّیی نیه، روّری الدو میه داوای شیخک یکه ن که بو تان سه ربگری. له باوه ری الدوا سه ربه خوّیی سه ری نه اله گرت. لهو سهردهمانهداکه الدم وه زیرانه الدچن بر و الآتی کوردهواری و مه عرووف جیاووگ، و «جه مال عارف، به ناوی پیتاک بر «یانهی سهرکهو نن، که الدویش الزه دروست بو وبوو له به خدا - اله چن بر کوردهواری، مه عرووف پیشه کی خه به الهنری بر که لاره بر حمه به گی جاف که بیت بر که رکووک بر الهوه له باره ی کورده وه هه ندی قسمی پی بانی و الهو قسانه به جعفر و الهوان بایت. اله مان پاش الهوه اله چن بر سوله بمانی، له وی زر گوییان ناده نی، اله گهریده و بر الهولیر آ.

له همولتر له مىانى مىلافهنى له «باداوا» مىهرووف جياووگ له گەل «ئىهحمەد موسمان» تەلگرافئىك ئەنووس بۆ رۆژنامەى «ژبان» له سولەيمانى و يەكىئىش بۆ رۆژنامەكانى بەغداكە ئەمانە بە ھەموو دللكيانەو، پشتيوانى ئەو خواستانە ئەكەن كە سولەيمانى داواى ئەكەن بۆسەر بەخۆيى كورد. رۆژنامەى «ژبان» ئەموتەلگرافىه بىلاو ئەكاتەوە. پاش ئەمە ئەگەرتىدوە بۆ سولەيمانى، ئەمجارە لە سەرشان ھەليان ئەگرن. وەزىرە كانىش لەو وەختەدا لەوى ئەبن.

دەستەى وەزىران رۆژى (١٠)ى ئاب ئەگەرىنەوە بۆ بەغدا و خۇيان تىنگەيشتن كە ھىجيان بۆ نەكراوە.

ئەمجا بە قسەى.مەھرووف جىياووگ كۆبوونەوەيەك ئەكەن لە سولەيمانى و قسەلەوەوە ئەكەنكە بۇ ئەم مەسەلەى سەربەخۆيىكوردە ئەينى ھەمووكوردەوارى [ھېراق] بە ئايبەئى ولاتى «بادينان» تى بگەيەنن، بۇ ئەوە ھەموويان بىە يىەك دەنگ داوابكەن.

لهم رووهشهوه برپار وائه دهن که نامهی بانگیشتن بنووسن به ناوی «مهولوو دیهو» برّ همموو سمروّک عهشرهت و شیّخه کانی بادینان که له روّژی [۲۴ ثـایی ۱۹۳۰]دا له مزگهوتی گهورهی سولهیمانی مهولوودی *نه کریّ، کوّمه*لّی بهریّوهبور، بانگیان نه کا بوّ

هاتنيان بو تەو يىمەولوودەيە.

جا،که،کزبوونهوه، لهویّدا قسهوباس و خواسیان چیه ههمووی ثهلیّن و دهنگیان بوّ داواکردنی سهربهخوّییکورد ثهیتی بهیهک.

هدر له و شوینددا به هدر دوزی قوتابیه کانی وزانستی، گهلتی نامه نه نووسری و نه خوینه پاکه ته دو به به نویس به خویا پاکه ته دو به به نویس به خویا راناپه رمووی . وجه مال عارف، له گهل نه وه شاکه نه و سه رده مه ش نه فسه ری حیراقی نه یی و گزیا به ده ستو در له گهل مه عرووف جیاو وگاچووه، نه رکی بردنیان نه گریته شهستو. و دریان نه گریت و نه دو اله و لاته کانی ه ده و شیخی و و زاخوه و نه و ناوه دا به هم ر جوّر نه یی نه به نادگه به نی به سه روّک عه شره ته کان به جه شیخی روّر نهیتی.

سەرەدىخە سەر «ئامىندى» و ئەچنىت بۇ ئەويش. لەو وەختەدا «ماجد مستەفا» قائىمقامى ئامىندى ئەبىنى و ئەبىنى بە مىيوانى ئەو، بەلام بىن نالنى كە بۆچى چووە بۇ ئەو ولاتە. لەپاش كەيىزو بەيىن و قسەكردن ماجد ئەيەوى بىنى دەرخاكە چۆن رى كەوتۇتە ئىدو ولات ، ئەمىش بىن نالىنى.

پاش قدمانه [ماجد] دوست قدبا هدر قاقهزیک که شدم لدو ولآتانددا لدولایدندوه بلاری کردتر تدوه دوریان شدهینی و شدیخانه بدردهستی جدمال! جدمال لدسه واقعی وورلدمینی. پاش شدوه دیسان ماجد دوست شدبا با قاقهزیکی تر دوردینی و شدیدا به جدمال پسی شدنی بیخویندوه. که شیخوینیتدوه سدیر شدکا: شده فدرمانیکی حوکوومه ته که بر گرتنی شده دورچووه و بلاو کراوه تدوه به سدر هدمو و شوینه حوکوومیه کانا! گرتنه کدشی لدو رووه و یه که شدم شدرکدی گرتی ته شدنیو شدینی وا لدناو کورده کانا بلاو شد کاندوه!.

ئەوەندەي تر سەرى سې ئەمېنى، بۆيەش واي لى دى چونكە لايوايە ئىيشېكى زوّر نهېنى كردوور. تومەس قاقەزى بەھەر كەس داوە لەو ولائەدا ئەوكەسە خيرا قاقەزە كەي بردووه بۇ قائىمقام و وتوويە "ئاگر» سوورى لە خۆم درورى"...

پاشا ماجد پنی ته آنی: برام ثبشی ثهمانه سهرناگری و وازیینه، پنی ته آنی: ثه گهر نو راست ثه کهی و بو کورد ثهم کوششه ته و ه ره ثهوه له و ثارارات، ثبحسان نووری خهریکی شهره، من له گه آت ثاماده م که پیکهوه دووبه دوو بچین و شهر بکه ین، ثه گهر خوواش ناکهی ههسته به ریگی خوتا به جوریک که پیت نه زانن بگهریوه، دانیشتوانسی شهم و لاته نه پشتیان پن نابه ستری.

جهمال وتی دده و رووپیهشی پی دام بر خدرجی ریگه کهم و به هدرجوّره دره یه ک بو و له دهست نوخته کانی حموکوومهت خوّمم گه پانده وه سوله یمانی، و نسی بـوّ روّژی ناوبراویش کهسیان نه هاتن بوّ کوبوونه وه که.

* * *

ثهم ههرایه و چوونی ثهم و هزیرانه بر سوله پمانی و کورده و اری هه مووی له سه ر به بخرمی [انتخابات] بروه بر ثه و ه بد آخو و حوکور مه ت ده سته نائینگ دروست بکاو پاشان به بن قسه پهیمانی [۳۰ حوزه یرانی ۱۹۳۰] له پارله مان بریاری له سهر بدری، همر له به ر ثه و هم تر بوکاتی جمفر و ثه و ان چوون بر سوله یمانی فایقی تا پریان له گه ل خزیان بر دبور بر ثه و هم بن به یه کی له و نائبانه که ثه و ان ثه یانه وی، به لام سوله یمانی که به فایل ـ یان زانی به پیچه و انهی مه تلوب هاتنه پیشه و ه له گه لیا، به لکو و راویان ناو به هزار کیشه سه ری خوی د در باز کرد!.

پاش نه ده که نه وان گه پانه وه بو به غدا له به ر نه وه که وه ختی خوّی «توفیق وه هیی ، بوّ کاروباری [انتخابات] له سوله یمانی کرابو و به مو ته سه پرف ، وه نه د ثیش و کرده وه به که نهمان له سوله یمانی چاو بان پیّ که وت زوّر دو وربو و له گهل نه و مه به سته دا که هه یانبو و. که چوونه و ه و نوفیق و ه هیی یان بانگ کرده وه بوّ به غدا و ه گاون «ی موفه تیشی ئیداره ی بنگلیز له سوله یمانی بو و به وه کیلی مو ته سه پرف.

بهرهبهره مانگی ته پلوول هاته پیشهوه، همههمه و کوبوونهوه و خوتبهدان له شاری سولهبمانی روّژ بهروّژ ههر له زیادی بیوو، له همهولایه کهوه خداّک رژابوونه ناوشاره وه. ثهم کوبوونهوانهش که ته کرا، وه یا ههمهمه کان کسه شهبوو همهموی به جوّر یکی هیّمن و ریّکوییّک ته کراو هیچ نافهرمانیه ک تیایا رووی نه ثهدا، همموو ثامانج و قسه کهیان ثهوهبوو:

[لهبهر ثهوه که ثهو پهیمانه زیانیکی زوری هدیه بـو کـورد، ثـهمان نـایانهوی تـیایا بهشداربن. به لکوو مادام ثیش گهیشته ثهم شوینهو تا نیسته هدر شتیک لهبارهی کوردهوه همهروه هممووی هدر به قسه دهرچووه له ثیسته به دواوه پیویسته ثیتر سهربهخو بین و لهمه زیاتر به دهست برین دهست خهرونابن.]

له روّژی (۵)ی ثهیلوولا حوکوومهت کهوته جیّبهجیّ کردنی [هیلتی تفتیشی] بـق انتخابانی روّژی دوایی. دیاره ثهمه پیّچهوانهی ثهو بیر و باوه په که تا ثهوساته خهلّکی سوله یمانی له سهری بوون، چونکه ثهوان بریاریان داوه که نهچن بهلای هملّبژاردنا.

که و ته روّژی دوایی ا روّژی (۱)ی ته یلوول، هه مووشتیک له سه رادا ریک خراوه بو نه و هه لّبژاردنه، هه ر له به یانیه و ه پولیس و سه رباز به جوّریکی زوّر زوّر له ده و روبه ری سه رادا کوّ کرانه وه. ته هالی ناوشاریش له به رده رکی سه رادا کوّبو و نه وه و قسه یان ته کرد و شاعره کان شعر و خوته یان ته خویّنده وه و هانی خه لّکیان ته دا بوّ ته وه که که س ده نگ داوای سه ربه خوّی و تازادی کوردیان ته کرد.

پۆلیس بالآوهی پی نه کردن، لهولاوه سهرباز بهری لیشاوه کهی نه گرتن. دنیا کهوته چیشته نگاو، پۆلیس ده ستی کرد به نهقه به سهربانا، نهمانیش به دارو به کورسی چاخانه کان بهربوونه [پۆلیس]ه کان، پۆلیس دهستی کرد به نهقهی راسته قیته، شهمانیش که شیشیان واهانه بهرچاو دهستیان کرد به نهقهو راوی پۆلیسه کانیان نا. ثیش به تهواوی تیکچوو خوین کهوته سهرجاده ی بهرده رکی سهرا!

له وکاته دا به فهرمانی ناو وسه راه (۱۰۰) سه ربازی تر هاتن بو پارمه تی پولیسه کان و

ثه و هه نده سه ربازاته که له و تی بوون، ثه هلی شار که ثه مه پان چاو پی که و ته نه و نده ی تر

شیرگیر تر بوون و ثیش له وه ترازا که بکوژیخه وه، به تفه نگ و ده مانچه به ربوونه ته

کردن له په نجه ره کانی سه را و له ثه هلی سه را، پولیس و همسکه ر به ته واوی ده ستیان
کرده وه و ثه وه نده ی تر خوتن رژینرا ال فه رمانده ی سه راکه سه بری کرد کاروبار به

باریکی تراگوزاو شه پر بو و به شه پی ثه هلی و ثه و هیزه ی حوکوومه تیش که هه یه چار ناکا

خیرا داوای فه و چی سه ربازی به همه و چه کیکه وه کرد که ثام فه و چی سوله یمانی.

شه پر له جو شی گدرمی دا یو فه و جه عدسکه رئ به هه مو و جو ره چه کیکه وه گه بشت، له پشتی سه راوه چوونه سه ربانی سه راو لهم لاشه وه چوونه سه ربانی چاخانه کان و مهتره افز زیان دامه زراند له ته هالی و ته و عالمه یک دورزیت هم آبخت با به نه که و ته زموی له به ر ثموان به به ی ره حمانه درانه به ر شبّلیکی مه تره لو زو وه کو و رشته به سه ر یه کدا هم آلدرانه وه، وه یا کوشتار وه کو و مه ری قه سابخانه به و جو ره به ته نیشت یه کدا هم لاژیان!.. خوینی گهشی ته هالی، له به رده رکی سه رادا له گه آل میشکی پژاوی گه نجانی کورد به دیواره کانه وه هم و ده نگریاسی ثه وه یان بو ر ته بانوت تازادی کورد و سه ربه خویی کورد... تا، لای نیوه پر قهم شه په در یژه ی کیشاو پاشان تیربارانی گولله بالآوه ی به ته هالی کورد...

به پی به یاناتیک که حوکوومهت له (۲۱)ی ثه یلوولا دای، ثه لُی:

(له کارهسانی روّژی (۱)ی ته پلوولی سوله پسانیا (۱) پوّلیس به دارو به ردو خنجه ر برینداریوون، سه ریازیّک کوژراو سیّ سه ربازیش بریندار بوون، دوویان به شفه نگ و یه کیّکیان به به رد. هی ته هالیش (۱۳) که س کوژراو (۲۳) که سیش بریندار بوو.)

به لأم له راستیا واته بو و به لکوو له کساره ساتی شه و روّژه ی سـوله یسانیا (۴۵) کسهس کوژراو (۱۹۵)که سیش بریندار بوو، بیّجگه له زیانی تر. له به ر ثهمه بووکه ته و روّژه له سولەپمانیا ناونزایه «رۆژی رەشی شەشی ئەیلوولی (۹۳۰)» و«بوو بە [تـەثریخ]یش بـۆ رۆژانی داھاتوو.

پاش ثەوەكە خەڭكەكە بلاۋەيان پى كرا ھەر خىبراكـەوتنەگـرتنى ئـەوكەسانەكـە بەسەرۆكى ئەم بزووتنەوەيە ئەناسران. ئەوانەش ئەمانەبوون:

1- عهزمی به گی بابان - ۲- شیخ قادری شیخ سعید - ۳- تهوره حماناخای أحمد پاشا - ۹- حمه صالح به گی حمه عهلی به گ - ۹- حمه خای تهوره حماناخا - ۱- حرت به گی و سمان پاشا - ۷- فایق به گ - ۸- شیخ محمدی گولآنی - ۱ - مجید ثه فعنی کانیسکان - ۱ - روزی فتاح - ۱ ۱ - توفیق قزاز.

تهمانه گیران و هدرخیرا و گاون، موفه تیشی ئیداره ی هانه دهره وه به دهستی پسیر فزی خوی که له بچه کهی ته کرده دهستیان و ته یفه رموو: وقه یناکدا، فسیناکدا!، نساردنی بسق که رکووک و له وی بو به غدا. پاش بردنی ثه وان نزیکه ی (۱۵۰)که سی تر له ناو شارگیران و ته سجا به ثاره زووی خویان [انتخابات]یان کرد و له سهره تای مانگی تشرینی یه که می (۱۹۳۰)دا له پارله مان کوبرونه وه و به ثاره زووی سمینی خویان هه موو شنیکیان کرد... ثوبال به نهستوی ته کوکه مانانه که ثه آین:

ئینگلیزه کان هدر و هخت و بستیتیان فرمانیک له گهل هدره به کاندا له هیراقا بکهن و عدره به کان مل ییچیان کردییت، کورده کانیان بز راست کردوونه تهوه بز ترساندنیان، که ئیشی خویانیان جی به جی کردووه ثهر وهخته به چهقویه کی کـول هـاتوونه ته و یـزه ی
کورده کان!..

زوّر دوور نیه تهمهش راست بیّ چونکه له تأریخی ثینگلیزا بهرانبه به قهومه کانی تر همموو وهخت ثهم جوّره کردهوانه یان خستوّته کار. سالّی (۱۹۴۳)گهرمهی شه پی دورهم بوو ،بهاءالدین نووری، کرابوو به موتهسه پلی سوله یسانی، له بهر تهوه که شهو و هخته وای پیّویست ته کرد، بهاءالدین نووری خه لکی کوّ ته کرده وه و تهچوو له اگردی سه یوان و داری ته چه قان و فرمیسک به چاویا شه ها ته خواره و و شهیوت: وشهم داره تاخو کهی ته یی به داری تالای سه ربه خویی کورد!... که ثه و ده وره ش به سه رچو و دیسان که و تنه و می جهسته ی کورده کان ا..

* * *

نه کاره سات و کوشتاری روزی ره شی شه شی نه یلووله له همموولایه که وه ده نگی داید و ه کری دا، داید و ۱ که نیراندا له همموو ولاتی نه دره لأن و موکری دا، له به خدا و ولاته کانی جنوویی حیراقا رازی ههموو دیواخانیک بوو، ته نانه ت ور ثیسی رزراهی وه خت ته حیری کوشتاری سوله یمانی به کاره ساتی [که ربه لا] دابووه وه!. سه ری گوریس گه یشتبووه دیواخانه سیاسیه کان / ا [له نده ن]یش.

شمانه له لایهن باسکردنهوه، له لایهن کاری گهریشهوه شهوه سهرلهنوی بسربینکی ههره گهورهی کاریگهری سهردلّی ههموو کورده کانی عیّراق بوو؛ شهوانهی که له ولأنی «سولهیمانی» بوون وهیان له ولآته کسانی تر بسوون، شهنانهت کساربهدهسته کسورده کسانی حوکومهت نموانیش بهم کاروسانه به تهواوی دلّگران بووبوون.

* * *

وشیخ مه حموود پر تا مه و روّژه به جوّره بی ده نگه به ک له و پیران دانیشنبو و به بیستنی مه خه به ره ثیتر توانای دانیشتن و گوشه گیری نه ماه کمو ته قسه کردن له گه ل سه رو ک عه شره ته کانا و ده ستی کرد به له شکر کو کردنه وه به ماه و به کی که مدا له شکر یکی زوّری له ده ور کوّبو وه وه به نیازی توّله و ورگرتنه وه و به نیازی سه ندنی سه ربه خوّبی کورد له خه تی پینجوینه وه روو به رووی [عیراق] بو وه وه. همتا نه و نزیکتر نه بو وه وه لا تی سوله یمانی له شکر و پشتیوانی زوّر تر نه بو و . و لاّتی [پینجوین] و ده و روبه ری پینجوینی داگیر کرد، به ره به ره و شه روشه ن فیکره کانی کورد سه رله نوی چوونه و م بوّلای، پیاوی خویشی هم رله و ماه و یه داگه یانده و به خداه بو نه و را بته کورداندی که له نه یروی حوکوومه تمی عیراقدا ـ ن بچنه پائی له راستی دا له تهفسه ره کانی کورد همه حموود جهوده ت، حهمید جهوده ت و کامل حهسه ن، خیرا خیریانیان پسی گدیاند و شهمجاره بزور تنه وهی له شکری [شیخ مه حموود] به جوری سه ربازیه کمی ریک و پیتک ته چوو به ریوه. ثهم تهفسه رانه هیزیکی باش بوون بو له شکره کهی.

ثهمجا هیّنای له [۱۰ ی تشرینی یه کهمی ۱۹۳۰]دا له گهلّ ثهو کورده زانسایانه کـه له گهلّی بوون له ژیّرتاوی خوّیانا نامهیه کی تریان بوّ [مهندوویی سامی] به غدا نووسی و داوای ثهم شتانهی خوارهوه یان کرد:

(لهو وهختهوه که پارلهمان تپکدراو پهیمانی نینگلیزی ـ عیراقی هینرایه ناوهوه بو پارلهمانی تازه، له لایهن نهم وزاره تهوه کورده کان ههستیان بهوه کردوره که هممو و حهق و حقووتیکیان کرا به ژیر لیوهوه و به تاشکرا نهینن له پاش بریاردان له سهر نهم پهیمانه نه کهونه ژیر چنگی عهره به کانهوه، نهو عهره بانه که تهنها حوکم نهین هیچی تریان مهبست نید. نهمهش ههم پیچهوانهی بریاره کانی کومه لی نهقوامه و ههم پیچهوانهی بریاره کانی کومه لی نهقوامه و ههم پیچهوانهی تارهزووی کورده کان.

لهبهر ثهمه کورده کان ههمور له خانه قی وه تا زاختو ههستان و به یه ک ده نگ داوای حقو و قی خوبانیان کرد، عهره به حوکمداره کان وه لامیان به کوشتاره کهی سوله بمانی دانه وه که لوولهی مه تره لوزیان تنی ثه گرتن و وه کوو بر پشکه همه آیانیان شهدایه وه به اینانیان شهدایه و لا ته که بان د ثه و ازیان نه هینا هینایان ههمو و ره و شهن فیکر و پیاو مافوولی و لا ته که بان د ثه و انهی که له کوشتن رزگاریان بو وبوو ـ گرتنیان و به حه پس کردن و ته فرو تروناکردن ههریه که یان خستنه شو پنیک . له بهر ثهمه که کورد ثیتر له توانایا نهماکه له گه ل عمره با پیکه وه بریت. بی گومان حوکوومه تی به ریتانیا له ثبت به به دو اوه گوی بر شهم داخوازیانه مان را ثه گری و براهه ره به کانیشمان پیم وایه به م شنانه د آگران نابن. داخوازیانه کانیشمان به ایم شنانه د آگران نابن.

۱- دامهزراندنی دهولهٔ تیکی کوردی له زاخوّوه تا پشتی خانه قی، ثهم ناوچه به بدریّ به کورد و هیچ ههره یی عهسکهری و مهده نی تیدا نه میّنیّ.

۲- ثهم ناوچه یه له ژیر چاویری بهریتانیادا بمینئ تاکومه لی شهقوام به باریکی بود
 ده (له کا.

۳ـ بهره لا کردنی څهو حه پس و دوورخراوانه که له کارهساتی سوله یمانی دا حه پس کراون و دورخراونه ته وه.

۹ـ ههر ثهفسه و كاربه د مستيكى كورد هه په له ولأتى ههره بستانا بنيرينه و ، بؤولأنى كورده وارى.]

[شیخ مهحموود] تهم نمامه به نمارد بو سهندوویی سامی و همیج وه لأمیکیشی لی و را نمیکیشی لی و را نمیکیشی لی و روزه گرده. فهمجا زانی مهسمله وایه خوی بینی پیوه ناو لهشکری کرد به دوو فو له و قر نیکی له دهورویسه ری پسینجوین و قو لیکیشی بو و الاتنی و پشده رو. لهم الاوه که حوکوومه تیش زانی ثیش گهیشته شهم شوینه شمیش که و ته خوی و له شکری به همموه هیز یکه و و روانه کرد، شمیش کردی به دوو فو له و بینجوین و بو سیوه بل و فولی پشده رو رود. و شیخ مهحموود، خوی له فولی پشده روو.

که هدرا له دەوروبەرى پېنجوټن دەستى پىنى كىرد وجەمال ھارف، كە ئەوبش ئەفسەرتىك بوو لە بەغدا بە پەلە خۆى گەياندە لەشكرەكەى (شېخ مەحموود) لەگەل ئەفسەرەكانى تردا دەستيان كرد بە ئىش(۱) ئەو ھېزەى كە حوكوومەت نــاردبووى بىق

۱ ـ له ریکوپیکی کاروبارا هجه مال عارف، که بوت:

له پاش ته وه که مین له په خدا به ری که و تم و گه پشتمه سوله یمانی له سالی هموسمان فایق، کو بو و پشته داده کو بو و پشتان فایق، کو بو و پشتان و می کو بو و پشته داده کو بو و پشته دستی همستام و سوار بودم رو وه و پشته دستی ساق، پیاویک له ته نیشتمه وه بو و پیتر تم لیره دایه زار و به لاوه سه پر بوو که دایه زیم و تبی مین له لا په نواو و پشته تو داو ریگه که مان تیتر روویه هانم بچه نارواو ته بی تیر موه بر وین

دەورى پېنجوين لهگەڵ لەشكرى شۆپشگېركەوتنە شەپ و ھەرجارە ترازوو بەلايەكسا گران ئەبوو.

دەستەى قۆڭى سيوەپل كەلەژىر فەرماندەيى «بەكرسدقى» و يېھاءالدين نوورى،دابوو لە دەوروبەرى دىخ ،بەپانان، لەسەر رووبارى سيوەپل لەگەل ئەوەش كە سىخ فەوجىپىك ئەبوون ھەر شكستىكى پېسيان بەسەراھات.

نهمهش لهبدر نموهبو و که که و تبوونه ناوشیوه کهوه نه بانزانیبو و که بـهرودوایسان لی گیراوه :گولله وه کوو بارانی به هار به سـهریانا نمباری و نموانیش وه کوو دانهی سـمرسـاج بهم

هدروهما وتی لهو ومختانه داکه له کهوتیه کوّری شهرموه نتیمه وه نهین نان و کاروخه به کسان پی بی. لههدر شویّنی که جمله همفّصستا خیرا خدلکی شهو شویّه شهومندهمان شهزانی شه کهوتنه خوّیان، ژنسان نه کهوتنه نان کردن و پیاوان شه کهوتنه هیّنانی، تا چاو شهرا به یه کا همدو وشتیکسان بوّ ناماده ته کرا.

نه پوت نهم گیانی یارمه ته دانه ی که به و جوره من له ولانی کور دهواری دا چاوم پئی که و تووه ناتوانم بلّیم له هیچ لایه کی تر هه به چونکه تاماده کر دنی خوار ده مه نی شهرکه ره کان به و جوره ته نانه ت له وانه بو و که له ناو سه ریاز تکی ریکوییکی حوکو و مه تیشت و ه نهم نان و خوانه ش که به و جوره تاماده نه کرا همه و وی به گیانیکی خوشویستن و به رهزامه ندیه کی ته واو نه کرا، و ه نه بی به هیچ چه شنیک لایمنی زفر و ستمی تیدا بو وییش، و ه یا دانشانی که سیکی نیدا رووی بدایه.

دیسان نه پوت: له به خداداکه بزایته کان کو ته بو ویته وه و قسمان له کار وباری کور ده وار به وه نه کر د و ریگه و شوینمان دافتنا، شوینی شهم کوبوونه وه و قسه کردنانه مان به در بزایی تهوسالآنه، په کهم له دووکانه کهی پوهستا بشیر مشیره ی خهیات بوو. دووهه م له دووکانی وره ثوف ده لاکه، ته نانهت له گهلی و منظ و مستا بشیر بیروباوه پی خویشی دهر ته پیمه به ووه و و بو تهم جوره خرمه تانه قهم دووکسه خرمه نیکی گهوره یان پی کردین، نه وه که همر به ایشه به آنکوو به هدمو و بیروباوه پریکی کوردایه نی.

هدرومها له مووسلّ ـ پش دووکانه کهی پتووری شیمیات شویتی تؤمیت مان بود؛ بهلکوو گهلیّ جار که نیسه تهنگوچهآمه به کمان همانه ریّ هدر خودندمان تاگالیّ پوو «نووری» هدوو لیشیّکی سساز کردوده خمات ددربازی ته کردین و کهسیش پسیّ نه خزانی. نوریش له «صووسلّ» لهم روودود خزمه تیکی گلورهی بیّ کردین. لار بهولادا نه کهوتن. نهوی کوژرا، کوژرا نهوی نه کوژرا تا ناودی و چهوارتما خوقی نه گرتهوه، هیزی میللی شویتیان کهوتن و له چوارتاش ههندی له نوخته کانیان گرت. که گهرانهوه سهر تالان له فیشه ک و تفهنگ و ولاغ و شتومه ک نهوهنده بـهجی مـابوو لهشکری شیخ مهحموود، نه یثهزانی چی هه لبگرن. به تایه تی فیشه ک و سه هات لهوزه ده رچووبووا. نهم ههرایه ش له ۱۱/۳ / ۱۹۳۰ دابوو.

نه و سهردهمه هأحمد به گی توفیق به گئه مسوتهسه پوفی سوله یمانی بسوه که شهم خه به ره ی بیست زوّر دلگران بوو، دلگرانیه که شی بو همر دو ولایو و به لام هیچ نه نه کرا. وادیار بوو پیاوه کانی به غدا نه یانویست هه راو ناژاوه در پژه بکیشنی بویه هیچ به ته نگ کوشتنی خه لکه وه نه یوون!.

نهمجا لیرهدا هبه کر سدتی. ناردیه لای وشیخ مهحمووده که، با، لهمه زیاتر کوشتار روندا شده الیرهدا می نیاتر کوشتار رونددا شویمنیک و یه کیک دیاری بکا بز نمهوه قسه بکهین و نیمه تنی بگهین له داخوازیه کانی نموان. شیخ مهحموود له زابته کانا هجهمال عارف،ی هه آبزارد. جهمال له گهل هحمه بانه یی، و هعمزه بانه یی، هاتن و ههموو دهمتووراتیکی دایه که چی بلنی و چی نمورد.

[جسمال] له ۱۹۳۰/۱۱/۱۰ لهبسموی «کسمناروی» وهسات و لهم بسمرثاوی «سیوه یل «ه و «ه کر» چاوه دِی ته کرد. به کیان گرت، بهامالدین نووری و نووری حمداد مودیری پولیسی سولمیمانیشی له گمل بوو. جممال وتی: به کر صدقی له به ر ثموه که منیش تمضسه ربووم له نه یروی حیراقا ته یناسیم. یه کهو جار رووی نی کردم وتی:

«دەست لهم زۆروستهمانه بۆچ هەلناگرن و بىۆج شاۋاو، ئىمنىنەو، و ئىمچىن بىەگىژ حوكرومەتا؟!... وتى مىنىش وتىم: «ئىايا ئىپىمە ئىممە جىمەررە ئىمپىكەين لە مىالى خىزمانا دانىشتىرىن و داواى حەقى خۇمان ئەكەين؟. يا ئەو، زولمەكە ئىيو، ھاتوون و لە خاكى خۇمانا دەرمان ئەپەرىنى؟!. لەم شاخ و داخىمداكىمىلكى كىرردە ئىيىم بىمسەر ئىيوددا هاتووین، یا ثیّوه بهسهر تیْمه دا هاتوون؟!. و و تی [به کر] بیّ دهنگ بو و وابزانم دمساری کوردایه تی له میّشکیا بزوو ته و برّیه ههستم کرد تنوّکی فرمیّسک به رچاوه کانی گرسا. و تی پاش تهمانه که و تینه قسه کردن و و تی: شیّخ چی ته ویّ؟. و تم: شیّخ فه رموویه تی داوای تهم شتانه بکهم:

(۱. تۆلەی ئەوكەسانە بدرتى كەبوون بــە هــۆى كــوشتارى رۆژى [۲ى ئــەيلوولى ۱۹۳۰ ناوشارى سولەيمانى، وە خوټنىكوژراوەكان بدرى بە خيزانەكانيان.

۲- به ره لا کردنی ثه و حه پسانه که له کاره ساتی (۹)ی ثه پلو و لدا گیراون و حه پس
 کراون، وه گیرانه وهی ثه و انه که به هری ثه و کاره ساته وه گیراون و دو ور خراونه ته وه
 له شاری «سوله پمانی».

۳ـدەرچوونى هێړى حوكوومەت له سولەيمانى بێجگە لەوكاربەدەستانەكە ئىش ھەڭھەسورزىنن.

۹_مانهوه ی هیزی [شیخ مهحموود] له ولأنه کانی پینجوین، شارباژیرو سیوه بل تــا
 هیئه نی کرمه لی ثه قوام دیت و بریار لهسهر شتیک ثهدات.

۵ شیخ مه حموود له ولأنی خوّی و به مولکی خوّی بژیت و ثبتر له ثبران نهمننهوه).

داخوازه کان ثهمانهن. و تی ماوهی «ده، روّژپشمان دانا بوّ و مستانی شهرِ تا ثهم قسه یه ثه گه پهنری به «مهجلسی و زراه له به خدا و و ولاّمه کهی دیّتهو».

وتی له ههمووشت بوینه وه «بها «الدین نووری» رووی تی کردم وتی: «ثه گهر بوون به ده لو نه که بوون به ده له نیخی کورد شوینی ده درچوونی ده لیایتان له کوی شهینی او تی و تیم: «شه گهر گه بشتینه نه و پایه به نهچین له حوکوومه نی شویچه ره نه پرسین بزانین شهوان شوینی ده رچوونی ده لیاییان له کوی به نیمه شی پیشان بدهن! « دیسان و تی پیتم و ت الهم داخواز بانه که نیمه کردمان تو میچ بونیکی جیابوونه و تک کردو و انه لیت؟ و و تی شیتر

بيّدهنگ بوو ههرلايه ک گهراينهوه بۆ شويّني خوّمان.

جهمال ونی،۴موا لهسهر ⁴هو په یمانه شه_{ای} له ههر دوولا وهستیْنرا، هیّزی شیخ کـه له «باسنی و رهشه کانی» بووگهرایهوه بر «هملّهدن»^(۱).

که چی له پاش دوو شهو شتیکی سه پر رئ که وت! و تی: ده سته ی شیخ سه لام و شیخ محمده بچکزله ـ ثهوان که له فزلّی پینجوین بوون ـ ها تن برّ لای له شکره که ی شهه که یه ک بگرین. که به شهو دین دنیا تاریک ثهیی، به سراور دی نیروه که ی [به کرسدفی]دا دین، له و نیروه شه ماندراوه که به شهو تاگرنه سووتی، نه سووتانی تاگریش له به ر ترسی شهرینه چونکه شهر له سهر په یمان و مستیراوه، به لکوو له سهر بداوه ی عدم که ری بو شهوی که دوژمن به هری تاگره وه که ندازه ی هیزی ادوانی بر دورنه که وی.

کو تو و پر له و وه خته دا کابرای موفه تیشی ٹینگلیزی، فانو وسیّکی بر هه آنه گرن و ته چی بر سه رثاو دهست. دهسته ی (شیخ محمد] که کو تو پر چاویان به شاگری فانو وسه که نه که وی، و مین ثاگاش ته بن له و که بن و به ینه ی به ینی تیمه و ته وان که شهر و مستیزاوه، وا تی نه گهن تهمه تیشاره یه بر شه و ، چه ند ته قه یه کیان به سه ردا ثه کهن! له شکره که ته شله ژی و له وانه ته ی بی به شه به یخوون.

له به پانیدا هبه کره لوّمه ی نارد که بوّچی ئیشی وابووه ۹. له تاخردا بوّی دهرکهوت که ثهمه ههلّهبووه و له دهسهنقهسی وا نه کراوه وه برواشی کرد، به لاّم له پیْش شهمهدا کسه ثهمه ی بوّ دهرکهوی ثهم خهبهره گه پشته وه به خدا و حوکوومهت ثهمه ی به شتیکی خراب

۱ ـ لهم سهردهمددا تعظموریکی گهوره ی نهیروی تیران که ناوی واندهمده و خدلکی وسنه و بوو خوی گوریبوو هاتبوو بو هیران بو لای شیخ مهمسوده شیخ لدوی نه مابوو چاوی به والیشه خان، کهوت و لهویوه هات بو همدلدن، شیخی چاوین کهوت و راستی خویشی پینوت، محمجا و تی بو ادوه هاتووم بزانم دهنگ و باسی ایوه چیه بو ادوه راست نه بو لهبر ادوه کابرا وه کوو خوی گدرایهوه. بگهیه یه ک! [شیخ مهمسود] ایم قسه به بالاوه راست نه بو لهبر ادوه کابرا وه کوو خوی گدرایهوه.

بلأوكردموه!.

ماوهی شهر نه کردن برایهوه و [مهجلسی وزرا] له بانی ثهوه ثیشیکی وابکا،که ثهمن و ثاسایش لهو، ولأتهدا بلاّوبکاتهوه گویّ به هیچ یهک لهو داخوازیانه نهدا و بهلّکوو و ثی ثهیّ ههر به زوّر و به هیّزی عهسکهر [شیّخ مهحموود] پخریّته دمست.

الهم فهدمان و بهاوه پی [مهجلسی و زرا]یه خه پری اله وه نه پی که پهیاوه که انی حود نه پی که پهیاوه که نی حوک و مه در این به و لآت نه اله سوو تاو بر قازانجی شدخسی خویان و بو پاراستنی جیگه و پایه که بان دائما کوششی هدره گهوره یان الهوه بو که الژاوه له و لاقتدا پهیدا بسین و خوینی ناهه فی بر پژری هیچی تر نه بوو. الهمه بوو و یژدانی پیاوه حوکمداره کانی پیشوری عیراق بهرانبه ر به شعب و به میلله ت.

که [شیخ مه حموود] زانی کرششی هیمنی که آکیک ناگری له ثبیشی خوی همآپجووه و و همتا انهمات خه آگیش زیاتر له دهوری کو نهبوونه وه، به آنی له و ناوه دا کوشتار رووی انه دا چه له دهسته ی انهای خود و مه ناچار بوو به به م بزوو ننه وهید. هیزی حوکوومه تیش به م بزوو ننه وهید. هیزی حوکوومه تیش بود به نازانجر زانی تا در پرشداره و دنیاش بود به زستان و و لازت به فر دایگرت گهرانه وه یه فازانجر زانی تا در پرشدان به شهر.

[جهمال هارف] وتی: همر لهو سهردهمانه داکه هیزی شیخ مه حموود به شاخه کانی «پوشین» و تهوناوه دا بلاوبووبووموه، شیخ خوی و (۲۷) سوار له ویالآن پی، بوو روْژی پینج شه نبه بوو. شیخ فهرمانی دا بچنین بو «باخه کوّن» بو ثهوه سبه ینی نویژی جممه لهوی بکه ین. سواره کانیش عباره ت بوون له باقی نووری به گ و کاملی حه سهن ثه فه ندی و ثهوانه. سهره وخوار بووینه وه به لابه لای وخورمال دا بو «باخه کوّن».

کو توو پر زهلامیک له ثاوایی وخورمال به دهسته سریکی سبیه وه به ده رکه و ت و دهسته سریکی سبیه وه به ده رکه و ت د دهسته سره کهی راوه شاند. و تی ثیمه ش لاربو وینه وه به سه رخور مالاً و خورمال گیرا. مهسه له ش صاره ت بو و له وه که له و سه رده مدا و سه عید شه فه نی و له و ی آسودیری ناحیه] بوو، که چاویان به سواره کانی ثیمه ثه کهوی لای واثمینی هیزیکی زوّرین و بـوّ گرتنی ،خورماڵ، روّیشتووین. فهرمان ثهدا ثهو زهلامه به دهستهسره سـپیه کـهوه بـپّنه دهرهوه و ثیشارهی «تهسلیم» بدات.

وتی بههیزی پؤلیس وگومرکهوه (۳۴) تنفهنگ و (۷) سندوّق فیشه ک هـهبوو ثهوهیان داینیّ. بهم جوّره خورمالّ ـ یش گیرا.

له شکری شیخ له و ناو ددا به همه و و جوّره نه گه ران که توّله ی ده وره کانی رابر دو و وربگر به رابر دو و و دربگر نه و در نگه به گر ته پیش که بیش به باره و به زمانی لووس عه شایر و کور ده کان له [شیخ مه صوود] هه آخرینی. زانی به شه ری توّپ و ته یاره هیچی بوّ ناکری که واته با په لاماری ثه م جوّره فروفیلانه بداا. له راستی دا له ثه نجامدا گرتنی ثهم ریگه یه بو و به هوّی سه رکه و تنی و له ناوبر دنی [شیخ مه صوود]..

[شیخ مه حموود] له گه پانی شاخه کانا فیکری هانه سهر اله وه که بچیت له ده و روبه ری که کرکو وک کاره ساتیک بنیمه و به لکوو به هوّی نانه وهی اله م کاره ساتیک بنیمه و هیزه کانی حوکوومه ت له یه ک داب_یی، له مه وه اله توانی ه که رکووک، بگری، که رکووکی گرت هیزی حکوومه تی و لا ته کانی اله م لای ه که رکووک، له به را اله و مینی بشتیران اله مینینه و هیزی شنیکی المان اله مین.

لهسهر ثهم نیازه له تاخر و ثـوّخری شـوباتی (۱۹۳۱)دا رووبـهولاّتی کـهرکووک بهری کهوت تأکهیشته مالوباریکه. ییخهبهر لهوه که همندی له عهشایره کورده کانی ثهو دهوره له گَملّ حوکوومه تا ریّک کهوتوون بوّ لهناوبردنی (شیّخ مهحموود) ا ثهو هـهنده عهشایرانه که ثهم هیوای ههروزوری لهو ولاّتهدا بهوان بوو!..

ههر ثهوهنده ثهزانتي دهورهی ثه گیړێ؛ دهورهی ثه گیړێ به فهوجێک عـهسکهری چهکدار به ههموو جوّره توّپ و جبهخانه پهک، به حهوسهد پوّلیس، به هیّزی فروّکه له سهرهوه، به هیّزی تهو ههنده عهشایره خالتانهی تهو ناوها. تهمیش تهنها پهنجا سواری له گفریم له گفریم له گفته که دریم به گفته به گفته به گفته به گفته به گفته به گفته بوون به (۲۷) سواره وه. حهمهمین به گفته شهری ثاوباریکی کردووه به روّمانیّکی شعری زوّر جوان. ته بی تهوهش بزانری که حهشره تی جاف تا فاخر ههناسه له گهلّ هشیخ مهحموده برون.

کارهسات و شه پی و تاو باریک وی شیخ مه حموو د یه کیکه له کاره ساته هه ره زله کانی ژیانه بانو فراو انه که ی [شیخ مه حموو د یه میخه له کاره ساته هه و به نیز یکی و اکه م به رانبه ر به هیز یکی و از قرر زه به نده به هم مو و چه کیکه وه له حالیکا که شمان بی تاگا له هم مووشتیک و حدر یکی حه سانه و می نان خواردن بوون کو تو و پر بارانی گولله دهستی کرد به بارین ا چه ند سه عاتیک شه پر در بروی کیشا، هیچ دلیک شه وه می نه شه خوینده وه که شیخ مه حموو د له و شابلا قه دانه دا رزگاریان شه بی که چی به پیچه و رانهی ثه وه به جوریکی زور له هیزی حوکوومه نیش زیانخستنیکی زور له هیزی حوکوومه نیش نو ناوه دا به په رتو بالاوی و سه روگویلاک شک او مانه وه ته نهاک اره ساتی و شاو باریک و خوی داستانیکی سه روگویلاک شک ای مانه وه ته نهاک اره ساتی و شاو باریک و خوی داستانیکی سه روگویلاک شک ی داد جیگه ی نایته وه وه

[شَبِّخ مەحموود]گەراپەو، بۆ ولأنه شاخاوپەكانى سولەيمانى بەلأم لەدلا زۆر دلگرانه لەو،كە سالەھاى سالە بۆ سەربەخۆيى كورد و بۆ رزگاربوونى كورد لە دىلى، ئەم ھەمووكۆششەى كردوو،كەچى ئىستە وا بەو جۆرە ھەندى لەكوردەكان ئفەنگ ئەنىن بەروربەر، و بەر جۆرە تۆلەى خەباتى چەند سالەي ئەدەنەرەا.

ته مه کارتکی زوّری کرده سهر نه فسیه تی (شیخ مه حموود)، فیکری ثهوه ی کرده وه که تا نیّسته ثه و بؤ سهر فرازی کورد تفه نگی ثه نا به دوژمنی کورده وه، نیّسته ئیش وای لیّ هات که تفه نگ به کورده و بنیّ!. که واته لهم [تأریخ]ه بـه دواوه پیّویست نـهما بـهو

جەنگەكە ئەم چەند سالەكردوريەتى.ا.

هیّنای له [۱۳ مارسی ۱۹۳۱]دا خوّی ته سلیم کرد به حوکوومهت و به دوور خراوه یی هیّنای له [۱۹۳۵ مارسی ۱۹۳۱ و اماوه به ک بو [هانه] و له (۱۹۳۳)دا هیّنزایه به خدا و لهوی خانه شاری کرا. له ولاشه و مولّکه کانی سه رله نوی زهوت کرانه و ه. به جوّره به دهست به سه ری و خانه شاری له به غدا مایه وه تا له مسارسی (۱۹۴۱)دا هه رای وره شیدعالی و له به غدا دوستی پی کرد. ههایی به باش زانسی هم ر له عمینی شه و مانگه دا به ییّده نگ له به غدا روو به ولاّتی [یاقوبه] چووه ده ره وه، له ولاوه له لایه ن و هنیرا و له و عریز محمود ـ که له دوّسته دلسوّزه کانی بوون ـ ولاّغی بو هیّنرا و له ریّکهی پستری و و عزیز محمود ـ که له دوّسته دلسوّزه کانی بوون ـ ولاّغی بو هیّنرا و له

له و پندا دیسانه وه که و ته و مه و به و باوه په که و لأنی کور ده و اری شه ین شازاد بسی و سه ربه خوبی و و در بگری. له سه و شه م نیازه و بر شهم مه به سته پداریکه لی، بروه وه به شوینی کو نگره و کوانوی سیاسه تن کورده کان له ده وری کوبرونه وه. شهم ناوو شاوازه یه گهیشته وه به خدا. و وزاره ت، و وزاره تی و جمیل صدفعی، بدو و، به م باسه زور گرژبو و تمانانه تمانانه ته فدرمووی: همه در به خوبی کوردستان له قامووسا نه ماوه، شهم قسه به بدو وه به شهدا به که داد.

پاشان رئیسی ئەركانی جیش «ئەمین حمری» نارد بۆ ئەوە قسەلە گەڵ [شێخ مەحموود] بكار لەر فیكرانه بازگەشتى بگاتەوه، چوونى ئەمین حمری هیچ كەلكۆكى نه گرت. پاش ئەو موتەسەرفى سولەيمانى «شێخ مستەقاى قەرەداخى» چوو بۆلاى، دىسان كەلكى نه گرت و ھەر لەسەر فیكرى خۆى زیاتر قایم بوو.

نهمجا حوکوومهت هیّزه لیّشاوه کهی خوّی ناردو له [۱۴۰ی تـهمووزی ۱۹۳۱]دا حوکمی عورفیشی له ولاّتی «سولهیمانی» بلاّو کردهوه بوّ ثهوه که ثیتر کهسی تر نهداته پالّ شیّخ مهحموود. بهلاّم [شیّخ مهحموود] ههر وازی له فیکری خوّی نه هیّنا، حوکوومه تی و هخت بۆی دەرکەرتبور ئەمجارە ئەگەر شىغ مەحمورد ھەستىپتەرە كاروباری سیاسی عالممی وای پیشانئەداكە سەر ئەكەوئ، لەگەل ئەرەش كــە ھــىـۆی نــاردبور اعـــلانی عرفیشی بلاوكردبورەرە ھەر بۆ رىځكەرتن يې لىن نەئەبږی.

له ثهنجامدا [شیخ مه حموود]که فیکری دەوره کانی پیشووی و دەوری بداریکه لی به ثهنجامدا [شیخ مه حموود]که فیکری دوره کانی پیشووی و دەوری بیتره ثهمه ش پیچه وانه ی مههسته کهی ثهوه. بهم بوّنه وه وازی له فیکره کهی هیّناو له شهوه آیی شابی (۱۹۴۱)دا بریاری رئی که و تن و واز هیّنانی دەربری و بوّ متمانه شیّخ له تیف ی کوریشی نارده به خدا. حوکوومه ت ثهم واز هیّنانه ی شیّخ مه حموودی به جه ژن و به سه رکه و تنیّکی زوّر گهوره زانی.

[شیخ مهحموود] بهم جوّره به گوشه گیری و به فریّدانسی سیاسهت پهدره کمانی رززگاری هه لخه گیرایهوه؛ ته و [شیخ مهحموود]ه به جهرگه نهترسه که له روّره کانی دیلی زممانی پیشویدا به دیلیه تی تهبریّته بهردهمی [مهلک فیصلی یه کهم] له به خدا. پی تهلیّن: همحموود!. تهم زوله و ستهمه چی بووکه توّ له رووی منا دهست کرد به شوّرشگیران و به تاژاوه نانهوه؟، تهویش پی تهلیّ:

وفیصل!. هدندی کهس کافر تهباته مالّی که حبه و خوینی موسولّمانان لهویّدا نه پیژی و مالّی خو انده که به که در این و خومدا و له و الله خومدا و له ولاّتی خوّمدا داوای حدقی خوراوی خوّم بکهم نهمه به زولّم شهزانسیّا. ده، تمث له جاره ت گهر دوونا!..ه.

جا ئهم «شیخ مه حمووده» نه ترسهی ژیان پر له چهوسانه وه به بهوگؤشه گیریه مایه وه تا له سائی (۱۹۵۹) دا به نه شوشی هاته به خلاا و له خهسته شانهی ۵ سمه پلاه زیه له شسه وی ۱۹/۱۰/۱۵۲۹ داکؤچی دوایی کرد و دنیای پرمهینه ت و ده ردی سه ری به جنی هیشت و به داخی سه ربه شویی کورده و «سوری نایه وه و ته رمه کهی برایه وه یو «سوله یعانی». له شهوی ۱۹ / ۱۹ ۱۹ ۱۹ ۳ ۱۹ ۳ شیخ مه حموود کوچی دوایی کرد، نیستگهی بی ته ای
هیراتی له به یانیا نهم ما ته مه می بلاو کرده وه عالمه له کورد و له عهره ب، له گهوره و له
بچووک به یانی زوو له خه سته خانه ی [حه یده ریه] کوبوونه وه. له سه عات «نو و نیوی»
ته واو ته رمه کهی رووبه رووی شاری سوله یمانی له به غدا هه آگیرا، هه تا چاوکاری نه کرد
تا «به غداد المجدید» له لایهن پیاوانی به غداوه به ری کرا، نه وان گه را نموه و چه ند
تو توموی یو دروبه رووی سوله یمانی بووه وه . ـ نووسه ری نهم کتیه ش یه کیک بووله و
که سانه که له گه ل ته رمه که دا رویشت _

بهره بفره پنشوازی که رله و لأتی کورده واریه وه ته گهیشتن به ته رم، لهم ریگ یه دا له هم رلایه ک له پیش گهیشتنی ته رمه که دا ته هلی ثه و و لآته ثه هاتنه سه ر ریگه که و ماته می خویانیان بو نه مانی پیشه وایه کی کورد ده رثه پری. له ، توزخورما تو ه قائمقام ، برهان جاف، و اجباتیکی ثینسانی و قه و می به رانبه ربه پیشوازی کردنی ثه رم و عالم به جی هینا، له که رکووک ته هلی ناوشار ثه م لاو ثه و لای شهقامه کانیان گرت و به چاوی پر له گریانه و سه ری کرنوشیان بو ته رمی پیشه وای کورد دانه واند. مو ته سه رفی که رکووک نا هوده مه نجری ته در کی و که در کووک نا

سه عات حه و تی پاش نیوه رِوِّ لهناو نزیکه ی (۰ ۰ ه) ئؤتؤ مۆبیلی پیشوازی که را ته رسی آشیخ مه حمووده ی پیشه واگه یشته سوله یمانی، به لاّم چه سوله یمانیه ک؛ ثه و سوله یمانیه که ژن و پیاو و گهوره و بچووکی به شین و شه پزرِ و گریان جاده کانیان گرتوه و جاوه رِی ثهو پیشهوایه یان ثه کهن که زیاتر له حهفتا سالٌ بؤ کورد له جنگایه. ثهو سوله یمانیه که له ههموو و لأنه کانی ههولیّر و رواندز و کوّیه و رانیه و ههلّهبجه و پیّنجویّنهوه دابــاریون بهـــهر تهرمی شیّخی جه نگاوه ریاندا.

موتهسه رفی سوله یمانی و همر طی، بوو له به خدابور، وه کیلی موته سه رفی و فسوزی سالب، بسور، فسوزی و به مره مسالی شیخان و پیار ماقور قی سوله یمانی و همه مرو کاربه ده ستانی دائره کان له مزگه و ثی گهوره کوبوونه ته وه چاوه ری گهیشتنی ته رم ثه که ن. دنیا تاریک بوره و ده رزی هم آخه ی له به ر حاله م ناکه و پته زهوی. و شیخ له تیف یک کوری و شیخ مه حدود و له و ده و رود دا حه پس کرابو و له به ندی خانه بود.

ورفیق حلمی، و «دوکتور ثیبراهیم حامی، م له گه ل بوون که ته وانیش له گه ل تمرمه که دا ثه سوور اینه وه چونکه له به ر زوری تمرمه که دا ثه سوور اینه وه ، چونکه له به ر زوری مهردم ته رمه که مان لی ون بووبوو، له ههرکه سمان ثه پرسی ثه یوت نازانین، چووین بو مزگه و تی گه وره نه بوو، بو مالی وبابه عملی و نه بوو. گه راینه وه بو بهر ده رکسی سه را. له و کاته دا ته قه ی شیلیکی تفدنگ له لای به ندیخانه که وه په یدا بوو، تو مه س ثه مه تمرمه که براوه بو ثه وی که شیخ له تیغی کوری چاوی پی بکه وی، له به ر خملک زوریش که سی شوینه کانی تر به مه نازانن، خزمان و پیاوانی تر له مزگه و تی گه وره چاوه ری ثه وه ن که وه م

شیلیکی تفه نگ هه تا ۱۵ همات زیادی نه کرد، ته قه له هه موو لایه که وه په یدا بوو، شار نیکچوو، نیمه هدر یه که چووین بو شوینی خومان، من چوومه مالی وفایق هوشیاره. له و کاته دا که من و هاو پیکانم هه رکه چووینه شوینی خومان دیسان له بهر ده رکی سه را و سه را دا بور به هه راه پولیس چووبوونه ژووری سه راکه و له ویوه ده سیان کر دبوو به ته قه له خه لکه که. له و لاشه ره که ته قه په یدا نه ین وه کیلی مو ته سه یاف و دانیشتوانی مزگه و تی گه ره ناگاداری نه م نیشه نابن، وه کیل هانمه ستن نه چی به شوین ته قه وه، نه چی بو سه را ریگه نیه بچیته ژووره وه هدرچه نده هاوار ته کا من وه کیلی مو ته سه پفر پیس ده رگای لی ناکاته وه، ناچار له پشته وه به هنری چوو ته سه رشانی یه ک دووکه س له خه لکی شاره که ته چیته ناو وسه راه و تفه نگ له [پۆلیس] وه ر ته گریته وه، له سه ر ثهمه توور و ثه بی که ثابا کی ته مری داوه به یولیس بو ته قه کردن ۱۴.

لهو یوه ته چی بو به رده رکی حه پسخانه و خوّی نیکالاوی خه لکه که که او تووشی
تمرمه که ته یخ به به هم و جوّره زمانیک بیّت ته رم ثه گیریته وه رو و به روی م رگه و تی گه و ره
ته مان لیّره دا وا، له و لاوه له و وه خته دا که من چووم بوّ مالّی فابق مو دیری حه پسخانه
خه ریکی ته له فوّن کردن بو و له گهل فایق و هاو ارو دا دی ته و می بو و که ثیسته ثه و عاله مه
حه پسخانه ته شکیتن و منیش هیچ هیزیکم له لانیه و چاریک بکه ن، مو دیری حه پسخانه
له مه زوّر ترسابو و ، له راستیشدا چه ند پولیسیکی که م نه یی هیچی تری لانه بو و ، ثه و
ته قانه ش که له و ده و ره هه بو و هی تولیس کانی سه رابو و .

ک شده له تدادفتن برو ده و فوزی تدادفتن کرد بو شده به به لکور بهن به همرو الایه که ده به لکور بهن به همرو الایه که ده به بین بن و ته ام قیامه ت و هدرایه دا که س خه تی تیمه ناخوینیته و ه اموا فلآن ها تو و به لکو و ثه و ثیشبک بکا، له بیستنی چوونه که ی من و ه کو بایت گهشکه یه ک گرتنی. فایق به په اه تداه فؤنی دانا و هات بو لای من و تی فلاتی روز ژیکه و هدر ثه مرز که یفته بزانم چی ثه که ی اگرت و المال قیامه تداکی چی پی ثه کری ا و تی که یفته. ناچار پیاویکم له گه ل خوم هه لگرت و المال در چووم، ناشزانم بو کوئی ثه چم چونکه نازانم ته رمه که له کوئی یه به بی فیکر رووم کرده و مزگه و تی گه کوئی به به به فیکر رووم کرده و مزگه و تی که که یشتمه به رمالی در و شول یه و شول یه در خور و و به شین و و در شور به شین و گولله ی به رکه و تبوو و مو به شین و گولله ی به رکه و تبوو و مو به شین و شه پورا.

قسه یان ها ته سهر ثه وه که جار بده ن به ناو خه لکه که دا ثهم [جه نازه] یه به بانی ثه نیژرئ و همر که بچینه و مالی خوی. به مه توزی خه لکه که سووک بو وه وه ، پاشان و تم هم دوو قایی حه و شده که داخه ن. له گهل ثه مانه شدا هم زاتی ثه وه نه بو و که جه نازه که بو شوردن له ژوووری مه رفه ده که به پیترینه وه ده ره وه به سه تل شاو شه برایه ژوووری [مه و خوره شوردیان. پاشان نویزی له سه رکراو نیژرا. تا ثه مانه کرا سه عات بو و به به یوزه مه نه واوی ثیتر بالاوه ی لی کرد.

له هدرای ثهو شهوه دا (۲)که سکوژرا؛ ژنه کهی ره شوّل و فه قیه ک. بریندار،که برایه خهسته خانه (۱۳)که س بووکه ثهمانه هیچ هزشیان نهبوو. به لاّم ثهو شهوه به جوّریّکی تیکرایی که له پاشان من وهرم گرت بریندار گهیشتبووه (۴۰)که سیّک. له زمانی شهو که سانه وه که نه رمه که یان شوّر دبوو و تیان لهو وه خته داکه برابوو بوّ به رده رکی سهرا گولله یه کیش بهرشانی تهرمه که کهوتبوو، ثهوهنده همبوو لهو وهخمته دا نــه یانثمو بست بلاوی بکهنموه.

ثهمه ليرودا وا. لهولاوه وعمر على موتهسه رلمي ولأت كه له بهغدابوو، وورثه گري ثهوا جهنازهی [شیخ مه حموود] برایهو بو سوله بمانی، سهر له ثیواره له به غدا بهري ته که وي و به يهله ته پهوي خزي بگهينيته وه سوله پماني. له ريگه ته پرسي، که پيناله لين تهم كارهساته په ثه لين تهقه يان لين بكهن و لييان بكوژن هيچ دهست مه يارېزن!. ب یانی زوو گیه پشته وه سوله یعانی له پیش همموو شنیکا شمری ده رکرد بر دەرنەچوونى شەوئ لە ناوشار؛ لە سەھات شەشى ئۆۋارەۋە تا شەشى بەيانى، يۆلپىسى بە چه ک و دهبایه و تؤپ و تفه نگه وه خسته سه رجاده کان. مه نعی کر دکه که س ناوی [شیخ مه حموود] نه یه به سهر زمانیا، خه تیبه کانی مزگه و تی گه و ره و خانه قای مهولانای بانگ کرد که نه کهن باسی شیخ مه حموود بکهن، به پاننامه یه کی ده رکر د و بالاوی کر ده وه که: ههمرو کهس الهمري و پيوست نيه بـو (شيخ مـهحموود) الهومنده بـه تـهنگهوه بـن، روْژنامهی وژین، که لهو روْژودا خهبهری مردنی [شیخ مهحموود]ی بلاّو کردبووهو. نەيھىشت بلاو بېيتەوە، دەستەي رۆژنامەي خستەژىر بىرسيارەو، كە بىزچ شىتى وايسان نووسیوه؟. روّژنامه که تا، لای عهسر تهوقیف کراو پاشان به ههر زمانیّک بوو بهره لاکرا. ئەمجاكەرتە خەڭكگرتن لەناو شار، لەپەركارەساتى ناشتنى تەرمى شيّخ مەحموود (۵۲) كەسى لە سولەيمانى گرت، كەوتە سەر ئەوەكە ئەوانەش لەگەڭ ئىەم تىەرمە لە

پرسه له مزگهونی گهوره دانرا، پرسه کهش ههر تهومبوو بهیانی دائشهنرا تــا ســه عات پیّنجی ئیّواره و پاشان لهبهر ثهوه ماوه ی گهران نهبوو ههنّیه گیرا. تا سیّ روّز پرسه ههبوو خهنگی تر له ولاّتانهوه ته هاتن، پاش سیّ روّژه پرسه دوایی هات، ئهوانهی کــه لهم لاو لهولاوه هاتبوون گهرانهوه بــرّ شــویّنی خــرّیان. مـن و هحــاجی نــووری کــهریماغاهش

به غداوه هاتوون ثهوانهش بگري، به لأم يؤي نه كرا.

گەرئىنەرە بۆ بەغدا.

ثهمه کارهساتی مردنه کهی [شیخ مه حموود] بوو له سوله بمانی و ثه مه بوو پیاوه تی حوکو ومه تی وه خت و [عمرخه لی] مو ته سه پونی سوله بمانی! له گه ن شهوه دا شه گه و حوکو ومه ت [شیخ مه حموود]ی پیشه وای کور دستانی به ثه فسه ریخی بچووک بزانیا به و چه ند سه رباز یکی هماته می ه له بناری شاره کهی سوله بمانیه وهم به ناوی ریز لی گرتن و هم به ناوی تاسایشه وه بخستایه ته کی ثه و کاره ساتانه هیچی رووی نه ثه دا، به لأم حوکر ومه ته بووکه (۳۵) سال جه زره به ی [شیخ مه حموود]ی ثه دا بز ثه و ی پیاوه کانی خوی له سه رکورسی بن، ثبسته چون ثبشی و اثه کاکه [شیخ محموود]

ثهوهنده ههیه زور لومهشیان ناچیتهسهر، چونکه ثهوان ههموو ثامانجیکیان کیسه پر کردنی خویان و رازی کردنی ثاغاکانیان بوو. یه کی ثهمه ثامانجی بی ثیتر چون به تهنگ دلنهوایی و ثهمن و ثاسایشی میللهت و ولاتهوه ثهینی؟!.

نه مه فانوونیکی ته پیسیه نه گهر سه رو کی حوکم و کاربه ده ستانی حوکم بیرو باوه پیان باش بیت و ثاره زووی ره زامه ندی و ثاسایشی میللهت بکه ن، ثه و هشه هب و میلله ته له ماوه یه کی که مدا ته گه یه نه چله پو پهی به رزی و کامه رانی، خو ته گهر ثه و کاربه ده ستانه هه مو و کو ششینگیان بو ره نگاو ره نگ کردنی کوشکه عاجیه کانی خویان بو و بو شهره گوییان نه یی به گوییان نه یی نه تاهوناله ی میلله ت، ثه وه روزه ره شینگه که تووشی همر دوولایان نه بی بی تووشی ثه و جه ور دامه زراز و بوشی ثه وان ته بی خونکه کوشکی عاجی که له سه ربنا فهی زولم و جه ور دامه زراز و به رووخی، تووشی میلله تیش ثه یی چونکه به ده سته وانه وه ماوه یه ک گیر ثه خون، به لام ده وری هه ر دوولاشیان زوو دوایس دی، هیی شه وان به رووخاندن!. هیی شه مان به دراگار بوون!..

شۇرشى بەرزان مەرزان مەرزان

شۆرشى بەرزان

وبهرزان، که همندیک به «بارزان، نیاوی شهبه به گوندیکه له قهزای «زیبار» که که و تو ته شیمانی روز هملانی مورسله و م شیخه کانی مهرران سیسه ت شهدرینه پسال شهو گونده.

سهرچاوه ی ثهم شیخانه له (شیخ تباج الدین]دوه هاتووه که ثهم شیخه یه کیک بمووه له خه لمینه کمانی تهمه و لانا خالد، و له و گونده دا از شادی کر دووه و پاشان بهره به ره خه لکی تر هاتوونه ته کوره که یه وه. ثهم شیخ

فاردمانی بهرران [مهلا مستهفا]

تاج الدینه ییجگه له ته ریقه ته کهی پیاو یکی عالم و زاناش بووه. یاش حنوی ته ریقه ت انتج الدینه ییجگه له مدرقیه می کوری و پاش شهو بو شیخ محمد ی کوری شیخ عبدالسلام. پاش ثهو شیخ عبدالسلامی دووههم، شیخ أحمد، شیخ محمد صدیق، مهلا مصطفی، شیخ محمد که ثهم شیخ محمده یان به «بابؤ. ناو بانگی ده رکردووه ـ

هدرچدنده شیخ محمدی یه کهم ثهم هدموو کورانـهای همهروه بـهالأم دهسـنووری سـهارلاکی شیخایهتی و ارشاد هدر به دهست.شیخ أحمد،«وه بووه.

همر له سهره تاوه بهره بهره به هنی شیخنایه تی و تـهریفه تهوه هـهموو نـاوچهکـانی

«میرگهسوور و مزوری بالا. و زوّرتر له «زیبار» بوون به مرید و تؤبهکاریان تا له ثاخرا

وای لینهات به ههموو خهلکی ثهو ناوه ثهوترا: «بهرزان» و «بهرزانی» وه بـا عـهشایری

بهرزان. بیّجگه له شیّخهکان به مسکینهکانیش ههر ثهوترا «بهرزانی». ثهمه یه کنیک بوو له

تافه رهوشته نایابهکانی شیّخانی بهرزانکه لهقه یی خوّیان دابوو به مسکیّنهکانیش.

[بهرزان] وای لی هات له ناقه گوندیکه وه بوو به نزیکهی (۲۰۰)گوند و (۲۵) ههرار

که سبّک. و لاّته که زوّر کویّستان و شاخ و داخه، له شیماله و پالّ شهدا به خماکسی [نورکیا]وه، که مه کتّک له روّژهه لاّتهه و پالّ ثهدا به هیرانه و ، باقی روّژهـ ه لاّته کـهی ناوچه کانی وبرادوّست و و رواندزه. له جنو و به و ، ماکری، پالّی پیّوه داوه، له روّژ ثاوا به و ، مامیّدی و دهوّک ، گرتو و یانه ته باوه ش.

چاندنی گهنم و جوّی کهمه، میوهی زوّره، هاتروچوویان له گهل مصووسلّهدایه.
بهرزانبه کان زوّر شهرکهرو ثازان، به هعموو مهعنایه ک ژیّر دهستهن بوّ شیّخه کانی خوّیان،
قسه شکاندنی ثهوان به لای بهرزانیه وه نابیّ، بهرزانی دروّ نازانن، زوّر پابهندی دیانه تن،
همموو شافعی صهزههبن. له بهرزانده ههر کهسه جبووت و بهراوی خوّی ههیه،
شیّخه کانیش لهم لایهنهوه ههر به ثهندازهی مسکیّنه کانیان ههیه. شیّوهی قسه کردنیان
شیّوهی کوردی بوّ تانه. موسیقای قسه کردنیان ثاوازه یه کی ههیه. له میرّه ناوی بهرزان و
بهرزانی کهوتوّ ته سهر کورسیه کانی سیاسه ته وه کهوانه با توّزی بچینه وه بوّ دواوه:

* * *

له پیش نمهم تاوردانهو ددا نمهی نموه بزانری که ناوی [بهرزان] له، وشهی «بهرزه و ه هاتووه، لهبمر نموه نمو گونده ری کهوتنی دروستکردنه کهی له شویّنیکی بهرز و بلّنده و « بووه پیّیان وتووه [بهززان].

هدندی کهس اله آین وبارزان و وه بارزان اله به نهوه صدر و پارسان و اله آین و اته [هابدان] ر [زاهدان] المسدر اله و اعتباره که اله م شیخانه زاهد و خوا ناس بوون. اله مه جاری بیجگه له وه که اله مه نه اله بوا بارسان بوابه ، به آلکوو اله بوا و پارسایان و بوابه و اله و بس بارزانیان بوابه ، و اته مفردی و شه که بارزانیان بوابه ، شدو وه خته و جهمه و کهی اله بور به وبارزانیان یان و و یا وبارزانیان کان اله مه شدن دیاره شتیکی هدآه یه دیسان اله وانه له سدر اله و اعتباره و اله آین که گریا الهمه له خواناسی شیخه کانه و ها تووه ، له گه آن اله و ددا ناوه که هه یه له پیش اله و ددا که اله و شیخانه دوست بده ن به شیخیه ته وه ، واته له گه آنی پیش زو سانی مؤرشی بەرزان 1٤٧

[شبّخ تاجالدین]دوه ثهوگوندی [بهرزان]ه هه یه و ناری [بهرزان] بووه.

نه مه ش پیچه وانه ی نه وه نبه که «به رزان» نیسته عه شره نه و چوّن نه بی ناوی گوندین؟!. پیچه وانه ی نه وه نبه ، چونکه هه موو هه شره تیک تاوه که ی سه ره تا ناوی با بیره گهوره یه کی وه یا ناوی نه و شوینه بو وه که لی دانیشتوون، نه مانیش [به رزان] سه ره تا ناوی نه و گونده بو وه و به در پژوایی زممان بالآویو و نه ته وه ی ناوی لی ها تو وه بو وه به ناو بیق عه شره ت و و لآنه کانی شیروان، هه رکی، به روّژی و مزوری و همو و ثه و ولآنه.

* * *

گەرانەۋە بۇ سەرباسەكە:

له کانټکداکه وشیخ تاجالدین، خهریکی شیخیه تی بوو لهبهر ثهوه که ثهو له ثاخر و پرخری ژیانیا دهستی دابوو به دامه زراندنی بنه مالهی شیخیه تیهوه کو پری مریدان ثهوه نده پهرهی نه سهندبوو. که ثهو کرچی کرد شیخایه تی ها ته سهر وشیخ عبدالسلامی به کهم، ثه لهبه به بناغه دانانی باوکی و زیاد مانه وهی خوی ناویکی زلی ده رکرد و مرید و سرفیه کی زوری بو پهیدا کرد، ثهم جوره ده سه لانه بو ثاغه کانی تری ثهو ده وره ده ستی نه ثه دا وه کوو ره وشتی هه موو شیخه دی نه کانی زیبار و ورده ثاغه کانی تری ثه و ده وره ده ستی نه ثه دا وه کوو ره وشتی هه موو شیخه نی به دزانه تا زه مانی شیخ محمدی کوری شیخ عبدالسلامی گه وره شه در در پژه ی شیخانی به رزانه تا زه مانی شیخ محمدی کوری شیخ عبدالسلامی گه وره شه در در پژه ی

له دەورەى [شیخ عبدالسلام] و دەورەى ناكۆكىدا ئاغەكانى زیبارى ھەرجارە خۆیان له كاربەدەستەكانى زەمانى عوسمانى نزیك ئەخستەرە بۆ ئەرە سەركەرن، بىه ھەموو جۆر زمانیان له بارەى نالەبارى ،شیخه، كانا ئەگیرا.كاربەدەستانى دەوریش سەرى تەلیان ئەگدیاندەرە به ئەستەمۆل و [بابى عالى]، ئەیانوت ئەم شیخانه یاخى بوون!. له راستیشا رانەبور بەلكور ھەر ئەوەندە بوو ساردیەك له بەینى بابى عالى و شیخانا يەبدا بوربور. نیش که در پُژه کنیشا ناچار وشیخ عبدالسلام، به ناشکرا داوای همندی شنی له وبایی عالمی، کرد. یه کیک له و داواکر دنانه لابر دنی همندی له وکار به دهستانه بو ون که بو و بو ون به مایه ی فیتنه له به ینی ثه و و وبایی عالمی، دا. دیسان همندی کاروبار ریک خستنیش له ولایی کورده واری ثه و شوینه دا وه کوو لا بر دنی هه ژاری و چاک کردنی ثابو وری ولات و کردنه وه ی تابخانه و خویندن به کوردی تیایاندا.

حوکوومه نی ثه سته مؤلّ که چاوی به م قسانه که وت ثهوه نده ی تر شیّت بو و ا و نی ثه م جوّره داواکردنانه هی شیّخیکی ته ریّقه ت نیه، به لکوو شهمه تیّوه ژهندنیکه له لایه ن کوّمه له کوردیه کانه وه که ثه بانه وی حوکوومه تیکی لامه رکه زی بو کورد دروستبکه ن!. بیّجگه له مه ش دیسان خه لمّک و خوا و ایان له [بایی عالی]گه یاند بو و که ثه مانه له ژیّره وه له گه ل روسا قسه یان هه یه بوّدروستکردنی حوکوومه تیکی کوردی بوّیان!.

هدمو ثدم شتانه بوون به هؤی ثهوه که حوّکرومه تبی ثهستهموّل به هدموو جوّر خهشم و قین له «بهرزان» و بهرزانیه کان هملّبگریّ و خهریکی ثهوه ین که له ناویان بهریّ.

ثه مه و دیسان له به ربه ره کانیه کانی ه حزبی اتحاد و ته ره قی، و ه حزبی حربة و تتلاف، له ثه سنه موّل هوّیه کی تر په پدا بووبوو بوّ ناکوّکی به پنی [شیّخ عبدالسلام]ی به رزان و حوکو و مه تی ثه سنه موّل: ـ

وحزبی اتحاد و ته ره قی، شیخ عبدالسلام - یان به وه داته ناکه ثاو له و ان لیّل ثه کا و سه ر به به ره ی و حریة و ثقتلاف، د. که حزبی ثقتلاف ها ته سه رحوکم، به هرّی ، ناظم پاشاه ی والی به غداوه صه فوانیّکی گشتی برّ ثه و و برّ هه مو و به رزانیه کان له ثه سته موّل ده رچو و، سه رباری ثه مه ش هه ر [ناظم پاشا] داوای ثافه رینیّکی له وسایی صالی و کرد بر و «شیّخ عبدالسلام.

له پاش ثهم ماوه یه زوّری پی نهچوو دیسان بهرهی (انحاد و تهرمقی) هاتنهوه سهر حوکم، (ناظم پاشا)ی والی بهغدا که پاشا بوو به وهزیری جهنگ له تهستمموّل ـ به وُرشی به رؤان ۱٤۹

دهسیاری بهرهی إتحاد و تهره قی کوژرا. ثهم حزبه دیسان دهستیان دایسهوه بـه تـوند و تیژیهوه. «سلیمان نظیف»ی کوژی سعید به گی دیاربه کریبان کرد به والی [مووسلْ].

جاری پیشوو که [حزبی اتحاد و تهره قی] له باوابوون به سه روّ کی و محمود شوکت پاشا و و و زاره تی پیشوو که [حزبی اتحاد و تهره قی] له باوابوون به سه روّ کی و محمود شوکت پاشا و و و و و و و و و و و و و تاره که یان که و ت. حزب کوشتنی مه حمود هموکه تیان خسته نه ستوی و صفوت به گئی قایمقامی هه سکه ری که نه ندامیکی به کار و گهوره بوو له [حزبی حریة و تشلاف] دا که سه ر له نوی به ره ی اتحاد و تهره قی ها تنه و سه رحوکم و صفوت به گئی له به ر ثه وه که له و سه رده مه دا له و مووسل و بوو هم لات و خوی ختی خسته لای و شیخ عبدالسلام و.

که وسلیمان نظیف، له لایهن اتحادیه کانه وه کرا به [والی صووسلّ] همه و جزره ده سلیمان نظیف، له لایهن اتحادیه کانه وه کرا به [والی صووسلّ] همه و وه جزره ده سه لایکی درایه؛ کوشتن، برین، حه پس، همه و و شتیک. لیره دا ها ده دسته وه. له مجا به گ ای له [شیخ عبدالسلام] کرد، شیخیش سه فوه ت به گی نه دا به ده سته وه. له مجا وسلیمان نه زیفی و شخری کی نقل [بهرزان]ه وه، له پاش شه و و شوریکی زور [شیخ عبدالسلام] و لایی نیران. له وی بوو به میوانی [سید طه]ی سید صدیقی شیخ عبدالله ی نه هری له نزیکی و و رسین. پاش صاوه به ک و وستی دیده نیه ک له وسمایلاغای سمکوه بکا که ثه و سه رده مه سمایلاغا له سه و سنووری ثیران و تورکیا دا بوو دیده نی کرد و گه رایه وه بو «نه هریه». وه ثهم دیده نیه ی بود و مه به دیده نیه ی بود و دوور نیه هم و دیده نیه ی بینانی!

له گه رانه وه با هه ندی که س سه ری رئیان پی گرت که نه بی بجیّت بوّ لایان و گونده که ی مه وانیش پیروّزبکا. گوّیا ثهم داسته به لایه ن اسوّلی حه ولاّی خه نه کت ناویّکه و نیرابوون ـ که ثمم نه ولاّیه له رواله ندا خوّی به یه کیّ له دوّسته کانی شیّخ نه زانی ـ شیّخ گه لی بیانووی بوّنه چوون هینایه وه به لاّم پیاوه کانی وازیان نه هینا و وتیان: هکاک عه ولاّه

و تو و به تی ته گهر شیخ نه یه و ماله که م پیر قرز نه کا ماله که م ته سو و تینم ا.. گویا ثه م ه کاک عه و لا یه م عه و لا ه یه ش سه رو کی هوزیکی شکاک بو وه له خاکی تو رکیادا. شیخ ناچار شهین به رویشتن و دلیان ناشکینی.

که شیخ به ناوی بانگیشتن و میوانه وه نهرواو پاش دانیشتن، هه و لا پی نه آنی من توّم بوّ
نه وه هیّناو نه تیّره که بتگرم و بتدهم به حوکوومه تی تورک!. هم رچه نده شیخ لهم
رووه وه قسمی له گه ل کردو و بستی له و فیکره ی پهشیمانی کاته وه که لکی نهبوو. ناچار
سه ری کرنوش بوّ چاره نووس دا نه نه و نیتی بیاوه کانی شیخ و بستیان دهست بکه نه وه شیخ
نه یهیشت، له گه ل نه وه ش دو و پیاویان هم خوّیان نه گرث، چه ند که سیکیان کوشت و
یاشان نه وانیش هم را له و یداکو ژران.

شیخ گیرا و برا درایه دهست حوکوومهت، لهویدو بر دیانه بوان، لهوانه و بو ه دیاربه کره و له دیاربه کره وه بر مووسل [سلیمان نهزیف] به تاواتی خزی گهیشتا. له
پاش موحاکهمه یه کمی سهرزاره کمی گؤیا به ناوی ته وه وه که وه ختی خوی له شکری
شهشه می هوسمانی و پستوویه بچی بر جه نگی رووسیا شیخ سهری ری پی گر توون و
شهری له گفل کردوون حوکمی خنکاندنیان دابه سهر ته و و سی که سی تر له هاوریکانیا که
یه کیکیان محمداخای هیشتی، یان پی تهوت، سهرو کمی همشره تی وریکان و پیاریکی
پیربوو. یه کیکیان همهدیاخای مزوری، و دیسان ته ویش چوو بووه ساله وه، یه کیکیشیان
عملی کوری حمد ته میناخای مزوری، ناو بووکوریکی گذشجی شایان بوو.

له په کنی کانوونی په کهمی (۱۹۱۳) اهم چوار کهسه اهسهر داواکردنی حـه قیکی خوراری خوینان هینرانه بهر هستی داره و خنکینران. [شیخ هبدالسلام] له پیش ادوه دا بچیشه بهر ته نافه که دهستنویژویکی شورد، هه ندی قرآنی خویند و پاشان چووه پیشهوه و نی: هایم کوژرانه ی من بهم جوّره وه نه یی بو حوکوومه ت قازانج بیت اه الهمه ی وت و به ته که ی کرده ملی خویه و ه.

ئۆرشى بەرزان 101

[عهلی حمهدهمیناغا]که برایه بهر سن داره که وتی: وقورِ بهسهر حوکو و مهت، و هنهین له نه مانی تیمه [بهرزان] له ناو بچین. با حوکو و مهت بزانی که به رزان نامری. و هویش سهری کرا به په ته کهوه ...

هدروه ها له سهر ثهم باسه ثه آنی: له سهر ثه و داخوازیانه که کرابون سلیمان نه زیف شیخ بها الدینی بامه پنیخ، شیخ عبدالسلام و شیخ نوورمحمدی گهوره ـ بریفکانی ـ ثهمانه ی گرتو هینانیه مووسلّ. شیخ بها الدین هی نارده وه، وشیخ عبدالسلام هی خنکاند، وشیخ نوورمحمده ی خسته زیندانی خنکاندنه وه، له پاش پینج روّژ له به رنه خوشی بردیانه خهسته خانه و زوّری پسی نه چزو له ویدا مرد، له پاشان نه بهیشت که سوکاره که ی تهرمه که ی به رنه و هور له مووسلا نیزور.

ئەمە پەردەي يەكەمى دەورى شۆرشى ،بەرزان، بوو.

de ale ale

شه پی (۱۹۱۸ ما ۱۹۱۹) دوایی هات و شه پونگیزه کان ری که و تن، له [۵ی تشرینی دو و همه می ۱۹۱۸ ایدگلیز چووه مو و سلّه و که تهمه رووی دا به رزان و شیخه کانی [په رزان] پهلیان بلاو کر ده وه و دهستیان کیشا به سه و عشایه ره کانی ثه و ناوه دا، سیاسه تی ته و وه خته ی ثینگلیزیش ده نگ نه کر دن بوو. به م هزّیه وه ثه مان هه ر به هیّز تر ثه بوون، به تاییه تی و لاّتی همیّزگه سووره که عهشره تی هشیروان هی لیّ دا ثه نیشت بوو به پارچه یه کی ته و او له مبهرزان هی گی دا ثه نیشت بود به پارچه یه کی همواو له و به برزان و به ته و ای به خوّی له همه و و شهو و لا تا نه دا بلا و بکاته و ۱۰ ناوجه ی حوکوو مه تی خوّی له همه و و شهو و لا تا نه دا بلا و بکاته و ۱۰ ناوجه ی حوکوو که به ته و اوی قسمی خوّی له همه و و شه و و لا تا نه دا بلا و بکاته و ۱۰ ناوجه ی حوکمی گهیشته بناری و رواند زو.

تا ثمو سدردهمه لههدر لایه کهوه ثه گدر یه کیک بهره نگاریان ببوابه لایه نی شیخه تپه کهی ثهمان لایه نی عهشره تداریه که پانی به هیز ثه کرد و ثهو بهره نگاره ثیثر هیچی پی نه ثه کرا و سدری کرنزشی دائه نه واند. که که و تنه و لأنی رواندز و میراد قرسته هوه هشیخ ره شیدی اق لان و ختری له به ریانا را گرت و بوو به کو سپیکی زل له ریگه ی پیشکه و تنیانا. هشیخ ره شیده پیش خوی به شیخ افزانی و ناوچه یه کی به هیزی مریدین و مهنسو و بینی همهر و (۱۱) قو هیزه مه عنه و یه شیخه کانی [به رزان] داوایان ته کرد - وه کوو شیخیه تی یی - شیخ ره شیدیش خوی به خاره نی عهینی هیز ته زانی و حهینی قسمی به سه ر خه آنکا همهرو. دیداره شیر له شیر کارناکا!..

[شیخ روشید] کهزانی له گهل ثهم هه مو و شیخیه نیه شا ده ستی ثه و ده ستی شیخه کانی به زان هه ر ناشکینی پالی دا به حوکوومه نه وه و ته مجا هیریکی تری بو خوّی زیاد کرد. که شیخه کانی [به رزان] ثه مه یان زانی مشیخی قسه رواش له شیخه کانی به رزانا هه ر شیخ أحمدی برا گه و روی مه لامصطفی بو و حیلجاریان کرد و و لاّتی «شیخ روشید» بان به ته و اوی داگیر و شیخیان به جاری کز کرد.

که ئیش گهیشته ثهم شوینه حوکوومهت کهوته سهر شهوه که به تهواوی بهینه مهیدانهوه. ولاتی بهرزانیش ههمووی شاخ و داخ و ههلدیره، لهبهر ثهوه حوکوومهت ثهمهی یخ ناکری که راسته راست لهشکر بنیری.

ئەو سەردەمە «بزنانە» و ەر ئەگىرا، ولأتى بەرزان لە سالاً لەگۆترە ھەندى پارەي ئەدا بە

۱ - میرادوست، ناوچه یه کی فراوانه له ولانی درواندزه و پائیداوه به تئیران و تورکیاوه، له پشتهوه همووی شاخ و چیایه. مدرکهزه کهشی گوندی دسیده کمانه. له نباوچهی بـرادوّستـدا بـیّجگه له همشرهتی برادوّست خوّی عمشایده کانی دبیرهسنی، دواندوّک و خواکورک دیش دانمهنیش.

ناوچهی نفوزی شیخایه تی [شیخ روشید] وه کوو له ناو نهم حهشره تانه دا بلاوبووبووه ه گذشتبووه عهشره ته کانی «خه یلانی، همرکی و مامه سالمی دیش. قهمه له حیرا8. له نیران و تورکیاشا حهشره ته کانی ههرکی جهنشین، مامهش، زمرزا، گهردی، سیدای گز تبووهوه تا که چووه ولاتی جوکه میرگ.

تهکین دشیخ روشیده له سهردتای ژبانیا ری گرتبود، پساشان سه هسمهتی پسیرانس دشهریخهشته پسی گهیشتوده و بووه به (شیخی ارشاد). تهریقه ته کعشی (تهریقهی نهقشبندی) بووه.

حوکوومهت لهباتی ههموو بزنانه و مهرانهی ههموو و لأنه که. حوکوومهت و تسی مس ثهمهوی سهرژماری تهواو بز ثهم بزنانه به بکهم و به پی سهرژمار پارمندری، له بهر ثهمه ثه بی نوخته ی پؤلیس و دائره ی حوکوومهت له بهرزان دروست بگری . شیخ آحمد و تی ثهمه ر و شنیک بووه تا ثبسته نه بووه ، چ له دهوری [نورکیا]، چ له دهوری ئیسگلیرا ثهم و لأنه له بهرگرمیایی و کو بستایه کهی دانیشتوه کانی ههر سهجاوی کوچهرا به نی لهلایهن باج و بزنانهوه سه برکراون ، چهشنی ثهو کؤچهریانه ی ترکه له عبراقا هه ی ، چؤن

پهردوستکردنی بنکهی حوکوومه نی ناکا لهم ولانه دا. چیمان داوه ثه پیده ین و به هیچ جوزه له هیچ و محنیکدا نافهرمانی و سهر پنچی له ثیشی حوکوومه ت له ثیمه و ه و و و نادا.

حوکوومه نی ثهو دهوره وهزاره نی که می «توفین سویدی» بووه ثهم وهلأمه ی «شیخ أحمد،ی به لاوه باش نه بوو به باخی گهری دانا، نزیه شی وای دانا چونکه

شيخ أحمدي براكهوره

وه کوو برّمان ده رکهوت له بیانوو ثه گهرا. فهرمان دراکه لهشکر بچیته سهر ، سهرزان...
به لاّم لهو سهردهمانه دا ثیش کردن برّ جیّبه جیّ بوونی پهیمانی (۱۹۳۰) له کابه دا همبوو
له همموو عیراقا. ثهمه له لایه کهوه له لایه کی تریشه وه همرای شهیلوولی (۱۹۳۰)
سوله یمانی و بزووتنی شیّخ مه حموود له «پیران» و پهلاماردایی برّ عیراق حوکوومه تی
شلّه ژاند بوو، بهم برنه وه و از هینزا له ناردنی له شکر برّسهر بهرران تاکه و ته ده و رو به ری
نشرینی (۱۹۳۷).

تهمه همهوو، لهسمر قسمی «تهمین زه کی به گ. بش که تهو سمردهمه و هر بری حملگ بوو تهلّی: ولهرمانیکم له لایهن وجهنه رال لؤخ و مستشاری و وزاره تی جهنگه و و بؤ هات بؤ لیمزا کردن بؤ ناردنی له شکر بؤ سه به به برزان. و تی داوای دؤسیه کانی پیش الهمهم کرد هیچ شتیکی و ام له و دؤسیانه دا به به به و نه که وت. لهم رووه و و قسم له گه ل و رئیس الوزراه دا کرد الهویش بو ایم مهسه له یه تاگای له هیچ نه بو و. قسم له گه ل و مهایتک و دا کرد الهویش هم بی تاگا بو وا. و تی اینر منیش که زانیم و ایه فه رمانه کهی مستشاری به ریتانیم گیرا به و هو ایم نه کرد. و.

* * *

له شۆړشى دەورى دووھىمى بىەرزانىدا ھىملە ـ دىيان، و «تىميارى»يىەكسان ھىزى ھەرەگەورە، بەلكوو تاقە ھۆيوون بۆ ھەلگىرساندنى ئەو شۆړشە. لەبەر ئىمو، پىٽويستە ئاگاداريەك بەسەركارەساتى ئەم قەلانەدا پەيداكەين بۆ ئەو، بۆمان دەركەوى كە بىه چەجۆر ئەمان بوون بە يەكەم ھۆ بۆ ئەو شۆرشە؟.

ته یار به کان واچووبووه دلّیانه وه که له پاشماوه و نه ته وه ی «ثاسووری» یه کانن. ته مانه له «جزّله میرک» و دهوروبه ری هوان په نزیکهی سنووری ثیّران و رووس دا دا ثه نیشتن، همهو و یان به جوّره سه ربه خوّیه کی زاتی له ژیّر فهرمانی [مارشه معوون] ـ سه روّکی روّحانی گهوره یانا ـ رایانثه بوارد. [مارشه معوون] له قه بیّکه بوّ ثه و ره ٹیسه گهوره دینیه یان که اداره مان ثه کا.

له شه پی (۱۹۱۴ ما ۱۹۱۸) رووس په لاماری و نه نادو لّی روْژهـه لاّنی و و لاّنی و والاّنی گرت و چاو پّریه کابی نه درمه نیه کانی نه وی کرد و جبه خانه و همه و جوّره چه کیّکی دانی. نه مانه به رانبه ر به تورک یاخی بوون و ده ستیان کرد به جوّره کرده و و یه کیّک له کوشتن و برینی نه هلی نه و ناوه نه فسی نینسانی بیّری نه هاته وه له و کرده وانه. حوکوومه تی تورکی ناچار بوو به ته می کردنیان، نه ویش له کوشتن و بربنیان هیچ دریّنی نه کرد، تمانه ته کوشتاری نه رمه نیه کان، بوو به ته تریخیک. نه مجا نه و اندیان

شۇرىشى بەرزان مارزان مارزان مارزان مارزان مارزان

کسه له کسوشتن رزگساریان بسوو رووبسه رووی و لأقسی قسیّران بیوونه و و له گه آن ونه ستووری په کانی قه و یّدا قسه یان کرد به په ک بو دوّزینه و هی ثیشیّک بوّ خوّیان. له سه ره تای شه و شه دی (۱۹۱۳ ۱۹۱۸) دا ولیّرانه په کسی روّژهمه لأتی به ریتانی و دروست بو و بوّ قه وه که بکه و یّته ثیش کردن بوّ ته گه ره دان له کارو باری و حووکومه تی عوسمانی و را ره تی ته و که سانانه ی قه داکه دوژه نین به و حوک و و مه تی تو رک و ا

له ماوه یه کی که مدا به و گاریه و ههمووی هیّنانه ثهوی و چادری برّ هه لّدان. ثه مانه بوون به نزیکهی (۰ ۵ م ۱۵ م ۱۳) یان له و تدرمه نیانه بوون که له و لأته کانی وان، قه و قاس، بتلیس، خالیسیا، ثازه ربایجان و ثه سته موّ له یوه هیّناپوونی. (۲۵) هه زار نه سنو و ریشیان تیدابو و که (۱۵) هه زار له مانه له کیّره کانی کور ده واریه وه ها تبرون د (۱) هم زاره کهی تریشیان له و لاّ ته کانی و سه لّماس و و سلّدوزه و هیّنرابوون. ثه م (۱ ۱) هم زاره کهی تریشیان له و لاّ ته کانی و سه لّماس و و سلّدوزه و هیّنرابوون. ثه م (۱ ۱) هم زاره که که له کیّره کانی کور ده واریه وه ها تبرون. شمانه بوون به مایه ی دیروران و مریان دیروران و مریان دیروران و مریان دیروران و مریان

نه *ثه گر*تنه وه، کورده کانیش لیّیان دلّیها نه بوون تا ریّگه یان بدهن و بچنه ولاّته که یانه و ه. ثینگلیز له پیّناوی ثه و پیاوه تپه داکه له گهلّی کر دبوون و به و جوّره سه ری بر دبوون به قورٍا هدر ثه وهی بوّمابو وه و که نان و بهرگیان بداتیّ.ا..

نینگلیز لیره دا چارناچار چوارچاو بووه و که و ته سه ر فیکری ته وه که نیشیکیان بو بینیته وه. له پاشه رو کی قومیته به کی زور داه کولونیل له چمه ن ته م رینگه به دوریه وه که: _ ه حرکوومه تی به ریتانی بینی کورده موسولمانه کان له دیها ته کانی خویان ده رکا و بیاندا به ده ست نه ستووریه کانه وه، بویهش شهمه بکا چونکه شهمانه گهلی جار صه زیه تی ثبتگلیزیان داوه، به تاییه تی که ه کابتان و یلی و و دافستنت مه کدوکل و دو و حاکمه سیاسیه کهی ثبتگلیزیان کوشتو وه داخی فه وانه همر له دل ده رناچی ا. ثه مه و دیسان له سه و سوری تورکیا زه وی و زاریکی باش هه یه بو فه وه کورده کانی لی دابرین. و .

، کۆلوننل نمی.تی ولسن، وه کیلی حاکمی گشتی له عیراقا ثهم پیشنیارهی پهسهند کردو له ثابی (۱۹۲۰)دا به تهلگراف ثهم خدهدره خوشهی گهیاند به وهزاره تسی جهنگی بهربتانی و خویشی ثهمهی خواردوهی خسته سهر: ..

وئدمه هدایکی باشه بر تدوه که تیمه حدقی ئاسووریه کان بده پندوه به خویان، لام وایه
بهم ئیشدمان هدم تدفکاری شدهیی به ربتانی و هدم تدفکاری هدموو ئاوروو پا له لایدن
حدق و عددلده و رازی ته کدین. هدروه هاکه تدمه مان کرد مدهنای وایه گری کو بره یه کی
زوّر چدتونمان له لایدن تدفیله تی دینی و جنسی له کوردستانا کردوّ تدوه و رزگاریشمان
تدینی له کوردستانا کردوّ تدوه و رزگاریشمان
تدینی ده خنیشا بهم ثیشه مان توانیمان توّلدی ثدو کدسانه بده پندوه که له ئامیّدی و شدو
ددوره دا ئاژاوه که یان نایدوه. ندمه هدایّکه نابی به سدریا بهجین، چونکه جاریّکی که
تدمه مان بر ناگدریّده و ا.ه.

هەروەها حاكمىگشتى دانى بەوەدانابووكە بەريتانيا ئەم فيكرەي پەسەندكردوو، و

شۆرشى بەرزان مىلان م

ثه یه وی له سهری بروا، ته نانه ت دوکتور و یکرام پیشی بو جی به جنی کردنی ثهم پروژه به تاین کردوو. به لام کنه کردنی تورک له ناوچهی مووسل و کورده واری دا و نه توانسینی ٹینگلیز لهم روّژه دا بو گواستنه وهی هفه له کان له وباقو به وه بو ثه و ولاّته په کی ههمو و ٹیشه کهی خست.

ثینگلیز که ثهو پروّژه به بوّ نهچووه سهر مه حنای ثهوه نه بوو که ثیتر وازی هیّناوه،

به آکوو له روویه کی ترهوه گهلیّ زیاتر خهریک بوو؛ هیّنای نزیکهی دوو هه زار که سیّکی

لی کردن به سه رباز و ناوی نان هسه ربازی لیوی، و شه یکردن به گر هه موو جوّره

[فته آیه کا؛ شهری به رانبه ر به تورک له شیمالی [میّراق]ه وه پی ته کردن، ثارًاوه ی پسیّ

هه آیه گیرساندن. کاره ساته کانی ومووسلّ و و که رکووک، که سه ربازی لیوی کردنیان ـ

ثه گهر به پشتیوانی ٹینگلیزه وه نه بوایه چوّن ثه وانه یان یخ ته کوا؟!

له روّژی [۱۵ ی ایس ۱۹۲۳] دا له شاری مووسلّ شهرِیکیان نایهوه (۱۸) که س کوژراو و بریندار که و ته اتهوناوه، له [عمی مارسی ۱۹۲۴] دا له که رکووک همرایه کیان هملگیرساند که نزیکهی (۲۰۰) که سی کوژراو و بریندار که و ته اتهو دهشته. اتهمانهی پی اته کردن و اتهوانه شیان که تفه نگ به دهست نه بوون به جاسووسی و شتی تر و و خهریکی انه کردن.

بهلگهش بز الهم جوّره پشتیوانی کردنهش الهوه یه کانی:که (اناخه په تروّس] سه روّکی و هله کان که و ته سه را اله و که گزیا له شیمالی و مووسل آه به یه یه سنووری حیّراق و [تورکیا]دا حوکوومه تنگی السووری داانه مهزر تینی، اینگلیز الهمه یه موژده یه کی زوّر گهوره و هرگرت و بریاری دا که به ههمو جوّر یارمه تیان بیدا. لهم یاریه دانه دا ههم المان به خیّو کردن و نان و به رگه که شیان رزگاری الهیزا.

زوری پی نهچوو له نزیکی رووباری «خازر» له به پنی «مووسلٌ» و «الکرێ،دا

سەربازخمانەپەكى ناپاييان بۆ دروستكراو تا دە ھەزاركەستېك لە ولأنى ەبــاڧوبە، مــابوو رەوانەي ئەوئكران.

وه ختنی خوی ثهم فه لانه دوو تنوپیان له کهشتی همه رمه ریس،ی تورکی به هوی ثینگلیزه وه دهست که و تبوو. رو ژبخک ثه چن بو هسه رحه قره، و ثهم توپانه له گهل خویان ثه به ن گویا له وی له سه رکیوه کان ته قه یان پی بکه ن و به مه چاوی کورده کانی ثه و ناوه بترسینن!. که ثه شگه نه سه رکیوه که، یه کی له توپه کان ثه که ویته رووباری «ثاکری» و یارجه یارجه ثه ین و ثه و یکهشیان نازانن چونی بته چین!.

له گهرانه وه پاندا دوست نه کهن به گورانی و تن و به توانیج گرتن له نه هلی نه و ناوه. به م کرده وه په پان دلّی خه آنکه که به ته و اوی بریندار نه کهن و ثیتر بوّیان ده ر نه کهوی هم هر قسه په ک له باره ی نه مانه وه کراوه راسته. هیشتا نه گه پشتبو و نه سهر رو و باری و زاب ه به رزانیه کان لیّیان راست نه بنه وه، به ته و اوی شریان نه کهن، نه یانکوژن و تالاّنیان نه کهن و به جاری کز نه بن. له پاش نهم کاره ساته و ناغا په تروّس ، نه چی بوّ پاریس و (۱۹۳۲) دا له وی نه مری، نینگلیزیش ناواته کهی نه هاته دی!..

* * *

یه کهم دهوری وهزاره تی وره شید عالی، بوو، تینگلیز که سهیری کرد تورکبا رینگه نادا به چوونه وهی ثاسووریه کان بر ممونی، فیکری هاته سهر اهوه که بیانبا بو یه کمی له دوورگه کانی خوّی، اهوه ش ههر ری نه کهوت. چاکتر رینگه که دوزیه وه دانانیانه له شربّنیکی عیّراتی و چاویشی لیّبان بیّا. بو اهم ایشه داوای له حوکوومه تی عیّرافی کرد، حوکوومه نیش له [۹ی مارتی ۱۹۲۸] دا بریاری داکه اهمانه له دهوروبه ری ناوچهی وبرادوّست، و رواندزا دانیشن و خهریکی کشت و کالّ بن. تمانانه ت به همه و و جوّر یارمه نیشیان بدا بو کاروباری کشت و کالّ کردن. پاش الهمه شدانی به وه دانا که همارشه مموون بییّ به قشه یان و مانگی (۳۰۰) رووییه شی بدریّییّ. وه و کاپتان فایکره زابتی به ریتانی چاو پری ثیش و کاری نیشته جیتی ثهمانه بگریّنه دهست، مانگانهی ثهمه ش له پارهی [عیّراق] بیّت به لاّم بوّ کاروفرمانی ثاسووریه کان پرسورا به ممعتمدی سامی، بکا!.

کاپتان که و ته ثیش له و لاّتی هرواندن و «ثاکری» و هنه هله یگه لیک له مانه ی حاوانه و ه. مهسله ی آن گه تیک له مانه ی حاوانه و ه. مهسله ی آنه له ای مهسله ی آنه و میرافا و هنه یی ثهوه نه و هه به باسه که ی تیمه و هه و هه ر ثه و هنده به و و .

[شیخ أحمد] لیر دداکه و ته خوّی و که و ته سهر شه و بناوه ره که نه یه آنی شه شیشه سه دربگری، چونکه پاشه روّزیکی خرایی بو خوّی و بو و لاّته که ی هاته پیش چاد. شهم خراییه نهوه ک همر کورده کان که و ته به رچاویان به لکوو عهره به دلسوّزه کانیش هه در له سه در به در به در ایشیکی خراب روو ثه دا.

له و سهردهمانه دا ههندی له زابته کورده کان وه کوو هجه مال عارضه و همه حموود جه و دهه حموود جه دودت له مووسل بوون له عهره به کانیش همهدی ره حال په لوی بوو، ثه مانیش له سهر ثه و باوه په و با که دانانی [فه له] له و و لا ته دا به و جوّره نه وه که همر بز کور د به لکو و بز حوکو و مهتی عیراقیش زیانی زوّره . و خه لیل شه و قیّی خه لکی ثامیدی به ناوی ، به رزان و دی پختیخ أحمد وه ها تو چوّی لای ثه م زابتانه ی ثه کرد و باوه پی همه و و یان له سه ر ثه و موو و یان له سه ر ثه و موو یان له سه رئه کور و باوه پی همه و و یان له سه رئه کور یکی هیستی .

[جهمال هـارف] و [خـهـليل شـهـوقيّ]بـه دەسـتيارى (شـێِخ أحـمد]كـهـوتـه سـهر رېّكخستنى مەزبەتەيەكىگەورە بۆ ئەوە بيدەن بە مەلكە و بديوانى وزراءكە بوونى نهم ثاسووریانه لهم ولآنه دا تهنگ و چه لهمه یه کی گهوره یه له ریگه ی حموکوومه تی عیراق و کورددا. [جهمال] و [خه لیل شهوقتی] هاتن بـق بـه غدا و یّـنه ی مـه زبه نه کـه یان ریک خست و بردیانه وه، له وی چوونه لای وشیخ عبدالرحمانی ثه تروشی، بر جی به جی کردن و مؤرکردنی ثهم [مهزبه نه]یه له لایهن سهروک عهشره ته کان و ثه هالیه و ه.

وه کوو هرئیس جهمال، بقی گیرامهوه مهردایه تی و نیشتمانیه روه ریه ک که هشیخ هبدالرحمان، بهو ریشی سپیهوه لهو کاره ساته دا نواندو ریه تی تا تیسته که م که س ثه و

ثبشه ی له دهست هانووه. به یارمه تی شیخ هبدالرحمان، خهلیل شهوقی و «ثهنوه ره ناو
که سه ربازکاثبیک بوو ـ ههموو ثهو ناوه گهران و له ههموو لایه که وه مقری «مه زبه ته»

که که ا.

له دەورى تاخردا مەزبەتەيان هينا بۆ ولآتى ،بىرادۆست، و بىۆلاى [شىتىخ رەشىيد] ئەويش مۆرىكىرد،گۆيا پاشان چووە خەبەرى بە كەريم بەگئ، قائىقامى ،رواندز، داوە كە ئەمانە شىنكى وابان كردووها. قائىقام [خەليل شەوقى] بەخۆى و مەزبەتەيەوە ئەگرى و ئەينىرى بۆ موتەسەر فى ھەولىر ،مەجىد يەمقوويى، مەجىد يەمقوويى سەير ئەكا ئەم مەزبەتەيە وەنەيى شىنىگ يى لە خراپكارى حوكوومەت، ھەرچەندە خەلىل تەوقىف ئەكا بەلام وەنەيى مەسەلەكەش زۆر بە توندېگرى.

له و سه رده مه دا جه مال دیّت بر هه و لیّر بر خه به ری خه لیل ، که سه بری کاره سات نه کا به یی پشو و خه به ر نه نیّرن بر [شیّخ أحمد]که مه سه له وای ای ها تو وه. شیخ أحمد خه به ر نه نیّری بر حوکو و مه تی همه و لیّر، که تا (۲۴) سه ها تی تر «خه لیل شه و قی و به ره الا نه کری من لیّره و «په لاماری حوکو و مه ت نه ده م. حوکو و مه تی [هه و لیّر]که نه م خه به رهی بیست خه لیلی به ره الا کرد و مه ز به ته ش به هرّی حوکو و مه ته وه نیّرا بر نه و شوینانه که برّیان نو و سازیو و رو را به و نانه که برّیان نور سرابو و .

له پيش ثهم شورشه فيكريه دا وثيراهيم فههيم، فهرمانده رى ومعسكرى خهزلاني، له

شؤرشی به رزان

مووسل خهبهر ثهدا به حوکوومهتی به غدا تـه لْن: «دوور نـیه شـیّخ أحمدی بـهرزانـی
لهرووی حوکوومه تا همرایه ک هه لگیرسیّنی، که واته پیّویسته له لایهن سوپای عیّراق و
هلیوی، یهوه پهلاماری بدریّاه. ثهمه ش له مانگی مارسی (۹۲۹)دابوو. ثبنگلیز لیّره دا
کهوته خوّی و چریانی به گوی حوکوومه تاکه به ناوی همهشی، ووه سوپاو له شکری همر
دوولا بنیّرن بو ثه و ولاّنه.

وه کوو لهم قسانهوه بوّمان دمرکهوت تاگری نانهوهی شوّرشی دهوری دووهممی بهرزان ههمووی گوّبهندی هفهله کان بوو کهوا ئینگلیز ثهو ههموو دهورانـهی بـهـمـهردا هیّنان و شتی تر ثهخرایه ناوهوه بوّ بیانووی ثهم شهره.

* * *

له بهر تموشنانه که باسکران و هنری به کهمیان دانانی «دیان» و کان بوو له ناو چه کانی به برزانا، حوکو و مهتم کانی به دو وه ختهی هنراق تمو همموو بر و بیانوانه یان هنبایه و و بن تهوه که رنگه به ک بو خنریان پاک بکه نه و و به و بن نه وه بده ن له بمرزانیه کان، ده منبک به ناوی باج و بنزنانه و ده منبک به ناوی یاخی بوونه و همموو جنره شنیکیان له باره ی به رزانیه کانه و همسته به رجاوی خه لک.

ماوه یه ک به و جوّره ننی په رِی و نه مجا حوکو و مهت بوّی ده رکه و تکه سه رهی نه و ه ها تو ره لیّنان بدا. به تاییه نبی که نه و وه لأمهی له پشیّخ أحمد، و ه رگر ته وه که سه بدانسی در و ستکردنی نوخته ی پولیس نادا له و ناوه دا ثیتر هه لی بوّ هه لکه و ت که دهستی خوّی بوهشیّنیّا. هیّنای له تشرینی دووههمی (۱۹۳۱)دا تهم بهیاننامهیه دهرکرد،که:..

ولهبهر ثهوه شیخ أحمدي بهرزاني پهلاماري ههندي دیّهاتي شهو نـاوهي داوه و له تالأنكردن و له كوشتن هيچ دريخيه كى نه كردووه، حوكوومهت بريارىدا تؤلّهى ليّبكاته وه، به ويؤنه وه فه رماني دا به فه وجي سه ربازي وبله و بچيّته مسه ريان و تممييان بكات. له ياش شهوه كه له روزي (٩)ى تشرينا بهرهنگاري په ك بوون، له هيزي حوكوومهت (۱۳) سهرباز و تەفسەريك كىوژراو (۹) بىرېندارېش ھەر لە سەرباز و [يۆليس] و پەيدابور. لە هيزى شيخ أحمد (٣٠)كەس بريندار بور (٢٠)كەسىش كوژرا. حوکوومهت هدر خدریکه بو لهناوبردنی ثهوانه وه بو گیرانهوهی ثاسایش لهو ناوهدا.. لهم به یانه داکه حوکو و مهت دای چه ند شتیکی دوور له راستیه و ه تیدابو و؛ په کهم مه به ستى به تالأن و كوشتنه كه له ديهاته كانا، نهوه وانه بوو به لكوو هه راكه ي به يني [شيخ رهشيد] و [شيّخ أحمد] بوو حوكوومهت وابهو جوّره ناوي [شيّخ أحمد]ي ييّشكاند، دورههم کوژرا و له دهستهی [شیخ أحمد] یه ک کهس بوو (۲۰)کهس نهبوو. سنبههم حرکورمهت ماوه یه کی زوری بی چوو ثهو وه خته که و نه خوّی. ثهو فه وجهش که له وبله، بوو، ئيشي به جيّ هيّشت و گهرايهوه بۆ دەوروپەرى وئاكريّ.. هۆي ئەمەش ئەوە بورکه ته و ماوه یه [شیخ مه حموود] له ولاّتی سوله پمانی دهستی دابووه و به شوّرشه و ه، حوكوومەت لەبەر ئەولا، نەپئەپەرۋايە سەر ئەم لا.

ثه یی ثه وه ش بزانین لهم ماوانه داگه ای جار هشیخ أحمد ه ثه بنار ده لای حوکوومه ت بزریک که و تن به لام له به ر ثه وه پیاوه کانی حوکوومه تی ثه و ده وره که و تبوونه شوین قسه ی ثینگلیزه کان بز دانانی ثاسو و ریه کان له و و لاته داگوی یان به قسه کانی «شیخ أحمد ه نه ثه دا. مه سله حه تی ثه و پیاوانه له و دابو و که به قسه ی ثینگلیز بکه ن نه وه ک به قسه ی [شیخ أحمد [یک که ثه بویست بژیت له و لاتی خزیا و یی نه نین به سه ریا!.

بزووتنهوه و ههرای «شیّخ مه حموود» له ولاّتی سوله یمانی دوایی هات، حوکوومهت

نۇرشى بەرزان ١٦٣

نهمجا پشووی پیّا هاته وه بر ته وه به دلّیایی و به پیّترس ناور بداته وه به لای په لاماری [بهرزان]وه وه له نیسانی (۱۹۳۷)دا هیّزی پوّلیس و سه رباز به پشتیوانی هیّزی ههوایی بهریتانیه وه همموو دموربه ری [بهرزان]یان ته لیه وه و تهمجا نهم قسانه ی بلاّو کرده وه:... وله به رنه و که حوکوومه تی نه یویست نهم به ینه خوّی کو کاته وه و وله به نه وی که دروای داوای له حوکوومه تی به ریتانی کردبوو بو هیّزی هموایی، شهم ماوه یه نیوزی شه پی دو اخست به رانبه ربه به رزانیه کان. تیسته که همو و شتیکی ناماده کرد بریاری دا که هیری هموایی به ریتانی له روّژی [۲۹ کی نیسانی ۱۹۳۳ و از بوم بوردمانی و لاّتی به رزان بکات. هروّ که کان له پیّشا به یاننامه یان فریّدایه خواره وه بوّ دیّها ته کانی به رزان که یارمه تی شیّخ أحمد نه ده ن!...

پاش ثهمه دوستیان کرد به بوّمبا هاویشتن به سهر گونده کانا به تایه تی گونده کهی [شبخ أحمد]، ژنو مندال و پیاوی پیر که نه یالتوانیبوو دهرچن همه وو له ژبر بوّمبای حوکو ومه ته ثیسلامیه که داا. پارچه پارچه بوون. له [۲۷ی نیسانی ۱۹۳۲] دا هبری بهرزان فروّکه یه کیان خسته خواره وه فروّکه وان و پاسه وانی فروّکه که یان به دیل گرت و همه مو و جوّره خزمه تیکی جوانیان کردن. پاسه وانه که، شانی شکابوو، هشیخ أحمده ناردیه لای ثینگلیزه کان که پزیشکیکی بو بیّرن بو تهوه ده رمانی بکا.

به م بزنه و م برّ مباباران و مستینرا ، کاپتان هوّ لَت ، سگر تیری بالْو یُزخانه ی بمنگلیز له گه لّ پزیشکنیکا چوون بر آبدرزان } و بوون به میوانی ، شیخ أحمد، الهمجا ، کاپتان هوّ لُت ، که و ته به ین بو اله و موکو و مه تی عیّراقیش شه پر بوهستینی به لکوو له الناخر دا بگه ن به الهنامیکی باش. له [۲ی مارسی ۱۹۳۲] دا شه پ که به دهوری ، وروّی کوچه که بوو و مستینرا تا (۲۴)ی مارس. له م ماوه به دا های تات هوّ لگه پرایه و ، بر به فداو قسمی له گه ل حوکو و مهت کرد. حوکو و مهت هم ر له سمر قسمی خوّی بووکه اله یوت اله یی حوکو و مهت هم و له سمر قسمی خوّی بووکه اله یوت اله یی چه که کانیان بده نه دو او ، و خودی پولیس و قایمکاری اله یک له و و لا ته دا دابمه زری .

له گهل تهوه دا مشيّخ أحمد، ثاما دهبو و بوّ رئ كهوتن به لاّم به جوّريّك ته شيش بسووتيّ و نه كه باب.

له روّژی [۲۴ و ۲۳] مارس دا به پاننامه به هوّی فرو که وه بالآو کرایه وه به سه ر شه و نساو چه یه و جسنوویی روّه سه لاّتی همزوری بالاه داکه یین خوّیان بده ن به دهست حوکوومه ته وه. سه بر تر ثه وه بوو له روّژی (۲۵) مارس دا فروّ که کانی هیّزی هه وابسی به ریتانی بوّم بوّر دمانی دیّها ته کانی ثه و ناوه ی ثه کرد، زه لام و مالاّت و هه رشتیکی به رجاو بکه و تایه به هیّزی چه کداری به رزانی ثه زانی و ثه یکوشتن، که چی روّژی پیش و پاشی ثه و روّژی (۲۵)ه ش به به یاننامه به زمانی کوردی و به میکروفون دلسوّزی له گهل ثه نواندن که یی خوّیان بده ن به ده سته وه!!.

چهند روّژنیک بهم جوّره شه پی ژبان و مردن دریّژه ی کیشاو هیّزی [به رزان] له پیشه و به بو حکوومه ت نه و منده ی تری هموایی و توّب و تفه نگی زیاد کرد. روّژی (۲۷) ی مارس تاگری شه په هممو و روّژه کانی پیشو و زیاتر بلّیسه ی سه ند. نه و ه ی که زوریش هیزی میللی نه شله ژاند فیو که کانی نینگلیز بیوون. لهم روّژه دا نیاچار هیّزی [به رزان] په نایان برده بهر نه شکه و ته کان ، ژن و منال له و ناو دا له بهر بومبای فیرو که به سه ربه کدا نه که و تن!. له روّژی (۳۱) دا هه ندی له خیّران و منالی گوندی «به روّژ» هانده و ناو ناواییه کانیان و خوّیانیان ته سلیم کرد.

ثهم جوّره کوشتاره بخره حمانه به بهرانبه ر به بخ گوناح و ژن و مسالی [به رزانی] دریژه ی کیشا تا روّژی [۹ی حوزه برانی ۱۹۳۲] لیره دا ناچار [شیخ محمد صدیق] لهبه ر ثهوه که ثهو ژن و مساله بخ گوناحانه لهوه زیاتر لهژیر «بزمباه دا پارچه پارچه نهبن فیکری هاته سهر ثهوه که خوّی بدا به ده سته وه و کوشش بکا بو ثهوه که شهر بوهستینری. نه ثبنگلیز و نه حوکوومه تی میراقی هیچیان ثهم قسه یه یان و درنه گرت!. [شیخ أحمد] ناچار ما به وه خوّی و برای و ههندی له پیاوه دلسوزه کانی چوونه خاکی تورکیا و له

شؤرِشی بەرزان 170

[۲۷ی حوزه برانی ۱۹۳۷] دا خویان ته سلیم به وان کرد و نیشتمانی خویان به جی هیشت! حوکوومه تی تورکیاش ناردنی له «تهدرنه» داینان.

ثهمجا حوکوومهت به باوه پی خوّی به همموو د لنباییکهوه ثموی ویستی، له ولأنه کانی همزوری بالا به و ههروّر و ههروزان و جن بهجی کردو به شاره زوری خوّی له لهشکر و قایمکاری تباداناو تباکرد. به لام ثایا له راستی دا وابوو ؟. بهروّبشننی [شیخ احمد] و [مهلا مصطفی] همموو ثیش برایه وه و ثاو کرا به ثاگرا ؟. نه أ، وانه بوو ؛ چونکه: ثهو و لاّته له لایه کهوه لهبهر پابهندی یان به شیخانی بهرزانهوه، له لایه کهوه لهبهر زوروسته می حوکوومه تی وهخت که چووه سهریان ـ ثهوهنده ی تر دلّیان پر بووبوو، به لکرو زیاتر له ههوه لمبار ثهره و تنهوه هموه الله دووره وه خوشه! و هی واهه بوو له و بروایه داین ناره به قسمی لووس و به و دهنگی دموّل له دووره وه خوشه! و هی واهه بوو له و بروایه داین که ثه گهر ثهو دهوره بگوّر پنهوه به دهور یکی تر دوورنیه چاکتر بیّ بوّیان، که دهوره که یان داوه گوّریه و مدرو و ده لهسه بووه!. به لکوو له باتی ثه وه چاکه یان له گهلّ بکهن و تهماع و ثه کهنه همووی دروّ و ده لهسه بووه!. به لکوو له باتی ثه وه چاکه یان له گهلّ بکهن و تهماع و ثه کهنه همووی دروّ و ده لهسه بووه!. به لکوو کردنه کهشیان به بوه سیّ یا..

وجه لیل خوشه وی ته مانه ی پی هدانه گیرا و، به یادی و شیخ أحده و و مه لا مصطفی و و ده ده نمای در نه کدن له گدان که و ده مستی دایه تفه نگ و له شوینی ته وان که و ته به ربه ره کانی کردن له گدان حوکو و مه تا. به ره به ره به به به دی دوریان لی داو لی کوبو و به به به دی تو له سه ندنی شیخانی به رزان که له ثاو و خاکی خویان به زور دوورخراو نه ته وه - سه ریان له هیزی حوکو و مه تیان شه و از و خاکی خویان به زور دوورخراو نه ته وه - سه ریان له هیزی حوکو و مه تیان شه و از مه لا مصطفی آوه تا ثه میژو و هدو و و مه تو و شیری و و و و اله لا مصطفی آوه تا ثه میژو و هدو کو و مه تو و شیری ده ردی و و زاره ت گورین بو و بو و و که رویشنی ثه و انه و میری که و ته خوی د جو ی و با سین هاشمی و بو و ، ثه میش که و ته خوی .

لهولاوه خدبهریان نارد بر تورکیا که سهر سنوور بگریّت و لهشکربیّنیت، لهم لاوه خویشی بیّجگه لهو هیّزه ی که لهو ولاّته دا هه بیوو هیّزیّکی زوّری ههوایی و سهرزهوی رژانده [بهرزان]هوه. بهمانه ش وازی نه هیّنا له [۵ی تایی ۱۹۳۵] دا _اهلانی ته حکامی عور فی _له همموو ناوچه کانی بهرزاندا کرد و به همموو جوّر همموولایه کیان لیّ ته نین!. دیوانی عور فی که و ته تیشهوه به گوناح و بیّ گوناح ته گیراو حوکم ته درا!. همندیّک له سهرو که کانی تهو ناوه، وه کوو و عصر کوران، مهلازاده اسماعیل، محمد محمود، فارس عملی، و چهند که سیّکی تریش به بی ته وه شتیّکی وایان له سهر به وزنوده فهرمانی خنکاندنبان دا به سهریاندا و خنکیتران، وه زوّریّکی زوّریشیان همر لهو ناوه گرت و فهرمانی حه پسیان دابه سهریانا. هاداره ی صورفی، به مه وازی نه هیّنا، به پی قسه ی فهرمانی حه پسیان دابه سهریانا. هاداره ی صورفی، به مه وازی نه هیّنا، به پی قسه ی موسر فی موسر فی موسرفی مو

۱۸ مهرو که کان ههمو و بدرین به دهسته وه بق محاکمه، ۲ له و ولاته دا جامانه ی سوور لابه ن و جامه دانه ی شین له سه ر به ستن! ۳ شهوانه ی که وا یاخیه کان په نا شهده ن ثه یتر تو له بدریده وه!...

که فهرمانی دیوانی هورهی گهیشته ثهم شوینه له [۳۰ ک تشرینی به کهمی ۱۹۳۵ کی لابرار گهرایه وه بود شوینی خوی. ته نها نزیکهی (۳) مانگ ثهم عورفیه مایهوه به لأم له کوشتن و خنکاندن و حهیس کردن هیچ دریّنی نه کرد. ومه لا سدیقی کوّیی، و وسدیق تایهریش، دوو ثه ندامی عورفیه کهبوون.

هدرای خوّشهوی هدر له ناوابوو عورفی لابرا، له ههموو لایه کهوه به ناکاوانه پهلاماری هیزی حوکوومه تی ثهدا، ثهمجا حوکوومه تی عیّراقی له گه ل حوکوومه تی تورکیادا که زانی خوّی به تهنها چاری ناکا ـ قوّلیان کرد به قوّلی یه کا بوّ له ناوبردنی!. له روّژی (۲/۳/۳)دا به ههردوولاوه پهلاماریان دایه، خوّشهوی و هاوریّکانی لهناو ثهو دوو ناگر ددا مانه وه، له گهل ثهمه شاشیرانه سنگیان ههر بوّ بیشه وه ثه نا و خوّیان نه ثه دا شۇرشى بەرزان ١٦٧

به دەستەوە. ئەم شەپى مردن و ژیانەیان درنیژهى کىپشا تىا رۆژى (۱۳ /۳/۱۳)، لېرەدا خىزى و مسلىم خىزشەرى، و چەند كەستېكى تر لە پېناوى ئازاديا شەھىد بىوون و حوكورمەت تەرمەكەيانى دەست كەوت!

* * *

لهولاوه وشیخ أحمده و همه لامصطفی و دلسوزه کانبان که له (۱۹۳۲) دا خوبان خستبووه کوشی تورکیاوه و ثهوه بوو حوکوومه نی تورکی بردنی له و تعدرنه داینان له پاش نزیکهی سالیک تورکیا ههستی به وه کرد که ثبنگلیز دیسان که و تو ته وه سهر شهو فیکره که ثاسووریه کان له و سهرسنووری ثه وو عیرافه دا نیشته چی بحکا، له به رشه ه دهستهی شیخی له ته در نه وه گواسته وه بو «کوبان» که ثهم شوینه له زهوی و زاری خوی و له سه رسنووری به رزانه وه بوو به ثبنگلیز که ثهمه ی زانی دیسان ثاگر چووه وه که ولیه وه! هیچ چار یکی نه دو زیه وه بیجگه له وه نه یی: که ثه و و عیراق و تورکیا قسه بکه ن به یک بو دانه وه ی ثمانه به حوکوومه تی عیراق به مهرجی لی خوشبوونیان و گیرانه وه بان بو و لانی دانه وه یان بو ولانی

نهم پهیمانه کراو بهرزانیه کان که (۸۱)که می بوون - درانه وه به حوکوو مه تی عیراق، به لام حوکوو مه تی عیراق، به لام حوکوو مه تی نه وه بیانباته وه بر ولائی خوبان بردنی له [سووسلّ] دایسان، پاش نه وه بردنی بو یناصریه و پاشان بو وحله بو «دیوانیه بو «کهرکووک» بو «پردی، ای چوار سالّیک لهم ناوانه دا مانه وه و پاشان له بهر نه وه که نه مانه یه فلکی ولاّتیکی کویستانی بوون، نه م ماوه یه که لهم ولاّتانه دا بوون هه موو تووشی نه خوّشی و زهر دووی و تاوله رز بووبون، به م بو نه و گریزرانه وه بو شاری وسوله یمانی، سوله یمانی بوو به شویّن ژبانی حدوسانه وه تر ژبانی نه به هوی پیباوه کان حوکوومه ته دو که دو یک دیووکه نه و یک در دیووکه نه و یک دانه ته ته نانه ته دی تانه نه دی این نه دی ته نانه ته دی این نه دی به دو یه یک در دیووکه نه و یک دانه ده دی ته نانه ده دی به دو یک ان نه دی ته دانه ده دانه ده دانه دو به نانه نه دی به دو یک در دیووکه نه و یک دانه دو به دانه ده دی به دو یک دانه دو به دانه دو به دی به دی به دی به دی به دی ده دانه دو تا دانه دو به دی در دو دی کورد در دی به در به در به در به داد به در به

به لام حوکوومه ته موسو لمانه کهی مامی عبدالاله و کاربه دهسته کانی پیاوی عبدالاله به زه بیان پنیانا نه ثه ها ته وه!. ثه مه بو و حوکوومه ته ئیسلامیه که که پروپاگه نده چیه کانی ثه بانوت وبه رزان و یه کان له رووی حوکوومه تی ئیسلامیدا شیربان کیشاوه ثه یتی به شه رعی ئیسلام بکو ژرین ا!!.

* * *

شه پی دو و هه می گه و ره ی گیتی بو و ، دنیا له هه مو و لایه که و ه نیکچو و بو و ، کار ه ساتی اره ۱۹۴۱) یه ره شید هالی و له عبراقا جوّره باوه پریکی تری خستبو و ، ناوه و ه ، له به ر له و شهشه م وه زاره تی ه نوری سعید ی بو و له عبراقا، شیخ مصطفی ی قه ره داخی مو ته سه بی سوله یمانی بو و . ده سته ی مه لا مصطفی و و شیخ أحمد ی هه در روّژه به جوّریک له سوله یمانی به فه رمانی پیاوانی حوکو و مه تو آه یان لی ته کرایه و . و مه لا مصطفی و هیچی بو نه مابو وه و ه شیخ سه لام یه همو و بو نه نه الم در س خویندنی فه قیان نه یی له مزگه و تی و شیخ سه لام یه همو و شیخ سه لام یه به بو و ، و به ناخه بو و باخه بو سوله یمانی یه بوری و باخه بو سه به به نیز له گوشه ی شاراندا به که ساسی که و تن . له [۱۷ ی حوزه یرانی ۱۹۴۲] دا به ده سیاوی ثه و حزب و به ره یه که له و سه رده مه دا له یک به بیزی له سوله یمانی هه بو و ، خوی و و مامه ند شیروانی و و شیخ مصطفی ، به بی به له یک به به بیزی له سوله یمانی ده بوجو و نه به بینان له سوله یمانی ده رچوون به ریگه ی پینجوین ـ بانه ـ سه ده مده سه یم به سه درد شو و نه به به مه داده یه که به درانه ـ سریشمه به ماوه ی تاقه حداده یه که سه درد یک گه یانده و می یا نه حداده یه که خورگی گه یانده و می بی به درد یک که یک به درانه ـ

نه مانی همه لامصطفی، و دهرچوونی له سوله یمانی حوکوومه تی سوله یمانی و نوری سعیدی [به خدا]ی شلّه ژان ا. و وختی خه به ریان بووه وه مه لا له بمرزانه و نیّچیر له ترّپ به ره لاّبووه ا.. گاخ و داخ که لّک ناگری. یه کهم شت که حوکوومه ت کردی، گواستنه و هی آشیخ اُحمد] بوو به (۸۱) به رزانیه وه له سوله یمانی برّ وحله یه ترسی شهوه نه وه ک

قۇرشى بەرزان 179

ثهمانیش ثهو زنجیره پیچرینن و بچن بوّلای [مهلا مصطفی]!.

حوکوومهت گوی خوّی لهم فسانهی ثاخنی و وتی شنیوام زوّرگوی لیی بووه!. به پنچهوانهی ثهوه فهرمانی کرده سهر هیّزه کانی ولاّتی [بهرزان]که راوی نیّن و بیگرن!. ثهوهنده ههبوو مهلا خوّی نه ثهدا بهدهستهوه، شویّن گوّرکی ثه کرد و خویشی لهشه پ ثه باراست.

که ثبتر زانی به هیچ جوّر حوکوومهت له گه لّبا ری ناکهوی، ثه مجاره بعدل چاکی لی کرد به لادا و دهستی کرد به گه ران به ناو عشایره کانی ثهو دهوره داو تیانی گه یاند که ثه و هیچ مه به ستیکی نیه ته نها لابردنی زوّر و سته می حوکوومهت و ثهمن و ثاسایشی ثه و ناوه نهین. نه وه ک همر ثه وهنده ش به لکوو ثه به وی شرّرشیک بنیسه وه، و لاّتی کورده واری ثازاد بین و له سته می کار به دهستانی حوکوومهت ی ثه و ده وردی هیراق رزگاریان بین.

بهم گهرانهی و بهم ئیشهی رووی دلّی خهلّکی ئهو ناوهی هممووکرده خوّی و روّژ به روّژ له شویّنانی دوور له ولاّتی بهرزانیشهوه ـ واته له شویّنه کانی تری کوردهواری ـ باقه باقه نامه وکاخهزی بوّ ئهچووکه له همموولایه ک به گیان و به دلّ پشتیوانی ئهم باوهره پیروّزهی ئهکهن.

سهره تای پهلاماردانی گرتنی نوخته کانی «شانده» و «خیرزوک» بوو، بـهره بـهره و

یه ک له دوای یه ک نوخته کانی ته چنیه وه. له ماوه یه کی زور که مدا (۲۱) نوخته ی پولیسی له و ناوه دا داگیر کرد و همموو ناوچه کانی ه شیروانی مهزن و و منیرگه سووره که و ته ژبر فهرمانیه وه. چه ک و جبه خانه یه کی زوری ده ست که و ت، ناوبانگی ی به هممو و لا یه کدا رو بشت، به خدا هیری سه یاری پولیسی نارد ثه ویش ههر باشاری نه کرد و سه رکه و تن بو و به شهی [مه لا مصطفی]. ناچار حوکو و مهت دادی بسره به رحمد حد سکه ر، عد سکه ر به جاری جبه خانه و هیزی ته واوه په لاماری دا، دیسان هیزی مه لا، په کی ثه میشی خست به جاری ثیر حوکو و مه تی به خدای (رواندز) و [هدولیز] و آمو و سال و ایان لی هات له ثیم رو مه به یه به و که ده ست حوکو و مه ت د د رچن.

لهم بزووتنهوانه دا و لهم ثاوازانه دا ههموو کوردستانی «عیّراق» خهبه ریان بـووه و و همرویان بـووه و هموریان رووی د گیان کرده آره الا مصطفی آوه و لاّتی بهرزان. نهوه ک ههر کورده کان، به لکوو شوّرش و سهرکهوتنی یه ک له دوای یه کی مهلا مصطفی دیواخانه سیاسیه کانی به غدا و ولاّته کانی جنوویی عیّراقی پر کرد. تهنانهت حزب و روّژنامه کانی عیّراقی لهم رووه وه، لهم شوّرشه ههموو سهریان سرما.

* * *

حزینکی نهتنی کورد ههبوو به ناوی وحزیی هیواهوه. تهم حزبه به گهوره تر و به ه به هیزتر تمانه ت حزبه تاشکراکانی حیراقیش دائه نرا، خوینده وارانی کورد، شه فسهران، سهرو که کانی حهشایر، کاربه دهستان له ناو جغزی ثهم حزبه دا به شیان ههبوو. مهرکه زی حزب له به غدا بوو، پهلی بو همهوو و لآته کانی کورده واری هاویشتبوو، تمانه ت بو تیران و [سووریا]ش. ثه توانری بو تری تهم حزبه تا ثهو ته ثریخه له گهوره تر حزبیکی کوردی بووه.

حزب،که ننی گهیشت بزوو تنهوهی [مهلا مصطفی] بزوو تنهوه یه کمی میللیه و مهبهستی رزگار کردنی کوردستانی گهوره یه به ین هیچ گیروگرفت و دوو دلّیهک پشتیوانی [مهلا قورشی بەرزان ۱۷۱

مصطفی آی کردو هممو و باوه پی توسلیم کرد و پائی پیّوه دا. ثه مجاهات ثه میش له به خدادا ده ستی کرد به ثیش کردن به نرمان و به نووسین و به وبلاّوکراوه بیروباوه پی هممو و عیّراقی تی گهیاند که بزووتنه وی [مهلا مصطفی] بوّ لابردنی ثه و زولّم و جهوره به که حوکوومه ته کانی حیّراقی له شه عبی عیّراقی له کهن. ثه مجاهات داخواز به کانی کورد و ومه لا مصطفی بی خسته سه و قاقه ز و ناردی بوّ سه فاره ته بیّگانه کان له عیّراقاکه ثه وانیش لهم رووه وه حوکوومه ته کانی خوّیان تیّ بگهیه نن، همروه ها له بن ده ست شه وانه شه و حوکوومه تی عیّراقی له همهو و زولّم و زوریّک که تا ثه و دهوره نواندو به به رانبه ر به کرد و به شه میی عیّراقی تیّ گهیاند. به تاییه تی به ته واوی گویچکهی سه فاره تی به ریتانی زرنگانده وه و داوای حوکوومه تیکی لامه رکه زی کرد و به ثرورد له ژیّر سیّبه ری شهم بر ورتنه و دوره و داوای حوکوومه تیکی لامه رکه زی کرد و بو داوای حوکوومه تیکی در مدرد بو کورد له ژیّر سیّبه ری شه به بو و تنه و ده وی اله مصطفی ادا.

ثهم بلأو كراوانه وگورج وگولّی [حزبی هیوا] لهم لاوه و پیشکهوتنی به ک له سهر یه کی هیزی [مهلا مصطفی] لهولاوه به جاری حوکوومه تی عیراقی و سهفاره تی بهریتانی به غدای هیّنایه سهر ثهوه که گوی قولاّخ بوهستن و چاوی سهرسامی بیرنه ثهم کارهساته ناوه خته بهرانبهر بهوان ـ واته ثینگایز و حوکوومه تی عیّرافی ــ

راسته ناوه خت بوو چونکه جوش و گهرمهی شه پی گه و رهی دو و هه م بو و، نه آله مان لمولاوه وه کوو خه زه بی خوا ر فرژ به روژ له پیش که و تنابو و. رووس ها و په یمانی نینگلیز بو ، تورکیا له و ناوه دا به بی لاینگری مابووه و و نه یدابووه پال که س، نهم مانه وه به له و ناوه دا به و جوّره ثینگلیز به خیّری خوّی نه نه زانی اله وه نه ترسا شه گهر تورکیا هه روا به بینینه وه روژی له روژان ده و آمه کمانی هم حوده و و نازی رووی لی بسین به ناوی دو سایه یمینی و دراوسینیوه که ریخگه بان بدا به و لا نه کهی نه و اینی په پرن بو په لاماردان به سه رها و په یمانه کاتا. وه کوو نه مان نه و رووه بان ناله نیّران و نیّران سه ره تا ری نه دان، پاشان به هار په یمانه کاتا. وه کوو نه مان نه و رووه بان ناله نیّران و نیّران سه ره تا ری نه دان، پاشان به در و تور نه و آنی به کرد دو و و داگیریشیان کرد!

نهم همموو فیکرانه له میشکی ثینگلیزا دهوری نه کرده وه و ههستانی [مهلا مصطفی]ی دیاره لهم وه ختده ا به خیر و چاکه ی خوّی ـ واته ثینگلیز ـ نه نهزانی. بویه ش نه بیموانی و نهیوت نه وه ک تورکیا بکهوینه سهر نهو باوه په بایست: وبهرزان و له خاکی حیراقایه و عیرافیایه و عیرافیش وا له ژیر چنگی ثینگلیزاه که مادام نینگلیز لهم سهر سنووره ی منا نهم شوّرشه هه نه گیرسیّنی و شوّرشیکی واش ییچهوانه ی خیر و چاکه ی منه، لهرقی نهوا من نه چم بال نه دم م به ومحوه روه وه!.

ثینگلیز که و تبووه سهر ته وه که شوّرشی دمه لا مصطفی، بو دستینی، به لکوو له و دستانی
ثم شوّرشه دا تورکیا ثاگادار بیته وه به ده که اعلانی شهر له سهر دمحودر بکا. و انه
به لکوو ثهم پیاوه تیه ی له به ر چاویی که له به ر خیّری ثه و شوّرشیّکی و اکه شه و هه موو
زیانه ی هه به بوّ تورکیا و دستانی ا. خوّ ثه گهر له ثاخرا و تورکیاه هه ر سواری قسمی خوّی
بو و اعلانی شه ی نه کرد له سهر ته له مانیا، ثه و و دخته ثه م دهست له م و دستانی شه ی و دمه لا
مصطفی و به هدانه گری و ثه مجا چی ثه کا بیکا!.. هیّنای له به ر ثه مانه نامه به کی بوّ دمه لا
مصطفی و نووسی و و تی:

ه پنویسته که شهر بومستینی و دمستی لین هـهانگری و لهگـهلّ حــوکوومه تی عــنرافــا ری کـهری ثه گدر خو هـهر لهســهری بروی مـهعنای وابه ثهمه، تؤ شــهرِ له گــهلّ بهریتانیا ثه کــهی شۆرشى بەرزان ١٧٣

و الهمهش پیچهوانهی خیر و چاکهی ایسمیه!...

حوکوومه تی هیّراقیش لهچهشنی نهم نامهی ئینگلیزه نامهی بهسهر ههموو دائره کانی نهو دموره دا بلاّوکرده وه که «مهلا مصطفی» له خوّرایی به یداخسی شهم بـاخیگهریهی هه کُکردووه. نه ییّ شهر بوهستینیّ و بیّت داوای لیّخوّش برون له حوکوومهت بکات.

که مه لا ثهم نامه و به یاننامانه ی و مرگرت به چاو مړی ثه وه که بزانی ثاخری کار چوّن ثه یی فهرمانی دا به و مستانی شه ٍ و به ثاگاداری کردنی ثه و شویّنانه که تــا شــه و و مخــته کــه ژبــو و نه ژیّر چنگیانه و ه.

* * *

وهزاره ت، وهزاره تی ونوری سعیده به بوه که وت و پاشان به پیار دراکه هم ر شه و دابستیده و ، له (۱۲/۲۵) دا سم له نو بی به بر جاری همه تمه و دابسه زرانده و . دابسیده به و نیمتی و لاتی کور ده واری و و همه لا مصطفی ی به رزان و وا به پیریست شهزانی که به کیکی کوردی کوردی کوردی شاره زا به و لاتی [به رزان] له وه زاره تا بیت و بیلکتی به کیکی کوردی که و ووه و گهاتی فیکر کرایه و ، له تاخرا باوه پی نوری سعید له سه و هما جد مصطفی گیرسایه و ، بانگی کرد و همه و شتیکی پی وت. ساجد وا دیدار بو و شاه دو ادیدار بوو شاهده یادی نه خور بنده و ، د.

آتش بجان افروختن * از بهر جانان سوختن باید زمن آموختن *کار من است این کارهاا.

به لأم ه پاشاها به لنی راسته که من له سالی (۱۹۳۰)دا قایمقامی شامیّدی بدوم و به همدوو جوّره شاره زای ثمو ناوچه په هم، وه ثهمه ش راسته که من لهم دهوری دوابیه دا [متصرف] بووم له ولاّته کانی جنووب و پاشان و پیّنج سالّ له ثیش و کار دوور خرامه وه، تیسته چوّن ثه یی من بچم بوّ شویّنیّکی واو قسه بکهم و هیچ ناو و نیشانیّکی حوکوومه تی به منه وه نه یی تا من به پشتیوانی ثه وه وه قسه بکه م!. من وای به باش ثه زانم که بوّ تهم ثبشه نیوه و هزیریکی تاییه تی دابنین تا ثهو و هزیره به ناوی حوکوومه تموه گفت بدا و ههموو کاروباریکک بهرینیخهوه. لام وایه ثمو و هزیرهش ناینی من به، چونکه من له بهر ثهوه که بو ماوهی پینج سال له کار دهرهیخراوم ثبتر قانون ثهو ریگهمه نادانتی که تا ماوه کهم به سهر نهچی من بچمهوه ثبشی حوکوومهت، ماوهش تازه پینج شهش مانگی رویشتووه!.

«پاشا»،که گوی لهم قسه بدری وجیّانه بوو و تی: ثهوه تؤ ثملّی چی و قانون ثملّی چی؟. قانون چیه؟ من دان به قانونا نانیّم، و دره یاالله و دزیـر بـه!. ثــهمجا بــه نـــاوی «و دزیـری بلاوزاره» و بؤ ثیشیکورده واری خرایه ناو لیستهی و دزیره کانه و ه.

ثینکار ناکری «ماجد مصطفی» پیاویکی رووخوشی وردبینی بازیکهری سیاسیه،

ٹهتوانی لهسهر سی چوار تهناف یاری بگاه لهوانه به قسه و بهزهرده خهنه، ویستهی خوی

به دوست و دورژمنی بسهلمینی و تی بگهیهنی که ثهو راست ثه کاا. لیره دا حوکرومهت

ثهوی هیناوه بو کاروباری کورده کان، لهم وه خته دا واش چینزاوه به گویشیا که ثهمانه

هممووی یاری سیاسیه. لهولاشهوه وحزبی هیواه به دهسته یه کی زور له خوینده وارانهوه

پشتیوانی بزووتنهوه ی ومه لا مصطفیهن. ثهم خوی نه چووه ته حزبه کهوه، ناشیهوی

لهبهرچاوی ثهم حزبه و کورده کانه وه پیاو خراب بین. که واته وه کوو کورده که شه آنی

«داریکی به دهسته و به ههر دوو سهری..!ه... زیاتر که تیکالاوی وه زاره تی ونوری سعیده

بوه ثهمه ثهوه نده ی تر دوور نیه، دووری خاته وه لکورده کان.

له بهر ثدمانه ثدمه ی به لاوه له هدموو شت ریک و پینکتربوو که بینی به هدر جوّر بووه خوّر بووه خوّد الله حزی هیوا نزیک خاندوه بو ثدوه به ندواوی بتوانی ثدنجامه کانی پیّک بینی ا. به لَن خوّی نزیک خسته وه، به لاّم ثدم نزیک بووندوه به ثایا باوه پی هدموو حزیی هیوای راکیشا؟. برواناکهم رایکیشایی، به لکوو [حزیی هیوا] له ژیّره وه دووباوه پی به په یدابووا به کیّ له لایدن هدندیگیانه وه ـ ثدواندی که شتی دووریان شه خویّنده وه ـ بسیروباره پیان ثده خویّنده وه ـ بسیروباره پیان ثده بود کی نوری سعید و نیزیک

شوّرشی بهرزان ۱۷۵

بوونهومی بهو جوّره ییّ پـهردهییه له کـاروباری هبـهرزان، و کـورد و هحـزیی هـیواه، ثهیانوت ثهم کاسهیه ییّ(پّرکاسه نی»ها.

باوه پی دووهه میش له لایهن هه نده که سی تره وه ۱ فه و هه در روالهت په درستی بسوو هیچی تر ۱۶ واته له به در ثه و ما جد وه زیره خو شه و پسته ، نه وه ک پرماجده ثه گهر به در یکیش وه زیر بوایه هه در خوشه و پست ثه بووا. که وابوو ثهم دهسته یه بپروایه کی وا نه ثه کرایه سه در بیروباوه پره که یان، چونکه له خه یری ثه و ده و ره شا هه در وه زیر یکی کورد ها تروه - با هه در جور بوویت - هه در خوشه و پستی ثه و ده سته یه بووه ا..

هماجد، له پاش نهوه که نزیک بووه وه حزبی هیواو له پاش نهوه که پی و تن من له به و آله پاش نهوه که پی و تن من له به و آزانجی کورد نهم و و آزاد تهم و آزاد تهم و آزاد تهم و آزاد ته ناوی و آزایی ار تبات و و و بنیری بن و لأتی ایم زان آن حوکو و مه تیس بریاری داخوازیه کهی دا. نهمجا به حزبی و ت نیزه سی نه فسه ر له خو تان هه آزرین و بیت تا قسه بکه بهن. حزبی هیوا نهمهی زور پی خوش بوو. و نهمین رواندزی، عزت عزیز و سید عزیز سید عبدالله وی همه آزارد و ناردنیه لای ماجد. ماجد له پاش قسه و گفتوگو له گه آیانا هه رسیکیانی به ناوی و زایتی ارتبات و و و همون نارد بو میرگه سوور که چاویان به و معلا مصطفی و بکه وی و قسه ی له گه آن بکه ن. لهم لاشه و و حزب دیسان خه به ری دارد و ماند و مزب دیسان خه به ری دارد و میرا مصطفی و که نه نه نامی خو مانن و انه حزبی هیوا - ها توون بولات، بوخیه ی د آن به ته و اوی بریان بکه و .

که ثهمانه روّیشتن و پاش چاوپی که و تنی همه لا مصطفی و قسه کردن له گه لّیا فیکری ههردوولایان هاته سهر ثهوه که داخواز به کانی مه لا مصطفی شهمانه ی خواره و هین. که دهمانه جرّبه جرّ کران ثه و و هخته ثه و یش چه ک فری ثه دا:

(۱ـ دروستکردنی ولاَتیکی تایبه تی کوردستان که بینی به پیتیج لواوه؛ کـهرکووک، همولیّر، سوله یسانی، خانه تی، دهرّک. ۲ـ دانانی وهزیریکی کورد هدموو وهختیک له وهزارهتا بنر ثهوه کــاروفرمانی شـهم ولأتانهی کورد ببینتی.

۳ـ دانانی کوردیک به معاونی وهزیر له ههموو وهزارهته کانا.

۹ـ زمانی کوردی بین به زمانیکی رهسمی و لایهنی ثابووری و کشت و کالی ولاتی کوردستانیش به تهواوی ریک و پیک بکری. بهلام لایهنی سهرباز و پؤلیس و دارایی ثهوه ههر وه کوو خونی بمینیته وه.)

ثهم داخوازیانه له لایهن ههموو سهروّک عهشرهته کانی تر و حزبی هیواوه پسهسهند کراو دران به حوکوومهتی عیراقی و به ثینگلیز.

پاش گهیشتنی تهم داخوازیانه بریار دراکه _هماجد مصطفی، بیچیّت بوّ وبهرزان، و رووبهروو له گهلّ [مهلا مصطفی]دا بکهونه قسه له ثیشی کورد و بـه جـوّریّکی جـوان بیبریّنهوه.

شه ری (۱/۷/ ۱۹۳۹) شه ریکی سه بر بو و له به غدا له سه ر تیستگه ی شه مه نده فه ری که رکو وک. [ماجد مصطفی] بر خزمه تی کوردایه تی ته چو و بر [به زان]! همچ کوردیک هه بو و له به غدادا به همه مو و قو تایی دانشکه ده کانه و ها تبوون بر تیستگه بر ره وانه کردنی هماجد مصطفی، چونکه بر تیشی کوردایه تی ته چی ا. ثه م کربوونه و و ره وانه کردنه ش به قسه ی وحزیی هیواه بو و .

ماجد رۆیشت و لهگەل مەلا مصطفیدا له _ەسپرگەسرور، چاویان به یهک کهوت و لەسەر ئەم شنانەی خوارەو، ریکک کەوتىن و پىاش حمەفتەيەک گـەړايـەو، بـــۆ بــەخدا. شتەكانىش ئەمانە بوون:

(١ ـ گيرانهوهى [شيخ أحمد] و الهوانهى له كهليان بو بهرزان.

٧ـ چووني ومەلامصطفىء بۆ بەغدا بۇ ئەوە بە دەستەوەدانى خۇي بنوينى.

٣- کاروباري دايه ره کاني [بهرزان] له و کاربه ده سنانه بيبينن که به بياوچاکي

ناوبانگیان دەركردووه.

۴ــکردنهومی قوتابخانه و دروستکردنی جاده و چاویّری کردنی باری ثابووری و تهندروستی له ولاّتی بهرزان.)

[ماجد] ثهمانهی کرد به نووسراویکک و لیژنه یه ک ههر بوّ کاروباری بهرزان له پیشترا حوکوومهت داینابوو. نووسراوه کهی ماجد و لهسهر برپاره کهی لیژنه، دیوانی وزرا له (۱/۲۵) ۱۹۴۴/۱/۱۹ ایاوه ری هاته سهر ثهم شنانه:

(۱_داداره په کی تازه له قهزاکانی زیبار، رواندز، تامیّدی، دهوروبه ری [میّرگهسوور]، شیروانی مهزن و بهرزان دروست بکسری و کاربه دهستانی بساشی بسوّ دابستری، شه گهر پیوبستیش بوو به ناوی وزایتی ارتبات و و هفسه ریان بوّ بنیّری.

۲ـ دروستکردنی نوختهی پؤلیس له ههموو ثهو ولاتانهدا، له خه لیفان و ریزانهوه تا
 دیانهوه کانی رهش.

۲-کر دنهو می ریگه له به بنی نوخته کاندا.

٩ دوورخستنهوهي ومهلا مصطفى، له ولأتي وبهرزان.

۵ گیرانه وهی [شیخ أحمد] و بهرزانیه كان یو بهرزان، هاتنی مه لامصطفی، بو به غدا بو خو به دهسته وه دان. به لام بریار له سهر انهم دووشته واته ـ چوونی شیخ و هاتنی مه لا ـ انهمه انه كه كه ویشه دهست و ه زاره تی داخلیه وه یا [وه زیری بلاوزاره]، ههر وه خت و یستیان بریاری له سهر انه ده ن!.

٦- ئەوشتانەكەوا [مەلا مصطفى] و ھاورپىكانى لە حوكوومەتبان داگير كر دوو ە لەگەڵ چەكەكانى خۆيانا يياندەئە دواۋە بە حوكوومەت.

۷-حوکوومهت رازی بن به وه که موافقه بکا بؤ لئ خؤش بوونی گشتی له به رزانیه کان بنجگه له چه ک هملگره کان و ثه و کاربه دهستانه که له حـوکوومه تدا بـوون و پـاشان چوونه ته لای هملا مصطفی.. نهمه و کاتنی لئی خؤشبوونه که شی ثه وه حوکوومه ت خوّی ئەيزانى، ھەر وەخت ئارەزووى كود ئەو وەختە بلاّوى ئەكاتەوەl.

٨ ـ ههر وزاره تنک چې له ئهستۇدايه جېبه جني بكا.)

لهم کاته ۱۵ [ماجد] رووی کرده حوکوومه ت و حزیی هیواکه نه فسه ره ارتباته کان کهمن، نه بن زیاد بکرین و همه و ویش نه بن له وحزیی هیواه بن. به نی با زیاد بکرین آ. نه مجا به باوه پری هه رستی لا مواته حوکوومه ت، ماجد، [حزیی هیوا] شهمانه ی خواره وه هم نیران و نیران بو شوینه کانی خویان آ.

(۱) فؤاد عارف زایتی ارتباتی پشدهر. (۲) مجید عهلی زایتی ارتباتی شامیدی (۳) سید هزیزی سید هبدالله بو میرگهسور و برادوست. (۴) تهمین رواندوزی بو رواندوز و بهرزان. (۵) میرحاج أحمد بو تاكری. (۱) مصطفی خوشناو بو بهرزان. (۷) عزت عزیز بوله.

هدروا هدندی شتیش و ، کوو رینگهو مینگهو شته بق دهست برین له ولاتی ،بــهـرزان، کراا. پاشان شیخ أحمدیش له [حله]و، هینرایهوه بق ،بهخدا، و برایهوه بق ،حله، و پاش چهند روژرنکی تر هینرایهو، بق بهخدا و له (۱۲/۲/۱۲) نیرایهو، بق [بهرزان].

له (۱۹۳۲/۲/۲۲) دا ومه لا مصطفی، هات بق به غدا بق ثه وه پیشانی حوکوومه تی بدا که خوّی داوه به ده سته وه به ثو تیلی و شط العرب، دابه زیبوون. له مانه به چه که وه به ناوشارا ثه سوورانه وه، هه ندی له روّژنامه به کری گیراوه کانی ثه و سه ده مه که و تنه ته قد کردن که چوّن ثه بی مه لا و پیاوه کانی به چه که وه به سه ر جاده کانا بسوور پنه وه ؟ ثاخر نازانن خه لکی زه نه قی ته چیّا الله حوکوومه تیش ثه م قسانه ی چووبوو به گویچکه دا، له پاش داند به گوی و شیر گه را به و هروانه دا الله ماوانه دا [ماجد] له گه ل هه موو لایه ک قسه ی ثه کرده له گه ل حوکوومه ت، حزبی هیوا، مه لا مصطفی، سه روّکی عه شایره کورده کان. له هه موویانی و ا ثه گه یاند _ بیجگه له هیوا، مه لا مصطفی، سه روّکی عه شایره کورده کان. له هه موویانی و ا ثه گه یاند _ بیجگه له دسته ی حوکوومه ت که ماتووچوو کوششه ی بر خزمه تی کورده ام به ماناوه و

مۇرىشى بەرۋان 174

لهبهر ئەمانە زۆر چاک لەکورده کان نزیک کەوتبووەوە، وە بەلگوو بووبوو بە هیلانەی پروایگەلتى کەس!.

ته نانه ت بق نه وه کور دایه تپه که به ته واوی سه ربگری له مارتی (۱۹۴۴) دا له گه ل ه نوری سعید یی سه رق ک وه زیر چوون بق که رکووک، له وی زور یکی زور له پیاو مافوول و سه رق ک مه شره ته کانی کورد کو کرابوونه و له هیانه ی کاربه ده ستان ، نوری سعید له گه لیان که و ته قسه کردن و وه کوو مامؤستایه کی دلسوز فیری نه وه ی نه کردن که چون کوردایه تی بکه ن؟ و چون داوای حقوقی کورد بکه ن؟ و چون نه گهر حوکو و مه ت به پوختی له گه لیان نه ها ته پیشه وه ده ست بنینه بینا قاقه ی؟!.. له راستی دا نه م کویو و نه و یه زور سه یر بو و ا!. هه رز زر سه یر بو و ا!.

نه م کرده وانه ی ماجد و قهم جوّره هاتو چوّ کردنه ی بوّ کور دایه نی به ته واوی دلی حزبی هیوای کرد به دوو کهرته و ۱۰ کهرتیکی ههر له سهر قه و باوه پره بو و نکه قهم ثیشانه ی بوّ کور دایه تیه کهرتکه ی تری قه یانوت مافی به کور دایه تیه وه نیه و خزمه تی حوکو و مهت ته کا. قهم جوّره دوو دلّیه بوو، که بوو به بناغه بوّ تیکچوونی [حزبی هیوا] و نه که و تنه و سه رخوّی، بوّیه ش وای لیّ هات روّژ به روژ شتی تری قه هاته سه ر.

次 冰 冰

له جوّشی گدرم و گزری ثهم کوردایه تبددا؛ واته له [۷ی نیسانی ۱۹۴۴]داکو توویر نوری سعید و وزاره تی دایه دواوه و کابینه کهی کهوت. ثمهم کهوتنه ناوه ختیه دلّی کورده کانی له زوّر لاوه کرمی کرد، که ثهو قسانهی پیّشوو له چی و ثهم کهوتنه ناوه ختیه له چی؟!.

له گهل انهوه شدا هه ر به ناوی و مکاله ته وه مانه وه تا له [۳ی حوزه یرانسی ۱۹۳۹]دا وحمدی پاچه چی، بز جاری یه کهم و هزاره تسی لهو و هرگرت و خستیه ژیر دهستی خزیه وه دیاره [ماجد]یش له و هزاره ت ده رچود. ایش ورده ورده سهر مو ایژی رووی تنی کردا. مهسه له ش حباره ت بوو له مه، که! شه پری گه و ره ی دو و هه می گیتی بر نی شه وه ی لئی ها مه سه له نی شه و با نی شه و با سکرا ـ ثه و ثامانجه ی که شبنگلیز هه به و برکیا ثامانجه کهی پنگ هات، پنیک هات؛ پنیک هاتنیکی و ا، نه وه ک هه ر ثه وه نده که تورکیا ثامانجه کهی پنیک هات؛ پنیک هاتنیکی و ا، نه وه ک هه ر ثه وه نده که تورکیا نه داته پال ثه نگلیز و اعلانی شه پری له سه و محوده رو کردا. ثیتر چه ثامانجیک له مه خوشتره به رانبه ر به ثینگلیز ؟! که مه سه له و ای لئی هات ثبتر پیویست نیه کورده کان کوردایه تی بکه ن چونکه بو شینگلیز بشه یه!. [نوری سعید] و [ماجد مصطفی] ش و توویانه بیکه ن، که واته هیچ چارنیه غه یری ثه و ه نه یکه ن که واته هیچ چارنیه خه یری ثه و ه نه یک که اینه به که و ردی خویه نی آل

لهراستی داکه و وزاره تی [پاچه چی] ها ته پیشه وه ورده ورده توند و تیژی ده ستی پی کرد؛ حزبی هیوا باوه پیان به وه هیناکه کوردایه تیه کهی ده وری نوری سعید و ساجد مصطفی گانشه یه کی سیاسی بوو، جاماجد خوّی له باوه پی خوّیا همرنه هادینکی بوربی خونیا هه تعدید که که که که وتنه سد به و مه فکو وره یه که هاتنی نه و زبانی به همزیی هیوا، گهیاند. زابته ارتبانه کان ثیش و کاره کانیان دوایی پی هینراو به نکوو همه ندیکیان هه ر نه هینرانه وه بو سویا، تازه وه زاره ت بریاره کانی وه زاره تی پیشو و به رانبه ر به کورد و به همه رزان، به پولیک ناکری، به نکوو وه زاره تی جه نگ خوّی که و ته نه فه و شه فسه رانه که له و وه زاره تی جه نگ خوّی که و ته نمو شه نورد و رده و ردی به کور تی و وزاره تی پیشوا به نساوی زابت از تسباته وه نیزاون بو کورده واری. به کور تی کوردایه تیه که و دوراه که به ره و دوا

ته نسه ره کان که ثیشی ،به رزان و و لأنمی کورده واریان دوایی هات هاتنه و ، بو خدا. میر حاج و ،مصطفی خوشناو ،که سه پریان کرد کاروباری حزبی هیواش تیکچووه لهم روه شه و ه دلگرانیه کی زوریان په پداکرد، له گه ل ،هزت عزیز ، همریه که دو و مانگ اجازه یان و مرگرت، میر حاج ، و مصطفی خوشناو ، چدون بـ نو و لأتـی مـ وکریان بـ نو شۆرشى بەرزان مۇرشى بەرزان مۇرشى بەرزان مۇرشى بەرزان مۇرسى بەرزان مۇرسى بەرزان مۇرسى بەرزان مۇرسى بەرزان مۇرسى ب

چاوپن که و تنی کو مه له ی «ژ.ک» یکه له و ده و ره دا له و و لاته ناو و ناوبانگیکی په یدا کردبو و ـ بو ته وه هه ر دو و کو مه له کوششی خویان بکه ن به یه ک بر شازاد کردنی کوردستانی گهوره. و عزت عزیزه پش چووبو سووریه، تهویش بو تهوه له گه ل کو مه لهی وخوی بون دا یه ک بگرن و ته قه لایان بکه ن به یه ک. دیاره چوونی ثه مانه بو هه ر دوو شوینه که دو و ر نه بو و به راو ته گیری و حزیی هیواه بویت.

ر فریشتنی نهمانه دلّی حوکوومه تی له صاستیان کرمتی کرد به تسایبه تی له صاستی «میرحاج» و «مصطفی خوّشناو» نهمانیش نوزی له باوه پی حوکوومه ت به رانبه ر به خوّیان نی گهیشتن. بریاریان داکه «میرحاج» بگهریّنه وه بوّ به غدا و مصطفی لهبه رزان بی بوّ نه وه نه گهر شتیکی خراب رویدا با ههر دووکیان تووش نه بن و «میرحاج» پش روّژ به روّژ مصطفی له ده نگوباسی به خدا ناگادار بکا.

له سهر ژهم په پیمانه له په ک جیابو و نه وه میر حاج که ها ته به غدا بو نی هیچ شخیکی خراپه ی به رانبه ر به خویان نه کرد و به پیچه وانهی ثهوه چو و هو و ه سهر ثبیش و کاری ژه فسه ری و نامه شی بو مصطفی نووسی که شهویش بیته وه. مصطفی ـ ش ها ته وه تا نزیکه ی مانگیک ههر دو و کیان چو و نه وه سهر ثبش. کمو تو و پر همه دو وک له له شکر ده رکران و میر حاج گیراو نیرا بو و همه ماره ه مصطفی ـ ش بریار دراکه بگیری، به می که و تا که و و هخته دا له مو و سل بو و ، له لایهن هه ندی له دو ستانه و هم خه به ره ی که در داره و ه.

 روز له ديتتواته، ثهويش خوّى گهيانده وبهرزان.

* * *

دیاره له نیکچوونی کاروباره وه تا ثهم ته ثریخه ماوه یه کی باشی خایان. همه ندی له ثه فسمره کان ثه وه بوو له [بهرزان]کؤبوونه وه، وبه کر عبدالکریم ه که ثمویش یه کیک بوو له ثه فسمره ثازاده کان و وه کوو عزمت و ثه وان په پاگهنده بو وبوو له به برزان له گه نیان یه کی گرت. به محمدمه حمووده وه می که له پاشا چوو له ثه وه نده شه فسمر له وبه رزان ه کوبووه وه:

(۱) مصطفی خوشناو. (۲) عزت عزیز. (۳) عبدالحمید باقر. (۳) محمد مه حموود.
(۵) شوکه ت نعمان. (۱) أحمد اسماعیل. (۷) به کر عبدالکریم. (۸) حفظ الله اسماعیل.
ثهمانه بیّجگه له محمد مه حموود یکومه آیکیان له ژیر سه روکی و مه لا مصطفی و دانار ناویان نا یکومه نی تازادی. هینایان به یاننامه یه کیان نووسی که عباره ت بوو له:

داخوازه کانی کورد و معبهست له شوّرِشی هبهرزان. ناردیان بوّ سهفاره تی ثینگلیز له بهغدا و بوّ حوکوومه تی عیّراقی و بوّ وحزبی هیوا.

حزبی هیواکه ثهم به پاننامه یه پی گهیشت وه کوو بآیت له خهو خه به ری بووه و له حزبی هیواکه ثهم به پاننامه یه پی گهیشت وه کوو بآیت له خهل [به ۱۹۴۵/۲/۱۰] بکه نه وه به یه ک و مه به سته که پان خسته سه رقاقه زو به هم حمد مه حموود پردا نباردیان بنز [مه لا مصطفی]. ده سته ی به رزان که سه بری گورجوگزنی حزبی هیوایسان کرد له رزژی مصطفی]. ده سته یک در در بایانه یان دا:

- (۱) په ک بووني ههموو عهشايري کوردهواري.
 - (۲) ریک و پیک کردنی هیزی چه کدار.
- (۳) رزگار کردنی کوردستانی «عیّراق» له زولّم و جهور، به لأم له ریّگه یه کی سیاسی هنمنه وه.

شؤرشی به رزان _____ مشورشی به رزان ____

- (٣) داخوازه سياسيه كانيان بگهيهنن به سهفاره ته كان.
- (۵) يەك گرتن لەگەڵكۆمەلە ئازادى خواھەكانى كورددا.
 - (٦) به هوّى چاپهوه پروپاگهنده كردن بۆ خوّيان.
 - (٧) بەربەرە كانى كردنى سياسەتى ئىستىمارى عيراق.

شمجا ماوه به کی باش هدیشه تی به رزان و [حزبی هیوا] له به ینی به کا که و تنه قافه ز نووسین و رئگه به یه ک پیشاندان و ٹاگادار کردنی سه فیر بی گانه کان له حال و شهحوالی کورد و له چونیه تی مه یه ستی «به رزان». حوکوومه تیش لهم لاوه به هم و جور و له هم ر رئگه یه که وه بو و، خه ریکی کارقایمی خودی بو و، به لکوو ٹاگاداری هم مو و کورده کانی ده سته ی به رزان و [حزبی هیوا]ش بو و!

کو تو و پې له سهره تای مانگی مارتی (۱۹۴۵)دا خه به ریک له حزبی هیواوه به به رزان گهیشت که فه و جی (۴)ی عیراق که له وباپشتیان، ه روزژی پیننجی مانگ فیکری په لاماردانی هه یه، ثاگادارین!

که ثهم خهبهره و درگیرا ثهمانیش قایمکاری خوّیانیان کرد و بهم جوّرهی خوارهوه خه تی شهریان دامهزراند:

خەتى بەشى رۆژھەلات: ئىئېتنە، مېرگەسوور، ناوچەي برادۆست، لە ژېر فەرماندەيى پەمھىطغى خۆشناو، و مەحمد مەحموودەدا.

خه تى به شى رۆژ ئاوا: وئاميدى و ناوچەى ريكانى، له ژير فەرماندەيى دهزت عزيز، و دعبدالحميد باقرەدا.

خەتى جنوب ئاوچەى ۋئاكىرى، لە ژېّىر قەرماندەيى ۋشېّخ سلىمانىءى ۋشېّخ عبدالمىلام دا.

ثهمانه ههموو شویّنه کانی خوّیانیان گرت و به ههموو جوّر خوّیان ثـاماده کـرد بـوّ گیرانهوهی ثهو هیرشانه که بهسهریانا ثه گهر بکریّ. له گهلّ ثهمهشا لهمرماندهی گشــتی ـ مصطفی بهرزانی ـ دهستووراتی پیّدابوون که تا نهتوانن به هیّمنی بیزوونهوه و ریّگهی ناشتی بگرن. وه له (۴)ی مانگدا نهم نامهشیه بوّ سهروّ کی ههموو سوپای شهو نـاوهی عیّراق ـ رفیق عارف نووسی:

.... وه کوو بۆمان دەرکەوتووه فیکرتان وایه رۆژى (۵)ى مارت به ناوى مــــشق و مناوەرەوە له شویننى خۆتان پیشکەون. لەرووى ئەم فرمانەى ئیوموه ئەگەر ھەرزیاننیک رووىدا ئۆبال لە ئەستۇى ئیمـــدا نیـــا..

له رۆژى دوايىدا وەلامى سەرلەشكر ھاتەوەك ئەمان ھىچ ئەو نىيازەيان نىيە پېشكەون.. دىاربوو پېش دەستى كردنى دەستەى [بەرزان] سەرۇكى لەشكرى عيراقىي ھېنابروه سەر ئەو قسەيەكەگۆيا ئەوان فىكرى ھىچيان نيەأ.

رۆژى (٧)ى مانگ [محمد مەحموود] بە فەرمانى سەرۆكى گشتى نيرا بۆ ناوچەى «برادۆست» و «باللهك» بۆكاروبارى ھەندى فەرمانى ئەو نوه.كــه چــوو ھــاتەوه ئــەو
رىگەيە بۆ فەرماندە داناكە خۆى بچيت و لەو ناوەدا گەشتىك بكاو ئە گەرناكۆكيەك لە
بەبنى ھەشايرەكانا ھەيى لاى بەرى و دىدەنيەكىشيان بۆ تازەكردنەوەى پەيمان لەگەل
بكا. فەرماندە قـــەكانى يىست و پاش ئەوەكەوتەگەران. رۆژى (١٣)ى مانگ فەرماندە
چووبۆ خەتى رۆژھەلاتى لەشكرى خۆى، رۆژى (٢٤) لەگەل چەند ئەفسەرىكى خۆيانا
چووبۇ خون بۆ ھەدوديان،

بزروتنه و و قایمکاری [بهرزان] به ته واوی بالار بووه وه، حموکوومه تی هـنراق و لینگلیز که فیشی له لینگلیز که گینی له همه و و که ین و به ینیک په یدا کر دبوو. به تایبه نی ئینگلیز که ثیشی له همه و و لایه که وه بر ریک که و تبوو، لهمانه وهی ته م کاره ساتی به رزانه به م جوّره وه کوو مووی لوونی هم آخیشن و ابووا. له به رئه مهم خه به ردراکه روّزی (۲۵)ی مانگ و کاپتان ستوکس ه شاوری سیاسی ثینگلیز دیّت بو هه و دیان و چاو پی که و تنی [مه لا مصطفی]. فهرمانده له و یّدا مایه و و که، ستوکس و تی:

شۆرىشى بەرزان _____ 1۸۵

«لدبهر ثهوه نه پرووی عیراق ناشاره زای هدندی کاروباری شه پن، نه پروی نسبنگلیز برپاری داوه له نزیکی قدم و لآتی به رزانه وه عیراقیه کان فیری ثه و جوّره شه په بکات و ثهمه ش غه بری مه شق کردن و مساوه ره نه نی همیچی تری تیدانیه، نسایی ثیره بکه و نه پهرو شهوه بوّی، که وابو و پیویسته فه رمانه کانی حوکو و مه تی عیراق و ه ربگرن و شه و ثه فسه ره کوردانه که له لای تیوه ن و تیسته له خه تی شه پدان بچنه و ه بوّ [بهرزان] و شه پ و شوّر به جیّ بیّلن، هه ر شویّنی که خوّیان ثاره زو و ثه که ن له عیراقا تیدا دانیشن و پاشان له گه ل ثه و ته فسه رانه دا که هم ر هیشتا له به رزان هه مو و بچنه و ه لای حوکو و مهت و بچنه و ه سه ر ثیشی خوّیان له نه یروی عیراقال...

تهم قسه لووسانه و ادیار بور فهرمانده ی لهخشته نهردا. به آکو و پی و ت: و تیمه دو و شتمان له پیشه ؛ یا مردن، یا ثازادی کورد. چونکه برّمان ده رکهو نوره که حموکو رمهت و هندی نیهاد یکی باشی له گهل تیمه دا هه یی تا تیسته هه زار قسمی کرد و هیچی به ته نجام نه گه یاند. چوونه و می ته فسم ره کانیش ثه وه که و نو ته دهست و ه زاره تی جه نگ، ته گه ر به ثاسانی له گه آیان بیزو یخه و ته چنه و ه، برّج ناچنه و ه ای ایش تهم قسانه ستوکس گه پایه و ه برد ی بر شوینی خوّی.

روّژی (۳۰) مانگ موتهسه پر همه ولیر ـ سعید قه زاز ـ له گه ل مو دیری پولیس چوون بو مهدزنه، همهر بو چاو پی که و تنی فهرمانده، لهبهر ثهوه که له وه لأسه کـهی سـتوکس زیاتریان وه رنه گرتموه، گهرانه وه بو هه ولیر و فهرمانده و ثه فسه ره کانیش چوونه وه بـوّ هٔشیّنده.

روّژی (۳۱)ی مالگ نامه به ک له لایهن رئیس حه شیره نه کانی وباله ک وه و گه بشته ده ست فه رمانده که نه یا ده ست فه رمانده که نه بیانه وی بین بر دیده نی و بر په یمانی زیاده ثاشنایی. فه رمانده گوندی و شیئنده ی بر دانان. هاتن و چاویان به یه ک که وت و گه رانه وه. له روّژی (۲ی نیسانی ۱۹۳۵ که نامه یه ک له لایهن تامر فه و جی رواند زه وه درایه دهست فه رمانده ی له شکری

[بهرزان]که وروّژی (۵)ی مانگ ومیّجه پر موره مشاوری سیاسی وموسلّی ثدیدی بیّت بوّلاتان و له [بله] چاوی پیّنان بکهویّ. بهوبرّنه و له گهر ریّک ثه کهویّ ثنوه و [شـیّخ أحمد] و همموو ثهفسه و کان بچنه [بله] بز ثهم چاو پی کهوتنه. روّژی پـیّنج ثـهمان همموو له [بله]کوّبوونه و به لاّم وموره نههات!.

دیسان روّژی (۲۰)ی نیسان خهبه ریّک له لایهن مو تهسه پفی ههولیّره و درا به [مهلاً مصطفی]ی فهرماندار که «میّجهر مور» له یه ویّ له [حه ریر] ـ حزت عبدالعزیز ـ ی چاو پیّ بکه ریّ. فهرماندار دهستووری دا به حزت که له گهلّ [محمد مه حمود] بچن بوّ امه و چاو پیّ که و تنه. تا اندمان چوون گوّیا [مور] چوو بوو گهریابو وهوه، ایّتر یه کتریان نهبینی].

روّژی (۲۲)ی نیسان دیسان له لایهن مودیری ناحیهی «باتاس «وه خهبهر درایه و» به فهرماندار که هاسماعیل نامق و وزیری جهنگ ته یه وی عزت عبدالعزیزی له «پیرمهم چاو پین بکه وی فهرماندار فهرمانی دایه و » [عزت عزیز]که له گهل [محمد مهحمود] بیجن بوّ پیرمهم و ثهم چاو پین که و تنه بکهن. تا ثهمان چوون [اسماعیل نامق]گهرابو و «وه بو به غیرات مالتی اسماییل نامق آگهرابو و «وه بو به غیرات مالتی تا چوار سه عاتیک به بین ده نگ له گهل [عزت عزیز] قسه بان کرد، بهمهر جیک که همه دو و به دو و بو و بو و و رو و ن اتفانه تا محمد مه حمود آیشیان له گهل نه بو و السته شاخر استه دانیا نه و و بی کاروبار یکی پاش ها تو ته پیشه وه نیمه که توانین به بین ترس صالح صائب ده رچوو و تی کاروبار یکی پاش ها تو ته پیشه وه نیمه که توانین به بین ترس صالح صائب ده رچوو و تی کاروبار یکی پاش ها تو ته پیشه وه نیمه که توانین به بین ترس ایمین بو هه و یکی (و و به رووی و میرا) دا همندی قسه و باسی گهرانه و می که توانین اله گهل آممسد مه حمود و رو به رووی و هم و یکی خوانه و ایم ماسی گهرانه و می که توانه و ایه سه دوانه و می که توانه و می که توانه دا له گهل شوه که دانه وی خیران خسته به دو هم باسی گهرانه و می که توانه دا له گهل شوه که دوان خویان سه دیمی ها ته سه دو و که شه وان خویان سه دیمی ها ته سه دو و که دو دان ده دو وی در توان خویان سه دیمی ها ده دورانه و دو بان ده که دانه و دورانه و دورانه دورانه و دورانه و

ههر لهو سهروبهرهدا [میجهرولسن] معاونی مشاوری سیاسی کهرکووک - یش

شۆرشى بەردان مەردان

هاتبوه ههولیر فیکری هحه ریره ی هه بوو، عزت و محمد ـ یش ایشی خویان له حزبی هیوای همولیر فیکری همهوره ای همرسی هیوای همه ولیر حقیق اولین اهدرسی کیان له الوتو مقید کیان له الوتو مقید کیان له الوتو مقید کیان له الوتو مقید کیان له الوتو کی که موتیکی دووبه دوو ـ یش اینجه پرمور ایش گهیشته حه ریر. [عزت عزیز] توانی چاو پی که و تنیکی دووبه دوو ـ یش له گه ل [مور] پیک بینیت ا

روّژی (۳۵)ی نیسان [مور، عزت عزیز و محمد مه حمود] چوون بو به رزان، [مور] ثه یو یست [شیخ أحمد]ی چاو پی بکهوی چونکه چوونه کهی بو ثه وموور. که چون، ثه و چووه لای شیخ أحمد و پی وث: هسه فیری به ریتانیا ثه لی فه رمانی حوکوومه ثی عیراق به جی بیتن و چه که کانتان بده نه دواوه و به کشت و کاله وه خه ریک بن!..

[شیخ أحسمد] بهم قسمیه زور تیکچوو وتی: همهر وهخت له شاسووریه کمانی دراوسیّمان و عهشایره کانی تر چه ک وهرگیرایه ره تیمهش ثاماده ین بوّ دانه دواوه ی. ه نهم قسمیه کرد و له کوّره که ههستاو مور _یش به شویّنی خوّیاگه رایه و بوّ دواوه.

روژی (۳۰)ی نیسان و کوّمه لّی تازادی و کوّریّکیان بهست له بهرزان بوّ قسه کردن له وه کنی له وه کنی له وه کنی له وه کنی ته وه بور گیرابوو و تیرابوو و اهماره] هم لاّتبوو ته ویش له ته نداسی کـوّره کـه بو و باشان قسه هاته سهر ته وه که عزت عبدالعزیز، محمد مه حمود و أحمد اسماعیل بگهریّنه وه سهر تیشی خوّیان له سوپایی عیّراق، مصطفی خوّشناو و میرحاج ـ بش ایرزان) به جیّرییّن و بچن له شویّنیکی تر دانیشن. ثه مهدیثه تی تازادیه ش بوّیه ته و برباره بان دا فیکری دواروژی کی تریان کرده وه به لاّم دواروژی دواروژی که به بوختی دواروژه هیچ که کمیّکی نه بووا.. تمنها [مصطفی خوّشناو] و [میرحاج] به پوختی دواروژه هیچ که کمیّد].

تهمجا هدر تدو روّژه مصطفی و میرحاج بدرزانیان بدجی هیشت، روّژی دوایی، واته

رزژی (۲/۵/۵/۲) فهرمانده ی گشتی مه لا مصطفی عزیز، محمد مه حمود، أحمد إسماعیل می هه لگرت و به نونومونیلی «میجه پولسن» هانن بو [همولیر]. روی ۵/۵ ههرسی ته فسه ر چوونه که رکووک و چاویان به «ولسن» که وت، پی و تن که نهیی بچن بو به خدا، له وی ته گهر پیویست بوو له بالویزی به ریتانی «میجه پرمور» بیبن.

ثبتر له و یوه به دی که و تن بو به ضداو پاش دو و روز چوون بو و هزاره تسی جه نگ و خواندا به ده سته و ه به با م خویان دا به ده سته روز و هزاره تسی جه نگ دانی به مه حکه مه شتیکی رواله تیه ثه گینه و ه نه بی شتیکی تیدایی! . ثهم کر ده و ه به دلی هه ندیکیانی کرمی کرد، له به رئه مه مصحمد مه حصود به له رؤزی ۲/۵ / ۱۹۳۵ دا ها لأت و به جه لال ثه مین مه حمود به که ته و بش شه نه در و له نه یر و وی میرافا و دوستی محمد بو و میه و شه گه ل خوی برد و یکه و به رزان بگره و هاتم.

روّژی [۱۹۷ی حوزه برانی ۱۹۴۵] موته سه پر همولیر هسمید قرازه خه به ری نارد بو معلا مصطفی که له گهل و کاپتان چاکسن و معاونی مشاوری سیاسی که رکووک ثه بانه وی له میترگه سووره چاویان پی بکهوی و پیکهوه هه ندی قسه بکهن. له به ر شهمه له روّژی له میترگه سوور کوپرونه وه که و تنه قسه کردن. قسه کانی سعید قه زاز و مه لا مصطفی زوّر له یه ک دوور بروون. و سعید قه زاز و به ناوی کاربه ده سنیکی به هیزی حوک و مه ته و تی ته خوری مه لا مصطفی ش به خوی ثه وت تا تیسته سه ری بو که س دانه نه واندووه ثیسته چوری مه لا مصطفی ش به خوی ثه وت تا تیسته سه ری بو که س له نه دازه هه آباگری اله دانه نه واندووه ثیسته چون ثه م قسه تی انه ی هسمید قه زاز و هه آبگری ۱۴ دیاره هه آبناگری نه له به به نیات کوپه و و به آبکو و ثه گهر و چاکسن و نه بو ایه ثیش زوّر خواب تیکته چوروا.

* * *

كاروبار رۆژ بەرۆژ بەلاي خراپيەو. ئەرۆپشت، حوكوومەتگوتپچكەي لە ھاستى

شوّرشی بەرۋان مامار

هددالهت و حهقهرستی تاخنی بووه پیاوانی حوکوومهت غهیری روّژانی رهش نه ین هیچی تریان پیشان ته تهدا. [بهرزان] له لایه کهوه به دهست برستنیهوه چهوسابووبووه وه ه لا له کهوه به دهست ترینی توند و تیژی کاری کاربهده سته ناره واکانه و هاتبووه تهنگ، داد و عهدلٌ وادیاربوو توّپیکی منالاّن بوو به دهست هیزه وه به همموو لایه کا ههلینه سو رران! [بهرزان] لهم روّژه دا که همر چوار دهوری به له شکری زولّم گیراوه و به زنجیری بسی ویژدانی ولاّته که یان به ستوّته وه ته بی چبکا؟. چاری نیه ته بی کوّشش بکا بوّ لابردنی ته و روّده و بو یساندنی ته و رنجیه ه.

لبر ددا فهرمانداری گشتی _ مصطفی بهرزانی _ له روّژی ۲۵ / ۱۹۴۵ ۱ دا سهرانی له شکر و همحمد مهحموده و هجه لال قهمینی داناو که و تنه قسه کردن. النخر قسه بان له شکر و همحمد مهحموده و هجه لال قهمینی داناو که و تنه قسه کردن. النخر قسه بان له این ده و که به و لاته کانی دهو ک _ المیّدی _ الاکری _ شیخان و سنجارا لهم لاوه، وه له له لا لاه و در اله _ همهو و سهرو که حشایره کانیان چاو پی بکهوی و قسه بان له گهل بکهن بو دهست دانه شور شبکی قهومی کورده وه. اله مجاله روّژی (۲۷)ی اله مانگه دا که و تنه گهران بو به الامندان مه به سته که بان. الهم گهرانه بان تا نزیکهی النخری مانگی المخسوزی ۱۹۳۵ دریژه ی کیشاو ههمو و سهرو ک عهشره ته کان به گیان و به دل قسه بان دا به و دلنیا بان که د.

کوتوو پېر ههر لهو رؤژه دا له کاتېکداکه مه لا مصطفی له دې ومره باه بوو ـکه چوار رؤژه ریّگه له بهرزانه وه دووره ـکاغه زیّکی له لایهن موتهسه پوغی هه ولیّر ـسمید قه زاز ـ ه وه بو نو وسرابو و، یو ههرزان. تیدا نو وسیبوو:

«پیویسته له تبسته وه تا سی روّژی تر خوّت و هممو و سه روّک عه شره ته کانی [به رزان] خوّبان بدهن به دهسته وه ـ واته به دهست حوکو و مه ته وه گهر و ا نه کهن تؤبالی ههمو و کوشتن و زیانیک ـ که لهم به گوی نه کردنه دا رووبدا ـ ثه چیّنه تهستوی تؤ!... هدر له عدینی روّژداکاغهزیّکی وکرّلونیّل میده مشاوری سیاسی مووسلّ گدیشت. ثهویش ثهلّی: «ثه گدر به گویّ حوکوومه تی عیّراق نه کهیت له ههموو چاویّر به کی ثیّمه بیّههش ثهبیت!ه.

هدر له ثهم روّژه دا [مهلا مصطفی] کاغهزیّکی «شیّخ أحمدیی براشی و «رگرت کـه نووسیبووی:

، شؤپش له به ینی هیزی [به رزان] و حوکوومه تدا ده ستی پی کرد، به رزانیه کان گه لی له نوخته کانی پؤلیسی حوکوومه تیان له به رزان گرث، [میرگه سوور]گیرا، و ثالوبه گ،ی خال ـ مان کوژوا، که واته همر زوو بگهریّوه ا.م.

کارهساتی [اللّوبه گ]یش ثهوه بووه که له گهلّ دوو سنی پیاوی خوّیا ثه چن بوّ نوخته ی
«مثرگه سوور» ثهمانه ش تفهنگیان پنی ثه ینی ، پوّلیس پنیان ثه لنی تفهنگه کانتان دانین ـ ثهم
جوّره قسانه ش فهرمانیک بووه که موته سه ولی ههولیّر کر دوویه ته سه ر ههموو نوخته کان
و ترویه ثه گهر بهرزانیه کان هانن، چه کیان لنی و هربگرنه و و ثبیش و کاری دائره ی
حوکو و مه تیشیان بوّ مهرونین! ـ

ثهم چه ک فریّدانه بهرانبهر به عهشرهت شتیکی سووکه. ههرچهند به خوّشی قسمه نه کهن که لک ناگری، له تاخرا له گهٔل پؤلیسه کان ثه بیّ به شهرِیان، و تالوبه گ، و پیاو یکی نه کوژریّن، لهولاش چهند پؤلیسیّک ته کوژریّ و نوخته جؤلّ ثه کهن.

ثهم کارهساتی یه ک له دوای په کانه که [مهلا مصطفی] له ماوه یه کی که ما هه مووی بیست، خستیه عاله میکی ترهوه!. به تاییه تی ثهو له و باوه دوه ا نه بووه که شه گهر شهو له «به رزان» نه ین تاگری شه د به و جوّره همانگیر سیّ. فیکری هاته سهر ثه وه که ثه مه دوور نبه ثهم درور که و تنه وه که به رزان بوویی به همل بز ثه و که سانه که ثمیانه وی به همر جوّر بووه شه د همانگیر سیّ!. له گهل شهمانه شاوه له گهل شهوه شاکه هیشتا نه خشه ی گهرانه کهی که داینابو و به ته واوی پیکی نه هیّنابو و، ناچار بو و به په له له روّری [۹ ای ئۆرشى بەرزان ١٩١

ثاغستوزي ۱۹۴۵ إدا خزى گەياندەوە بېەرزان.

* * *

لېّرەدا بۆ ئەوە خوێنەر بە تەواوى لە ھەمووكارەساتەكە تىّ بگا پېّوبستە تۆزىّ فېكرى خۇى بە زانىنى ئەم شتانەي خوارەو، روونتر بكاتەوە:

«بهرزان» نهم بزووتنهوه به که کردی نهوه که بزووتنهوه به که بوو تهنها بو خوی، به آلکوو نیشیکی وای کرد» بوو به هوی بزووتنهوه یمی قهومی لهناو همموو کورددا، له بهر نهوه که روّژ به روّژ نه برووتنهوه قهومیه به هیّز تر نهبوو دیواخانه سیاسیه کانی حکود و مهتی عیّراقی زوّر خراب شلّه ژاندبوو، به جوّریک شلّه ژابوون لایان وابوو و کوو ناگر نهمه روّژ به روّژ زیاتر نه ته تیتهوه، کهواته به همر جوّر و به همر کوشتن و برینیک یی نهم ناگری بزووتنه و به نهیی ناوی پیابکری و بکوژینریتهوها. له گهل نهم برینیک یی نهم ناگری بزووتنه و به همموو هیّزیکیه وه نه یویست خوّی له شهر پاریّزی و به همیشنی و له سهر خوّیی نیشی خوّی بکا، دیاره نهم باوه ره باوه ری مه لا مصطفی بوو، همتا نهو له بهرزان لهناو به رن، چونکه مه لا، شهری نه نه کرد، دهر چوونی نه و چهند روّژانهی نه و له بهرزان مهیدانی بو نه ماه که سهردنی مه له بوزی می دور بکون یی بکه نه مهرو و جوّر کاربکه نه سمردنی که سانه چوّل کرد که نه و فیکره بان همیوو، وه توانیان به همموو جوّر کاربکه نه سمردنی

بیجگه له مه چوونی عزت عبدالعزیز _به یه ک روّژ پیش هه لگیرسانی شه ر _بوّ به رزان و قسه کردن له گه ل شیخ أحمدا و کار تی کردنی _ له گه ل باوه ری وشیخ أحمده دا که همه مو و شت ثه یی به جه نگ بیریته وه، ثه مه ش دیسان تاگردانیک بو ثه وه که تاگری شه ری تیدا هه لگیرسی .. ثه مه و هه روه ها به ده رچوونی و مه لا مصطفی و له به رزان وه فه رماندانی حوک و مهت به همه و دائره و نوخته کانی و لاتی به رزان به وه که هه ر به رزانیه ک چووه لایسان له چه ک رووتی بکه نه و و و ئیش و فرمانیشی بر حی به جی نه کری . له لایسان له چه ک رووتی بکه نه و و ثیش و فرمانیشی بر حی به جی نه کری . له

لایه کی تریشه وه پرکردنی ههر چوار دهوری وبهرزان، له نیروی حوکوومهت بو کوشتنی بهرزان ثهمانه ههموو ثه کهنه کاری که ثه گهر «مهلا مصطفی» بشگهریّنه وه بوّ بهرزان ههر تووشی ثهوه بین که شهرِ ههلگیرسیّ!..

نهمه اکهی ره وای هه ق بو و پیاو یکی وه کو و والربه کن مه رو کی عه شره تی شیر وان له گه ل دو و پیاویدا بچنه نوختهی و میرگهسوور و بو وه رگرتنی نه و شته کانیان بده نی پییان بلّین نه یی چه که کانتان فریّده ن و خوشتان بگیریّن ا. دیاره نه مه سه ر نه کیشی به لای نه وه وه که له م لاوه و تالویه گن و له و لاوه [مأمور مرکز] و چوار پوّلیس بکوژریّت و له ناخرا نوختهی و میرگهسوور و له دهست حوکوو مهت ده رچیّا.

وه یا هأسعد خوشهوی، بو ثبش و کاری تایبه تی خوّی بچیّنه نوختهی هزیّباره کهچی پوّلیسی حوکوومهت گهماروّی بداو بیهویّ رووتی کاتهوه!. أسعد ناچاره به ههر جـوّر بیّت ـ با چهندکهسیّکیش بکوژیّ ـ ههر خوّی دهربازکا!.

و ویا له لایه کی تر ه وه هدندی به رزانی بیچنه نوخته کسهی [بسه رزان] بیتو و هرگر تنی ته عینات، که چی نوخته بیه وی بیانگرن این گومان ثهمانه ثهم جهوره همانناگرن، ثاخری کار ثه ین وای لئی بین که نوخته که له ژیر ده سنی حوکو و مهت ده رینن !.

* * *

له پاش ثهوه که ثهم کارهساتانه قهوما و حبوکوومهت شهوهنده ی تر چبوار دهوری

شۇرشى بەرزان 197

بهرزانی تمهنیموه و له پاش شهوه که مملا مسطفی ـ ش گهرایموه، هیچ چار یک نه درزایه و میج پار یک نه درزایه و میج پاریک نه درزایه و میج گهران بگرن و در مانیک بر شم دورده بدو زنه و . ثاخر قسه بان ها ته سه ر دوو شت؛ به کهم قایم کردنی خه تی خو پاراستن، دووهم تی گه باندنی حوکوومه تی هیراق و هممو و سه فاره ته کان لهم شیشه نار هوایه که به رانبهریان شه کریت. له بهر شهوه هینایان له پیشا به م جوره ی خواره و مانوچه کانیان قایم کرده و : _

١-خەتى رۇژھەلأت لەژپر قەرماندەيى [شيخ مىحمد صديق]دا بەياريەدانى
 قەرماندەيى [عزت عبدالعزيز].

٣ـ خهتي ثاكري _ جنوبي _ لهژير فهرمانده بي [مهلا مصطفي] خويدا به ياريه داني
 فهرمانده بي وجهلال ثامين، و ومحمد مه حموده.

٣-خەتى رۆژ ئاوا ـ بالنده ـ له ژېر فەرماندەيى ،صالح عبدالعزيز،ى براى عزتدا.

ثهمجا مه لا مصطفی به میرووی [• ۲ی ثاخستوزی ۱۹۳۵] وینهی چهند نامه به کیشی که وه کوو له خواره وه باس ته کری _ نارد بق رئیسی وزرای عیراق و بق سهفیره کانی _ چین، فهره نسه _ ثهمریکا _ سؤفیاتی _ ثینگلیز له به خدا. نامه کهش له وینهی ثهم شتانهی نیدانو وسیبوو: _

(.... نیمه که شوّرشه کهی دوو سال لهمه و پیشمان و هستان لهبه ر شه و بیشانی همه و که سیّکی بده بن که نیمه نامانه و تی رووبه رووی حوکو و مهت بو و هسیتی [نوری سعید] بریاری گهلتی قسمی چاکه و یارمه تی پیّداین و پاشان خوّی روّیشت و همیچی نه کده که و حمدی پاچه چی، ها ته پیشه وه و تی من بوّنان ثه که م. ماوه به ک ی زوّر چاوه رِیّمان کرد همیچمان ده ست نه که و سه بیّچه و انهی شهوه حوکو و مه هیّنای [به رزان]ی پر کرد له فوخته و پوّلیس و سه رباری شهوه شدر چوار ده و ری به داوی به هیّزی همه و ایی و نه بروی سه رزه وی ته نیه و هدایای

مناوهرهوه هیّناوه کهچی له گهلّ فهوه دا بؤ مناوهره نیه بهلکوو بۆ به ثهنجام گهیاندنی ثهم شتانهی خوارهوه بوو: _

۱ ـ سه رؤکی عهشایره کان له وه ختی خوّیدا دیده نی منیان کر دبوو، به پنّ و شویّنی عهشایری منیش ته بنّ دیده نیان بکه مهوه، له به ر قمه من چــوومه وه بوّلا یان، کــه چی حوکوومه ت فهرمانیکی بوّ ده رکردم گوّیا من ناین له شویّنی خوّم ببزوم، به لاّم من له بهر ثه وه که قانوونی عیّراق شتیّکی وای تیدا نیه نه یه لّی پیاو دیده نی له که س و کاری بکاگویّم نه دایه و رؤیشتم.

۳- واللویه گی که خالی ایسمیه و یه کیکه له سهرو کی عهشایره کانی وبهرزان به به ایشی تاییدتی ایستی ایستی ایستی تاییدتی ایستی تاییدتی ایستی تاییدتی ایستی تاییدتی ایستی تایید ایستی که ایستی که له گه لایووه به ناچاری بو انهوه الهواندیش نه کوژرین دهست ایه کهن به شهر کردن، له اناخرا پولیسه کان ههندیکیان ایه کوژرین و ایسته که دوررین و ایسته که دور در دورورین دورورین دورورین و ایسته که دور در دورورین دورور

۹_لهبهر نمهو خهرمانهی موتهسه پفی ههولیر که کردبوویه سهر نوخته کانی هبه رزان ه له لایهن گرتنی نمه و به رزاانیانه وه که نمه چن به شوین نیش و کاری خوّیانه وه له دایه ره کانی حوکوومهت نمه بیّ بگیریّن ، واسمد خوّشه وی که نمه چیّ بوّ زیّبار ، پوّلیس نمه یه وی بیگری، نمیش ناچار به شه رکردن خوّی له دهستیان ده رباز نه کا.

۵ حوکوومهت نه پروی ههسکهری له تاکری و باپشتیان و هیری پولیسی له ناوچهی «ریکانی،کوکردوتموه، به یی ثهمه که هیچ له به پنا هه یی ثه یه وی ثاگری شه پر هه لگیر سیّنی و ثهم کورده یی گونا حانهی ثهم ناوه له ناو به ری. تۇرشى بەرۋان 190

جه نابی سه قیر !. له کانټکاکه من تهم نامه په تان بر ته نوو سم ژن و منالی د پهانی تهم ناوه له ژبر بر مبای حکوم که حوکو و مه نی له ژبر بر مبای حوکو و مه نی خو تان لهم کاره ساته نی بگه په نن ، پر ته وه به ننده کانی په پسانی و ته ناه نتیک و په پنر پنهو و یاد؛ ثه و په په ناه نه تی به نه نه نه نه و ه بو شهره که ته و په په ناه وه بر شهره که نه په ناه وه رانه ی عیرای ته م جوّره شتانه مان له گه ل بکه ن.. ثبتر هیرادارم ته و ده و نوری حقو و قی قه و مه ی عیره کان ته که ن هم ر برین! .).

* * *

له وه بو و فهرمانده ری خه ته کان ههریه که یان چوونه سهر ثبیشی خویان، و مه لا مصطفی ش له روّژی (۲۱) تا غستوزدا به خوّی و شهست که سه و چوو خه تی تاکری قسایم کسرد، له روّژی دوایی دا له گوندی و سفته بروون له لایه ن هیّزی هه وایی حوکو و مه ته و و زدمانیک کران. له روّژی (۲۳)ی مانگدا همه حمو و دناخای زیباری، به خوّی و (۲۰) که سه و هه رنده دایه یالی و پیکه و گیشتنه کیّوی هه برس ه روّژی دوایی به سهر پیرس دا تی په رین و چوونه دی «گویش». له م کاته دا خه بهر و «رگیرا که گویا فه و جی (۵) له تاکری، و مو فه و جی (۴) له رواندزه و فیکریان و ایه روژی (۵)ی ثه یلو ول بده ن به سهر نه م هیره ی و مه لا مصطفی دا!..

گومانی تیدانمه بو که کهم دوو فه وجه له و دوو خه ته و بهانتایه هیزی و مه لا مصطفی ویان ثابلزفه ثه دا و به ته واوی شهر زدیان ثه کرد؛ چونکه ناچار ثه بوون به وه که ثه مانیش له دوولاوه شه پریکه ن، دیاره به رگهی شه پر کردنی همر دوولاشیان نه ثه گرت. لیره دا فه رمانده ی گفتی مه مطفی پهرپی باری جه نگی خوّی خسته کار؛ هینای و محمد نه مین میزخان، قرتاس زیباری، عزیز ثاخای زراری و ره شید زیباری و بانگ کرد و همد په که وده به تفه نگچی دانی، پی و تن شه وی (۲۷)ی ثاخستوز به یه نه ده وروبه دی کنده دوروبه دی پینجه دا

که ـکنوی ٹاکری گرتووه ـ به مەرجنگیش که، یه کتی له چوار فیشه ک زیاتر نه ته قتبن، پاشان به ین ثهوه چاوەړی دوایی بکهن بگهرینه وه!.

حهقیقهت نهمانه به و جوّره که فهرمانده پنی و تبوون ثبیشی خوّیانیان کرد و فه وجه که یان شلّهژاند، فه و جی سه رباز به جوّری شلّهژا پنی نه کرا له روّژی (۵)ی نه پلوولا وه کرو نه و نیازه که هه یانبوو له گهلّ فه و جی چوارا به ک بگرن و هیّزی قه و می [مه لا مصطفی] بخه نه ناو!

مایه وه سهر فه و جی (۳) که له خه تی رواند زه وه به سه رکرده یی وقه یسه ر هورمز و گه آیک له ده سته و دایده وی وشیدی لوّلان وه وه هاتبوون و گه یشتبوونه وبادلیان». له وه بو و ثیتر له به ر ثه و ته گه ره یه که که و ته ری فه و جی (۵) بوّی نه کراییت و بداته پالّ فه و جی چوار. سه رکرده ی هیزی میللی ثه م خه ته ش «شیخ محمد صدیق» بو و که واته با له جه نگی ، بادلیانا، ثه و نامه یه بخو پنینه وه که «شیخ محمد صدیق» له م رووه وه نووسیو یه بو فه رمانده ی گفتی مه ملا مصطفی:

و... فموجی (۴)ی وباپشتیان و له بدیانی (۲۵)ی افستوردا له ریگه ی ودبانه بادلیان و هم هم هم و بادلیان و بیشته و بشتینه و پشتمان لی بگرن اله فلار مانده ی و کونه گوند و بوروشیروانی و به و که سموه بمدره نگاریان بوو، جه نگیکی شمش سمعاتی له گه ل کردن، له دممه دهمی نیوه و دا نزیکه ی چوار همزار همنگاریک چووینه دواوه و لمویدا خمتی خویاراستنمان دانا، لمدهمه دهمی ایتواره دا فه وجی چوار شکان و گهرانه دواوه. امو زیانه یکه، لیّبان که و ت به جوره بوو:

[قەيسەر ھىورمز] ـ فىەرماندەى ئىەيرو ـكىوژرا. بىرىندارى فىەوج (، ، ٣) كىەس، كوژراويان (٢ ، ٨)كەس. ئەوشتانەشيان كەكەوتە دەست ھيْزى مىللى خىۆمان ئىەمانە بوون:

(۵ ۰) تفهنگ، (۲ ۰) سندوق فیشه ک، ههندی نارنجو ک، دوو خهمپاره ـ خهمپاره

نۇرشى بەرزان _______

وه کوو تؤپیکی بچووک وایه _سی مهترملوزی سووک، پـه ک مـهترملوزی گـهوره. دهزگایه کی لاسلسکی.

له اتیمهش ته نها دوو پیشمه رگه بریندار بووه، خویشم به پیریشکی توپی محموان توزی بریندار بووم و تیسته فهرمانده یی مهم خه تهم داوه ته دهست و محمد تاخای میرگه سووره. تا، تاقه، پیشمه رگه یه که نیمه بمینی له ریگه ی حه قهورستی دا به پشتیوانی خوا نایه لین دوژمن بستیک پیشکه ویت.

_وفەرماندەي خەتى رۆژھەلآت _شيخ محمد صديق!...

* * *

وجه نگی نه هله: ونه هله و ده شتیکی پر ثاو و بن داره، گهلن گوندی تیدایه که هی سورچیه کانن، چه ند گوندیکی ثاسووریشی تیدایه، کیوی و پیرس و له شیمال و کیوی و باکری و له جنووب ده شته که یان گرنو ته باوه ش. لای روز هه لاتی عه شره تی سوورچی و لای روز ثاوای عه شره تی زیباری و وده شتی و به له کیوی و ناکری و و ستی ریک دینه خواره و ه له نزیکی گوندی و گویش، ثه بن به یه ک و له وی به سه رکیوی (پیرس) دا ته چی بو زیبار و ادون به سه رکیوی (پیرس) دا ته چی بو زیبار و ا

شهوی (۸)ی ثه یلوول فهرمانده ی گشتی ـ مه لا مصطفی ـ محمد ثهمین میرخان و عزیز ثاغای بانگ کرد پی و تن هه ر یه که له گه آن وده، تفه نگا بچن راست و چه پی کبوی ثاکری دروبه رووی ده شتی نه هله ـ بگرن و خویان حه شارده ن، وه پی و تن تا له لایه ن منه وه تمقه نه کری لیوه هیچ تمقه مه که ن. وسمیدی ثالو به گهیشی به وده و تفه نگه وه نارده لای ده ستی چه پ رووبه رووی ده سته ی عزیز ثاغا. خویشی به (۳۰) تفه نگه و ه له داوینی کبوی و بیرس وه و ه رووبه رووی ده شتی نه هله لین دانیشت.

ثهمجا له بهره به یانی روزی (۸)دا نه یروی حوکوومهت به تؤپ و فرؤکه بـو

ریّجهکشکاندن دهستی کرد به بوّردمانی خهتی مهلا مصطفی و سهربازی پیاده ش به شورا. شوره به شوره به شوره به شوره به لایهن دهسته و آمهلا مصطفی اوه هیچ تهقیه ک نه بوره [فهوج] لهمه، دلّنیابوو که ریّگهی بوّ چوّل کراوه و هیچ کوّسینکی لهریّدا نیه، به بیّرش ملی ریّ گرت و به تهواوی چووه ناوه وه که زانرا وا هموو چوونه به، ناوه وه، له لایهن دهسته ی فهرمانده ی گشتی یهوه شیّلیکیکیان کرایه سهرا. سهرباز به جاری شلّهژاو بوّ تهوه شو بّینیک بوّ شهر بدوّزیّتهوه گهرایهوه بوّ دواوه، له گهرانهوه یا له لایهن دهسته ی همحمد تهمین میرخان بهوه درانه بهر گولله! ناچار به لای راستا بای دایهوه همر که بای دایهوه له لایهن دهسته ی امروه له لایهن دهسته ی امروه له لایهن دهسته ی دروه له لایهن دهسته ی الایهن کرده و بای دایه و الهری ده بای دایهوه له بای کرده و الهری دهسته ی آمها بوّلای چهپ لایان کردهوه له بش دهسته ی [هریز تاخا] و دایاننه به را .

نه م له شکره به ین نه وه بتوانی دهستیک بکانه وه تا بانگی شیّوان که و ته ژیر ره حمه تی بارانی گولله وه. ثه و روّژه (۱۵۰) سه رباز و (۳) نه فسمر کوشتاریان دا له گمل (۴۰۰) که س بریندار. نه هیزی قه و می نه، کوشتار هه بو و نه، بریندار. نه و تالآنه ش که که و ته ده ست هیزی میللی هه ر له و روّژه دا نه مانه بو ون: توّییکی گه و ره ی کویستانی، دو و مه تر مالوّزی سووک، (۲۸) تفه نگ، ده صندوّق فیشه ک (۱۲۸) گولله توّپ، چوارسه د بار تازوّخه و شتومه ک به و لآخه کانه وه.

نه بروی حوکوومه ت تا سنی روّژ به و جوّره به ثمابلّوقه دراوی مایه وه و همیچی پیّنه کرا، هه رچه ند حوکوومه ت به هه پوشه و به فرِرّکه و به خواهشت خه ریک بوو نه بروی پیّ رزگار نه کراو نه بروکه و ته ژیّر ره حمه تی خوّ به ده سته وه دانه وه ا. ثیش که و ته ده قبقه و سه عات.

وهزاره تی «حدمدی پاچه چی» و وهزیس داخلیهی «مسعطفی حسمری» بـوّ۰ تـینگلیز دهستیکی هیّنا به سمیّلیا و سمیّله کهی بزووانده وها. بزواندنه وه کهش تـمه وهوو مـهـسه له کوردیه کهی و مرگزت که «ته گهر دارپوازی له خوّی نهییّ شدق ناییّ!. و به قسمی ته و، پاره شۇرىشى بەرزان 199

و مەرحەبايەكى زۆر دانرا بۆ ئەوەكە [مصطفى عمرى] بە ئارەزووى خۆى لەر ناوەدا بلأوىكاتەوەوكوردەكان ھان بدا بۆگۋا چوونى [مەلا مصطفى] و بۆ رزگساركىردنى نەيروە ئابلۆقە دراوەكەى حوكوومەت!.

به په له په کی زوّر په له پاره په کی پیْژمار رژپترایه ثهر ناوه، زمانه لوس و پووسه که ی مشاوره سیاسیه کانی ثینگلیزی به خداو مووسل و کهرکووکیش فریاکه و تا له عمشایری سورچی و زیّباری دهسته یه کی کوّک، کوّ کرایه وه، سه روّک عهشیره ته کانی ثه و ناوه، وه کوو: وهبدالله شهره فانی، مجید حسین ثاخا، شیّخ جه الالی بریفکانی، أحمد ثاخای زیّباری و شهوکه ت زیّباری، قسهیان دا به حوکوومه ت که فه وجی تبابلو فه دراو رزگار که ناد. ثه ماخرا له روّری و شایره وه که ناچوارسه د تنه نگ ثه بوو که و ته به هیّزیکی زوّری عهشایره وه که تا چوارسه د تنه نگ ثه بوو که و ته به به ناد و که و ته ثه به به به میری کرد همر گولله یه ک که بههاویژی به برسنگی ثه برسنگی کورد ثه که وی ا. بو ثهوه ثهمه روو نه دا سه نگهره کانی خوّی به جیّ هیشت و میاوه ی سه عات و نیویک ههر له کیّوی و پیرس کشایه دراوه. لهم کشانه دواوه ی ثه دراوه ی مورد فه درجه نه بیرو کهی حوکوومه تیش له ثابلو قه دان رزگاری بوو. همر له و خته دا که عمشایره کان نه به و خوه که تا ثه و وه خته گولله یان به سنگی و مه لا مصطفی وه ثه نا و مهمود ثاغای زیّباری که تا ثه و وه خته گولله یان به سنگی و مه لا مصطفی وه ثه نا و مهمود ثاغای زیّباری که تا ثه و وه خته گولله یان به سنگی و مه لا مصطفی وه ثون اه مهمود ثاغای زیّباری که تا ثه و وه خته له گوله یان به سنگی و مه لاده بوو و به به باز کشایه وه و دایه بال هیّزی مه لاده بوو و به و شه با که نا ثه و وه خته له گه ل هیّزی مه لاده بوو و به و دایه بال هیّزی مه لاده بوو و دایه بال هیّزی مه لاده بوو و دایه بال هیّزی مورده دا.

له ماوه ی ته و پینج روّژه تابلّوقه دانه دا هه ر دو و هیّزه که حه و جار په لاماری په کیان دا.

کاره ساتی ته م و نه هله و و پیرس و ههمو و دایه ره کانی حوکو و مهت و دیواخانه
سیاسیه کانی به خدای پر کرد و که و ته دهم دانیشتری و لاّته کانی [به خدا] و [به سره]ش.
زبانی کو ژراو و بریندار لهم شهره دا له هه ر دوو لا به م جوّره بوو: ..

له هیزی حوکوومهت کوژراو (۳۸۰) کهس. برینداد (۴۵۰) کهس. له هیزی میللی حزیز ثاخای زراری که فهرماندهی خهتی راست بوو له گهل چوار کهسی ترا شههید

بوون، برینداریش گهیشته چوارکهس.

* * *

شهری وههودیان و و مهوزهه: روّژی [۲ی که پلوولی ۱۹۴۵] فده وجی (۴) له لای راست و فدوجی (۳) له لای چه پدو و له ریّگهی و پایشتیان و و و بر و مهوزه یا بدی که و تن انه پروی میللی له ژیر فهرمانده یی و محمد ثاغاهی میرگه سوور و یار په دانی و نوروشیروانی و به خویان و به همندی په نابه رانه و و بریان له که شکه و ته کانی همودیانا که و لهمه زنه و سمانه ریّگه یه که مهمودیانا حکمه لهمه زنه و سمانه ریّگه یه که مهمودیان حه شار دایوو. که فه وجه کان تی په پرین مهمانه ی زانی ده رپه پرین و ده ستیان دایه تفهنگ لیّیان و بوردمانه نه دا و وه کوو شیّری برسی خوّیاندا له نه بروی حوکوومه ت که به مانه ی زانی نه بروی حوکوومه ت که به مانه ی نوب و ده با به به ره نگاریان بوون. هیّری میللی له به رشالاوی ده بایه کان توزی کشانه و ه تا ده با به کان و مستانه و ه مهم به لاماریان دانه و به شکاند نیکی زوّر خواب شکاند نیان ریان له م شهره دا به موجر و برو و ـ

کوژراو له هنزی حوکوومهت (۳۰۰)، بریندار (۴۵۰). له هنزی میللی تـهنها دوو کهس بریندار بوو هیچی تر. تالآنتی که کهوته دەست هنزی میللی: (۳) تۆپی کویستانی، (۳) مەنرەلۆز، (۴۸)گولله نۆپ، (۲۰) سندۆق فیشه ک.

* * *

شهری دههرن، دههرن، گوندنیکه به سن سه صات رینگه که و تو ته روّژ ثاوای به رزانه وه. لیّره دا عه شایره کانی زیّبار و بادینان ـ که حه و سه د تنه نگچیه ک شه بوون ـ له ژیّر فهرمانده یی چه ند ثه فسه ریّکی میّراقی و هه شت سه روّک عه شایری [زیّبار] و [بادینان]دا بوّ به ربه ره کانی مه لا مصطفی و شه ر له گهل کردنیا خوّیان داکو تابوو، وه به ته لسز ـ یش هه سو و کانی کاره سانی خوّیان ثه گهیاند به نه یروی عیْراقی.

لهبهر ئەوەكە ھھەرن،كەوتبووە پشتكيوى دېيرس،دوە، سەنگەرگايەكى بەھير بوو

شؤرشی بهرزان ۲۰۱

همسهلا مسصطفی، بـهعزئی وت لهو وهخمتهداکه هینزی شـهم ثـابلّوتهی نـهیروی حوکوومهت ثهدا ثهویش ثهو نوّپه بگریّنه ههرن و هیزه که، بهم جوّره ثهتوانـن هـیّزی حوکوومهت بشلّهژیّن و شهره که بهرنهوه.

فهرمانده ۴هم پیلاته ی دانا و ۴همجا خوّی و هیّزه کهی پهلاماری هههرن هیان دا و عزمتی له و لاوه ده ستی کرد به توّپ هاویشتن، بهلاّم به هیچ جوّر گوللهی توّپ نزیکی نیشان نه ۴ه که و ته وه و اته ههر زوّر زوّر نزم بووا. فهرمانده خهبهری بوّنارد که نوّ په که نزیک بخاته و چونکه له و حاله دا به هیچ جوّر که لکی نی په، ۴هم خهبهره یوّ عزت نارد و خوّیشی به چاوه پریّ گواستنه و می توّ په و تا نزیکهی شهش سه هاتیک له شویته کهی خوّیا خهریکی له توّ پهوه نیه و به لکو و جاران خوّیا خهریکی لیّوه ۴ه هات ثیّسته ۴هو ته قهبه شی نه ماا. ههر له و کاته دا خهبه ریّکیشی و هرگرت که نه بروی حوکو و مهت به ههمو و هیزی عهشایره و ۴ه بانه و ی له [پیرس] بده ن فهرمانده نهری مهوه که چوه که هیچ ده نگرکیش له ترسی ۴هوه نه و ه که یوسی ه ده ده میت ده رچی، و ه له به و ۴هو که هیچ ده نگرکیش له توسی که و نه ناچار تابیلا و ته که یه ره که یانده و پیرسی.

مايهوه سهر ثهوه كه ثايا وعزت عزيزه بۆچ له، به ثهنجام گهياندني فهرماني فهرماندهدا دريّغي كرد و بۆچ تەقەي له تۆپەوه نەھيّنا؟.

گزیا له و و و خته دا که فه رمانی [مه لا مصطفی]ی پن گه بشتو و ه بز نزیک خستنه و ه ی نزیک خستنه و ه نزیک خستنه و ه نزیک خستنه و ی نزیک خستنه و ی نزیک خستنه و ی نزیک خستنه و ی نزید که خده رفتی و و رقیمتو و ه ا. له به رفته که میش تو په کهی هه آگر تو و و و به ره و د و و در قربو و . له گه ل که و شاه یه و می نه به و و در قربو و . [مزت عزیز]ه گه و رم به الله یک به و و که الله رووی هانه ری هیزی بزو و تنه و می نه و رقیم و رقیم الله و شهدی به هه آمیی و ه یا له رووی شتیکه و ه کردی ، خوبو و به هوی شک اندن هیزی میللی و هیزی [به رزان]، و ه کوو کسه یک بو و که دو

* * *

شوّرِشی به رزان ۲۰۳

لهرووباری «مهزن» په پینهوه خوّیانیان گهیانده «ههرفته» و لهویّ خهتی خوّپاراستنی ژبان و مردنیان دامهزراند. همر لهم کاتهدا [مهلا مصطفی] خهبهری نارد بوّ «شیّخ أحمد» بـوّ ثهوه عهشرهته کهی خوّیان له بوّمبای فروّکهو گولله توّیی بیّ ثامانی دوژمن بیاریّزن، ثهییّ ههر ثبّسته گونده کانی خوّیان چوّلّ کهن و بچنه پشت چیای «شیرین» و ناو صهشرهتی «شیروانی». لهراستی دا ههر لهو شهو ددا ثهمانه ههمو و کران!.

شهوی (۳۰)ی ته یلوول خهبه ریک له وسید عزیز سید عبدالله و هات:که له گه ل [سید مصلح] و ههندی تفه نگچی دا نموا له سهر سنووری ایران و عیراق له ،کانی ره ش، چاوه رئی فهرمانی فهرمانده ی گشتی ته کهن. فهرمانده ش مه لا مصطفی ـ خهبهری بـ ق ناردکه رنگهی و کانی روش کیله شین ، بیار یزی و ایسه ته گهین.

همرا همتا نه هات گدرم تر نه بود [نوّب] و فرز که و گولله ی دوژمن همتا نه هات زباتر پانی نه نا به و میّزه میللیه نه ترسه وه همچ ر یکگیه ک همبود بو کوشتن و له ناو بردنی بهرزانیه کان هممودیان گرتبود، له گهل نه مهشدا بهرزانی نه ترس، بهرزانی کول نه ده رهمچ بهرزانیه کان هممودیان گرتبود، له گهل ژن و منال و خاوخیزانا به ده م شهره وه گهیشتنه ه کانی ره ش. له ویّدا فهرمانده ی گشتی به دووسه تفه نگچهه وه ناخر که س خیّزان و مالانی خسته پیش خوّیه وه و به و هیّزه وه له بوّمبای دوژمن پاراستنی. دیسان له گهل نه وه داکه هیّزی دوژمن به راستنی. دیسان له گهل نه وه داکه هیّزی دوژمن به هممود فرق که و توّب و عشایریه ره کهونه کوششی نهوه که پیشیان لی بگری و ریّدانی نا په وه که پیشیان لی بگری و ریّدانی نا په وای حوکوومه تی نه و ریّدانی نا په وای حوکوومه تی نه و و مختهی عیّراق پی بیانی له مهلّبه ندی باو با پیریان بری و چوونه خاکی نیّرانه وه ، ترّ رهوانه کردنیشیان له ده نگی نرکه ی گولله توّب و هاژه و گفه ی بوّمبای فروّ که نه بی همیتر ته به بوان. جاری با نهمان له نیّران بهیّنه و برانین له حیّراقا چی رووی دا؟..

که که و ته سهره تای سالّی (۱۹۳۵) و رده و رده ته و ه ده رکه و ت که وا ها و په یمانه کان شهر شه به نه وه و مسیاسه تی شینگلیز له کور ده و ارده ا به ته و اوری گورا به تایه تی به جور یکی تر سه یری [په رزان] ته کراا. له بهر شهمه له مارتی (۱۹۳۵) دا پشتی معالل کرایه به دلا مصطفی و ثینگلیزه کان له لایه ک و نو که ره کانی له لایه ک ثه بانویست کار و فر مانی به رزان بگورن به باریکی ترا. ثه و همه و و د لمخوشی و په یمانانه که تا ثه و و هخته دابو و بان مهمووی و هکو و له مالّی و فاته ی ته له مشهوی ته بایه سهرا له گه ل شهمووی و هکو و له مالّی و فاته ی ته له مشهوی ته و باره یه زیاتری تی ته نه و چود که و مصطفی همری و و زیری داخلیه له تهمو و زی (۱۹۴۵) دا ته رخانی کر د بو به گوا چوونی به رزانیه کان، و و یا بو گیرفانی هه ندی که سکه له مالّی خویاندا دانیشتبو و نا. دیسان چواریه کی ثه و پاره یه شی هم نه ته و بست که حوکرو مه تی [حمدی یا چه چی] له سهره تایی داری تایی (۱۹۴۵) دا داینا بو و و زاره تی جه نگ بو ثه و ه بیدن به و بو مباه و به سه دیشم ک بچن خوینی کورده کانی و به رزانی ه ی بر پون!

باشچاوشه کانی حوکوومهت هدریه که له لایه که وه حه فایقیان ون که کر دو هدریه که له لایه که وه خهریک بوون بز شهوه که ثیشی [بهرزان] به جوّریّکی ناراستی پیشانی بدهن تا له پیّناوی شهمه دا خوّیان نوّزیّ پایه که یان به رزبییّنه وه وه یا چوار پوولٌ بخه نه گیرفانیانه وه !.

به پاننامه، په ک له سهر په که کانی مو ته سه پ هه ولیر که ده ری ته کرد و شهیوت: حوکو و مه ت قانوونی کی خو شبوونی گفتی بو به رزانیه کان ده رکرد و و ولاته که پانی ثاوه دان کرده وه و به خور ایمی چه ند هه زار ته نی دانه و یلهی به سه ریانا بالاو کرده وه و همه مودی پوشته کردنه و و تا بیناقاقایان شه کروچای پی دان و ولاته که پانی پر کرد له خه سه خانه و قو تابخانه و هه موو ولاته که پانی کرد به به هه شت ا. که چی له گه ل ثه مانه دا ومه لا مصطفی، هه ستا و شیری له رووی حوکو و مه تاکیشا و قدری ثه م ناز و نحمه ته ی غۇرشى يەرزان _____

نهزانی، که واته ثهین حوکومهت به ههموو هیزیکیهوه بدا له بـهرزان و داری بـه ســهر بهردیهوه نهیهآنی!.

[مو تهسه پ آ ته م قسه خوّشانهی به م جوّره ته خسته به رچاوی شه حبی عیّراقی و به م جوّره ته خسته به رچاوی شه حبی عیّراقی و به م جوّره قسانه باوه پی (شه حبی حیّراقی) را ته کیّشا بوّلای تاکی ترازووی حوکوومه ت. به لأم ثایا نهوه می نه ته زاران حه زاران حه زاران حه زار وه به لکوو به ملیّون همیه که پروا به م قسانه راست بو و نایه [به رزان] خویّنی خوّیانیانی لیّ زیاد نه به و یکه نه گهر ده به کیّکی نهم قسانه راست بو و نایه [به رزان] خویّنی حوّیانیانی لیّ زیاد مهرویین وه کوو جوّگه لهی ثاری بیریّرنا. ثه گهر پیاوانی حوکوومه ت و کاربه ده ساله ت و حوکوومه تا رووی نه نه دا. مه سه لیکی کوردیه نه آیی «سه گ له کولیّره راناکا!». دیسان هه رحوکوومه تا رووی نه نه دا. مه سه لیکی کوردیه نه آیی «سه گ له کولیّره راناکا!». دیسان هم مه سه لیکی کوردیه نه روی نه نه راناکا!». دیسان هم مه سه لیکی کوردیه نه روی نه نه راناکا!».

نهمه له لایه کموه، له لایه کی تریشهوه پهیتا پهیتا [دیوانی و زرا] بهیاناتی ده ر نه کرد و همهوو جاکه و عددالمت و همهوو جاکه و عددالمت و خواناسی و نان بده ینکیشی نه دایه پال خوی! شاهدی نهم قسمیه شهیانه کهی [۸ی ثابی ام نان بده ینکیشی نه دایه پال خوی! شاهدی نهم قسمیه شهیانه کهی [۸ی ثابی ۱۹۴۵] به که داد و و تی: و حوکوومهت نه پویست گهلی چاکه بکا له گهل [سه لا مصطفی] دا، به لام مه لا قبو و لی نه کرد، له به رئه وه ناچارین نه و و لا ته بخه ین و ژبر احتلالی همکه ریه و ها.

توخوا! ثمو کهسه ی ثمم کتیبه ثهخوینیته وه، ره یا بوّت شهخوینزیته وه کهس هه به چاکهو پیاوه تی له گهلّ بکریّ و نه یه ویّ؟!.. مهلا مصطفی تا تأریخی [۸ی ثابی ۱۹۳۵] فسه ی همزار چاکه یان پیّ دا چاره که یه کیّ تاقه فسه یه کیان بوّ نه هیّنایه دی، ثبتر چوّن بروا بهم قسانه ثمکا؟!.

له [۱۹۳ی تایی ۱۹۳۵] ۱ المسمر زمانی دمودیری دحسایهی حسامهومه دیسسان بسهیان بلآو ته کرایهوه له سمر چهشنی هیئه کان موتهسهرفی ههولیّر که حوکوومهت تهو همموو پیاوه تیانه ی له گهل [مهلا مصطفی]داکرد و نیازی وابو و گهایکی تربشی له گهل بکاکه چی مهلا مصطفی هیچی پی همانه گیرا و پائی به ههموویه وه نا. لهبه ر ثمه حوکوومه ت ناچاره بؤ ثه ره شابائی پر خهت و خانی عهداله تی به وناوه دا بلاّوکاته وه ا. به پیّویستی شهزانتی لهسه ر خوّی گوناحباره کان لهناو به ریّه. زوّر سهیره شه توت هصو تهسه رفی هه ولیّره و دیوانی وزراو مودیری دهایه تفیان کردوّته ده می یه کشا!..

نهمجا له روّژی [۱۹ ی تایی ۱۹۴۵] دا دیوانی وزرا پرپازی دا به دانانی دیوانی حرفی له ولاّتی هزئی از دورویه دیوانی مرفی له ولاّتی هزئیان و دهورویه دی زیّبار ، هدر له حدینی روّژا فهرمانی شاهانه یان بوّ ده رکرد. پائس نمه به ـ قائدی قواتی معسکه ری ـ مووسلٌ و ههولیّرو که رکووک زیاتر پهره ی دا به هرفیه ، که و و تی له اعتباری [۲۸ ی تایی ۱۹۳۵] هو قه زا و شویّنه کانی ههولیّر ، رواندز ، تاکیک، نامیّدی و دهوّک ـ پش له وُیّر ناوی حرفیا بیّت!.

بهم جوّره عرفی دامهزراو ههموو هیّزی عیّراق رووی کرده ولاّتی بــهرزان و پــاش ئامانه دمستی کرد به بهلاّغ و بهیان دهرکردن.

بۇ ئەوە بزانى بەيانەكان لە ھەقىقەتەوە چەندە نىزىكىن پىيوپستە شىتىكى ھەر لىي بخونىنئەوە.

بۆ وینه ئەمە بەیانپککە کە لە [19 مى ئەيلوولى 1978]دا دەرى کرد. دیارە ئەم بەیانە پاش ھەراى وبادلیان، ھەودیان و ھەرن، کەوتبوو، ئەڵێ:

وزوو تر حوکوومهت تی گهیاندن که مهلا مصطفی و هاوریکانی لهبهر ثهوه دهستیان داوه به یاخیگهری و خراپه کردنهوه ثهبی تهمیّ بکریّن. وه بوّ ثهوه که (شهعب) ٹاگادار بن ثهمانه کرا:

(۱۔حوکوومەت بەبنی کیوی ٹاکری وکیوی پیرس ـی له یاخیه کان پاک کردهوه و زیانیکی زوری لیدان.

۲ حوکوومهت له پاش چهند به گراچوونیک ناوچهی روز شاوای شامیدی له

شۇرىشى بەرزان ٢٠٧

باخيه كان پاك كردهوه.

۳ـ حوکوومهت پاخیه کانی له پاش چهند به گژاچوونیک له ناوچهی _انبروربکان، پاک کردهوه و چووه بهرزانهوه.

۹ـ حوکو و مهت یاخیه کانی له ،سیده کان، ده رکرد و اثبسته ناوچه ی برادو ست پاک بروه نه و ه.

۵- حوکو و مهت له باپشتیانه و ه پیش کهوت و ههمو و نه و ناوه ی داگیر کرد و زیانیکی زوری دا له باخیه کان.

 د یاخیه کانی لای ومه لا مصطفی، له هه موو لایه که وه ثابلوّقه دراون، هیچ چاریان نیه یا تیاچوون، یا ته سلیم بوون!.

۷- عهشایره کانی ته و ناوه ههموو دوژمنی معلا مصطفی پن و ههموویان سه ربه
 حوکوومه تن و به همر دوولاوه سهری مهلا مصطفی - یان خوارد!.).

ثهمه په کیک بوو له به یان و به لاغه کانی حوکوومهت، تر بزانه به لای ثه وه دا چوو که زیانی حوکوومهت لهم ههموو ههرایه دا چی بووه؟. وه یا هیچ قسه یه کی له زیانی مالّی ثهم همرایه و کردکه لهو ماوه یه دا رووی دابوو؟!.

ثهی چهرخ!. ثایا تؤبالی خویّنه رژاوه کهی ههر دوولار زیان و خهساره نه مالّیه که ـ کهمالّی شهعب بوو تهدرا به گولله و تهنرا به سنگی شهعبهوه ـ ثهچیّنه ثهستوّی کیّ؟!!..

* * *

له و سه رده مانه دا که جوّش و خورو شیکی کور دایه نی هه بو و له ناوا، کور ده کانی به خدا داگدر میه کی باشیان شدنواند، و بیانه ی سه رکه و نن همه بو و له به خدا، همه مو و قو تابیه کور ده کانی دانشگاه و دانشساره کان و دانیشتوه کانی تری به خدا ها تو چوّی و بانه و بانه که بالا و کردنه و می خویدنده و اری و گیانی برایه نی بو و له ناو کور ده کان و قو تابیه کان نه م همسته یان زور یی خوش بوو،

به ههموو جوّر کوّشش ته کرا بوّ بهرز بوونهومی پایهی ثمو یانه یه.

له سه رمتای نیسانی (۱۹۳۵) دا هه لْبِرَاردنی ویانه، هاته ناوه وه بـوّ دانـانی تـهندام، له روّزی هه لْبَرَاردنه که دا همچ کوردیّک هه بوو ـ تهنانه تـ له ده رهوه ی به غداش ـ هه سووی هاته بزیانه. گه وره و بچووک، وه زیر و گزیر. له دوایی هاتنی هه لْبَرَاردنا ونووسه ری تهم کنیه، ینجگه له تهمین زه کی به گک له هه مووکه س زیاتر ده نگی درایه.

ثیمه بهم کارهساته نازانین تومهس پیاوه گهوره کسانی کسورد ـ ثهوانه ی له به خدا دانستبوون و چووبوونه پاریزه وه بؤ وهزارهت و نیابهت به ناوی کورده وه مهبستیان له هاتو چووی هیانه کهی ثهو روّژه دا بچرانی شنیک بووا. ـ واته کورسیه کی حوکم! ـ ثیمه ـ دهسته ی گمنج و قوتابیان ٹاگامان ـ لهمه نیه. ههر به گهانی وهخت پیش هه لبراردن ههندی له پیاره کان ـ که لینان ماوه و لیشیان مردووه ـ خهریکی نانهوه ی تهوینیک بوون بؤمان، چونکه بؤیان دهرکهو تبوو که ههندیک له ثیمه ناکهوینه ناو ثهو توّره وه که شهوان به دهستیانه وه یه!. به لام تهونه که یان به تهواوی پو نه ثه تهزایه وه.

کاروساتی ومه لا مصطفی ی به رزانی و هاته ناوه وه و واته تو و پره بو و نی حوکو و مه ته له و ملا مصطفی و مدان به هه آزانی بر ته واو کردنی ته و نه که ا. و و راست بو و نیمه ش و ه نه ی بر لابر دنی زو لم و جه و ری حوکو و مه به رانبه ر به و مه لا مصطفی و دستمان له نو و سینا نه بو ایه ، به لام ته و ده سته یه نه ته بو ایه گوریس شه و هنده به توندی را بکیشن تا بیجری، مه لا مصطفی و هه مو و که س به خراب بخه نه به رچاوی حوکو و مه تو نه و هو ای بر تا بود و به و ای بر تا بود و ی دو کو و مه تو ای بر تا به پیاو چاک ده رچن و کو رسیه کی چوار رؤ ژی یان ده ست که وی ؟ ا.

روّژی [۲ی نیسانی ۱۹۳۵] بوو، لهلایهن میریهوه گلیّر کراینهوه: جمهوههر حزیز، کانهی هزیز، مکرم تألمبانی، کاکه حمهی سید تهحمدی خانقاه حبدالقادر قهزاز، جهلیل هوشیار و نووسهری ثهم کتیبه حلامالدین سجادی. گلیّر کراینهوه بو قایی حمه پسخانه و پاشان دراین به دیوانی هرهی له به فدا. ثه و گوناحهی که دایانه پاشمان ثهوه بوو: «که مهلا

نۇرىشى بەرزان ٢٠٩

مصطفی له بهرزان به تفهنگ شهرِ له گهل حوکوومهت ثه کا، ئهمانهش لیّره به فهلّهم، وه میانهی هاتوچووشیان له گهلّ مهلادا هه یه.ه.

دووجار بو موحاکمه براینه دیوانه وه بو جاری سپّههم ده نگ بلاّو بووکه ثه یانه وی بمانخنگینن! بهره کهت دا دره یه کان و تاله بانیه کان و سید أحمدی خانه قا و گه لی دهسته ی تر مان تی که و تن تا نه بانخنگاندین!. بهره به ره خدلگی تر همر ثه برایه [صرفی] به خدا و همر که به ثه ندازه ی خوّی حوکمی ثه درایه. ثهم هرفی به خدایه ش لقیک بوو له عرفی کانی و لاّنی [بهرزان].

ته و عرفیانهی که له همولیّر و ولاّته کانی تردا به هؤی کار مساتی به رزانه وه له سالّی (۱۹۳۵) دا دایانناو حوکمیان دا به سهر (۱۹۳۵) که سدا، (۳۵) کهس لهمانه به خنکاندن، ثموانیتر به حدیس.

* * *

بهرزانیه کان که له (۱۱/۱۰/۱۹۹۸)دا بهسهر ه کیلهشین،دا شاوابوون و چوونه ئیرانهوه به همموو جوّره چه کیکهوه روّیشتن. خوّیان (۳) همزاریّک ثهبوون، تـا ثـهو و هخته که دهرچوون (۹) فروّکهیان له فروّکه کانی عیّراق لهشه یا خستبووه خواره وه. که چوونیش (۷) توّپ، (۱۰۰) مهتره لوّز، (۲۰) همزار فیشه ک و چهند چرایه کی مخابره و لاسلکی یان پیربوو. سهره تاکه چوون له و لاّته کانی هنه غهده، سوّفیان و جلّدیان، جیّ گیر بوون و خوّیانیان لهوی دامه زراند.

ثه و سه رده مه که ثه مان چوونه تیرانه وه حوکو و مه تی دیموکراتی کو ردستان له سابلاخ هه بود ، ثه مه ترسیکی زل بود بر حوکو و مه تیران که نه وه ک مه لا بداته پال شه و حوکو و مه تیران که نه وه ک مه لا بداته پال شه و حوکو و مه تیران ثه و هنده ی تیران ثه و هنده تیران ثه و هنده تیران شه رده شه می و مام عه زیزی قه ره نیا فای مامش ه و و که و تیران به هم و و جو ریار مه تی تیران به هم و و جو ریار مه تیران به تیران بازیران به تیران ب

بدا و زوویوزار بز بهرزانیه کان تهرخان بکاو خوّیشی بکا به متاثب، له متاران، و ثمیتر نهچتی به لای ولاّتی وسابلاّخ،دا!.. مهلا ثهم قسانهی نهچوو بـه گـوێچکهدا و قســهی لیّرانیه کانی گیّرایهوه.

ولأتي يورميّه له لايهن بوزير ق به گی هدرکيه وه داگير کرابو و له تيران. ولاّتي سابلاخ حوکو و مهتي و قازی و تيدا هدبو و ، به با به راه شيد به گی مه ندی و همو و عهر م تی شکاک و هدرکي دابو و بانه پال [قازی محمد]، چووني مه لا مصطفی بوّ شه و ولاّته شکاک و هدرکي دابو و بانه پال [قازی محمد]، چووني مه لا مصطفی بوّ شه و دولا و مدرّ په کی تر بو و له حوکو و مه تي کور دستان کرابو و ه وه . به هزّی شه فسه رانی هدر دو ولا و مهلا و قازی گه پشتنه په که هيزی به رزان (۱۰ ۸) تفه نگچی به کار شه بو چوو و ناز هيزی ديموکراتي کور دستانه و . همانه داخه و يکی شيش بوون و شهو خه تانه رووبه رووی شه و ان می انه و در سان و کرابو وه وه ، به لاّم له راستی دا له ماوه ی بوونی حوکو و مه تی دیموکراتی کور دستان و چوونی مه لا برّ ثه و و لاّته زور تر پشکه و تن و شه په زله کانی ثه و ماوه به هدر به سه رشانی همانه و مون که بووبون به ما يه ی هيزی هم و ما زلی حوکو و مه تی تمانه و مون و شه و ناوه و هدر و نه حوکو و مه تی

* * *

به هزی شهری گهورهی دووهمهوه تیران له ههموو لایه کهوه پریبووبوو له ثبنگلیز و
ثممهریکا و رووس، شهر دوایی هاتبوو پنویست بوو ثهمانه به پنی پهیمانی خوّیان له تیران
دهرچن. له تشرینی دووهمهی (۱۹۴۱)دا بریاردراکه لینگلیز و لهمهریکا له شیمالی
نیرانهوه له هایران، دهرچن، رووس ـ یش له شازهربایجان بکشینتهوه و بگهرینهوه بو
ولاتی خوّی.

که ثهمان ثهم بریاره یان دا ثبشی حوکو ومه تی هازی محمد ، رووی کرده سه ره ولیژی، که ثمو وای لنج هات دیاره چونیه تی کار و باری به رزانیه کانیش په دده یه کسی تری به شۆرشى بەرزان

سهراهات!. تا ثهو وهخته ثهمان له حوکوومه تی کوردستانا رایانته بوارد و حوکوومه تی ثیران به هیچ جوّر ریگهی قسمی نه بوو، ثهوا ثبسته ثیران و لأتی [سابلاخ] و حوکوومه تی کوردستان دا ثه گریّت و ثهمانیش بهرانبه ر به حوکوومه تی ثیران دباره بینگانه ن، ثیران ثه توانی پیّبان بلّی له و لاّتما مه بن!. له م لاشه وه حالّی صیّرا قبان شهوه یه که چاومان یی که وت!..

مه لا مصطفی، له بهر تهمانه هینای و لأتی سابلآخی به جنی هیشت و گه پرایه وه بر ناو چه ی هسندوس، و «نه خه ده به ی کرده وه به شوینی خوّی و ته لگرافیکیشی بر «فوام السلطنه ی سه روّکی و وزاره تی نیران لی دا و پیروزبایی نه وه ی لی کرد که و لأنه که یان له نه بروه کانی نیگانه پاک بو وه وه و تبایا ده رچوون. [قوام السلطنه] و ه لاّمی ته لگرافه که ی به زمانیکی شیرین دایه وه و داوای نه وه ی لی کرد که بچتی بو [تاران] و به دلّنیایی هم ر

که ثهم و ه لآمه هاته وه و لهم قسه به تن گه پشتن. مه لاکؤنگره یه کی له پشیخ ثه حمه ده و ثه فسم ده کانی لای خوّی و پیاوه گه و ره کانی [به رزانی] دروستکرد و لهم رووه وه که و ته قسه کردن. ثاخر بریاریان هاته سهر ثه وه که بچیّت بوّ [تاران] و له که ین و به ین تن بگا. لهم لاشه وه هیّزی [به رزان] ثاگاداری شویّن و جیّگه ی خوّیان به هه موو رووبینیه که وه بکه ن.

ثهمجا له (۱۱/۱۲/۱۲)دا خوی و میرحاج ، هزت هبدالعزیز ، نووری ثه حمددی طه ، خالد به گی زراری ، محمد ثهمین میرخان ، جهمیل توفیق بامه پنی . به پنی که و تن و چوون بو [تاران] . له وی بوون به میوانی حوکوومه ت و به همه و جو ریزیان لی گیرا . در در مارا به ره ثیسی ثه رکانی نه بروی ثیران بوو چاویان پی که و ت. مه لا مصطفی [قوام السلطنه] و شای دیده نی کرد . له پاش سانه و می چه ند روزیک ئاخر بریاری حوکوومه تی (تیران) له گه لیا ها ته سه رئه مه موجانه ی خواره و ه : .

(۱. ته گدر بهرزانیه کان بین به تعبه همی نیرانی، نیران و دریان ثه گری و له دهرورو پشتی [تاران] شوین و زموی یان بر دیاری ثه کا و دایان ته نی به مهرجه چه ک فری بده ن. ۲. نه گدر خوّ، بیانه وی هممو و له نیران نه میّننه وه، نهو (۱۱۵)که سه که له لایه ن حوکو و مه تی [میّراق]ه وه حوکم دراون و به ناوی په نابهرانی سیاسیه و په نایان به «نیّران» هیّناوه، حوکو و مه ت ثه و انه له شویّنیک دوور له سنروری عیّراق دائه نیّ.

۳ــ ختر ته گدر ثهمانهش هیچیان ناکهن ثهین تا روّژی [۲۷ی کــانوونی دووهــهـمی ۱۹۴۷ [کمستان له ثیران نهمیّنن و ثهم ولاّنه بهجی بیّلن.).

[مهلا مصطفی] له پاش و درگرتنی ثهم مهرجانه چاوی به [قوام السلطنه] که و ته و و له پاش دانیشتنیکی باش پی و ت مهرجه کنان همهمو و یان به جین و له چاکه ی تیمه ن تهمینیته و مسر تهوه که چه که کانمان بده ین به دهسته و ه ثهمه یان توزی و رد بو و نه وه که تهمینیته و مسر تهوی به برزانیش شهو یان به لاو و تهوی که چونکه باوه ی من و ه ، لام و ایه همه و عهر ه تی به برزانیش شهو یان به لاو و خونکه باوه ی من و ه ، لام و ایه همه و عهر ه تی به برزانیش شهو یان به ته و شوینه ته ته ته که تی که امو شوینه دار عمین به تا ته گهینه ته و شوینه تیمه گهلی عملی بی تا ته گهینه شهو شوینه به ناتوانین به ناویانا تی په ی بیار ترین که گهیشتینه جی ته و وه خته ته به ده ی به ده مستموه! .

[قوام السلطنه] تهم قسم یه په سه ند کرد و ره زم ناراش پشتیوانی قسه که ی کرد، له سهر شم اهتباره لیک جیابو و نهوه و [سه لا مصطفی] و هاور یکانی گه پانه و ه بو و لا تی هست به مره تو و لا تی هستدونی ته دو ره و می نه داری اتاران] خدر یکی کشت و هستدوس ، بو تهوه و معشره تی [به ران و بچن له بناری [تاران] خدر یکی کشت و هستدوس ، بو ته و هاور یکانی گه پانه و که کشت و هستدوس ، بو تهون له بناری [تاران] خدر یکی کشت و

له مهلا مصطفی ـ م پرسی که دهنگ وا بلاّو بووبووه و گویا لهو وهختهداکه لیّوه چوون بوّ [تاران] چهند ثهفسه ریّکی لیّرانی وه کوو بسارمته لهلای [شـیّخ أحـمد إی بـرا گهوره ماونه تهوه تا لیّوه ثیشتان ثه کهوی به باریّکاا.

كال بن و چه كه كانيان به بن هاره ق بدهن به [قوام السلطنه] و حوكوومه تي ايران !!..

ورشی بهرزان ۲۱۳

وتی کهس نهماوه تهوه و کهسمان گل نهداوه تهوه، به لکوو به ین قسه تیمه چورین بؤ وتاران...

وتم له اثیراناکه به کیکیان بهرچنگ کهوت اله یگرن و بهره لأی نـاکـهن، بـه تایبه نی

یه کیکی وه کوو تؤکه به و جوّره به السانی کهو تبرویته بهردهستیان چوّن نه یانگرتیت؟.

و تی ریّکووییکی هیّزی [بهرزان] بوو به هوّی نـه گیرانـی الیّمه. هـمهوو کـانیّک

حوکوومه تی [تاران] ده نگریاسی نه یرووهیژی بهرزانی وه ر نه گرت، به اله ندازهی سهری

دمرزیه ک یی هیّزی و سستی لهوانه وه بهرگوی بکهو تایه خیّرا ایّسه ی نه گرت، همرچهنده

له لایه کهوه به همهوو جوّر خزمه تیان نه کردین، له عه ینی وه ختیشا به یی اموه گویا ایسه

بزانین دهست نیشان کرابووین بو انهوه نه گهر بی هیّزیه ک لهولا ههست بکهن له مهلاوه ایّسه

برانین دهست نیشان کرابووین بو انهوه نه گهر بی هیّزیه ک لهولا ههست بکهن له مهلاوه ایّسه

* * *

ثهمه قسهی مه لابوو که بوّی گیرامه وه. له لایه کی تریشه وه هدندی له نووسه ره به کری گیراوه کانی نیرانی شانی خوّیان هه نیمت کیّن و ته نیّن: «حوکوومه تی نیّران له به ر نه و که ناوی بیّ په یمانی نه یه ته سه ره له به ر نه و هم و تابو به که ن و نه و تابو ته نهده نه پالّ مه لا داو له تاران نه یهیّشته وه، و به شاناز به وه نهم قسه به نه که ن و نهو تابو ته نده نه پالّ مه لا مصطفی که گویا نه و به یمانی خوّی به رِیّوه نه برد. له گهل نه و «دا چاو له وه نه پؤشن که همو و ده میّک کار به ده سته کانی حوکوومه تی تیران په یمان شکاندنیان به لاوه وه کو و

قسهی دەوری زووتر ناگېرینهوه تەنها ئهوه ئەلّین:که له دەوری سهره تای پادشایه تی هرمزاشاه دا به چهجۆر سهرؤکه عهشایره کانی کوردیان له ولاّته کانی کوردستانی ئیران ئهگرت و ئهیانناردن بۆ «قسهری قهجهر». به زمانی شیریشر له هـهنگویّن ئـهچوون بـه لایانه وه و به که به که به سویّند و به قرآن خواردن راویان ئه کردن و یاشان نه سویّند له مهیدانا تهما، نه پهیمان و پهیمان نهشکاندن!.. کهچی نووسهره به کری گیراوه کان تیسته
ته آین: برّیه حوکوومهت دهستووری مهلایدا، له بهر تهوه که ناو نهبری به پهیمان
شکینه را.. تای لهم قسهیه چهند زله ! ا.. تهی تهو سهرده مه که کورده کانی به پهیمان و به
قسهی خوّش بانگ ته کرد و پاشان ته پخستنه [قهسری قهجهر] هوه تا تهمردن، تهو وهخته
برّج پهیمان شکاندن له کایهدانه بوو ! ا. واله باسی ومه لا مصطفی و دا پهیمان نهشکاندنیان
کرد به گورزی دهستیان ا..

رهنگین ثمو نووسهرانه ثمو رینگهیه بو کاربهدهسته کانی تیران پاک بکهنموه که بلّین: هثممه سیاسه ته و همر روزژیک به باریکا همهٔلمهسوورییا. شمو روّژه سیاسهت شموهی ثمورست، شم روّژهش پهیمان نهشکاندن شممی ثموییا...

لهسه رقسه ی شهم جوّره نووسه رانه شهینی شهو کاربه دهستانه ی شیّران وه کوو وحوشتر مورخ، وابن ۴ که پی بوتری و و ره بار به ره ثه آنی من بالدارم، بالدار چوّن بار ثه با؟. که پیّ بایّن که واته و وره ودان، بخوّ، ثه آنی چاوتان لیّ نیه من وه کوو حوشتر و امه، حوشتر چوّن دان ثه خوا؟!.

تهوانیش ته و سه مهره یه لمی رووداون اکه پینان بوتری ته گهر به ته نگ په یمانه وه ن بوچ له گه ل کورده کانی ده وری [رمزاشا]دا واتان کرد ۹. ته لین ته وه سیاسه ته و له سیاسه تا په یمان شکاندن نیه. ته گهر بلین: ته ی چون مه لا مصطفی ایزن درا له تاران گه را یه وه ته و سیاسه ته له ویدا بو له کارنه برا ۹. ته گین: تای په یمان له به ینا همه بوو، چون بسی په یمانی ایم یک ی ۹.

له گهلٌ نه مانه شاکر ته ک نه زانی قوّناخ له کوی یه ا. گه رانه وهی [مه لا مصطفی] له تاران له به رئهوه نه بووکه په یمانیان پی دابوو، به لکوو له به رئهوه بووکه ره شید به گ و نووری به گی هه رکی له و لاته کانی مه رگه و رو ته رگه و ردا به دوو هه زار پسیاوی پس چه که وه راوه ستابوون. عه شره ته کانی ه زه رزاه و همامشی قادری و به ینی هشتو و و ناراس ه یسان به شؤرشی بهرزان ۲۱۵

تفهنگ تهنیبوو. شکاکه کان به دوو ههزار و پینجسهد تفهنگهوه لهولاوه له پارتزابوون. همرئاخای خالدئاخای جملالی به دوو ههزار تفهنگی پر فیشه کهوه ثمر ولآتهی گرتبوو. لهم لاشهوه بهرزانیه کان خوّیان به ههموو جوّره هیّزیّکهوه وه کوو تیّسکهی شفهنگ راوهستابوون.

ثهمانه بوون حوکوومه تی تیرانیان ناچار کرد بهوه که همه لا مصطفی، بگیرینه ره بو ولأت، نه وه ک په یمان نه شکاندن وه کوو نووسه ره کان ثه یلین!. ثه وه نده هه به پیاو که ده ستی دا به نووسینی کاره سات وه یا تأریخ یکه وه زور حه یفه راستی و حه قایه قه کان بکا به ژیر لیوه وه و ثه وی رووکه شه ثه وه بخاته به رچاو. ثه گهر ثه و وابکا پاشه روز راستیه که ده رئه خا!.

ثهمه و دیسان شتیکی تریش هه به:

کاربهدهسته کانی ثهو روّژه ی تیران ـ وه کوو هی پیشینه کانیان ـ ثه چوون ههندی له کورده کانیان هه نشخواند و به هیزی ثهوانهوه ثه چوون به گـژ مـه لا مـصطفی ـ دا و له راستی شدا ثه گهر ثهوانه نهبوونایه نهیروی ثیران ههروا بهو ثاسانیه کاری خوّی له گـه لْ مهلادا نه ثهبریهوه.

تا ثه و روّژه که ثیشیان به و جوّره کوردانه هه بو و به وه، شانیان به رز ته کردنه و که ثهمانه هشاه دوّستن! و هه وار و یه ک په یمانیان ثه دانی اله پاشاکه ثیشی حوکور مهت له گهلّ مه لادا یه ک لایی بو وه وه نه په یمان له کایه دا ما و نه ثه و زمان خوّشیه له ناوا ما!. به پیچه وانه ی ثه وه نووسه ره به کری گیراوه کان وه ختی قه لهمیان ثه خسته سه وقاقه ز بریان و باسیانیان ثه کرد ثه یانوت: «ثهمانه قازانجیکیان نه بووه هم ر ثه وه ندو برون ـ به ته میمیری خوّیان ـ سیاهی له شکر بوون! ه. ثهم چه لد و شه یه همو و خه لاّت و به رات و په یمانه که یان بووکه پیّیان ثه درا!.. نووسه ره کان به و جوّره حه قایم ق دمر ثه برن. به لاّم له له له کی تریشه وه ثه م جوّره قسه کردنانه یان یی گومان گوی ثه و کوردانه ثه زرنگینیته و ه

که ثهو روّژه بوّ «بارهقهالله یه کی» رووت، دابوویانه پالّ کاربهدهسته کانی تیّران و له پاشیشا ثهو پهلّهرهشهیان نووسان به ناو چهوانی خوّیانهوه!. ثهمه توّلّهی خزمه تکردنی بیْگانه به..

* * *

همه لا مصطفی، که گه را یه وه له تاران و گهیشته وه ناو به رزانیه کان له پاش قسه و باس بر پاری شه و باس بر پاری شه ریان له و به خده و و و جلّد یان وه وه گواسته وه بر شاری شوخ و این کرد به مه رکه زی قیاده، له و لاشه وه له گه لّ زیرو به گ و تایه را فا و ره شید به گ ـ که ثه مانه له عه شره ته کانی شکاک و هدر کی و سه ربه به رزان بوون ـ ده میان گهیشته یه ک و بریاریان ها ته سه ر ثه وه که ثه وان له قولّی و رمی و و و ته را به گهر را ده میان که یشته یه ک و بریاریان ها ته سه ر ثه وه که ثه وان له قولّی و رمی و و و ته را به گهر را به پریاریان ها ته سه را ته و که شه و ان به خون به گریا.

ماوه به کی پی چوو به سه رگه رانه وهی مه لا مصطفی دا و هیچ ده نگیکی نه بوو، [قوام السلطنه] تی گه بشت که مه لا مصطفی گولی خوی لی وه شاند و ته فره ی داا. سه رگر زهشتی ریوی و کوتره که ی که و ته وه بیر که ثه لین:

(جاربتک ربویه ک کوتریتکی گرت. کوتره که وتی نه گهر چاریتکی خوم نه که م خوراوم. به، ربویه کهی وت: «نهری مام ربوی بی قهوی نهیی، پرسیار هیچی تبدانیه، له پیش نهوه دا نوشم کهی تهمه وی لیت پیرسم جهنابت خه لکی کسام و لأتیت؟ . «. ربوی دهمی ههلهینایه وه و وتی «بانه».. هه رکه وتی [بانه] کوتره له ده می همه لفری و دای له شه نه ی بال و لی دا رویشت!.

ریّویه که له دووره وه سه بری نه کرد و جینگلّی نه دا و نه بوت: و تاخ ا نه گهر نه مجاره به ریّه له که و نه کرده و آ..). به رپه لم که و تیه و نقی چیر نه کرده و آ..). نه مجا حوکوومه تی [تاران] به هوّی [قوام السلطنه] و ره زم ثاراوه له [۱ ۹ ی شوباتی ۱۹۴۷ آدا فه رمانی ده رکرد که په لاماری له شکره کانی و به رزان و و شکاک و هه رکی له [رمن] و ده شی و سندوس و شیو بدری و چه کیان لیّ بسیّر یّنه و و خوشیان له ناو به رن.

شۇرشى بەرزان ۲۱۷

له شکریّک له ژیر فهرمانده یمی وسه رتیپ زه نگنه یله ده و روبه ری و و رمی و و ، بر درّلی و قاسملو و ، به پر درّلی و قاسملو و ، به پری خرا بر سه ر زیرِ و به گ و تایه رافا بو شهوه نه یه لن شهمانه بگ ه ن به به رزانیه کان.

له شکریک له ژیر فهرمانده ی «سه رهه نگ نه نساری» له سابلاخ «و « بزگرتنی نه خه ده. له شکریک له ژیر فهرمانده یی ره ئیس أول «کلاشی» دا بزگرتنی قه لأی «په سوی». له شکری عه شایری مه نگور و مامه ش له ژیر فهرمانده یی «به هادوری» دا بو سه ر مه لا مصطفی و به رزانیه کان و بو ده رروبه ری «خانه».

ثهم له شکرانه به ههمو هیزیکی ههوایی - فروّکه - [توّپ] و [دهبابه] و مهترهاؤز و جبهخانهی حوکوومه تیموه کمهوتنه پهلاماردان - له ۲۱ کی شوباتی ۱۹۴۷ لهشکری سهرتیپ زهنگنه له دوّلی و قاسملووه له گهل نه یروی زیروّبه گ و شکاک دا که و تنه شهرهوه. له گهل ثهوه دا که فروّکه و توّپ و دهبابهی حوکوومه ت وه کوو بارانی به هار گوللهی ثهباراند، چهند روّزیک ثهو شهره دریّوه ی کیشا، له شاخرا روژه هلانی ثهو ناوچه یه له دهست نه یروی حوکوومه ت ده دهبیرا و کوشتار و بریندار له همد دوولا زوروو.

لهم خه ته وه ثه مه رووی دا به لأم له خه ته كانی تره وه سه یری شه پر وا ثه كراكه له وانه ین نیرانیه كان پیشكه ون. به رزانیه كان له به رئه وه بتوانن كه لک له ناو چه كانی «مه رگه و پ و «ته رگه و په وه رگرن و مه یدانی شه پان فراوانتر بن [ته گبیر]یان ها ته سه ر شه وه که ناو چه كانی «په سوی» سو فیان، جلّدیان» به جی بیّلن و به ته واوی بنكه ی شه پ بیه نه «شنو». که ثه مان له جیّ به جیّ كردنی ثهم ثیشه دا بوون حوكو و مه تی [نیران] كه و ته خوّی و له شكر یكی پر چه کی له ژیر فه رمانده یی «سه رهه نگ نصرا لله نیساری» له [۱۱ کی مارتی له ایری کرد بو ثه و میتوان «موان» داگیر که در بودی كرد بو ثه وه بتوانن «موان» داگیر که ن و بكه ونه به ینی له شكری عه شره تی [ره شید به گ] و [نوری به گ] و عه شره تی بهرزانه وه. گهیشتن له گهل له شکری عهشایری شکاکاکه و تنه شهر یکی مردن و ژیانه وه، له ثاخراگه لی له شوینه کانی ثه و ناوه یان داگیر کرد و ثه و ثاره زووه که هه یانبوو و و اته به یه ک نه گهیشتنی شکاک و هبهرزان، بویان پیکهات و ته نانه ت [نوری به گ] و [رهشید به گ] خویان دا به دهسته و هو و نه هورمی، وه.

له شکری «بهرزان» ثمو شویّنانه که به دهستیانه وه بو و له گهل ثمو همموو په لاماره شاکه ثهبرایه سهریان ثاگاداری شویّنه کانی خوّیانیان ثه کرد و گهلتی جاریش نهبروی تیّرانیان ثه گیرایه دواوه و گهلتی کوژراو و برینداریشیان لتی ثه خستن.

ثیرانیه کان که سه بریان کرد تا ثهم شو پّنانه به دهست به رزانیه کانه وه یتی له دانی کو ژراو و بریندار به ولاوه نه یتی هیچ که لکیکی تر و هر تاگرن. له بهر ثهمه عیّلجاریان کرد و بریاریان دا که به همر جوّر بووه په لاماریکی شیّلکانه بدهن و ثیشیّکی وا بکهن که شهو شـویّنانه له دهست [بهرزان]یه کان دهریّنن.

له [18 مارتی ۱۹۳۷] اه ژیر فهرمانده یی سهرهه نگ ته تساری له وقه لآچوخ و په لا په خون و ده با به و ده با به و له این به دو ارده میزی سهربازی نیزاسی و ترت و ده با به و له سهریشه و ه فر ترکه که و ته کار . له گه آل ثهم همه و وانه شا به رزانیه کان دلیرانه هاتنه ده ست و له هم د دو و لا کوشتار یکی زور په پدا بو و ، له ثه فسه ره کانی تیران وسید جه لالی ره حیمی و کوژراو له تاوایی و ته رنه و ش (۷) که س ، له ته نجاما به رزانیه کان بو شوین قایم کردن فیکریان هاته سه ر ثه وه که ده ست له لای شیمال هه آبگرن و له ناو شاری و شنؤ و جی گیربین و رو و به جنوب په لامار بده ن.

که نهم نهقشه یانه دامه زراندوو له هشنوّه جیّ گیر بوون، شاری شنو کرا به شویّنیکی همره به کاری جهنگی، مه لا به جوّر یکی رهسمی بالأوی کرده وه همرکه به تیّرانیه کان نزیک بکه و پته ره به قسه وه یا به خهبهر و باس توّلهی خوّی زوّر به خرایی نهینینه وه.

شۇرشى بەرزان _____

ته مجا له [۱۹۵ مارتی ۱۹۳۷] دا په لاماری ونالس و نه لوّس وی دا که له لایه ن میزی نیّرانه وه رئیس آول و کلاّشی، به هه موو چه شنه هیزیّکی عه سکه ربه وه له وی بوو به این شهریّکی مه ردانه مه رکه زی و نه لوّس و که و ته ده ست به رزانیه کان و کلاّشی، سه رکر ده ی نه یروی نیّران کوژرا، (۱) سه رباز بریندار بوو (۱۹) که سیشیان لیّ به دیل گرتن، فیشه ک و جبه خانه و خوارده مه نیه کی زوّریشیان هیّنایه وه. له م (۹۱) هی پینجیان گوشه در بوون.

له روّژی (۱۷)ی مارت دا نه یروی [فیّران] له و ناوه دا برپاربان دا که پشتیوانی له روّژی (۱۷)ی مارت دا نه یروی [فیّران] له و ناوه دا برپاربان دا که به تیوانی به کمن و به همه و ویانه وه هیرش به رنه سه ر به رزانیه کان. اله نه خشه بانه جیّ به جیّ کرد و په لاماری خوّبانیان دا. له اله نجامی شهری یکی گهرما، نه بروی ایران دیسان هیچی ییّ نه کرا. سه رکرده ی له شکری پیاده ره ایس و روزا قهره باغی و کوژرا و له هم د دو و لاش کوشتار و بریندار په یدا بوو. لیّره شا به رزانیه کان گهلی چه کی تریان له گهل (۱۱) دیل دا دهست که وت و سه رکه و تن.

* * *

که ئیش گهیشته ثهم شوینهو تهماشاکرا نهیروی «پهرزان» روّژ به روّژ همر لهسهر که ئیش گهیشته ثهم شوینهو تهماشاکرا نهیروی «پهرزان» نموز کی نهیروی ئیرانی ثهو نماوه «سهرتیپ فیوضی» نهخشه کی ترکی دامهزراند؛ نهخشه به کی وه ها که به همهوو هیر یکیانه وه ثابلوّقه ی بهرزانیه کان بدهن و شوینیان پی تهنگ که نهوه، وه ههج هیریکی ههوایسی و تمانکی و زریلی ههیه همهووی بخریته کار. لهبهر ثهمه له [۱۹ کی مارتی ۱۹۳۷] دا فهرمانی به به شکردنی ثهم نهیروانه کرد بهم جوّره:

۱ ـ فهوجیّک له ژیّر فهرمانده یی سهرهه نگ نیساری له [موان]هوه بچیّت بوّ «نیْرگی و رهزگاه.

۲ فهوجیک له ژیر فهرمانده یی سهرههنگ پرتهوی بـوّ داگـیرکردنی هسـنیوان، و

ياربەدانى سەرھەنگ نىسارى.

۳ـ فهوجیّک له ژیّر فهرمانده یی سهرهه نگ فولادوه ند له دوّلی «پهره ندیّزه هو ، بوّ داگیرکردنی یانخ بلاخه، که مهره زهرد، کرکل. فولّفوله و بیّزون» ـ - وه.

۹- فه و جیک له ژیر فه رمانده یی سه رهه نگ مهجیدی له هنه غه ده هو و قر داگیر کردنی
 پیرناس و کیوی پادار.

۵ـ فەوجېّک لە ژېّر فەرمانى سەرھەنگ يىگلەرىدا بۆ پاراستنى دۆڵـى قـاسملوو، نەوەك بەرزانيەكان بچنە ئاويەوە.

۱- فهو جیک له ژیر فهرمانده یی ههومایونی دا بق پاراستنی به ینی [ورمیّ] و سابلآخ و بر نه پچرانی خه تی که و دوو شویّنه له یه ک و بق پشتیوانی کردنی نه یروی وقاسملون پش. ۷ فه و جیّک له ژیر فهرمانده یی وسه رهه نگ شه نسازی دا له و سوّفیان وه و م بوّ داگیر کردنی و نه لُوّس، و ده و رویه ری نه لُوّس. شهمانه ییّجگه له دهسته ی عهشایری [مهنگور و مامه ش]یک له ژیر فهرمانده یی و بهادوری دا بوون.

لهم سهردهمانه داکه تهمان تهم جوّره نهخشانه یان کیّشا [عملی حجازی]یش له لایهن حوکوومه تی هیّرافه وه له قوّلی وزیندووی شیخی، و رحاجی هوّمهران، هوه به همیّزیکی تهواوه وه راوهستابوو بوّ ثهوه ته گهر [مهلا مصطفی] و هیّزی [بهرزان] بگهریّنه وه بـوّ دیوی وهیّراقی تهمیش لیّره وه سهری رئیان بیّرگریّت!

هدر بر الدم کارقایمیه صدالاله و نوری سعید له [۲۲ی سارتی ۱۹۳۷] اخویان گهانده و حاجی هر مدارن و الده ی پیریست بود لهم رووه و ریگدیان بو و صدلی حجازی دانا. الده و دیسان به قسدی را پوری ایرانیه کان و حوکوومه نی هیراق له و سهرده ماند همو و مانگی (۳) هدار دیناری هیراقی تدرخان کردبوو بو و شیخ روشیدی براد رست که الدویش به هیری هدایری الدوناوه و مریدانی خویموه هدموو دمی ناماده ی به گزاچوونی مهلا مصطفی ین ا.

شؤرشی به رزان ۲۲۱

له [۲۴ ی مارتی ۱۹۴۷] داکه له قوّلْی نیرانه وه شهر له جوّشی گهرمی دابو و هفشل الله هومایونی، سه رله شکری نه یروی نیران له «حاجی هومه ران» له گه ل هصلی حجازی، چاو بان به یه ک که وت. عملی حجازی بریاری دایه که دوو فه و جی سه ربازی هیرانی میرانی دی له باپشتیان و میرگه سوورن ـ به هه موو چه کینکیانه وه له گهل (۱۳) فرز که دا له ماوه ی (۲۳) سه عات بیانه ینینه قوّلی «حاجی هو مه وان» و به ربه ستی مه لایان یی بکا!.

له خهتی عیراقه وه ته مه کراه ثه مجا له خهتی سنووری تورکیاشه وه ده ده ده به ده و به ده ده به ده و به ده ده به ده و به ده و به ده و به ده و که نه وه که نه وه که مه لا له و خه ته وه بچیته خاکی تورکیا!. (۳) فه و جی تورکی، ثه و ناوه ی ته نیه وه به کیک له کیره کانی و تالانپراخ، یه کی له ده ربه ندی بنارد، یه کیکیش له به رانبه و و بیرگی و ره روا که له و لاوه فه و جی سه ره نگ نیساری شی لی بو و ا.

نه م ته رتبیاتانه ههمو و بز نه وه کران که ناوچهی دهسه لاّتی هنزی و مه لا مصطفی و به نه و اوی نه نگ بکه نه وه و به ههر جوّر بو وه بتو انن به زیندو و یّنی یان به مردو و یّنی بیخه نه گیر ا.

به م جوّره قهم نه خشانه کیّشراو له صه بنی روّژی (۱۹)دا نه بروه کانی نیساری و پر تموی که و تنه تم نیجام دانی فرمانی خوّیان و شهریّکی قورس له گهلّ به رزانیه کانا ده ستی پیّ کرد و له هستیوان همیشتنه به ک و بوّ لای ونیّرگی و روزگاه به ییّ کمدون. لیرودا له ده سته ی له شکری آیبدرزانی آگیانبازیه کی مهردانه یان نواند و گهلیّ کوشتار و بریندار له ده سته ی نه یروی نیّران که و ت. له به رزانیه کان (۱) کوژراو و (۱۳) بریندار روویدا شه پی شهم خه ته تا (۵۰)ی مارت دریّره ی کیّشا.

له [۳۱ کی مارتی ۱۹۴۷]دا شهری وخلج و نؤرست؛ دوستی پی کرد، لهم شهرددا نیرانیه کان به جهرگیکی قایمتر له پولاو، هاتنه مهیدانهوه. دوستهی پیش مهرگه به بی تهوه کو، له مردن بکهنهو، پهلاماری خلج و نؤرست بیاندا، نهیروه کانی تریش له پشتیانهو، به گیان و دلّ پشتیوانیان ته کردن، له سهره و ه فرقکه بوّ، بوّ مبا هاویشتن لهواشه و هه لوّ تیژتر بو ا. دمبابه و زریّلی و توّیی کیّو هه لکه نی کیّری بوّ پیشکه و تن و گولله هاویشتن هه ناسه له شویّن هه ناسه له کارا بوون!. له ته نجامی تهم شهره دا تاکی ته رازووی «به رزان» قورسشر بوو، له نه بروی ثیرانی دوو ته فسه ر وسید محمدی امامی و و هاتفی و له گهلّ سه ربازیّکی بینشومارا له و توّرست و کورّران. ته فسه ر [جه هانهاک] و (۱۵) سه ربازیش به دیل که و ننه دهست به رزانیه کان له گهلّ گهلیّ جبه خانه و خوار ده مه نیه کی زوّردا، سیّ فروّ که شیان له کار خست. له له شکری به رزانیش (۳) کورژراو و چه ند برینداریّک رووی دا.

لهم کاته دا فه وجی سه رهه نگ مه جیدی ـ ش گه یشت، ثه ویش به توّب و زریّلی جه نگی و به شه فرِوّ کهی خوّیه و دایه پالّ ته و نمیر و می گیرانه که له شهرابوون. مه به سنی ثممان ثه وه بوو که ثیشیّکی و ا بکهن ه پیرناسره و کیّوی ه پیرداره له دهست به رزانیه کان بسیّن به رزانیه کان له شکره کهی پیشو و شه که نی کر دبوون که ثه مانه ش هاتن دایانه پالیّان له و انه به لاّم مهردانه خوّیان کوّ کر دموه، ههرچه نده کیّوی پیردار ـ یان دا به دهسته و به لاّم به جوّریّک که کاروباریان تیک نه چیّ، له سه نگه ریکی ترا به هیمنی خوّیان دامه زرانده و ، لهم شه پرهشا شه فسه ره رؤفی و له نه بروانیه کان (۱۸) کوژراو و (۱۱) سه رازد ایریندار بوون و کوژراویش گهیشته (۴۵). له به رزانیه کان (۱) کوژراو و (۱۱)

به لّن کیّوی پیردار _یان دا به دهسته وه. اهوه نده هه بو و الیا چوّن درا به دهسته وه ۹. الهمه له سه ر شایه تی دو ژمن که بوّیان اله دا:

هیّزی ثهو شویّنهی ثیرانی هممووی رووی کردبووه «پیردار» تهماشا ثه کهن وه کوو باران،گوللهیان بهسمرا دیّنه خوارموه، ثهمانیش له همر چوار لای کیّوه کهوه بینیان پیّوه ناوه بؤ پیّشکهوتن و هیچکوّله وگوللانه ناکهنهوه. به ثایبه تی [دهبابه] و زریلییه ک سنک ثهنین بؤ پیّشهومو همر ثهرِوّن، لمولاشهوه گولله باران همر هدیه. شۇرشى بەرزان _____

لهم شویّنه دا به رزانیه کان بو نه وه سه نگه ره که ی تر قایم که نه وه کشابو و نه و بو نه و لا،

ته نها تاقه به رزانیه ک مابو وه وه له سه نگه ره که ی تر قایم که نه وه کشابو و نه و هبرشه ی

ثه بر ده سه ر نه و همه مو و هیّزه ی نیرانه. نه و تاقه به رزانیه شویّنه که ی خوّی نه دا به ده سته وه

و نه شه ی کردن نه که و ت تا ده با به که چوو به سه ریا و به ره و ره و ه د و با یکه شه هید بو و!.

شویّنی دو و سه د گولله ی نه م تاقه به رزانیه به ده با به که و ه بو و ه مه ر دو و چراکانی و رد

کر د بو و ، گولله هاویّژی زریّلیه که ی کون کون کرد بو و ، توّییّک له گه ل نه و هیّزه دابو و ،

گولله ی نه م تاقه م به رزان ه به دریژایی دابووی له ناوه راستی لوله توّیه که و توّیه که ی له

کار خست بو و!.

ثهمه بووگیان بهختیکردنی «بهرزانی» له شه پی تیرانا، خویشی نهدا به دهسته وه تا ثاخر ننوکی خوینی له ریکهی قهومیه تی خویا له ژیر رهوره وهی «دهبابه یی دوژمنا بهخت کرد!.

 که بهرزانیه کان پشتاو پشت گهرانه و و نه یروی تیران وقو نفو نه و «کهمهره زورد» و

ثه و ناوانه یان داگیر کرد به ین پشوو فه و جی سهرهه نگ ثه نساری و سهرهه نگ غه فاری _

یش دایانه پال ثه و نه یروانه و فرو که و زرینلی و تو پی ههمو و لایه کیشیان به جاری بوون به

یه ک و له (۲۵)ی نیسان دا به کومه نی، هیرشیان هینایه سهر بهرزانیه کان، ثهم له شکره

زوره له ژیر سیبه ری ثه و هممو و هیزه ثاسمانیه دا هه نگاو به همه نگاو پیش شه که و تن،

به رزانیه نه به زه کان له گه نی تهمهمو و هیزی دو ژمنه دا وه له گه نی ثه و داکه ناو چه ی شه پی

شیان ته نگ کرابو وه وه همر مهردانه و دلیرانه سنگی خویانیان شه نا به گولله وه و له

شوینی خویانا ثه چه قین ا.

که، له و لایه و م برّمبا بارانی فرِوّکه و له لایه که و هاژه ی گولله ی توّپ و پیشکه و تنی زریملی و دهبابه زیاتر هیّزی ثه سه ند ثه ماننا چار بوون به وه که ینه لوّس، و «سنگیان، به جیّ بیّلن ر خوّبان بگه یه ننه وگه لاّس، و ثه و ناوه به ته واوی چوّل که ن.

له و لاشه و هیزی عهشایری مه نگو و مامه ش که له ژیر فه رمانده یی به هادوری دا بون ـ له گل همینی فه و جی به هادوری دا بون ـ له گل همینی فه و جی به هادوری دا له گونده کانی و تاز راس و نساناس، هیرشیان برده سه را له شکری دیموکرات ـ که له ژیر فه رمانده یی زیر قبه گ و تا به رئاخادابوون ـ له و هیرشه ی ثه وانیشا کیوه کانی و دو آنی و دو آنی و دو آنیه را ناخاه روو به و سی ناوان، گه رانه و و بود و و ها ه گه لاس، له گه ل به رزانیه کان یه کیان گر ته و ه.

دهوره ی شه پ له دهوری بهرزانیه کان ههر تهنگتر تهبووه وه روّژبهروّژ نهبروه کانی [ثیّران] زیاتر یه کیان نه گرته وه نهم یه ک گرته ی ثهوان ثهبوو به زیاده هیزیّک بزیان و ثهبور به مایه ی بچووک کردنه وه ی مهیداتی شه پی الهمان. فروّک ه و توّپ و ده با به و زریّلیه کان به همموو سو پاکانیانه وه هیرشیان هیّنایه سهر وشنوّه که مهرکهزی جهنگ و فهرمانده ی بهرزانیه کان بو و حیّری حوکوومه ت له لایه ک و هیّزی مهنگور و مامه ش له شۆرشى بەرزان 170

لایه ک. [بهرزان کی دلتر به بی ترس چهند روّژیکک له ژیر تهم تاگر باران و گولله و برّمبا بارانه دا خوّی راگرت و شیّرانه جهنگی کرد. سهرباری قهمانهش مسووساخانی، زهرزا بهخوّی و سواره کانیه وه ههر له ناو شاره که دا بهره نگاریان بوو!.

له ثاخرا لهبدر تهوه که مهیدانی شهره که یان هه تا نه هات هدر ته نگتر نه بووه وه ، و ، بر نهوه نه که ونه داوه وه و پشتیشیان لمی نه گیری له [۲ی نیسانی ۱۹۴۷] دا شاری «سنوّ بیان چوّل کرد و که و تنه پشتی «سنوّ» و رووبه رووی خاکی حیّراق گهرانه و . نه یروه هدوایی و ناسنینه کانی نیّران به گولله ی توّپ و بوّمبا رهوانه یان نه کردن!. له گه ل نه م هموو هیّرشانه شاکه نه کرایه سهریان گهرانه و میان له سه نگه ره کانیان به و ریّک و پیّکیه سهرداره جه نگیه کانی نیّرانی سهرسام کردبو وا.

[فرِوْکه] به بین روحمانه بوّمبا بارانی ژن و منالّی بهرزانیه کانی ته کرد، له گهل ثهمه شا ثهو دیلانهی تیرانیه کان که کهو تبوونه لای بهرزانیه کان بهرانبهر به بوّمبا بارانه کهی ثهوان ثهمان به مهردانه خزمه تیان ثه کردن.

له پاش ثەوەكە لە دۆڭى «گەلأس، دەرچىوون بىۆ ئىەوە تىۆزى ئىەركى گەړان و ھەڭسووړانيانكەمتر بىيتەوە ئەوەندە بە تەنگ ئەوەوە نەمانكە ئاگادارى دىلەكان بكەن. وەكوو باتىت بە زمالى حال پىيان ئەوتنكە برۆن!. دىلەكان ئەم شلەژانەى ئىممانيان بىە ھەلزانى ھەلأتن وگەرانەوە بۆ ناوچەى ئىرانيەكان.

بهرزانی دلیّر بسه جوّره له شه پی مسردن و ژیبانا بدو ورده ورده به جوّریکی ریکود پیک که پردی وقادره و ناوچهی وتالخباره و کیّوه کنانی و کیّلهشین، و ومسرگ زیاره ت و ۱۹ می نسانی ۱۹۳۷ آدا هاتموه ناو خاکی عیّراق، هاتموه له ژیّر بارانی گلوللهی تنوّب و مستره لوّز و له ژیّر بنومبای فرق که دا!.

له ثهنجامی ثمم شهرِهی بهرزانی و اثیرانیه کانا (۵) قائد و (۴۰) شهفسهر و (۲۰۵)

کوژراو له تیرانیه کان پهیدا بوو له گهڵ (۳۰۰) بـریندارا. لهو کــوردانــهی کــه له گــهڵ ئیرانیه کانا شهریان له گهڵ بهرزانیه کان ثه کرد لهوانیش (۳۴) کوژراو و (۵۳) بـریندار روویدا.

له دەستەى بەرۋانى ـش لە ھەسوو شەپەكانا (۱۲۰) شەھىد (۵۰۰) بريندار روويدا. ... بد بد

[مه لا مصطفی به رزانی] و هه سوو دهسته ی به رزانیه کان به م جوّره روویان کرده وه خاکی عیّراق و گهرانه ی به دانی که و ا خاکی عیّراق و گهرانه وه، به لأم ثایا ثه وانه ی که ته ثریخ ثه خویّننه و ه و با ثه وانه ی که وا کاروباری سیاسه ت و شهر و شوّر هه لمّه سووریّنن به چه چاویّکه وه. ؟ یا، به چه باروریّکه وه سه یری ثه م گهرانه و هه رسه یری ثهم په ردانه ثه کهن ؟..

ثایا بهو چاوهوه سهیری ثه کهن که شماّین لهشکرینک بـوو شــهـری کــرد و شکــاو گهرِایهوه؟. وه یا ثهاّین لهشکریّک بوو تا ثاخر ههناسه جــهنگی کــرد و پــاشان بـهـسهر کـهوتوویگهرِایهوه؟.

بنی گرمان همموو کمسیک و همموو جمنگاوه ریک شم باوه پرهی دووهم و ورثه گری، چونکه همموو پیاوه گهوره کانی مهیدانی سیاسهت و شهر، له کمائیکا که بیانه وی شانازی به لهشکره کمی خزیانه وه بکهن ته آین له فلانه ختی جمانگ به جزر یکی ریک و پیک گهراینه وه. وه کموو همهوو جار ه چه رچل، له نماوه ندی شم شه پی دو همه دا شانازی به وه وه کرد که ته یوت نه یروه کمی ایمه له فلانه شوین به جور یکی ریک گهرایه وه دواوه.

نهم فسه یه وه نهم ریّگه یه زوّری تیّدایه؛ مهمتای وایه دوژمن زوّر زالٌ بووه، له گهلٌ نهو زالّبهشا دمستهی نهم، نهو دمرفه ته یان نهداونه تیّ که بیانگرن وه یا شتوومه کسیان بسه تالاّن بهرن. نهم جوّره شتانه بوّ مهیدانی شهرٍ و شوّرٍ به گهوره تر سهرکهو تن دائه نریّ.

لهشكري [بهرزان] له گهل تهوهداكه دوژمن له ههموو كانتيكا ده شهومندهي شهمان

شۇرشى بەرزان ۲۲۷

بوون، وه همر جوّره چه کنّکی تازه له فروّکه، له زریّلی، له توّپ، له دهبابه به دهسه لأنیکی حوکرومه تی و به جوّریّکی بی شومار له لایان بووه، له گهلّ شمانه شا [به رزان] توانسی بهرانبه ری ثه و هیّزه بی ثمندازه یه بکا، وه له گهلیّ وه ختنا و له گهلیّ شریّندا دیلیان لی بگریّ و تالاّنیان لیّ بسیّنیّ، وه جهنگاوه ربه کهی بگاته پایه یه که دیلیّکی لیّ نه گیری، له گهل ثه و هموو منالّ و خیرانه داکه له گهلیان بوره منالیّک نه دا به دهسته وه و یا تفدنگیک نه دانبه دی شهولیّشاوه تفدنگیک نه در زیشتووه به و جوّره بگاته وه و لاتی خوّی!. بی گومان ثهمه له حوکرومه تیه بکات و چوّن رویشتووه به و جوّره بگاته وه و لاتی خوّی!. بی گومان ثهمه له مهیدانی شهی و سیاسه تا به گهوره تر سه رکه و تن دا ثه نری و سهروّکی ثهم له شکره که ثهم مهیدانی شهی و سیاسه تا به گهوره تر سه رکه و تن دا ثه نریّ و سهروّکی ثهم له شکره که ثهم مهیدانی شهی یاوی جهنگی دا ثه نریّ.

冰水片

وهزاره تی هصالح جهبره بوو له عیراقا، دوودانه له کورده کان ـ توفیق و هبی و جمال بابان ـ به ناوی وه زیری کورده و ه و زیری مه عارف و عهدلیه بوون. مه لا مصطفی که به و جوّره حوکوومه تی ایران له هه موو لایه که وه په لاماری دا شه وه بوو له [۱۷ و ۱۸ ی نیسانی ۱۹۳۷] دا خوّی و هه موو به رزانیه کان ها تنه وه ناو ولاّتی عیراق و تیرانیان به جیّ هیشت. شدمانه ش که ها تنه وه عباره ت بوون له (۴۵ ۲۵) که س ؛ (۱۵۵۰) پیاو، (۱۸۸۲)

حوکوومه تی عیراقی ثه و سوپاو سه نگه رانه که تا ده رچوونی [مه لا مصطفی] له جاری به که مدا له عیراقا له و ولاته هه بیوو له ماوه ی نه مانی شهما سه نگه و و نوخه و قوشه نی زیاتر کر دبوو، چونکه هه موو روّژیک ترسی گه پانه وهی همه لا مصطفی ی هه ده به بود! که مه لا گه پایه وه، گه پایه وه به سه ر شویتیکا که همه و سووچیکی به هه موو جو کیکی حوکوومه ت قایم کراوه، له هرواند زه وه تنا شهچیته وزاختی هیچ هریک نابانه وی مه لا شویتیک نه ماوه ته و کوردانه که نابانه وی مه لا

مصطفى، له و ولأته دا بريّت!.

مه لا سه بری کرد روو بکاته هه ر لایه ک له بارانی گولله ی بین نامان به و لاوه هیچی تر پیشوازی ثهم ژن و مندالآنه ناکاکه له گه لین. به نـاچاری کـهوته قسـه کـردن له گـه ل
حوکرومه تی [صالح جه بر]دا بو ثه وه حکوومه ت لیّیان خوّشین و ثهمانیش بترانن وه کرو
هه مو و نیشتمانیه ک له و لاّته که ی خوّیانا دانیشن. حوکوومه ت ثهم قسانه ی نـه چوو بـه
گویچکه دا و هه ر له سه ر ثه و قسه یه بووکه به بین هیچ قسه یه ک وه یا هیچ مه رجیّک ثه بین
خوّیان بده ن به ده سه وه ا.

که ئیش گهیشته ثدم شوینه مدلا مصطفی و [شیخ نه حمده ی براگهوره] و سدر که کانی [بدرزانی] و زابته کان بوون به دوو دهسته وه دهسته یکان و تیان وه کوو حوکو و مدت ثمیلی بدو جوّره خوّمان بده ین به دهسته وه. مدلات شاهد ثه و قسه یه بوو که بدم جوّره نایی له تاخرا [شیخ ته حمده ی براگهوره] و هدندیک له زابته کان بریاریان دا که خوّبان بده به بده سته وه. مدلا مصطفی و میرحاج، و چهند زابتیکی تریش هدر له سدر قسمی خوّیان مانه وه که مادام ثهمان چه کیان هدیه خوّیان ناده ن به دهسته وه، ژن و منال با خوّی بدا به دهسته وه.

لهسدر ثهمه وشیّخ ته حمه ده و وحزت حزیزه و چه ند زابتیکی تر له (۲/۵/۱) دا ژبر منالّ و ثه وانه ش که ثاره زوویان لیّ بو و ثه و سه ردمه و علمی حجازی و له و ده و ره بو و خوّیان و چه کیان دا به دهست ثه و ه وه له استراه که حوکو رمه ت لیّیان خوّشبین، [مه لا مصطفی] و ثه وانه ش که له گه لی مانه وه له پیاوی تفه نگچی و ره به ن، له شویّنه که ی خوّیان مانه وه و خوّیان نه دا به ده سته وه و هم رکه و تنه مخابره و قسم کردن له گه لی حرک و و مه تاکه ایّیان خوّشبین.

 شۇرشى بەرزان ٢٢٩

که ربه لا] کرد و به ین ده ره تانی له و ناوه دا بلاّوی کردنه و و له گوشه ی حه پسخانه کانا ژاراوی مه رگیان ته چیّشت!. ته وانه شیان که ژن و منال بوون له و لاّته کانی هه ولیّر و بینویّن به ناهومیّدی مانه وه. سه ره پای تهمه ش له (۱۹۳۹) دا دیسان فه رمانیّکی تر ده رکرایه وه که له م ژن و مندالاً نه له وه نده ی تر له و شویّنانه دو و ربخریّنه وه!.

به نی له پاش نهوه که نهمانه خوّیان دا به دهسته وه، حوکو و مهت له میزانیه ی سانی مانی ا ۱۹۳۷ و ۱۹۰۰) همزار دیناری دانا که بدری به خواردن و جل و به رگ بو نهم ژن و مناله کهساسه ده ربه ده راننه و بههاه الله یمن نه و و رو هزالدین صه لاء سه روکاری دابه شکر دنی نه م پاره یه یان نه کرد به سه ریانا - نهم دوو کهسه ش ناتبی کورد بوون - له به خیر کردنی ژن و منالی به رزانیه کان لهم پاره یه نه وه بوو که هه ر له و ساله دا یه کنک له و کهسانه که ناتی به رزانیه کان لهم پاره یه نه وه و که کتیبه بوو ، له هم ولیر نه و نانه یان پیشان دام که نه یاندا به به رزانی، نانه که ش عباره ت بوو له گهچ و له نارد که تیک لاو

لهمان بهم جوّره به که ساسی که و تنه گرشه ی حه پسخانه و و لآنه کانه وه، [مه لا مصطفی] و [مسیر حاج] و هاو پیکانیشی له و لاوه هم و داوای لی خو شبون و لی بو ورد نیان نه کرد. حوکو و مهت له باتی ثه وه لیبان خو شبن و ثه من و ثاسایش بخه نه و لا ته وه هینایان له [۲ی مایس ۱۹۴۷]دا سه ر له نوی -احلانی له حکامی عرفی - یان له و لا ته کانی و رواندزه و و زیبار و ته و ناوه دا دانایه و و عبدالاله موری کرد! به دانانی ثهم حور فیه ثه وه نده ی تر ترسیان خسته به ر ثه و و لا ته و ثه وه نده ی تر محلا مصطفی، یان له خویان دو و رخسته وه.

روّژی [۵ی حوزه پرانی ۱۹۴۷] بوو، له به خدادا همندیّک له پیاوه کورده کانی به خدا و نائبه کان و قوتایی دانشگاکان کوّبوونه وه به و نیازه که بچن بوّ لای [عبدالآله] تکای لیّ بکهن بوّ نه وه له به رزانیه کان و نمفسه ره کان خوّشبیّ. قسه یان ها ته سهر نهوه که من بچم برّ لای یه کنی له، دوو و وزیره کورده کان که له و وزاره تا بوون بر ته وه ته ویش به و ناوه و که ویش به و ناوه و که که دایت و بچن بوّ لای عبدالاله. که چووم جوابیّکی ثه و ونده ناپه سه ندی دامه وه مه گهر هه ر شه و بزانسی جوابسی و اجوان له ناپه سه ندیدا بداته و ها با [ناریخ] ثه و پرسیار و و ه لاّمه بیّلیّنه و ه برّ «یادداشت، که م، ثه گهر چاپکرا ثه و و دخته نه یخویّینه و ها..

هدندیک له و تدهسرانه که وه ختی خوّی له گهل مه لا مصطفی ـ دا رو پشتبوون:

«رئیس أول رکن عزت صبدالمعزیز، رئیس أول مصطفی خوّی ثدمانه به بی ثدوه خوّیان

عبدالکریم، ملازم محمد مهحمود قودسی، بوون. وه ختی خوّی ثدمانه به بی ثدوه خوّیان

بدروره وه بن ثه حکامی عور فی سالانی (۱۹۳۵) حوکمی خنکاندنی دابوو به سه ریانا. که

زشیخ ثه حمده] خوّی دا به دهسته وه ثدمانه ش به و نیازه که لیّیان ببوورن له گهل ثه وا

خوّیان دا به دهسته وه. که که و تنه گیره سه رله نوی له ـ مه حکه مه ی عور فی ـ ثه مساله دا به

خوّریکی لام سه رلایی! موحاکه مه کرانه وه و بریاری حوکمی خنکاندنه که یان درایه وه.

له گهل ثه وه شاکه گهلی که س کو ششی کرد بونه خنکاندنی ثه مانه، له به یانی پینج

شون به قوّجی قوربانی چایسی عبدالاله و پیاوانی عبدالاله. باشان ته رمه کانیان برانه وه بو

بوون به قوّجی قوربانی چایسی عبدالاله و پیاوانی عبدالاله. باشان ته رمه کانیان برانه وه بو

چاو بان گرته وه و ناشتیان، دووکه لی کرّه ی دلی ثه و شعبه تیسته ش له سه رگوّره کانیان

سیدری کر دووه بو ثه وه بران که هه رله دلی میله تان و قهت ده رناچن.

ثهمه ش ویّنهی ثهو نامهو و مسیه تنامه یه یه یه (۱۳) سه عات پیّش خمنگاندنیان به دهستنووسی [محمد مهحمود] نووسیویانه و داویانه به میلله تی کورد؛ داویاننتی به دیاری له شویّنی له شه کهی خوّیان:

مرزن دلای شای سنیا نه ده در شهای میگی سنیا نه ده مزن میالمدی و میلی مهت در مفراه میکرداگیلم داده و ده ا به رای مازگرده خهبیدت. دمراید در مداد تبلغوشکی نشدم به میدارسات. دمراید رایان و دریان قرر تصور در درسی نم معدد انظ با میانات اره به بولی استان می در این ازاری زُدا مان دیگاه سال واله سال واله سال واله در این ازاری زُدا مان دیگاه سال وا خيامة العديد تخسار رواين أر راجه راحي بالا هيج ولا تعليمي ترط نفحه ف اید آدوه به که بدار دشتان به بره آن کورز کیرای ترک مران در شامدت این مکان می برد مران در شامدت ازان مکان میشاند و میکند که به به برد می برد میشاند و میکند که به باید در میگذارد میشاند و میکند که به باید در میگذارد میشاند که به باید در میگذارد میگذارد میشاند که باید در میگذارد م در مدن سب ده رفع سردل هو به یکی علم د صارزی ندوش اسعار ده رفع سردل هو به یکی علم د صارزی درمن حوالت من مه هام را ما ما دريه مالات کمان ده دوله موالت ما درمن حوالت من مه هام را ما ما دراس درسان به درا را با ما درمن ما در سال شریب ی در رسی ره میان به خدی گورده داد کر مارون به ریمای شریب ی در رسی ره میان به خدی گورده

لهروژ نامهی د خمات ۲ موه .

بهم جوّره ثهم و مسیمتنامه پانه نو وسی بوّگهله که یان و پاش (۱۴) سه عاته که برانه بهر قه ناره، که ش له و وه خته دا په ته که یان ثه کرده ملی خوّیانه وه ههر یه که به و تسه یه کسی ته ثریخی مالاّواییان له عالمه ی کورد کرد!.

سهره تاکه [عزت عبدالعزیز]هینزا وتی:

«دوا ثاموژگاریم ثهمه به بوگهه کهم ثهم ریگایهی من گرتوومه شهوانیش بیگرن، صردن له پیتناوی کامهرانی گهل، بهرزترین سهربهرزیه بو ثادهمیزاد.».

که [مصطفی خوشناو] هینزا وتی:

.داری ثازادی گهلان به خوین ثاو ثهدریّت. با خوینی مسیشی دلَوْ پنک بیّت لهو خوینه بو ثازادی عیّراق و گهلی کورد. بژی کورد و کوردستان به ثازادی و سهربهستی.ه

كه [خيرالله] هينزا وتي:

"نیستعمار و نؤکه رانی تیستعمار! ثه توانن من و سه دهای وه ک من بکوژن، به لأم ناتوانن (۱۳) میلیون کورد و سیلیونه ها شازادی خواز له حیهانا له ناو به رنا...

که [محمد قودسی] هیّنرا ثاخر هماناسهی لهسمر شمم قسمیه برایموه:

، مردن له ریگای و لأت خوشترین شته ئاده میزاد دهستی بکهوی، لیمهش له رزژی له دایک بو و نمانه وه هدر به ثاواتی ثهمه بو وین که له ریگای شازادی کورد و کوردستان و کامه راسی گه لانی ترا سه رسنه وه!...

شۆرشى بەرزان

که [شیخ نه حمه د] و یارانی خویان دابه دهسته وه [مه لا مصطفی] مایه وه سه رخوی و (۱۰۰ م) که سیکی پیاوی جه نگاو مری [به رزانی]. نه وه بو و هم ر له کوششی نه وه دابو و که حوکو و مه ت لی خوش بی و له و لاتی خوی دانیشینه وه. که چی حوکو و مه ت له باتی دالده دانی اعلانی نه حکامی عور فی - بو کرد و و لاتی «رواند ز» و «زیبار» و «به رزانی» به هه مو و میزیکی ناسمانی و سه رزه وی عیراقی و نینگلیزی پر پر کرد! له گه ل نه مه ما هه ندی له عه شایری نه و ده و رهی دیسان لی هان دایه و « و به هه مو و یانه و « نه و و لا ته یان لی نه نگ کرده و ه.

[مه لا مصطفی] که و ته به ینی دوو ثاگره وه با ثهمه ته ثه یخ خوی بدا به دهسته وه و بیمه نه ژیر هسی داره ها. یا ثهمه ته ثه یم جه نگ بکا، وه کووگه لای دار خه آک بکوژی و لی

بکوژن ا. یو ثه وه خوی لهم دوو ثاگره رزگار کا هیچ چاریکی تری نه دیر سهوه نه بی که

ثهمجاره ش خاکی عیراق به جی بیلی چونیشی به جی بیلی ۴ شه و که و تو ته به بهنی سی

سنووره وه عیراق، تیران و تورکیا. هیره یی ثامانه کانی ثهم حوکوومه نانه سنووره کانیان

وه کوو زنجیر ته نیوه ا... چارنیه رووبه رووی و لا تان هه ر ثه یی بروا.

له [۲۵ کی مارسی ۱۹۳۷] دا دیسانه وه خاکی عیّراقی له ناو ثه و ثاگر بارانه دا به خوّی و هیّره که یه وه به جیّ هیشت و به کیّره هدره به رز و شاخه هملّد بّره کانا روو به ولأتی تورکیا روّبشتن. له دهوروبه ری و ته گهوی هدر به شاخه کانا رووبه روی تـورکی سـهری ریّگـهی پیّ گر تن. خوّیان نه دا به دهسته وه هدر به شاخه کانا رووبه رووی خاکی ه ئیّران و برونه وه و له لا ریّگهی کیّره کانه وه ریّگهی و لاتی رووسیایان گرت، له ژیّر په لاماری له شکره کانی عیّراق و تورکیا رزگاریان بوو، نه یروی ثیرانی به فروّکه و تانکی به شویّیانه وه بوو، له مان همر ثهوه نده بان پی ته کراکه خوّیان لاده ن و به ههمو و جوّریّک خوّیان له شه پیاریّزن. ثه مانه به م جوّره به شاخه کانا و به ناو قورو چلّهاوی ثه و کیّوانه داو به ستار گرتن له ناو ثه مشکو ته کانیان شداو ثه و ژیشتن، هدرچه نده فروّکه کانی ثیّرانی هیچ کانیّک

نه بووه که به سه ریانه وه نه بی له گهل اله وه ش هه رکو لیان نه داوه و سنگی مه ردانه یان داوه ته پیش بو رو پیشتن، هه رچه نده فرو که کانی ایرانی هیچ کانیک نه بووه که به سه ریانه وه نه بی له گه له له گه له که له که نه گوندی هشه ت و کو گیان نه داوه و سنگی مه ردانه یان داوه ته پیش بو رویشتن تا انه گه نه گوندی هشه ت و که هه ژده میل له جنوبی سنوری رووسیاوه یه له ویسدا له شکری چواره می ایران که روزنامه نووسه کانی الوروو پا به ده هه زار که سیان دانداون به به تواوی ریگه یان پی نه گرن و ماوه ی ده را زاد بوونیان ناده ن ا

لیره دا به یمی ثه وه که له ده سه لأنی خو بانا بی تو وشیان ثه یی به تو وسی شه پره وه و له گه ل ثه و له شکره پرچه کهی خاوه ن فرق که و تو په دا ثه که و نه شه پره وه. له م شه پره دا یا رزگار برونه یا کوشتنی ههموویانه له و شو نینه دا!. ثه و جه نگه که له به ینی به رزانیه کان و هیزی ثیرانا رووی داوه یه کیکه له جه نگه هه ره گه وره کانی [به رزانی]که له ههمو و جاری خی اینان له ییناوی شهره ف به رزیه تیا دو راندییت.

له پاش شمریکی چهند روّژی له [۱۹۵ حوزه برانی ۱۹۴۷] او ته گهنه سهر شاوی «ثاراس». له شکری سهرزه وی تیرانی له پشته وه به گولله توّپ و فروّکه ش له سهره وه به برما ره وانه یان ته کهنا. که ته گهنه سهر ثاوی ثاراس (۵۰۰) کهس ثهبن و تهوه نده یان فهمینیته وه، زبانی نه بروی تیرانی له ته فسهر و سهرباز ته نانه ت حوکو و مهتی شیرانیش خوّی به ته واوی له بهر زوّری بوّی ده رنه که و ته وه نده همه بو و ثه و نه بروه زوّر به خرایی شکان!

له گهل ثهوهش که له مهلهوانی دا دمستیکی وایان نهبووه، مل ثهنین له ثاوه که، یه کهم کهس که ملی لیمناوه همبرحاج، بووه، پاشان همهلا مصطفی، و ثهمجا همموو بهرزانیه کان، همرچهنده زوّر له شتوومه که کانیان ثاوه که بردوویه تی، له گهل قهوهش خوّیان همهر پهریونه تهوه و ده رباز بوون به بی ثهوه یه کیّکیان لیّ بخنکیّ.

رزیشتن و دەرچوونی [مەلا مصطفی] لەو رۆژەدا بیرو باوەری پیاوه سیاسیه کـانی

شوّرشی بهرزان ۲۳۵

همموولایه کی خدریک کردبوو؛ که ثایا چۆن توانیویه تی لهناو لیشاوی هیزی ثهو سی حوکوومه ته دا ده رباز بسی؟!. ثایا بـالّنده بـووه و فـپریوه؟ وه یـا ثــادهمیزاد بـووه و بــه جهنگاوهری تیپهریوه؟!.

راست بو و له و روّژه دا هیّزه کانی عیّراق و تیّران و تورکیا قزّلیان کر دبو و به قوّلی یه کا بو گر تن و برّ له ناوبردنی به رزانیه کان، به لاّم ثه وی «مه لا مصطفی» و به رزانیه کانی له ناو ثه و هیّزانه دا رزگار کرد یه کهم به جه رگی و خوّبه خت کردنی هممو و نه فه ریّکی به رزانی بو و، دو وههم سه رکرده یی و پسیوّ پی شه پی [مه لا مصطفی] بو و که رزگاری کردن؛ ثه و مه لا مصطفی یه که هیچ دانشگا و دانشسه راییّکی جه نگی نه دیبو و تمه نها قو تابخانه ی ژبانی خوّی نه ییّ که تبایا قالّ بو و بو وه وه مه مر ثو ده رزی قو تابخانه ی ژبانی خوّی بو و که [قائد] و سه روّ که جه نگیه ده رچو وه کانی ثو بابخانه ی «حه ربی» و و روّ (هو لاّ تیشی سه رسام کر دبو و!

** ** **

[مه لا مصطفی] و هاوریتکانی گهیشتنه رووسیاو حوکوومهتی سوّقیاتی دالده ی دان و به چاوی په نابه رانی سیاسیه وه سه بری کردن. له پاش ثه وه که له وی جی گیر بوون و ثه و ته رئیباته که له و لاّتی سوّقیاتی دا هه یه بوّ په نابه رانی سیاسی بوّیان جیّ به جیّ کرا. ثه مانه ثیتر که و تنه ناو ژیانیکی عه مهلیه وه ۱ جاری به جوّریکی تینکرایی پیّویست بوو هه موو خوینده واربن، خرانه به رخویندن. پاش ثه و ده و ردی سه ره تاییه کران به سیّ ده سته وه ۱ ده سته ی گهیشتو و ۱ شهره به ره به ره به را به دو یندن بمیّننه و ۱ دانشگاکان ته و او ثه کهن.

دەستەيەكى تر خەرىكى ئىشىكشت وكال و دار و دەرخت بوون، ئەمانە ئەوانەبوون كە فرمانيان پىق ئەكرا. دەستەى سېپھەم ئەوكەسانانەبوون كە لەبەر ئەوە ئۆزى پىر وە يا تۆزەكەم وكورپەك لە لەشيانا ھەيە، ئەمانە ھەر يەكە مانگى (١٤١۵) روبلكە بە پارەى عیراق (۱۸) دینار له کا ته پدرایه و ثیتر هیچ تیشیان نه ته کرد.

به م جوّره بهرزانیه کانی رووسیا لهناو کشت و کالّ و بهرزانیه کانی عیراق له گزشه ی حب بسخانه کانا ماوه ی (۱۱) سالّ رایانبوارد تا شوّرشه بهناوبانگه که ی [۱۹۵ تهمووزی ۱۹۵۸]ی عیراق پهیدا بوو؛ ثهو شوّرشه که کوّتی دیلی ههموو چینیّکی پساند. یه کن لهو ثیشه ههره گهورانه ی شوّرش ثهوه بوو که قاره مانی شوّرش [عبدالکریم قاسم] لهرمانی ده رکرد بو لی خوّشبوونی ههموو حه پسه سیاسیه کان. که ثهم فهرمانه ده رچوو [شیخ نه حمهدی بهرزانی] و هاوریّنگانی له (۱۹۸/۷/۱۹)دا له بهندیخانه یانزه سالّیه که ی تاخه ده روه و به ههموو ثازادیه که وه چاوی به ثاسمانی شینی عیراق کهوت، له سهره تای که رکووک ثاغستوّزی (۱۹۵۸)دا به خوّی و همچ بهرزانیه ک همبوو به سهر و لاّته کانی که رکووک و همولیّر و شهقلاّوادا چووهوه بو ثهو شویّنه خوّشه ویسته ی که یانزه سالّ بوو نه بدیبوو، چووهوه و به همموو ثازادی و سهریهستیه که وه باوه شی کرده وه به بهرزاناا.

ته مجا ومه لا مصطفی و معلا مصطفی و هاور یکانی که دونگی شوّرشه پیروّزه که ی (۱۹۵ ته تمووزی ۱۹۵۸) ی عیراقیان بیست تاگری دووری مه آبه ند بایسه ی له دلّبانا پیسه یداکسرد و کسهوتنه شه آبهای هساتنه وه وه (۲۸ ساخستوزی ۱۹۵۸) ادا له چیکو سلوفاکیاوه داوای هاتنه وه ی له سهروّکی خوّشه و پستی شوّرش - عبدالکریم قاسم - کرد، سهروّکی شوّرشیش به همه و میهره بانیه که وه بانگی کرده وه. شهویش له روّژی رد، سهروّکی شوّرشیش به همه و میهره بانیه که وه بانگی کرده وه. شهویش له روّژی [دی تشرینی یه که می ۱۹۵۸] دا له گهلّ و میرحاج و و شهسمه د خوشه وی - شهر دو و در شد، که ساله های ساله له گهلّ مه لا مصطفی دا یاری به گیانی خوّیان ته که ن - گه پشتنه و ه هدا.

به هاننهوهی به خدا ـ یان کورده کانی همموو لایه کی «عیّراق» و تعنانعت عمرهبه کانی عیّراقیش روّژ له روّژ زیاتر ئهبارینه به خدا و پیروّزبایی ئهم هاننهوه یانه ئه کرد. هاننهوهی معلا مصطفی، یّز به خدا یه کیّک بو و له دموره همره پرشنگداره کانی کورد که له به غدادا نواندیان. مورشی به رزان ۲۳۷

له پاش ماوه ی بیست روّژیک همیرحاج گهرایه وه بوّ و لاّتی سوفیاتی بوّ جیّ به جیّ کردنی هاتنه وه ی به به بر روزیک همیرحاج گهرایه وه بور مانی همهمرویان جیّ به جیّ به برو گهرانه وه دار دنی هاتنه وه یه رزانی ه له پاش (۱۱) گهرانه وه له روّژی ۱۸ / ۴/ ۹ ۵۹ ۱ دا (۸۵۳) که سی تاواره ی وبهرزانی ه له پاش (۱۱) سال له ناو ده ریایه کی شادمانی دا گهیشتنه وه به خدا و و لاّته خوّشه و پسته که بان. له مانه (۴۵۹) که سیان پیاو بوون، (۱۸۸) ژن و (۲ ، ۳) یان منال بوون، له پیاوه کان نزیکه ی (۸۰) که سیان پهرپووت بووبوون. پیشوازیه کی نایابیان له لایمن هموو چینیکه وه له بیستگه ی شهمه نده فدر بو کراو هموو به دیداری دوسته کانی خوّیان شاد بوونه وه.

وه کوو له پیشموه باسکراکاتی ثمم بهرزانیانه له رووباری وثاراس. پهرینموه (۰۰ ۵) کهس بوون، لهم ماوهیمدا زیاد لهو تهندازه به ثهوهنده نهتهوهیان لی کهوتهوه.

لهو روّژهداو له ناو ثهو به فر و سهرمایهدا ثافره تیک به ،نوّه منالهوه سهرما و برسیّنی دهشتی پی ثه گریّنه بهر و سهری ثه کا به مالّی قائمقامی [زیّبار]دا. مالّی قائمقام مهردانه و پیاوانه لیّ دیّنه دهست خزمه تیکی باشیان ثه کهن و به نان و به بهرگهوه گهرمیان ثه کهنهوه. قائمقام لیّ ثه برسیّ.

له ثافره ته که ـ چون به م حاله دهر ثهبه ی و ثهم منالآنه ت چون بو به خیو ته کری ؟.

ته آنی: «به م رووت و قوونی و برسیه تیه ههر به خیویان ثه که م بو شهره له پاشا حه قم

بستینن! و ثه لی ثه گهر ثه مانه ش حه قم نه ستینن ـ ده ست ثه خانه سه رسکی و ثه آنی ـ و ثه مه یه

له سکمایه حه قم ثه ستینی، حه قم ثه ستینی له و که سه که وا به م جوّره ده ربه ده ری کردین!.

حه قم ثه ستینی له و که سه که و لاتی خوّمان و خاکی خوّیشمانی پی ره وا نه بینین. دنیا گه لی

ده ور و چه رخی هه یه . گوی مه ده ری کورده ده و ریکی هم رای ثه بیته وه ا.ه.

ئۇرشى سىكۇ

شۆرشى سمكۈ

له پیش نهوه دا که جه نگی گهوره ی به کهم، واته جه نگی (۱۹۱۸ ۱۹۱۳) بکه و یته ناوه و م جزره ده ور و دو وکانیک له ناوا هم بوو مه گهر ده روه ی سه ده که ناوه پاشک نه بوو بن ناوه پاست هاو تایی بکردایه! نه گینا و نیه به ک نه بوو بن شهوه که پیاو بلنی شا به و جزره بوو!. شهم به ده و و نگلوره نگانه ش زور تسر له و لأتسی کسورده و ارائی د تسوجامه کسانی خوبانیان پسیشان نه دا؛ شهو و لأتسی کورده و اربی که شه و سه ده مه به شیکی له ژبر باری عوبانیه کانا!

[سمایلافای سمکز] ۱۹۲۰_۱۹۷۸،

به تایبهتی له ولأتی ثیرانا چونکه شایه کانی قاجاری هاتبوونه دهمهدهمی ثاوابـووں. ههموو هیّز و تواناییّکیان هاتبووه سهر ثهوه که لهقهبی زل رل ببهخشن و هیچی تر!.

وادیار بوو لاسایی ثاخر دهوری «عهباسیه کانیان ثه کردهوه ثمانیش لهوان خراپتر له دهوره ی ثاخریانا هانبوونه کزی و نابووت بووبوون، بنگانه کان که له رواله تا و بو به پهرتوه چوونی ثبش و کار خویان بهدار و دهستهی خه لیفه ته زانی، به لأم همچ نوانایی و دهسه لاتیک که همبو و له دهست خه لیفه یان سه ندبوو، خه لیفه ته نها ثهوه ی بؤ مابوه وه و که له سهر کورسی خه لافهت به ناو له به غدا دانیشتی و له قهبی رل رلی وه کوو [معزالدولة] و [کن الدولة] به راتکاو همیجی تر !.

جا شایه کانی قاجاری ـش وه کوو ثهوان لهقه بینکیان ثه فروشت به و لانیک. مفخم الملک، مکرم السلطنة، فهرمانفه رما، سالار أسمد و سالار فاتح. همموو له پاشه رو کی له فه به کانی ثهوان بوون!. [مکرم السلطنة] و [مفخم الملک] مووجه یه کبان شهدا به

شاههنشا و ثیتر خوّیان چییان له گهلّ رهعیهت و مسکینا ثه کرد، ثهیانکرد و لمیّ پرسینهوه نهبوو!.

نه مه له لایه که وه تا ده و رینک، له لایه کی تره وه له ده و رینکی ترا پسه رجو و فه په ک له پانی و دریزی هه ر و لاتیکا هه ر جغره زولسم و زفرینکی بکر دایه که سینک نه بو و شکائیکی لابکری، چونکه سه رجو و قه به شیر و شه کر ده می پسه رتیپ هی شیرین کر دبوو، ثیر خوا مه رگی نه و که سه ی نه داکه نه چوو ده ده د د آیکی لای سه رتیپ شه کرد!.

به شه کهی [نورکیا]ش ههر به و جوّره بوو؛ هزه فتیه یه ک حوکمی [یوزباشی] ثه کرد و بوزباشی هی بین باشی!. لهلایهن سونّتانه وه که کاربه دهست و والیه کسان شه نیزانه سهر ولاّته کان، وه کوو همزه ثاش، ثه بوا پیّشکه شیان بکردایه، جا خوّیان به چه شینسافیّک ته که و تنه و یّره ی خه لّک ثه وه مه گهر هه رخوّیان بیانزانیایه!.

ولأنسى كوردهوارى [فيران] زياد له كوردهوارى شوينه كانى تر له ژير بارى زولمائه تلانهوه؛ ههنديك به دەست دەرەبه كى وسالار فاتح و و ومفخم الملكه كانهوه، همنديكيش به دەست وسهرجووقه و سهرتيپه كانهوه!... ئەمانه همموو دووكه لى له دلى رەمه كى مهردما همائه ساندو هيچ چاريكيش نهبوو، ئه گهر جارجار په كيك همالمكه وتابه و داواى حمقيكى بكردايه مفخم الملكه خۇخۇره كان وه كووكرم ئه كهونه لهشه بهوه و دابانه رزاندا..

که شه پی (۱۹۱۴ ما ۱۹۱۹) داهات باوه پر و فیکری لهبار یکهوه خسته باریکی تر. به جوّر یکی تیکچ ایی اده جه نگفته خشه ی ههمو و قدومه کانی گوّپی، نه خشه یانی گوّپی ته نها هی قه ومی کورد نه ین. نخشه ی زه وی و زار و سه ربه ستی قه ومی کوردی نه گوّپی، به لأم نه خشه ی بیروباوه پی گوّپین. شهمه ی کسرد له لایه کهوه له لایه کسی تریشه وه کورده کانی و لاّتی ایران پریشکیکی که ساسی زوّریان به رکهوت، پریشکیکی واکه زوّریه یانی ده ربه ده و سه رگهردان کردا. اهمه یان له ده وریککا بووکه شینگلیز اله یوت شؤرشی سسکو

دالده ی قهومه کهساسه کان تهده ین ا. قسه که یان راست بو و دالده یان تهدان، به کیک له و قهومانه قهومی کور دبوون که له و ته تریخه به دواوه روّژ بهروّژ زیاتر به قورا ته چوون، تهمه یو و دالده دانه که یان. ههزار ره حمه ت له کفن دز ا!..

* * *

له ولأتی شکاک، له وچاریه ـ چههریق له بناری وزوّزان هه له پیش (۱۹۱۳) دا وسمایلاخای سمکوّه ناو و ناوبانگی دەرکردبو و ههستیّکی میللیهت و قهومیهت کهوتبو وه کهله یه وه.

وسمایل ثاغاه له بنه ماله بوو، کوری و محمد ثاغاه ی شکاک بوو، ثه و شکا که که به وشم همار را بنه ماله و (۳) همزار نفه نگ دانراون. محمد ثاغا ده سته ی جله وی همه و عیلی شکاکی به دهسته و بوو، له ثه شهه تو قل و له تاران ناسراو بوو، ثه و و لا ته ش همه و فهرمانیان به ریّوه ثه بر د. به لیّ له ژیّر ده و ارابوو، به لاّم ههستوونی ده و اره کهی و لاّته کانی تسمرگه و و سندوس می شهنیا به له رزه، نه، ریّگه ی شورکی شه دا له وسایه نقد لاّه وه یشت به سوریا نه، هی ثیران له وزرّزان وه وه ا.

جا وسمایل الفاه کوری الهم ومحمد الفاه یه و اله حه شره الی و عمید قری به بدو که عه شره ای و میلانی، و له و لآتی عه شره ای حمید و و به ولآتی و اله ولآتی و اله ولآتی [دیار به کر]ه و ه اتو ون. سمکو له ژیر اله و ده و ره یه دا چاوی پشکه و تبوو. هم له و ده و ره دا له پاشماوه ی باوکی [جه و همر الفای] برای که [جمه حفه رافا] شیان پی اله و ده و ده و ده و ردی و ده و ده و ده و و و ده و ده و و ده و ده و و ده و

 حوکوومه نی ته وریز به ناوی بانگیشتن و دوستایه تیه وه [جهوهه ری ناخای] بانگ کرده ته و ریز و له وی شه و له ناو یک له و کوشکه، که بر میوانداری ثه ویان ته رخان کردبو و، ده وریان لی دا، دوانزه پیاوی له گه ل هه بو و خوی و پیاوه کانی ته نها دووکه س نه بی که سیان لی ده رنه چوو هه موویان کوشتن!. ثه م دووکه سه ش یه کیکیان [مه حموود ثاخای] که سیان لی ده رنه چوو هه موویان کوشتن!. ثه م دووکه سه ش یه کیکیان المه حموود ثاخای] کاره ساتی کوشتنی [جهوهه ر ثاخا] کاره ساتی کوشتنی [جهوهه ر ثاخا] ثاگریکی کاریگه ری له دلی سمایل ثاخا ـ دا هه لگیر ساندو و هه شه شرو که بو و به بناخه ی میلله ت و قه و میه ت بوی.

[سمایل ثاغا] پیاویکی به جهربهزهی نهترسی جهنگاوهربوو، هیپزی قسهو داپرشتنی قسهی لهوانه بووه بهردی نهرم کردووه، له گهلّ ههر کهسیکا کهوتبیته قسه رایکپشاوه بۆلای خوّی، ثهو کهسه با دوژمنیشی بوایه پی تهسهلمان که ثهم لهسهر حــهقه، لهگــهَلْ تهوهشا پیاویکی بهسام و ترسیّنهر بووه، نهخویّندهواریش بوو.

دیسان کاتی که بیویستایه له گهل یه کهی له کاربهدهستی حوکوومه ته کانا وه یا یه کیکی تراکه سهربهو نهبوایه بز قسهو باس چاویان به یه ک بکهوی شوینیکی تایبه تی دیاری نه کرد بز نه و چاو پی کهوتنه. نهمجا له پیش واده دا خوی زه لام و شفه نگچی نه نارد نه و ناوچه یانه تاقی نه کرده وه. بز نه وه بزانن دو ژمن له و ناوچه یه دا خوی حه شار نه داوه. پاش نهم نیشه ی نه بهینا تفه نگچیه کی زوری نه نارد له و ناوچه یه دا بلاوه یان نه کرد و سهر لووتکه و ته پولکه کانیان نه گرت و ههمو و شوینیکیان قایم نه کرد. شهو وه خته سمایل ناخا خوی نه چوو له شوینی ژوانه که له گهل کابرادا یه کی نه گرت و قسه و باسی خویان نه او نه کرد.

[سمایل تاخا]که خهبهری کوشتنی [جهوههر ثاخای] برای بیست، پریاری دا سهره تا همر به دوانزه کهسهوه تؤلّهی خویّنی جهوههر ثاخا بکاتهوه، بـزیهش هـهر بـه دوانـزه کهسهوه، چونکه هجهوههر ثاغاه دوانزه کهسی له گهلاّ بووه!. بـهم ریّچکه یهدا روّیشت تا ئۆرشى سمكۆ ۲٤٣

دموروبهری مورمیّ، و معداخه می هعموو شلّهژاند و حهتا نمهات ناو و ناوبانگی زیادی ئه کرد، له گهلٌ نممشا بلّیسـی دلّیشی ههر زیادی نه کرد!.

وسمایل ثاغاه بهره بهره گهوره بوو، بنیسهی تاگره کهی دئیشی زورتر بوو. جهنگی (برتر بوو. جهنگی (برتر بوو. جهنگی (۱۹۲۸ میلای ۱۹۹۳) به سمراهات و ثهو باوه ره کهوته همرو لایه کهوه که همموو قهومیّک ههنی ژیان و سهربه خویی ههیه. لیره دا ثهم باوه ره و ناسوری برینی «جهوههر ثاغاه ههر دووکیان پائیان نابه وسمایل ثاغاه وه. لهم لاشه وه وسید طه ثه فهندی و نهریه ثهوهنده ی تر گیانی میلله تی له دلّی وسمایل ثاغاه دا به هیرتر کرد و پشتی دا به پشتیه وه.

[سمایل ثاخا] له ناوهندی شهری ثهو سالأنهدا له گهل رووسه کان ریّک بوو، پاشان له گه لّیان تیکچوو رووی کرده تورکیا و له گهل حوکوومه تی تورکیادا ری کهوت، له (۱۹۱۷)داکه وبالشویک، له ولاتی رووسیادا پهیدا بوو ثهم گهرایه وه و لاّتی وتیران، ا.

* * *

رووسه کانی قهبسه ری الای اله و فیکره شده به رانبه ربه [سالشویک] کرسینک په یداکهن، له گهل الامه اله دلاً له و فیکره شده بودن که ده نگیکی کوردایه تی له ر ناوه دا همبو و الاه و ده نگه نه له ناو به رنا. بز الام مهبه ستانه نه یانته توانی هسمایل الاغاه بگرن به ده سته وه، چونکه الاهانزانی همر که سمایل الاغا بکه ویته ته نگو چه لهمه وه الاهی الاهان بک او و رکیاه و له و خاکمشاکورد زوره الاتوانی به همه و و جور به رهه لستی الهمان بک او حکوره مه تی تورکیاه و الاهان بکاا.

همارشهمعوون، سهرؤکی ههره گهورهی «ته پاری فهله، کان بۆ ههم سهرؤکی دینی،
همم هی دنیایی ـ لهم ته یاریانه گهائیکیان له تاورووپا و لأتی رووسیادا خوینندبوویان، له
همموو روویه کهوه ثاماده ی ههموو چهشنه شنیک بوون. هیزی چه کیان دانرابوو به (۲۵)
همازار تفهنگ و تفهنگ بهدهست، فیداکار بوون بۆ ههر شتیک پییان بوترایه. ثهمانهش
همموو دوربهدهری و لأته کانی خؤیان بوون ـ زیاتر لهولاتی شورکیادا ـ به تابیه تی که

حوکوومه تی عوسمانی به سه رکرده بی وعه لی ثیمسان پاشاه عیلجاریی لی کر دبوون، زوریان که و تبوونه ثه و ناوه و له و ناوه داکوبرو بوونه وه و مار شهمموون، گهوره یان بوو، ثه و هنده یان چه و ساندنه و ه دیبوو له دهست حوکوومه تی تورک به هه ر چه شنیک وه به قسمی هه رکه سیک بگه یشتنایه به سه ر به خوبی ثه یانکردا.

رووسه کان هاتن [مارشهمعوون]یان راست کردهوه و قسمیان له گهڵ کرد و ههموو جزره پهیمانیکیان دایه. لهو ولاّتهدا وسمایل ثاغاه ههیه، بوونی سمایل ثاغا کـزسپنکی هــهرهزله، چ له ریّگــهی [قــهیسهر]یه کــانا، چ له ریّگــهی [سارشهمعوون] لهگــهـل [سمایل ثاغالها بکهوته قسمو بهلکو و بهبار نکا ششی لهگهلاً به کلابی بکاتهوه!.

هیّنای سهره تا به ناوی تهوه وه که حوکوو مه تیکی کوردی ـ تهرمه نی دروست بکه ن له گه ل پسمکز، که و ته قسه کردن، به لاّم له راستی دا ته په ویست لهم ریّگه په وه له تاخرا [سمکز] و کورده کان له ناوبه ریّ و راسته و راست حوکوومه ته که بین به حوکوومه تیکی په نهرمه نی، و و ناسووری، ا.

ندمهش راست بوو وابوو، چونکه هیزی همارشهمعوون، ـ وه کوو و ترا ـ (۲۵) ههزار تنفهنگچی ریکوپیتکی خاوهن مهشق بدون، ههموو له ژیر چاویزی شهفسدرانی ایزامیدابوون، له پشتیشهوه رووسی قهیسهری پشتیوانیان بوو. هیزی «سمایل ثاغاه نه ثهو ثهندازه یهبوو، و میتری ثهم عبارهت بوو له هیزی عهشایر، کهسیکیش نهبوو له پشتیهوه که به چه ک و جبه خانه یاریده ی بدا. کهوابوو له ناوبردنی [سمکنی بر (مارشهمعوون) وه کوو ناوخواردنه وه وابوو.

وسمایل ثاغاه لهم که بن و به بنانه ههموو تن گهیشت و ههموو شتیکی بوّ ده رک هوت. تن گهیشت ثه گهر ثهو نه کهویّته خوّی بوّ له ناوبردنی مارشهمعوون، [مارشهمعوون] ثهو لهناو ثهبا و یاشانیش دهستی به هیچ لایه ک ناگا!.

له پاش قسهوباسیّکی زوّر له ثاخر و ثوّخری سالّی (۱۹۱۸)دا، واته و مختیّک بوو

نۇرشى سىكۇ 720

شەرى گەورە لە دوايى ھاتنا بوو، برياريان داكە لە «كۆنەشار» لە بەينى «سابەنغەلا» و «چەھرىق،دا لە مالىي «تەيموورئاغا» ناوكۆيبنەو، و قسە لە دامەزراندن و دروستكردنى ئەو حوكوومەتەرە بكەن كە نيازيان ھەپە دايسەزرينن. سەرجىي شەم كۆبوونەو،يەش ئەوەبەكە ھىجيان ھېزىكى وايان لەگكىل نەيت.

له روّژ و وه ختی ناوبراوا [مارشه معوون] به خوّی و سه د که سه و گهیشته و کوّنه شاره و هسمایل تا فاهش به (۱۵۰) سواره وه گهیشت و همر دوولا دابه زین (۱۱) سمایل تا فا نهمی سواره کانی خوّی کر دبوو که هموو ثاماده و دهست له سهر نیسکه ی تفهنگ بن، همر، که ثمم نه قه ی کرد ثه وانیش به جاری بیکه ن به شلیک. ثهوه نده هه بوو هموو سواره کان به ته واوی له مه به ستی [سمایل ثاغا] تی نه گهیشتبوون، واته نه یانته زانی که تهم نیاز یکی وای همیه، به لأم سام و ترسی [سمایل تاغا] له وانه نه بو و که که س بتوانی یی فه رمانی بکات!.

له پاش کۆبوونەوەى وسمکۆ و و مارشەمعوون و به جووته له ژووره کەدا و پاش نان خواردن و قسە کردنیکی زور، لەبەر ئەوە کەمەبەستى وسمایل ئاغا و رێنه کەونن بوو، بەبى ئەوە بگەن به شتیک هەستان و سمکۆ مارشەمعوونى بەرى کرد تا بەرقاپى، ئەنانەت لە کاتى جبابو ونەوەدا ئەفسەرە کانى لەگەل [مارشەمعوون]ويستيان يەکە بەگەدەست بخەنە ناو دەستى وسمايل ئاغاه، وسمكۆ و دەستى نەدانى و ئیکرا سەلامیکى گرت بۆ ھەموو و ئیشر

۱ - هاتنی دمارشهمعوون، بولای دسمایل تاغاه دوستووری روسمیاتی بادشاهی پیشان تهدا:

خوّی له جل و بهرگی تألووالآی سهروّکی روّحانی شیعروّی تیرویه کی خاودن دهسه لأت و پادشایه کی به هیزی سبهی روّژیانا. له سهر بهروشکه به کی چولر نهسیی دانیشتره که همموو چیوبه ندی دروشکه که به تألیّوون زمرکفت کراوه!. شهش تهضه بری گهوره ـ که چوار له سانه له شهضه به کمانی رووسی نه و دهور میرون ـ دوویان له پیشیه و لهسهر دروشکه که و چواریان له پشتیه و راوهستاون و شیره کانیان بهرووتی راگرتووه و کالانی شیره کانیان له گهل مشتوه کانیانا همموو زمروت و بهموره سه م، بوو. تیشکی هه تاوه که که تعیدا لهم تألووالای پادشاهیه سامیکی خستیووه نهو ناوه!. ومارشه معوون، بهم جوره هاته هات و له مالی و ته یسوور تاغاه دابه زین.

رزیشتن و سواره کانی ته یاری ـ ش همه و سوار بدون و شاماده ی رویستن بدون. له وکانه داکه او اساسه معوون] له [سمکو] جیابروه و و سهری و لآخی سوور انده و اسمایل ثاخا] توزی دوور که و تبوره وه ناکار هه آیکیشایه ده مانچه و ده مانچه یه کی نا به مارشه معوونه و ا که له ناو سواره کانی خویا بوو ـ که ته قه ی ده مانچه یه کی نا به نفه نگی که که ناو سواره کانی خویا بوو ـ که ته قه ی ده مانچه ی [سمکو] هات نفه نگی شکاک ـ که له په ناد یوار و شته دا خویان حه شار دابوو ـ به جاری له نیسکه ی تفه نگ خیراتر ده رپه رپین و کردیان به شلیکی له سه ر یه ک له سه ر یه ک له ته یاریه کان. ده سنه ی مارشه معوون و ته یاری تا هوشیان ها ته وه به خویانا ته نها تاقه زه لامیکیان لی در باز بووا. ثه و تافه زه لامش براکه ی [مارشه معوون خوی و (۹۹) پیاوی له و شوینه دا مارشه معوون و رو ۹۹) پیاوی له و شوینه دا کوژران و گهوره ترکاره ساتیک له لایه رهی ژبانی سمکود اله و شوینه دا رووی داا.

که ثهم کارمساته قهوما وسمایل ثاغاه فهرمانی داکه ثیر ثهو شویّنه به جمّی بیّلن، چونکه
ثهیزانی فهله کان له خویّنی ومارشه معوون، واز نایهنن و زوّریشن ثهمان چاریان ناکهن.
لمراستی دا تا ثهمان کهوتنه خوّیان بوّ ثهوه که هیچ مالّ و خیّزانیّک لهویّدا نه یهلّن لیّشاوی
فهله دی نیزامی گهیشتن به لاّم تازه ثهمان رزگار بووبوون و به قنگه شهر خوّیانیان
گهیانده و ه وچه هریق.

که چوونهوه وچههریتی لیشاوی وتدفاری همات و دمورهی چههریتی ـ یمان داو هسمایل تاغاویان به تهواوی تابلزقهدا و ریگهی دهرچوونیان بری ا. له پساش صاوه یه ک سهیری کرد ثه گهر ثبش بهم جوّره بروا خوّی و ههموو سهربهو بووه کان لهو شـویّنه دا بهدهست ثهم ته یاریانه و ه تهروّن!.

هیّنای له گوّشه یه کی ثابلّوقه که وه هیرشیّکی مهردانهی کـرد و لهو گـوّشه وه درِنـی به ته یار یه کان دا و خوّی له ثابلّوقه دان رزگار کرد و رووبه روی شاری هخوّی، بووه وه. شاری داگیرکرد و لهویّدا ثیتر به سانایی ده زگای ده سه لاّتی خوّی له و ناوه دا بلاّو کرده وه. ۆرشى سىكۆ ٢٤٧

وفعله، کانپش به کوشتنی مارشهمعوون ــی سهرؤکیان و به دهربازبوونی وسمایل ثاغاه له چههریق کاروباریان ٹیکچوو ثیتر خویانیان نه گرتموه.

دیسان له و سه رده مه داکه له شاری وخوّی و بوّ حوکو و مه تی تو رکیا که و ته راونانی
ثه رمه نیه کانی ناو خوّی و ثه مانه ناچار بوون به هه لاّتن. وسمکوّ و بوّ ثه وه که نه سرسی
پاشه روّژیان به جاریّ رزگار بیّ هیّنای ده ربه ندی وقوتوره ی لیّ گرتن و هیچ ده نگی
نه کرد تا به ته واوی هه مو و هاتنه ناو ده ربه نده که وه، لیّره دا لیّیان را په پی و شه و بش
کوشتاریّکی بی ثامانی لی کردن! . به م فیشه ی به ته و اوی خوّی له تسرسی پاشه روّژی
ثه وانیش رزگار کرد.

لهبهر نهوه که ههندی کهس له نووسهران وای پیشان نهدهن که پسمکو به هه لهداچوو همارشه معوون یی کوشت و له کوشتنه کهی زیانی به کوردگه باند. من نهم حمقایه قم لیره دا نووسی، له پاش خویدنه وهی نه توانین حوکمی خویان بیدهن و نهو وه خته بویان ده ر نه کهوی که پسمکوچ چاکی کرد یا خراپ.

زۆرى پىخ نەچوو سىمايل ئاخا ولأت كسانى «ئەرگەوپ» و «شساروپران» و «ورمسى» و «مياندوراو»ى پاك كردەو»،

ناگهیشته سهر سنووری تورکیا ههمووی داگیر کردن و همچ عمشایریک لهو نـاوهدا

ههبو و ههمو و پالْیان پیّو مدا و کهو ته تهمای داگیرکردنی تعوریّز؛ داگیرکردنی ثمو شاره که خویّنی «جهوههر ثاغایی برای تیا رژیّنراوها.

له فؤله کانی ناوبانی تیرانا پشیوی زورتر ههبوه، درهزاخانی پههلهوی، له (۱۹۲۰)دا «تاران»ی گرت، به لاّم ثاژاوه ی تیران وهنه یی له نیشتنه و «دا بو وین ۱ له و لاّتی خووزستان «شبخ خهزعه ل، خه ریک بوو، «به ختیاری» و «قهشقایی» خه ریک بوون. «قهده م خه یر» له و لاّتی لوړ و پشتکو دهستی دابوویه. به کورتی له ههموولایه که وه هم رکه بوّ خوّی و همرکه سه به ناویّکه وه له ئیشا بووا.

وسمایل ناخاه لهم الاوه و الآنه کانی روّژ ناواو شیمالی روّژ ناوای له چنگی حوکوومه تی

اسیّران هـ مآیر و کاندبوو، و رده و رده رووی کـردبووه و الآتـی بسانه، و وسه قره

ههادرالسلطنة و همبرو له لایمن تیرانیه کانموه حاکمی سه قر بوو، بسانه کـموتبووه ژیّر
حوکمی [سمایل ناغا]وه. له ژیره وه خهبری نارد بو وسید طه و ـکه نمو و هخته نه و له

دهوری بانه بوو ـ له گهل بانه یی دا بین و [سه قر] بگرن. له عه ینی وه ختدا روّیشن و ـ

بهادرالسلطنة سه قر ـی دان به دهسته وه آیانه ایی که و تنه سهر نموه که ناوشاری [سه قر]

تالان کهن ا. شکا که کانی و سید طه و به رهی و فیض الله به گی و به ره نگاریان بوون و سه قر ـ

یان له ده ست بانه یی پاراست. له ناخرا و سمایل ناخاه ته میّه کی باشی بانه یه کانی کر د له سهر
نه و فیکره ناشیرینه که کر دبوویان.

هدر له [سه قز]ه وه لهشکری وسمکوه به سهر وخورخوره و وتیله کوه و ودیوانده ره ودا چوونه شاری وسنه یکلاوه دریژه کانیان که ده وره درابوون به مشکی و سرکه یی له گهل وستارخانی و فیشه کی چوارریزه ی ناوقه دیان و ره ختی ته سپه کانیان، ته مانه هممو و به کورده کانی سنه دیان ته وت که وسمایل ناغاه کوشش بو سه ربه خوی کورد ته کا، ته م دیمه نانه زانیکی ته واویان خستبو وه به ر ته وانیش.

ورهزاخان، هیشتا نهبووبوو به شای [ایران]، دهوریّک بوو وهزیری جهنگ بوو، ناو

ؤرشي سمكل 729

و ناوبانگی سمایل تاخا له ولآته کانی «خوّی» و «سهلّماْس» و «ورمیّ»داگهیشتبووه ههموو لهشکری نیّران، ههر لهشکریّکی، کهیز تهنیّرا له ناوی تهیردا.

هشیخ عملی نیسکی، همبوو که پهراگنده په کی قهوقاز بوو حوکوومه تی لیّران پهنای دابور کابرایه کی به کاریش بوو، یرهزاشا، نهم کابرایه له سهره تای (۱۹۲۲)دا به (۵۰۰) سواری عهشایری خوّیه وه نارده سهری.

هشیخ عملی، رووی کرد بر هسابلاخ، لموانه بو و بگانه ناوشاری سابلاخ، وسمایل ثاغا، بهره نگاری بوه، به ده ردیکی برد که ثاوازه ی شکان و نیداچوونی [شیخ عملی نیسکی] لمه و لاته دا بو و به گورانی و چاوی له شکری ثیرانی لهم ثبشه به تمواوی شکا. پاش ثهم کاره ساته مماژور نصرالله خان، همبوو، حوکوومه تی ثیران به وسی، فمه وجی سمربازی نیزامیه وه ناردی بو سمر [سمکو]، [سمایل ثاغا] له چهمی موکریان بهره نگاری بو ته مهشی به جارئ تارومار کردا.

لهم دەورانەدا سمكۆ وشنخ سراجالدىن، و وفلامرز، ناوانى بەراسپىرى نارد بۇ ولانى مەدورانەدا سمكۆ وشنخ سراجالدىن، و وقلامار بدا و ئەمىش لەملاو، بۇ ئىمو، بە جارئ ئەدى يى ئەلنىن ولاتى كوردەوارى ئىران لە [عەجەم] پاكى كەنەو، و ئىبتر ئىمو وەحتە ئەينى بە ولاتىكى سەربەخۇ. وجافرسان، ئەم قسەيە نەچوو بەگوتچكەدا و وازى لە فىكرەكەى سمايل ئاغا ھېنا.

لهم ماوانه دا [سمایل ثاخا] سنووری و لآتی خوّی به تهواوی پهره پیندا، له «شنو» و لاجانه وه تا سهور و بیندا، له «شنو» و لاجانه وه تا سهور و بینه!. شهمانه همهور به عهشایره کانیه وه که و تنه ژیر چاویری و فه رمانیه وه شه حمه دثاخاه ناویکی خه لکی ثه و به ری تا چه گراچوونی خه لکی ثه و به ری پینجسه ده سواره وه هات بوّ به گراچوونی سمایل ثاخا. له اسمایل ثاخا. له شهر بوزی، هم ردوو له شکر به ره نگاری یه ک بوون، ثه وه نده فوو له شاو بکری

لهشكرى [ئەحمەدئاغا] وەكور ئاگرى قودرەتيان تى كىەوى ھەموو لەنـاو چــوون و [ئەحمەدئاغا]خۆيشىكوژرائا.

لهسهره تا سالمی (۱۹۲۳) دا و تهمیر تهرشه دی و و و دو جه داخی و له بناری ته وریز به نیازی له ناوبر دنی [سمایل ثاخا] به همزار سواره و دو و به و لات و خاکی سمایل ثاخا به پنی که و ت. شم خه به ره گهیشت به سمایل ثاخاه [سمایل ثاخا] به خوی و همه ندی له شکره و ه چو و به پیشوازیه و ه له شیمالی ده ریاچه ی دورسی تووشی بوو، زوری نه خایان [تهمیر ته رشم دی و له شکره کهی ته و توزه که مه ی که له دهست کوشتن رزگاریان بو به رو دو گهرانه و و ته و ایش هیچ چاریکی [سمایل ثاخا]یان بو نه کرا!.

زهبر و زهنگی [سمایل ثاغا] له همموو و لآنه کانی دوور و نزیکا وا دهنگی دابهوه که
ثمر دهنگه تا ثمو و هخته بووکمم کمس بمو جوّره په بدا بووبووا ته نانهت وای لئ ها تبوو
زور تر سهرکه و تنه کانی همر ناوه کهی سه ری ثه خستن؛ واته که همر ثه و ترا [سمایل ثاغا]،
وه یا له شکری شکاک، دوژمن به جاری و رهی بهر ثه دا و ثه شکا، خو له سمر ته عبیری
خوّی که به ثیرانیه کانی ثموت و عهجمه کان، همه رکه، ناوی سمایل ثاغا ـ یان ثه بیست
همر چه نده له شکر بوونایه ثمه بوا همموو چه کیان بدایه به دهسته وه و گیانی خو شیانیان
بخستایه ته به رین [سمایل ثاغا]!.

لهوانیش بر لهناو بردنی ثهم و منه یخ در یّغیان بکردایه، زیاتریش به کرده و می فروفیّل! وه کور ثهوه که له ثاخر و تؤخری سائی (۱۹۲۳)دا [سمایل ثاغا] لهسمر سنووره کانی تورکیا و ٹیرانابوو، هاتووچوّی لهههر دووخاکه کهدا ثه کردو خوّی حاکمی ثهو ناوهبوو کهس یخ نه ثه کواریّگه ی لیزیگری.

هسه لمان سه بری، هه بو و حاکمی ډوان، و پاشان بو و به ډوالی، وان، ثهم پیاوه له گه ل سمایل ثاغا ـ دا دوستایه تیه کی راسته قینه ی دو ور له ده بلو ماسیه تیان هه بو و. سمایل ثاغا له دیده نی ثه و ثه گهریخه وه، در مشید جه و ده تی د و ستی ـ که دیاری و لاتی سوله یمانی بو و ئۆرشى سىكۆ ٢٥١

له گه آیا ـ له گه آیی ثمین. هیشتا ناگه نه وه به شه خاکی [ثیران] تو مه س ثیرانیه کان پیاو بک ثه نیرن بز ثه وه به هه ر جور بووه، به لکوو به دزی [سمایل ثاغا] بکوژی!..

[سمایل ثاخا] بهم کابرایه ثهزانتی و ثه یگرتی و پتی دهر ثهخاکه بق ثهو مهبسته هانووه، که تو وشیشی ثه یتی لهبهشمخاکی تورکیادا ثه یی، له گفل خوی ثه یهینینیده و تا ثه گهنه و مسهر سنووری ثیّران. فهرمان ثهدا مهنجه لّنی روّن لهناو خاکی ثیّرانا داخ ثه کهن و هـهر دوو دهستی کابرا ثه یری و ثه یکا به مهنجه لّه روّنه کهدا و بهو جوّره به بین دهستی ثه ینیّرینه و ه یژ

له رووی دوِّستایه تیه تایبه تیه کهشیه وه ثهم باس و خواسه ثه گدیه نی به سه لمان سه بری. [سه لمان سه بری. [سه لمان سه بری] کرده وه کهی به لاوه زوِّر سه پر ثه بیّ، هه ر به ناوی ثهم دوِّستایه تیه و اثازایه تی سمایل ثاغاوه ثیشیّکی وا ثه کا «خه سره و پی کو پی که وه ختی خوّی تورکه کان له شه به یخونه که داگر تیو ویان و منال بو و به ره لاّی ثه که ن و ثه ینیّرنه وه بوّ [سمایل ثاغا]. وره شید جه و ده ت و تی له مه ردایه تی و ثازایه تیه کانی سمایل ثاغا که ثه و دو و ساله پیّکه وه بو وین ثه وه م به یادگار تکی زوّر گه وره هه لگرت له ژیانما که له پاشایه کسی له کوره کانم ناو نایه وخه سره وه ، ثه مه شه ربوّ یادی مه ردایه تی پیاو یکی ثازای وه کوو وسمایل ئاغا، و بوّ ته و دو در ستایه تیه که له به ینمانا هه بووا.

Me Me M

دەورەى جازى دووھەمى حوكوومەتى [شيخ مەحموود] بوو له سولەيمانى، ناو بانگى حوكوومەتى كوردستان گەيشتبووە ھەموولايەك، زۆر لە مىيژبوو سمايل ئاغا ئەيويست دىدەنيەك لە حوكوومەتى كوردستان بكاو چاوى بە [شيخ مەحموود] بكەوئ بۆ ئەوە بەكۆششى ھەردوولايان كوردستانى گەورە لەسەر بناغەيەكى ريك و پىيك دابمەزرينى. ئەم نيازەى ھەبوو بەلأم لەبەر شەپ و شۆپ ھاتنەكەى بۇ رىخنەئەكەوت. ھەر لەسالى (۱۹۲۲) دە بريارى تەواوىدا و خۆى ئامادەى چوون كرد، ئەوسالەش ھەر

بزى رىنەكەوت.

له ثاخر و تۆخرى سالى (۱۹۳۳) دا لەسەر سنووره كانى توركيا، ئېران و خېراق بوو، لەبەر ئەوەكە [مستەفاكەبال] ئالآ بوو بەشەرى ەيونان،ەوە نەيئەويست ئەلايەكى ترەوە ئاگر بۆ خۆى ھەلگىرسىنى، بەلكوو بە يېچەوانەى ئەمە مىچكەمىپچكەى لەبەر ھەموو كەسىكا ئەكرد، بەتايەتى سمايل ئاخا. ئەم زمان شىربىيە واى لە وسمايل ئاخا، كردكە لەم ئاخرەدا ئەوپش خۆى لە تورك نەگەيەنىياً..

[سمکز] له و سهر سنو و رانه هه ر جاره له دار و دهسته ی شرّ پشگیّره کانی تری عیّرانی نه چوون و چاویان پی نه که و ت، ناو و ناوباتگ و هیّزیشی ر فرّ به روّ ژ زیاتری نه کرد. نه م ده نگانه هه مووی نه که و تنه و به رگوی [مسته فاکه مالّ] و تورک خواکان، مسته فاکه مالّ نه و مه ترسیه ی که هه یبو و له [سمکز] سه یری کرد هه ر له زیادیه و ثه گه ر به م جوّره لی بگه ری له وانه یه تاگری نه م، له م روّ ژه مه لاّ ته یه وه گه نی به تیتتر نه یی له تاگره که ی [یزنان]که له روّژ تاوایه و هه آیانگیر ساندو وه ا.. سمکز _ پش ین تاگابو و له ناو دلّی [مسته فاکه مالّ]، به لکو و هه روا چووبو وه دلّیه وه که مسته فاکه مال دوّستی نیسته و باشه روّژیه تی ا. له یه رفته و بالی لیّ دایو وه وه ا..

[سمکز] له شیرین خه وابو و ۱ خه وی بین تاگایی له ناو دنّی مسته فاکه مانّ و خه وی را سه فیند. له ناکاو شه و له ناویّک له لایه ن هیزی [مسته فاکه مانّ] و و شه به یخونی کرایه سه و درایه به ر شلیکی شه نفتگ. له ه شه به یخونه دا زیبانیکی گه و ره رووی کرده [سمایل ثاخا] گه گه ی پیاو ما قو و آه کانی و یه کیّک له ژنه کانی کو ژران ، خه زنه ی پاره کهی تالان کراو ه خه سره وه ی کور _یشی به دیل گیراا. خوّی و ثه وانه ی که مابو و نه و و به هم ر جوّر بو و بو و رزگاریان بو و بو و له و ناو چه یه کشانه و و خوّی گه یانده و لاّتی در اندز و له و یندا سه قامگیر بو و .

له پاش ماوه یه ک له سالمی (۱۹۲۳)دا خهبهری نارد بز [شیخ مهحمود]که تعیموی

يۇرشى سىڭۇ ٢٥٣

بچیّت بوّ دیدهنی. شیّخ مه حموود ـ پش هاتنی سمایل ثاغا و چاوییّ که وتنی سمایل ثاغای له و روّژانه ا پی خوّش بو و. خوّی و حوکوومه ته کهی بوّ ثهو میوانداریه ثاماده کرد.

له شوباتی (۱۹۳۳)دا. سمایل ثاغا به خوّی و له شکریّکی رازاوه وه گه بشته ناوشاری سوله یمانی و له لایه ن حوکوو مه تی کوردستانه وه پیشوازیه کسی شاهانه کرا، شادی و ثاهه نگی ثه و روّژه ی شاری سوله یمانی بوّ هاتنی پیشره و یکی میللی وه کوو و سمایل ثاغاه یه کیّک بوو له روّژه هه وه میللیه کانی میّژووی ثه و شاره. ثه و ماوه یه که له سوله یمانی بو میوانی حوکوو مه تی آشیخ مه حموود) بوو، له هه موو روویه که وه قسمیان له بناغه قایم کردن و په ره سه ندنی حوکوو مه تی کوردستانه وه کرد. وسمایل ثاغاه فیکری ها ته سه ر ثه وه نمویش که ثه ویش له کورد مواری ثیران ثیشیّکی و ابکا هه ر دو و لایان بین به یه ک. به لاّم هه ندی ناگرزه ری له ناو ده سته و دایه ره ی حکوومه تی و شیخ مه حمووده دا چاو پی که و ت بازگه شت بووه وه له و فیکره ی و جوّری حوکوومه تداریه که ی [شیخ مه حموود]ی به بازگه شت بووه وه له و فیکره ی و جوّری حوکوومه تداریه که ی [شیخ مه حموود]ی به ته واوی نه چووه دلّه و می تو و به و باوه ره که حوکوومه تداریه که ی آشیخ مه حموود]ی به از گه شت بووه و دلّه و میکره ته سه ر ثه و باوه ره که حوکوومه تداری نایی و ابکری ا.

ته نانه ت له و سهر ده مه دا که له وی بو و هه ندی کرده و ی [شیخ قادری] سپه هسالاری به لاوه باش نه بو و به حوکوومه تی [شیخ مه حمودد]. به لکوو ثه و کرده و انه و یاسای حوکوومه ت و حوکوومه ت داری زور لیک دووربوون!. به [شیخ مه حمود] ته لیّ:

«نو نه گهر نه تهوی حوکوومه تداری بکهی نه مین نه و سپه هسالاره ت بکوژی، چونکه بوونی نه و له گهل نامانجی نوّدا رئ ناکهوی دیسان دروستکردنی حوکوومه ت و سیاسه ت چاو له هموو براو خرمیّک نه پوشی، نوّ نه یی یا خرم و براو که س و کارت بوّی، یا نه یی حوکوومه ت و حوکوومه تداریت بوّی له حوکوومه تداریا هه رکه س هات و بوو به مایه ی سهرنه کهوش و پیش نه که و تنت، تو نه یی نه و که سه بکوژی با براو خرمیشت یزا.

ثهمه قسهی ثهو مسمایل تاغاه یه بووکه بیّجگه له تفهنگ هیچ قو تابخانه و دانشگایه کی نه بینیبوو ا. نهوه ک ههر ثهوه نده به لکوو خهتی روش و سپی لیّک نه ثه کرده وه، له گهلّ ثهوه شا جوّره قسانیّکی وه ها له حالهمی سیاسه تا له ریزهی قسه ههره گهوره سیاسیه کانی حالهما دائه زیّ.

له پاش ته وه که چهند روّژیّک له سولهیمانی مایه وه له بهر ته و تاژاوه یه که که و تبووه سولهیمانیه و و ژینگلیز به یه یاننامه و هه و شه گردن توّزیّ تیا ته کرد، له [۲ کی شوباتی ا ۱۹۲۳ ادا شاری سولهیمانی و خه لکی سولهیمانی به کوّلیّ سوپاسه وه به جیّ هیشت و رو به رووی و لاّتی خوّی بو وه وه. له و ساوه یه دا که له سولهیمانی بو و چ، له لایه ن حکر رمه تی و شیّح مه حمو و ده و و ه و که لایه ن خه لکی سولهیمانیه و خرمه تیکی جوان کرابوو، هه رجاره و سمایل تا فاه خوّی له هه مو و کوّریّکا باسی ته و خرمه تانه ی سولهیمانی ته کرد و له گهل شه و ها ده رده دلّی له هه ندی له پیاوه کانی و شیّح مه حمو و دی بو

and and and

[سمایل ثاخا] له ثیرانا به تمواوی ناوبانگی بلآو بووبوو وه وه لمولاوه ناوی چووبوو بز
تمور پّزو و ثازربایجان، لمملاوه برّ وشیراز، و و تاران، تیجگاریش بموه زهندقی و همجمم،
تمور پّزو و ثازربایجان، لمملاوه برّ وشیراز، و و تاران، تیجگاریش بموه زهندقی و معجمم،
ته کموت
ثه یکوشت، لموانه نمبوو یه کیّ له دهستی رزگاری بییّا. تمانامت ثهمه یه کیّکه لمفسهو
کرده وه کانی [سمایل ثاخا] که عمجمه کانی ریّز ثه کرد و ثهیوت: ویزانم گوللم تاکوی بر
ثه کا!. و لم سدره وه تفهنگیکی تی ته گرتن بر ثمو سهرو پاشان سهری شهبرین و کملله
سمره کانیانی به سهر یه کاکرمه آل ته کرد و سهیریکی ثه کردن و ثهیوت: وهیشتا خوینی
جموده در ثاخا وه ردنه گیراوه تموه ، خوینی (جموده در ثاخا] و مختیک و درگیراوه تموه که
جموده در ثاخا و درنه گیراوه تموه ، خوینی (جموده در ثاخا) و مختیک و درگیراوه تموه که

ۆرشى سىكۆ 700

ولأتي كورد سەربەخۆيى و لەمانە پاك بكريتەوها.(١).

ثهم کارهساتانه که له گه ل حوکوومه تی نیرانا ته ینواند له گه ل حوکوومه تی نورکیا ـش ثه یکرد و ههمووجار په لاماری خاکی تورکیا ـشی ثهدا، تورکه کانیش له شکریان لیّ نه کرد، که ته یزانی زوّری بوّ دیّت خوّی ثه هاویشته وه ولاّتی کوردهواری ثیران و لهو

[سمایل ۴ غا کویستان چین، له ناو چیسه ن و سهوزه لأنیا دموار همآدراوه و له دیواشانا دانیشتوه. لهو کاته دا کابرای راسیّر به شوّی و قالهزی [ساکم] و سندوّله دیاریه که وه ه گا و سندوّق له ناومراسش. دیواشانا دائهنی و قالهزه کهشی شهدانه دمست.

وخهسر ووی کوری سمایل ۱۵ غاله و سهردهمه دا مندال تهین و امتهمه نی چوار پنج سالانا شعبی و له دیواخان له ته نیشت باوکیه وه دانیشتوه. که چاوی به [سندوق] که کهوی به لایه وه شتیکی جوان و زرق و برق کهین بؤی مهشنی و که گاته سهری. سندوقه که که مدیو شه و دیـو شه کـا. کـو توویر [سندوق] که ته تیهوا. تومه س که مه ناو و کهی همو و پریه نی له دانهیت!.

هسمایل تافاه همر هودی پی ته کری په لامار خدا و خوی همخا به سمر خدسر دوا. که مندونه که ش همه تیجه و ددانه بیت به کانی به و ناو ددا بلار هبنه و د گهلی کهس له دانیشتوانی دیواخانه که که گرینه و و هه پانکوژی، ته نانه ت یه کی له کوژراوه کان برایه کی تری [سمایل تاخا] خوی بو و له و شوینه داا. خوه نده هه یه خوی و و خدسر دو ی کوری رزگاریان تهین و به رناکهون.

پاش شدم کارمساته ودلام شمنیری بو حاکمی (تدوریز] که کنارمسانیکی واقدوماوه و داوای شدو کهسانه یان لین ته کاکه شدم ثبشته ناشرینه یان له گفل کردووه. حاکمی (تدوریز <u>ایش بو</u> شدوه خوی لهزیر توبالی شدم کرددوویه ددرکا شدش حدوکهس له کاربددستانی دورمی، بو شمنیری.

[سمایل تافا] که محمانه و در به گری نه پانتیزیه سهر لوونکه ی شاخیکی هداور به هنزار و لهوی فرنیان نهده نه خواردود هه پرون به ههرون به بن!. جا ثیر به هوی مهم کرددوانه وه مهویش که و ته سهر مهمو خوتیزیزیه له (همچمه آمکان و به هیچ جور در نبی لی نه نه کردن!. ولأته پان و فراوانه داكه ـ دايگرتبوو ـ رايثهبوارد.

له (۱۹۲۱) دا روّژنامه په کی کوردی به ناوی و کورده وو ه شاری وورمێ و دمرکرد و لهم روّژنامه په داکاره ساته کانی خوّی و تهو و لاّتانهی تیّدا ته نووسراکه ته و دهستی به سرا گر توون، له گهلّ ثه مه شا هه موو جوّره هالّ و هموالّیکی ده ره و و حوکوومه ته کانیشی تیا نه نووسرا. به م روّژنامه په [سمایل ثاخا] به ته واوی ده نگی کوردایه تی له و ولاّتانه دا بسلار نه کرده و مه ستی شوّرشی خوّی له عالم تی ته گه پاند.

له دەورووبەرى سالأنى (۱۹۲۲)دا حوكوومەتى ئىران ـكە [رەزاخدان] وەزىسرى بەدنگى بور ـ خۆى كۆكردەوە و يەملككزادە، ناوى بە ھەزار كەسەرە ناردە سەرى لە ولاتى ،ورمتى، ئەمانە ھەموو جۆرە چەكىكى رىكك و پىكيان يى بىوو. [سىمايل ئاخا] بەرەنگاريان بۆشكاندىنى، (۷۰۰)كەسى لى گرتن سەرى برين!. بەم ئىشەى ئەوى زات بور لەزاتى ئىرانيەكانا نەما، ناوى [سمايل ئاخا] بىھىنرايە لەھمەر دەستە سەربازىك لە شوينەكدى خۇيانا وشك ئەبوون و تواناى شەريان نەئەماأ.

وخالّة قوربان، و وميرزاكوچكخان، همبوون له ولاّتى والمرده بيلّ، و دپشكوه. الممانه همر يه كه له شويّنى خوّيان ناو و ناوبانگيك و دهور تكيان اله گيّزا، لمو ولاّنانه دا الموانيش همر له پاش شه پى گهوره حوكوومه تى ايّرانيان بوّ ماوه يه كسى زوّر هيّنابووه ته نگ، [ميرزاكوچكخان] له خه تى سنوورى وقه و قازه وه ايّرانى شلّه ژاند بوو، خالّة قوربان ـ پش له خه تى رهشت و گيلان و پشتكووه، دهوره ده رخشانه كهى [رهزاخان] له و ده ورانه دا اله وه بووكه كرد يه كاري له الخرا الهمانه ى راكيّشا بوّ لاى خوّى و خالّة قوربانى هان دا بر اله وه بچي به گو و سمايل الخاه داو له ناوى به ريّا.

له سالانی (۱۹۲۱ ۱۹۲۱) و خالا قوربان، به نیازی له ناو بردنی سمایل ثاخا به له شکر یکی کوکی عه شایریه وه روو به و لانی ه سمایل ثاخا، به دی که وت. که ثه م خه به ره گهیشت به سمایل ثاخا ثه میش خوی کوکرده وه و چوو به پیریه وه، له و شوینه که پی تماین قۇرشى سىكۇ مىمكۇ

وحاجی حدسهن، تووشی یه ک بوون، له پاش شهریّکی مهردانه وخالّز قموربان، شکاو لهشکره کهی ثهوی لهدهست سهربرین رزگاریان بوو بهرهودوا بوونهوهو ثبتر جاریّکی که ثهو جوّره لهشکرانه روویان نه کردهو، بهولاّتی وسمایل ثاغایدا!.

* * *

شه پی (۱۹۱۳ مهمور دنیای تیک شآه ژاند بوو، ولأتمی ثیران ریسازی روس و تورک و مه تمیران ریسازی روس و تورک و مه تمیران ریسازی بروس و تورک و مه تمیران و ئینگلیز بوو، له ثیران هه تیران هه تیران هه تیران هه تیران هه تیران ته تیران هه تیران هه تیران ته تیران ته تیران تیران تیران تیران تیران تیران تیران به تو تارانی گرت له همهو و سو و چیکی ثیران و بیران بیران به تیران اله ۱۹۲۳ و ۱۹۲۳ و به دروانه و ۱۹۲۳ و ۱۹۲۸ و ۱۹۲۳ و ۱۹۲۸ و ۱

له روّژی دوایی هاتنی شه پی گهوره دا [روزاشا] به و ناوه وه که نه فسه ریّک بوو له نه بروی نیران همهوو جارگوی له کاره ساته کانی سمایل ناغای [سمکز] شه بوو که له و لاّته کانی روّژ ثاواو شیمالی روّژ ثاوای نیرانا ثه یگیرا، به لاّم هیچی به رانبه ریی نه ثه کرا، لهم رووه وه وروزاشاه ترسیّکی لی په یدا کر دبوو. له پاش ثه وه که [سمکز] به شه و شز پار نه ثه کرا به به خدری نه ثه دا به گه آلی بکه و ی نه فسه شهم هم و خوّی نه ثه دا به دسته وه. له ثاخرا به و جوّره له گه آلی ریک که و ت که له سه رکانیه ک همیه له ه شارویران، دروزاشاه بیت و وسمکزه یش بچیته ثه وی پیکه وه دوو به دوو ده ستبکه ن به قسه کردن. له (۱۹۲۳) دا و روزاشاء هات و شهمیش چوو له و شوینه که و تنه قسه کردن، مهر جیشیان ثه و مبورو که هیچیان هیّز یکی وایان له گه آن نه یی. قسه کردنه که شیان ثه و مبور گریا شه و به شهی و لاّتی کورده و ارویه بو و [سمایل ثافا] بیّت و به شی و ایتر سمکو و از بیتیت. ثم م جوره [تررکسان] ه کمش بر روزاشا و حوکوومه تی ایران یی و ثیتر سمکو و از بیتیت. ثم م جوره

قسانهش زمانلووسی پیاوه تیرانیه کان بوو ههر جاره له گهلّ کورده کان ثهیانکرد!. سـا، لهویّدا همر قسه یه ک کراه کراو همر یه که گهرانهوه بوّ شویّنی خوّیان.

له نسه کانی ، سمایل ثاغا، به که له پاشاگیرابوویهو ، وتبووی:

ومن له ژیانما له کهس نه ترساوم، به لأم که چاوم به [رهزاشا] کهوت پشتم هاته لهرزین!. من وهملم بو هم آنکهوت ثهوم نه کوشت و هملم لهدهست بهردا، به لأم له ثاخرا ثهو من ثه کوژئ!...

له و سه رده مانه دا که له خاکی [نورکیا] بو و وه له عهینی وه ختیشا نزیک بو و به سنورری ایرانه وه به شغر شه کانی (۱۹۲۵ - ۱۹۳۰)ی کورده کانی تورکیا به تمواوی تاگادار بو و وه تازه ش ایمو شغر شه دستی پی کردبو و، واته هه ر له سالی (۱۹۲۵) دابو و. همستا که مال فه وزی ناوی نارد بو لای قونسو ولی رووس له «ورمی» و تی: «اله وارده کان له تورکیادا شغر شیان ناوه ته وان لهم رووه وه چی الم آین؟ «ه قونسو ول یش و هلامه که ی بو نارده وه که ایوان لهم شغر شه دا به هم له چوون و هیچیان بو ناکری اله (۱۹۲۵).

[سمایل ثاخا] بهم جوّره لهو لأنه كانی تیّران و توركیا روّژیه روّژ پهرهی تهسهند و هیزی زیادی ته كرد. لهولاشهوه حوكوومه تی ایّران و [رهزاشا] ههتا ته هاتن به هیّزتر ته بوون و عهشایره كانی ولاّتی هایّران هی لهناو تهبرد، حوكوومه تی تــوركیا ــ ش حــه ینی چــهشن دهوری عوسمانی نه مایوو، دموری «كهمال ثه تاتورك» ، بوو، به ههر دوولا یانه وه رقیان له

۱ - وا دەرئەكتونى ئەم خەبەرەى ـ سسايل ئاغا بۇ ئونسوولى درمق ـ لەبەر ئەوە بووە كە بىزانىق ئايا
 رووسەكان پشتيوانى ئەو شۇرشە ئەكتىن يان تە أ؟. ئەگگەر تەيكىن ئەم ئەتوانى لەسەر ئىشى خۆى بروا و
 دلبا ئەبىل ئەوە كە مادام رووس پىشتيوانى ئەولاناككە ئەم سەر ئەكتون.

دیسان نهمهش دهر نه کهوی که رووسه کان لهو سهردهمه شدا پشتیرانی هیچ جوّره بزوو تهوه یه کی کوردی یان نه کردووه ا.

شۇرشى سىكۆ مە

[سمایل ناخا] همستابوو، هەر یه که لهلایه کهوه ثهیویست سەربەخق له ناوی بەرى، ئېنگليز ـ یش لهولاتی حیّراق لهوان خراپتر سیاسەته کهی شنیّکی تری ثهویست!..

[سمایل تاخا] له ناو تهم هه موو تاگرانه دا خوی ته پاراست و به لکوو شانوشه و که تی خوی هه ر زیاد ته کرد. له [تشرینی یه که می ۱۹۲۹ ادا له خه نی و په سوی و ه ما نه حیرافه و و رواندزی داگیر کرد و تیایا دانیشت. وسید طه وی شه مدینان به هه موو جور له گه لی بوو، له گه لی عشایره کانی ته و و لا تانه دا هه موو ری که و تن و بوون به یه ک قسه موکوومه تی عیراقی ده ستی له و ناوانه دا برا. هه رچه نده له شکر و نه یروی ته نارد به شی تیرانی لی هان تیرانی لی هان اد.

لیره دا ثینگلیز که و ته خوّی و ته ویش دایه پال حوکوومه تی عیرانی، له پاش شه پر و همرا و کوشتاریکی زوّر له مارسی (۱۹۲۸) دا وسمایل ثاغاه ناچار کرا به وه که بسچیته خاکی تورکیا، له ویش حوکوومه تی تورکی به همهوو هیز پُکیه وه به ره نگاری بوو، همدرچه نده حوکوومه تی عیراق و ثینگلیز به همهوو جوّر سهری ریّ یان پیّ گر تبو و له گه لُ ته وه شا هدر له عهینی سالاگه را یه و ، بر عیراق و ناوچه کانی پیشووی داگیر کرده وه!.

همهندوویی سامی، به غدا سه یری کرد ته گهر [سمایل تاخا] بهم جوّره له سهر ثبش بروا
ثاره زووه کانی ثه و و ته و نه کانی هه مو و تیک ثه چن ا. ثه مجا هیّنای حوکوومه نی عیّراقی
هم لُخران بر ثه وه که له گه لُ حوکوومه تی ثیرانا فؤلٌ بکه ن به فؤلّی یه کا بو له نـاوبردنی
[سمایل ثاخا]]. له حه ینی وه ختا ثه مانه ی هه مو و کرد و هه ر دو و حوکوومه ته که به جاری
که و تنه په لاماردانی سمکوّ، وسمکوّه له پاش شه ریّکی زوّر دیسان گه رایه وه بو خاکسی
ته رکها.

له پاش ماوه په ک سه بری کردکاروباری ثهو و ثامانجی ثهو بهو جوّره دروست ناین که ههر وابه بنیده نگ له خاکی تورکیادا دانیشی. مهبهستیش ثه گهر شهرِکردنه شهرِ ثه ین لهسهر شتیک بکری که، بهریکی هه بن. له بهر ثهمه ههستا لهویشه وه گهرایه و م تو ولاّتی نیران؛ بر ثهو شویّنهی که دووره له سنووره کانی طیراق و تورکیاوه. به م جوّره له و ولاّنه دا لیّدانیشت و حوکوومه تی ورهزاشا، پش ههر کوّششیّکی ته کرد بوّ له ناو بردنی به همیج دهر ته چوو.

حوکوومهتی ایران که زانی له قاپی دوژمنایه تیه و هیچی پی له گهلّ ناکری الممجا هینای بنای درّستایه تی و خوّشه و یستی له گهلّ دامه زراندر که و ته قسمی خوّش کردن له گهلّ. بهم جوّره بسمایل افای، هیدی کرده وه تاکه و ته سالّی (۱۹۳۰)، له نیسانی اله و سالّه دا بانگیشتیکی مافوو لأنهی به ناوی دوّستایه تیه وه له شاری وشنو، بو کرد. سمایل افا ـش به هموو دلّیکی دوّستایه تیه وه به چهند سواریّکی که مهوه چوو بوّ سربانگیشتنه کهی.

نه مه ش گزیا به و ناو ه وه که دیسان [رهزاشا] ثه یه وی چاوی پئیبکه وی و هه ندی فسه و باس هه یه پنگه و هه دیسان قسه و باس هه یه پنگه و هه یک نهم ده سته گوله ش و همه موخانی، شهره فی یا شهریغی بو و که ثامؤزای سمایل ثافایو و [سمایل ثافا] پروای پئی ثه کرد، که ثه چن بو سه ربانگیشتن و سه و هنگ سادق خان ، که تامر فه و جی شنو شه یی دیت شه آنی: و شا، نه یتو ان یک به بی دینم و ا

شر بنی بانگیشتن و میوانداری له قشلهی حوکوومهت بوو، که وسمکو گهیشته ناو شار به پیریهوه چوونیکی روسمی له لایهن حوکوومهتوه بو کسراو دووروژ میوانسی حوکوومهت بوو. [سمایل ثاخا) تاگای لی نیه که تهونی بو تهزاوه نهوه!. روژی سیههم ثهیهوی بگهریتهوه، فهوجیکی عهسکهر خویان به دهورهی کوشکه که دا حهشار ثه دهن. لهو وه خته دا که [سمایل ثاخا] خهریکی تانخواردنی میوانداریی نیوه پوی حوکوومهتی [تیران] ثهیتی پاشان هه آیه ستی بگهریتهوه، وسهر هه نگ سادق خان و دهست شه خاته ناو ده ستی خوی دهستی خوی را ثه و به جووته دینه دهروه و ثه گهنه سهر پر دوشیوه که، سهر هه نگ دهستی خوی را ثه و به دهستی داوه شاندن، فه وجه عه سکمر له تاکاو دا ته بارن و

ئۇرشى سىكۇ 771

به ین پشو و دەست ریزیکی بهسه را ته کهن و [سمایل ثاغا] و پیاوه کانی ـ تهنها دووکهسیان نهبن ـ لهو شویّنه دا ته کوژرین!. قسه کهی خوّی هاته دی له گهلّ رهزاشا ـ داکهو تی: ومن ثهوم نه کوشت، به لاّم ثهومن ثه کوژیّ!.ه.

حوکوومه تی ولیّران گهلیّ میوانداریی وای بو کورده کان کردووه!. [جهوههر ثاغای] برایشی هدر به و جوّره له [تهوریّز] میوانداریی بوّ کرااً.

لیتر به لهناوچوونی [سمایل تاخا] شوّرش و کوّششی چهند سالهشی لهناو چـوو تـهو ثاوانهی که ههبیوو بردیه ژیر گلّا. نموهنده همبوو دهنگی بلیّسهی شوّرشه کهی وهندی همر لهو کوانووهی کوردهواریه دا بؤییّت، به لکوو دهنگه که له دهری کوانووه کهو له پاش ثمو دهوره ش به هوّی روّژنامه کانی بیّگانه وه همر ثه هات و ناوی ثهو شوّرشه کهو ته سهر گهلی لا په وی کتیّب و داستانان و له مهوه شوّرشیکی گهلی فیکری کهو ته میشکی زوّر له کورده کانه وه!.

شۆرشى سابلاخ

شههیدی تازادی کورد [قازی محمد] (۱۸۹۳/۱۸۹۳)

دەركسدوت لەدواى دوابسى هساتنى شسەپى كۆنگرە سياسىك 1918 مىيروبارەپنكى تركەوتە دنياوە، كۆنگرە سياسيەكان و پەيمانەكانى «سيقەر» جۇرەشنىكى تريان بە مەردم پېشان ئەدا؛ ئەوميان پېشان ئەدا؛ كە ھەموو قەومىنىڭ ئەينى بە بەشى خۇى بىگاو لە دىلى دەرچى، بە تىاببەتى قەومى كورد ئەم دھۆلەى بۆلى ئەدرا! كە شەپى گەورەى دورھەمىش ھاتە پېشەرە، شەپى (1978_1978)

وه کوو له شوینه کانی تری ثهم کنیبه دا بو مان

شەپپوورېكىتر دېسان ىلأو كراپەودا.

هدر که جهنگی پیشوو دوایی هات قهومی کورد له هممولایه کهوه کهوه کهوته شوینی ده نگی که ماوه به ماوه له همر سووچیکهوه پیشوازی وه رگرتنی ثهو حهقه یان ثه کرد. به تهیمت ثهم باوه په له ولأتی ،سابلاخ، به پوختی بلاّو بووبووه وه اله پالهوانه کانی شهری پیشوو حوکوومه ته کانی ثینگلیز، رووس، ثهلهمان و هوسمانی بوون. رووس و هوسمانی هاوسنووری ،سابلاخ، بوون، ثهلهمان و ئینگلیزیش به هوی دووه کهی ترهوه نهوه ک ههر له ولاّتی سابلاخ به لکوو له ههموو خاکی ئیراناگهمه وگالته بان ثه کرد!..

پاش کشانه وهی ثه و انه هه ریه که بؤ و لأنی خویان بهناو! شورشه کانی سمایل ثاغا ـ ی ،سمکن ، له ره گ و ریشه ی سابلاخ و و لانه کانی ته رگه و رو مهرگه و رو سندوس ـ دا، له گهل شورشه کانی [شیخ مه حموود] له و لانی سوله یمانی، شهم دوانه شهوه نده ی تر تؤرشی سابلآخ ۲٦٣

گویچمکهی و لآتی سابلآخیان تهزرنگاندهوه بهوه که ثهمانه سهربه خوّیی کوردیان ثهوی. ثهمانه ههموو ثهوهمان پیشان تهدهن که گهلآلهی بیرو باوه پِیّک له ولاّتی سابلآخا ههر له دهمیّکدوهبوو، که ههبوو.

که شهری دووههم هات بهسهرا لمبهر قهوه ولآتی کوردهواری نهوتی ههبوو؛ فهو نهوته که نهبوونه کهی پشتی ئهلّهماتی دابهزهویا، بوو به چاوهندازی گلمل له حوکوومهته گهوره کان، ههزیه که لمم رووهوه به جیا قهیهویست گهمهو گالّته و شوّخی له گملّ کورد و کوردهواری دا بکاآ..

دپسان هدر به هؤی شه په وه لهم لاو لهولاوه نینگلیز و رووس رژابوونه نیترانه وه درست بوون؟!. نمه دوست بوون بر نموه نمانمان له ناو بهرن، به لاّم له په نامه کیشا هدر دوست بوون؟!. نمه هاورانس، و «نمه سداف» نمیزانن، که لوّرانس له لایهن نمینگلیزه وه «نه سداف» له لایه ن رووسه وه به ناوی کاروباری سیاسه ت و بازرگانیه وه به ولاّته کانی کسورده واری نیترانسا نمانگه پار و هدریه که یان به بی ده نگی ته و یکه یان کورده کانیان به باریکا رائه کیتشا!!.. کوردیش له به ردنسانی خوّی وه یا له به رناچاری خوّی، دلّی نه چوو له ده نگی خوش و

نهم دنسانی و ناچاریه بووه، که له ههموو روّژو لاپه په په کی کوردا تووشی نهوه ی کردون که بکهونه شویّن دهنگین: کردوون که بکهونه شویّن دهنگی دهوّل!. نهوه که دوژمنه کانی کورد نه نیّن: کورد پاره په رست و ینگانه په رسته، پاره په رست نبه چونکه وهنه یی له و دوژمنانه پاره په رسترین؛ دوژمنه کانی کورد بو پاره هه رشتیکیان هه یه و نیه نه ید تریّن، کورد له له سهر شهره ف و هه نمه ناتی قهومی خوّی، خوّی نه دا به کوشت، نه وه ک نه یفروشی به یاره.

ینگانه پدرستیه که یان رهنگیتی راست ین، به لأم ثهمه ش له بهر دلْهاکی و له بهر ناچار به به ثهلهای قهومیه تموه، ثمو ینگانانه خراین که ثموهنده در ؤ له گهل کورد ثه کهن، نموه ک کورد خراپه که به هوی دلّپاکیانه وه به گوئ اهوان اه کهن. تا ایسته وابو وه به لاّم له ایسته به دواوه پیوسته کورد خه به ری بیبته وه و اینتر به گوئ که س نه کا و کوّششی خوّی بوّ خوّی . دواوه پیویسته کورد خه به ری بیبته وه و اینتر به گوئ که س نه کا و کوّششی خوّی بوّ خوّی .

له به ر دوو شت به گوئ که س نه کاه یه کهم له به ر ثه وه تا ثبسته که شوین ته مووره ی خونی بکه وی بزانی خونی بکه وی بزانی خونی بکه وی بزانی لهم ده رگایه وه چی ثه ین ۴. دو و ههم با ثه و شووره یه که دو ژمنه کانی پیوه ی ثه نووسینن و تماین بیگانه په رسته با ثه و په ر ده یه ش لادا بزانین ثه و وه خته ثه و دو ژمنانه چی تر ثه گرن به ده سته وه بؤد که دار کر دنی کو رد؟!.

* * *

لهو سهردهمه که نهیروه کانی ـ ئینگلیز و رووس ـ چووبوونه ئیرانهوه لهو مهرجه یان دابوو،که له گهلّ درایی هاتنی جمنگا ههر دوولا ولاّتی ئیّران به جیّ ییّلّن. شهرِ ورده ورده خهریکه دوایی دیّت، تاکی تهرازووی سویّندخواره گان خهریکه قورس ثمیّ. ههردوو شۆرشى سابلأخ _________

نه پر وو له دلاً ناتوانن دانکه نی نه و تی ثه و و لا ته بین، له رواله تیشا پتیان ناکری نه چنه ده روه و چنه پنیان ناکری نه چنه ده ره و چنکی بچوره ده ره وه آنی بچوره ده ره وه آنی به ده ره وه آنی بچوره ده ره وه آنی له وه ده ره وه آنی شده و بین دابگرن!. شتیش له وه چاکتر ده ست ناکه وی که ده نگی شازادی و سه ربه خویی قه و مه کانی شه و و لا ته با دو بکر پنه وه ا..

وثیبراهیم حه کیمی ـ حکیم الملک و سهرو کی و وزاره تی ثیران و وجه نه رال ثهرفه ع و میبراهیم حه کیمی ـ حکیم الملک و سهرو کی و وزاره تی ثیران و و و و گاناه دا بلاو بلاو بکر تیموه و و نه یی ثهوان بتوانن به رهه آستی بکه ن، ثیران نه خوش بوو، [حکیم الملک] نه خوشتر بووا. ثه آیم نه خوش بوو به رانبه ر به و شهرانه و به و کیشو و رانه شه گینا خوا هم آناگری له و روژانه دا و اسد علی و فی الحروب نماه آل و ویا:

وشیر اند پیش پشه و شغال اند پیش شیرا. ادم شنانه و ادم هزیانه _ بنجگه له هزیه تابیه تیه کانی تر کردیانه کاری که لهولاته کمانی اماز بایجان و سابلاخ ا سهره نوی ده نگیکی تر په یدابینته وه، به لام الامنجامی ده نگه که ادمی به قازانجی کنی ؟. ادوه مهبهستی شه پیوورچیه که نیه!. په ندیکی کوردی هدیه اله نی: «پارهی کفن ده ستکه وی مردو گؤر به گزراً. و. له هه سوو و لاتی کورده واری دا نه وت هدیه، هه موو عالم چاو بان له نه و نه نه وت و کوردیش په کیکه، نه وت ده ستکه وی کورد هه رشتیکی به سهردیت با بیت ا!..

* * *

هسابلآخ، که پی ته کمین مهاباد، که و تو ته و لاتی موکریان و له روز ثاوای خاکی تیرانایه، پسائی داوه بسه [شازربایجان]ه وه و نریکه به ولاتی رووسیاو، له دووشانیشیه وه کیشوه ره کانی میراق و تورکبایه، رووباریکی له پالآیه، هدر چوار دهوری کیوه و بوون به شوره ی شاره که. همر له دموری کی کونه وه به هوی سنووره وه شوینی همرا و هدوراو کاژاوه و شویش بووه. دانیشتوانی [سابلاخ] به زموق و دلتدرن، به تاییه تی سه رجه او می

ناههنگ و مهقامه کانی کوردی یه.

بهرهی قازیانی [سابلاّخ] زوّر لهمیّژه ناو و ناوبانگیان له دلّی خملّکی سابلاّخ و ولاّتی موکری دا جیّ خوّی کردوّته وه، وه کوو بهرهی «تورجانی» یه کان ثهوانیش شهر نساو و ناوبانگه یان به و جوّره ههر ههبووه.

ولأنی كوردهواری پابهندی دیانهت و تاشنای مه لایانی زانا و دانا بوون، دهستهی ـ مه لا و حوله ما ـ له همموو و لآتی كوردهواری دا پایه یه كیان همهروه. وقازی محمده پایه و مهركهزی باوباپیری و زانایی و زمانزانی و دهسترویشتوویی خوّیشی ثهمانه همموو پالّیان پوه ناكه پیاویكی به پیّز بیّ لهولاّتی سابلاّخا. دیسان وقازی ههلی، باوكی ـ كـه كـوری میرزا قاسمی كوری میرزا قاسمی كوری میرزا قاسمی كوری میرزا قاسمی گهوره بوو ـ تـهویش له پیشا شویّن تاگردانیكی برّ وقازی محمدی كوری، دامهزراندبوو. به تایبه تی كه وقازی مهلی، له بیشا (۱۹۳۸) داكرچی كرد و قهزاوه ت و فتواگه پایه وه برّ سهر وقازی محمد، ثهوهنده ی پایه یه بدر بروه وه.

له [۲۵ کی ٹاغستوّزی ۱۹۴۱]که لهشکری ئینگلیز و رووس لهملاو لهولاوه چوونه ئیّرانهوه، ئیّران له ههموو لایه کهوه کزی و بیّ هیّزی رووی تیّ کرد، بیرهزاشاه گیراو برا بوّ ولاّتان.

له عبراقا حزبی ههیوا، همبوو، ثدم حزبه پهلوپؤیه کی باشی بالاّو کردبووه و ناو و ناو با او بادیانگی بز هموولایه کی کورده واری رؤیشتبوو. ثدم حزبه حزبیکی کوردی بوو، له ثدفسه ران و سهروّکی عهشایر و قوتابیان و خویّنده وارن چووبوونه ناویه وه. له سالاّن به ناوی آمیرحاج که ثدفسه ریّک و یه کیّک بور له ثدندامه به کاره کانی هیوا به ناوی گدران و دیده نیموه چوو بوّ ولاّتی موکریان بوّ ثدوه بتوانی تیشکی هیوا بخاته ثدویشه وه عدر جاره که ثدچوو بوّن و به رامه یه کی وای به رچاو نه ثه که وت که بتوانی راسته و راست کوانگه یه که بوّ فهم حزبه په یدا بکات.

شۆرشى سابلاخ ______

ههندی له گهنجه کانی ثهو ولآنه که تا بیست کهسیک ثهبوون له بسابلاخ، به ناوی وکرمه آلهی. ژ.کهوه دهستیان دابوو به ثیشهوه گزفار یکیشیان بهو ناوهوه دهر ثه کرد. گزفاره که ثهبرا له وتهوریز، له چاپ ثهدراو له ولآتی موکریان بلاّو ثه کرایهوه. ثامانجی کرمه آلهی. ژ.ک ثهوه بوو که ژبانی کوردستانی گهوره بنی (۱۱). همیرحماج، له جماری درایی دا خیزی گهیاند به ثهندامانی ثهم کومه آله به و داوای ثهوه ی لیّ کردن که دهستی

۱- سهرچاوه و بناههی دامهزراندنی هم حزبهش له پیشا ه گهریته بو شازایه تی همه لای داودی. هم مه لای داودیه پیاویکی بیرروناکی بهجربهزهبوه، دووکانیکی بچکولهی به قالی همبوو له شاری سابلاخ کردبووی به دهستمایهی ژبانی. خه لک و خواو گهنجان هاتوچوی دووکانه که بان له کرد. لهو دووکانه بچکوله یده [به لای داودی] بیروباومری رووناک له کردنه و و و کو و قسه کردنی گوئ تاگردان دمرزی داستانی کوردایه تی دافهدان. لهمهوه بهره بهره توانی قسه کردنه کانی بخانه شکلیکی ریکوییکه وه بؤیه یم تری به سهرا بیشت. تا، وای لی کرد خشیه قالبی حزبیکه وه و ناوی نابه حزبی در. که و همهوو فه ندامانی حزب تا (۱۲) که سیک شهرون.

پاشان وعدزیزی زدنده همبووه هدتا بالیت به کمار و گورج و گول بدو لهو رفرددا بدؤ شیشی کوردایه تی، محویش خوی له [حزب] نزیک کردهوه و دهستی تن خست و ورده ورده خوی کرد به خاوهن و سهروکی محوکومه له. له الخرا عهزیز لهم کومه له به هندیکی راکیشا و دهسته به کسی تریشی په یداکرد، مهمانه ی له از خرجوارچیوه می ناوی وحزیی الزادی خوای کوردستان، داریک خست.

ومعزیزه زوّر فیش لیّهاتوویوو، روّژ به روّژ دام و ده زگای حزیه کهی خوّی زیاتر نه کرد، له مهوه ناوی ده رکرد و وای لیّ هات ناسرا، یشگانه کان ـ به تاییه تی حوکوومه تی تیّران ـ به چاویکسی سه بره وه سه بریان نه کرد. به ره به ره حوکوومه تی تیران رایکیشا بوّلای خوّی و به رزی کرده وه. له تاخری کارا به هوی محوده انگلیّ لیستهی مهم و حزب به کهونه دهست حوکوومه تی تیّران و کهونه گرتش مه ندامانی نهم حزبها. مهزیز ـ پش به محواوی خوّی بوو به پیاویکی پیاوانی دائیران.ها.

پاش قهم کارمساته نرخیکی ثیر لهلای پاشماوه کانی حزب نـهماو هـهموو بـروای خـوْیانیان لئ ومرگرتموه و بهلکوو بهچاوی پیاویکی گزی کهرهوه سهیر ته کرا.

له پاش خو «حسینی فروحه رله پایهی سه رؤکی حزبایه تیا شوینی حه زیزی گرته وه و کساروباری کؤمهٔ هیتر له ژیر چاویزی خوا خرویشت بهلام حهر به جوریکی بی دهنگی، تا روزگسازی «لیران» گورا و جهنگی دووهم به تهوازی کهوته ناوهوه. یارمه تی بز به جی هینتانی تامانجه که ی خوی بز دریژکهن، تهندامانی کوّمه له به جوّر یک هاننه پیشه وه که به ههموو تاشکرایه ک له په ک تیّ گهیشتن و لقی حزبی وهمیواه لهو ولاّته دا دامه زرا.

کؤمه له ی وژ.ک یه به ره به ره په رهی سه ند و دهستیان کر د به بالاّو کردنه و می نهیّنیه کانی دلّی خوّیان و پرویاگانده کردن بوّ رزگار کردنی کوردستانی گهوره. کوّمه له په رهی سه ند و زیاد بوو. تیپ تیپ خمالک ثه هاتنه ناویه وه، وای لیّ هات پیّویستی که وت به وه که سه روّکیکی دلّسوّزی ناو داری هه ییّ. باوه پری کوّمه له هاته سه ر ثه وه که وقازی محمد به شابانی ته م سه روّکیه ی هه یه.

* * *

رووسه کان لهولاوه ناوچه ی و و و بازربایجان ه ی نیرانیان داگیر کردبوو به ههموو جوّر ده دمتیان خستیوه کاروباری نه و و لا ته و . حوکوومه تی نیران له گیانه لا دابو و ، وجه عفه ر پیشوه ری و . که پیاو یکی به دیسه ن برو له و لاّتی [تازربایجان] - رووسه کان به ههموو جوّر یاریه یان دا حزییکی دیمو کراتی له و لاّتی از ربایجان دامه زراند و کهو ته سه ر جیاکردنه و و سه ربه خوّی نازربایجان !.

لهم لاشهره کوّمه لهی هژ.که ناو پّکی په پداکردو به پهرمسه ندنیّکی ته واو پههرهی سهند. ناوی هقازی هکه و ته دیواخانه سیاسیه کانه وه، به ههموو جوّر هساتوچوّ له به پنی و تهوریّز و و مابلاّخ و دا په یدا بدوو. همهموان و پیاوانی رووس له ته وریّز - شویّنی

شوّرشی سابلاّخ ۲٦٩

پیشهو دری ـ ههر زوّر زوّر کهوتنه ناو دو.

له م هاتو چوانه دا وپیشه و وری و ده نگی به رز بو و نه و می کو مه آنی [ژ. ک]ی کور دی له م مانو چوانه دا وپیشه و وری و ده نگی به رز بو و نه و می کو مه آنی نه می از اهم کار دساته به روسه کان تی گهیشتن. شمجا وقازی ویان به سه رو کی ایژنه یه ک له و عملی رو بحانی و و قاسمی حاجی بایزا فاه و چه ند که سینکی تر به بانگیشتن بانگ کرد بر وباکر و بولای و جه عفه ر با گروف. کیژنه له تشرینی دو و همی (۱۹۴۵) دا چوو بر [باکر] و له گه آر جه صفه ر با گروف و بریار و ادراکه کرمه آنی و مانه و می حملته یه کدا له وی هم مو و جوره قسه و باسیکیان بریه و و بریار و ادراکه کرمه آمی و ژ. ک و بین به و دیموکراتی کور دستان و له گه آل حزبی دیموکراتی کور دستان و له گه آل حزبی دیموکراتی بین به هاو ده نگ.

له پاش گهرانهوهی لیّژنه بوّ [سابلاّخ] هعموو نه هلی شار و سهروّ کی عهشایره کان و حهشاماتی ولاّتی موکری یان به بسانگیشتنیکی روسسمی له نما خری تشسرینی دووهـمی (۱۹۳۵)دا باتگ کرد و لهو کوّمهلّهدا کوّمهلّهی «ژ.ک» ناونزایه «کوّمهلّهی دیموکراتی کو دستان».

ثهم ناومو تهم دمنگه له همموو ته و ولآتانه دا بلآو بو وه وه و و ده و ده عشایه ره کانی ثه و ناوه وه کوو پووره ی ههنگ له ده و روی ـ قازی و سابلآخ ـ کوّبو و نه وه و هیوایه کی گهلی به رز که و ته ناو کور ده وه . به تسایبه تی ده سته ی [مه لا مصطفی ی به رزانی] و به رزانیه کان ـ که روویان کر دبووه سابلآخ ـ ته وه نده ی تر هیوا و ثومیّدی دابو و به ههمو لایه ک. به هدر دو و لاوه به ره به ره خدر یکی بلآو کردنه و ی ده نگی کورد و سه ربه خوّبی کورد بوون له و لآنه کانی موکریان و و بانه و و سه قوه و و فیض الله به گی ددا.

لهو روّژانهدا چوونی معملاً، و بعرزانیه کان بؤ ثیّران بیّجگه لهوه که هیزیّکی گـهوره بوون، بؤ حوکوومه تی کوردستان، ترسیّکیشی خسته سیاسه تی تارانهوها. چونکه لهولاوه [تازربایجان] و لهم لاوه سابلاّخ لهم کاتهدا سهریان راست کردوّتهوه و ثه یانهوی خوّیان له حوکوومه تی [تاران]دا بیچرن، گومانی تیدانیه که چوونی [مه لا مصطفی] لهم وه خته ناههمواره دا _ بهرانبهر به تاران _ شل و شپّواویه ک په یدا ئه کا. حوکوومه تی وتاران و بز گیرسانه و ی که بنووستی بو _ ثامر فه وجی _ سهرده شت و سه رهه نگ پزیشکیان و به هه ر جوّریت مه لا په شیمان بکاته و هه وه که پال بدا به حوکوومه تی [سابلاخ] هوه ا..

وپزیشکیان، به هرّی ومام عهزیزی قهرهنیاهای مامش، وه و دهمی گهیشت به مه لا و گهلی شتی بو هه لپرشت؛ له و شتانه: که ثهمانه ئیسته به رانبه ر به ٹیران ینگانه ن و حوکو ومه نی [ثیران] به ناوی په نابه رانی سیاسیه وه ثه توانی دانشهی ثهمانه بدا و زهوی و زاریان بداتی و مه لا خوّیشی له تاران «نائب» ینک بینت و هه موو دهم له پارله مان و له گهل و وزیره کان و «شایدا بین!. حوکو ومه ته تهمانه ی له گهل ته کا و ثیتر ته ویش و از بینی له وه که بدا ته پال حکو و مه تی سابلاخ!..

دیاره ومهلاه ثهمانهی نهچوو به گویّچکهدا و به پیّچهوانهی ثهمانه روّیشت و خوّی گهیانده قازی و شاری سابلاّخ. چوونی پیاو و لهشکریکی واو پرِچهک له وهختیکی وادا گومانی تیّدا نابیّ که هیّزیّکی مهصهوی ههره گهوره ثهییْ بوّ ثهو کهسانه کـه شـهیانهویٔ حوکرومهتیکی کوّریهو و تازه دروست بکهن.

* * *

رۆژه کانی ئەو ولآتە ھەرجارە پەردەيە كىترى پيشان ئەدا، لەناو ئەم پەردە رەنگاو رەنگانەداكوتووپېر لە [۱ 1ى كانوونى يەكەسى ۱۹۴۵]دا «جعفر پيشەوەرى، لە تەورېز جمهوريەتى ئازربايجانى بلأو كردەو، و ئەوەى دەربېرى كــه ولآتى «ئــازربايجان، لە حوكومەتى ،تاران، و ئېران جيابووەرە و ئەو رۆژە بە دواو، خۇى سەريەخۇ ئەۋىت.ا.

له گەڵ بلاّوكردنەوەى ئەم ئاگاداريەدا ھەموو ولأتى «ئـازربايجان»پــان لە نــەيروو كاربەدەستانى حوكورمەتى [تاران] پاك كردەوە، مايەو، سەر شارى «ورمێ»كە «أحمد ئۆرشى سابلاخ

زهنگنه ژامر فهوجیی ثهوی هه تا به پنیک شاری نه دا به دهسته وه، پاشان ثه ویش به هنری عه شایره کورده کانی ثهو دهوره و ثه هلی [ورمیّ] خوّیشیه وه گیرا و هأحمد زهنگنه پش خرایه ژیر محاکمه و لتی پرسینه وه وه.

له و سهرده مانه داکه وپیشه و هری جمهوریه تی ثاز ربایجانی بالأو کرده وه له م لاوه وقازی محمده لیژنه یه کی به سهر و کی و محمد حسینی سیف قازی، ناردبوو، بن [تهوریز] بر ثه وه ههر دوولا له به ینی یه کاری که ون و به پشتیرانی یه ک دهستی حوکوومه تی [تاران] له و ناوه دا ببرن.

پاش برانهوه می قسه وباسی [سیفی قازی] له شه وریز، له [۱۳ ککانوونی یه که می ۱۹۳۸ [۱۳ کنانوونی یه که می ۱۹۳۵ آیدا کو و نه هلی ناوشار و قو تابیانی قو تابیانه کان له ناو شاری سابلاخ کراو یقازی محمد، بلاوی کرده و که وا لهم تأریخه به دواوه و لاتی وسابلاخ، و کورده واری له حوکوومه تی [تاران] جیابووه و و له نیسته به دواوه اهلائی سه ربه خوبی کرد.

له روّژی [۱۹ککانوونی یه کهمی ۱۹۳۵]دا بهیداخی حوکوومهتی [تاران] لهسهر دایهره کان هیّنرایه خوارهوه و له ناو چه پلهریّزانی مهردما بهیداخی کـوردستان ــی له شویّن دانراو ثالاّی کوردستانی پیروّز ههلّکرا. دروشمی ثالاّکهش بهم جوّره بوو:

سهره تا پارچه یه کی سوور، پاش شهو، سپی که به شهندازه ی چوار شهوه نده ی سهره تا پارچه یه کی بازچه سپی که به شدازه ی پارچه سپیه که دانبر کوره روّژیکی. به سهر روّژه که وه قه آمیک، لهم لاو لهولای روّژه که وه دور گونه گهنم به رهنگی چه نبه ر نووسرابو و «دهو آمی گونه گهنم به رهنگی چه نبه ر نووسرابو و «دهو آمی جمهوری کو ردستان».

نه م دهنگه به م جوّره له ههمو و ولاّته کانا بلاّو بو وه و ته نانه ت دیو اخانه سیاسیه کانی ده ره وه شی گرته وه، له ههمو و کونو قوشبنیّکی و لاّتی کو ردستانی، نه و ولاّته و پزل پوّل خەلگى روويان ئەكردە ،سابلاخ، و دىدەنى دەورى تازەي كوردستان!.

پشهوا [قازی محمد] لهناو دروشمی سهره ک گوماریدا

که ثهندامانی کومه آمو ها تو چو که رانی ژیر ثالای نسازه تسهماشایان کرد و و خشی شهوه ها تووه که [جسمهوریه نی کسوردستان] به جو ریکی ره سمی بالاوکه نه وه، له [۲۷ کانونی یه که می ۱۹۴۵] دا له پاش کزبورنه ره یه مهمو و ثه هلی سابلاخ و سهروک عهشره ته کانی و لاتی موکری و [فیض الله به گ]ی و ثهو ناوه وقازی محمد، به جو زکی ره سمی له ناو دنیایه کسی خوشی و شادمانی دا و جمهوریه تی کوردستانی، بالاو کرده وه.

پاش ثهوه «محمدحسینی سیف قازی» به جلوبهرگی جه نورانیه وه له شوینیکی به رزا رووبه رووبه روی خه لکه که ناوی [پیشه واو سه رؤکی جمهوریه تی کوردستان ای بر قازی موحه مه در بلاو کرده وه. ثه مجا پیشه واش به جلوبه رگی جه نه رانی و به ناوی سه رؤکی هه موو هیزی کوردستانه وه له شوینیکی به رزا سوپاسگوزاری ثم باوه رو به راتمه ی خه لکی کرد، سه ربازان و قو تابیانی کورد نمایشیکیان له به رده می پیشه و و خه لکه که دا نواند و ثه وی پیویستی ره سمیاتی دروستکردنی حوکو و مه تیکی تازه بیت به جی یان هینا. ثه مجا «قازی محمد «ی پیشه و ا به مجزره ی خواره وه وه زاره تی کوردستانی دروستکرد و ته نداه ی بر همه و وه زاره تیک به مجزره دانا: ...

١-سەرۆكت وەزىر : حاجى بابەشنېخى جەميان.

۲ ـ و ه زيري جه نگ : محمد حسيني سيفي قازي.

۳- وه زیری پوست و ته لگراف : کریم أحمدی.

۴ وه زیری فه رهه نگ : مناف کریمی.

هـ و هزيري كيشو هر : محمد أميني معيني.

۲-وهزیری ته گییر مشاور : حاجی رحمانی ثیلخانی زاده.

۷ـــوهزيري ريْگهوبان : لمسماعيل ليْلخانيزاده.

٨ ـ و ه زيري ثابووري : أحمد الهي.

۹ و وزیری بازرگانی : حاجی مصطفی داو دی.

۱ - و وزیری کشت و کاڵ : مه حمو و دی و ملی زاده.

۱۱ـوهزیری کاروفرمان : خلیل خسروی.

۱۲-وهزیری پرویاگانده : صدیق حیدری.

هه ندى له و هزيره كاني حوكوومه تي كوردستاني بقازي محمد بد:

دانېشتوى ناو ەراست ، پېشەوا قازى محمد.

له لاى راستهوه بۇ چەپ:

[مصطفی داودی، خمایل خسروی، أحمد الهمی، محمد أمین معینی، بلوریان، اینلخانیزاده، کریم أحمدی، میرزا عهلی رهیجانی]. ریزی دواوه تهفسهران و نووسهرانی روّژنامه.

له روّژی [۱۴ ی کانوونی دووهمی ۱۹۴۱]داکوّبوونهوهیه کی گهوره کرا بوّ ثهوه که _هپیّشهواه سویّندی سهروّک کوّماری بخواه _که ثهمه شتیّکی قانوونی و رهسمیه له همور نیزامیّکی کوّماری و پادشایهتیدا _

[پیشه وا] فهرمانی دا به تهندامانی کومیته ی مهرکه زی که قرآنی پیروز و دروشمی ثالاًی کوردستان ثاماده بکری. ثهندامانی کومیته و وه زیره کان یه ک له شوینی یه ک کهوننه پشت سهری وقرآن و و اثالاً یکه که بهدهست مهلا حسینه وه بوو _ تا چوونه ژووری پیشه وا، پیشه وا ههستا و به دهستی خوّی سهر پوشه کهی لهسه و هرآن و ثالاً که لادا و ثهم سویّنده ی خواره وه ی خوارد: _

«سوپند نهخوم به خواو به قرآنی پیروز و به نیشتمان و شهرالهه تی قهومی کورد و به نالای پر له وافتخاری کورد: تا دوایی همناسهی ژیانم و تا دوا تنوکی خوینم به گیان و به مال له ریگهی مانهوهی ثازادی کورد و بهرزگردنهوه و پایهداری ثالای پر له [افتخاری] کورداکزشش بکهم و دوانه کهوم، وه بهسهروکی کوماری کوردستان و یه ک گرتنی کورد و ثازربایجان افتخار نه کهم و کوشش نه کهم بو مانهوهی نهم ثامانجه!..

کوماری کیشوه ری کوردستان به م جوّره دروست بدو و همه مو و کورده کنان به به رزانیه کانه وه رویان کرده ایم کیشوه ره، ده نگی ثاوازی گه پشته پارله مان سیاسیه کان، روژ نامه نووسه کانی پیگانه به همه و و جوّر بوّ وه رگر تنی باس و خواس روویان تی کرد. له پیش ایم تأریخه و له پاش ایم تأریخه شدی کوردی که و تد اگیر کردنی ایم و لاّنه کورده واریانه ی که له ژیر فه و مانی تارانابوون. له و ناوه دا سه ربازی اینران له میاندوواو و همندی پولیسی ایرانی له ویو کان مابوونه و ه و کان همر ده میک بوو له هیزی ایران پاک کرایه و ما بالموقوه و او و همندی میاندوواو و مقید

شؤرشی سابلاخ

مستشاری، له تاخراکه تن گهیشت بهرانبه ری پیناکری، خوّی و شاری دابه دهسته وه و داوی تهده سته وه و داوی نه به تاری دابه ده ستی بیّنی. داوای نهوی کرد له حوکو و مهتی کور دستان که ریّگی بده ن و برواو شار به جیّ بیّنی. تهمانیش ریّگه یان دا و له ریّگهی همه و شاره وه روّیشت و و لاّتی میاندو واو له [۱۵ی کانو و نی یه که می ۱۹۴۵ کانو و نی به تمواوی له ژیّر حوکمی تارانا ده رچو و.

لهم لاشهوه روویان کرده هسه ده ده و ره بیان دا، ریگه ی ها تو چوّی نه پروی تیراوی بیرای هسه ده ده و ده بانه یان بری، له جنو ویی روّژهه لاّ تموه هیّزی نه بروی کورد گهیشته هسه قزه، ریّ ها تو چوّی هیّزی ثیرانی به بینی وبانه، و وسه قزه بیشیان بری. به کردنی گهیشته هسه قزه، ریّ ها تو چوّی هیّزی ثیرانی به بینی وبانه، و وسه قزه بیشیان بری. به کردنی مهم ثبیشانه مه معنای و ابور همه و و ناوجه کانی کورده و از ازان] نرخیّکی له و ناوه دا نه ما. ته مهرکه و تنی له سه ریه که و په رهسه ندنی هیّزی کوردی به حوکوومه تی ثیرانی خسته سه ره به و به و به رهسه ندنی هیّزی کوردی به حوکوومه تی ثیرانی خسته سه و مهرو روّژ تاوای تیّران دا ته گرن!. له راستی شدا ته و بینه ی که ته مان پیّانه و ما برو ته و مهرو وی به چی ته هیّنا.

به تایبه تی له ناوچه کانی «سه قز - بر کان» و «بر کان - میاندوواو «و» به همموو چه شنه شم کرد نیک ثیش نه کرا. ره کوو نهوه له [۳ کی نیسانی ۴۹۳] دا حوکوومه تی نیران هیزیکی گهوره ی سواره و پیاده ی به ههموو جوّره چه کینکه وه نارد بوّ رزگار کردنی نه و هیزانه ی که له شیمالی سه قز - «وه له لایسهن نه یروی کوردی یه وه ثمابلوقه درابوون. تهمانه شه نه بوایه بچوونانیه بوّ هقاره وا «و «ثافتوون»ی سه رو. لیّره دا هیزی به رزانی، افادر خانی] و «فیض الله به گی، لیّیان را په پرین و «قاره وا «و همهوو ده ورو به ریان گرت. (۱۹ مهریاز و نه فسه ریان لیّ بریندار کردن، (۴۹) که سیان لیّ کوشتن و چه ک و تالانیکی زوّریشیان ده ستکه وت. نه م شهره تا (۱۹)ی مارس در یژه ی کیشا.

له خهتی وثالَّتوون،ی سهروهوه رووبهریّگهی وبانه، دیسسان هـیّزی [بــهرزان] شهر

ناوه شیان گرت و به ریان له نیرانیه کان بریه وه. له لای وبو کان پیشه وه هیزیکی کوردی باش ثه و ناوه ی داگیر کردبو و. همه مرخانی شهریفی پش له قوّلی «تممو و ته بوه جادهی به ینی «سه فزه و «بانه یی داگیر کردبو و. دهسته به کی تریش خه تی به ینی وبو کان - میاند و واو پیان گر تبو و. له لای «سهرده شت پیشه وه عهشایری هه رکی، گه و رنگ و کلاسی ثه و ناوه یان گر تبو و.

بهم جوّره ثهم ولأتانه هیّزی حوکوومه تی ثیّرانیان تیّداکز کـرابـوو هـیّزیکـوردی بهوهرگرتنی فهرمان له مسابلاخههوه ههنگاو به ههنگاو تیّدایا ثهبزووتنهوه.

له و هیزه ثیرانیانه که له همیرهدی، و هبانه، و هسه ردهشت هدا بوون و له لایهن هیزی کوردی یه و دوره درابوون، لهلایهن گوزه ران و رابواردنه و حالیکی شریان همهرو، چونکه ثهمانه له وسه قزه وه مانگانه و شتومه کیان بو ثه هات، ریگهی [سمقز] لهمانه ههموو گیرابوو. قیاده ی ثیران له [سه قز] و بستی هیرشیک بکاو خه تی به ینی خوّی و ثه و شوینانه به ره لابکات، به تایبه تی خه تی به ینی وسه قز ـ سهرده شته ـ که شهم شوینه به ته واوی شیرزه بوو ـ

له [13 ی مارسی 1973] دا پینجسه د سه رباز به هه موو جوّره چه ک و جمه خان و جمه خان و جمه خان و جمه خان و جمه خانه یه که ده مورد و ته نها (۸) سه ربازی کوردی لئی بوو. له پاش سه حات و نیوی خشه ر هیّزی ایّران به شکانی خراب شکان! ایم شکانه شکانیکی مه حنه وی زوّر ناهه مواری دا به هیّزی ایّران سهیر له کرا لیّره وه ایم شکانه ناشیرینه رووی دا، له لایه کی تر هوه به رزانیه کان و [حمه رشید خان] و شکاک ایموا خدر یکن ریّگهی و دیوانده رووی دا، له لایه کی تر و و همه یه جانان و به تمواوی که و ته ریّر حوک جوانه و یک موته ریّر حوک بیا که نایته وه به گره به موروان و همورامانه و و سنه یش به موروا.

لهبهر ثهمانه قواتي ثيراني به تهواري چوار چمكي خوّى كرد به لادا و خوّى ثاماده ي

شۇرشى سابلاخ _____ 177

شه رینکی گهوره کرد. دوو ههزار سه ربازی پرچه کی ثهو ناوه به هنری هنری ثاسمانی و تانک و دهبابه و زرینلی و تزیه وه به ری که وتن یز گردی «مامه شا». لهم شوینه دا «مصطفی خوشناو» به (۲۸) سه ربازی کورده وه ره گی خوی دا کو تابوو. ثه و همموو هیزی ثیرانه پهلاماری ثهو دهسته یهدا، له (۱۷)ی مایس دا هه ر له سه ر له به یانه و جهنگ گهرم بور، قوانی ثیرانی له ههموو لایه که وه سنگی ته یهینایه پیشه وه، فرزکه له ثاسمان و تنوب و دهبابه له خواره وه و کو بارانی به هارگولله و بزمبایان ثهباراند.

هیّزی کوردی بهرانبهر بهم ههموو ثاگره ثهجهنگی و سنگی کردبوو به مه تال، شهر لهوانهبو، بوو به دهستهویهقه، قیادهی شهری _همامه شاه وا هه لٔثهسووریّنرا ثیّرانیه کان واتیّ ثه گهیشتن که ثهو هیّزی کوردیهی له گهلّ ثهوان شهرِ ثه کهن نابیّ کهمتربن لهدوو ههزار سهرباز یه همو و چه کیّکهوه، له گهلّ ثهوهشا تهمان له (۳۸) کهس زیاتر نهیوون!.

ته و روّژه تا نیّواری جهنگیکی دایّرانه کراو کوشتاریّکی زوّر زوّر له هیّزی دوژسن روویدا، روّژی دوایی جهنگ دهستی یی کردهوه و همرجار تاکی تـمرازوو بـهلایه کـا ،قورس، تهبووا. لهدهمه و نیّوارهدا نیرانیه کان خهریکی کشاوه و گـهرانهوهبوون، واتـه لهسهر شکان بوون، کوتوویر هملّیه ک له دهستهی تـمهلا روویـدا و تـهو هـملّیه له ناخرابوو به هرّی تهوه که گردی همامهشا، بهجیّ بیّلن!.

راسته گرده که یان به جی هیشت و له شوینیکی تر سه نگه ریان گرت به لام زیانیک که

همران له هیزی [تیران]یان داو انزایی و به جه رگیه ک شهران له و شهره ی [مامه شا]دا

نواندیان همه مو و شه فسه ره که ای شیرانی یان سه رسام کر دبو وا. له پاشا به هه مو

سه رسرمانیکه وه شه ری مامه شا یان باس شه کرد و نه شه چووه دلیانه وه که له و شهره دا

که متر له دو و هه زار که س سه ری دی پی گرتیتن!. له م شهره دا (۵) که س له ده سته ی
کوردی شه هید کراه یه کیک له وان وخوشه وی خه لیل و بو که له م شهره دا بر بندار بو و
پاشان بسرایه خه سته خانه ی [سابلاخ] و له ویش چار نه کرا له شاخرا مردو و به

كۆبورنەرەيەكى رەسمى لەلايەن حوكورمەتەرە تەرمەكەي نيررا.

کوشتاری هیزی ایرانی ـ ش گه پشتبووه اله ندازه به ک که حوکوومه ت اه [سه فز] مدنی گهرانی شهری کر دبوو، به کنی له و ایشانه که ایم مه مه نمه ی بـ فر کـراوه هـ بنانه وه ی کو ژراوه کانی شهری [مامه شا]یه بـ فر شهوه خـه لُک نـه یانبینی و له چـاو پـی کـه و تنی کـو تنی کـو تنی او شهر و دا بر و بو ون و ایانگیر ایه و هم نازی که و شدن و دا بر و بو ون و ایانگیر ایه و هم نوری و ایران اله وه نده کو شتار بدا به دهسته وه.

* * *

که پش گهیشته ثهم شوینه سه رله شکری نیران وره زم ناراه که و ته سه ر ثه وه که بیشبکی و ابکا له گه ل کورده کانا ده میان بگا به یه ک و به لکوو ری که و تنیک دروست بکا. به جوریکی روسمی داوای کرد له حوکوومه تی [سابلاخ] که چه ند که سیک به ناوی و مشفله وه بنیری بر [سه فر] بر قسه کردن له کاروباری ثه و ناوه وه.

له [۲۱ کی مارسی ۱۹۴۹] ادا حوکوومه تی سابلاخ و هزت عبدالعزیزه، یاو در تیبراهیم، یاو در جعفرکه ریمی، به ناوی دممثله بوه نارد بق دسه قزه که له گهلّ روزم ثارادا قسه بکه ن. روزم ثارا و تی:

ولهبهر شهوه که [قوامالسلطنه]و وپیشهوهری، و [صدری قازی] لهم و هختهدا کهرتوونه ته گوفت وگؤی ثهوه که کاروفرمانی و لآتی تیران، و ٹازربایجان، و و کوردستان، به جوریکی هیمنی و ثاشتی ببریننه وه پیویسته لهم ناوچانه شا شهر بوهستیسری تا شهوان ثه گهن به شوینیک!...

نېراوه کانیش رەزامەندى خۆیانیان دەرېرى و لەسەر ئەم شتانەي خوارەوە رێ کەوتن:

(۱ـ ٹهم نت_ېاوانه په ناوي حوکوومه تي خوّيانه وه خه به ربنيّرن بق ثه و هيّرانه يان که و ان لمبه رانبه ري هيّري حوکوومه تي تيّرانه وه بوّ ثه وه شهر يوهستيّن؛ وه کو و چوّن ثهم فهرمانه شؤرشی سابلآخ ۲۷۹

ئه کریّته سهر هیّزی نیّرانیه کانیش، شهر بوهستیّنن تا ثاخر قسهی پیّشهوایــانی هــهر ســــق حوکــورمــت دەر ئه کهوێ.

۲ ـ بق انه و هیچ تهنگوچه له مه یه که به ینی هیزی وایرانی، و و کوردی، دا روونه دا،
 کورده کان (۴) کیلوومه تر له ده وری [سه قز] و سی کیلوومه تر له شیمالی جاده ی سه قز ـ سه رده شت بکشینه و دواوه و له رووباری سه قز و وزه رینه روود، نه یه ن به م لاوه.

(مسئله کان وتیان بریاردان لهسمو ئهم بهنده له دەسهلآتی ئیسه دا نیه، ئه توانین تا ماوهی (۲۴) سه حات ئهم قسه یه بنگه یعنین به دسابلآخه یزانین ئهوان پریاز ئهدهن یان نه ۹۰.).

۳ـ نه، دەستەى هێزى ئېران، نه، هێزى كوردى حەقى ئەوەيان نبه، ئەو هێزانەيان كە ئېستە لەمەيدانى شەران و سەنگەرە كانى خۆيانيان گرتووە پشتيوانيان بكەن و هێزىتريان بۆ بنيرن، تاگوفتوگۆى پېشەوابەكان ئەبرێتەو،، ئەوەندە هەيە ڧړۆكەى ئێرانى ئەتوانى تا (۴)كېلومەترى شېمالى وسەقزە و جادەى سەقز ـ سەردەشت بڧرێ، ئەمەش بۆ چاوبرى كاروبار نەوەك شنېكى تر.

۹- بۆ ئەوەكەوا ھەر دوولا دلنيابن لە بەئەنجام گەياندنى ئەم پەيمانە تاگوفت رگۈى پئسەوا يەكان دوايى دينت سى كەس لەلايەن حوكوومەتى ديـموكراتـى كـوردستانەو، دابنريّت، يەكى لە [سەقز]، يەكى لە [بانه]، يەكى لە [سـەردەشت]كــه ئــەمانە لەگــەلْ فەرماندەكانى ئېرانا لەو شويّنانەدا ئەگــەر تــەنگوچەللەمەيەك لەو نــاوچانەدا رووبــدا يېريّننەوه.

۵ـ مەفھوومى بەندى دووى ئەم پەيمانە بۆ ئەوە جى خۆى بگرىن تا رۆژى (۲۸)ى مارس درىۋ ئەيئىموما.).

ثهم بهندانه بهم جوّره له ههر دوولاوه ثیمزاکراو تهنانهت له دمستهی ثـازهری ـش [ئیبراهیم عملیزاده، خملیل ثازهر ثابادگان و حهسهن جهودهت] له قومیّنه کهدا ههبرون، ثهوانیش ئیمزایان کرد. کورده کان له پاش ماوه یه ک کهزانیان ثهمه، داوه [رهزم ثارا] بؤی ناونه تهومو یه ک دووجار بنی په یمانیش ثیتر به قوّل به بستراری بؤی دانه نیشتن.

له پاش ماوه یه ک [رەزم ثارا]که سه یری کرد ثبشی بهم جوّره بوّ ناچی به پریّوه که و ته سهر ثهوه که له گهل [قازی] خوّی دا بکه ویّنه قسه کردن و ثه مجا به جوّر بّکی تر بیّنه مهیدانه وا..

لهسدر ثهم نیازه دهستی کرد به راسپاردن بؤلای [قازی]که له شوینیک به ک بگرن و له کارو باری ثهر و لایتم و مقدید به ک بگرن و له کارو باری ثهر و لایتم و مقدیدی بیریته وه خوّی دوور نه ثه خسته وه له چاو پی که و تن و قسم کردن. به م هموّیه وه گسوندی و مساوری دانا بو شوینی ثه و چاو پی که و تنه.

له روزی (۱۷) حوزه برانی ۱۹۳۱ آدا و قازی خوی و چهند که سبّک گهیشتنه وسهراوی و لهم لاشهوه و روزم اثارای له [سهقز آوره به پی که وت، سواری جیبیّک بووبوو، که ثالای کوردستانی به سهره و به و به ههموو سهر به ستیه که وه خوی و چهند که سبّک له عهینی روزداگهیشتنه و سهراوی و له گهل قازی داکه و تنه قسه کردن. الخر قسه یان له سهر لهم شتانه بریاریان دا:

(۱۔حوکرومه تی کوردستان رای لیّ بی حوکوومه تی ثیران لهسه فز ۔ هوه خوارده مه نی و بهرگ بنیّری بؤ ثمو هیزه ثیرانیانه که له [میره دیّ] و [بانه] و [سهرده شت] له لایه ن شۆرشى سابلاخ ٢٨١

حوکوومه تی کوّمه آموه ثابلوّقه دراون، ثهویش بهمهرجیّک ثهم شتانه وهختیک ده رباز ثهبن که لهلایهن هیّزی کوردی ـ یهوه بیشکیّنرین و دلّنیابن لهوه که هیچ جوّره چه ک و گزّهندیکی شهری تیّدالیه.

۲_چه ک و شتومه کی جه نگ بۆ ئه و شو یّنانه به هیچ جۆر . ێ نادرێ، هه روه ها ئه و ئه فسه رو سه ربازانه که له شو یّنه ئابلّـۆ قه دراوه کاتان نابێ بگوٚڕێن، مه گهر نه خوٚش وه یا بریندارێک نه یێ، ئه و گوٚڕین و بردنی ثه وه دروسته.

۳ـ هدرکاروانیکی ثارَوْخه و جل و بهرگکه لهلایهن حوکوومه تی ٹیرانه وه ثهچتی بؤ ثه و هیّزه ثابلّوْقه دراوانه ثه بی له پاش پشکنین، پیاوی کوّماری کــوردستانی بــهرهسمی لهگه ل م.ّ.

۹ـ ئهگەر لەشكرى ئىران بە پىپچەرانەى ئەم بەندانە بىجوولىتەوە نىدىروى كىوردى
 حەقى ئەرەى ھەيە بەربەست بكاو نەيەلى شتومەك بىچى بۆ ئەو شوتىنانەكە ناوبران!.).

له پاش تهوه که لهسمر تهم بهندانه رئ که و تن قسه هاته سهر تهوه که دو که س له لا یه نکو ماری کوردستانه و به به به نماینده و له گه آن [رهزم ثارا]دا بچن بز [سه قز] له و تبر همه رسیّکیان چوون بو [بانه]. به رزانیه کان له وقشلاخی صالح به گ، له ژیر فهرمانده یی همیر حاجه دا پیشوازیه کی باشیان کردن. تهم پیشوازی و خزمه تکردنه ی ثهوان ثومیدیکی زوری دا به [رهزم ثارا] بز ریّکه و تنه که یان.

شهم دهسته به شهوی (۱۹)ی حوزه بران چوونه «بانه» و لهبه بانیا چوون بو هسه ده شت» و ثموی قسه و باس بوو لهو ناوه دا به هم د دوو له شکریان گه یاندو له روزی (۲۱)داگه رانه وه بو هسه راوه و دیسان [ره زم ثارا] چاوی به [قازی محمد] که و ته و پاشان ثه و گه رایه وه بو [سه قر] و له و تبوه بو «تاران» بو شهوه شهم که بین و به ینه له حوکو و مه تی تاران بگه یه نی.

لهم رززانسه شاله قسوّلي ومسهريوان، ووه محسمه خاني كسوري مه حموودخاني م

«کانیسانان» به و نیازه که خوّی بگدیه نیّ به حوکوومه تی کوردستان لهویّوه بـوّ و لاّتـی کومه له به پریّ کهوت، له ریّگهدا وعملی به گی ولهژیّری» ـکه سهر به لیّرانیه کان بو و ـسهر ریّگهی بهدهستهی [حمهخان]گرت، دهستهی [حمهخان[]عملی به گ و نفهنگچیه کانی ـ عملی به گ آیان شکان و به لّکوو له ،قامیشه له یش دهریان پهراندن!.

پاش ته وه که [رەزم ثارا] و نماینده کان له ببانه و هسمردهشت گهرانه و و پاش ته وه که رنگه کانی ته وه که دریگه کانی ته و ناوه که له وه ختی خوّیا هیزی کوردی خراپی کردبرون ـ چاک کرانه وه به پی په یمانه کان، حوکرومه تی نیران له [سه قر] هوه شتومه کی ثه نار د بو نیره کانی خوّی که له و ناوه دا برون و شهم شتومه کیانه ش له لایه ن کاربه ده ستانی کررده وه نه یکینران.

ماوه یه ک بهم جوّره تن په پی کو تو و پر جاریک که کاروان پشکینرا سه بریان کرد گه لی تفه نگ و فیشه ک و تو پیکی تیدایه که له [سه قر]ه وه له لایه ن حوکو و مه تی نیرانه وه نیراوه بوّ هیزی [سهر دهشت]ا. اثه مه پیچه وانهی به نده کان بو و ، لیّر ه داکار به دهستانی کور د نهم شتو مه کانه یان گرت و به پی به نده کان زه و تیان کرد.

ینجگه لهمه ش هسه رتیپ البرم، که فهرمانده ی [سهرده شت] بوو شه ویش په په انی شکان و په لاماری هیزی کوردی ثه و ناوه ی داا. له به ر ثه مه هیزی کوردی ریگه ی سه فز به به مسرده شت ـ بان گرته وه و نه یانه پیشت ثبتر کاروان بیت. لهم وه خته دا کاروان یکی عهسکه ری ثیران ـ که (۲۳) سه رباز و ثه فسه ریک بوون و شتومه کی جه نگی یان بر هیزی [سهرده شت] هینابوو ـ کورده کان به دیل گرتنیان و هینایانن بر [سابلاخ]. ثبتر له سه ر ثهم کرد دورانه به ینی حوکو و مه تی تیران و حوکو و مه تی گیران و حوکو و مه تی گیران و حوکو و مه تی گیران و حوکو و مه تی کوردستان تیکچو و دوره!.

ئیش و کار هه نا ئه هات به لای ئیرانیه کسانا رووه و خرابستر ئه پر پیشت. له ولاوه [نازربایجان] به و جوّره دهستی دابوویه و لهم لاشه وه حوکوومه تی [قازی] همرناوچهی شۇرشى سابلاخ يىلىنى بىلاخ

حوکمی ختری بلاّوتر ته کردهوه. وحکیم الملکت،یش له تاران پهیتا پهیتا به فـهرمان و بهرادیق، رووی ته کرده هیّزه کانی ختری که لهولاوه بگهریّنهوه بنّ همهوشار، و لهم لاوه بنّ [سهقز]. همتا ثمو ثمم جوّره فهرمانانهی بلاّو ثه کردهوه هیّزی ثازهری و کوردی زیائر تهنگیان به نهیروی [نیّران]ی هملّهجنی!.

له ثاخرا چارنه ما وحکیم الملک و له و وزاره ت لاچو و و أحمد قوام السلطنه و و وزاره نی دروست کرد و ده ستی کرد به ئیش کردن. له پیش هممو و شتیکا ره ئیسی ثهرکانی نه بروی گیرانی لابرد. قایی سه ربه ستی دیسوکرائی خسته سه رگازی پشت. ثه و حزبانه که داخرابوون اجازه ی به ههمو و یان دایه و ه و (ثه حزاب) که و تنه و ه ثیش له گه و ره کانی و توده و و شیرهی یک و و و زاره تی پیشو حه پسی کرد یوون دهمو و یانی به ره لا کرد. و صیاء الدینی طباطبائی و هاوری کانی دکه ثه مانه سه ر به تنبگلیز بوون دهمو و ی گرتن و له به ندیخانه ی توند کردن!

بهندیکی هدروزلی ثهو پهیمانه که لهبهینی قوام و ایژنهدا قسهی لیّوه کرا ثهو مهروکه [قوام] وتی:

وداناني فهرماندهي لهشكر و پۆليس له ولأتي [تازربايجان]دا بهدهست ئهنجومهني

ئەيالەتى ئازربايىجان يىت، ئەو ئەنجومەنەكىندانا حوكوومەتى ئىران بريارى لەسەر بدا.اھ. كەچى كوتووپر لەسەرەتاى نىسانا [قوام] قسەكەى ھەڭگىپرايەوەو بەم جىۆرەى لى كرد:

هدانانی فهرمانندهی نه یروو پۆلیس له ٹازربایجانا له دەست حوکوومه تی ٹیرانابه و ٹهو ٹه یی دایبنتی، بهلاّم لهبهر ٹهوه لیّژنه واتتی نه گهیشتووه و به باریّکی ترا بۆی چووه، وا ٹهو پهیمانه سەری نه گرث و هملّوهشیّرایهوه!...

ثهم تهسریحه ناههمواره لهم وهخته داکه [قوام] دهری بری ده نگیکی زور ناشیر بنی له [شاز ربایجان] و کسور دستانا دایسه وه، به تایبه تی له و لاتی کسور ده واری دا همه زور پیچه وانه ی ثمو مه رامه بوو که ثه ویسترا. لهبه ر ثمه ه پییشه واه ده ستی کسر د به خو کو کر دنه و ه گهوره کانی و لاتی حوکو و مه تی کور دستانی کو کر ده و ه و که و تنه قسمی ثموه که یه یمانیکی دو و سو و چی له گهل [تاز ربایجان] دا بیه ستن.

له [۲۴ ی نیسانی ۱۹۴۱]دا له کوشکی مهجلسی میللی تمازربایجان، سهرانسی -حوکوومهتی ثازربایجان وکوردستان ـکوبوونهوهو به ناوی دووکیشوهری سهربهخووه پهیمانیکی جهنگی و تابووری ـیان پیکهوه بهست.

الدنداماني دمسته ي حوكوومه تي كوردستان بز الهو په پمانه الهمانه بوون: ـ

- (١) پیشه وا سه رو کی حوکو و مه تی کور دستان [قازی محمه].
- (٢) ئەندامى كۆمىتەي دېموكرائى كوردستان [سىد عبداللى گەيلانى].
- (۳) الهندامی دیموکراتی کوردستان [ههمهرخانی شهریغی] سهرو کی عیلی شکاک. (۹) الهندامی حزبی دیموکرات ره شیدبه گی جیهانگیری مهرو کی عیلی ههرکی. (۵) الهندامی حزبی دیموکرات. زیروبه گی بههادوری. (۱) نمایندمی و لآتی [شنوّ] قازی محمدی خدری. (۷) وهزیری جهنگی حوکوومه تی کوردستان [محمد حسین خانی سه یغی فازی].

نۆرشى سابلاخ

ئەندامەكانى حوكوومەتى مىللى ئازرباپجانىش ئەمانەبوون:

- (١) سەرۇكى مىللى مەجلسى ئازربايجان وحاجى مىرزا ھەلى شەبوستەرىد.
 - (۲) سەرۆكى وەزارەتى مىللى ئازربايجان ، جعفر پيشەوەرى ،.
- (٣) معاوني دەستەي مەركەزى ،حزبى دىموكراتى ئازربايجان، [سادق پادگان].
 - (٣) وەزىرى ناوخۇي حوكوومەتى ئازرېايجان (سلام اللهي جاويد].
 - (۵) ووزیری فهرههنگی حوکوومهتی ثازربایجان ویه باه.
 - بهنده كانيش كه لهسهريان رئ كهو تن بهم جوّره بوون: ـ
- [(۱) لهو شویّنانه که پیّویسته، ههر دو حوکوومه تی ثازمری وکوردی ثه توانن سهفیر وکرنسوول لهولاّتی یه کا دابنین.
- (۲) لهولاتی تازربایجان؛ وانه لهو شوپنانه داکه زورتر دانبشتوه کمانی کوردن، کاروفرمانی حوکوومهت له دهست کورده کانا بیّت. ههروه ها له ولاّتی حوکوومه نی کوردستانیشا ثهو شویّنانهی که زوّرتر دانبشتوه کانی ثازه رین، کاروفرمانی حوکوومهت به دهست ثازه ریه کانه وه بیّت.
- (۳) بۆ جى بەجئى كردنى كاروبارى ئابوورى ھەر دوولا، كۆمەللىك لە پياوانى ھەر دووكىشوەر دائەنرېن، ئەر شىتانەى كە ئەوكىزمەللە دايىئەنېن سەرۆكى ھەر دوو حوكورمەت بريارى لەسەر ئەداو ئەو رەختە ئەكەرېنە ئىشەوە.
- (۴) له کاتی پێویستی دا همر دوو حوکوومه ته ی تازربایجان وکوردستان قوّلْ ته که ن به قوّلْی یه کاو یه کبه تی جه نگی و سهربازی پێک دیّنن و ثهوی پێویست یێ بوٚکومه ک کردنی په ک به جێ دیّنن.
- (۵) ثه گهر وه ختیک پیتویست به و به وه که قسه و یاس و خواسینک له گه ل حوکو و مه تی [تاران]دا بکری، ثه ین ههر دوو حوکو و مه ته ی کوردستان و شاز ربایجان پیکه وه بریار بده ن، ثه و وه خته بچنه ناو قسه که وه.

(۱) ثه و کوردانه ی که که و توونه ته و لأنی ثاز ربایجانه و ثه یخ حوکوومه تی میللی ثاز ربایجان کزشش بکا بنر پیشکه و تنی زمان و فه رهه نگی میللی _ بان. هه روه ها حوکرومه نی کوردستانیش شه و کنرششه بکا بنر شه و شاز ربایجانیانه که که و توونه ته خاکیه وه.

(۷) ثه گهر هاتو په کټک وه يا ههنديتک که و تنه سهر ثه وه که خه ريک بن بو تټکدان و له ناوبردني دوستايه تي و په ک نه گرتن و لټک جيا کردنه وه په م دوو سيله ته، ثه مانه به ههر دووکيانه وه کوشش بکه ن بو له ناو بردني ثهو دهسته په و بو تو لهدانه وه ي ثهو که سه که ثه که و پټه سه ر ثه م خه ياله ا.].

که ثهم په پمانه بهم جوّره به سترا له تیستگهی ته وریّرا بالاّوکرایه و و پاشان به نده کان به شیره ی ثازه ری و کوردی کران به هبلاّوکراوه و لهولاّته کانی ثازربایجان و سابلاخا بلاّو کرانه وه به تاییه تی له پاش به ستنی ثهم په یمانه حوکوومه تی [قازی] به ته واوی که و تیش کردن له و لاّته کانی کورده واری دا. ثه و هیّرانه ی که هه ببوو له ده وروبه ری بایه و بای

* * *

کارهساتی حوکوومه تی وفازی محمده له گهل حوکوومه تی پیشه و مری ـ دا، دوو زنجیره زنجیرن و له گهلی لاوه پیکه وه به ستراون، له به ر نه وه پیویسته له هه ندی شوینا نۇرىشى سابلاخ ٢٨٧

چاو بْک بهو هاتوچووانهدا بگیرین که [تهوریّز] له گهڵ ۥتارانۥدا ثهبانکرد.

له وه بوو له [۱۰ ای نیسانی ۱۹۴۱] دا ده سته به ک به سه رو کی «جعفر پیشه وه ری ه قسه کردن له کاروباری [تازربا بجان] و له گه آن ته پیشه کرد دستان، چوون بن [آناران].
ثه وشتانه که ثه مان له حوکرومه تی تاران بو بنج به ست کردنی حوکرومه تی ثازه ری و
کوردی داوایان ثه کرد (۱۴) به ند بوون. پیویست به باسکردنی به نده کان ناکا، چونکه
ههر جوّریک بوون حوکوومه تی تاران بریاری له سه ر نه دان! له ثاخرا له [۱۳ ای مارسی
۱۹۴۲ که ده سته ی نیّراو به بی ته وه بگه ن به شریّنیک گه پانه وه بو «ته وریّز». دباره ثه
چوونه یان له پاش ثه و په یمانه بووکه له گه آل حوکومه تی تاران بکه وی ته ته لاشی ثه وه که
همر ثه و په یمانه ـ ش بووکه ثیشیکی وای کرد حوکومه تی تاران بکه وی ته ته لاشی ثه وه که
له گه آل هم درو لایانا ری که وی که گه گه آن هوه شه و ، ری نه که و تن!

که ندمان گهراندوه بر [تهوریز] ثیتر دهستبان دا به، به ندنجام گهیاندنی ثهو بهنداندوه که له گهل حوکوومه تی [تاران]که سهیری کرد ثهمانه به تهواوی دهستیان داوه تی لهوانه به ثه گهر بهم جوّره بروا ثیش و کار به لای تارانا همتا دیّت تهواوی دهستیان داوه تی لهوانه به ثهر بهم جوّره بروا ثیش و کار به لای تارانا همتا دیّت بی هیزتر نه بینا. پهشیمان بو وهوه له ره که وه ختی خوّی له گهل نیپراوه کمانی تهوریزا ریّنه که و تووه. نهمجا به ناچاری، ثهو، دهسته به کی له ژیر سهرو کی همظفر فه بروزه دا ریک خست و له [۱۱ی حوزه برانی ۱۹۳۱] دا ناردنی بر [تهوریز] بر نهوه سه راهنوی بکونه و گوفتوگر کردن له چونه تی به بینی تاران - تهوریز - سابلاخ - دوه.

نهم دەستەى تارانه له رۆژى دوايىدا له گەل سەرانى حوكوومەتى وئازربايجان، و وسابلاخ،دا قوميتەيدكيان چنى وكەوتنە قسەكردن. له ۱۴۰) بەندەكەى پېيشوو ك وەختى خۆى دەستەكەى [تەوريز] بۆى چووبوونە تاران ـ (٧) بەندى تيدا ھەبووك زۆرتر رازى نەبوونى تاران لەو (٧) بەندەدا بوو، ئەمجارە ومظفر فەبروز، لەلايەن حوكورمەتى تارانەو، لەو بەندانەى ئۆزى شىل كىردەرەر لە عەچى وەختا تەورىز و سابلاخیش دیسان تزری شلیان کردهوه و له تهنجاما به یه ک گهیشتن.

[مظفر فه پروز] تهم به یه ک گه پشتنه ی به سه رکه و تنیکی زوّر زل زانی و همر له را دیوّی ته وریّزا به نده کان و ریّ که و تنه که ی بلاّو کر ده وه، ته مجا له گهلّ پیّشه و مری دا ثیمزای به نده کانیان کرد و به سه رکه و تووی گه رایه و ه یوّ و تاران ه.

ته بن ته وه ش بزانین که هه ندی لهو که سانه که له گه آن و منظفر فه بروز و دا بن شه م قسم کردنه چووبوون بز آنه وریز آله ته فسمرانی له شکری (نیزان) بوون. هه ندیک له به نده کان ثاشنایه تیان به کاروباری ثه رته شی تیرانه وه همبوو، ثهم شه فسمرانه بن شیمزا کردنی، خویان ثه گرت. له به شه شه درسان شه وان و تیان بن شهم به ندانه پیوبسته ده سته یه کی تر له تاز ربایجانه وه بچنه وه بز [تاران] قسه له گه آن ثهر ته شی تارانا بکهن. له به شمه ثه وان ثیمزای به نده کانیان له لایهن ثه رته شه وه نه کرد و هه روا به بی ته وه بگه ن به بناوانی با

ثه مجا بق جاری دورهم دهسته یه کی تر له ژیر سه رقکی هشه بوسته ری سه موقکی مجلسی میللی ه ثازربایجان دا له [۲۰ کی ثاخستوزی ۱۹۴۲ کدا چوونه و ، بر ، تاران ، بـق قسه کردن له که ینوبه ینی ثه و به ندانه که وه ختی خقی هه زار و یه ک قسمی له سه رکراو ه ا نماینده کانی ثازه ری چه ند به ندیک هه بو و ثهمانه یان زقر مه به ست بو و ، و هکو و ثه و ه:

۱) ئىدۇ ئىدىسەرانەك لەللەشكىرى «ئېران» ھەلاتوون و چىوونەتە ئەشكىرى
 ئازرېاپجانەو، ئەمانە بگەرىنەو، بۆ لەشكىرى «ئېران» بە زياد ئە پايەكەى خۆيان.

۲_ ثمو ته فسمرانه که له له شکری دیموکرات دا ههن، [ثیران] همموویان به ته فسمری
 ته واو بناستی.

٣۔ فەرماندەي لەشكر و ئامر فەوجەكان بۆ [ئازربايجان] ئەبتى بە قسەي «ئەنجومەنى

نۇرشى سابلاخ 7۸۹

ئەيالەتى ئازرىايجان، بىيننەوە.

٦- ثه گدر ثاراوه و هدرایه ک بوو بهریشی ثیرانهوه، هنیزی [تازربایجان] له پاش ثهوه
 که "ثهنجومه تی ثه یاله تی، بریاری له سه ردا ثه توانی بچی بۆ (تیران) جهنگ بکا.

۷۔ ئــەڧسەرەكـــانى [ئـــازربايجان] نــەچن بــۆ شــوێێێكىتر، ھــەروەھا ئــەڧسەرى
 شــوێێكى تريش نەيەت بۆ [ئازربايجان] مەگەر بە قســەى دەنجومەنى ئەيالەتى، نەيێ.)

کپشه که پان زورتر لهسهر ثهم شنانه بوو، ماوه یه کی زور مانه وه، تا قوام رازی ثه بوو،
ثهر ته شر رازی نه ثه بوو، تا ثه مانه رازی ثه بوون هشاه رازی نه ثه بووا. به کورتی ههر ده سنی
ده سنی یان پی ثه کرا. ثه مانه ماوه یه کی زور له و شاران، مانه وه، لهم لاوه له و شهوریز، و
وسابلاخ، سه بریان کرد ولیّرنه و نه گه بشتو ته ثه نجامیّک و شویّنیّکیشی دیار نیه که بیّنه وه،
ده سنکرا به [موزاهره]کردن بر هاتنه و هیان و له سهر یه که له سهر یه ک داوایان ثه کرد که
بگهریّنه وه، له ثاخرا لیّرنه له پاش مانه وه ی نزیکهی دوو مانگ و یمو گهرانه وه به بی
نه و همتیّک له گه ل خویان بیّنه وه ا.

هدروه ها له تعمووزی (۱۹۴۱) دا حوکوومه تی نیران به جوّریکی روسمی هقازی محمده بشی بانگ کرد بوّ [تاران] دیسان تهمیش همر بوّ قسه کردن له کاروباری کورده واریه وه، پیشوازیه کی باشیان کرد. له باش قسه کردنیکی زوّرو ریّنه کهوئن، [قوام السلطنه] له دهرگایه کی ترموه سهری دهرهیّنا، وتی:

ه گهر بینت و فسازی و حموکوومه تی کموردستان واز له دوّستایه تی و هساریکاری ثازربایجان بینی، حوکوومه تی ئیران ههچ ناوچه یه کی کورده واری له ثیرانا هه یه وازی لیّ دینی بو ثه وه هممووی بکهویته سهر حوکوومه تی کوردستانی قازی محمد!....

[قازی] تاشنا نه بو و به م قسه لو و سانه و حوکو و مه نی نیران و ه لا میکی لی و ه رنه گر ته و ه. که، له م ده رگاشه و هیچ نه کرا به هوی ه عبدالله ی تیلخانی زاده یوه که و تنه ژیر پی وقازی محمد یک بچیت چاوی به رشاه بکه وی، شا، رازی ته کاو ته شینیری بو همه در یکا، بـ فر

سه يران كردن !!..

دباره لهم رووهشهوه ههر هیچ نه کراو پاش فهوه «قازی،گهرایهوه بۆ «سابلاخ»!.

لهر رۆژانەداكە جەنگى گەورەى دووەم كاروبارى ھىمموو ولأتىپكى تىپكدابىوو، جياييەك نەبوو لە بەينى ئەو شوپنانەداكە تىكلاۋى شەپ بووبوون لەگەل ئەو جىپگايانەدا كە تىكلار نەبووبوون!.

ولاّتی «ئیران» به کیّک بوو لهو شویّناننه که گؤیا تیکلاّو نهبووبوو بـهانم له مــارسی (۱۹۴۱)داکه سویّندخواره کان چوونه ناویهوه کاروباری گهلیّ لهو والاّتانه خراپتربوو که ٹالاًبوون به جهنگهوه البریاری سویّندخواره کانیش له گهلیا ئهوهبووکه ههر له گهلّ شهرِ درایی هات ئهوان لهشکری خوّیان ئیتر لهو والاّته بکیشنهوه ا

له [۲۷ کی نیسانی ۱۹۳۵]دا شهر دوایی هات، به پن نهو پهیمانانه ثیتر نهمان شهبی دهرچن، دهرچوونیش زفر ستمه چونکه نهمان همموو روژ ثاوای تیرانیان کردووه به ولاتی خویان، واته له نیوهی شیمالیهوه تما نیوهی جنوویی. شینگلیز له وصهبادان، هوه نهسوورتیموه تیدایا تا نه گاته وسنه. رووس پش له هتهوریزه ووه تا نه گاته وسه فرها.

ثه مه و بینجگه له مه ش له ژیر ه و فینگلیز ته آنی: رووس ده رچی تا سنیش ده رچسم. رووس _ یش عه بنی قسه ته آنی فینگلیز ده رچی تا منیش ده رچم ا. به آنی به فیاشکرا فیه مه نالین چونکه په یمانه که قه مه مه تیدا نیه، واته ثهم پروییانووه، به لام له به رفوه که فیمه دووه، له دلا دلیان له حاستی یه ک پاک نیه، ثهم برو بیانوانه دیننه ناوه وه. دیسان فه و شویتانه که قه مان هاتو چوی نیدا ثه کهن هه مووی شویتی نه و تیم نوتیش بو ته و روژه له هموو سه رماییه ک به نوختره.

ئینگلیز هدر له زوّر له میژه دهستی له نهوتی همهبادان، گیربووهو له گهلّ ثیرانیا هاوبه شهنیایا و ثه توانی به ناوی هه لسووراندنی به شه نهوتی خوّیهوه پیّ دابگریّ. به لأم شۆرشى سابلأخ ٢٩١

رووس هیچی بهدهسته وه نیه و ترسیکی گهوره ش رووی تسی کردووه، رووس نـهوتی همیه و لهقه وقاز هاکوّه دایه، باکوّ ـ یش کهوتوّته خاکی خوّیه وه، ثهوهنده همیه بیّجگه لهوه که بیرهنه و تمکانی قموقاز زوّرتریان به هوّی شهره وه به کـیان کـموتووه، ره گ و دهماری ثهو نه و تمک کموتوّته و لاّتی [ثازربایجان] و کورده واری یهوه. ثه گهر روژیّک لهروژان له و لاّتی [ثازربایجان] بیریّک لمیّ بدری مه هنای و ایه نهوته کهی هاکرّهی ثهو مهموری و شک ثه کا!..

ههر ثهم ترسه یه که لهسه ده ی نوز ده همه مه و اله دلّی رووساو له و وه خته به دواوه همه مو و ده میّک له کوششی ثه وه دابووه که به لکوو ثیشیّکی وابکا ثه و ولاّتی و تازربایجان و کور ده واریه ی بکه و یّنه ژیر دهست و له و ترسه رزگاری بیّ!.

له دەورەى شايه كانى قاجارا هەر هەراو هوريايه ك كە لەبەينى ئيران و رووسابووه هەر لەسەر ئەومبووه، هەر ئەو ترسەش بوو كە شايەكانى قاجارى والى كردبوو هەرو وەخت ووليمهده لە تەورېز دانيشى. لەشەپى گەورەى يەكەما ـ رووسى قەيسەرى ـ وەخت ووليمهده لە تەورېز دانيشى. لەشەپى گەورەى يەكەما ـ رووسى قەيسەرى ـ سەرى تياچوو هيچ نەكرا. لەشەپى گەورەى دووهەما سەرەتا ئىنگلىز و رووس گيربان خواردبوو بە دەست جەنگى [هيتلەر]ەوه.كە ئەو جەنگەش دوايى هات ھەرچەندە لە دەوردى [رەزاشا]دا ئەگەر وئىنگلىزە لى تىپكىنەدايە زۆرى نەمابوو لىمئيازە كەى دەستكەوى، كەچى سەربارى ئەمە ئاو و ھەوا لە دەورەكان يېشوو گەلى خراپتربوو، بۇ ئەوەكە رووس نەوتى وئازربايجان،ى دەست نەكەوى وە بەلكوو ھەر لە دەستى دەرچى، چونكە لەملاو، ئىنگلىز بە جۆريكى ئاشكراو راستەر راست دەستى لە ئىرانا ھەبوو، ئەيتوانى يېخوىكە لەملاو، ئىنگلىز بە جۆريكى ئاشكراو راستەر راست دەستى لە ئىرانا ھەبوو، ئەيتوانى يېخونكە ئىرانا نەپى، ئەيتوانى رۆژى لەرۆژان بە نىادى دۆستاپەتيەوە لەگەل وئيران، دى كەوى و ھەلىخەلەتتىنى بۇ ئەوە دەست بكا بە بەرھەم ھىنانى نەوتى وئازربايجان، كە ئەم نەوتە يېكى ھات رووس لە خاكەكەى خۆيشيا تىزكى ناڭ دەرتى بۇ نامئىتىدى بۇ نامئىتىدە و ناشتوانى ھىچ قسەبكا، چونكە ئىران ئەلىن: «كەرى خۆمەوگوى نال نەوتى بۇ نامئىتىدى بۇ نامئىتىدى بۇ نامئىتىدى بۇ نامئىيىدىدى ورىنى ئەرى دۇرەرى كۆمەد كىرى خۇمۇرى ئالىنى نەرتى وئاشورى بۇ نامئىتىدى بۇ نامئىتىدى بورى بى ئەرى ئەرى دىرى خۇمەد گوى نال

ئەكەم!. واتە نەوتى خۆمەو لە خاكى خۆماپەو چى لى ئەكەم لى ئەكەم!.

جا ثهم ترسه، پررووس،ی وا لی کردبووکه به هدر جوّربووه ثبشیّکی وا پیّک بیّنی، به َلکوو به لانی که مهوه و لاّتی «ثازربایجان» له ژیّر چاویّری ثهواییّت و توّزیّ لهو ترسه رزگاری بین].

هدلگیرسانی ثمم شهری گهورهی دووههمه زوّر له باربوو بوّ ثهوه، که حموکوومه ته گهوره کان، واته شهرِ هـمدلگیرسیّنهره کـان لهبـهر بـهوپّیوه چــوونی کــاروباری خــرّیان شه پیووریّ بگرن به دهمهوه و به دنیادا بلاّوی بکهنهوه بلّیّن: قهومه کهمه کان، وه یا قهومه ٹازادی ئیر زهوت کراوه کان ثهیتے ثازادی و سهریه خوّیے خوّیانیان بدریّنیّ !.

تهم قسه په داریکی چاک بوو بۆ تهو رۆژه که رووس بیگری بـه دهستهوه و بـلنی «ثازربایجان» و کوردستانیش ثه یی سهربه خوّی خوّیانیان دهستکهوی. یی گومان له گهر تهمان له ریّگهی ثهوه وه بگهن بهو سهربه خوّییه هیچ شک لهوهدانیه که نهوتی ثهو ولأنه ترس لیّ نیشتوه کانی دهست ثه کهوی و ثیتر هیچ شتیّک نامیّنیّتهوه که بییّ به کوّسپ له ریّگه یاا.

بۆگەيشتىن بەم ئامانىجەش ئەبتى كىۆششى بكىرى، كىۆششە كىەش ئىەوەيە كىە لەنــاو دانىشتوەكانى ئەنو ولأتانەدا بلاو بكريتەوەكە بلىن «ئىلىمە ســەربەخۇبىيمان ئىـەوى». بــۆ ئەمەش ئەبتى پياويان لەر ولأتانەدا بگەرىي و پياوى ئەمانىش بچىنە ولالى ئەوانەوەا.

له و ناو ده و ده و ده و ده و ده و ده همسمبرنو ف ه و همسداف یا خوّیان و هیا پیاوه کانبان نه گهران و خوّیان له خملک هملخه سوو ، لهم لاشه و هم رجار ه پیاوی وه کوو «قازی محمد» و «پیشه و هری و «شه بوسته ری» بانگ نه کران بـوّ و لاّتـی «رووسیا» و «فهو قاز» هدر و رسیا» و

ثهم هۆیانه ههموو یه کیان گرتبوو بۆ ثهوه لهو ولأتانه دا دهنگیک بهرز بیینه وه و ثهوی پخری کهلکیک لهو رۆژه و دربگری. کزی و بن نینی حـوکوومهتی تیزانیش زیـاتر شۇرشى سابلاخ _____

زور به کهی ثاو ثهدا. و هزاره ته کانی وصدر و و همکیم السلک و هیچیان به که آکی شه و ه ه نه نه نه نه این به ته و اوی کار و باری بگر نه ده ست. شه و بو و ی تو تو پر له م و ه خته ناسکه دا [قوام السلطنه] ها ته مه یدانه و و و و و ازاره تی ثیرانی در وست کرد. ده رگایه کی سه ر به ستی خسته سه رگازی پشت، اجازه ی دایه و ه به حزبه داخراوه کان، ستی ثه ندامی له حزبی و تو ده خسته ناو و و زاره ته که یه و ه، ثینگلیز خواکانی گرت و خستینه به ندیخانه و ه اینگلیز خواکانی گرت و خستینه به ندیخانه و ه اینگلیز خواکانی گرت و خستینه به ندیخانه و ه دانانی ثه م حزبه ی بناغه بو و بر پشت شکاند نی [حزبی دیموکراتی ثار ربایجان] و [حزبی دان که م حزبه ی را ثه کیرد، که سه رو ک شهر شه ناو حزبه که ی خویه و ه دو و ک تانه به دو که سه رو ک هم م در که سه رو ک

ههروه ها له روّژی (۱۷ی شوباتی ۱۹۴۱]دا وه زاره ته کهی خوّی خسته پیش چاوی پارِله مان و باوه رپی لیّیان وه رگرت. روّژی دوایسی، واتمه روّژی (۱۸)ی شـوبات بـالّی گرته ره «موّسکوّ» بگره و هانم المهونی تا (۷ی مارتی ۱۹۴۹) مایه ره، چاوی به «ستالین، مولو توف و سادچیکوف،کهوت و پاش فهو ماوه یه گهرایه ره بوّ «تاران»!.

* * *

ثهم چوونهی وقوام السلطنه و بر وموّسکوّه له باری پیلان و سیاسه ته وه ناوچه یه کی زوّر زلی هه بوو؛ ته وه بوو له و وهخته دا رووسه کان برّ دهست خستنی نموتی و تازر بایجان، زوّر له پهروّشابوون، ثه و همموو لا پهره سیاسیانه که له و ولاّته دا هه نّه درایه و هممووی همر له برّ ثه و نهوته بوو.

که ، نوام، روّیشت و چاوی به کاربهدهستانی رووس کهوت پیّوتن ، قاو و هـموای نیّرانی ئیمروّژ ثهوه هملْناگریّ که بهو جوّره پارچه پارچه بییّنهوه. ثهو نهوتهی که کهونوّته شیمالی نیّرانهوه و ثهو سمری بهستراوه به ، باکز، و ، قهوقاز، وه و تهم سمری تــا ســـهر رووباری چەخەتوو ـ میاندوواو دیّت. من بەو ناوەوە كە سەرۆكى حوكوومەتى خاوەن نەوتم، ئەتوانىم ئىمتیازى ئەو نەوتە بدەم بە رووس، ئیتر ئاو بكرىّ بە ئاگرا!...

ثهم قسانهی وقوام، فیّنکیه کیدا به دلّی کاربهدهستانی رووس و لهسهر ثـهم بـناخهیه چوونه سهر میّزی قسه کردن و په یمان دانان بوّ ثهم باسه.

ئەو پەيمانانە كە ئەم روۋەۋە ئەلايەن قوامەۋە بۆ ئەم باسە دانرا ئەمانە بوۋن:

۱- ثهم له پیشا به و ناوه وه که سهرو کی حوکوومه ٹی ٹیمزای - دانی ثهم ٹیمتیازی
 نه وته به رووس - بکات.

۳ـ له تیسته بهدواوه رووس لهشکری خوّی لهناوچهی نفووزی تیران ـ بـ بـ تـایبه تی ٹازربایجان و کوردستان ـ بکشینیتهوه بوّ ثهوه له کاتی همآبزاردنی نائبه کـانی پـاړلهمانی تازهی ثیرانا هیچ دهنگیکی یکگانه لهو ناوانهدا نهمینی، ثهمهش بوّ ثهوه نهوه ک خملکی دهست بکهن به قسه کردن بلّین همآبزاردن سهربهست نـ مبووهو لهمـهوه قسـهی تری لیٰ پیّهوه ال

ثهو مهرجانهش که کاربه دهستانی پرروس، لهم رووه و دایاننا ثهمانه بوون:

(۱_به ههموو مهمنایه ک ثمین همآبژاردن سـهربهست بـنی له هـهموو نـاوچه کـانی «تیران.دا و ناین دهمی بینگانه له هیچ لایه ک لهم رووهوه ورتهی لیّوه بیّت.

۲ مهسه له ی و تازر بایجان، و ده و روبه ری ته یی به هیمنی بیر تعهوه.)

ههر دوولا لهسهر ثهم مهرجانه رازی بوون و لیمزایان کرد و [قوام] به خــزّی و بــه

شؤرشی سابلاّخ _____ شؤرشی سابلاّخ

په یماننامه یه وه گهر ایه وه بر و تاران و رکه و ته کوری ئیش کردنه وه ، له هممو و زیاتر نه وه ی بلاّق برده و بر بلاّو کرده وه که ته ین سهر له نوی هه لَبْراردنیکی سهربهست له و لاّتا دهست پی بکری بز ثهوه ثازربایجان و کوردستان [نائب]ی خوّیان به جوّریّکی ثازادانه بنیّرن بوّ [یارلهمان] و ثهو وه خته ثهوان چه ب_ریاریّکیان دا له باره ی پاشه روّژی و لاّته که یانه وه حوکوومه تی وئیران ه له یه ر روزناکی ثه و باوه ره ی ثه و انا ته چیّ به ریّوه آ..

* * *

لهبهین به پنی ثمم ته تریخانه دا ثه وه بو و کاره ساته کانی کورده و اری له همه مو و شه و و لاّتانه دا له جو و لّه جو و لاّ بو ون، هیّزه کانی کور د هه ر روّژه له لایه که و ه پیش ثه که و تن. حوکورمه تی ثیران زوّر تر و هختی به وه وه را ثه بوارد که ثارًا وه و شه پی به ریشه و ه نه بیّت، و ا دیار بو و هموای ثه و روّژه ی به باش نه ثه زانی بو خوّی ا.

لهو سهردهمانه دا قسه و باسێک لهبه بنی [تاران] و [ته ورێز]دا همه بو و که هزهنگان، لهسه را ناز ربايجان نه مێنێ و . به ڵکوو بکه وێته سه رو لاێتکی تر له ولاّته کانی تێران. به رانبه ر بهمه حوکو و مه ی و همده ده شت، چوڵ بکاو و ديموکراتي ثاز ربايجان، بچنه ناو په ره دياره ثه و ديموکراتي ثاز ربايجان، بچنه ناو په ره دياره ثه و ديموکراتانه ش که له و ناوه دابن هه ر ديموکراتي کور دستانه و ثه وان ثه چن داگيري ته کهن. ثهمه واي لێهاته وه که و ته کاب، و وسور دهشت، به يێ هيچ قسه په ک بو و به هي حوکو و مه تي و کڏمه له.

تهنانهت لهسهر ثهم راو ته گبیرهش وصدری قازی، لهلایهن حوکوومهتی کوردستان و [قازی محمد]دوه نیرا بو [سهقز]که قسه له گهل [هومایونی] فهرماندهی نهیروی ثیرانا بکاو ثهم باسه بیریننهوه. که چوو، فهرمانده بهم باسه رازی نه بوو، وصدره قاقهزیّکی روزامهندی [قوام السلطنه]ی که لهم رووهوه دابووی به ودوکتور جاویده له تهوریّز وه ویّندی ثهم قاقهزه کهوتیووه لای وصدره ددوری هیّناو پیشانیدا.

كاغەزەكەش ئەوەبوركە قىوام نىروسيبورى بىز دوكتۇر جاويد قەرماندەي

وٹازربایجان»:

(تیمه رازین به (۱۵) روز دوای چول کردنی زهنگان، ته کاب و سهردهشت له نهیروی نهرتهشی پاک بکریتهوه و هیزی نیزامیان بین به هیزی دیموکراتی شازربایجان. [احمد قوام السلطنه] عمی تشرینی دووههمی ۱۹۳۹).

همایونی و هعهلهوی، که به ناوی فهرماندهی لهشکری ستیوه لهوتیدا بوون دانیکیان بهم فهرمان و رتی کهوتنه دا نه نا و وتیان لهلایهن ثهرتهشهوه ثیمه لهم رووهوه همیچمان وهرنه گرتووه. بهیتی ثهوه بگهن به

ئەنجامنىك وصدرەگەرايەرە بۇ وسابلاخ،!.

* * *

ه قوام، له گه ل رووسه كان ثهوه بوورى كه و تبوو بريارى هه لبزار دنى سه رله نوى درا، له م ماوه به دا ثه و ته كتيكانه كه ثه كرا هه موو بز ثهوه بوون كه، تا له لا به كه وه حوكوومه تى نيران تۆزى ئيشى خۆى قايم ثه كاته وه، له لا يه كى تريشه وه به لكوو لهم ماوه به دا رووس له شكرى خۆى له ئازربايجان بكشينيته وه.

وه خت زوّری نه مابو و بوّدوایی هاتنی ثه و ماوه یه که قوام و [سادچیکوف] دایا تنابو و بوّ دوایی هاتنی هه آیژار دنه که. رووس به په له و بوّ ثیمتیازی نه و ته که، ٹیرانیش به په له بو و بوّ ده رچوونی رووس له خاکه که یاا. له ثه نجاما رووسه کان ههر ثه یانکرده سهر قوام بوّ براندنه و می ثیش. قوام ـ یش ٹاخر وه لاّمی ثه وه بو و که به پیّ په یمانه که مان ثه ییّ ٹیوه له ولاّت ده رچن ثه و وه خته تیمه بکه و ینه سهر هه آیژاردن.

لیّره ۱۵ رووس چاری نه ما و هیچ بیانویه کیش نیه بیگریّ به دهسته و ، برّ ده رنه چوون، له بهر لهمه ورده ورده له له یلیوولی (۱۹۴۲) دا دهستی کرد به گهرانه و ، برّ ولاّتی خوّی و ٹازربایجانی چوّلْ کرد لهسمر ثهو نیازه که قوام پارِلّهمانیّکی تازه له ٹیّرانا دروست بکاو «پارلهمان» ٹیمتیازی نه وت بدا به رووس!. شۇرشى سابلاخ ٢٩٧

که رووسه کان دەرچوون قوام مەيدانى بۆ چۆڵ بوو بۆ ئەو ھەڵبۋاردنه، که خىۋى ئەيمەن. وردە وردە ئە شوێنه کانى ترى ئىێرانىا دەستى پىێ کىرد و پىاشان ھاتەسەر ـ ئازربايجان ـ به پێ ھەندى ئە بەندە كانى پێشوو ـ کە ئەسەرى رێ كەرتبوون ـ ولآته كانى ئازربايجان و كوردستان خۆيان بە ھەموو سەربەستيە كەوە ئەتوان نائب بۆ خۆيان دابنێن.

له م کانه داکو تو و پې وپیشه و ه ری بر و و سکه یه کی له وقو ام په و و ه رگرت: ، که هنر یکی همسکه ری ثه یی پیت بز نماز ربایجان بز نه و ه چاو یری هم لبژار دن بکا، شهمه ش بـ ن شه و ه نه و ه ک گهمه و گافته ی تیدا بکری ا. ه.

ثهم خهبهره کاریکی پیچهوانهو سهیری کرده سهر دلّی ه پیشهو هری الله ناچاری پیشهو هری الله به ناچاری پیشهو هری _ یش

وبه پن هدندی له بدنده کانی په یمانی پیشو و که له سهری ری که و تبروین داد شکری و ثازربایجان و لهشکری تیرانه که ثهم په یمانه هدیه و لهشکری ثازربایجانش تیسته هدیه، که واته پیویست به هاتنی لهشکری و تیران و ناکا. لهشکری [ثازربایجان] خوی ثه توانی به ین لاینگری جاویری هه آیزاردنی خوی بکا،

[قوام] لهو وه خته دا که لهو برووسکه په دابوو به «پیشه وه ری» حه پنی نهوهشی له لا به ن کور دستانه ره دابوو به قازی محمد. قازی ـش وه کو و وه لأمه کهی پیشه وه ری و ه لأمیکی وای دایه وه به [قوام]که ولأتی کور ده واری خیزی لهشکری خیزی هه یه و پیتو بست بـه هاتنی له شکری حوکو و مه تی «ئیران» ناکا بیز نه م هه لمیژار دنه.

دیاره که [قوام] ئهو برووسکانهیدا به پیشهوه ری و قازی، مهمنای وایسه پسهیمانی تازان ـ تهوریّز حوکمی نهماوه و به هیچ دائه نریّا. لمهید ئهمه دوو دمستهی نمازه ری و کوردی له [۱۲]ی تشرینی یه کهمی ۱۹۴۹]دا له متهوریّز، کوّبوونهوه و ئهم برپازانهی خواردوهیان دا: ـ (۱ـ دروستکردنی له شکریکی تازهری کوردی که شوینی له وتهورین بیت.

۲- ناردنی لهشکری نیزامی ثازربایجان بر قنر لی [سهقز] له کوردستان. وه نـاردنی
 لهشکری فهیری نیزامی کوردستان بر و ثازربایجان، ثه گهر ییویست بوو.

۳ دانانی وجهنه وال حه زیمی و تاز ربایجانی به سه رؤکی گشتی ی له قوّله کانی و سه قزه و و مهدوره و مهدوره و و مهدوره در تازر بایجان.

۹- دانانی همه لا مصطفی ی به رزانی و به سه رؤ کی گشتی ی کوردی و از هری له ناوچه ی سه قرم.
 ناوچه ی وسه قرم.

۵ ناوچهی ههوشاره له تازربایجان له ژیر چاویری ومحمد حسین سهیفی قازی، داییت.

۲- وقازی محمد سهر قرکی گشتی هده به رزینت لهسهر هنره کانی ثاز ربایجان ـ
 کوردستان، به لام له ژیر رونگ رشتنی جهنه رال عمزیمی دا.

۷_{- د}پیشه و دری، سه روّ کی همره به رزینت برّ هیّزه شه پکه ره کانی کو ردی ـ ٹاز دری بله ٹاز ربایجان..

۸ ـ هنزی کوردی ههر پارمه تبه کی تری ویست و تازربایجان و دهستی بو در نیز بکات.)

به م جوّره لهم پهیمانه ش به ستراو له مجا ثیتر قو لیان کر د به قو لّی په کا بو به گزاچوونی

حوکو ومه تی ثیران به ههر جوّره ی پیّان بکری. و فعلاه به نده کان جیّ به جیّ کران و

که و ننه کوّری شهره وه. له و لا وه هیّری تازربایجان له قوّلّی و زهنگان و و میانه یک لهم

دوو شویّه نرخیّکی زوّری هه بوو به رانبه ر به و لاّتی تازربایجان ـ وه له ملاشه وه هیّری

کوردی له قوّلی سه قو و بو کان و بانه و سه رده شت که و تنه ئیش کردنه وه.

لهبەر ئەوەكەگرتنى ەزەنگان، بۆ ئېرانيەكان بەرانبەر بە ئازربايىجان كاريگەريەكى زۆرى ھەبوو، ھېزى ئېرانى ھەمووكۆششىكى خۆى لەو قۇلەۋە خستبوۋە سەرگىرتنى ئەوئ. شۆرشى سابلاخ _____

له [۸ی کانوونی یه کهمی ۱۹۳۱]دا حوکوومه تی تیران به پشتیوانی فرِزکـه کـانی تهمهریکی لههمر دوو قوّله کهوه دهستی کرد به شالاّو هیّنان. له روّژی (۹)داکوتوو پر هیّزی ئیران له «سهقزه کشایهوه!.

کشانه وه ی هم هیزه دو و مهبستی تیدا هه بوو؛ یه کهم نه وه بووکه نه یه ویست هدر به
هیزی هه وایی و فیر کهی لیران و نهمه دیکی بکه و یته ناوه وه، چونکه نه برانی به هیزی
سه رزه وی باشاری کورده کان ناکاو پاشه لی پیس نه بینه وه، دووهه م نه یه ویست نه و
هیزی قوّلی وسه قزه و زوّر به خیرایی بگه یه نینه خه تی و تیکانته یه و بر نه وه هیزی نه و لا
به هیز تر بکاو بکه و یته به ینی هیزی کوردی و نازه ری، نهمه ش بو نه وه که به یه ک نه گه ن
دیسان هه ر له و قوّلی [هوّلاسو]ه وه [جه بهه ی تیرانی] هه ستی به سستیه ک کرد بو و نه خویا،
نه گه ر نه م فیکره ی نه کرد ایه حالی شر نه بو و نه و بدا.

هدرچهنده حوکوومه تی وتیران و له [۴ کی تشرینی دروهه می ۱۹۳۱]دا وزهنگان وی له دوست ثازربایجان هه نیچ و وکاندبوه و به لام ترسی هدره زوّری ثهو له قوّنی و تیکانته په و هدوشاره و دو و که ته گهر له ویدا هیزی کوردی و ثازه ری بگهنه و به یه ک تازه فهو ناتوانی باشاریان بکا. له به رقم ترسه فهو پیلانه هه سکه ریهی ریک خست!.

* * *

سەرلەنوى بە جۆريكى توند و تيژتر وەلأميان بۆ ناردەوەكە نايى بەربەرەكانى ئېران بكاو ئەيى دەست لەشەر ھەلگرى!.

هدر لهبدر نهمهبوو که به جوّریّکی کوتووپری لهشهوی (۱۹ ک کانوونی په کهمی ۱۹ ۹ می کانوونی په کهمی ۱۹۳۹ إدا لهناکاو به کانوونی په کهمی ۱۹۳۹ که نهای شده کانوریا به که نهای شده کردن له گهل حوکوومهتی الآران، دا بوهستینری و ثیتر جهنگیان له گهل نه کری.

که نهم به لاخه بیسترا، هیزی کوردی ده می خوّی گهیاند به قیاده ی گشتی ی بوّ شهوه بزانی چهباسه؟!. ـ قیاده ی موشته ره که ـ وه لاّمی دایدوه: هکه شهم شه پی نیمه و حوکوومه تی نیّرانه نهییّنه هوّی شهریّکی تری گشتی هاله می، له به ر نهوه پیّویسته که نیشر جه نگ نه کریآ!ه.

دیاره وهرگرتنی ثهم خهبهره دمماری حوکوومه نی قازی و کورده کانی خاوکرده وه و لهگــه ل ثموه شاکـه و تنه ده ریــای ســه رسرمانه وه!. لهکــوی پــه یـمانهکــهی ثــهمان و تازربایجان؟. وهلهکوی ثهم خه.هـره ا!..

لهبهر الهمه وقازی محمده الهشهوی (۱۲)ی کانوونی یه کهمدا الهمائی خوّیان له رسابلاّخ و کوّبوونه و مهموه و روزای حوکوومهت و سهرو کی عشایره کانی کوّ کردهوه و کهوتنه قسه کردن الهم باسهوه. المانخرا باوه ریان ها ته سهر الهوه: «المهم الهوه که پهیمان الههینی الهمان و الزربایجاندا همیه و الیستهش [الزربایجان] الهم به الافهی بالآو کردوّتهوه، الهمان ناچارن به گویّ بکهن و وه کوو الهوان البتر شهر بوهستین، بوّچی؟. بوّ الهوه الهم شهر کردنهی الهمان نهییته هوّی هه آنگیرسانی شهر پُکی تری سهم اله عالهما!...

له پاش نهم کوبوونهوه و به پیاره، فهرمان دمرکراکه همچ هیتریکی کوردی له دهوروبهری دسه نزه و «سهردهشت» و نهو ناوهدا همیه ههموو بکشینهوه و ریگگه بز هیزی ۲۰۱

حوكوومەتى ئىران چۆڭ كەن بۇ ئەوە بىچنە ئەر شوېنانەرە.

ثهم کردهوه به ته پنهمت ثه وه ی پیشانداکه هیزی کوردی ته رکی هدموو شنیکی کردوه و مدیدانی به همموو مشنیکی کردوه و مدیدانی به همموو معنایه ک بز حوکوومه تی ثیران بهره لا کرد که چی ثه کا بیکاا. قازی و دهوروبه ره کهی قازی وه کوو ثهم فیدکره چمووبووه دلّیانه وه شهوه شه چووبووه میشکیانه وه که گزرانی ثهم پیلانه له باری پیشووه وه بو ثهم باره به ده سیاوی رووسه کان بووه، بی گومان که ثهمان لهم پله یه دا ثه گهر ها تو به گوی ثه و انیان کرد ثه و انیش چاویان لهمان هه ر ثهر نه در ثه ی .

ههر لمهو شهومدا یکه بهلاغه کهی لیژنهی مهرکهزی ـ دهرچوو بیق ومستانی شده.، لمههیانیا، وانه لمه روّژی [۱۱یکانوونی یه کهمی ۱۹۴۱]هوه هیزی حوکوومه تی نیّران چووه ناو شاری وتهوریزههوه و تهوریزیگرث، لهملاشهوه تهوهبوو هیزی کـوردی له همموو ولاّته کان کشانهوهو حوکوومه تی نیّران بهرهبهره ثهو ناوچانهی داگیر کردهوه!.

وبر کان همرچهنده خوی شاریکی بچووکه و امو سهرده مه (۱) ههزار که سیک دانیشتوی همهرو. که و تو به بینی [سه فر] و دانیشتووی همهرو. که و تو ته به بینی [سه فر] و [سابلآخ] و و در (۲۰۰) کیلومه تر له [سابلآخ] و و در ووره. بسه لام له چاو اله و ناوچه چه نگبانه ی کورده واری امه و روّژه و اله همهیه تیکی زلی هه بوو. هیزی حوکوومه تی ایران له [۱۲ی کانوونی یه که می ۱۹۴۹] دا چووه ناویه و و گرتیه و م. به چوونه ناوی [اعلانی مورفی] تیدا دامه زراند. اله میکانوونی و سابلاخ و بووه و .

سهره تا فیکره وابووکه وصدالله ی تیلخانی زاده و و مهام هزیزی قهره نیاغای مامش .
که ثهمانه هدر له سهره تاوه له گهل حوکوومه تی تدیران بدوون ـ حوکوومه ت بیانهینی جلوبه رگی سهربازی بکا به بهر پیاوه کانیانا و سهره تا ثهوانه بچنه ناوشاری سابلاخه وها.
تهمه ش بر تهوه که له چوونی ثهمانه بر ناوشار ثه گهر هاتو ته هلی شاره که دهستیان کرده وه

ـ چونکه ثهمانه ناپیاوه تی ته کهن له ناوشارا ـ یه کهم بو ثهوه بها کـوژرار هـهر لهبهینی کورده کـان خـوّیانایتــــا. واتـه دهستهی [ئیلخانیزاده]یـه هـهر کـورده و دهستهی [سابلاّخ]یشـه هـهر کـورده.. دووهـهم بـوّ ثـهوه پـاشان حـوکـوومهتی ثـیّران فـووبکا، بهشهیپووردا بلّی له پاش ثهوه که شهرِ وهستیزابوو حوکوومهت ثهچووه مسابلاّخ،هوه، کورده کان هاتن سهربازه تیرانیه کانیان کوشت!!.

له بهر ثهمانه وقازی محمده له گهل وجهنهرال هومایونی، سهروّکی عهسکهری شهو ناوه قسمی کردو هومایونی پهشیمان کردهوه لهو باوهږه که له پیّشاکورده کان بـهـجـلی سـهربازیهوه بنیرتینه ناوشار.

نه مجاله روّژی [۱۵یکانوونی یه کهمی ۱۹۴۵]دا نه پروی قوّلی ، بوّکان، له ولاره و هی «میاندواو، له م لاو، پینکه و گهیشتن و چوونه ناوشاری سابلاّخه و و رسابلاّخ، گیرا. به پیّچه وانهی ههموو دوژمنایه تیه ک [قازی محمد] و خه لّکی شار پیّشوازیان له له شکری تازه سه رکه و تووکرد.

له شکری سه رکه و توو _ له شکری نیران _ که چوونه سابلاً خهوه وه نه بی به پیاوه نیه کی پیاوانه چووبیتنه ناوشاره وه به چوونه که بیان ده ستیان دا به توند و تیژی و خه لکک گرتنه وه ، _ مه حکمه ی هور فی _ یان داناه قازی محمد _ یان گرت ، که و تنه ناوه وه له وانه ی که سه ربه قازی بوون هه مووبان گرتن . له و سه رده مانه دا [صدری قازی] _ که وه ختی خوی نائب بوو له پیار له مانی نیران _ له و تناران و بوو ، بو ثه وه له م رووه وه له گه ل حوکوومه تی و تاران و داران و داران و شه و گیراو هینرایه وه بو حوکوومه تی و تاران و داران و د

هقازی، و سدر بهقازی همموو گیران و خرانه بهندی خانهوه، بسهلاّم لهبـهر شـهوه لهو رزّژانهدا [مهلا مصطفیی بهرزانی] لهریّ هاتوچوّی تارانا بوو ثیشی ثهو هیّشتا له گـهلّ حوکوومهتی تارانا دوایی نههاتبوو، ثموهنده به توندی له گُهلٌ ثممانه شـهیزوو تنهوه. کــه تۇرشى سابلاخ ٢٠٣

ئیشی مهلا، له گهل نیرانا یه ک لایی بووه تهمجا له گهل دهستهی قبازی ـ دا بـهتهواوی نیخهلپوون!.

به لنی ثبشی مه لا، به ک لایی بروبووه وه، به لاّم لهم لاوه حمه شایره کورده کانی تری سنوره کانی ثیران درید میراق و تورکیا هه ر له مه پدانا برون، له به ر ثه وانه گویا وا ثه درایه به رچاو که له گه لِّ قازی و دهسته ی قازی دا زوّر به هیّمنی و له سه رخوّیی له گه لِّ ان ثه بزووتنه وه، به تاییه تی مه حکمه ثه وه نده میهره بانه له گه لّیان مه گهر همر باوک ثه وه نده میهره بان یخ!. هیچ پرسیار و شتیان لیّ ناکهن، له به ندیخانه که دا همر وه کوو له مالّی خوّیانا برزانه!. وه کو گول به خیّو ثه کریّن!..

لهم ماوه یه دا حوکوومه تی و تیران و به پرو پاگانده که و ته ناوسه روّک عه شایه ره کانی ثه ر ناوه بو ثه وه د آلیان له عاستی و قازی و همآبگیر پنه و ها. ینجگه لهمه ش بانگی کردن بو

[تساران] و له روّژی [۳۰ کی کسانوونی دووهه می ۱۹۳۷] داگویا له بانگیشتنه که دا

وشاهه نشاه شیان زیاره ت کرد و شاهه نشا خه لاّتی یه که یه که ی کردن و هه موو بوون به

وشاهه درّست، ثبتر کوردی چی و قازی چی و سابلاً خی چی!!..

که حوکوومهت بهم جوّره رهوشتانه ورده ورده هدندی له کورده کمانی له [قمازی محمد] هه لگگپرایهوه اتهمجا هیّنای خستیه ژیّر صوحاکمهوه، صوحاکمه ـ ش به ناو موحاکمه بوو، به لکوو بوّ چاوبهستن بوو اته گینه اته بوایه وقازی، همر بکوژرایه.

له ثاخری موحاکمه یه کی گزیا دوور و دریژا هیچیان لهسهر قازی نهدوْزیهوه تهنها دوو شت نهین، یه کهم ثالآی حوکوومه تی ئیّرانی گزدِیوه، سووره کهی خستوْ تهسهرهوه و سهوزه کهی هیّناوه ته خوارهوه و لهباتی هشیّروروّژه گولّه گهنمی لیّداوهو کردوویه به هی وجمهوریه تی کوردستان،آ.

دووههم لهو تەسىيلانەداكە لەدەورى حىوكوومەتى ئىموا ئىەكىران ھىمموو جىار تابلۇيەكيان ئەھپنا ئەمەيان لەسەر ئەنووسى: بېمريئەوكەسەيكە نايەلىي ئىازادىكورد سەربگرى*ا... حوكوومەتى ئېران ئەمەي بەتانوت ئەزانى بۆ خۆي، واي ئەوت كە ئەمە گۆيا لەگەڭ ئەربانەا.

گوناحی وصدری قازی ش تموهبوو که ثیشی له گه آل و قازی محمده داکر دووه، هدرچه ند و تی وه ختی خودی من [نائب] بروم له [تاران] و له همموو وه ختیکما همر خدریکی ثموه بووم، که ثیش و کاری به ینی حوکوو مه تی ثیران و حوکوو مه تی و قازی، بکه و یته باریکی هیسنی دا، ثمم قسانه به گوی مه حکمه دا ثاشنا نه بوون!.

گوناحی _عسهینی قازی ه ثمومبوو که جلی جمه پرالی له بعر کردووه ا. ثممیش همر چه ند ونی [قوام السلطنه] منی به ناوی فهرمانداری سابلاً خهوه داناوه، ثمویش که لکیککی له مه ومرنه گرت.

له (۲۰ کی کسانوونی دووهسه می ۱۹۴۷ آدا حوکمی خنکاندنی همرسیکیان له .. مه حکمه .. ده رچوو ا.

له و روزانه دا هیشتاکار وباری به رزانیه کان به ته واوی نه پر ابو وه وه عهشایه ره کانی تر
هیشتا به تمواوی نه خرابو و ته داوه وه ، حوکو و مهتی تیران له به و شمانه نه یه به ویب به تمواوی ده ستی بداتی، به آخو و بوی نه ته کرا چی خوّی ثه یه وی ثه وه به کال. ثه وه ی کر د به
بیانر و گوریا نه وه که فه و مه حکمه به جه و ریان نواند بیّت، پیّو بسته هه ند یکی تر له تارانه و
بیّن بو شه ره چاو بخشیننه وه به مه حکمه که دا. ثه مه ش له راستی دا وانه بوره ، به آکرو بو
ثه وه بو و که توّزی وه خت دریّر ترکه نه وه ، به آکرو لهم ماوه یه دا ثیشیان بو په که لایسی
بیته وه، ثه گینا ثه وان ثیش هه رجوّر ببوایه، واته به هه ق وه یا به ناهه ق ثه بوا ثه وانه یان هه و
بختکاندایه!

نه مجا له سهر نه و نیازه و سهرهه نگ نجات الله ی زرخامی و له نارانه و هات و چاوی گیرا به کاروباری مه حکمه که دا، سه بری کرد ته واوه و هیچ که م و کوّریه کی تیدانیه، ماره ی نه و ه هاتروه که بخنکیترین!. نه ویش فهرمانی به خنکاندنیان ده رکرد و له [۲ سی مارتی ۱۹۳۷ [دا وقازی محمده و وصدری فازی، و وسهیفی فازی، له ریگهی ثازادی کورددا له ناو شاری [سابلاخ] خنکینران!.

به نمی سه عات سن پاش نیوه شه وی، [۳۱ می مارتی ۱۹۳۷] سه عاتیکی ترسینه ربو و له ناوشاری سابلآخا. همر له و سه عاته دابو و [قه ناره] کانیان هه نمواسیبو و، سه ربانی هه مو و کوشک و شوینه به رزه کان پر کرابو ون له مه تره افز و چه کی تاگرین، ده بابه و تؤپ ثه و ناوه ی هه مو و داگیر کر دبو و. ثه مانه هه مو و بر ثه وه که [قازی محمد] دارای حه قی خوّی کر دبو و، سه رباری ثه وه که حه قه که شیان نه دایه ثه وا خه ریکن تیسته ملی شه که ن به په تم و داه دانه تی و خوانه ناسی.

وقازی محمده چه لهوه ختی خنکاندنه که با و چه له وه ختی [موحاکمه] کردنه که با همه و جار ثهوه ی امران بی گوناحه و هموو جار ثهوه ی ثموت: و که خوتینی من بو تیوه بیت به لاّم وصدری برام ی گوناحه و لی خوّش بن، من بو خوتینی خوّم ناپارینمه وه به لاّم بو صدری برام ثه پارینمه وه، ثه و، بی گوناحه لی خوّش بن و دادگای مه حکمه و حوکوومه تی ثیران لهم قسانه وه کوو گویزیان بو برمیرن وابوو!

[قازی محمد] له پیش تهوددا ببریته بهر ستیداره که دوستنویژیکی شورد، که بردیانه بهر [قهناره]که به ههموو دل فراوانیه کهوه دوو رکات نویژی کـرد و گـدلیک لهخـوا پارپایهوه، مهعنهویائیکی بههیزی ههبوو، چووه بهر ستیداره کهو وتی:

[اپتوه ایسته قازی محمد _ یکک له کوژن و اعدامی له کهن، به لأم شه هی کوردی ههر یه که قازی محمد _ یکن، بروام وایه لهو قازی محمد _انه زور دلروق ثمبن به رانبهر به و که سانه که بوون به جه لادی شه هی کوردی آ. ی. اهمه ی و ت و په ته که ی کرده ملی خؤیه وه.

ومحمد حسین خانی سه یفی قازی، له و کاته داکه بر دیانه به ر [قه ناره]که و تی: [شانازی ته کهم به وه که له ریدگهی نیشتمانا رویشتم، بژی حوکو ومه تی کور دستان]. پاش ئەمە ئەويش پەتەكەي خستە ملى خۆيەوە.

[سه یفی قازی] پیاو پُکی که له گهت و به دیمه ن بوو، که سه رخرا بو سن داره که، په تی سی داره که به تی سی داره که پچرا، ثهبوایه ثیتر إعدام نه کرایه له گه ل ثه وه شه هدر به ده ست خنکاندیان!.. پاش ثهمان مصدری قازی، ش هینرا و ثهویش به ده ستووری ثهوان ملی کرا به په ته و صدر تا ثه و وه خته ملی کرا به په ته که وه همر له و بروایه دا نه بوو که ثه یکوژن. چونکه گوناحی شه و همر ناثبیک بوو له [تاران] و راسپیریک بوو لهم شاخره دا له به ینی حکوومه تی [سابلاخ]دا و هیچی تر.

له پاش خنکاندنی ثهمانه له روّژی [۷ی نیسانی ۱۹۴۷]دا چهند وقه ناره و یه کی تریان له دهشتی ناوشاری سایلاخا دامه زراند و ثهمانه ی خواره و هنیان خنکاندن:

۱ ـ رئيس حميد مازووجي. ـ ۲ ـ رئيس رەسوول نەغەدىي. ـ ۳ ـ ملازم عبدالله رەوشەن فيكر ـ ـ ۴ ـ ملازم محمد ناظمي.

گوناحی ثهمانهش لهبهر چاوی ثیرانیه کانهوه ثهوهبووکه قوّلی سهردهشت دا پیّویستی ویژدانی خوّیانی بهرانبهر به جمهوریه کی کوردستان بهجیّهیّناوه.

ته مانه قوربانیه کانی و سابلاّخ و له ناوشاری بو کان ـ پش ته مانه ی خواره و و اعدام کران:

(۱) عقید عهلی به گی شیّرزادی. (۲) عقید محمد أمینی که سنه زانی. (۳) أحمد خانی فاروّقی، خوّی و دووبرای که ته مانه له سه روّکی عه شره تی فیض الله به گی بوون. (۹) أحمد خانی که آنه گه. (۵) مه حموود خانی تورکمان که ندی له سه روّکی عه شره تی فیض الله به گی. (۲) محمد خانی باباخان به گ له سه روّکی عه شره تی فیض الله به گی. (۷) ثاغا صدیقی یازی بلاّخی محمد به گی شیّرزادی له سه روّکی عه شره تی فیض الله به گی. (۸) ثاغا صدیقی یازی بلاّخی له دانیشتوانی سه قر. (۱) عهلی تافای ته مووته له سه روّک کانی گه ورک. (۱) ره سوول نافای میره دی له سه روّک کانی گه ورک. (۱) ره سوول

ٹهوانهی کهوا به فهرمانی عهسکهری <u>اعدام کران تا (۵۰) کهسی</u>ک شهبوون،

شۆرشى سابلاخ ٣٠٧

ٹهمانهش ٹەوانەبوون كە داواى حەقى خوراوى خۆيانيان كردبوو، تۆلەكەشيان ئەوەبوو كە پىيّان درايەرەا.

له دەورى حوكوومه تى قازى ـ دا له [سابلاخ] رۆژنامهى كوردستان دەر ئەچووكه زمانى حالى حوكوومه تەكەبوو، ھەمووكارەسات و قەوماوى حىوكوومەتى ئىيدا ئەنووسرا. ھەروەھاگۆقارى [نیشتمان] و بلاوكواوەى تریش دەر ئەچوو.

* * *

بهم جوّره پهرده لهسمر حوکوومهتی کوردستان و ثازربایجاندا درایـهوه!. مـایهوه سهر ثهوه ثایاکارهساتی ئیمتیازی نهوته که لهولاوه بهچیگهیشت؟.

ثهوه بوو هقوام، وتی پیّویسته به پارِلممائیکی تازه بۆ ثهوه برِیار لهسمر ثیمزاکهی من بدا بۆ دانی نهوته که. ثهو بهندانهی له گهلّ رووسیادا بهست و ثهم دمورانهی گیرا، رووس نهیروی خوّی کشاندهوه، ثهمیش بهناوی ثینتخاباتی ثازادهوه و لاّته کانی داگیر کردهوه، چونکه رووس چاومری ٹیمتیازی نهوت ثه کا نابیّ دوا بخریّا!

له پاش شهوه که شهم، و لأته کانی داگیر کرده وه لهراستی دا پارله مانی تازه در سخراو بارله مانی تازه در سخراو بارله مانه و بارله مانه و بارله مانه وه. پارله مان پی دا به زه و با در باره شهم کاسه به بی ژبرکاسه نه بود! واته بی گومان شهیی له ژبره وه لهم رووه وه وام قسه ی له گه آن شهم پارله مانه دا کردین!

قوام له رووالله تا دەستى كرد به هاواركردن له گەل پارلەمانا وتى: وو دختى خوى من ئىمزام داو، بەرووسىا، ئىستە چۆن ئىرە بېريارى لەسەر نادەن؟ ا. پارلەمان وتى ئىمە دان بەو ئىمزايەدا نانىن أ. قوام لەسەر ئەمەگۇ يا لە پارلەمان تۇرا و پاشان وەزارەتە كەى خوى بەو ناوەو، كە پارلەمانى تازە باوەرى نادەنى ـ لە حـوكم كشاندەو، و لە مالى خـوى دانىشت أ. رووسياش كەوتە قسەكردن وتى كوا ئىمتيازەكە ، قوام وەلامى بۇ ناردەو،

وتي: ومن بلّيم چي؟ خوّتان ثەزانن وەختى خوّى من ئيمزام دانتي و وتم ئەتاندەمتى، ئەوا ئيستە پارلەمان رازى نابي، وەنەبىق سووچىكى منى تيدا ھەيخ!.».

تازه رووس ـ پش نه پروی خوّی له ولأت بردوّته دهره وه هیچ بیانوویه کی تر به دهستیه وه نیه بوّ هیّنانه و می نه پروا. به قسهی کوردی اله لیّ: وبوّریش چوو سمیّلبشی نایه سهریا. و نه لیمتیازه کهی دهستگهوت وهنه حوکوومه ته کانی کوردستان و فازربا پجانیشی بوّ مایه وه ا..

لهلاپه پرهی سیاسی [قوام السلطنه]ی سه روّک وه زاره نمی ثینرانسا شهم کسرده و ه یه به گه و ره تر شانازیه کمی ژبانی دائه نری و به لکوو شایانی گه لمی ستایشه که چوّن توانی شهم په ردانه هه لْبگیریّنه و ؟!..

* * *

سهره نجامی ثهم شوّپشانهی کورد لهم روّژانهی دوایی دا وایان به سهر هات که چاومان پی کهوت. ثه گهر ثاوریکی تر له باریکی ترا بده ینه وه، ثهم ههموو چهوساند نه وه دوربده مریانه که لهم ثاخره دا هاتن به سهر کورددا دور نیه ثوبالی همهمووی بخرینه

ثه شوّی ثینگلیز و پاشان ثه مهریکا!.

نینگلیز جهوریّکی زوّری کرد له کورد؛ له پاش شهری (۱۹۱۸-۱۹۱۸) له هموو گوشه به کی کورده وار به وه، له هموو ثهو ولاّتانه وه کوردیان تیکلاّوبوو، ثینگلیز به هموو جوّر ده ستی تیخستن و به هموو چهشته قسه یه ک هاته مهیدانه وه؛ که باری نیک ثه چوو له گهلّ حوکوومه ته کانی کورد نیکلاّوبوو و بای ثبه دایه وه لای کورد و قسمی برّ هه لُنه پشتن، که باری چاک ثه بووه وه قهوانیکی تری ثه خسته سهر!..که ثه که و ته ناو کورده که خوّیشیه و به سیاسه ته ووشکه سته مکارانه کهی ههر تاقه کوردیّکی ثه خسته سهر نه زمیّک!..

لهبهر ثهمانه ثه توانم بلَّيْم ئينگليز زوّر زالْم بوو، زوّر ييّ بهزه يي بوو، زوّر بيّ سياسهت

شۇرشى سابلاخ ٢٠٩

بوو، پەنجا سال لەمەو پېتشتر بەچە جۆرە سیاسەتپک لەگەل ئەو عالەمەدا ئــەبزووتەو. ئېستەش بە عەینی سیاسەت ئەھاتە ناوەو، دنیاگۆړا، سـیاســەتبی ئــەو نــەگــۆړا!. لە درۆ بەولاوە ھیچ کردەوەيەکىترى نەنواند لەگەل کورددا!.

، باشچاوش،ه به پایه گهیشتووه کانی له هیّراقا به هوّی ثهوموه، ثه یانوت له «ثینگلیز» چاکتر نیه بوّکورد چونکه سەربەستى داوەتتى و ئەتوانىّ به ئاشکرا بلّىٰ من کوردم!..

راسته ا هدرکه به پنی [نهفسیه تی] خوّی قسه نه کا. ثینگلیز بز ثهوان باش بوو چونکه پایه در زُزنه یه کی پنی دابوون، به لاّم بز کورد نه گهر باشی نهوه بن که لهماوه ی په نجا سالاً کورد ههر نهوه نده ی پنی بهرنی بلّنی همن کوردم، دهخوا نهو باشیه بهرنی ا. لهماوه ی شهو په نجا ساله دا په نجا قهوم له چالی نزمیه وه گهیشتنه چلّه پز په ی بـهرزی و سـهربهستی، که چی سهربهستی کورد نه وه بوو که بتوانی بلّنی من کوردم ا. دیسان نه آیم خوا نه و چاکبه ببرنی ا..

به آن نه مه راسته که دنیای نیم و ژو دنیای پیشینیش له سه ر قازانجی شه خسی براوه ته وه و نه بریخه وه، دوور نیه قازانجی نینگلیز به پی نه و روزانهی رابر دوو و له وه دا نه بروین که کورد بین به شتیک، لهم رووه وه با لوّمه نه کری، به لاّم لوّمه کردن و جهوره کهی له وه دابو و، که کوردی نه کرد به قوّچی قوربانی بو قازانجی خوّی!. وه کور بلّیت له مانجیل دا بوّی نووسرابو و که نهین له روّز هه لاّنی ناوه راست و خواروودا بوّ پیشکه و ننی نیشی نه و نهین قه و می کورد بکا به گاوگه ردوون!!..

ئەمە ئىنگلىز ئەمجا ئەمەرىكا:

ئەمەرىكا تا شەرى دووھەمى گەورە بەگۆشەگىرى لەولاتى خۆيا بۆخۆى دانىشتبوو

خەرىكى بازرگانى بوو.كە شەپى دووھەم ھاتە پېشەوە لەكولانەى خىزى دەرپەپى و كەوتەكۆپى سياسەتى ھالەسبەو، وسينى،يەكى خستە سەردەستى، ھەندى نوقل و نەبائى نئىخست وگېچاى بە ھالەما، ھەركە لەو نوقل و نەباتە بىخوا ئەينى كەوايەكى ئاوەلداماتى ولېستىمارى، بۆ لەبەرىكا!.

ورده ورده بهم سبنهوه ببنی پیّوه نا تاگهیشته [ایّران] و [نورکیا]، ناگهیشته عبّراق و پاشان ولاّنه عهره کان، له تاخر چوّراگهیشته ولاّتی کوردستان و له خاکه که یا به ههموو جوّر له ههموو لایه کهوه کهوته بنج داکوتان. نوقل و نهباتی بالاّو ته کردهوه بهم ولاّتانه دا، و کوو کورد ثملّی ثمیّی هخیری دایکی شای کردین ا، و ثهمه پهندیّکی کوردی یه بوّ تهم جوّره شنانه ثه و تریّا.

بهلاّم ته گهر له راستیا ورد ببیّنهوه ئهمه خیّر نهبوو بهلّکوو خویّن مژین و هیّز مژین بوو، لهناو بردنی پیاوانی پیاو و ثازابوو، بناخه داکوتانی [ئیستعماری] بوو بوّ خوّی بوّ ئهوه تا زممانیّکی دیّرینه لهم ولاّتانهدا بمینیّتهوه.

کارەساتە کەى مىصىدق، و مزاھدى، لە تارانگەواھى ئەومىان بۆ ئەداكە مئەمەربكا، بۆ لەناوبردنى پياوان و پېشكەوتنى ئىشى خۆى چە جۆرە پەنجەيەكى ئىش ئەكاو چە جۆرە پياوانىك بۆ خۆى دروست ئەكا؟!.

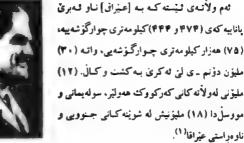
وه یا فرِ و که کانی، که و لآتی [قازی محمد] و کوردستانی نازادی قازی محمد ـ ی، پی برّردمان ته کرد، ثهم شاهدیهمان بوّ ثهدهن که تا چه ثهندازه یه کت (ثهمهریکا] دلّی به و لاّتی کورده واری ثهسووتیّا. وا دیاره عهدالهت پهروهری و دیموکرات پهروهری (ثهمهریکا] آ له و لاّتی کورده واری و یّنهی «واشتشن» ثه گیریّنهوه!..

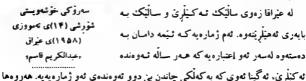
ولاّتی کورد همر هی کورده، ولاّتی کوردی ایسته خدیری ولاّتی کوری پهنجا سال لهمه پیشتره، ولاّنیّکی دمولهمهند، سهرمایهی حوکوومه ته پیشهسازه کانی تیدایه، بووه به شویّنی تهماشای همموو کهسیّک، ثه گهر [الهمهریکا] به جوّریّکی پیاوانه و مهردانه له شۇرشى سابلاخ _____ شۇرشى سابلاخ _____

وهختی خوّیا له گهلّی بهاتایه ته مهیدانه وه تووشی ثهم روّژه نه ثهبو و، که همر ثه ین بیکو تیّ و نه یگانتی!.. هممو و ٹیستعمار ـ یّک ثه ییّ دوای بیّت، وه هممو و قهومیّک ثه ییّ ثازادی ببینیّت. ثهوانهی کهوا سیاسه تیان خه یری ثهم دوو قسه یه ییّ گومان ثه ییّ چاوه روانسی پووکاندنه و می خوّیان بکهن!.

به آنی!. بینجگه له [اینگلیز] و [انهمه ریکا] میلله ته کانی تریش، انه وانیش انه و گالته یه که انه را نه کورد بان کردووه و انه یکه نا به مانیش کردوو بانه و انه یکه نا به لام وایه کورده که وه کوو و لاته کهی فه یری و لاتی په نجا سال له مه و پیشتره خویشی خه یری افه ومه یه یک په نجا سال له مه و پیشتره ، که گهر انه و ههسته ی تا الیسته بو په یدا نه بو وین، که خه لکی له وه خینی از بیاش امه وه بیشتره ، که گهر انه و ههسته ی تا الیسته بو په یدا نه بو وین، که که و نه و شه که و نه و بیاش امه وه انه که ی خویانیان بنج به ست کرد انه مجا ده سیان له ده ست انه که نه وه و ایش که ی خویانیان بنج به ست کرد انه مجا ده سیان له ده ست انه که نه وه و این گومان چه ایسته و په یدا نه بو وین، ین گومان چه ایسته و چه و ساند نه و و و این گومان چه ایسته و به له مدو دو ایش انه و هه سته یان این بر بو په یدا بوه و این و و به و اناکه م این بر مدان به برایه تی برین گه لی باشتره بویان که بینن هه آباب خه آب یشن باشتره بویان چه و نکه رو رود و به یک به یک نه یک به یک به یک به استو ی در دیش و به استوی در واکه و به دی در دیش ایم انه یک انه این به مو و که یک در دیاره کور دیش انه مانه ی هه مو و روگاری دایه نه و به دی نا انه ندازه یه ک شوین انه که وی ا.

شۆرشى عيراق

سەرۇكى خۇشەرىستى شورشی (۱۴)ی تامووزی (۱۹۵۸)ی عثراق ،عبدالكريم قاسم،

۱ ـ که استگلیز ری کهوته عنواق نز بکهی (۴۱٦ و ۲۲۳) کیله ومهتری جوارگوشه بی زدوی و زاری عبراق ملکی میری بوو، اینگلیز و نو کهره کانی وایان به باش اهزانی کیه زور نیز لهم زهوی و زارانیه بكه ونه دهست چهند كه سيكك، لهم رووه وه هانه هانه يه كي باشيان دا.

بۇ رۇنە: سەيرت ئەكرد (١٨) مليۇن دۇنىم لە چاكتر شوينى ھېراق بوو بەھى (١٩١٩) خاۋەن ملَك، لهماتهش ته نها (۲۱۷) كـه سيان بـوون بـه خـاوه ني (٦) مـليُون دُونــم!. بـنهمالهي وقـيصل، و مِصِدَالِاله، كه هاتنه عَيْرَاقه وه خَوْ يَانَ دَارَ دَمَتُ كَهَ يَانَ بُو وَنَ كَهُ شَوْرَشِي (١٤)ي تهمووز روويدا ثهو وهخته خهانگ تارگه شتر که تهمانه له جاکتر شواین لهزووی و زاری عیراق خاوهای (۹۹۵ و ۱۷۷) دۇسى دن!.

هه ندى لهوه زيره كاني دهوري شانازي، ههر له گهل دهسيان هـه أهميّنا يهوه دهستيان فـه كـرد بـه كروزاندنهوه كه اليمه هيچمان سيه، وه يا بهوانه يه كيتر الهبوت: يمن چيم ههيه دمروزه اله كهم!. و وا دیاره راستنی ته کرد، چونکه ملیؤنتی دیناری عیراقی وه با پینجسه دهزار لهچاو چهند ملیؤن و زهوی و زاری هاور پکامیا رؤر کهم موو، ایمه پیاو پکی خراب بوویر که ناهه قمان ته گر تن!.. بُوْرشی عَیْراق

عیّراق (۱۳) لواو، (۱۳) قەزاو (۱۷۲) ناحیەیە. سەرژمارى لەبەینى شىەش و حىدوت ملیزندایە.

دراوسین کانی: له روز اواوه پالی داوه به ـ سووریه و شدر قی أردنه وه له روزها لأنه وه به خاکی ایرانه وه، له جنووبه وه به حوکوومه تی وسعوودی، و له شیماله وه به کوماری تورکیاوه.

صیراق له پسیشا به کسیک بسووه لهشهش و لأبه ته که ی حوسمانی. لهشه پی مسیراق له پسیشا به کسیک بسووه لهشهش و لأبه ته که ی حوسمانی. لهشه پی کبک عیراقیش گزیا رزگاری بوو، ثینگلیز هفیصل ای کوری شدریفی همکه ای له و لاتی و حجاز و پاشان هسووریا هوه هیناو له (۸)ی ثه یلوولی ته وساله دا وخازی کوری فیصل ی له شوین دانرا. له چواری نیسانی (۱۹۳۹) دا خازی ـ ش له به خدا مردو هم ر له و روژه دا فیصل ـ ی کوری خازی ـ که ثه و سه رده مه ته مه نی پینج سالان بوو ـ له شوینی غازی دانراو بو و به پادشای غیراق. فیصل منال بوو ته بوایه هوصی ایه کی بو دابنری، هینایان عبدالاله ـ که خالی بوو ـ کردیان به وصی بوی. له چواری نیسانی (۱۹۳۹) دا دیواخانی پیران و پارله مانی نیراوان کو بوونه و هو [عبدالاله] ثه م سوینده ی خواره و می حوارد،

«سویّند ثهخوّم به خواکه ثاگاداری دستوور بکهم، سهربهخوّیی ولأت راگرم، دلّسوّزبم بوّ نیشتمان و میللهت،گزی یان لیّ نه کهم!..

عبدالاله تا مارسی (۱۹۵۳) [وصبی] بدو، له (۱۹۵ مارسی ۱۹۵۳) ادا وفیصل، گهشته تهمهنی قانوونی بؤشایه تی، خوّی له صهر تهخت دانیشت و عبدالاله بـوّ بـه وولیعهدی.

له [۱۹ کی تهمووزی ۱۹۵۸]دا شؤرشه پیروزه بهناوبانگهی ، عیراق، بهسهرو کابه تی [حبدالکریم قیاسم] پهیدا بیوه، عبدالاله و فیصل لهناوبران، دهوری پادشایه تی و ه مسلوکیت؛ روخینرا و حیراق بوو به حوکوومه تیکی ه کوماری، و چووه رینری کوماره کانی گیتیه وه. همر لهو روزه دا دیواخاتیکی سیاده ی بودانرا که قمندامه کمانی سی که س بوون: هنجیب ربیعی، سهرو ک، وخالد نقشبندی، و همحمد مسهدی کوبه، تهندام. وعبدالکریم قاسم، رئیسی وزرا و سهرو کی ههرچی هیزی چه کشاره له عیراقا.

* * *

و و روری سعید و اوری سعید گه ای د و روری له عبراقا گیرا و پیش شه و و دا فیصل یه که م بیته عبراقه و و روری به خزمه تکردنی ثه و بندماله به و و خدر یک بو و . که بندماله ی پادشایه تی دامه زرا. [نوری سعید] له یه که م و و زاره تی [جعفر هه سکه ری] له (۱۹۲۳) دا یه که م و و زیری هات، تا له (۱۹۳۰) دا یه که م و و زیری هات، تا له (۱۹۳۰) دا یه که و و و زیری هات، تا له (۱۹۳۰) دا یه که و و و زاره تی دامه زراند، له و و مخته و و تنا ۱۹ مارسی ۱۹۵۸ (۱۳۱۳) جار و و زاره تی دامه زراند و ناو به ناو هه ر و و ختیکیش خوّی و و زاره تی دروست نه کر دا یه شه به و به درویی یه کی له و و زاره ته کان ا. ز ر تر و و زاره تی دفاع و هماندی جاریش خارجیه. به مانه و هاندی جاریش خارجیه. به مانه و از دن بو و ن به یه ک نووری سمید له (۱۹۹)ی ثه و مانگه دا بو و به ره لیسی و زرای باتحادی، و اتبه عیراق ـ آردن، له سمید له (۱۹۹)ی ثه و مانگه دا بو و به ره لیسی و زرای باتحادی، و اتبه عیراق ـ آردن، له سمید له (۱۹۹)ی ته مو و زیرای داده و نیصل ثه و پش سه ری تیدا چو و .

وه کوو لټکی څه ده ینه وه له ماوه (۳۷) سال حوکوومه تي شایه تي عیراقا ه نوری سعیده (۲۹) سال حوکمي گیږاوه، چه به سه رو کي، چه به وه زیری. ثهم ریککهو ته بو کهم که س بووه.

زورتر تهمه ش بریه وابوو چونکه پیشهانی زممان وای بو تههینایه پیشه وه سه متا ههر له شه پی (۱۹۱۳ - ۱۹۱۸) خوّی پالّی دابوو به ثینگلیزه وه و له شهره کانی ثینگلیز له گه ل حوسمانی دا له گه ل به رهی شهرینی مه که و جی نشینه کانی (پینه مبه ر) خرمه تیکی چاکیان به ثینگلیز کردا. پاش هاتنه وه ی بو عیراق ته و خزمه تهی روز به روز زیاتر ته کرد، شؤرشی عیّراق

له دەورەى فيصلى يەكەمدا بەرە بەرە زياتر ھاتە پېشەوە، كە فيصل نەما و غازى دانىرا دىسان پشتيوانېكى بەھېز بوو بۆ دانانى خازى، خازى ئەمەى ئەبەر چاوبوو، كە خازى نەما عبدالاله، كەبوو بە ،وصى، سەرەتا بوونى خۆى بە ھۆى نووريەو، ئەزانى، گوى ئەمستى ئەوابوو، كە معبدالالە، خۆى گرت و بنجى داكوتا بەئى ئەرەندە گوى بە نوورى نەئەدا بەلام بوونى فيصلى دووھەم كە نوورى ئە پائيابوو دەستى ،عبدالالە،ى شكاندبوو!.

ثهمه له لایه ن بنه مالهی شایه تیه وه، له لایه کی ثریشه وه شه وانه ی که وا هاو ده وری ه نووری، بوون یه که یه که روّیشن، ده ور بوّ نووری چوّلْ بوو؛ ده وریّکی واکه خوّی به تاقه که سیّکی کوّنتر ثه زانی له عیّراقا، خوّی به وه ثه زانی که وه زیره کانی عیّراق کاتیّکن له به ر ده ستیاا. ثه مه ش راست بو و چونکه هه مو و قوتابی قوتابخانه که ی خوّی بوون!. نینگلیز له وی بوه ستی.ا.

وه نه ین پیاوه کانی دهوری نووری له نووری که م خرمه تگوزار تر بوونایه بز تینگلیز، بگره هه ندیکیان گملن کوششیان ته کرد بز زیاد کردن، به لأم وه کوو نووری ـ یان لن نه ته هات له تاخرا [نوری] و [عبدالاله] وایان لین هات خوّیان به خاوه نی سهرومالی غیراف ثهزانی!. نه وه ک همر شهوه نده به لکوو [توغیانیان] گهیشته شویّنیک هیچ جوّره اعتباریکیان بوّ باوه ری که سی تر نه هیشته وه.

پیاوانی هدرهبهرزی سیاسی نه گهر گه بشتنه شوپنیک زانبان ثبیتر رزگار بدوون، له و

شوینهدانیه ثه یانهوی به مردنیک بمرن، که کهمتر نه یی له شدوهی دهوری سیاسه تبان؛

وه کوو ثهوه: دیّنن یا خوّیان به گولله یه ک ثه کوژن، یا زههر ثه خوّنهوه، یا خوّیان ثهده ن به

ده گوللهی یه کیّکی ترهوه، یا به جوّری خوّیان ون ثه کهن که تأریخیش نه باندوّزیّنه و

وه کوو هیتلهر ثهمه ی کرد. به لاّم ثاخر پلهی ژیانی «نوری سعید»ی بلیمه تی عیّراق هیچ

یه ک لهمانه نه بروا!.. ثهمه برو ثاخری پیاوه هدره دکتاتوّره کهی عیّراق، وه یا ثهمه برو

تاخری ژیانی «نوری سعید» که ته تریخ قسهی لیّوه بکاا. گهایی جاری واش بووه، که پیاو

لموه ختی ته نگو چه آممه دا به رگی ژنانی لهبهر کردووه و رزگار بووه، به لاّم لام وا په ئهو دهوره ژن لهبهرگیکی ترابوو، ته گهر ثهو به رگه بحایه ره نگبوایه ونوری سعیده پش رزگاری بیوایه!..

* * *

کارهساتی فلیمه کانی و عبدالاله و و و و ری سعیده له حیّرافا بر و اناکهم همیچ قسلمی بنوانی بگیریّته و . م گدر ثه و و نده نی که قسله م بلی همر زولسی له شهندازه ی خدّی ده رچسو و شهییّ زهوالی بنو بگاو شهیی سمره ولیّژ بیئته و . له گه ل شهوه شا پیّویسته خویّنده و اری ثه م کنیّه که مه کیّکی زوّر که م ثاگاداری په یدا کا به سمر توّزی له و شتانه دا که زیار شهوجو و ته انگیرا:

شه پر زور ناخوشه به لأم لهبهر ثه وه له پاش دوایی هاتنه کهی ناشتی و ثازادی په یدا
ثه بنی ره نگبی خوش بنی آ. ه عیرانی له او پر باری جه و ری عوسمایه کانا ثه بینالآند، شه پری
(۱۹۱۸-۱۹۱۸) ده و ره یک بو و بو ثه وه هیرانی له و جه و ر زولمه رزگاری ببنی به به
حوکمی واقع _ رزگاری بو و، به لام پیاوه خود په رست و قازانج په ره سته کانی ثبشبکی
وابان کرد دیلی و کویله بی عیرانی له جاری جاران خراپتری لی هات آ. له په بیمانه کانی
وابان کرد دیلی و کویله بی عیرانی له جاری به ک نه یه ک خراپتر بوون بو به سننه وه ی عیرانی
سه رباری ثه مه ش لو تو پو و تی خاوه ن حوکمه کان ثه وه نده ی تر ده ردی و لا ته کهی گرانتر
کرد بو و. بو ثه وه ثه مه مان بو ده رکه و ی با هه ندی له ویاد داشت ه کهی من بخو پنیته وه له
باره ی هدند یک که و که سانه وه:

سوينده کهی عبدالاله ـ مان خوينده وه له کانټکا کهبوو به دوه صي له حيراقا. جاريکيکهش بيخوينه وه وه وه به تهواوي لهبهريکهي ا.

هبدالاله ـ ی وهسی ماوه په ک به بی دهنگ و سهنگ مایهوه، په کهم شت که لبّبوه رووی داگه را نه به ناوبانگه کهی بوو، له سالی (۱۹۳۵) به تاوروو یادا ـ که تینگلیز یالی شؤرشی عیراق

پیّوه نا برّ تموگه پانه. لمو ساله دا لمه بهر تموه که پاشه لمقه ی شه پی به ینی و هاو په یمان وه کان و و محود و به یمنی و هاو په یمان و و و محود و به تموا به هم مو د مالیّک درو زه لامی تمرخان بکر دایه له پیّش نیوه شه و و و بچو و نایه بهر ده رکی نانه و اخسانه کانیان بگر تا به تا پاش همتاو که و تن، سائه گهر چهن نان وه یا سه مو نیّکی ره شیان چنگ ته که و ت یا نه ته که و ت یا سه و نیّکی ره شیان چنگ ته که و ت یا نه ته که و ت یا سه و او او دادی یا نه ته که و ت یا نه ته که و ت یا ته تا یک و تا یک بی هات به و ه دا نه یک و ت یا تا یک بی یا یته ختی عبد الاله بو و د شاسمانی شه هینا به گریان ا.

له م کاته دا هبدالاله ـی [وصی] له و گه پانه پدا دو و ملیزن دیناری عیراقی هم آگرت و له ثاهه نگ و به زمی ثاور و و پادا خه رجی کر د! سه ره پای ثه وه ش که گه پایه وه ، به قسمه ی باشچاوشه کانی نزیکه ی نیو ملیزنی تر خه رج کرا بق ته رتباتی پیریه وه چوون و بانگیشتنی سه ربه ده ره وه بوه ی شاره کانی عیراق و دروستکردنی تاق و عه نمه ناتی شاهی!. ثه مه بق ثه وه که [هبدالاله] گه راوه ته وه بق پایته خت!..

* * *

 به لأم تهوهنده همهوو شمعیی فدرهنسی تدهوه بان بنز شهو [پوناپارت]ه کردکه فدرهنسه یه بخگی مردم فرانده و و وثبتالیا، نهمسه، ته آلمانیا و روسیای و داگیر کردو ته نگی به دورگه کانی به ریتانیا هم آلچنی و قاییه کی تری تأریخی به شهره فی بن فدره نسه کرده وه. نازانم باشچاو شه کانی عبدالاله ته مه بان بز کنی کردو له به رچی کردنیان؟ ا. ثه در و ملیون و نیوه له خه زینه هم آلگیرا و ثمو خهزینه که له زمریه و سه راندی [شه هی عبراقی] پیکه وه نرابوو، ثه گینا و عبدالاله و تا ثه و روزه که بوو به وصبی له به در بی شتی مووجه خوریکی بچووک بوو له وه زاره تی خارجیه. وه یا به جوریکی تر بیایی هم هانو چووی و را بستای لات بوونی شه کرده ثه و و را بستای باشاکردی به مایه ی لات بوونی شه می عبراقی و کیسه پرکردنی خوی و _ حوکوومه تی شورشی عیراق _ هم آیگرت و عالمی له و به لا آی ده آیگرت و

دیسان له سالّی (۱۹۴۹)دا بو دوو مانگ گهشتیکی تری ثاورووپای کردو عهینی مخارجی هدلّگرت، ثهمهیان له کاتیکا بوو که میزانیهی حوکوومه تی عیراق به جوّریّک لات کهوت ثه گهر بانگه کان نه کهوتنایه فریای، حوکوومه ت سهری تیدا ثه چووا. ثهمه خدریّنهی حوکوومه ت بهمه شموران و تاهه نگی «سموی وصی، ۱۱۹. تهمه ثهو پیاوه بووکه و نیم و نیشتمان و میلله ت وگری یان لیّ ناکه ما.».

ثه مه ته نها دوو لا په په می کورتی ژیانی و عبدالاله ، بوو. ثیتر بیّجگه له ، دلّ و فیه کهی ، له که س نه ناسینه کهی ، له همووکه می به به نده زانینه کهی ، له خیانه ته نا پاکانه کهی به را نبه ر به هموو شه عبی میّرا فی له ریّگهی پاراستنی قازانجی ته نها خوّیا، له فه رماندان به کوشتنی بیّ گوناحه کان له سووچی به ندیخانه کانا له بهر تینووبوون به خویّنی شه عبی عبراقی ، له رو رتاننه و هی گوره و بیجووک و له فه ساده کهی به را نبه ربه میلله ت.ا

نؤرشی غیراق

گهورهی سیاسی و پیاوتیکی زوّر به که لَکٹ بوو بوّ عیّراق، گهلیّ خزمه تی کرد به عیّراق و گهلیّ و لاّ تان گهرا بوّ بهرز بوونهوهی هیّراق!. رهنگین ثهمه بلّین، به لاّم ثابا ثهمه قسه به کی راسته؟ یا همر لهبهر ثهوه یه که «چاوی رهزامه ندی کهمو کوّرِی نایینیّ؟... لام وایه ثه گهر ییاو لهم باسه بکوّ لیّنهوه به تهواوی راستیه کهی بوّ دهر ثه کمویّ.

[نوری سعید] تیمه و تمان (۲۹) سال له حوکما بووه له هیراقا به لام نه گهر راستیه که ت
ثهوی ههر (۲۷) ساله که حوکمی هیراقی کردووه، لهم ماوه دا نه گهر بو تری خزمه نی
ثینگلیز وه خزمه تی و أنانیه تی نه فسی و خوّی کردووه ثهمه راسته، ثهو خزمه نهی ثهو هی
ثینگلیزی کرد که سینکی تر له میراقا - ههرچه نده خمه ریکیش بوویی - نمه یکردووه، لهم
روه وه قابلیه تیکی ته واوی هه بوو. له و أنانیه تی نه فسی و شدا عه بنی قابلیه تی هه بوو ۱ ثه و
رزحه ی وای لی کردبو و هه موو کاتی له کوششی ثه وه دابو و که هاو ده و ره کانی، وه یا
منافسه کانی، وه یا ثه و یی گوییانه که به گوی یان نه ثه کرد له ناویان به ری وه یا له ناو بچن بو
ثه وه مه یدان بو خوّی چوّل بین و به هه موو ثاره زوویه کیه وه و آنانیه ته نه فسی ه که
تر بکاا.

نووری سعید ته نها وجبی ظهوره و وجبی ذات به نه یخ هیچی تر نه فسی شعوی نیر نه ثه کرد. پیاویککی یخ خرم و حه شرهت، یخ بنه ما آه یه کی ناودار نه ثه گه بشت به م ثاره زوه ته نها به وه نه یخ که به هه مو و مه صنایه ک ثاره زووه کانی ثبنگلیز به جی یفی و بر ثاسایشی ثبنگلیز گزشتی خردی و ا تال کا، ثه گهر هه ر رزای نه رزان ثه و شه همه که ثه و حوکمی ثه کرد به سه ریانا بریان ریک که و تا یه له شه که یان به سه ر شه قامه کانا را نه کیشا. وه کو رایانکیشا له رزاری [8 ای ته مووزی ۱۹۵۸] دا ا.

، نوری سعید، با لهرواله تیشا دمری نه پریایه به لام له دلا ده میک بوو شه یزانی که پاشه رِوْژی ژبانی شهو شهین وای لی یم، شهو منده هه بوو له بهر و انانیه ته نه نسی، یسه کسی شهره ی نه شخسته خوّی ال یمی نه ننگ بوو لا بکاته وه به لای خواوه و جاریک له جاران بلّیت خوایه ک هه په و توّلهسهندنه و به ک هه یه!. پی نه نگ بو و لایه ک بکاته و ، به لای شمه موه و را په ک بکاته و ، به لای شمه مه و را پینگلیزه شمه بید گه باره ری ثه وا ، پینگلیزه له همو و که س گه و ره تر بو و ، ثه و که ٹینگلیزی هه یه ٹیشیکی به خوا نه ماوه ، وه کاریکی نیه به تو و پره بو و نی شمه وه الله گه ل ثه و ه دا خوا له همه و و که س و له همه و و شت گه و ره تره ، وه له پاش خوا آیا حترامی شموری شم و یا گه و ره تره نه وه ک ٹینگلیز ، به لگه ی ثم قسه یه ش ثه وه یه کاتی که خوای لی ره نجاو و یستی توّله ی لی بکاته وه ، وه کاتی که شمو و ری شه وی لی تروره بو و بنگلیز هیچی یی نه کراکه رزگاری بکات.

کارهسانی ثاخر همناسمی ژبانی ونوری سعیده و وعبدالاله، دهرزیکی زوّر بهنرخه بوّ همموو گهوره و بچووکیک، بوّ همموو خاوهن پایه و بیّ پایه یه ک، بوّ همموو پادشا و بیّ نهوایه ک که خوا لهژوور همموو کهسیّکهوه یه وه شمین همرکهس له شمندازمی دهسه لاّنی ٹیشی خوّیا هشموری شمصی، ش رابگریّ.

مایهوه سهر ثهوه که ههواخواکانی ونوری سعیده بلّین لهماوهی حوکمی حویاگهلی خرمه تی کرد به عیراق، گهلی بازار و دووکان له دهورهی ثهوا دروستکرا، گهلی شدهام راکیشرا و قیرتاو کرا، گهلی قوتابخانه کرایهوه و مستهوای خویندهواری بهرز کرایهوه ا وه کوو ونوری سعیده له زممانی خویا ههموو جار ثهم قسانهی نه کرد و بهرانبهری دهوری عیرانی نه کرد دو بهرانبهری دهوری عیرانی نه کرد له گهل زممانی تورکاو ثهیوت لهو دهورهداکوشکی بهرز بهرز نهبوو ثبسته هه یه به دهورهدا دورهدا و تابخانه و شهقام نه بوو تیسته هه یه به عداد. باشچاوشه کانیشی بو یان ثهدا به سنگاو نه یانوت و دهشود و بالله راست نه کهیا.

بهلاّم ثایا ثمم قسانه که تمکرا و ثهوترا راست بوون؟. یا همر وا قسهبوون و ومختیان پیّوه رائهبویّرا؟!.

لام وایه راست نهبوون، چونکه ثه گهر هنوری سمیدهیش نهبوایه شهقامه کان ههر وا نه کرانهوه و قیرتاو ته کرا، قوتابخانه ههر ثه کرایهوه و خویندهوار پهیدا ثهبوو، کوشکی شؤرشی عیراق

بهرز بهرز ته چوو به ثاسمانا، بزیهش ثهبرون چونکه قانوونی گزران و «تطور، لهناوا ههبه» مادام گزران همیه ثمین هممووشت همر روّژه پن پلیکانه به ک بگویزیتموه. به پنچهوانهی شممه بملکوو «نـوری سـعید» زوّری شمخسته سـهر رهورهوه کـه بـوّ شـهوه بـهسستر بسـوریّهوه ۱۱.

نه گهر سه بریکی هیراق بکه بن له ماوه ی نهم (۳۷) ساله داکه نینگلیز و بنوری سعیده تیا با حوکمیان کردووه و سه بری شوینیکی تریش بکه بن له نینگلیز و بنوری سعیده تیدا نه بووه، نه مه مان به ناشکرا بو دمر نه که وی که رهوره وه ییشکه و تن له عیراقا که متر له هی گذرانه نه سلیه که ش بر و و تو ته و ها.

به لْي ثينكار ناكري له عيراقا ههندي شت به جو اني ههنگاوي هاو پشتو وه و قسه كهي ونوری معیده و وعبدالاله، دینیته دی که بو پیشهوه رؤیشتووه، ثهوشتهش [فهسادی حوكم] و نارهوايي و ناهه قي حوكم بووه، لهم لايهنه وه بهراستي دهوره يه كي رووناكه بو لا په روي ژباني نوري سعيد و هاو کاره کاني أ. به سايه ي نه و و له سايه ي نه وا چه ند که سيک کورسی حوکمیان وه کو و تزیخ چه غزین ته خست یز به ک و ته بانگر ته وه و له به ر نه وه که خزبان به ثایهری ثهزانی لهباتی ثهوه ههدل و دادپهرستی بلاوکهنهوه خهریکی کیسه پر کردن و خەرىكى ئېكچوونى كاروبارى عەدالەت بىرون، ئىەمەش ھىەر بىر ئىەرەك كيسه كهي خويان پركهن!. تهنانهت ثهمه يه كنِّكه له قسمي يه كني له و كهسانه كه جاريك رەلپىسى حوكوومەت بۆ ئەيوت: «مالّى ئەم حوكوومەتە وەكووكەلاك وابە،كىّ ئازايە شتیکی بو خوی لئے بکاته وه ا.ه. ثهمه قسمي ره لیسي حوکو ومهت يو و له کاتپکاکه شکاتي خرایی حال و تهحوالی ولاتیان لاته کرد تهویش وای وهلام تهدانهوه!. وه یا یه کیکی تر له و وزيره كان له دموريّكا، كه و وزير بوايه، يان نه بوايه ومو دير ناحيه و و يا شتيّكي واي به له (۲۰۰) دینارکهمتر دانه تهمهزرانیدا. دهی شهمه حیالی پیپاوهگهوره لهرووه کیانی حوكوومه ته كاني ونوري سعيده بوويخ، اليا حالي لهوان خوارتر الهين جوّن بن؟ إ. له کاروباری دایه ره کاناکامی ثه گیرا لهویتر خراپتربوو، به نمی ثه وه ی که پسی فه نین روّتینی و کلیشه ههمووی ههبوو؛ عهریزه ثه درا، تسجیل ثه کرا،کابرا هانوّچوری به شویّن کاره که یا ثه کرد و ماوه یه کمی زوّری پی ثه چوو به لاّم تا دهستی نه کردایه به کیسه که یا ثبشه کهی بوّ جیّ به جیّ نه ثه بووا..

مهسه لهی مه حسو و بیه ت و مه نسو و بیه ت گهیشتبو و ه شو پنینک نه گهر به کنی شیری به گوی بگر تا به صادام سه و به به کینک نه بوایه به شی نه و که سه له بر سامر دن و چه و ساند نه و و به و ژیر لیوه و و ه دزار هاو این می در این به در و به و ژیر لیوه و و مهزار ماواری بکر دایه پولینکی نه نه هینا، نه که فائه ت، نه فابلیه ت، نه ده سیاکی، نه و دو شت چاکی، نه مانه هیچی که لکی نه نه گرت. له م رووه و ه نه و مهسه له سه ری دابو و له [عیراق]ی پیشو و که نه لین:

وجار نیک دووکهر له ژیر باری بهلهدیه دا به یخ کاوجوّ له بهر بارگرانی همموو شتبان بروبو و به برین، یه کتیکیان لمویکه یانی پرسی ثمری براا ثاثه وکه ره که دووره و دیاره و لمانو ثه و قدر سیله دا همر تمراتینیه تی و گلیه وهی ملی باوه شی پیّیانایه ته وه، خوّ ثه و بش وه کوو ثیمه که ره بزج بار یکی لیّ نانین؟!. ه ثمویش پیّوت: وثموه تنوّشیّت بوویت؟!. نازانی؟ ثموه جاشکی که ری سه یانی سه گه و انه کهی نوّکه ری مالی ره ئیسه!.

کارهساتی دهوری بزگه نی حوکوومه ته کانی پیشووی عیراق به ثهوهنده دوایی نابهت به لکورکتینیکی تاییه تی به لکورکتینیکی تاییه تی هموکن، ثه گهر رقزگار بزی هیناینه پیشهوه ثهرکتیبه س که الیسته ثاماده به و نووسراوه ـ ثه یخه ینه به رچاوی خوینده واران. به لأم لیره دا به قسه به کی کورت نه نه نه ایده ده در به نامه این که درت نه نه نها ثهوه ثه لیره:

وزولّم له ناو ههموو قهوم و قانوونیّکا ناپهسهند بووه و ناپهسهند، بهلاّم له عیّراقی پیّشوا ناچار بوو پیاوبیتی به زالّم، بوّچی؟ بوّ ثهوه که نهبتی به مهزلّووم!.، ثینجا لهم قسه به ورد بهرهوه و زوّرشتی لیّ وهربگره. غورشی غیراق

* * 4

که ثیش گدیشته ثهم شویّنه و بهو جوّره کاسه پربوو [شـوّپشه پـبروّزه کــهی ۱۳ ی تهمووزی ۱۹۵۸] وه کوو گزنگی رووناکی لهو شهوی تاریکیدا دهستی پــنّ کــرد و پهردهی پیشووی لادا و دهوریّکی تری هیّنایه پیشهوه.

له گه لئی دەوراو له گه لئی و لأتا شۆپش رووی داوه به لأم وامهزانه هیچ شوپشیک و کوو شوپشی هیراق شوپنی خوی گرنین. ثهو شوپشانه یکه لاپه په کهانی میپروودا له و لا له نام به نورشانه یکه لاپه په که ان وه یا له و لا تان روویان داوه بینجگه له وه که لا فاوی خوینیان هه ستاندووه ثه نجامه که یان وه یا په یوه نده که یان هه روزی هه روزی نان یوه به لأم شوپشی (۱۹ ی تهمووزی ۱۹۵۸)ی میراق بیجگه له وه که هه رته نها (۱۹)که سی دایه کوشت چه نده الشنایه تی ـ یو گورینی وه روزی درخی به خویه وه وه ده ثه وه نده و یاتر ته ونی شوینانی تیکداوه!. شه نجامی شوپشی (۱۴)ی تهمووزی میراق روویه په یک له دنیای ثیم و داگوری و کاره ساتیکی هه ره گه وره ی بؤیانی تیکداوژی تاریخیش هیشته وه.

بزیه ثهمانه ی کرد چونکه له لایه که وه وه کوو ده وری بز گهنیری زهمانی پادشایه تی پیشووی له عیراقا تیکداب و بربره ی پشتی الینگلیزی لهم روزهه لاتی ناوه راست و خواره وه شدا شکاند. ته ون و بنکه کانی ۴ نهمه ریکاهی هه را لهم ناوه دا تیکدا، پروژه که ی وایز نهاوه ره که له [۵ ای کانوونی به که می ۱۹۵۷] دا به ردی بناغه که ی له پیش ده می - گونگریسی اله مه در یکی دا، دانا و هیشتا اله وان به ته واوی برپاریان له سه رنه دابو و ، که چی ونوری سعیده و دری گرت ا - تیکی دا.

له ساله کانی (۱۹۴۸-۱۹۴۸)که وعبدالاله و به نـاوی سـه رلهشکری گشـتی پهوه روّژیّک له عیّراق بوو روّژیّک له فهلمستین و خهزیّنهی حوکوومهتی عیّراقی بهوناوه وه خالّی کرده وه گوّیا بو تیکدانی حوکوومهتی جووله که و بوّ لهناوا هملّگرتنی خـه ریک دمین کهچی له راستی شدا هه ر بوّ تهوه ی ته کرد که حوکوومهتی جووله کهی پی به هیّر بكاا. شۆړشى [۱۳ى تـمووزى ۱۹۵۸]ى ھێراق پشـتى ھێزى ئـمو حـوكوومەتى جوولەكەيەشى شكاندا.

[نوری سعید] به پهیمانه کهی به ینی عیّراقی و تورکیا که له ۱۹۳/۳/۳/۲۹ داکردی و مهبه ستی هدره زلیشی له و پهیمانه کوشتنی کورده کنان بوو و ازی نه هیّنا!. ثه مجا له (۱۹۵/۲/۲۴) یشدا لهنگدریه کی تری خسته مهیدان و نباوی نبا «پهیمانی به غداه لهلایهن عیّراقه وه خوّی و [برهان الدین بباش ثه عیان] و له لایمن تورکیاوه ، هدنان مندریس، و هفراد کویرلوه هدریه که مؤریکی زلیان پیّداناو خیّرا نیّران و پاکستانشی خسته کوّره که وه و به به دریان ای میّراق او و به به به یون کرد!.

ئینگلیز و تهمهریکاکه دهستیان له پهیمانی به غدا برا هشای تیران هیان هسان تددا بو دامه زراندنی وکومه لهی تاری دکومه لهی تاری ـ ش عباره ت بن له: تیران، پاکستان، نموخان یا ته فغان و تورکیاا.

ثهری ثبنگلیز و تهمه ریکا خوام کرد به گژتانا! تیوه ثبشتی بکهن بــه پــیاوکــه تــززی ریّگهی تن یچی و خهلکک دهست نه کا به پیّکهنین. ثهوا ثیران و پاکستان و ثهوغان ثاری بوون باشه، به لاّم تورکیا چه ثاشته یه تیه کی له گهل ثاری دا هه یه؟ا. ثه گهر ناویّکی ترت برّ بدوزینایه وه باشتر نه بوو؟ا..

[نوری سعید] هیّنای له [۱۹۵ شوباتی ۱۹۵۸]دا به په پهانی به غدا وازی نه هیّنا ده نگی په کیه تیه په پووچه له کهی به به پی [هیّراق] و [أردنی] بلاّو کرده وه و خیّرا له (۱۲) (۱۹۵۸/۵/۱۲) با پارله مانه کهی خوّی و هه د دووشای هیّراق و أردن بریاریان له سهرداو له (۱۹)ی ثه و مانگه دا خوّی بوو، به سهروّک وه زیری، که چی نه یزانی شرّرشی [۱۹۵ ی تممووزی ۱۹۵۸]ی هیّراق سمری ثه و و سمری یه کیه تی میّراق و أردن ته خوا و ثه یرووخیّنی به سهر و کا.

شؤرشی عیراق

شرّرِشی [۱۴۵ تعمووزی ۱۹۵۸]ی عیّراق وه کوو ثهمانه ی کرد تیریکیش بوو ثاوقه ی دلّی شاو شازاده کانی ثهم دهوروبهره ی کرد که له نووستنیشا ثهو نیره ههرکاریان تی بکا و ناچاریان بکا بهوه که، دان به شه هبه که پانا بنیّن و به تمواوی ثیمان بهوه بیّنن که هیّزی [شه عب] ثهوه یه کموا دارو پهردوی پادشایه تی ثهرووخییّنی و فهوترسه یان بدایّی که روّژی له روّژان ـ ثه گهر ثموانیش به ناپیاو دهرچن و توّزی لووتیان نه یه ننه خواره وه ـ له شه کانیان به سهر شه قامه کانا وه کوو هیّنه کانی و عیّراق هرائه کیشریّن اً..

* * *

له ههموو و الآتی دنیادا پسهرباز په جگهرگوشه ی ثهو باوک و دایکانهن که پییان ثه آین پشهر به همموو و الآتی دنیادا پسهرباز په جگهرگوشه ی شهرباز و کاربهده ست و شاغا و جو تبار و کریکار و خاوهن کارگه و وه زیر و گزیراکو ثهبنه و به هدر یه که لهمانه لویپچکن له ده ریای شه عبه که، ثه وه نده هه یه ثهمانه به تیکی پاسه وانیکیان ثه ری بو خوبان و بو ثه و خاکه که نیدا نه ژین. ثه و پاسه وانهش که وا ثهم ثه رکه زله هه آیته گری و گیانی خوی و ه کو و همانه به چکو له یه که در بازه ی په سه دربازه و به سه سه دربازه و به سه دربازه و بادراستنه شه خاته به ره له ی په سه دربازه و ته نه سه سه دربازه و به دربازه به دربازه دربازه دربازه دربازه دربازه دربازه دربازه دربازه به دربازه درباز

لەسەرباز دىت كەشايانى ئەو قرمانە پيرۆزەي ھەبتى.

نه مجا له ناو نهم شه هبه دا که بهم جوّره باسکرا ـ نه گهر یه کنیک شهری پیّویستی شه عبیه ته به جنی نه هیّنا مه عنای وا نیه که شه عبه که هه مووی بیّ که لُک و شایانی هیچ شنیک نیه. [شه صب] وه یا قهوم ثه یی چاکیشی نیّدا هه ییّ و خراپیش، ری ناکه وی همووی چاک بیّ وه کوو نه وه ریّناکه وی که همووی خراب ییّ.

له قهومیکا ته گهر هات و یه کیکیان وه یا چهند که سیکیان خراپه و خراپه کاریان به قهومیکا ته گهر هات و یه کیکیان وه یا چهند که سیکیان وانیه ته و [قهومه] که وا ته و به به ناده کی خراپی چهند خراپه کاره ی تیدا همد کمه و تو وه همه و وی خراپن، همرکه س به هوی خراپی چهند که سیک که قهومه دا، ته وه گوناح و ناپیاوه تیه که سیک که ناده و بردان و بدرانبه ربه [تأریخ] ته ینوینتی.

نه و قهومه و مختیک ههموویان خراپ نهبن که تیکرا ههموو دهمارو خویمیان پربینی له بیروباو ه پیاوه خرایه که که تیابانا هه آلکه و توو و . نهمه ش له ژوور مه حاله وه به چونکه تا نه و به ره به و به ره ی دوای نهوان وایان لئی دی که نهو مه فکوره به پر به پری میشکیان بو هستی ماوه و زهمان شهوه نده میشکیان بو هستی کون ه که چهرخی زهمان شهوه نده راناوه ستی تا نهوان بگهنه نه و پایه یه که رانه و هستاگوران به سهرا دینت، که گوران هات نهونی کابرای پیاو خراب ههمو و شیتال شیتال شیشه وه!.

به لنی به کنکی خراب بر ته وه [نه فسی] پسسی خوّی له هممو و جه و ریّک پر بکات و ای به توّ پیشان ثه داکه فلاّنه قه و م هممو وی خراین، به رانبه ر بهم کابرا خرایه خراین کی تر بش له قه و مکه ی تر این کی تر بش له قه و مکه ی تر این اللاّنه قه و م] همه و و یان خراین. به هوّی ثه م در و که سه و ه ناره و اینه ک و بیّ با و ه ریه ک له به ینی ثه و دو و قه و مه دا به یدا ثه یی و کسی له راستیشا همیچی و انبه.

له ثەنجامى ئەم لىي كۆڭىنەوەپەوە، ئەوە بۆ ئىيمە دەركەوت كە قەومى عەرەب، وەيا

شؤرشی غیراق

کورد، وه یا فارس ـ ثهمانه به میسال ـ نایخ ثهفرادی ثهمهیان زهمی قهومه کهی تر بکهن بلین ههموویان خراین. چه کورده چه عهرهبه، چه فارسه، یخ شکه که چاکیشیان تیدا هه به و خراپیش. کهوابوو من لیره دا ههندی جار که ثه لیم: وفارس وه یا عهرهب وه یا کورده. ثهوه یان کرده ثهوه دیاره مهبهست ثهو کهسانه یه کهوا بو پاراستنی کورسی و پایهی خوّیان جهور و ستمه کهیان وه کرو دووکه لیکی رهش وایه قهومه کهی خوّیشیان و قهومه کهی خوّیشیان و قهومه کهی خوّیشیان مهوم کهان ده و به ناو و قهومه که که خوّیشیان دههومه کهان ده و به ناو ده و مهومه که نوون به پشیله نهوتینه و به ناو دهمه کهان شهروریّهوه ا.

* * *

شۆرشى [۱۴» تەمووزى ۱۹۵۸]ى عيراق ئەم ھەموو ئاژاوانەى لەدەرى عيىراق نايەوەر ئەر ھەمور تەلبەندانەى بەسەر يەكا تىكدا.

سه ربازی عیراق و شه عیی عیراق به کورد و هه ره بده وه ده می ساله له جه نگی ناله وه ی میراق و شه عیی عیراق به کورد و هه ره بده و ابه بی ده نگ و سه نگ دانیشتبینن. شوّرشه کانی به ینی دوو لا په ره ی (۱۹۲۰-۱۹۳۰) عه ره ب له عه ره بستانا و دانیشتبینن. شوّرشه کانی به ینی دوو لا په ره ی (۱۹۳۰) دا لینگلیز و هنوری سعید، لا بان و ابوو به په یمانه که هه موو ثیشیخیان ته واو کر دووه، که چی شوّرشی (۱۹۳۱) و و به کرسد قی و به سه راهات!. ثه وه کو ژبترایه وه شوّرشی (۱۹۳۱)ی به سه راهات. له و کرسد قی و به سه راهات!. ثه وه کو ژبترایه وه شوّرشی (۱۹۳۱)ی به سه راهات. له بو که شه هیی عیراقی (۷۷) کو ژراو و (۷۰۰) برینداری دا به دهسته وه. له (۱۹۵۷) دا له بیش به وه که له لایمن ده ور و دو کانی پیشووه وه همو و به ندیخانه کان پیرکران پاش نه وه که له لایمن ده ورو دو کانی پیشووه وه همو و به ندیخانه کان پیرکران شوّرشی کو ژانده وه نه (۱۹۵۸) دا عه ینی ده ور ده سشی پی کرده وه وه عینی ده ور ده سشی پی کرده وه وه عینی سه ره ی دو در ده سشی پی کرده وه

له هدریه ک لهسهر نه گرتنی ثهم شۆرشانه دا دهرزینک وهرگیرا و له ههر سووچپّکیه و هیوایه ک وهرگیرا.که وابوو شۆرشی (۱۳)ی ته مووز شتیکی کوتوو پری نه بوو، به لَکوو وادیار بوو بناغه کهی دهمیّک سال بوو دانرابوو، به لأم هیّشتا پوخته نه بووبوو بـ له سالهٔ کانی پیّشووا هیچ به ریّکی نه دا به دهسته وه.

ده سپک بو و هدمو که سیزی نه هانه وه له و دهورو دو وکانه، سه پرتر نه وه بو و کابرا و مزیر بو و که چی نه و پش هه رین یی لی نه هانه وه!. ده می هم رکه ست نه کر ده وه له گهوره و بچو وک نه خو پنده وار و نه خو پنده وار، له نه فسه ر و له شه فه ندی هه مو و له و ده ورو دو وکانه دلّ بریندار بوون، و ادیار بو و نه نها و عبدالاله و و نوری سعید و چه ند که سیک له باشچار شه کانیان نه یی مله به رگوم راهیه بو و که وای لی کر دبوون همو و کوشینکیان بو به دانهی سه رساج!. هه ر نه و گوم راهیه بو و که وای لی کر دبوون همو و کوشینیکیان بو به رز بو و نه و مه مله که ت بخه نه سه ر زور کردنی و جاسوس و کرینی و یژدان، که چی

شرّرشی [۱۹۵ تهمووزی ۱۹۵۸] ی حیّراق، شرّرشی پالّهوانی نهبهز و حبدالکریم قاسم و ۱۹۵۸ تا بیاویکی هیّمنی لهسهر قاسم و از عیم رکن] بوو له نهیروی عیّراقا، پیاویکی هیّمنی لهسهر خوّی خاومن بیروباوه ریّکی قایم بوو، حهزی بهخوّ دهرخستن و همنعنات نه له کرد، همر لهبهر لهم هیّمنی و خوّده رخستنه ی بوو. که و عبدالاله و و ونوری سعید و له و هممو و دسترییّوهنده یان نه یانتوانی له و باوه ره قایمه ی [عبدالکریم قاسم] تیّ بگهن له گهلٌ له و مشا

[عبدالکریم قاسم] بیجگه له وه که واکاروباری نا په وای حوکو و مه تانی پیشووی عبراق کاریکی زوریان کر دبووه دلّی و بیجگه له وه که فیکری له پیاوانی عیراق ته کرده وه ا ثه مو پیاوانه که وا له دایه ره کانا و له سو پادا فرمانی گهوره گهوره یان گر تووه به ده سوه ده باید و گرشته که یان جستونه به ده سوو کوششیکیان خستونه

تؤوشی عیراق

سهر جی به جی کردنی فه رمانه کانی [حبدالاله] و [نوری سعید] که فه رمانی ثه وانه ش هه ر بق پیشکه و تنی کاروباری ثینگلیز و ثه مه ریکا و دواخستنی مه سالحی حیرافه بینجگه له م باوه پره ی کاتی که له تشرینی (۱۹۵۳) دا فه رمانی کرایه سه رکه به خوی و لواکه یه ره و لوای (۱۹) که له مه نسووریه بوون بیخیت بو ولانی و اردن ، گویا به ناوی ثه وه وه که له «جو و له که بده ن! که چی له ریگه دا سهیر ثه کا ثه مه و انبه ، به لکوو ثه مه مه معنا دا بسو یارمه تی «جو و له که و فه «میسر «دانه! دیاره نه فسیه تی «عبدالکریم قاسم» بیزی له مه دینه و و شتی و واناکا.

لهو وهخنهوه بهتایبه تی ـ ته آییم لهو وهخنه به دواوه، ثه گینا به گهلی سال پیش شهو وهخنهش ثهو فیکرهی ههر همبور ـ کهوته سهر فیکری ثهوه که به ههر جوّر بووه ئیشینکی وابکا، ثهم ولآنه لهدهست ثهو گورگه خائنانه رزگارکا. فیکریّکی زوّر زل بوو کردیهوه، تهنها دلّه پر له هیّر و نهیّیه کهی [عبدالکریم قاسم] نه یی کهسیّکی تر ناتوانی ثهو فیکره لهدلیا به نهیّنی ییّلیّنهوه تا دیّنه سهروبهری به ثه نجام گه یاندنی!

که لهو سهفه ره ی گهر ایه وه و گهیشته [شیج ـ شری] بهریاری سه ره نای ده رخستنی شورشیکی دا ، به لأم له و ی به باشی نه زانی چونکه سه یری کرد ثه رانه ی که وا قدم داوه ناهه موارانه بو حیرانی تو خیرانی تو حیدالاله و فیصل و نوری سعید و ده ست و پیوه نده کانیان بن ـ هه مو و یان له وی نین. سه یری کرد ثه گهر هه ند یک له وانه به رپه ل که و ن و هه ند یکیان ده ریاز بین بی گرمان ثه و ثامانجه که ثه و هه یه تی به شورش ، بوی ییک نایه. له به رثوی لی یک نایه.

له م ماوه یه دا هه ر خه ریکی تاقی کردنه و هی یه که یه که ی نه فسه ره کان بو و ، خه ریکی نه وه بو و بزانتی تایا کامیان له مه حه ک ده ر نه چن. خه ریکی نه مه بو و به بین شه و مسه و ه تا با و ه پی خویشی له لای یه کیک بدر کینی. له نه تیجه ی تاقی کردنه و ه یه کی زورا توانسی چه ند نه فسه ریکی زور که م بدوزی ته و و نه نه نه شهد رانه ک ه جیگه ی با و و و سنگیان گۆرپىكى يۆدەنگە بۆ ھەمور نهينيە كا. ئەم چەند دانە يەش كە دۆزيەرە ، مەرج، نەبور كە ئەبى ھەر لەلواكەى ئەوابى. يا ھەر يەكە لەلاپ كىش بىن سادام ھەمورىيان ھەر بىۆ مەبەستىكى يېرۆزكۆششى ئەكەن ھەر رەكور ئەرە رانەكە لەلاي ئەربى.

به تابیه تی همندی لهوانهی که من پنی بزانم و بهره بهره ثاگاداریان بهسهر نهیمیه کانی رحبدالکریم. دا یه یداکر د و به ناوی و ته فسم رانی ثازاده. و و ناوی نان ثهمانه بوون: _

ه فریق نجیب رییمی. تهم پیاوه خوشه ویستیه کی تایبه تی له ناو سو پادا هه بو و وه به دلّ هوّ گری عبدالکریم ـ یش بو و. هه رچه نده له روّژی گیرانی شوّرشه که دا ـ روّژی ۱۳ ی تهمووز ـ له [حجاز] برو، به لأم ٹاگای له ههموو کاروفرمانیکی کوّمه له هه بو و.

إزعيم ركن محى الدين عبدالحميد، زعيم ركن أحمد صالح عبدى، زعيم ركن خليل سعبد، زعيم والدين عبدالحميد، زعيم داودسه لمان جه نابى، زعيم ناجى طالب. عقيد فاضل عباس مهداوى، عقيد ماجد محمد أمين، عقيد عبدالكريم جده، عقيد مهندس رجب عبدالحميد، عقيد فتاح شالى، عقيد رفعت حاجى سرى، عقيد عبدالوهاب أمين، عقيد شمس الدين عبدالله، عقيد وصفى طاهر، عقيد طاهر يعيى، عقيد عادل جلال، عقيد عبداللهيف دراجى، عقيد محسن حسين الجيب، عقيد رجب عبدالمحيد، عقيد عبدالله عبدالله عبدالله.

[مقدم حبدالغنى عبدالستار، مقدم محمد مجيد، مقدم حبدالكريم فرحان، مقدم شاكر محمود سلام، مقدم خضر حسين دورى، ره يس شبراهيم لامى، ره يس حبدالستار عبداللطيف، ره يس تيبراهيم جاسم، ره يس مصطفى عبدالله، ره يس جاسم عزاوى، ره يس سليم فخرى، ره يس ثامر نورالدين.]

به لِّي ثهمانه سهره تا به گيانيّکي پاکهوه لهژيّر راو تـه گـبيري هبدالکريم قـاسم ـ دا

۱ - حدالله سمید عدرچهنده بدراسته راست پی نهوتیوه، بهلاّم لهبد خوه که خوّی بـهـجیّ بـروای عبدالکریم قاسم خزانی وه عبدالکریم - پش خمهی خزانی وه کوو خوه وابوو که پی وتین.

شؤرشی غیراق

پهلاماری پیکهپنانی شوّپشی (۱۳)ی تهمووزیان دا و ناویّکی پر له شانازییان بوّ خوّیان وهرگرت. بهلاّم داخه کهم زوّری پیّ نهچوو همندیّک لهمانه ثهو ناوه پر له شانازیهیان گزریهوه به ناویّکی پرِ له نهنگی و له ککهداری و نووسانیان بهسهرشانی خوّیانهوه!..

بهقسه و پر و پاگانده ی هدندی له پیاوه نه فعی پهروه ره کانی و لآتی عدره بستانی غه پر ی هزراق که و تنه بنزو و تنه و و تنه نمو در الله نیشانه که این شدرشی (۱۴) ی ته مووز!.. لی برو ردنی ه عبدالکریم قاسم، گملی زیاتر ببو و لهوه، که به چاری خهشمه وه ثاور لهمانه بداته وه. ثه و ده سته به وایان ثه برده دلی خه لکه وه، که شوْر شه کانی پیشو ری عیراق و ته مجاره شه هدر له کوششی ته مانه وه بوه و بهم قسمیه شه یانویست و لاتی عیراق. راکیشن و بیخه نه ژیر ده ستی نه فعی پهروه ره کانی و لاتی عهره بستانی ده ره وه ی عیراق!.. عبدالکریم قاسم ههر به چاوی لی بووردن و میهره بانیه وه سه یری کردن، ثه مه ش بو ثه و مدالکریم قاسم ههر به چاوی لی بووردن و میهره بانیه وه سه یری کردن، ثه مه ش بو ثه و تنه که به لکوو ته مانه له م باوه ی و چوته ی خویان بگه رینه و و نه ی به ثار ارو و تا و تیل کردن. ثه مانه هه ر نه گه رانه و ه تا له تاخراکرده وه ی نایه سه ندی خویان رایکیشیان بو ثه وه و تو آه ی نایه و ه ی خویان و و ربگر نه و ه ا.

[عبدالکریم قاسم] همر لایه نی هیمنی و لئی بووردنی له دهست به رنه دا. که چی له ناکاو، له روّزی (۱۹۵۹/۳/۹) دا عبدالوهاب شواف که و هختی خوّی یه کینک بوو، له ته فسمارانی ثازادی شوّپشی (۱۳)ی ته مووز - ثه و ناوه پر له ثیفتخاره ی پی همآنه گیرا و به پروانی له به الناسری و شوّپشی (۱۳)ی ته مووز هه نگیرساند و ویستی ناوه پا که کهی عیرانی به عبدالکریم قاسم، و شوّپشی (۱۴)ی ته مووز هه نگیرساند و ویستی ناوه پا که کهی عیرانی له ککه دار بکا!. ثه وهنده هه بوو [عبدالکریم قاسم] دهستی له دهستی شه و و له دهستی باریه ده رد و عدره به وه کو و پووره ی هه نگ ده و ریان لئی داوه و به پیشه و ایه کسی راسنی کورد و عهره به و کو و پووره ی هه نگ ده و ریان لئی داوه و به پیشه و ایه کسی راسنی راستی خوّیان ثه زان به کیک ثه و هنده خوّشه و بستی و له هیازندی دلی هه مور

كەسپىكايى، بىن گومان ھەر بەھيزو سەركەوتوو ئەبىي.

له ثاخری ثهم کرده وه ناپهسهنده دا دهستهی عبدالوهاب و یاریه ده ره کهی بر ماوهی (۲۳) سه عات ههر ثه وه یان بر مایه وه که نلویّکی نه نگباری و خیانه تکارانه یان بر هـ هـ تا هـ تایی بر خوّیان و مرگرت و هیچی ترا.

[هبدالکریم قاسم] له ناو اله و ناوچه ههسکه ریدداکه اله ژیا پیاویکی خنزشه ویست بو ، لا په په رو ناکی ژیانی همو و ناوچه کهی کردیو و به په روانهی ده وری خوی، له هیچ کائیکا شتیکی وای لیوه ده رنه اله که وت که بین به هوی دلم و نجاندنی سه ربازیک و ه یا اله فسه ربایک. رواله ت و کرده و ه رواله تیه کانیشی وای پیشان اله داکه له ناو اله فسه رانی سویادا یه کیکی تر نیه وه کو و اله و سه ربه بنه ماله ی پادشاهی و و نوری سعید ین ا. ته نانه ت له م رووه و بو و بو و بو و بو و به شوینی ره خنه ی هه ندی له و که سانه که الگاداری ناو په رده ی دلی نه بو و نور.

نه و قوتابیانه ش که لهم ماوه یه دا پینگیه وه نابوون نه وانیشی همر له سمر ره وشتی خوّی فیری کردبوون، وانه لهروالهت و کرده وه یانا همه و و وایان نه نواند که همتا نه و په په دلسوّزی یان هه یه به بنه مالهی شاهی آ. کرده وه و بزوو تنه و می کوّمه لاّیه تی که شه یانکرد و ادیاربوو، تا (۱۹۵۵) دمرزیّکی تمواوی کوّمه لهی نهینیان نه خویندبوو بوّیه ، نوری سمیده و دهست و پیّوهنده کانی جوّره هه ستینکیان پینیان کرد و هم و به که به نان درور خستنه و می و لاّیتیک. له (۱۹۵۱) دا دمرزیان له همله کانی پیشوو و مرکرت، نه ممجا نه و ریگه یانه گرت که باسمان کردن. به هوّی گرتنی نهم ریگه یه و و رده ورده دلّی ، نوری سمیده یان پاک کرده و ه و کوّمه لهی نه هسم دی نازاده به ره به ره بوّه یه ک، تی که و تن تا که و تن تا که و تن تا که و تن و ده و ده و ده به ایک نزیک که و تنه و ه.

رېگەي ئەم كۆمەلە بېجگە لە ۋېلاوكراۋە كەيان كە ناۋيان نابۇۋ ۋدەنگى سەرباز، ۋ

شؤرشی میزاق

باوه پر همتا ته هات قایمتر ته بوو، هیزی [عبدالکریم] و ته قسم رانی ثازاد رؤژ به رؤژ زیاتر پهره ی ته سه ند. [عبدالکریم] ها ته سهر ثه ره که رؤژی [۲ی کانوونی دووه ممی ۱۹۵۸] تاگری شؤرش هه لگیرسینی، دیسان له بهر کؤبرونه وهی ـ عبدالاله و فیصل و نوری ـ هه رسه ری نه گرت. ویستی له رؤژی کوبوونه وهی ده رجوونی قوتایه کانی کوللیه ی جه لگدا یکیری، لیره شاسه ری نه گرت چونکه شازاده کان کونه بووبوونه وه.

* * *

ونوری سعید، و وحدالاله، پریاریان دا لوایه کی دلسوزی سه ربه خویان بچیت بو [آردن]، چوار مانگ لهوی بی و بگه پیته وه. چوونی امم [لوا]یه ش له به راموه یه که گویا ایسته حیراق و آردن بیوون به یه ک و اله بی له همموو روویه که وه پارمه تی یه ک بده ن، نه وه ک له حوکوومه تی آردن دا دوژمنه کانی ده رموه ی ته یه تیان تیک بده ن! اسمه شینکی [لوا]یه بچیت بو اله وه که اله و دوژمنانه ایتر نه و یرن فیکریک بکهنا. اله مه، شینکی قانوونی بوو لهبه ینی ـ عیّراق و اردن ـ داکهس ناتوانیّ رهخنه له قانون بگریّ!.کهوابوو ناردنی [لو۱]که، ثه یی بهم ناوهوه یّ، به لأم له ژیّره وه وانه بوو ، ناردنی تهم لوایه برّ ته وهبوو که له [لوبنان]دا یارمه یی وشه معون بدا و نه یه لّن دو ژمنه کانی وشه معوون و دهستبزیّوی بکهن ، شه معون له ژیّره وه له گهل شاوشازاده ی عیّراق یه کیّکه چوّن ته ییّ یاربده نه دریّ؟!. ثه وه نام یه یه یمانیّک له به ینی عیّراق و لوبنانا نیه همتا به تا شکرا بتوانن یارمه تی بدهن، ثه گهر راسته و راست بلّین چوونی ثهم لوایه بوّ لوبنانه قسمو باس له لایهن وشه عسه و نه یوه وه وه یه یدا ته ییّ ، به لاّم بوتریّ بوّ اُردن ـ ه ثاو ته کریّ به ثاگرا و هیچ قسه یه ک په یدا.

له روزی [۱۰-۱۱ ی تهمووزی ۱۹۵۸] دا عبدالاله لهلایه کهوه و نووری سعید لهلایه کهوه و نووری سعید لهلایه کهوه له نهسته موّل دا قسمی ته داواد کرد، که له روّژی (۱۴)ی تهمووزدا بوّ پهیمانی به ضدا ته ندامه ههروزله کانی حوکوومه تانی هاوبه ش لهوی کوّببته و و بوّیه یه کی قه تمه ر تر به سه ر پهیمانی به ضدادا بیّن، دوورنیه بوّکوشن و لاتکردلی عیّراق بی ته وه نده ی ترا.

هدر له و روژه وه [شدقامی ئیستقلال]ی ئدسته موّل ریک خرا، به یداخه کانی ثیران، پاکستان، عیراق، تورکیا، ئدمه ریکا و ٹنگلترهی بینا هداواسرا. تعانهت گسکیشیان لی داا.. فدوجی پاسه وانی شدره فی تورکی تاسولوسی خوّیان دا بوّ پیشوازی کردن، فروّکه خانه ی شدسته موّل کاربه دهستانی و وزاره تی ده ره وی و تورکیاه و حوکو و مدتانی هاو به شی په یمانی به خدا تیدایا که و تنه جرت و فرت!.

نهوه نهوان لهوی وا، لهم لاوه هنوری و هعبدالاله گهرانه و خویان ناماده کردکه رزش (۱۴)ی تهمووز له سه هات دهبگهنه نه نهر که نهرن و سه هات دهبگهنه نه نهمه مرزن، چونکه لهوی لهو و هختمدا پیشوازی که رائی حوکرومه تانی هاوبه شی پهیمانی به خدا و فه و جی پاسه وانی شهره فی شه قامی نیستفلال چاو مرن مه وکیی ملووکانه

تۇرشى غيراق

نه کهنآ.. مه وکیی ملووکانهش عباره ته له فیصل پادشای عیّراق و له حبدالاله ولیسمهدی نیّستهی عیّراق و شای پاشه روّژی سووریا!. و مله نووری سعید ره ئیسی وزرای ـ یه کیه تی حیّراق و اُردن ـ و دمست و پیّوهندی نهمانه.

ثهمانه بهم جوّره هموو خوّیانیان ثاماده کرد و فروّکه خانهی به فدا به خوّی و به فرد که مانه بهم جوّره هموو شوّیانیان ثاماده کرد و فروّکه خانهی به فدا به خوّی و به فرد که یاد شاهیه دا، له گهلّ و زرا و پیاوماقو ولاّنی سه ربه ده روه بوه کانی کوّشکی هرحاب. ثهمانه ههموو خوّیان ثاماده کرد بوّ ثهوه به یانی سه هات (۷) ومهوکیی ملووکی، به یک کویّ، وه کو و چوّن و زرا و پیاوه کانی [ناپلیون]له پاریس ناپلیون ـ یان به یک ثه کرد بوّ فه تحه کانی تهلّهمانیا و نه مسهو رووسیا بوّ فه ره نسه ثهمانیش و ابوون!!.. و تف باد بر چرخ گردون تف!!..

* * *

ونوری سعید، فهرمانی ده رکر دبوو، که له شهوی (۱۴)ی ته مووزدا لوای (۱۹) بچنت بر [آردن] بزیاریه دانی و لا تی آردن. فهرمانیکی تر کرایه سهر وعبدالکریم قاسم، که چه ک و جسبه خانه و اساز و خه یه کسی ته واو بو الهم لوایه و مربگری. سهرکه زی لواش له وجه له و لا یه، هیچ رینگه یه کسی نیه بز [آردن] خه یری ناوشاری به خدا نه ین. وا دیبار بو و ونوری سعید، بزیه و تبووی به شه و برون نه یا و رست الهم هیزه به روزا به ناوشاری به خدادا برواو خه لکی له به رخویانه و ده ست بکه ن به قسه کردن، چونکه هه ر له بناخه دا شه عبی هیرافی د لگران بوون له م ری که و تنه ی به ینی هیراق و آردنه، جا له به را امه قسه ی زور لی اله به روده و ده و دوست به ینی هیراق و اید نه به اله به را اله به داده و سه ی زور لی

[هبدالکریم قاسم] وه کوو له پیشا زانیمان زوّر دهمیّک بوو داخ له دلّ بوو که لله ی بوّ شور شیّک نهمی نه کرد. لیّره داکه و ته فیکر کردنه وه که نایا و از لهم باوه و می بیّن نیسته، یان هه لَیه ی و دایی هملّ له ده ست بدا ؟. له لایه که وه فیکری شهوه ی شه کرده و ه.ک

ثه مه و شنیکی تریش؛ ثه وهش تا تیسته له تأریخی ثهم حوکو و مه ته داری نه که و تو و ه و فصل و و معبدالاله و و نوری سعید و دهستویتوه نده کانیان له شه و یکی و ه کوو (۱۴)ی تهمو و زدا هه موو له به خدادابن و ههمو و به و جوّره کوّببنه و ها. شه گهر هیچ نیشانه ی سمرکه و تن ندین کوّبو و نه وه مانه ههمو و نیشانه یه که بوّ سه رکه و تنی شوّرشه یر زده که ی بوّ سه رکه و تنی شوّرشه یر زده که ی برای دا و و تنی:

[سامضی فما بالموت عار علی الفتی اذا ما نوی حقا و جاهد مسلما وواسی الرجال الصالحین بنفسه و فارق مذموما و خالف مجرما فأن حشت لم أذمم و لمن مت لم ألم کفی بک ذلا أن تعیش و ترخما] هسه ر له روّژی [۱۰ ی تسهمووزی ۱۹۵۸] دا بسریاری شسوّرشیدا و تسهفسه ره همواخواکانی خوّی تی گیاند و همموو ته رتباتیکی یو دانان و تعوی شایانی ریگه دانان و درزی سهر لهشکریک بین، هممووی پینوتن، نمه صبدالکریم خوّی تیکدا، نمه همواخواکانی، به، لهسهر خوّیی و به یی شلّه ژان کاروباریان جیّ به جی ته کرد. ثم گهر یه کیک له خه یری ته فسمرانی تازاد شتیکی خه یره احتیادی لیّوه بینینایه تمیان و سیدنا خدریکی سهفه ری خیّره بو تهستموّل، ثه بیّ ته رئیبات بکه ین بوّ شموا. یا به ممه پینه یان

مؤرشی عیراق

هدتا ثدم دهقیقه به درمان له لایه ن سه رله شکری گشتیه وه - عبدالکریم قساسم - هه ر به زمان بو و بر سه رثه فسه رانی ثازاده له و انیشه وه دیسان هه ربه زمان بو و بر سه رخوا رو تر، هیچی نه چو و بو وه سه ر قاقه ز، وه کوو له به رکر دنی منالی که قمت له بیر ناچیته وه ثه مانیش فه رمان و ریکه و شوینی جه نگیه که یان ثاوا له به رکر دیو و.

له پاش نه وه همر که فرمانی خوّی زانی و به پی که و تن روو به به خدا، له سه هات (۱۱ م شه وی ۱۳ م ته مو وز)دا و مبدالکریم قاسمه و هاو پیکانی روویان کرده شویّنی
قیاده له وه زاره تی دفاع. ثه و ثه فسه ره ی که نوّبه تچی مه قه پی قیاده بو و له هه واخواکانی
وعبدالکریم، بو و، به هوّی ثه وه وه دایه ره کانی وه زاره تی دفاع شکیتکیان به هیچ نه برد. له
ومقری قیاده، دانیشتن و له سه هات (۱۲)دا ثه و شتانه که شه بوا بکرانایه شه و شه و شه مدینه که در شه و
ثه فسه ره کانی ثه وی فه رمانیان له [عبدالکریم] و درگرت و به مه کینه ی ده ستی له چاپیان دا
و خیّرا به سه رات و پوّبی له شکره که ی خوّیانا بالاویان کرده و .

ثهو ثبشانه ی که ثهوشه وه ثهبوایه بکرایه: گرتنی (قصر الرحاب، قصری نوری سعید،

پستگه ی اذاهه، دایه ره ی تعلمه فوّن و تعلگراف، برینی خه تی تعلمه فوّن و تعلگراف له مالی

عبدالاله و نوری سعید و وه زیره کان، گرتنی هه مو و وه زیر و هه واخواکانی ، عبدالاله ، و

ه نوری سعید، گرتنی کوّشکی موّد بریه تی پوّلیسی گشتی، گرتنی موّد بره که ی و سه روّکی

ثهرکانی سویا، گرتنی برده کانی ناوشاری به غدا و ثه و شوینانه که مه ترسی لی ثه کسری،

وربابوون بوّ گرتنی هیّزی پوّلیسی بسیاری). ثه مانه ثهیی تا سه عات (٦)ی به یانی هه مو و

بگیرین به بیّ ثهوه یه کیّک له یه کیّ بکه وی وه هه رکه سه شوینی ثبشی خوّی بوّدانرا، وه

ثهمانه هه مورو به هوّی ته لمرزه وه ثهی ده قیقه به ده قیقه و هه نگاو کاره سائی

خوّیان به «صدالکریم قاسم» بگه یه نن له [وه زاره تی دفیاع]، شعمیش به پی پیشهات

خوّیان به «صدالکریم قاسم» بگه یه نن له [وه زاره تی دفیاع]، شعمیش به پی پیشهات

ثهم فهرمانانه جیّبهجیّ کراو دهنگ نه کرا تا ههموو بارهگا و دیواخانیّک خهوی لیّ

کهوت و ثهوی لهرابواردنی شهوابوو گهرایهوه مالّی خوّی، واته بوو به سهعات سنی پاش نیوهشهو، دنیای به فندا پهردهی خاموّشی به تهواوی به سهر خوّیاکپّشا بوّ ثهوه له پاش سنی سهعاتی تر پهرده یه کی شوّرش پیشان بدا!.

بهره بهره دهسته کان ههر که چوون به شویزن ئیشی خویانهوه. هیچ ده نگیک نه بو و
ته نها ده نگی چه ک و رقیشتنی سه ربازانی ثارا نه ین بو رزگار کردنی و لأت له دیلیه تی
چه ندساله ا. ثه وانه ی ته له فون برینیان پی سپترابو و ثیشی خویانیان کرد، ثه وانه ی گر تنی
دایه ره ی ته له فون و ته لگرافیان پی سپترابو و ثیشی خویانیان کرد، ریّگه کان و پرده کان
گیرا، ثابلوقه ی ثه و مالانه ـ که ثه یمی خاوه نه کانیان بگیرین ـ درا. به لام ثه مانه هه مو و به
بینده نگی چونکه ثیشی هه ره زل ماوه ، کوشکی رحاب و نوری سعید و ثیستگه ماوه.

دوسته کانی ته و شو تینانه ش به پری که و تن به سه صات (۴) دا نابلز قه ی کو شکی عبدالاله و قصر الرحاب، درا، بریار و ابو و وعبدالاله، و وفیصل، بگیرین، [فه وجی حدو مس] به هدمو و چه کیکه وه له وقصرالرحاب، دابو و، ثامری فه وج [طه بامه پزی] بو و. دیاره که ثهمانه په لامار ثه دهن ده رکه و آن و نوبه تچی نایه آن. ثه مان داوای ثامر فه وج ثه که نه له نامرا ثه دوست ثه که وی و یی ته آین شور ش بو وه و شه یی و هبدالاله، و وهیصل، هدر دو وکیان له ته ختی پادشایی یینه خواره وه و تو ثه می و همبدالاله، و وهیصل، همه در دو وکیان له ته ختی پادشایی یینه خواره وه و تو ثه م فه رمانه یان پی بگه یه نه مامری فه وج که چاک ورد ثه یی و هی به شامری له خوم ده و تو شه یی و پی به شه آنی به و به دره نامری له خوم و شه یی و پی شه آنی به ده نه به ده نه ته ده نه ته اده فون و شته سه پر ته که نه به ره نه که نه ده ست ثه ده نه ته اده فون و شته سه پر ته که نه ده ست ثه ده نه ته اده فون و شته سه پر ته که نه ده ست ثه ده نه ته اده فون و شته سه پر ته که نه ده ست شه ده نه و واز له خوی بینی، ثامر له ده سته ی شورش تی ثه گه یه ن که به رانبه ری کردن که آکی نیه و واز له خوی بینی، ثامر له فیکره ی خوی په شیمان ثه بینه و و شور شر گیره کان ثه چنه ژووره وه . له سه مات (۵/۹۵) هیکردی به شیمان ثه بینه و و شور آن ثه چنه ژووره وه . له سه مات (۵/۹۵) هیک نه به ره لا پو و _ [عبدالله سمید] به خوی و تو په کانیه و فیکوده تا تهی پشتی کو شک ـ که به ره لا پو و _ [عبدالله سمید] به خوی و تو په کانیه و ده تو په کانیه و مو ته به ره لا پو و _ [عبدالله سمید] به خوی و تو په کانیه و میکوده تو په کانیه و میکوده تو په کانیه و میکوده تا به یکوده به ره لا پو و _ [عبدالله سمید] به خوی و تو په کانیه و میکوده تا به یکوده به ره لا په و و از به خوی و تو په کانیه و میکوده به ره لا په و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په کانیه و و از به خوی و تو په که کانیه و که و تو په که کانیه و که و تو په که کانیه و که و کور که کان نه که کانیه و که که که که که

فورشی عیراق

ئەرىش ئەر قاپيە ئەگرى.

سه بر ته کهن و عبدالاله و تهو دهستو پيوهنده که لهوين به [مهتره افزز] ته کهونه ته قه اله ، شؤرش گيره کان، ته ممان ههر کوششی ته وه ته کهن که به لکوو فیصل ته خت بدانه دواوه.
ثهمه سهرناگری ثهمجا وقصرالرحاب به ده نه بهرتزپ، شهفسهر ومصطفی عبدالله و و بعدالستاره ته چنه ژووره وه گیز و فیصل و ریستو و یه تی چی شزرش گیره کان ته یکین ته و ا بکا، عبدالاله کوشتو و به تی، وهمه به گولله ی عبدالاله و خزمه تبچه کان چهند ثه فسه ر و سهرباز یکی شورش گیره کان به کوژراوی و برینداری ثه کهون. که ثیش ثه گاته شه موراند کی شروز بان تی ته گرن و ثهوان ثه کوژن. پاشان له ناو کوژراوه کانی و قصرالرحاب و دا له شی دو و ثافره تی تیاتر وی فهره نسی و شینگلیزیش شه بینریته و ها. تا دهمانه که است به به شود اله می دود به شه ش به بالام ته قه ی «قصرالرحاب و هور نه هات .

نه و دهسته به که روویان کرده نیستگه و نه فسه ره که بان له نازده کان بو و به جور یکی ناسانی نیستگه یان گرت و له سه عات (٦) دا چعدالسلام، چووه سه و نیستگه و و بی: ، نیره کوماری عیراقه، و هانی شه هیی دا که به چن بو [قصر الرحاب] لاشه ی کوژراوی وعدالاله، بیین که ساله های ساله یزی تینوون!

ته وانه ی که رو و یان کرده کزشکی ، نوری سعید، کزشکیان دایه به رگولله، له گه آنه و همه و پاسه وانه که تیدابو و چوونه ژر وره وه، که شهچن نمو وری دیدار نیه. به مه زور شلهٔ ثاران. تو مه زنو و ری که ثه از این و ایه و ده ست ثه دانه ته له فون ثه و یش بر اوه، تی ثه گاکه ثه مه شزیشه و روزه که یه که جار جار فیکری ای ثه کرده و ها. کوشکه که ی له سهر رووباری دجله بوو، به پهله پر فرزی و به جلی شهوه وه ثه چیته رووباره که و به هری هامه مهچیه که وه ده رباز ثه یی و روو ثه کانه ه کازمه بن و شهویتک له و تیدا شه میتیته و و و بارچه پارچه پارچه پارچه پارچه بارچه در پارد.

که ثه و سیّ شویّنه گیرا وقو دی سیار وی پۆلیس که له وصالْحیه و بو و به چه ند سه ربازیّکی که م ثه گیریّت و ورده ورده شویّنه کانی تریش ثه گیریّن.

ئیشی هدره زل ٹیستگهی رادیو کردی که بالاّوی کرده وه شوّپش بو وه و وجدالاله م کوژراوه و و لأت بو وه به جمهو و ریعت. لهمه ثهو نه برو وه که تاگایان له هیچ نه بو و همه اخرای بندمالهی شاهی بو ون ههمو و شلّه ژان و و تیان مادام ده و رو دو کان تیکچو وه دیاره ثهمه هیزیّکی زل هه به ثیّمه به رانبه ریمان پی ناکری، خوّیان دا به دهسته وه. مهه لیّنی و ثموی خاومن مال ثه یزانی ثه گهر در بیزانی هیچ له مالا نابه لیّن ای کوردی همیه ثه لیّن و ثموی خاومن مال ثه یزانی ثه گهر در بیزانی هیچ له مالا نابه لیّن ای کوردی همین تر ته گهر ثه یانزانی هیزی شوّپش گیره کان له چاو هیزی ثه و آنا ثه و منده که میزی شوّپش کمه نابه نیزی شوّپش شوپش دو به میزی شوّپش گیره کان هیزی یکی خوابی بو و مخوا ته یه ویست به شوّپشی (۱۹۵ تهمو وزی ۱۹۵۸ یی و معدوری شهو زالمانه بیتین، که و معدوری شهو زالمانه بیتین، که همدور چاره نووسیّکی ثهم شمیه میان به لاوه له هیچ کهمتر بو و...

هدر له گدن تهمانه دا و هزیره کان و ته فسه ره گهوره کان که سهر به دهوری پیشوو بوون ـ له گدن گدنی که سی تراگیران و نه هینگران ههنگاو بنیته بهر ههنگاوا. هنوری سعیده که (۲۷) سان (۸۰) ههزار جاسووسی به خیو کرد نه یانتوانسی کنه یه ک، سهره ده زویک له شد پر شرخه پیروزه که ی [۱۳ ی ته مووزی ۱۹۵۸ کی هیرانی بکه ن و بدوزنه و ها و نه یانتوانی له توزی له ناو دنی [هبدالکریم قاسم] بگهن ا.

که وابو و ثه و شوّرشه هیّمنه که لا په په می تاسمانی روّژهه لاّتی ناوه پاست و خوارووی گوّری و بو و به عنوانیّکی هه ره زل له لا په په می تأریّخی شوّرشه کانی هاله ما شوّرشیّک بو و که له ماوه ی ـ ته گهر راستیت ثه وی ـ سیّ سه مانا له [۱۹۵ تهمووزی ۱۹۵۸] له عیّراقا به سه رکرده یی هجدالکریم قاسمه روویدا و هیچی ترا.

له سه عات [۱۰ م روّژی ۱۴ ی ته مووزی ۱۹۵۸] له عیراقا شاری شوّرش بوو،

شورشی میراق

کهچی له شاری ثمستممز لداکه بهتهمای ومهوکیی ملوکی، عیرانی بوون بگانه ثهری!. ـ شهقامی ئیستقلال ـ ثالاکانی تیکدا و خهبهری مانهمی بردهوه بز باره گاکانی ،تورکیا و لیران و پاکستان و ثینگلیز و ثهمهریکا!!.ه.

* * *

له سهعات (۷)ی به بانی [۱۹ ی ته مووزی ۱۹۵۸] له تیستگه ی بی ته لی به غدادا بالار کرایه وه که ده وری ملووکیه ت و پادشایه تی ـ ثه و ملووکیه ته که له سهعات (۷)ی پاش نیوه پر قری و برزی [۱۹۵۸ ته موزی ۱۹۵۸] دا به خه بالیانا نه ثه هات که هیزیک له عاله ما هه بی تا هه زار سالی تر بتوانی لایه ری ـ له عیراقا به سه رچوو حوکوومه تی عیراق بو و به حسوک و مه تیکی ه کرای او به دحوک و مه تیکی ه کرای او به دو به دو اخانیک به فه رمانی [قائدی گشتی قوانی مسلحه] دانراو ناونرایه ممجلسی سیاده و و نه دیداده کانی عباره ت بوون له: ـ

(۱) فەرىق ركن نجيب ربيعى _سەرۇك. (۲) محمد مهدى كبه _ ئەندام. (۳) خالد
 نقشبندى _ ئەندام.

هدر لهوکانه دا ٹیستگه به فهرمانی [مجلسی سیاده] بالاّوی کر دەوه که دیوانی وزرای کؤماری دانراو ٹهندامه کانی عبارهت بوون له: ـ

[جدالکریم قاسم ره تیسی وزراو وه کیلی وه زیری دفاع. ثهمه ینجگه له وه که قالدی قواتی هامی مسلحه یه عبدالسلام محمد عارف نائب ره تیسی وزرا و وه کیلی وزیری داخله. محمد حدید وزیری مالیه. عبدالجبار جومرد وزیری خارجیه. مصطفی عملی وزیری عدلیه. ابراهیم کبه وزیری اقتصاد. جابر عمر وزیری معارف. زعیم رکن ناجی طالب وزیری شؤونی اجتماعی. بابه عملی شیخ مهحمود وزیری ثه شغال و مواصلات. محمدصالح محمود وزیری زراعه. فؤاد رکایی وزیری اعمار. صدیق شنش وزیری ارشاد].

له روّژی [۷۲۷ تهمووزی ۱۹۵۸] دا معطسی سیاده و ومجلسی وزراه کوّبوونه و و دهمتلسی وزراه کوّبوونه و و دهستووری و مختی ـ موقت یان دانا بوّ کوّماری عیّراقی و بهم دهستووره قـانوونی

ثهساسی عیّراقی که له (۱۹۲۰)داکرابوو حوکسی لابراو ثهم دهستووره نیشته شویّنی ثه و .

دهستووری وهختی عباره ت بوو له (۳) باب و له (۳۰) به ند. بایی یه کهم کوّماری عیّراق .

بایی دووههم سهرچاوه ی حوکم و حقووقی گشتی . بایی سنی یهم یـاسای حـوکم . بـایی
چواره م ثهحکامی انتقالی .

بهره بهره کوّماری عیّراق که و ته قایم کردنه و می ثاشنایه تی خوّی و حوکو و مه ته کانی گیتی، که و ته دیوانیکی به درزی گیتی، که و ته دیوانیکی به درزی عصمکه ری له ژیّر سه روّکی و عقید فاضل حباس مهداوی، بوّ موحاکمه کردنی پیاوانی سیاسی ده و ری پیشو و که و ته به ره لاّکردنی حه پسه سیاسیه کانی ده و ری پیشو و ته مانه ش که هم ر شتیک ته کرا له ژیّر فه رمانی پیشه و ای شورش [عبدالکریم قاسم] دا ته کرا.

وه کوو بارانی به هار ته آنگرافی حوکوومه ته کانی دنیا ثهباری به سهر و عبدالکریم قاسم داو پشتیوانی و ره زامه ندیان پیشان ثه دا به رانبه ر بهم کوماره تازهی عیراق . . . همدروه ها له ناوه وهی عیراقه وه شیمال و جنوربه وه تهلگراف و شه عب له لایه ن همه و دهسته یه که وه روی ثه کرده به غدا وه وقده کان ثه چوون بولای [عبدالکریم] و پی خوشبوون و ره زامه ندی خویان به رانبه ر به بزوو تنه وه کهی و به کوماری تازه پیشان ثهدا.

به م جوّره و لهسه ر تهم و پنه یه به هوی کوّششی هبدالکریم قباسم ـ هوه شوّپشی (۱۳)ی تهمووزی سالی پنجایه وه و میراق دورکانی پادشایه نی پنجایه وه و هیراق بوو به حوکوومه نیکی کوّماری و ده نگی به همه و هاله می روّژه مه لأت و روّد ادا بالاو به و هوه.

شؤرشی عیراق

زوّر له میّژه کورد و حدرهب ییّکهوه لهم ولأتددا تهژین و شان به شانی یه ک له حدموو شتېكدا هاتوونه ته خوارهوه، له دەوره كانى عهباسىدا يېكەوه كاروبارى ـ ئەوى يىيان كرايغ ـ بنهمالهي [عهباسي]يان ههلسووراندووه، له روَّرُه كاني عوسماني، الله شبايي و شینی ثهو دهولهٔ ته دا هاو به ش بوون، له زهمانی حوکوومه تی پیشوودا ههردووکیان له ژیر يه ك جهورا . به دەست يياوه كانيانهوه . تلاونه تهوه. ئهو دەورانهو ئهو بنهمالأنه ههموو رۆپشتن وكورد و عەرەب ھەر مانەوھا. لەم تارپخانەدا ئىەوى، زۆر تىپدايـا ھـاوبەش بوویتن چهوساندنهوه و پهریشانی بووه، بهراستی لهم رووهوه وهکوو پهک شانیان دابووه بهری و ثهرکیّکی زلیان هه لّگر تبوو. دیاره ههموو شنیّک دوایی هاتنیّکی هه به. به تايبهني لهدموري ييشوودا شتيكيان دانابوو ناويان نابوو [قانووني تهساسي]. تمم فانووني تهساسيه لهمه ره كه به ولاوه ـ كه كه و تبوره سه ر قباقه زه كه ـ هيج نمو و دیکی تری ته بو وا. ته مجا هاتبو ون نه سهر شهمه قه وانین و پاسای تریان دروست كر دبوو. راسته ثهمانه ثيشيان ين ته كرا به لأم بهرانبه ربه كن و به سه ركيّ دا ته تو يُنرانه وه؟. بەسەر يياوى ھەۋار و بىڭدەسەلات وكەساساا!. بەسەر ئەۋانەداكە ئەگەر خوانەكىر دە قسه به كي راستيان بهرانبه ر به خاوهن حوكميك بكردايه خيرا به دارى فانوونه وه لي ثه هاتنه دوست و ثه یانوت، ثهم قسهی تزیه پیچه وانهی قانوونه و قانوون وا نافه رمووی . به داري ثه وقانو و نه که خو یان ثه یانفه رمو و ا پشتي کابرایان ته شکاند و دایان نه رزاند!. بهلام خياوهن حيوكمه كيان و خياوهن دهسهلاته كيان شهوان خوّيان لهژوور قانو ونه و مبو ون؛ خه لکیان رووت بکر دایه ته وه، مالیانیان زموت بکر دایه، حه بسیان بكردنايه، بهرتيليان لتي وهربگرتنايه هيچ قانوونيك نهبوو، كمه محاسبهي شهوان بكا، چونکه ئەوان لە ژوور قانوونەوەن!. قانوون ئەيغەرموو فلأنه بەگك، وە يا فلأنه شيخ، وە يا فلآن و وزیر ته فه نی! ته و ونده و ته و ونده هوزار دیناری مالّی وزوریبه وی که و تؤته لا، له به ر الهوه که اله جوّره قهرزانه لهو قهرزانهن، که دوست ناکهونه و میریاری دا و اته فانوون ـ

قه آهمی لنی خوشبوونی به سه را بکیشری ا. له وه ختیکا که کابرای به قاتی و یا کابرای تو رفت که ایرای تو پاکابرای تو پر فروش له به در مووده ی قانوون حوکم دراو حه پس کرا!!...

ثه مه نموونه په ک بوو له لقو پوّ په کانی وقانونی ثه ساسی، دهوری پیشوو که کور د ټک ر حد ه ینک وه کوو په ک وابوون تبا!.

لهنه تیجهی ثه و زولم و زوره بووکه پالهوانی نهترسی شوّرش هصبدالکریم قسمه شسوّرشه به ناوبانگه کهی [۱۴ی ته مووزی ۱۹۵۸]ی عیّرافسی گیّرا و شهو دهورو دووکانهی تیکنا و سهره ولیّژی کرده وه.

[عبدالکریم قاسم] ثهم ثبشه ی کرد، هه موو شه عب پشتیوانیان کرد، ثهم ثبشه پیر فرزه ی کرد به هوی پشتیوانی کردنی شه عی عیراقیه وه، به هوی کوردی عیراقه وه، به هوی حدره بی عیراقه وه، به هوی حدره بی عیراقه وه، و کوو پیشه وای شوْرش گیانی خوّی خسته سه رده سی، ته فسه رانی کورد و عدره ب و شه عیی حدره ب و کوردی عیراق یش گیانیان خسته سه رده ستیان بو فداکاریه پیروزه که ی عبدالکریم، بو عبدالکریم!

[حبدالکریم قاسم] حیّراقی له دیلیه تی رزگار کرد، شه حبی حیّراق شه مه یان له خیکر ناچیّته وه، وه کوو نه ویش شه حبی عیّراقی له فیکر ناچیّته وه، شوّرشی (۱۹۳ ته مووزی ۱۹۵۸ کی حیّراق دنیای ئیمروّژ و دنیای پاشه روّژ ته نها له وحبدالکریم قاسم یی نه ناسی و لهشه عبی حیّراقی؛ نه و شه حبه که عبدالکریم و نه فسه ره نازاکانی و سه ربازه نه ترسه کانی همه و ده و شه حبه ن، ته نیکرد.

کورد و حدرهب ـ له هیراقا وه کوو لهدهورو پر جمور و ستهمه کانی پیشوا شان به شانی یه ک روّیشتوون، لهم دموری کامهرانی و ثازادیه شا ههر ثهروّن و ثهبن به پهروانهی دموری [هبدالکریم قاسم].کورد تا ثهم روّژه هیچ دریّغیه کی له [هبدالکریم قاسم] و له شؤرشی میزاق

قایم کردنهوهی کوّماری عیّراق نه کردووه لهم روّژهش بهدواوه نایکا چونکه ثهم خاکهو ثهم کوّماره به هی خوّی ثهزانتی، بوّیه دریّفی ناکاو به هی خوّی ثهزانیّ چونکه بهندی (۳) لهبایی یه کهمی دستووره کاتیه کهی کوّماری عیّراق ثهلّی: ـ

ه که یانی عیراقی لهسه ر نهساسی بار مه تی دانی هه موو دانیشتوه کنانی دائه مه زری، نهمه ش به وه که احترامی حقو وقیان بگیریت و تازادی بان بیاریز ریت. هه ره ب و کورد هاو به شن لهم نیشتمانه دا. ثه م دهستووره له نباو یه کیه تی هیراقی دا دان به هه موو حقو وقیکی کورددا نه نیی ا.ه.

ثهم به نده له دهستووری و هختی کو ماری عبراقاگه لی جیاوازی همه یه له گه آل نه و به ندانه داکه له و هفتی نه ماری عبراقاگه لی جیاوازی همه یه له گه آل نه و به ندانه داکه له و هارتی ته و تو به و هو په و هو کمه دانه روه شه عبه که یان که پلیشانده و ها. ته گه ر یه کیکیش بیو تایه کوا مه فهو و مه کانی قانو و نی ته ساسی به رانبه ر به کورد ؟ خیرا یی ته و ترای و نائبی داویتی. کورد ؟ خیرا یی ته و ترای و نائبی داویی خه و و تی ی شه و ترای و نائبی داویتی.

تهمه یان پی ته و ت و راست بو و و و زیر و ناتیش هه بو و ، به لام جاری بیّجگه له و ه که حقو و قه که هم به ته به به بی بین به و و زیر و ناتیش هه بو و ، به لام و و زیر و ناتیه کان به بی بین به و و زیر و ناتیه کان له ناتب بی خزیان و ثاغا کانیان! بیّجگه له مه و و زیر و ناتیه کان له کوشکه به رز و رونگاو رونگه کانی خزیانا به جزری به چوار مهشقی دانیشتبو و نهیج گه و رو و به به بی گه و رو و بیشیشیان به دهسته و بیوایه ده مر به رچاویان نه ته که و تن دو و تن که و تن نه ته که و تن دو و تن که و تن دو که و ته مان ته و انیان به رچاو نه ته که و ت ته و انیش بیزیان نه ته هات سه بر یکی نه دان به که و نا

ثهمه بوو مهفهوومی «قانونی تهساسی» دەورى پیشووى عیراق بەرانىبەر بــه كــورد.

به لأم دەستوورى كۆمارى عيراقى ئيمړو ئەو قانوونەى پيشووى سەرەوليژ كىردەوە و
بەھمىوو ئاشكراييەك حەقى بە ھەموو تاقەكورديكك داوە، ھەمووكورديكى گەررە و
بجووك وەكوو يەك تيابا شەريكن، وەكور ھەموو ھەرەب وكىورديكى عيراق لە
نيشتمانەكەدا ھاوبەشن.كەوابوو راست بوو جياييەكى زۆر ھەبوو لەبەينى وقانوونى
ئەساسى، دەورى پيشووى ھيراق و لەبەينى دەستوورى وەختى كۆمارى خۆشەويسنى
ھيراقى ئېستەدا.

لهبهر الهمانه و الهبهر خوّشهویستی زائی [عبدالکریم قساسم] الهبهر چهاوی همهموو تاقه که سیّکی انهم نیشتمانه الهباوه پی منا و هالام وایه ابهواقعیشا همهر وایه کورد تا الخر هماناسهی به همموو هیّزیّکیهوه پشتیوانی و تأییدی کوّماری عیّراق و [عبدالکریم قاسم] سهرز کی شوّرشی (۱۴)ی تهمووزی عیّراق انه کاو بوّ بهرزبوونهوه و پیّشکهوتنیان بهمالّ و به گیان الماده ی همموو فیداکاریه ک انهن.

* * *

ليّرهدا دووشت هه به لام وابه پيّويسته به باسكردن:

یه کهم ـ وه کوو پیّویسته لهسهر ههموو تاقه کهسیّکی کورد پشتیوانی ثهم کوّماری عیراقه بکا، بهو جوّره ش پیّویسته لهسهر ههموو تاقه کهسیّکی عهرهب له عیراقا تا ثاخر هماناسهی پشتیوانی بکاو شان به شانی یه ک ثهم دوو شهجه ته کان بدهن بوّ به رز کردنه وه و قایم کردنی ثهم کوّماره تازهی خوّشهویستهی عیراق. به تسایبهتی شهوانهی کهوا به در یّرایی عومری در یّری کوّماری خوّشهویست ثه کهونه سهر کورسی حوکم و حوکم ثه گرن به دهسته وه ـ چه کوردی کی بی وه یا عهره بیک بین ـ ثه بین به بین جیاوازی، داد و عهدل له به بنی شهجیا به جی بیّن، ثه بی وسه کانی دهستو وری کوّمار نه خه نه پشت گری بهرانبهر به ههندیّک و بهرانبهر به ههندیّکی تریش و تطبیقی، بکهن. ثه گهر شهمه بکهن خیانه تنکه له وشه صه و له کهّ ماری ثه کهن. تورشی عیراق

نه و دەوره كەئەر پياوانە ئەدۆزېتەوە بۆ «حوكم» دەورەيەكى شەعبى و يەكبەتبە،
نەوەك دەورەيەكى «أرستقراتى» و جيايى. شەعب ئېشى ئەوئ نەوەك قىسە، يەكبەتى
ئەوى نەوەك جيايى، برايەتى ئەوى نەوەك دوژمنايەتى، ھېمنى و ئاشتى ئەوى نەوەك
ئاۋاوەو شەږ. پياوەكانى دەورى پېشوو ھەمور پېچەوانەكانيان گرتبوو بۆيە ئاشنايەتى
لەبەينى ئەوان و شەھبا بچرابوو.

تهوانهی که وا به پروپاگانده جوّره شـتیْکی تر فـهمیّننه نـاوهوه و گـوێ له دهنگـی تهموورهی ههندێ له دوژمنه کانی عیْراق ثه گرن، ثهوانه وهنه یێ دوّستایه تی بکهن له گـهُلْ عیْراقا وُ له گـهُلْ عهره یی عیّراقا.

پەردەكانى رابردووى [حبدالكريم قاسم] دەرى ئەخاكە ئەم پياو، بەرانبەر بەم ئاو و

خاک و خدلکه دلسوّزه و خوشی و کامهرانی الهم میلله تهی الهوی، اله به وی عبراق بوّ عبراق بیّت و دهستیّکی تر له ناو با نه بین، پیّچه وانهی الهو باوه روی الهو، بین گرمان زیان به عهره به کان زیاتر اله گدیه نی له عیرافا تاکورده کسان. چونکه کورده کسان پشستیوانسی بیروباوه ری عبدالکریم قاسم تا اثاخر تنوّکی خویّنی ژبانیان اله کهن و الهم ـ جمهوور به تی عبراقیه ـ اله پاریّزن، گومانی تیدا نیه الهوی پیچهوانهی الهم باوه روی هه بی بروا ناکری تبایا سدرکه وی.

خو نه گدر له بیروباو م پیکی راستا بیانه وی هاوکاری له گدل کورده کانا بکهن، نه وه کورد تا تنوکی خوینی نتیدا بسینی قولی له قولیا نایدو همنگاو به همنگاو پیکه وه نه چن به پی نداو به هیزی هدر دوو لایانه وه نه وه نده ی ترکزماری خوشه و بستی عیراق نه گدیه ننه چله پر په ی به در زیه تی و هیچ ده ستیکی گزی که ری ده ره وه ی میراق نا توانسی په نجه بخانه ناویانه و ه.

شؤرش غيراق ٣٤٩

[بؤ دانانی ثهم کتیبه سهیری تهم سهرچاوانهی خوارهوهش کراوه:]

۱-شرفنامه شرفخانی بتلیسی

۲_ تاریخ مردوخ آیثالله کردستانی

۴-اسرار بارزان دکتر اسماهیل اردلان

۵-خلاصه کرد و کردستان محمدامین زکی

٦-مشاهير الكود محمد امين زكي

٧- امارة بهدينان صديق الدملوجي

٨ - تاريخ الوزارات العيراقية سيد عبدالرزاق الحسنى

٩- الضحايا الثلاث عبدالمنعم الغلامي

١٠ - القضية الكردية دكتر بلهج. شيركو

١١_بارزان المظلومة مم وف جياوگ

١٢- يادداشت ماموستا رفيق حامي

۱۳ میژووی ته ده یی کوردی علاءالدین سجادی

۱۴_هه لُکه و تێکي د ێړي حوزني موکرياني

۱۵ ـ مەسەلەي كوردەكان و.جي.ايلفنستن.وەرگيري [هبدالقادر حشمت].

١٦-ازمهاباد خونين نجفقلي يسيان.

۱۷ ـ مرگ بود و بازگشت هم بود نجفقلی پسیان.

۱۸ ـ یادداشتی دهستنووس له بارهی سابلاخهوه... حبدالرحمان زهبیحی.

١٩ ـ گۆفارى گەلار تۇ.

• ٢- الخرائط والمساحات الميراقية

۲۸ـ ئەو شۆړشاندى كە لە بارەي غيراقەو، دەرچوون

۲۲ ـ روزنامه كوردى ـ يه كان

وناواخن

٣-سهروتا

۵ ـ منزوویه کی کورتی کورد

۷_ ژمارهي کورد

۱۲-شوینی کورد

١٥- ژياني كۆمەلأيەتى

۱۷۔شۆړشەكانىكورد

۲۱ ـ فهومیهت

۴۴۔ شۆرشى بەدرخانيە كان

۲۴_شۆرشى حمەپاشاى رواندز

۷۱ ـ شۆرشى سەردار رەشى

٧٨_شۆړشى شيّخ مەحموود

۱۳۸ ـ شؤرشی بهرزان

۲۴٦۔ شۆړشى سمكۆ

٢٦٩ ـ شۆړشى سابلاخ

٣٢٣-شۆرشى عيراق

ستوونی راست و چەوت

داست	چەوت	دێۣڔ	لايەرە
کهم و کور ته	کەم کورتە	17	٧
ميمية نه يه يه	4,4,4	18	15
ميسريه كان	ميسريه كار	Y	71
1977	1977	* 1	**
لەبەر بەد	لەيەر ئەيەد	1	**
جەبر	جەبەر	۳	7.
كەوتىيىنە	كەرتىپتە	**	41
کورانی	كۆړانى	14	41
دالْدُەي	دالْدرى	*	54
دەركردو.	دەركروە	1	11
جوانړووه	جوانړووه	A	٧Y
1907	۷۸ ژیروینه کهی شیخ مهحموود۷۵ٌ۹۱		
له ديواخانه كاني	له دنواخانه کانی	**	٧٩
يەم جۆرە	بهم جۆر	۵	٨٨
11.4	14.1	7 19	٨٨
مەزبەتە	پەمەزبەتە	٦	119
لايه كهوه	لايهكهو	11	114
ئە كەن	ئەپكەن	**	177
سیاسیه کانی	سياسيه كانا	44	144
کورده کانه	کو رده کان	۵	14.
دەرمان	دەرمانى	4	179
ئەقەندى	ئە نپە ندى	۴	127
متصرف	متصرفي	1.	197
پاريسو له	پاریسو	17	177
ناگرری	نه کرری	14	144
ھەيئ	ھەيئ	17	141

راست	چەرت	دێڔ	لايەرە
گیرایه	گيرايايه	ir	Y • A
بەرزانيەكان	بەرزانيە كاتى	**	717
لهمه	Pet	18	715
اليرانيه كان	تیرانیه کانی	17	TTP
پرسی	يرص	14	AYA
بۇ ئەرە حكومەت	بڙ حکومهت	4	170
لهناوچوونی	له ناچوونی	11	774
لمسمردرا	لەسەردار	11	PAT
ثەم قسانەي	ثەقسانەي	17	***
ثهمهمنان	<i>څەمە</i> يان	1	***

ستوونی راست و چهوت نووسینی ماموّستای هیّژا سهجادی له لاپهرِه کانی چاپی تازهدا اصلاح کراوه.

ته حمه د مو حهممه دي له چهن ديريكدا

ته حمه دی مو حه معه دی کو پی قادر کو پی میرزا سایی جان، میرزا مو حه معه د، کو پی میرزا شایی جان، خسه آلکی دز آلسی سه ربه ناوچه ی هه و رامان، نیشته چتی شاری سنه، ساآلی ۱۹۳۸ له دز آلمی هه و رامان له دایک بو وه، خو یندنی سه ره تایی له مه ریوان و ده و ره ی ناوه ندی له کرماشان ته و او کردو وه، له ساآلی ۱۹۲۰ دا له جه یشی

ئیران دامهزراوه وه له روتبهی رهلیس العورفیا تا <mark>ملازم یه کهم تمرفیمی کردووه.</mark>

له دوای ۳۰ سال دموام له سالی ۱۹۸۰ دا تقاعد و خانهنشین کراوه، له دوای نهوه دهستی داوه ته نووسین و کاری وهرگیری وه تا تبسته توانیو به ۲۱ بابهتی کوردی له باره ی بزوو تنهوهی رزگاریخوازی گهلی کورد له زمانی کوردیهوه وهرگیریته سمر زمانی فارسی، پیّویسته ثاماژه بکری بهوه ی که تهجمهد موجهمه دی ۹ بابهت لهو کنیبانه ی به ناوی بلاّوکدر ـ وهرگیر له سمر ثهرکی خوّی له چاپی داون و بلاّو بوونه تهوه.

بهرههمهكانم

ثهو بهرهه مانهی که له زمانی کوردیه و ه و ه رم گیر او ه ته سه ر زمانی فارسی و توانیم له سه ر مه سره نمی خوّم له چاپیان بده م و بلاویان که مه وه ثه مانهن:

۱- بزورتنه وه سیاسی و رؤشن بیری کورد له کوتایی چه رخی نوزدههمه وه تما ناوه پر استی چه رخی نوزدههمه وه تما ناوه پا ۱۹۷۱. ۲- خه باتی گهلی کورد له یادداشته کانی ۵۴ حمه د ته قی دا الا په په یه که شوپشه کانی شیخ مه حموود و سمکو و هه ستانه کهی ره وان دز، ریک خستن و الماده کردنی بوچاپ جهلال ته قی چاپخانه ی سلمان (الا بظمی) بغداد.

 ۳- چیم دی ۵ شوّرشه کانی شیخ مه حمو و دی مه زن، نووسینی ثه حمه د خواجه چاپخانه شفق بغداد ۱۹۲۷ به رکی په کهم.

۹ـ چیم دی = شۆرشه کانی شیخ مهحموودی مهزن نووسینی الهحمهد خواجه چاپخانه
 راپهرین سلیمانی بهرگی دووههم ۱۹۶۸.

 ۵ـ چیم دی ، شۆرشه کانی شیخ مهحموودی مهزن نووسینی ئهحمهد خواجه چاپخانه راپدرین ۱۹۷۰ بهرگی ۳.

۲- شۆرشە كانى كورد نـــوومــينى ــ عـــلاءالديـن ســـجادى ۱۹۵۹ ـ ۲٦۵۹ كــوردى ـــ
 چايخانه معارف بغداد.

۷- بارزانی و بزووتنهوه ی رزگاری خوازی کورد، نووسینی کاک مهسموود بـارزانـی، په کهم را پهزینی بارزان «۱۹۳۲ - ۱۹۳۱ و چاپی دووههم ۱۹۹۲ ، چاپخانه جهبات. ۸ـکزماری کورد له روژههلاتی کوردستان ٹاماده کردنی ثهحمهد حهممین (رهنجیار)

۸ـکزماری کورد له روزهدلاتی کوردستان ثاماده کردنی ثهحمه د حهمه مین (ره نجیار)
 سالمی ۲۰۰۰ و ههروه ها سهرؤک کوماری کوردستان له بـهرده م دادگـای ثـبّرانـا،
 بهرهه فکردنی بدره الدین صالح، چاپخانه ی و «زاره تی پهروه رده، ههولیّر.

٩- ثافره ته ناوداره كاني كورد نووسيني عبدالجبار محمدالجباري چاپي كه ركووك.

۱ کورد و کوردستان نووسینی سوحهممه شه شهین زه کسی سه رنگی شه وهل، دووهه م چاپخانه ی دارالسلامی بغداد ۱۹۳۱

۳- بزووننهوهی سماحیل ٹاخای سمکوّ دژ به رضاشاه، و لهشکهرکهشی سوپای ٹیّران بوّ وچهریق، و بایخی سوپاهی ٹوردوکهشی به ناوبانگی دساری دائش، نووسین و وهرگیّری و کوّکردنهوهی ثه حمعد موحهمسعدی

٣ـ بنه مالهي زانياران نووسيني مهلا عبدالكه ريمي مدرس

ادداشت روفیق حلمی، کوردستانی عیراق و شؤرشه کانی شیخ مه حموودی نه مر
 بهرگی به کهم چاپ بنداد چاپخانه معارف ۱۹۵۹.

هـ بادداشت رەفیق حلمی، كوردستانی عیراق و شۆرشه كانی شیخ مهحموودی نـهـمر
 بهرگی دووههم چاپی بغداد ۱۹۵۷.

بەرپۆز و سپاسەوە سنە ـ ئەحمەدى موحەممەدى ۲۰۰۵ زايىنى Kurds Fights, Kurds, and Republic of Iraq

Author: Ala'aldin Sajadi

Print & Publication: Ahmad Mohamadi -

Sanandaj

23

گورد و گؤماری عیراق له رووی دهتی بنجینهی کونی خویموه

پاگری تاگاداریك له سهر چاوه و بناغه و تامار و شوین و ژبانی كرمه لایمتی كورد، دروستبوون و پیتهاتنی قمومیست، لایمرمیكی دریژی كارمساته كانی كورد له همموو روویه كموه، به جوریكی تیكرایی تاریخیكی سیاسی عالممی كورد، له دمورهكانی كون و تازمدا.

کۆمەنە کاردساتیکی میژوویی شۆرشی گیتی کوردیده، که له کانگای دعروونیکی پر خرقشعوه بالموانهکانی شۆرشی ئموگیتی به دستیان داومتی و لاپمرمیمکی زفرینیان هیناومته بهرهم، پیویسته همموو کوردیات، ود به نکوو همموو بیگانمیمک تاگاداریی به سمر شمم زانیاریانمدا بهیداکا بو نموه به دانایی خوی بهی به نمندامیکی توانا

عەلائەدىن سەجادى ۲۴۵۹ى كۈردى. ۱۹۵۹ى زايىنى

ISBN: 964-96-2263-X

Brangel , Change to water, Ayena WATER